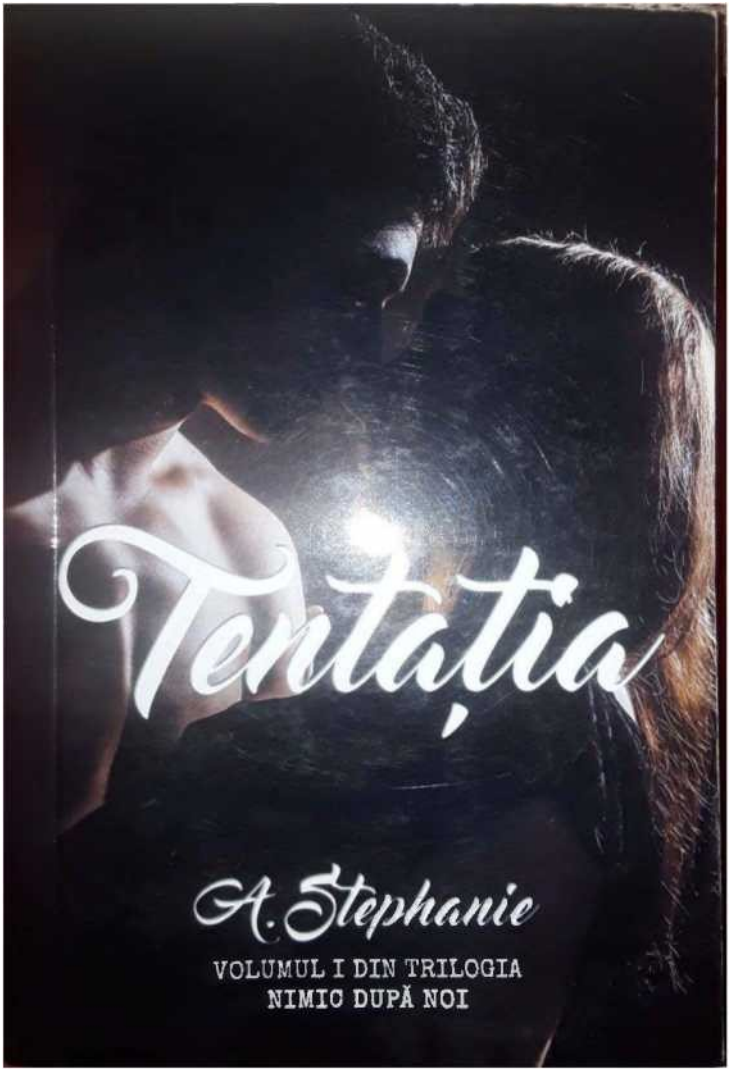

Scanned by
CamScanner

Scanned by CamScanner

A. STEPHANIE

Tentația

VOLUMUL I DIN TRILOGIA

Nimic DUPĂ NOI

Tentaţia
PUBLISHING

Scanned by
CamScanner

Oamenilor dragi, fără de care această poveste nu ar fi ajuns niciodată aici.

Oare ce faci dacă îţi întâlneşti sufletul pereche la... momentul nepotrivit?

Lauren Kate

„Pasiunea cu care este scrisă cartea te face să te opreşti din citit doar pentru a-ţi trage sufletul, apoi să continui să citeşti însetat de poveste. Iubirea dintre Aiden şi Blair te consumă cu fiecare pagină citită.”

Mara S.

„Povestea este una originală, încâlcită, palpitantă şi încântătoare. Modul de a scrie m-a atras încă de la primele cuvinte şi m-a făcut să vreau să continui, să mă pun în locul personajelor, să le trăiesc emoţiile şi să le iubesc, îi urez autoarei tot binele din lume, succes în continuare şi ştiu că fiecare cititor va adora să lectureze această carte, aşa cum şi eu o voi face de nenumărate ori.”

Karina L.

„Un roman sensibil, ce îţi răscoleşte sufletul şi te poartă alături de protagonişti pe culmile disperării, un act ireproşabil de sacrificiu, o poveste de dragoste ce te cuprinde întru totul, într-o îmbrăţişare de cuvinte şi iubire.”

Diana Florescu

„Cartea asta e un deliciu pentru suflet, mângâiere pentru inimă,

tornadă pentru spirit şi o totală destindere pentru creier.
Minuţiozitatea stilului autoarei, complexitatea acţiunii şi tipologiile personajelor nu au putut decât să mă facă să râvnesc la mai mult, mai mult.
E clar că suna a capodoperă!”
Popa Florina

„Nimic după noi -o poveste încărcată cu emoţii, cu mister, cu sentimente şi trăiri ale personajelor, care m-a ţinut cu sufletul la gură din primele rânduri.
O poveste care m-a vrăjit din prima clipă şi o carte care mi-a arătat cât de mult poate valora viaţa.
O carte care nu doar mi-a furat minţile, dar mi-a dat şi ocazia să întâlnesc o scriitoare minunată, pe care o admir şi o iubesc din toată inima.
Şi cu toată dragostea mea pentru tine, o să ţip până rămân fără glas: Aiden, Aiden, Aiden!”
Silviana V.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 1

Relaţia mea se ducea naibii şi nu trebuia să fiu cine ştie ce geniu ca să îmi dau seama de asta. Toate semnele erau acolo, atât de vizibile, încât putea să le vadă oricine altcineva. Doar eu preferam să închid Ochii şi să mă prefac că încă mai era ceva de salvat. Preferam să trec cu vederea micile lui izbucniri. Dădeam vina pe mine. îmi spuneam că dintre noi doi, eu eram cea avariată, nu Arden. Cu siguranţă nu el, care avea o familie perfectă şi iubitoare.

£u l-am avut pe Jethro. Şi o familie aproape normală, în zilele În care membrii săi nu săreau unul la gâtul celuilalt.

Jethro a însemnat totul pentru mine. A fost în acelaşi timp fratele şi prietenul meu cel mai bun. Cu doi ani mai mare decât mine, m-a cărat mereu după el şi nu m-a lăsat niciodată pe dinafară. Nu m-a făcut niciodată să mă simt ca a cincea roată la căruţă între el şi prietenii săi. Nu ml-a ascuns niciodată lucruri şi nici nu mi-a interzis vreodată să fac ceva. Poate uneori era prea protector cu mine, însă am fost sora lui mai mică. A ştiut întotdeauna cum mă simţeam şi a ştiut întotdeauna ce era bine pentru mine. Sau, cel puţin, ce credea el că era mai bine pentru mine, pentru că uneori sfârşeam prin a ne certa din cauza unor lucruri la care dacă mă gândesc acum, nu le mai găsesc sensul.

Jethro m-a învăţat să fac multe lucruri, însă ce nu m-a învăţat niciodată a fost cum să trăiesc fără el. Totuşi, m-a învăţat să mă descurc fără el. Doar că există o diferenţă mare între a trăi şi a te descurca, iar eu a trebuit să o aflu pe propria piele.

Scanned by

Jethro murise de aproape doi ani. Studia matematica. Era înnebunit după ea, în măsura în care cineva poate fi înnebunit după matematică, Şi după curse ilegale. Matematica nu l-a omorât. Cursele, Însă..,

Nu o să piiing. Nu o să plâng. Nu o să plâng.

Repetam cuvintele ca pe un fel de mantîă personală. Ultimul lucru pe care mi-l doream era să izbucnesc În plâns în fata lui Arden. Ar fi crezul că era din cauza lui, când, de fapt, începeam să înţeleg de ce toţi băieţii care se apropiau de mine în trecut, treceau mai întâi prin filtrul numit Jethro. Pentru că dacă el ar fi fost acolo, cu siguranţă l-ar fi izbit de perete într-o secundă. Da, Jethro a fost iubit de toată lumea, însă nu pentru că ar fi fost docil şi blând, Uneori era de-a dreptul violent şi imposibil de controlat, Putea fi fermecător şi putea săîd fure inima, să te facă să te îndrăgosteşti de el înainte să îţi dai seama, însă avea o parte violentă în el pe care nu a putut-o controla niciodată. La un moment dat, partea aia a acaparat partea blândă şi prietenoasă din el. Cred că pur şi simplu expresia potrivită pentru a-l descrie pe fratele meu este „iute la mânie". Era. Mereu mă încurc în timpul pe care îl folosesc atunci când mă gândesc sau vorbesc despre jethro. O parte din mine nu e nici acum obişnuită cu faptul că el nu mai este în viaţă.

— O să mă duc, chiar dacă nu îţi place asta.

Vocea lui Arden mi-a **întrerupt** gândurile. Pentru o clipă, i-am fost recunoscătoare, **pentTu** că nu îmi doream să mă mai gândesc la Jethro, dar apoi mi-am dat seama că, de fapt, **ne** aflam în mijlocul unei discuţii. îmi doream să ies din cameră şi să îl las se certe singur.

— Du-te, am ridicat nepăsătoare din umeri, deşi inima mi-a sărit peste o bătaie.

Relaţia mea cu Arden se destrăma din mai multe motive, dar asta nu însemna că nu îmi făceam griji pentru el ori de câte ori avea de gând să participe la blestemăţiile de curse pe care le organizau cei din frăţie.

— Atât ai de spus? Du-te?

— Ce vrei să îţi spun altceva?

— De ce nu vrei să vii cu mine? Toată lumea pe care o cunoşti o să fie acolo, iar tu îţi petreci seara de **sâmbătă** în cămin, *cu* nasul în cărţi, mi-a spus nervos. Nici măcar nu a trecut prima săptămână din semestru!

Am ridicat din umeri. Nu aveam nici cea mai mică intenţie să îi spun lui Arden motivul pentru care simplul gând de a mă afla în preajma curselor mă punea pe jar. Deşi eram împreună cu el de aproape patru luni, nu vorbisem niciodată despre Jethro. Şi, din fericire pentru mine, nu era nimeni cunoscut prin preajmă care să o facă. Odată cu sfârşitul liceului, s-au sfârşit şi relaţiile mele de

Scanned by CamScanner

prietenie, care pe parcursul ultimului an oricum au încetat să mai existe. Nu am mai fost În echipa majoretelor, nu m-am mai implicat în concursurile de dezbateri sau în orice alte activităţi, în interiorul sau în afara şcolii, aşa că pur şi simplu am încetat să exist în ochii celorlalţi. Poate mi-am provocat singură sinuciderea socială atunci când am hotărât că, de fapt, singura persoană cu care îmi doream să vorbesc era Jethro, iar el încetase să mai existe.

— Am de învăţat, am spus în cele din urmă când mi-am ridicat privirea şi mi-am dat seama că ochii albaştri ai lui Arden erau fixaţi asupra mea, în aşteptarea unui răspuns.

— Eşti singura persoană care are de învăţat într-o zi de sâmbătă!

Şi-a trecut nervos o mână prin părul des şi brunet, apoi a continuat:

— Lasă-mă să ghicesc. N-ai de gând să apari nici la petrecere.

Era o afirmaţie, nu o întrebare. Instinctiv, am vrut să ridic din umeri, pentru că era un gest pe care îl făceam atunci când nu aveam de gând să articulez vreun cuvânt, dar nu am făcut-o.

— Promit că o să fiu acolo, am spus zâmbind.

în colţul buzelor sale s-a format un zâmbet vag, nesigur, Nu-i prea venea să creadă că tocmai rostisem acele cuvinte şi, sinceră să fiu, nici eu nu ştiam ce s-a întâmplat cu mine de am cedat atât de uşor.

— Te-am auzit bine? m-a întrebat pe un ton mult mai calm. Mi-am muşcat buzele ca să nu spun ceva răutăcios. De multe ori voiam să o fac, dar eu nu eram aşa. Sau poate, de fapt, eram aşa, dar nu voiam ca Arden să o ştie pe adevărata Blair, sora lui Jethro.

_ o sa fiu acolo, am repetat cu răbdare, deşi tot ce îmj rea ni era să rămân singură.

— bun. Ne vedem mai încolo.

S-a apropiat de mine şi m-a sărutat rapid, apoi a ieşit din cameră. Am oftat zgomotos în urma lui, închizând cartea pe care până în acel moment am folosit-o drept scuză ca să nu îl însoţesc la curse. Moartea fratelui meu mi-a dezvoltat o fobie pentru ele. De fapt, aş fi preferat să nu mă apropii de o maşină care putea depăşi 100 km/h.

Nu o mai văzusem pe Em, colega mea de cameră, de cel puţ^ câteva ore, dar aşa cum tmi atrăsese Arden atenţia, era sâmbătă. Studenţii normali nu îşi petreceau nopţile de sâmbătă în cameră, dar eu încă nu îmi dădeam seama cine eram cu exactitate. Nu mai eram Blair cea populară din liceu, dar nici nu mă redescoperisem încă. Nu dădeam glas ia mai mult de jumătate din lucrurile care îmi treceau prin minte, iar asta mă făcea de multe ori să par naivă şi slabă. Nu eram aşa, dar nici nu mă ho- tărâsem încă cine eram. Arden mă ştia ca fiind naivă şi slabă şi mă temeam că dacă aş fi dat glas tuturor gândurilor care îmi treceau prin minte, l-aş fi uimit,

Scanned by
CamScanner

provocând şi mai multe certuri decât existau deja între noi.

Nici cu somnul nu mă înţelegeam prea bine. După ce am lăsat cartea jos şi ra-am aşezat înapoi în pat, mi-am strâns picioarele la piept şi am adormit. De multe ori visam accidentul lui Jethro, iar asta mă împiedica să am parte de un somn normal.

M-am trezit într-un întuneric absolut şi o linişte sinistră, apoi mi-am amintit. Nu trebuia nici pe departe să mă aflu în pat, ci la petrecere, probabil acolo tinde se afla toată lumea. De aia era atât de linişte. Am sărit ca arsă din pat. Am aruncat o privire la ceas, certându-mă pentru faptul că am dormit aproape trei ore. Arden probabil avea să fie pus din nou pe ceartă, iar când mă gândeam la asta nu îmi venea alt cuvânt în minte decât *oboseală*. Eram prea obosită ca să mă mai cert cu Arden.

În timp ce făceam duş, am încercat să îmi dau seama dacă Arden era nemulţumit de faptul că nu îl însoţeam niciodată la curse sau dacă adevăratul motiv al certurilor dintre noi e»

Scanned by
CamScanner

faptul ci eu refuzam să mă culc cu el. Discuţii peste discuţii, nu ajunsesem Ea niciun consens. Nu prea îmi surâdea ideea să îmi pierd virginitatea cu un tip cu care mă certam cel puţin o dată pe săptămână. Până în penultimul an de liceu, Jethro s-a asigurat că nu aveam de gând să fac asta, iar când în cele din urmă aş fi putut să o fac, eram mult prea deprimată ca să mă mai gândesc la asta.

M-am înfăşurat într-un prosop şi am deschis dulapul, întrebându-mă cu ce să mă îmbrac. Poate era timpul să o fac.

Probabil sunt singura virgină din tot campusul, a râs vocea din interiorul meu.

Mi-am dat ochii peste cap şi, deşi nu voiam să recunosc, probabil avea dreptate şi trebuia să fac ceva în privinţa asta. Am oscilat între o rochie vişinie şi una neagră. în cele din urmă, am optat pentru cea vişinie. Nu m-am omorât niciodată după ne- gm. Nu aveam timp să îmi fac nimic la păr. Am lăsat buclele de păr roşcat să mi se reverse peste umeri. La final, după ce m-am machiat, am aruncat o privire în oglindă. Până şi eu m-am recunoscut cu greu, deci puteam doar să îmi imaginez privirea pe care urma să o primesc din partea lui Arden. Rochia mi se oprea deasupra genunchilor şi îmi scotea în evidenţă fiecare formă. Poate exagerasem puţin, dar nu aveam timp să dau înapoi. Nu aveam efectiv timp, pentru că eram deja într-o prea mare întârziere. Mi-am chemat un taxi în faţa campusului şi am ieşit în goană pe uşă, trăgând haina pe mine în timp ce coboram scările. Telefonul a început să sune de undeva de la fundul genţii, iar în timp ce îl căutam, aproape am căzut pe scări. M-am prins la timp cu o mână de balustradă, recăpătându-mi echilibrul. Am strâmbat din nas atunci când am aruncat o privire asupra ecranului. Mama. Mama era una din persoanele cu care în acel moment nu îmi doream să vorbesc. Am închis telefonul, apoi l-am aruncat înapoi în poşetă.

Am scos un mârâit împotriva vremii răcoroase, începând să mă bâţâi de pe un picior pe celălalt Din fericire, în următorul sfert de oră eram in faţa frăţiei, doar că nu mă mai simţeam atât de sigură pe mine. Blair cea care nu era chiar atât de tăcută ieşise la iveală şi asta se vedea doar dacă cineva care mă cunoştea s-ar

Scanned
by

fi riM I., mine. O*» «** (i cun0«utiiceu- Wdiₙ ? rl nimeni nu avea sâ îşi dea seama de asta.

ÎM de la casiera deschis«. M-am strecurat înăuntru, făcân-duU'loc printre studenţii beţi şi euforici. În nări mi-a pItl(Ins ¡mediat un miros de transpiraţie şi aer stătut. Cu greu am reuşit să nu imi acopăr nasul cu m«na.

— Blaaair!

O voce mult prea cunoscută mi-a ţipat numele un minut mai târziu, atrăgând câteva priviri mirate în direcţia noastră.

M-am răsucit, întâmpinând braţele colegei mele de cameră care erau deja desfăcute. M-a strâns cu toate puterea ei, de parcă trecuseră ani de ultima dată când ne-am întâlnit.

__ Eşti beată? am întrebat-o pe un ton amuzat.

— Nuuu, a lungit cuvântul mai mult decât era necesar. în cel mai bun caz, o să recunosc că sunt puţin, puţin, puţin, puţin...

Mi-am ridicat o sprânceană-

— Puţin, puţin, am repetat, îndemnând-o să îşi ducă ide- ea până ia capăt.

— La naiba, Blair! Am uitat ce am vrut să spun.

Am izbucnit în râs, £m şi-a s trecu rat un braţ pe după al meu, probabil din nevoia de stabilitate, apoi a început să mă tragă după ea. S-a oprit lângă cel care se voia a fi un bar improvizat, dar care în realitate eia format doar dintr-o mulţime de lăzi de alcool aruncate una peste cealaltă-

— Ce bei?

Aş fi spus o apă, pentru că aveam nevoie ca mintea să îmi fie limpede. Aş fi vrut să îmi amintesc seara în care virginitatea mea urma să se evapore.

— O bere, am răspuns în schimb, ca să evit privirile dezaprobatoare ale colegei mele.

Em mi-a întins un pahar, apoi a început să toarne dintr-o sticlă în care cu siguranţă nu era bere. Nu aveam de gând să beau, aşa că nu am întrebat-o ce mi-a turnat în pahar.

— Arăţi diferit, a comentat printre sorbiturile pe care le lua din propriul pahar.

m l^ç^cat ^in umeri. Nu voiam să îi explic că, de fapt, arăm rn^1^ ^ mU^ Ca Că eu, cea de atunci, semăcea care era sora lui Jethro, nu cu studenta dezorientată

Scanned by
CamScanner

din primul an de facultate. Era al doilea semestru, însă eu tot dezorientată mă simţeam.

N-am zis că arăţi rău.

— N-am spus nimic, i-am atras atenţia, încercând să îmi stăpânesc zâmbetul.

Mi-a făcut impresia că ai zis ceva, s-a încruntat.

— Eşti ameţită, am râs, apoi am luat o gură din lichidul transparent de la mine din pahar, înainte să îmi dau seama ce aveam de gând să fac.

Am strâmbat din nas în secunda în care lichidul cu gust înţepător a intrat în contact cu papilele mele gustative, provocând un foc în interiorul meu. Unul care a început să ardă repede, întorcându-mi stomacul pe dos.

— Ameţită! a exclamat din senin. Asta era cuvântul.

Am încercat să îmi amintesc despre ce vorbea.

— Puţin, puţin, puţin, ameţită?

— Îhî.

Mi-am rotit privirea prin încăpere, dar n-am reuşit să dau de nici măcar un singur chip cunoscut. Muzica mi se părea asurzitoare, iar cei care erau prezenţi, mult prea beţi. Dintr-odată, îmi doream să fi rămas în camera de cămin. Nu-mi plăcea cum arătau fetele pe jumătate dezbrăcate din jurul mesei la care se juca ceva, şi nici privirea tipului din capătul celălalt al camerei, care era clar aţintită asupra mea.

— Arden era nervos că nu ai apărut, a zis Em din senin.

Mi-am rotit privirea spre ea, arcuind o sprânceană.

— l-am promis că o să fiu aici, aşa că uite-mă.

— Da. Şi încă ce apariţie! a chicotit Em.

Am clătinat dezaprobator din cap.

— Apropo de Arden. L-ai văzut pe undeva?

— Acum vreo oră, a zis nesigură pe ea.

La fel de nesigură precum mă simţeam şi eu în legătură cu ce eram hotărâtă să fac.

Am lăsat baltă subiectul şi m-am lăsat cărată de ea într-un colţ în care se aflau câţiva colegi de-ai săi. De altfel, cred că erau şi singurele persoane care nu erau puţin, puţin, puţin ameţite, aşa că mi-am petrecut cu ei următoarea jumătate de oră, până când Em s-a apropiat de mine şi mi-a şoptit la ureche:

Scanned by
CamScanner

_ Arden tocmai a urcat scările.

Stomacul mi s-a urcat în gât într-o fracţiune de secundă.

) am mulţumit din priviri, apoi m-am îndreptat spre scări, îmi lăsasem haina si poşeta pe undeva ş. speram totuşi să |e mai găsesc. Păream incredibil de împiedicată şi m-am între, bat dacă nu cumva băusem mai mult decât mi-am dat seama. **Aveam** să **realizez** mai târziu ci emoţiile puternice pot fi con. fundate uşor cu beţia, iar eu cu siguranţă eram emoţionată. Şj puţin nesigură, dar încercam să îmi reduc temerile la tăcere şi
Să nu mat trag de timp.

Când am ajuns la capătul scărilor, l-am văzut pe Arden intrând într-una din camere, iar picioarele mele au păşit in acea direcţie înainte să am timp să ml răzgândesc şi să mă întorc]a cămin, unde să rămân închisă pentru o perioadă. Până când urma să îmi bag minţile în cap.

— Arden? am şoptit nesigură, deschizând uşa câţiva centimetri .

Posesorul camerei era cu siguranţă ordonat şi, ei bine, părea rece. Mai călcasem prin camerele din casă, dar nici una nu era atât de curată. Hainele împrăştiate nu erau o surpriză, la fel cum nici sticlele goale de alcool sau prezervativele folosite şi aruncate la întâmplare, însă acea cameră pur şi simplu părea neatinsă. Şi nu eia a lui, pentru că el nu locuia acolo. Arden s-a rotit spre mine, luându-mă complet pe nepregătite.

— Când te-ai apucat de fumat? am întrebat, privind ţigara neaprinsă care îi atârna în colţul buzelor.

încercam să nu par surprinsă, doar că Arden părea uşor schimbat şi doar îl văzusem în urmă cu câteva ore. Geaca de piele, bocancii şi blugii spălăciţi nu erau stilul lui. El era mai mult genul care purta cămaşă şi mocasini. Mi-am spus că poate era ţinuta pe care o păstra pentru curse. N-aveam de unde să ştiu, din moment ce eu nu l-am însoţit niciodată acolo. M-am încruntat, uşor nedumerită. Nu doar că Arden arăta diferit, dar mă privea... arzător. Şi-a aprins ţigara pe care o ţinea în colţul uzelor, apoi s-a sprijinit de pervaz, cu braţele încrucişate la piept. U,i zâmbet nedefinit şi-a făcut apariţia în colţul drept al -uzcior, dezvâiumd o gropiţă. Ştiam că Arden nu avea gropiţe, Mel momen*m-am gândit prea mult la asta. Eram complet năucită de modul în care privirea lui mă studia din cap până în picioare. Am înghiţit în sec şi am rămas în uşă, dori ndu-mi să fi purtat blugi. Deşi eram complet îmbrăcată, mă simţeam dezbrăcată

— închide uşa, mi-a spus pe un ton jos, mai mult ca un mormăit.

Nici vocea nu semăna cu cea cu care eram obişnuită.

Mi-am arcuit o sprânceană, urmărind cu privirea norul de fum din jurul său. Şi-a stins ţigara în scrumiera pe care o avea pe pervaz, deşi nu ajunsese nici măcar la jumătate, fără să mă scape

Scanned by
CamScanner

din privire. Intensitatea cu care se uita la mine îmi făcea părul de pe mâini să se ridice, pulsul să o ia razna şi stârnea un întreg val de sentimente în interiorul meu, aşa că n-am mai suportat M-am răsucit şi am închis uşa în urma mea. De fapt, am încuiat-o, chiar dacă mâinile îmi tremurau uşor.

N-am avut timp să mă robesc înapoi spre cameră. înainte să îi simt braţele încolăcite in jurul meu, i-am simţit prezenţa în spate, iar mirosul puternic de fum de ţigară combinat cu parfum, m-a luat prin surprindere, făcându-mi stomacul să se strângă dureros de tare. Mi-am trecut limba peste buze, apoi mi-am lăsat braţele moi pe lângă corp. Am aruncat o privire cu coada ochiului la degetele lungi care treceau pe deasupra braţelor mele, provocând în mine un soi de curent electric de a cărui existenţă nici măcar nu aveam habar. Mi-am lăsat capul pe spate, lipin- du-l de pieptul său. Aveam senzaţia că zâmbea, dar nu eram sigură. Nu eram sigură de nimic altceva, în afară de faptul că, în clipa aia, aveam nevoie de Arden. Ceva mai târziu, nu cu mult, avea să mi se pară cea mai neinspirată decizie pe care am luat-o în întreaga mea existenţă, ham simţit buzele pierdute prin părul meu, apoi a Început să îmi deschidă fermoarul de la rochie, lent, atingând în urmă porţiunea de piele pe care o dezgolea.

După ce rochia a căzut la picioarele mele, l-am auzit înghiţind în sec şi, instinctiv, am făcut acelaşi lucru, simţindu-mă ridicolă. Nu eram obişnuită cu mirosul de ţigară, dar îmi plăcea. Am tresărit la contactul buzelor lui cu gâtul meu şi, într-un fel, aveam impresia că mă atingea pentru prima dată, doar că niciodată nu mai stârnise în mine o dorinţă atât de arzătoare. Aveam să aflu mai târziu că, de fapt, chiar mă atingea pentru prima dată.

Cu D mişcare fulgerătoare, m-a rotit cu faţa spre el, luân- du-mă în braţe şi lipindu-mă de uşă. Nici n-am avut timp să mă plâng de faptul că era rece. Buzele lui le-au acaparat pe ale mele, într-o contradicţie totală cu gestul pe care îl făcuse în urmă cu doar câteva secunde. Le mişca lent, parcă cerându-mi permisiunea. L-am înconjurat cu braţele, încleştându-mi degetele în părul mătăsos. Mi-am întredeschis buzele, sărutându-l şovăitor. Nu eram obişnuită cu gustul de tutun şi mentă care mi-a invadat gura. îl simţeam oarecum străin. Gustul. Pe el îl simţeam străin, însă corpul meu reacţiona împotriva a tot ce mi se părea mie bizar. Limba lut a pătruns fără nicio reţinere printre buzele mele, explorând aşa cum nu o mai făcuse niciodată. Am gemut involuntar, simţind cum trupul mi se lichefia în braţele sale. Degetele i s-au adâncit în carnea coapselor mele, ca mai apoi să urce pe fese şi să mă lipească de el. M-a luat de lângă uşă la fel de repede cum m-a lipit de ea, străbătând camera cu mine în braţe. Am simţit patul sub mine şi, deşi mă gândisem că poate o să vreau să o iau la fugă atunci când urma să ajungem în acea poziţie, tot ce îmi doream era să scap mai repede de haine. Ale mele. Ale lui, care erau mai multe decât ale mele.

Scanned by

Mi-am strecurat degetele pe sub tricou, dar nu avea de gând să îmi permită să mă obişnuiesc cu fierbinţeala pielii sale. Pentru câteva clipe a plutit deasupra mea, apoi buzele lui au început să coboare, sărutând şi muşcând fiecare centimetru de piele. Mi-a dat foc la fiecare terminaţie nervoasă, iar eu nu ştiam cum să fac faţă la ceea ce simţeam. Eram revoltată de faptul că mă muşca uneori mai tare decât era necesar, dar starea de revoltă era anihilată imediat de câte un sărut blând. înghiţeam în sec din câteva în câteva secunde, simţindu-mi gâtul extrem de uscat La fel de uscat precum un deşert.

Când privirile ni s-au întâlnit din nou, am realizat că nu mai văzusem niciodată ochii lui sclipind atât de puternic. De parcă încerca să facă faţă unei dorinţe pe care nu o putea controla. Dorinţa o simţeam şi eu, doar că nu aveam nicio intenţie să o controlez. Nu înţelegeam de ce Arden ar fi încercat să facă acest lucru. Nu asta era ceea ce îşi dorea?

Sutienul mi-a fost desfăcut mult mai repede decât rochia. Eu eram aproape dezbrăcată, în timp ce el încă mai avea geaca pe

Scanned
by

el. Am zâmbit stingheră, deşi mă stresa ideea. l-am dat-o jos, iar de data asta nu m-a împiedicat să o fac. S-a lăsat deasupra mea, sprijinindu-şi greutatea într-o mână, în timp ce pe cealaltă o simţeam din ce în ce mai aproape, între coapsele mele. Un geamăt pe care nu l-am putut controla mi-a părăsit gâtul în clipa în care i-am simţit erecţia între picioarele mele, ceea ce l-a făcut să rânjească larg şi să mă muşte de buza de jos.

în secunda în care şi-a dat tricoul jos, eram încolăcită de-a dreptul în jurul lui, aproape goală. Aia a fost secunda în care am devenit incapabilă să mă mişc, simţind cum sângele îmi părăsea corpul, de parcă aveam o rană deschisă. Am clipit des şi am dat din picioare, lovindu-l, fără să vreau, în stomac. A scâncit, apoi a izbucnitîn râs. M-am acoperit cu primul lucru pe care a reuşit să îl înhaţe mâna mea, o pernă mică, care nu reuşea să mă acopere nici măcar jumătate din cât îmi doream eu să acopăr, deşi era prea târziu, iar ei văzuse mult mai mult decât eram eu dispusă să arăt unui străin. în ciuda faptului că eram incredibil de nervoasă, râsul lui mă făcea să mă simt de parcă ascultam cântecul meu preferat.

— Cine eşti? aproape am ţipat la el, simţind cum sângele îmi năvălea în obraji.

A izbucnit în râs. Râdea de mine? Semăna cu Arden. Aş fi jurat că era el. Doar că Arden nu avea braţele şi pieptul tatuat, îl văzusem în urmă cu trei sau patru ore şi chiar şi eu înţeleg că tatuajele nu apar din senin. Sau, oricum, nu atât de multe tatuaje.

— La dracu'! m-am trezit spunând cu voce tare.

Cel care semăna cu Arden nu s-a deranjat să mu răspundă. Râdea în continuare şi a trebuit să fac un efort de voinţă ca să nu mă mai uit la gropiţele lui. La ambele. Mi-am mutat privirea mai jos, la abdomenul tatuat şi... La naiba! Prea multe pătrăţele pentru ochii mei. S-a dat jos de pe pat, apoi s-a aplecat Aş fi zbughit-o de acolo dacă nu aş fi fost aproape goală. Mă văzuse- deja, dar aveam de gând să îmi păstrez ultima fărâmă de mândrie. Spre surprinderea mea, s-a întors spre mine şi mi-a întins tricoul lui. Gestul m-a luat prin surprindere, însă l-am smuls furioasă din mâinile sale, apoi l-am strâns la piept, împreună cu perna.

— întoarce-te! am mârâit la el.

Scanned by
CamScanner

— Vorbeşti serios? a pufnii, arcuindu-şi o sprânceană aşa cum eu nu aş fi reuşit niciodată să o fac fără să par ridicolă.

„ „i i se pare că glumesc?

— Mi se pare că eşti dezamăgită.

— De ce aş fi dezamăgită?

Eu am fost cea nevoită să mă înlorc cu spatele. Am lăsat perna la o parte şi am tras pe mine tricoul lui. I-am simţit privirea aţintită asupra mea în tot timpul ăsta. Am oftat zgomotos, căutând o soluţie de scăpare din **situaţia** penibilă în care m-am pus singură.

Cel mai rău era că avea dreptate. Eram dezamăgită şi mă uram pentru asta. Eram dezamăgită, pentru că deşi nu ştiam cine era, clar nu era Arden, dar totuşi stârnise în mine un uragan de dorinţe şi scântei, pe care încă le mai simţeam în fiecare nerv din corp.

— Poate fratele meu nu se pricepe la condus, dar sigur are gusturi bune la femei, a comentat când m-am întors spre el.

Eram cu un picior pe podea şi unul în pat, dar tot m-am oprit, deşi trebuia să o iau la fugă cât de repede puteam. Prezenţa lui mă năucea şi îmi făcea gândurile să se amestece.

— La ce? am Întrebat cu o voce moale, aproape speriata de răspunsul pe care ştiam că urma să mi-l dea.

— L-am învins la cursă şi iubita lui vrea să facă sex cu mine Nu cred că seara asta are cum să devină mai bună de atât

Obrajii mi-au luat foc în secunda în care a făcut afirmaţia cu voce tare. Nu-l puteam învinovăţi pentru asta. Nu după ce m-am agăţat de el şi am gemut în faţa lui ca şi cum făceam asta în fiecare zi. Iar eu cu Arden nu am ajuns niciodată atât de departe.

Inima mea a sărit peste o bătaie datorită primei părţi a afirmaţiei sale. Nu, nu putea să fie atât de sinucigaş. Nu, mie nu putea să-mi pese de asta. Nici măcar nu îl cunoşteam. De ce mi-ar fi păsat?

— Frate? a fost tot ce am spus, coborând din pat

— Arden, a răspuns sec. Fratele meu geamăn. Iubitul tău.

A spus toate astea cu un rânjet mare pe buze, apoi a luat pachetul de ţigări de pe pervaz.

Şi tu eşti? am întrebat fără să vreau, în timp ce îmi culegeam rochia şi pantofii de pe jos.

Scanned by

trebuia să găsesc urgent o toaletă şi să îmi revin. Nu puteam coborî de acolo arătând de parcă m-am tăvălit cu cineva. Cu tratele geamăn al iubitului meu, căruia acum îi arătam că mi-a stârnit curiozitatea.

Am deschis uşa, convinsă că nu avea de gând să îmi răspundă.

— Aiden! a strigat în urma mea. Ţine minte, iubito! într-una din zilele astea, o să fie numele pe care o să îl strigi în timpul unui orgasm.

De ce naiba aproape am gemut? Am închis ochii pentru o clipă, apoi am început să alerg, căutând o toaletă.

Trebuia să scap de tricoul lui. Mirosul din el mă zăpăcea complet.

Aiden, naiba să te ia!

Şi naiba să te ia şi pe tine, Arden, pentru că nu mi-ai spus că ai un frate. GEAMĂN!

Mă simţeam penibil pentru că am fost cât pe ce să îmi pierd virginitatea cu un tip pe care nu îl cunoşteam şi asta doar din cauză că iubitul meu nu mi-a spus nimic despre existenţa unui frate geamăn.

CAPITOLUL 2

A doua zi m-am trezit mahmură, deşi eram sigură că nu băusem atât de mult încât să îmi simt capul la fel de greu precum un bolovan. Am strâns îndurerată ochii, rotindu-mă pe partea cealaltă a patului. Când i-am deschis, am văzut patul gol al colegei mele. Am plecat de la petrecere atât de repede, încât abia am reuşit să îmi iau geanta şi haina, în fugă. Nu am mai aşteptat să dau ochii cu Em sau, mai ales, cu Arden. N-aş fi putut îndura să îl privesc în ochi. Nu după ce tocmai aflasem de existenţa fratelui său geamăn. Şi de existenţa curentului electric pe care acesta a fost capabil să mi-l provoace. Mă întrebam dacă nu cumva întreaga lui prezenţă era încărcată de un curent electric capabil să îmi atingă fiecare terminaţie nervoasă.

Am gemut iritată, ridicându-mă în şezut Eram copleşită de vinovăţie, ruşine şi... dorinţă. Lucru care înrăutăţea lucrurile de un milion de ori, în special când ultima nu era cauzată de iubitul meu.

Aveam de gând să fac un duş şi să o sun pe Em. Vremea părea că s-a înrăutăţit peste noapte, ceea ce mă făcea să mă simt şi mai prost. Ninsoarea se oprise în urmă cu o săptămână, dar dacă dispărea puţinul soare care se arăta, avea să înceapă din nou. Mi-am târât picioarele spre baie. Trebuia să caut o farmacie şi să îmi cumpăr ceva pentru durerea de cap.

Zece minute mai târziu, îmi înfăşuram un prosop în jurul părului

Scanned by

şi gemeam de durere. îmi doream să fi băut, ca să am o justificare. Vinovăţia poate sâ îţi provoace migrene? Am avut

Scanned by

nevoie de câteva secunde după ce am deschis uşa de la baie ca să uni dau seama de prezenta în plus de la mine din cameră.

Nea ţa, am zis pe un ton lejer, încercând să ascund vinovăţia din voce.

Niciun răspuns. M-am încruntat şi m-am îndreptat spre dulap, presupunând că Arden era din nou într-una din pasele lui proaste pentru care nu aveam dispoziţia necesară. Am scos hainele din dulap, apoi m-am îndreptat spre paharul de cafea care era pe biroul de lângă fereastră. Arden nu îmi aducea niciodată cafea, dar m-am gândit că poate se trezise bine dispus. Am lăsat hainele pe pat şi mi-am făcut palmele căuş în jurul paharului, lăsând lichidul fierbinte să imi încălzească gâtul. Doar mirosul se părea că mă ajuta cu durerea de cap. Lichidul făcea deja minuni.

— Eşti bine? I-am întrebat pe Arden după câteva minute de tăcere.

Ştia ce făcusem? Fratele lui era un idiot notoriu care s-a dus şi i-a povestit despre confuzia în care m-am băgat? I-a spus că aproape mi-am pierdut virginitatea cu el? Mi-am coborât privirea în pământ. Aveam impresia că obrajii mi se înroşeau din ce în ce mai tare cu fiecare secundă care trecea. Mi-am prins prosopul mai bine, apoi am rămas aşa, simţindu-mă ca o idioată. Trebuia să spun ceva, dar habar nu aveam ce.

— Ascultă, Arden, am început chiar în clipa în care el s-a ridicat de pe patul lui Em.

S-a oprit în faţa mea, privirea câzându-mi pe bocancii lui. Mi-am îngustat privirea, privind mai cu atenţie la încălţămintea sa. Mi-a cuprins bărbia între două degete, apoi mi-a ridicat capul cu o mişcare blândă, forţându-mă să îl privesc. Perechea de bocanci poate că a fost prunul semn pe care mintea mea nu a vrut să îl proceseze. A urmat sclipirea din privirea safirie, arzătoare, care m-a făcut să mă dau un pas în spate şi să mă lipesc de birou. Am inspirat adânc, încercând să mă calmez, dar Universul era pornit împotriva mea. Ce am inhalat era departe de a fi oxigen. Era mirosul gelului proaspăt de duş şi... fum de ţigară.

-— Nu eşti Arden, am spus după ce m-am dezmeticit de cap, fără să folosesc un ton interogativ, pentru că deja ştiam.

Speram să nu vadă roşeaţa din obrajii mei, dar orb să fi fost ca să o scape din vedere.

Scanned by
CamScanner

Neiiţd la prânz, iubito, mi-a răspuns pe un ton ironic. începusem să mă înroşesc mai rău, din cauza nervilor.

Ce cauţi aici?

l-am ferit degetele la o parte şi m-am îndepărtat de birou. S-a rotit, sprijinindu-se de el, cu braţele încrucişate la piept şi un zâmbet măreţ pe buze. buze pe care încercam din răsputeri să nu le privesc.

Ai dormit prost? Dacă patul tău nu e prea comod, poţi oricând să îl încerci pe al meu.

Am pufnit nervoasă.

— Continuă să visezi.

— Iubito, mi-e greu să te iau în serios când tu eşti aproape dezbrăcată.

Dacă puteam să mă înroşesc mai tare, tocmai se întâmplase. îl cunoscusem de mai puţin de doisprezece ore şi stătusem aproape goală în faţa lui de două ori. Norocul era o chestie care îmi lipsea cu desăvârşire. '

— Nu sunt iubita ta, i-am atras atenţia, începând să trag de marginea prosopului suficient de scurt încât să nu fie decent.

Am tras de el ca o idioată. Exact ca o idioată, nervoasă şi îmbujorată ce eram în prezenţa lui. După ce materialul mi-a dezvelit întregul corp, mi-am dorit să intru în pământ. Am clătinat din cap, de parcă m-ar fi ajutat cu ceva, apoi mi-am acoperit partea din faţă a corpului, ignorând râsul lui Aiden care răsuna în întreaga cameră. Dar era prea târziu. Oficial, deşi îl cunoşteam de mai puţin de doisprezece ore, am stat aproape goală în faţa lui de două ori şi goală o dată. Goală. Efectiv, de-a dreptul dezbrăcată, cum nu mă mai văzuse nimeni altcineva, în afară de marna când eram mică.

Rahat, am mormăit în gând.

— Ieşi! am ţipat la el, răsucind prosopul în jurul meu ca să mă acopăr cu totul.

Mi-am ridicat privirea. După ce a hotărât că era cazul să o termine cu râsul, a început să înghită în sec. Mă analiza din cap până în picioare, privindu-mă de parcă încă eram dezbrăcată. Nu-mi plăcea modul în care mă privea. îmi stârnea furnicături în tot corpul şi nici măcar nu era aproape de mine,

— Iubito, o să inventezi o nouă nuanţă de roşu, mi-a zis, recăpătându-şi zâmbetul.

Scanned
by

— Iar lu, iubitule, am accentuat nervoasă, o nouă nuanţă de mov.

Ştiu să lovesc pe cineva dacă sunt nevoită. Jethro a avut grijă să mă înveţe să fac asta, dar nu ştiam dacă aş fi reuşit să îi fac faţă lui Aiden. Nu când mă depăşea cu mult în înălţime şi nu era nevoit să ţină în jurul lui un prosop cu o mână şi o cafea în cealaltă.

Dar poate era suficient de idiot încât să nu se prindă de aluzia mea.

— Pisica blândă zgârie râu, a zâmbit, venind spre mine.

Instinctiv, am vrut să mă trag înapoi. Remarca lui m-a iritat la culme. Din fericire pentru mine, în acel moment eram Blair, sora lui Jethro, nu fata confuză care nu ştia exact cine era, aşa că am rămas pe loc. Nici măcar nu îmi mai simţeam obrajii arzând, ceea ce era un lucru bun. Oricum nu mă lua el prea în serios, dar nu ţineam neapărat să concurez la culoare cu o roşie.

S-a oprit incredibil de aproape de mine, dar de data asta mi-am ridicat singură privirea şi am înfruntat sclipirea din ochii lui care ardea mult mai tare decât înainte.

— Ţi-am spus eu că eşti dezamăgită.

— Nu mi-ai spus de ce crezi asta.

Şi-a arcuit o sprânceană.

— Fii serioasă, iubito! Nu-ţi spune nimic faptul că te dezbraci singură în prezenţa mea? Nu că m-aş plânge, a adăugat rânjind.

Ba da. îmi spunea că stăteam prost la capitolul autocontrol şi că eram idioată. Şi că trebuia să mă ţin la distanţă de el, cu orice preţ.

— Aseară eram beată, am spus cea mai banală minciună posibilă.

— Şi acum eşti mahmură, ceea ce justifică faptul că te-ai dezbrăcat?

— Credeam că eşti Ardenf aproape am ţipat la el.

— Nu mă jigni.

Mi-am încleştat maxilarul. Sarcasmul din tonul lui plutea peste tot în aer, combinându-se cu un soi de tensiune ciudată pe cane nu o mai simţisem în preajma nimănui până atunci şi care mă sâcâia. Nu înţelegeam de ce mă irita la culme, deşi îl cunoşteam de atât de puţin timp şi nici de ce nu mă feream din calea lui.

Mă dezbrac în faţa cui am eu chef! m-am răstit la el, spunând cea mai mare prostie de care eram capabilă.

Scanned by

Mai bine tăceam.

— Să înţeleg că dacă ai chef, o să alergi goală pe holul căminului?

NU!

— Crezi ce vrei!

încercam să par curajoasă, chiar dacă îmi venea să intru în pământ de ruşine.

— Cred că vrei să te culci cu mine, dar nu vrei ca fratele meu să afle asta.

Ar fi trebuit să îl corectez şi să îi spun că voiam să mă culc cu el, când credeam că el era Arden. Că voiam să mă culc cu Arden. Ceea ce era o scuză jalnică – până şi eu ştiam asta – şi cu siguranţă nu justifica modul în care pulsul mi-o luase razna şi nici faptul că îmi simţeam încordat fiecare muşchi din corp.

— Cred că eşti arogant.

Pentru o fracţiune de secundă, maxilarul i-a zvâcnit scurt, apoi a revenit la rânjetul lui larg şi adolescentin, deşi dacă era fTatele geamăn al lui Arden, însemna că se apropia de douăzeci şi doi de ani.

— Sunt un arogant bun la pat.

Cum reuşea să întoarcă fiecare replică în favoarea lui? Am pufnit, strângând mai tare paharul de cafea pe care îl ţineam într-o mână.

— Ai grijă să nu îţi explodeze egoul înainte să apuci să mai atragi vreo tipă la tine în pat.

— Ştii ce am aflat aseară? Mi-a înconjurat talia cu o mână, lipindu-mă de pieptul său.

Am icnit surprinsă, ridicând mâna în care ţineam paharul de cafea, ca să nu o vărs pe jos. Cafeaua mai mult mă încurca. N-ar fi trebuit să pun mâna pe ea. Din nou eram într-o poziţie compromiţătoare. Aveam o singură mână liberă, iar aia era blocată între corpurile noastre. Nu puteam nici măcar să îmi ţin prosopul.

— Nu-i nevoie să le atrag. Se aruncă singure.

Trebuia să am grijă la cuvintele pe care le foloseam. Pe lângă faptul că era plin de sine, se juca incredibil cu vorbele mele. Şi mirosea incredibil de bine. Iar eu nu trebuia să mă gândesc la asta.

— De la geamul camerei tale? Nu de alta, dar prezenţa ta e cam greu de îndurat.

Scanned by
CamScanner

Nu s-a lăsat afectat de cuvintele mele, oricât de tare îmi doream asta.

De unde ai aflat unde stau? am întrebat din senin, dân- dumi seama că întrebarea mă sâcâia.

— De la una din tipele care s-a aruncat de la geamul meu.

Mi-a zâmbit cu un colţ al buzelor, iar eu n-am putut să îmi împiedic privirea să stăruie asupra gropiţei din obraz. Şi-a dat seama de asta, pentru că Aiden se dovedea a fi orice, dar nu idiot, aşa că a zâmbit mai larg, scoţând-o şi pe cealaltă la iveală. Eram atât de aproape de el încât l-am putut auzi înghiţind în sec, fapt care m-a făcut să îmi mut privirea asupra gâtului său. Pielea uşor bronzată şi modul în care mărul lui Adam se mişca dureros de lent, m-au făcut să îmi trec limba peste buze.

Brusc, îmi doream să îl sărut. Am închis ochii, amintin- du-mi gustul buzelor sale. Mentă şi tutun, o combinaţie care până atunci îmi era străină. O combinaţie care se simţea prea bine pe buzele mele. Prea...

Goală?

Nu mai simţeam greutatea prosopului în jurul meu. Am făcut un pas în spate, încercând să înţeleg ce s-a întâmplat. Nu mi-a fost greu să înţeleg. Aiden a profitat de neatenţia mea şi mi-a desfăcut prosopul care şi aşa atârna precar pe mine. Am întins mâna după el, ignorând gândul că eram dezbrăcată în faţa lui pentru a doua oară. Balanţa se echilibra. N-am putut să nu mă întreb ce urma să se mai întâmple. Aiden şi-a ridicat braţul, ferind prosopul din calea mea. Neştiind ce altceva să fac, mi-am acoperit faţa cu mâna liberă pe care o aveam.

— Eşti sigură că faţa este primul lucru pe care vrei să îl acoperi?

îi puteam simţi rânjetul în fiecare cuvânt. Nu mai voiam să îmi acopăr nimic. Voiam doar să îl omor. Mi-am coborât mâna şi, înainte să mă gândesc de două ori, i-am aruncat cafeaua în faţă, smulgându-i apoi prosopul din mână. Era pătat cu cafea, dar aia era cea mai mică problemă a mea.

— Ieşi!

Şi-a şters cafeaua cu dosul palmei.

— Presimt că noi doi o să ne distrăm de minune, iubito.

Nu înţelegeam de ce nu era cât de cât nervos. Tocmai ii aruncasem in faţ.1 un pahar plin cu cafea, iar el vorbea de parcâ nu-mi ieşisem din fire.

Stai departe de minei

— Ştim amândoi ci nu vrei asta.

înainte să îi ofer un răspuns, uşa de la cameră s-a deschis, iar hm a intrat, frecându-şi palmele una de

Scanned by

cealaltă.

— Am întrerupt ceva?

Şi-a plimbat privirea de la unul la celălalt Am clătinat din cap, rugându-mă ca Aiden să nu înceapă să vorbească. Nu puteam să îi explic ce tocmai se întâmplase.

Parul ei blond ieşea haotic de sub căciula roz. Cât de frig se făcuse de avea nevoie de căciulă? Em n-ar fi purtat aşa ceva nici dacă viaţa ei ar fi depins de asta.

— Ce-ai păţit? l-a întrebat pe Aiden.

Oare Em îşi dădea seama că Aiden nu era Arden? Era conştientă de existenţa lui? Inima mi-a stat în loc, apoi a repor- nit când l-am auzit pe Aiden vorbind:

— S-a împiedicat, a zis sec, apoi a început să se îndrepte spre uşă. Ai grijă de tine, iubito, l-am auzit bombănind înainte să iasă din cameră.

— Iubito? a întrebat Em surprinsă, după ce uşa s-a închis.

Arden nu-mi spunea iubito. Arden nu-mi spunea în niciun fel.

— Mda, am mormăit.

Mi-am luat hainele de pe pat. Aveam nevoie de un duş rece şi de un prosop curat

— E frig tare? am întrebat-o ca să nu îi dau timp să continue cu şuvoiul de întrebări pe care probabil îl pregătea.

— Nu vrei să ştii, a zâmbit, începând să se dezbrace. Unde ai dispărut aseară?

Nu eram în siguranţă. întrebările erau pe drum.

Nu m-am simţit bine, am spus primul lucru care mi-a trecut prin minte.

A câta minciună era din ultimul sfert de oră?

— Acum eşti bine?

— Am o durere îngrozitoare de cap.

Şi o dorinţă arzătoare pe care nu mi o pot justifica.

Vrei să încep să colind holurile în căutaTea unei pastile?

Scanned by
CamScanner

Am clătinat din cap. Oricât de tare mă durea, fcsm chiar era în stare să facă asta. Să pornească pe holuri, bătând la fiecare uşă în parte, hram colegă cu Hm de când începuse anul universitar şi încă nu reuşisem să mă obişnuiesc cu toate nebuniile ei. Uneori vorbea la telefon şi se spăla pe dinţi, în acelaşi timp. Când auzeam doar mormăieli la capătul celălalt al liniei, ştiam că asta făcea. Mânca, se uita la un serial şi citea în acelaşi timp. Em era plină de ciudăţenii, dar era o prietenă bună. Poate ar fi trebuit să ti spun de încurcătura în care mă aflam. Am stat pentru o secundă şi am formulat în mintea mea ceea ce aş fi vrut să îi spun, însă nici pentru mine nu avea niciun sens. Am lăsat-o baltă.

Ar fi trebuit să U ameninţ pe Aiden să nu spună nimănui, dar el nu părea să mă ia în serios, indiferent că aveam sau nu aveam ceva pe mine.

— Eşti sigură? mi-a întrerupt şirul gândurilor.

— Lhî.

— Du-te fă duş sau îmbracă-te, pentru că nu ştiu exact ce făceai. Mor de foame, aşa că grăbeşte-te. De ce ai prosopul murdar cu cafea? S-a şters Arden cu el?

încurcătură peste încurcătură. Em credea că Aiden era Arden, ceea ce mi-a răspuns la una dintre întrebări. Nu ştia că Arden avea un frate geamăn. Până în urmă cu câteva ore, nici eu nu ştiam asta.

— Am vărsat cafea pe el, am spus indiferentă.

A început să chicotească.

— Hai, du-te odată! Vrei să mor de foame?

Nu, nu voiam asta. Em făcea urât când îi era foame. Atât de urât, încât îmi doream să mă aflu pe o rază de câţiva kilometri depărtare de ea.

Am mai făcut un duş, deşi aveam impresia că mirosul lui Aiden nu provenea de la mine, ci din cameră, apoi m-am îmbrăcat cu cel mai gros pulover pe care l-am găsit în dulap. Nu-mi venea să cred că în urmă cu o seară purtasem o rochie, iar acum arătam de parcă mă pregăteam să plec într-o expediţie la Polul Nord.

— Mănuşi? m-a întrebat Em.

Am încuviinţat.

— Fular?

Am încuviinţat din nou. Em mi-a răspuns cu un zâmbet.

— Căciulă?

Scanned by

Termină, Em! Mergem cinci minute până la barul din colţ.

C'rpzi ră n far^m Mirturi?

— Mai bine să fim pregătite, a izbucnit în râs.

Am urmat-o afară din cameră. Eu nu aveam maşină, pentru că la două săptămâni după moartea lui Jethro nu m-am mai urcat la volan, iar Em nici măcar nu avea permis. Ceea ce mă bucura. Însemna că Em era în siguranţă, deşi uneori se mai urca în dreapta cuiva care participa la curse. De fiecare dată când îmi povestea experienţa, îmi făcea stomacul să se strângă ghem, iar inima [illegible]

i sd mu [reMiic, ueţi cio v ^ 71 ----------

— Ar trebui să aprovizionăm cu ceva minifrigi erua,am zis în timp ce coboram pe scări.

— Eu nu car nimic de la magazin. Ar trebui să îl rugăm pe Arden să ne ducă, după ce mâncăm.

— Arden? am întrebat, simţind un nod persistent în gât.

— El şi restul sunt deja la Tau, aşa că mişcă-te mai repede.

Nici măcar nu am mai simţit frigid atunci când am ieşit din cămin. Nu mai simţeam nimic, în afară de vinovăţie.

— Blair?

Em s-a oprit în mijlocul drumului. Nu îmi plăcea privirea serioasă şi încruntată pe care mi-o arunca.

— Da? am şoptit temătoare.

— Poate că mă prind mai greu, dar dacă Arden este la Tau şi ştiu asta pentru că Zeke este acolo şi am vorbit cu el înainte să intru în cameră... cel care era în camera ta...

A lăsat propoziţia neterminată, sperând să o continui eu. N-am făcut-o. Am înghiţit în sec şi am început să îmi scot şi să îmi aşez mănuşile la loc.

— Blair?

— Mh?

— Blair, a repetat pe un ton mustrător.

— Promite-mi că o să ţii asta pentru tine

A încuviinţat, dar eu aveam nevoie de ceva mai mult.

— / romite-mi, am insistat.

— Promit, Blair.

— Aiden, a fost tot reuşit să spun şi, chiar şi aşa, m-am ce am reui înecat cu numele lui.

— Arden? s-a încruntat Em.

Scanned by

Nu. Aiden. A-I-D-E-N, am silabisit fiecare literă. Îţi mai aminteşti aseară când mî-ai spus că Arden a mers sus? Em a încuviinţat. Ei bine, nu era el. Se pare că are un frate geamăn.

Buzele lui Em s-au deschis într-un „o" surprins, dar nici ea nu părea capabilă să vorbească. Era de-a dreptul şocată, ceea ce m-a mirat pentru a doua oară. Zeke era iubitul ei şi cel mai bun prieten al lui Arden. Ar fi trebuit să ştie.

— Şi unde l-a ascuns până acum?

— Habar n-am, am ridicat din umeri, începând să merg din nou.

Frigul îşi făcea simţită prezenţa.

— Şi ce căuta la noi în cameră?

Em a pornit mai greu şi a fost nevoită să alerge în spatele meu. Nu voiam să vorbesc despre asta. Nu voiam să vorbesc deloc, şi nu aş fi făcut-o dacă nu aş fi fost nevoită. Dar nu puteam să îi spun adevărul. Nu eram pregătită să recunosc în faţa nimănui că, deşi nu îl cunoşteam pe Aiden, am stat dezbrăcată în faţa lui mai mult decât am făcut-o în faţa oricui altcuiva. Goală. Cu totul. Că m-am sărutat cu el... şi că mă gândeam din nou la asta.

— Nu ştiu.

— Şi de ce era pătat cu cafea? Pe faţă, a accentuat zâmbind suspect, imaginându-şi probabil tot felul de lucruri.

— M-am împiedicat.

Nu m-a crezut, dar nu a mai spus nimic. Ştia că de obicei dacă voiam să îi spun ceva, o făceam. Şi urma să o fac, doar că nu atunci.

— Mi s-a părut mie că arăta mai bine decât de obicei, dar desigur că eu nu ştiam că nu era Arden, mi-a spus în timp ce intram la Tau, zâmbindu-mi cu subînţeles.

Am gemut înfundat, dar ea tot m-a auzit. S-a întors cu faţa spre mine, trăgându-şi un fermoar imaginar peste buze, aruncând apoi cheia, la fel de imaginară, peste umăr.

Ştia. în cel mai bun caz, Em bănuia ceva. în cel mai rău caz, Em îşi dăduse seama de ceva mai mult.

Oricum, eram într-o mare încurcătură.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 3

cfyL

Primele douăzeci de minute nu au fost atât de dezastroase. Em s-a îngrămădit cu Zeke pe canapeaua din faţa mea, aruncân- du-mi câteva cuvinte în treacăt, fiind mult prea ocupată cu buzele iubitului ei. Părul meu a suferit urmări catastrofale în urma ticului nervos de a-mi trece mâna prin el. Eram atât de stresată încât nu am reuşit să mănânc mai mult de câţiva cartofi, înainte ca Zeke să îşi dea seama că nu aveam de gând să mai mănânc şi să-mi ia farfuria din faţă.

Arden a stat la bar, cu spatele la mine, încă de când am ajuns la Tau. Ceea ce îmi convenea într-un fel, pentru că nu eram nevoită să dau ochii ruşinaţi cu el.

— Ce-i cu el? a întrebat Em în clipa în care mi-am răsucit privirea spre bar, unde Arden ridicase tonul la tipul de cealaltă parte.

M-am încruntat, începând să îmi frământ degetele.

— Nu ştiu, a mormăit Zeke.

Am schimbat o privire derutată cu Em. Nu eram singura care şi-a dat seama că Zeke ne minţea. Din fericire sau din păcate, bănuiam care era cauza nemulţumirii lui Arden. Muream de nerăbdare să aflu ce se s-a întâmplat între el şi Aiden. PeTsonal, nu puteam înţelege de ce ai încerca să ascunzi faptul că nu eşti unicul copil la părinţi. De fapt, Arden pomenise de multe ori de Alexander, dar menţionase că era fratele lui, care avea patru ani. Aiden era lăsat afară din orice conversaţie, de parcă nici măcar n-ar fi existat.

— Oh, serios? a întrebat Em cu neîncredere.

— **Ihî.**

— Eşti prietenul lui cel mai bun, dar nu ştii de ce ţipă la Ethan?

Mi-am mutat din nou privirea în direcţia barului. Mă gândeam serios să îmi notez numele oamenilor în palmă sau să îmi încep un carneţel, pentru că, deşi ştiam că Ethan era cel care momentan era la conducere în Tau, niciodată nu reuşeam să îmi amintesc cum îl chema. Jethro era cel care era bun la ţinut minte toate numele. Eu eram cea bună la reţinut chipuri.

— Nu suntem fete, a răspuns Zeke. Ştii, nu mergem câte doi la toaletă ca să ne împărtăşim chestii.

Em i-a aruncat o privire fulgerătoare. M-am rugat să nu înceapă să se certe. Aveam suficiente lucruri în minte ca să mai asist şi la o ceartă între ei.

— Hei, i-am zis lut Zeke înainte ca Em să se gândească să îl înjure. Ştii cumva ce face Arden după?

Am mimat un zâmbet.

— Nu.

A ridicat din umeri, apoi s-a încruntat. Poate nu trebuia să încerc să îl

Scanned by

feresc de furia iubitei sale.

— Mă gândeam că ne duce să facem câteva cumpărături, am zis în continuare.

— Mda, asta nu cred că o să se întâmple.

A fost rândul meu să mă încrunt

— De ce?

Înainte să îmi răspundă, s-a uitat la bar de parcă avea nevoie de aprobarea lui Arden ca să îmi spună ce se întâmpla. Oricum, ce se întâmpla ? Aş fi preferat să rămân în cameră sau, în cel mai rău caz, să iau prânzul în toaletă, ca să nu trebuiască să mă confrunt cu problemele celor din jurul meu. Contrar părerii generale, toaleta nu este un loc atât de îngrozitor în care să iei prânzul. într-adevăr, poate nu poţi să mănânci nimic, dar singurătatea vine ca un bonus. Am făcut asta aproape două luni după moartea lui Jethro, ca să nu fiu nevoită să înfrunt privirile compătimitoare ale celor din jurul meu.

— A rămas fără maşină.

— A rămas fără maşină?

Scanned by
CamScanner

Nu ştiu sigur dacă eu sunt cea care a ridicat tonul sau Em, dar una dintre noi a reuşit să îi atragă atenţia lui Arden, A aruncat o privire ucigătoare spre masa noastră, apoi a lăsat baltă discuţia pe care o purta cu Ethan.

— Saiut, roşcato.

iubito.

Am clipit des. De unde mai apăruse o voce în mintea mea? Şi de ce suna ca Aiden?

— Poftim? am şoptit nesigură pe mine.

— Am zis, a repetat Arden, salut roşcato.

Am încuviinţat. Arden s-a aşezat pe spaţiul liber de lângă mine şi m-a sărutat în treacăt N-am făcut nici măcar o singură mişcare, dar îmi doream să îmi trag un scaun de la una din celelalte mese. Voiam să stau la distanţă faţă de el. De fapt, cred că îmi doream să stau singură, la altă masă.

— E totul în regulă? l-a întrebat Zeke ceea ce şi eu şi Em voiam să aflăm

— N-a glumit, a răspuns Arden încruntat.

Privirea lui Em reflecta propria mea confuzie. Era de parcă vorbeau într-un fel de cod pe care fetele care mergeau câte două la toaletă nu aveau cum să îl înţeleagă.

Am închis ochii pentru câteva clipe, luptându-mă cu dorinţa de a mă evapora.

— Cine? am auzit-o pe Em.

— Nimeni, a mârâit Arden.

— Unde ţi-e maşina? am întrebat, încă ţinând ochii închişi.

— Le-ai spus despre maşină?

Mi-am încrucişat braţele la piept, deschizând ochii ca să înfrunt realitatea din jurul meu. O iubeam pe Em. Cu toate ciudăţeniile ei, era colega şi prietena mea. Ştiam că puteam să am încredere în ea. Mi-am fixat privirea asupra lui Zeke, încercând să îmi dau seama dacă îi puteam suporta măcar prezenţa, îmi era destul de clar că nu îi suportam atitudinea de superioritate, aşa că m-am întrebat dacă îl acceptam din cauza lui Em sau a lui Arden.

— Mi-a scăpat, a mormăit Zeke.

— Ţi-a scăpat?

Scanned by
CamScanner

Acum, atitudinea lui Arden era cea care mă scotea din săriţi*. Eram conştientă că aşa fusese dintotdeauna, însă dintr-oda- tă, mă deranja incredibil de tare.

Ce naiba, Arden? m-am trezit întrebând cu voce tare. Ai de gând să ne spui ce-i cu maşina sau vrei să ţipi la toată lumea?

Toţi trei m-au privit de parcă mi-am ieşit din minţi, dar nu ii puteam blama. În cel mai bun caz, întT-o situaţie care nu îmi plăcea, aş fi ridicat din umeri şi mi-aş fi găsit de lucru cu altceva, prefăcându-mă că nu îmi păsa.

— Blair?

Mi-am ridicat palmele în sus.

— Ai avut un accident? am întrebat, ignorând modul în care mi-a pronunţat numele, avertizându-mă că nu trebuia să insist asupra subiectului.

— Nu, dar acum că ai zis asta, cred că aş fi preferat unul.

— în locul a ce?

Mi-am îngustat privirea, aşteptând nenorocitul de răspuns. Nu îmi dădeam seama ce se întâmplase atât de gTav încât să îi fie ruşine să recunoască. îmi doream să fiu în oricare alt loc, mai puţin acolo, lângă Arden. Dintr-un oarecare motiv, privirea arzătoare a fratelui său, încă stăruia în mintea mea.

— E posibil să fi pariat pe ea şi să o fi pierdut.

Am pufnit involuntar. Mi-am unit buzele într-o linie subţire ca să nu izbucnesc de-a dreptul în râs. Arden mă privea de parcă o luasem razna.

— Felicitări!

Tonul sarcastic al colegei mele de cameră nu m-a ajutat în încercarea de a-mi reţine zâmbetul.

— A cui e? am întrebat după ce am fost sigură că nu urma să izbucnesc din nou în râs.

— A fratelui meu, a spus Arden pe un ton rece.

Zâmbetul mi-a pierit de pe faţă.

A fratelui tău Alexander? am făcut pe proasta. Cel de patru ani? Ştii, cred că nici măcar nu ajunge la pedale.

Em şi-a arcuit o sprânceană, întrebându-mă din priviri ce era cu mine. Mi-am rotit privirea spre Arden, evitând să răspund întrebării nerostite a colegii mele.

A fratelui meu geaniăn(a **mormăit** Arden in aşa fel incat să nu se înţeleagă mare lucru.

Ai un frate geamăn?

Nu era necesar ca Em să întrebe asta, din moment ce se întâlnise cu el, dar mi se părea că făcea acelaşi lucru ca şi mine. îşi bătea joc de Arden şi de nervozitatea lui.

-- Mda.

Arden a ridicat din umeri.

— De ce nu ne-ai spus niciodată despre el?

y- Lăsaţi-o baltă! a încercat Zeke să intervină.

Scanned by
CamScanner

Însă nici eu şi nici Em nu aveam de gând să o lăsăm baltă. Ştiam că erau multe lucruri pe care nu le aflasem despre Arden, dar ai crede că un frate geamăn nu este un lucru pe care să îl laşi atât de uşor pe dinafară. Em probabil era mai surprinsă decât mine sau chiar nervoasă, pentru că Zeke ştia, însă nu i-a spus niciun cuvânt. Poate că nu mergeau la baie amândoi, dar cu siguranţă făceau o treabă bună în a se apăra unul pe celălalt.

— Pentru că ar fi trebuit să se afle la mii de kilometri depărtare, dar se pare că nu pleacă nicăieri prea curând. S-a transferat. Nici măcar nu i-a anunţat pe ai mei.

Puteam simţi ura din cuvintele lui Arden. Am rămas blocată la gândul că Aiden nu avea de gând să plece curând, iar când m-am dezmeticit de cap, mi-am dat seama că Arden vorbise de parcă fratele său nu făcea parte din familie.

— Aiden e major. Nu cred că are nevoie de aprobarea alor tăi.

Of Doamne!

Eu eram cea care a rostit cuvintele. Am privit panicată în stânga şi în dreapta, nevenindu-mi să cred ce am spus. A sunat de parcă încercam să îi iau apărarea lui Aiden şi, de fapt, poate că asta făceam, doar că nu eram dispusă să recunosc nici măcar în faţa mea.

— Poftim?

— Nimic, i-am răspuns lui Arden. N-am spus nimic.

Doar că spusesem. Şi nici nu îmi dădeam seama de ce mă bucuram că Aiden nu pleca nicăieri prea curând. Nu făcuse altceva în afară de a mă scoate din sărite şi de a mă dezbrăca, dar eu îi luăm apărarea.

— Deci nu ne poţi duce la cumpărături, a intervenit Em în favoarea mea.

Nu-mi amintesc să îi fi fost vreodată mai recunoscătoare ca in acel moment. Aproape am răsuflat uşurată. M-am pierdut din nou în gânduri. Conversaţia se desfăşura în jurul meu, dar nu **auzeam** niciun cuvânt. Privirea îmi era fixată pe Arden, studiin- du-l cu atenţie. Eram o idioată. Una mare. Poate că erau gemeni, dar cu siguranţă nu erau identici şi nu voiam să recunosc asta, pentru că ar fi trebuit să îmi justific acţiunile din urmă cu o seară. Şi nu ştiam cum. Poate eram prea hotărâtă ca în cele din urmă să mă culc cu el, dar tot ar fi trebuit să îmi dau seama. Privirea lui Arden era mai deschisă !a culoare cu cel puţin o nuanţă. Nu avea gropiţe. Modul în care vorbea era altul.

Ce era cu mine? Fusesem într-adevăr beată? Era atât de întuneric în cameră încât nu am putut să îmi dau seama de nici unul dintre lucrurile astea?

Drăguţa încercare, mi-am zis în minte.

Trebuia să încetez să îmi mai caut scuze şi, în schimb, să îmi dau seama de ce eram împreună cu Arden.

Vederea mi s-a înceţoşat din senin. Trebuia să îmi pun ordine în viaţă. Trebuia să fac asta cât mai curând.

— Ne vedem mai târziu, am încercat să zâmbesc, deşi m-am

Scanned by
CamScanner

ridicat de la masă fără nicio explicaţie.

— Blair! a strigat Arden în urma mea.

— Nu mă simt bine, am spus, întorcându-mi privirea pentru câteva secunde.

M-am îmbrăcat din mers, aproape alergând până la ieşire. Mi-am dat seama că nu am plătit, dar nu voiam cu niciun preţ să mă întorc acolo. Am scos telefonul din geacă şi i-am trimis un mesaj lui Em.

Te rog plăteşte şi pentru mine. îţi dau banii când ne vedem.

Mi-am tras mănuşile înapoi pe mâini, apoi mi-am sprijinit palmele pe genunchi. Aerul rece îmi provoca o senzaţie de arsură în piept. Speram să nu fac un atac de panică. Ultimul mi se declanşase în urmă cu câteva luni. Nu puteam să fac faţă altuia. Am aşteptat până când respiraţia mi s-a reglat, apoi am por- nit spre cămin. Eram hotărâtă să nu mai ies din cameră decât acă era absolut necesar. La cursuri şi să-mi cumpăr de mâncare- Oricum era prea frig pentru orice altceva.

Scanned by
CamScanner

Următoarea săptămână a trecut ca prin ceaţă. N-am văzut şi n-am auzit nimic în jurul meu, de parcă trăiam în locul altcuiva. Am mers la cursuri, am însoţit-o pe Em la cumpărături şi am început să mă distanţez din ce în ce mai mult de Arden.

Gândul că trebuia să vorbesc cu Aiden devenea din ce în ce mai stăruitor, iar în mintea mea s-au format o sută de scenarii diferite despre cum ar fi decurs întâlnirea noastră, însă singurul lucru care era cu adevărat important, era să îiru păstrez hainele pe mine.

Nu îmi dădeam seama ce simţeam pentru Arden sau dacă simţisem vreodată ceva cu adevărat. Ar fi trebuit să mă despart de el înainte ca relaţia noastră să se transforme într-un dezastru. Despărţirea avea să fie mai uşoară după doar câteva luni şi trebuia să o fac înainte ca relaţia noastră să avanseze. în ce direcţie, nu prea ştiam, pentru că nu aveam de gând să mă culc cu el. Poate doar dacă certurile noastre ar fi devenit mai dese.

Mă balansam de pe un picior pe celălalt, incapabilă să iau o decizie. Am plecat de la cămin destul de hotărâtă, însă pe drumul spre frăţie am început să îmi dau seama că nu era o idee prea strălucită. Mi-am scos mănuşile şi am întins mâna ca să bat la uşă, apoi mi-am retras-o.

Nu puteam să o fac.

Era o idee proastă.

în clipa în care m-am răsucit pe călcâie, uşa s-a deschis, fă- cându-mă să mă opresc.

— Blair? m-a întrebat o voce surprinsă.

Mi-am întors capul. Am clipit des, încercând să îmi amintesc numele blondului. După mari eforturi, mi-am amintit că îl chema Ethan. Era acelaşi cu care se certase Arden la bar.

Ethan mă privea cu o sprânceană arcuită, la fel de conştient că şi mine de faptul că nu prea aveam ce să caut acolo.

— Salut, am zis şovăielnic. De unde ai ştiut că sunt eu?

— Eşti singura roşcată sexy pe care o cunosc.

în ciuda frigului de afară, îmi simţeam obrajii luând foc.

— Ăăă... M-am bâlbâit. Mersi,

Ethan a pufnit în râs, apoi a ieşit din casă, lăsând uşa deschisă.

— Nu intri ? m-a întrebat după câteva secunde

Mi-am rotit privirea în jur. Era cam târziu să mă prefac că nu eram acolo. Îmi rămanea doar să mă rog ca Ethan să nu îi spu- nfl lui Arden că am trecut pe acolo.

— Pe cine cauţi, Blair?

Mi-a făcut impresia că tonul lui era unul cu subînţeles. Am deschis gura, apoi am închis-o la Joc. Eram nepoliticoasă, însă nu îi datoram nicio explicaţie.

— Nu stau mult, am zis pe lângă subiect.

Ethan şi-a scos cheile de la maşină din buzunar, privindu-mă suspect. Şi-a trecut o mână prin părul des şi blond, apoi a zâmbit larg.

— Aiden era sus, mi-a spus înainte să piece.

Am înjurat în gând. Ce mă făduse de gol? M-am încruntat şi

Scanned by

am intrat în casă, închizând uşa în urma mea. Probabil angajau pe cineva pentru curăţenie. încăperile pe lângă care treceam erau de nerecunoscut. Mi-a părut rău pentru persoana care trebuia să strângă dezastrul lăsat de cei care locuiau acolo. Mi-am băgat mănuşile în buzunarul de la geacă şi am deschis fermoarul. Am urcat scările cu încetinitorul, de parcă încercam să trag de timp. Nu eram sigură care era camera lui Aiden, dar presupuneam că era cea în care...

Of, Doamne!

Golul din stomac m-a făcut să mă opresc pentru ceva timp. Mă simţeam de parcă retrăiam din nou seara din urmă cu o săptămână. Trebuia să îmi revin. Aiden era o persoană ca oricare alta, iar tot ce aveam de făcut era să vorbesc cu el şi să plec.

Te rog, păstrează-ţi hainele pe tine, mi-am spus în gând.

Ajunsă în faţa uşii, am inhalat adânc, apoi am bătut scurt, de două ori. Aiden a deschis uşa mult mai repede decât mă aşteptam. Părea uşor încruntat, însă nu a durat mult ca un rânjet răutăcios să îi încolţească pe buze.

— Îţi era dor de mine, iubito?

Am clătinat din cap. Nu. Poate. Da. Nu mă simţeam capabilă să vorbesc până când nu scăpăm de furnicăturile din corp. Aiden s-a ferit din uşă, dar am aşteptat un minut Înainte să intru. Nu mi se părea o idee bună să mă aflu singură în aceeaşi încăpere cu el. Experienţa mi-a dovedit lucrul ăsta.

— **Nu** le muşc, **a** zis pe un ton **amuzat.**

Probabil arătam din nou ca o roşie. Mi-am făcut curaj şi am intrat.

- E necesar să încuî uşa? m-a întrebat. Ai de gând să te ez braci? Nu că rn-ar deranja.

Mi-am strâns mâinile în pumni, muşcându-mi limba ca să nu îl înjur. Abia reuşeam să mă controlez, când l-am auzit rotind cheia în uşă.

— Am de gând să vorbesc, am zis ca să întrerup tăcerea dintre noi.

Un curent rece mi-a străbătut şira spinării atunci când i-am simţit căldura trupului în spatele meu. M-am încruntat. Nici măcar nu l-am auzit păşind prin cameră. îi auzeam respiraţia regulată de undeva de deasupra mea şi totul în mine se revolta. Am oftat involuntar. O parte din mine voia să fug de acolo, dar nu era singură. Mai era o altă parte care mă implora să mă dau un pas în spate şi să mă lipesc de el.

— Asta e ceva nou, a zis pe un ton amuzat.

Am pufnit iritată.

— Mda, am mormăit Atunci când nu alerg goală pe holurile căminului, îmi place să mai şi vorbesc cu oamenii.

Nu şi cu el. Nu voiam să vorbesc cu el, deşi eram curioasă să

Scanned by
CamScanner

aflu de ce nu se înţelegea deloc cu fratele lui. Voiam să îl sărut din nou şi să nu simt nimic, ca să pot să îmi salvez relaţia cu Arden, chiar dacă nu eram sigură de ceea ce simţeam pentru el. Mi-a înconjurat talia cu braţele, lipindu-mă de el. Pieptul începea să mi se ridice şi să coboare din ce în ce mai repede şi aveam impresia că mă lăsam din nou în voia lui, exact cum se întâmplase în acea seară. M-a rotit cu o mişcare rapidă. Faţa îmi ajungea la pieptul lui si nu înţelegeam dorinţa subită de a o ascunde acolo Mi-a aşezat o şuviţă de păr după ureche, mângâ- mdu-mi în treacăt pielea.

Nu-mi permiteam să gem din nou în faţa lui.

— Trebuie să vorbim, am reuşit să articulez

ap~:Z'r de „ “ “ as,a Nid ^ **-* de**

^tiu, a fost tot ce am reuşit să îndrug.

Mi-am ridicat privirea spre el, întâlnind un zâmbet vag. **încercam** să îmi amintesc pentru ce eram acolo, dar îmi era greu. F mu**it** prea aproape de mine ca să mă pot concentra. Pielea îmi lua foc în urma atingerilor sale şi pierdeam controlul asupra mea. Voiam atât de rău să îl sărut, încât nu mai conta pentru ce mă aflam acolo.

Am **înghiţit** în sec. Nu-mi dădeam seama ce îmi făcea şi cum **reuşea** să îmi încurce gândurile atât de uşor. De ce nu simţeam acelaşi lucru şi în preajma lui Arden? Doar erau gemeni. Ar fi **trebuit** să simt acelaşi lucru, nu? Eu eram vinovată?

— Blair?

Am închis ochii, conştientă de faptul că dacă încerca să mă sărute, nu l-aş fi oprit Ba din contră, aş fi participat şi eu.

— Voiai să vorbim, mi-a amintit.

Mă simţeam ridicolă. Trebuia să vorbim, dar în acelaşi timp, nu ar fi trebuit să mă lipească de el în aşa fel încât sânii să mi se zdrobească de pieptul lui. Buzele noastre erau despărţite de mai puţin de câţiva centimetri. A înghiţit în sec, apoi a făcut ceva care m-a luat prin surprindere.

S-a retras.

Am clipit dezorientată, însă gândurile mi se aşezau în ordine şi mi-am amintit pentru ce mă aflam acolo. Mă simţeam ridicol pentru că m-am pierdut din nou, mult prea repede. Ce încerca să facă? Se amuza pe seama mea?

— Trebuie să îi înapoiezi maşina lui Arden, am zis calmă şi serioasă.

Chiar nu credeam că urma să reuşesc să fac asta. Şi-a arcuit o sprânceană, buzele unindu-se într-o linie subţire.

— Trebuie?

Am încuviinţat

— Arden ştie că eşti aici, Blair?

— Nu şi aş prefera să nu afle.

cut sex!cu mine?* ^ Să afle de că aproape ai fă-

înghiţit în sec.
Aproape, am accentuat.

Scanned by
CamScanner

Mi-am încrucişat braţele la piept, începând sa mă plimb pri$_n$ cameră, lira la fel de ordonată ca ultima dată. M-am oprit î$_n$ faţa biroului pe care se aflau trei teancuri de cărţi. Multe dintre ele erau dc literatură, dar mai erau câteva care m-au făcut să mă încrunt.

-— Ltsai citit? am întrebat în timp ce îmi treceam degetele peste cotoarele lor, citind titlurile.

— Pe toate, mai puţin pe cele pentru facultate şi pe care chiar ar trebui să le citesc.

Am zâmbit. De unde căzuse tipul ăsta? Din Rai? Nu era suficient faptul că arăta incredibil de bine, trebuia să fie şi inteligent? Ordonat. Atrăgător. Arogant. Extrem de enervant.

— Cred că ăsta este singurul lucru serios pe care mi l-ai spus până acum, care să nu fie o aluzie sexuală.

— E prima întrebare pe care mi-ai pus-o.

Voiam să îl contrazic, dar avea dreptate. Până în acel moment am fost mult prea preocupată să mă dezbrac, decât să vorbesc.

— Informatică? am întrebat de-a dreptul surprinsă. în ce an?

— Maşter. Primul.

M-am rotit spre el. între timp îşi scosese o ţigară. Nu înţelegeam de ce fuma în cameră, dar probabil pe el nu îl deranja fumul.

După vârsta lui, ar fi trebuit să mai aibă până să ajungă la maşter. L-am privit încruntată.

— Am făcut doi ani într-unul, acum doi ani, mi-a explicat, deşi eu nu am întrebat nimic.

începeam să mă simt şi mai derutată. Şi frustrată. Mi-ar fi fost mai uşor să stau departe de el dacă m-aş fi convins că era un idiot. Din păcate pentru mine, lucrurile nu erau atât de sim- ple şi presimţeam că trebuia să mă pregătesc pentru mai multe surprize.

— Unde?

Nu trebuia să îmi manifest curiozitatea pentru persoana lui, dar era singurul care putea să îmi dea câteva informaţii. Arden cu siguranţă nu părea dispus să vorbească despre el.

— De ce nu îl întrebi pe Arden?

Faptul că mi-a amintit de existenţa fratelui său i-a provo- cat un zâmbet.

Apropo do Arden, am zis. Trebuie să îi înapoiezi maşina.

Cn'it cii mî/w mai spus asta o data.

— De *ce* aş face asta?

— Pentru că l-ai lăsat fără maşină? am întrebat retoric.

- Nu l-am lăsat, a zis sigur pe el. Am pus un pariu, Blair. A pierdut, l-a respectat. Simplu. în plus, dacă aş fi în locul lui, nu mi-aş face prea multe griji.

— Pentru?

M-am lipit de birou, studiindu-l cu atenţie. în mod clar nu îi făcea plăcere să vorbească despre Arden.

— Crystal probabil o să îi cumpere alta, înainte să îi simtă lipsa.

— Crystal? m-am încruntat.

Scanned by
CamScanner

— Mama noastră, Blair.

N-am întrebat de ce i se adresă mamei lui cu numele mic. Tonul ii era surprins. Ar fi trebuit să ştiu cum îi chema pe părinţii lor. Şi ştiam, doar că nu în acel moment.

— Aiden, am insistat. Te rog.

— O să văd ce pot face,

Nu mi-a plăcut zâmbetul larg de pe faţa lui.

— Mulţumesc.

Mi-am mutat privirea în jos, asupra papucilor mei. Trebuia să îl rog să nu îi spună lui Arden de modul în care decurgeau întâlnirile noastre, dar nu ştiam cum.

— Aiden, am şoptit încercând să îmi pun ordine în gânduri.

— Chiar vreau să aud asta în timp ce ai un orgasm, a zis gânditor.

— Poftim? m-am bâlbâit, nesigură dacă am auzit bine.

- Numele meu, m-a lămurit.

I-am aruncat o privire nervoasă. Trecuse timpul discuţiilor fără aluzii.

— Păcat că nu o să afli niciodată.

Am început să mă îndrept nervoasă spre uşă, fără să prevăd că urma să mă oprească.

îmi eşti datoare cu un tricou şi o cafea, mi-a zis, prinzân- du-mă de mână.

Scanned
by

L-am privit încruntată. în loc să las tricoul lui în baie în acea seară, l-am luat cu mine. A fost un gest iraţional pe care nu ştiam de ce l-am făcut.

— O cafea? am întrebat ce nu mi se părea logic.

— Cafeaua pe care ai fost atât de drăguţă încât să nru-o arunci în faţă, era a mea.

O să îţi cumpăr un tricou cu un imprimeu. E bine?

A rânjit, dându-mi drumul la mână. Nu-mi plăcea senzaţia răcoroasă pe care o simţeam în lipsa atingerii lui.

— Să nu uiţi, iubito.

Mi-am dat ochii peste cap si am dat să deschid uşa, dar am întâmpinat o problemă. Era încuiată, iar cheia nu era în uşă.

— Aiden?

Iar el zâmbea larg şi, pe deasupra, avea şi acea sclipire de prădător în privire.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 4

— Aiden? Ce naiba? am întrebat câteva minute mai târziu, minute pe care le-am petrecut ca o idioată în pragul uşii.

între timp, Aiden şi-a mai aprins o ţigară, a luat scrumiera de pe pervaz, apoi s-a întins pe pat, cu o mână îndoită sub cap. Am făcut o grimasă când l-am văzut urcându-se cu bocancii în pat, dar mi-am tot spus că nu era treaba mea. Nu era patul meu, iar dacă Aiden voia să se urce cu bocancii în el, n-avea decât.

— Ce naiba, ce?

Afişa o expresie atât de nevinovată încât mi-am dat ochii peste cap. Oricât mă străduiam, nu puteam să ghicesc ce era în nuntea lui. Şi, mai important, unde era cheia?

— Serios, Aiden. Treaba asta nu e deloc amuzantă. Trebuie să ajung la cursuri şi o să întârzii.

Era o minciună, dar poate nu îşi dădea seama de asta. A tras un fum din ţigară, cu privirea fixată asupra mea. Mă studia din nou din cap până în picioare, făcându-mă să mă simt dezbrăcată. Iar ăsta chiar era ultimul lucru de care aveam nevoie. Aşa mă făcea să mă simt de fiecare dată când mă privea sau doar mă sâcâia gândul că rămăsesem goală în faţa lui şi credeam că şi el mă vedea aşa.

— Ştii, Blair, a zis pe un ton lipsit de inflexiuni, dacă Arden te înrieabă dacă mă cunoşti, sper să fii în stare să minţi mai bine de atât, altfel o să ai de dat nişte explicaţii.

îmi venea să mă scurg pe lângă uşă. Mi-am băgat mâinile în buzunarele de ia geacă, strângându-le în pumni, dar m-am forţat să stau în picioare.

Scanned by
CamScanner

Chiar am cursuri, am insistat.

Era doar pe jumătate o **minciună.** Aveam cursuri ceva mai târziu în acea zi, deci nu riscam să întârzii.

— Serios, Blair. De ce eşti aici?

-— Ţi-am spus deja, am zis **încruntată.**

— Pentru că Arden trebuie să îşi primească maşina înapoi?

— Da, am răspuns mult mai sigură decât mă simţeam.

— Şi ce părere ar avea Arden dacă ar şti că ai venit să îmi ceri asta?

Una deloc bună. Probabil şi-ar fi ieşit din minţi. Nu mai vorbisem în ultima săptămână despre Aiden, dar era mai mult decât vizibil cât de deranjat era de întoarcerea lui. Nu vorbea cu mine în mod direct, dar îl auzisem discutând cu Zeke. în acea zi la Tau, s-a certat cu Ethan din cauză că l-a primit pe Aiden în casa frăţiei, deşi nu făcea partea din ea. Părea a fi o poveste încurcată pe care nu aveam cum o să descâlcesc fără să par băgăcioasă.

— Ţi-am spus pentru ce am venit aici, ai spus că te mai gândeşti la asta. Acum vrei să mă laşi să plec?

— Eu nu te ţin cu forţa.

Mă scotea din minţi modul degajat în care se comporta. Eu mai aveam puţin şi îmi ieşeam din fire, în timp ce el stătea relaxat pe pat şi îşi fuma ţigara. Am oftat zgomotos şi am străbătut camera, oprindu-mă în faţa biroului. Am tras scaunul şi m-am aşezat. L-am surprins în clipa în care şi-a arcuit o sprânceană, neînţelegând gestul meu. îşi bătea joc de mine. Poate nu mă ţinea cu forţa în cameră, cel puţin nu fizică, dar refuza să îmi dea cheia, aşa că tot mă ţinea acolo. Ce rost avea să mă agit şi să par şi mai ridicolă decât probabil eram deja în ochii lui?

— Şi unde ai fost până acum? am încercat să fac conversaţie.

Am luat una din cărţile de pe birou şi am început să o răsfoiesc.

— La mulţi kilometri depărtare.

Acelaşi răspuns îl primisem şi de fa Arden, dar nu m-a mi- rat. La urma urmei, erau fraţi gemeni. Într-o oarecare măsură, pentru ca dacă ii priveai cu mai mare atentie, erau o mulţime de diferenţe între ei doi. Şi, din păcate pentru mine, cea mai mare consta în modul în care mă simţeam în preajma fiecăruia. În preajma lui Aiden o parte din mine era calmă şi liniştită,

Scanned by
CamScanner

în timp ce alta începea să fiarbă la foc mocnit. în preajma fratelui său, mă simţeam pur şi simplu nervoasă. Nu că el nu m-ar fi enervat, dar am descoperit atunci că puteam fi nervoasă în moduri diferite.

Asta e cam vag, am zis în cele din urmă.

S-a încruntat şi a stins ţigara în scrumieră. înnebunită de fumul din camerii, m-am ridicat şi am deschis geamul,

— Deja vrei să te arunci, iubito? Fii serioasă. Nici n-am zis mare lucru.

Am zâmbit involuntar.

— îmi iau măsuri de precauţie,

M-am întors pe scaunul de la birou, începând să mă rotesc. Am închis ochii, aminfindu-mt de mârâitul pe care îl scotea Jethro de fiecare dată când începeam să mă rotesc pe scaunul de la biroul lui. Se plângea că îl ameţeam de cap, de parcă el s-ar fi rotit, nu eu.

— De ce zâmbeşti, iubito?

Am strâns ochii mai tare. Ar fi trebuit să îi atrag atenţia să nu mai îmi spună aşa, dar ceva m-a împiedicat să o fac. Poate modul în care suna acel cuvânt pe buzele lui.

— Mă gândeam la Jethro.

O, Doamnei Mi-am muşcat limba atât de tare încât am icnit de durere. Am deschis ochii şi am întâlnit confuzia de pe chipul lui. Şi-a arcuit o sprânceană, apoi s-a încruntat şi a pufnit.

— Sunt derutat. Jethro e un alt tip în faţa căruia te tot dezbraci?

Speram să nu audă sunetul scos de felul în care îmi scrâşneam dinţii, dar zâmbetul răutăcios mă asigura că mă auzise.

— Nu, am zis sec.

în jumătate de an, era prima persoana în faţa căreia l-am adus pe fratele meu în discuţie, şi asta fără să îmi dau seama. De obicei eram mult mai precaută. Nu voiam să vorbesc despre asta, oricât de dor mi-ar fi fost de el. Iar Aiden înţelegea totul pe dos. Mi-am trecut mâna prin păr, apoi m-am ridicat de pe scaun.

— îmi deschizi uşa?

— De ce te-ai enervat?

De ce nu putea pur şi simplu să răspundă la ceea ce îl întrebam eu?

Scanned by
CamScanner

— Nu m-am enervat. Acum deschide m ş

*Terog.dwliiJruppină'mosiwcW™^^*

fn faţa ,uj Dc asta mai aveam nevoie. Să *P* jlirprp în Dierit

Numele lui Iethro era capabil **^f ^Al wibii** de dor de e**|.**

ZZi- – care 4 nu ti simt lips,

— Iubito, eu nu ,e judec, a câmbi, cu un col! al buzelor Te- at făcut destul de înţeleasă. Eşti liberă să te dezbrac, ,n faţa cu, vrei tu.

— Jethro nu-i...

Am întrerupt propoziţia la jumătate. Nu îi datoram mcio explicaţie, dar simţeam nevoia să o fac. Mi-am ridicat privirea spre tavan, încercând să alung lacrimile din colţurile ochilor.

— Blair? a şoptit pe un ton precaut pe care l-am auzit mult mai aproape de mine. Ce am spus?

Mi s-a părut că ultima parte a mormăit-o mai mult pentru el, pe un ton care mie mi s-a părut a fi frustrat. Am închis ochii atunci când s-a oprit în faţa mea. Nu mă puteam descurca în acelaşi timp cu durerea provocată de dorul de Jethro şi cu prezenţa sâcâitoare a lui Aiden care stârnea ceva în mine.

— Dâ-mi cheia, Aiden! Sau mă arunc pe geam, am adăugat ca să distrug starea sumbră în care începeam sa mă scufund.

— Ţine, a zis, luându-mă prin surprindere.

Trebuia să îmi dau seama că ceva era în neregulă. La cum am mteracp'onat noi până în acel moment, Aiden nu s-ar fi dat bătut atât de uşor. Cel puţin, nu fără să mai adauge ceva. Am privit suspicios la cheia care stătea în palma lui întinsă.

— Serios? am întrebat cu neîncredere.

Aiden a zâmbit pe o laterală, arcuindu-şi o sprânceană. Aveam impresia că, de fapt, mă provoca.

^ Nu vreau să te anmci de la geam, iubito. Nu-mi place

-“Xz'Jzzr—* «»-«—-

«.«ri”„ srr“* v,«,

de din partea lui. * Upă ° tăcere de câteva secun-

Privirea mi-a căzut pe gropiţele din obraji. De ce neîncrederea mea i sc părea atât de amuzantă?

4

8

— Răspunde-mi la o întrebare, Blair, a zis în cele din urmă. Ce

Scanned by
CamScanner

faci aici?

— Ţi-am spus deja ce fac aici, am răspuns derutată de întrebarea lui.

De fapt, îi spusesem de vreo două ori de ce mă aflam acolo.

— Nu mă refer la povestea cu maşina.

— Atunci?

Am clipit des. El a făcut un pas spre mine, eu m-am dat unul în spate. Nu puteam să îl las să se apropie prea mult de mine, aşa că m-am tot retras până când am simţit uşa în spatele meu. Nenorocita aia de uşă. Subconştientul meu care mă ura complet, a decis că era un moment bun să îmi proiecteze in minte imaginile din urmă cu o săptămână. M-am foit neliniştită, în timp ce Aiden păşea lent spre mine. Ce-am văzut în privirea lui n-ar fi trebuit să mă mire, dar cumva mă aşteptam să mă fi înşelat până atunci. Doar că sclipirea era la fel de prezentă ca şi până atunci şi mă privea de parcă eram... proprietatea lui.

— Ce facem noi aici, iubito?

Nu aveam un răspuns la acea întrebare, dar aş fi putut să îi explic exact ce făceam în acea secundă. Eu eram lipită de uşă, iar în clipa în care a început să îmi atingă obrazul cu degetele lungi, mi-am dat seama că eram terminată. Era o singură atingere, pe obraz. Iar dacă asta reuşea să stârnească un foc de artificii în stomacul meu, atunci nu voiam să mă gândesc la mai mult. Nu voiam, dar am făcut-o. Mi-am amintit de modul în care buzele lui Aiden se mişcau peste ale mele şi de felul în care mi-a muşcat fiecare centimetru de piele. Nu-mi permiteam să mă gândesc la asta de fiecare dată când se apropia de mine. Era greşit.

— Nu înţeleg ce vrei, Aiden.

Nu mă credea.

— Serios?

A pufnit ironic. M-am lipit şi mai tare de uşă, încercând să “npun măcar câţiva centimetri de distanţă între noi.

Iubito, a început mult prea degajat ca să nu bănuiesc că utma să mă scoată din minţi. Dacă încă vrei să faci sex cu mine, fot ce trebuie să faci e să spui.

Ochii mi s-au **mărit de** uimire. MS **aşteptam** k **muUe** prosh, din partea lui Aiden, **dar probabil** nu am crezulcăcsă .pun. una atât de mare. Oricât **de** mare era dorinţa e **p**
am înfrânat-o.M-ampierdut depreamute ori ir a an
în acel moment, l-am **aruncat** o cafea în faţâ şt am pomeraCnumele lui Jethro. Nu trebuia să îi permit să mă enerveze a a e tare încât să îl lovesc.

— Iubitule, am zis calmă. Mai degrabă mă arunc de la fereastră.

— Decât să o spui sau decât să o faci?

M-am răsucit şi am băgat cheia în uşă, lucru pe care ar fi trebuit să îl fac de mult timp. înclinam spre prima variantă, iar asta era o

Scanned by
CamScanner

idee groaznică.

— Nu-ţi face griji, Blair. Nu-i nevoie să vorbeşti ca să te înţeleg. Ai un mod aparte de a te îmbujora.

— Du-te naibii!

Am ieşit, izbind uşa în urma mea. Presimţeam că nu avea de gând să lase lucrurile aşa, dar nu voiam să mă gândesc prea mult la asta. Mă rugam doar ca răzbunarea lui să nu vină sub forma unei discuţii cu fratele lui, în care să îi spună de... noi, orice ar fi însemnat asta.

Am încercat să îmi concentrez toată atenţia la cursuri şi să uit de Aiden. Era mult mai uşor de spus, decât de făcut. Cumva, inşii lui albaştri îmi erau imprimaţi în memorie şi oriunde mă uitam sau orice făceam, nu reuşeam să îi scot din minte.

Nu înţelegeam ce era cu mine. în mod clar nu îmi plăcea de el. Era arogant şi mă scotea din sărite. Cu fiecare cuvânt pe care mi-l adresa, nu făcea decât să mă enerveze şi era suficient că aveam de interacţionat cu unul dintre fraţii Holden.

Singura soluţie era să stau departe de Aiden şi am reuşit să fac asta. Cel puţin, am reuşit să fac asta până când am ieşit cu Em în oraş. Nu am fost de acord de la bun început, însă cumva, a reuşit să mă convingă. Sau poate doar aveam nevoie să mă
“8 ċ! ʔaCă înCCrCam Să tmi 0CUP nu m-aş mai fi gândit ata, de mul, la Aiden. Spre nefericirea mea, Em era îm-

Scanned by
CamScanner

pivuru[1]! cu Zeke, ceea ce nu prea mă mulţumea, iar acum eram blocată in aceeaşi macină cu ei doi.

Tot ce îmi doream era să mă întorc ta cămin.

— Ce facem aici? am întrebat, sperând că îmi va răspunde unut dintre ei. jp

Stăteam pe bancheta din spate. Em s-a rotit spre mine, arun-cându-mi un zâmbet care nu mi-a plăcut. Speram să îşi bată joc de mine.

— Nu stăm mult, m-a asigurat. Zeke are ceva de luat, apoi plecăm. Vrei să intri?

Am clătinat din cap, dar nici nu îmi convenea ideea să rămân în maşină, aşa că am coborât odată cu ei.

— O să aştept aici, am oftat.

Dacă nu urmau să vină în următoarele zece minute, urma să plec. Făceam aceleaşi greşeli la infinit. Nu mă învăţam minte niciodată. Să mă aflu în apropierea frăţiei nu era o idee strălucită şi, dacă mai aveam vreun motiv ca să mă conving de asta, tocmai îl primisem.

în secunda în care Em şi Zeke au deschis uşa, Aiden s-a intersectat cu ei. A schimbat câteva cuvinte cu Zeke, apoi el şi Em au intrat. Problema era că Aiden se îndrepta spre mine şi nu aveam unde să fug. Şi chiar dacă aş fi avut unde, era cam târziu. Aiden venea spre mine şi aş fi părut ridicolă. Şi laşă.

— Minunat, am mormăit în barbă.

— Bună, iubito. De ce stai în frig?

Dintr-odată, nu îmi mai era chiar atât de frig. Am afişat un zâmbet fals, sperând că dacă nu vorbeam cu el, avea de gând să plece.

— Haide, iubito. Nici măcar un salut?

— Salut, i-am răspuns pe un ton ironic care nu a părut să îl deranjeze.

Facem progrese.

Am făcut greşeala să îmi ridic privirea spre el. Zâmbea. Un ^ mbet larg, nu ironic. Unul atât de natural încât mi-a mai cres- "ţ temperatura cu un grad. Simţind că îl privesc, şi-a coborât Pnvirea spre mine.

„ Ce vrei? am întrebat pe un ton irascibil.

Tu ai voie să vii in vi,,., la mine. dar eu nu am vo entc, măcar să s.au cinci minute cu tine? Nu e **prea** corect, iubito.

Nu im. mai spune aşa, am **murm.it** fără prea mare convingerc.

Bine, a zis, apoi a adăugat: iubito. Vrei?

A întins spre mine paharul de plastic roşu pe care i în mână.

— Nu beau alcool. Mulţumesc.

— Nici eu, a zis, ridicând din umeri.

M-am încruntat, aruncând o privire pe furiş la pa ar. Simţeam miros de cafea, însă nu era posibil. De ce ar fi băut Aiden cafea

Scanned by

în loc de alcool, mai ales în paharul ăla?

— Şi e caldă, a adăugat. Sigur nu vrei?

Strângând din dinţi, am clătinat din cap. Nu aveam nevoie de nimic de la el. Voiam doar să stea la distanţă de mine, iar el făcea contrariul. A început să îmi fluture paharul pe sub nas, făcându-mi în ciudă.

— Termină!

— Vrei, nu?

Am pufnit iritată, când, de fapt, îmi cam venea să râd.

— Dă-o încoace! am cedat în cele din urmă.

Spre surprinderea mea, a clătinat din cap. Nu înţelegeam deloc ce făcea. Pentru ce mă enervase dacă acum nu avea de gând să îmi dea cafeaua?

S-a apropiat de mine până când spaţiul dintre noi a devenit inexistent. Cu cât mă retrăgeam în spate, cu atât venea spre mine. Nu ghiceam ce era în mintea lui. Mi-am ţinut respiraţia, aşteptând să văd ce urma să facă.

— Testam doar cât de repede cedezi, mi-a şoptit în ureche.

Imi ,tenea să nervoasă din picior, să ţip în urma lui şi să îl înjur, dar m-am abţinut.

— Poate te îneci cu ea, am mârâit

— începi să zgârii?

voi^Tm“ SlPiurCN dând bătaie 13 PÍept N“

Poftun, a zis, întinzându-mi cafeaua.

Scanned by
CamScanner

Am clătinat din cap. Nu aveam de gând cad în plasa lui pentru a doua «ară. Vă,and că nu reaefionea, „u-a înLârfa braţele, forţând umă sa iau paharul.

— Ai otrăvi l-o?

— Eşli culmea, a râs.

A luat paharul, sorbind din el, apoi mi l-a dat înapoi Mi- ■amu.. făcut palmele căuş în jurul lui, încilzindu-mi mâinile. Chiar tre buia să nu îmi mai uit mănuşile în cămin.

— Ce faci aici, iubito?

— Nu îmi mai spune aşa.

— Asta o să se rezolve mai repede decât crezi, mi-a răspuns pe un ton arogant.

în acele zile aş fi putut să îi ofer o mulţime de motive pentru care asta nu s-ar fi întâmplat niciodată, însă acum că mă aflam lângă el, nu îmi venea absolut niciunul în minte.

— Vezi? Şi tu vrei asta.

înainte să apuc să formulez un răspuns inteligent, s-a apropiat de mine şi m-a sărutat pe obraz.

Apoi a plecat.

Iar eu am simţit buzele lui mult mai fierbinţi decât cafeaua pe care mi-o lăsase. Dar nimic nu era mai fierbinte decât frustrarea care îmi curgea prin vene.

Răzbunarea lui Aiden a venit două zile mai târziu, în timp ce luam prânzul cu Arden la Tau. Am uitat de ea şi nu ştiu dacă a făcut-o pentru că i-am trântit uşa sau dacă era pur şi simplu pornit împotriva mea, mai ales după scena din faţă de la Tau, dar un lucru era sigur. Trebuia să găsesc alt local pe care să îl frecventez, pentru că la Tau nu mai eram în siguranţă.

— Ce naiba vrea? a mârâit Arden înainte ca Aiden să se aşeze pe canapeaua pe care stăteam eu.

— Salut, a zis cu un rânjet larg pe faţă.

— Bună, am răspuns înainte să îmi dau seama că nu ar fi trebuit.

Daca voiam ca Arden să nu afle că noi ne cunoşteam, trebuia să îmi ţin gura. Dacă voiam ca Arden să nu bănuiască nimic, Aiden n-ar fi trebuit să îşi strecoare un braţ peste canapea,

Scanned by
CamScanner

incredibil de aproape de umerii mei. Şi exact asta făcea. I-am aruncai o privire pe furiş, amintindu-mi din nou de fierbinţeala buzelor sale.

— Ce vrei? a întrebat Arden.

Ăla era un fel de prânz de împăcare, în care Arden încerca să îşi ceară scuze pentru faptul că insista din nou să îl însoţesc ziua următoare la curse. Sosirea lui Aiden a venit ca o salvare. Nu aveam chef din nou de discuţia *spune-nti motivul pentru care nu vrei sa* vii,

— Uşurel, frate. O să faci muite riduri. Tu ce faci, iubito?

Concuram la cea mai aprinsă nuanţă de roşu pe care o poi dezvolta obrajii unei fiinţe.

— Iubito? a întrebat Arden nervos. Aia-i iubita mea.

— Aia? am Întrebat eu şi Aiden în acelaşi tîmp.

Şi aşa relaţia noastră era pe muchie de cuţit Nu era nevoie ca Arden să adauge paie pe foc la fiecare conversaţie,

— Aia are un nume? a întrebat Aiden în modul specific lui, complet degajat,

— Blair, am şoptit mirată de faptul că încă nu mă dăduse de gol

— Aiden, s-a prezentat rânjind cu prea mult subînţeles.

Ce trebuia să spun? Că îmi părea bine de cunoştinţă?

— Las-o în pace! Ce vrei?

— Am o propunere, a zis Aiden în cele din urmă.

Arden şi-a încruntat sprâncenele şi a aşteptat ca Aiden să continue. M-am fâţâit neliniştită. Apropierea dintre noi era suficientă ca să îmi facă pulsul să o ia razna. Aveam un presentiment că nu urma să îmi placă ce avea Aiden în minte.

— Spune ce vrei şi pleacă.

— E în interesul tău, a zis Aiden rece.

Era un ton pe care nu îl mai auzisem, nici măcar în timpul înţepăturilor dintre noi doi.

— Eu, împotriva ta. Mâine seară.

— Vrei să îţi amintesc că n-am maşină?

— Ţi-o restitui pentru o seară.

Dar dacă i-o dădea, el ce urma să conducă? Iar dacă avea o maşină, pentru ce o luase pe a lui Arden?

— Care-i faza? a vrut Arden să ştie,

— Dacă pierd, o păstrezi.

Şi dacă o să câştigi?

Arden era interesat de propunerea lui Aiden, dar în acelaşi timp lua în calcul posibilitatea de a pierde. Poate îl cunoştea pe Aiden mai bine decât îmi dădeam eu seama.

Aiden şi-a concentrat toată atenţia asupra mea când a rostit următoarele cuvinte:

— Blair o să iasă cu mine la o întâlnire.

Părea mulţumit de reacţia pe care mi-a provocat-o. Am înjurat în barbă, suficient de încet încât el să fie singurul care mă înţelegea, apoi l-am întrebat din priviri ce naiba făcea.

Scanned by

— Sunt chiar aici, am mârâit nervoasă. Nu puteţi să mă pariaţi îa curse ca pe una din maşinile voastre!

— Nu pariază nimeni pe tine, Blair.

Aiden vorbea cu mine de parcă eram un copil încăpăţânat.

— Blair, a rostit Arden.

Cunoşteam tonul ăla. Nu mi-a venit să cred. El chiar voia să accepte propunerea lui Aiden. Mi-am încleştat maxilarul şi am clătinat din cap. Era chiar atât de nebun? Cum putea să îmi ceară asta?

— Ţii chiar atât de tare la maşina aia nenorocită? am vrut să ştiu.

Eram atât de nervoasă încât simţeam cum iau foc. Nici măcar nu cred că era vorba de maşină, ci de orgoliu. Dacă mai aveam nevoie de ceva care să mă convingă că Arden şi cu mine eram un dezastru, tocmai primisem încă un motiv.

— Eşti nebun? aproape am ţipat la el după ce a încuviinţat

— lubito, a şoptit Aiden. O să faci şi tu riduri.

— Taci!

Şi-a ridicat palmele în semn de retragere, apoi s-a făcut mai comod pe canapea. Se delecta cu furtuna pe care o stârnise între mine şi Arden.

— Blair, de ce te-ai enervat aşa?

— De ce m-am enervat aşa? Tu te auzi? Cred că glumeşti, Arden. îţi dai seama că mă rogi să ies cu fratele tău la întâlnire?

— N-o să pierd, a încercat să mă asigure.

— Asta ţi-ai spus şi când ai pariat pe maşină?

Aiden a începui să râdă şi nu s-a oprit decât când i-am aruncat o privire ucigătoare.

— Cum îi faci faţă, frate? S-a băgat el în discuţie. îmi amintesc că erai mai... A făcut o pauză, căutându-şi cuvintele. Moale, a zis rânjind. Asta e o tipd. pentru mine, nu pentru tine.

Aici se înşela. în realitate, eu eram cea care renunţa de fiecare dată într-o ceartă, iar Arden nu mă cunoştea mai deloc. Apoi m-a pierdut. La a doua parte, m-a pierdut şi nu voiam să mă gândesc la asta. *Pentru mine.*

— Taci naibii din gură! Las-o baltă. N-o să se întâmple.

— Să ştii că nu o să se întâmple, am mârâit şi mai nervoasă decât până în acel moment

Am clătinat nemulţumită din cap. Nu-mi venea să cred că Arden chiar mă ruga să fiu de acord cu idea lor iraţională.

— Nu sunt un obiect pe care să-l mutaţi dintr-o parte în alta, am ţipat la el, luându-jni geanta de la picioarele scaunului.

— Unde pleci? a vrut Arden să ştie.

într-un loc în care nu se gândeşte nimeni să mă parieze la o cursă. Sunteţi iraţionali amândoi.

Oftând şi pufnind pe nări, am ieşit din Tau.

— Blair!

începeam să disting între cei doi fraţi Holden. Am tras aer în piept

Scanned by
CamScanner

de parcă încercam să îmi fac rezerve pentru următoarele cinci minute, apoi m-am rotit nervoasă.

— Ce vrei? am întrebat încruntându-mă.

-— încheie-te la geacă, iubito. O să răcești.

Mi-am arcuit o sprânceană, dar l-am ascultat. în ciuda faptului că îmi venea să îl lovesc pe Aiden, pentru că el era cel care stârnise toți nervii mei, l-am ascultat.

— Mai vrei și altceva?

Am început să merg de-a lungul străzii, frecându-mi palmele. îmi uitasem mănușile în cămin, ca de obicei și nu m-am mai întors după ele.

— De ce ești nervoasă pe mine, iubito? Ne-am făcut la amândoi un serviciu.

M-am oprit în mijlocul drumului, rotindu-mi privirea derutată spre el. Ce naiba voia să spună cu *ne-am făcut la amândoi un serviciu*, *iubito?* El nu a mal adăugat *iubito* la sfârșit, dar se pan» că subconștientul meu se obișnuia cu acel cuvânt pe care părul in acel moment îl cam detestam. Nu sunt adepta Lu- taior tio alint.

Ne-ai făcut la amândoi un serviciu?

A încuviințat, apoi și-a scos pachetul de țigări din buzunarul de la geacă. El vorbea de mine că aveam să răcesc, dar avea pe el un tricou negru și o geacă de piele care în niciun caz nu păreau să îi apere de frig.

— Chiar vrei să îți evidențiez ceea ce deja e mai mult decât vizibil? m-a întrebat după câteva secunde de tăcere, în care tot ce am făcut a fost să îl privesc dezorientată.

A fost rândul meu să încuviințez, dar nu am așteptat să îmi răspundă. Am pornit spre campus. îmi era frig și nu aveam de gând să mă transform într-un cub de gheață de dragul lui.

— Vrei să te duc până la cămin?

— Mulțumesc, dar mă descurc, am zis politicoasă.

Și-a arcuit o sprânceană, hotărându-se ca în cele din urmă să își aprindă țigara pe care o ținea în colțul buzelor de vreun minut.

— Știu că arăt aproape ca Arden, iubito, dar nu-i nevoie să-ți înghiți cuvintele.

M-am încruntat și am grăbit pasul. De unde știa el că îmi înghițeam cuvintele? încercam doar să fiu politicoasă, la fel cum eram în general cu toată lumea, când, de fapt, îmi venea să îl înjur. Problema era că el nu ar fi trebuit să își dea seama de asta.

— Du-te naibii! am ridicat nepăsătoare din umeri, încă îl auzeam în spatele meu.

— Nu-i politicos să pleci în mijlocul unei discuții, Blair.

Mi-a rostit numele pe un ton dojenitor, dar asta nu m-a făcut să mă opresc. Nu-mi dădeam seama dacă vorbea despre faptul că îmi luasem tălpășița din Tau sau despre faptul că mai aveam puțin și începeam să fug de el pe stradă.

— Nu mi-ai răspuns la întrebare.

A suflat un nor de fum spre mine, provocându-mi o grimasa.

Scanned by

— Serios, Aiden?
— Fără intenţie, iubito.

A ridicat palmele în sus, bătând în retragere. Era a două dată când făcea gestul, într-o singură zi. L-am crezut pe cuvânt şi am lăsat-o baltă. Dacă voiam să mă iau la ceartă cu el, aveam sufi-ciente motive, iar faptul că îmi suflase fumul de ţigară în faţă, era ultimul dintre ele.

Îţi ziceam că ne-am făcut la amândoi o favoare.

— Ai uitat să continui şi să îmi explici ce vrei să spui de fapt cu asta.

A zâmbit pe o laterală şi, pentru câteva secunde, am crezut că nu avea de gând să îmi răspundă, ci doar să îmi zâmbească, ceea cc nu era bine pentru mine. îmi venea să îrru dau ochii peste cap sau să privesc cerul gri şi mohorât, doar ca să nu mă uit la el. Cu cât stăteam mai mult în preajma lui, cu atât îmi dădeam seama cât era de diferit de Arden.

Din nefericire, telefonul mi-a sunat înainte ca Aiden să îmi explice care îi erau intenţiile. Poza pe care o aveam cu Em mă făcea să zâmbesc de fiecare dată. Eram sigură că nu eu eram cea care atribuise la contact poza în care mă privea lasciv şi avea o acadea în gură, însă mă bine dispunea de fiecare dată.

— Da, am răspuns după ce n-am mai zâmbit.

— îngheţată, mi-a zis în loc de salut. Am nevoie ca tu să îmi aduci multe cutii de îngheţată. Şi ciocolată. De fapt, adu-mi tot ce găseşti dulce la market.

— îngheţată? am mormăit. Cât de multă îngheţată, Em?

— Multă, Blair.

Am auzit-o trăgându-şi nasul şi abia atunci mi-am dat seama că ceva nu era în regulă.

— Ce s-a întâmplat?

Aiden mă privea cu o sprânceană arcuită, întrebător, dar am clătinat din cap, încercând să îi sugerez că nu era treaba lui. A ridicat nepăsător din umeri, îndepărtându-se câţiva paşi.

—— Em?

— M-am certat cu Zeke. îţi povestesc când te întorci. Să nu cumva să îndrăzneşti să vii fără cel puţin trei cutii de îngheţată şi multă ciocolată.

— Em...

Protestele mele au fost inutile. îmi închisese deja telefonul m nas. An, aruncat o privire debusolată la ecran, apoi l-am bă- gat înapoi m geacă.

— E totul bine?

Scanned by
CamScanner

Minunat. Aiden nu se evaporase, aşa cum speram să o facă.

— Am de cumpărat multă Îngheţată, am spus mai mult pentru mine. Şi ciocolată. Şi cel mai apropiat market e la... e departe, am zis după ce m-am gândit.

— Este unul după colţ, iubito.

Ana clătinat din cap. Aiden nu avea de unde să fie familiarizat cu ciudăţeniile colegei mele de cameră.

— Acolo n-au îngheţată cu fructul pasiunii, am oftat.

— Cu ce? a pufnit el.

— în loc să te gândeşti la perversiuni, mai bine mi-ai opri un taxi.

Am gemut nervoasă când a scos cheile de la maşină din geacă şi a început să le fluture prin faţa mea, cu expresia unui copil care descoperise o nouă aromă de îngheţată.

— Cred că o să merg pe jos.

— Haide, iubito. Te duc pe gratis. Nici măcar n-o să-ţi cer sa te dezbraci. Promit.

Mi-am unit buzele într-o linie subţire, abţinându-mă să zâmbesc.

— Promiţi? mi-am ridicat sprâncenele.

— De data asta, a zâmbit larg.

M-am lăsat înfrântă şi l-am urmat până la maşină. Erau prea puţine grade afară ca să intru într-o discuţie în contradictoriu cu el. S-a oprit lângă un Dodge în două uşi, de un negru mat, făcându-mă să mă încrunt. Era evident că nu avea nevoie de maşina lui Arden. Eu n-aş fi pariat împotriva lui dacă aş fi fost în locul altcuiva.

M-am abţinut de la comentarii, l-am spus unde se găsea îngheţata de care avea nevoie Em. Din fericire, nu m-a întrebat ce se întâmplase şi i-am fost recunoscătoare pentru asta. în maşină se făcuse cald şi mai aveam puţin şi îl rugam să intre singur în market. Mai târziu, după ce am cumpărat ce aveam nevoie şi am ajuns la casă, mi-am dorit să o fi făcut.

Nu eram ipocrită. Mai văzusem în viaţa mea prezervative, dar niciodată nu însoţisem pe cineva care şi le cumpăra de la Magazinul din colţul străzii.

— Serios? Ai nevoie de alea acum?

Furia mea l-a făcut să rânjească larg.

Iubito, cu tine nu se ştie niciodată.

L-am omorât din priviri. Aveam pregătite şi câteva cuvinte deloc drăguţe, dar casiera îşi muta privirea de la unul la celălalt, cu un zâmbet larg întipărit pe chip. îmi simţeam tot sângele circulând spre

Scanned by
CamScanner

obraji şi îrru doream să îmi pot ascunde capul în pământ.

— Noi nu suntem... am încercat să îi explic tinerei care încă ne zâmbea, fluturând mâna spre mine, apoi spre el, însă Aiden era pregătit să vadă cât de tare mă puteam înroşi.

— împreună? mi-a şoptit în ureche pe un ton provocator.

Am încuviinţat, încercând să îmi controlez reacţiile pe care le aveam în preajma lui, însă faptul că ü simţeam răsuflarea caldă în ureche nu mă ajuta deloc.

— Cine-a zis că trebuie să fim împreună ca să facem sex?

Am deschis gura, apoi am închis-o la loc. Mi-am plătit cumpărăturile în fugă şi am ieşit aproape alergând din magazin.

— Mulţumesc, Aiden, am zis pe un ton ironic după ce mi-a luat punga din braţe. Acum n-o să mai pot să îmi fac cumpărăturile de aici.

N-am mai vorbit cu el tot restul drumului, deşi a încercat să facă conversaţie. în măsura în care aluziile sexuale pot fi numite conversaţie. După ce a parcat în faţa campusului şi am coborât din maşină, am avut impresia că m-am lovit de un zid. Sau că eram pe cale să o fac.

— O, Doamne! aproape am gemut şi am închis ochii.

Nu-mi dădeam seama dacă se îndrepta cu furia spre mine sau spre Aiden, dar un lucru era sigur. Arden era furios şi se îndrepta în direcţia noastră.

Scanned by

CAPITOLUL 5

AIDEN

Cred că am ieşit din maşină ca să o ajut pe Blair cu punga de cumpărături, dar nu ţin minte exact dacă asta a fost motivul. Cumpărase atât de multă îngheţată încât m-am gândit că poate plănuia să dea o petrecere. Nu ştiam la ce să mă aştept din partea ei. într-o secundă îmi zâmbea, ca în următoarea să arate de parcă voia să îmi dea una. Dar nu mă deranja. Ce mă deranja era privirea furioasă a fratelui meu, care se îndrepta spre ea.

Am înconjurat maşina şi am ajuns lângă ea, înainte să conştientizez propriile acţiuni. încăpăţânată, aşa cum îmi demonstrase că era, a făcut un pas în faţa mea. Am tras-o de braţ şi am mutat-o în spatele meu, pentru că îl cunoşteam pe Arden.

Poate am fost absent aproape patru ani, dar încă eram în stare să îi recunosc privirea furioasă. Şi, dintr-un motiv pe care nu-l prea înţelegeam, îmi dădea de înţeles că furia lui era prost direcţionată, spre Blair. Iar dintr-un alt motiv, tot unul pe care nud înţelegeam, simţeam nevoia să o apăr.

Era iubita lui la urma urmei, aşa că acţiunile mele nu erau justificate nici pe departe, dar simţeam nevoia asta iraţională să o protejez.

— Ce naiba, Blair? a zis nervos, oprindu-se în laterala mea. Te-am sunat de vreo cinci ori.

M-am încruntat. Chiar mă străduiam să înţeleg cum funcţiona relaţia lor, dar nu reuşeam.

— Scuze, a mormăit Blair pe un ton care nu prea suna ca [a]parţinându-i. Cred că l-am lăsat în geantă.

— Ce ţi-am spus eu despre riduri, Arden?

Scanned by
CamScanner

Mi-a aruneai o privire ucigătoare. Nu-mi dădeam seama dacă îmi lipseau răbufnirile fratelui meu sau nu. Oricare ar fi tost răspunsul, nu-mi cădea prea bine ideea că Blair era nevoită să asiste la ele.

— Nu vorbeam cu tine, a mârâit la mine.

— Tot supărăcios ai rămas.

A făcut un pas în faţă, eu m-am dat unul în laterală, blo- când-o pe Blair în spatele meu.

— Iubito, i-am şoptit peste umăr, ăsta ar fi un moment bun să te duci şi să rezolvi criza colegei tale.

Şi-a încruntat sprâncenele, apoi a dat dezorientată din cap, de parcă nu ştia ce să facă.

— Despre ce criză vorbeşte? a întrebat-o Arden.

— Em, a zis la fel de încruntată. Ea...

Apoi s-a oprit. Expresia ei nervoasă m-a făcut să zâmbesc. Hotărâse că nu era treaba lui Arden, la fel cum hotărâse că nu era treaba mea ce vorbea ea la telefon.

— Ea ce? a insistat Arden.

Dacă eu ştiam când să o las baltă, fratele meu nu ştia. Sau poate nu reuşea să o citească pe Blair cum o făceam eu. Şi al naibii să fiu de nu îi ghiceam sentimentele doar dacă mă uitam pentru o secundă la ea.

Aş fi ipocrit să spun că Blair era cea mai frumoasă tipă pe care o întâlnisem. Şi întâlnisem multe. Iar Blair cu siguranţă nu era cea mai frumoasă dintre ele, dar era departe de a fi urâtă. Iar eu aveam dificultăţi în a-mi scoate din minte trupul ei, nu al alteia.

— Serios, iubito, am intervenit ca să nu fie obligată să răs-pundă. Frate-miu arată de parcă îi arde de bătaie şi n-aş vrea sa vezi cum o să arate după aia.

A zâmbit vag, cu un colţ al buzelor, însă de fapt, se străduia să reţină un zâmbet mult mai larg.

Arden a fost suficient de inteligent încât să aştepte ca Blair să plece, apoi a izbucnit.

— Ce naiba crezi că faci?

Am pufnit şi mi-am scos pachetul de ţigări din buzunar.

- îmi aprind o ţigară, am răspuns în doi peri. întâi rru-ai vrut maşina, a zis ignorându-mă, iar acum te ţii după Blair?

Scanned
by

- Aşa o să fac, am zis zâmbind. Până mâine. O să rezolvăm asta odată pentru totdeauna. apoi stai dra cului departe de viaţa mea!

- De ce, Arden? Ţi-e teamă că o să o pierzi la fel cum ţi-ai pierdut maşina? Apropo, încă te mai întreţine Crystal?

Am rânjii, circuitul o sprânceana.

— Nu-i vina mea că n-ai cont ro1 asuPr* vieţii tale, frate Am accentuat ultimul cuvânt, aP°»'-ani suflat fumul în faţă L-am auzit scrâşnind din dinţi. Şi- a strâns mâinile în pumni, privindu-ma i tirios.

Stai departe de Blair, Aiden!

Deşi am crezut că o să mă lovească, nu a făcut-o. Oricum, nu în secunda aia.

— Nu vorbi despre familia noastră, mi-a zis roşu de furie.

Am ridicat nepăsător din umeri. Nu-mi păsa nici cât negru sub unghie de familia noastră, dar fusese o idioţenie din partea lui să accepte târgul. Probabil îşi dădea seama de asta. Aveam *se* gând *să* câştig, iar el nu avea să îşi mai vadă maşina.

Iar Blair... ei bine, roşcata era o altă poveste pe care nu ştiam încă unde să o încadrez. Nu aveam niciun plan pentru ea. Oricum, nu unul în care să îşi fi păstrat hainele pe ea.

Dar frate-miu a fost un idiot pe durata copilăriei, iar asta nu se schimbase. Dacă Blair ar fi fost *a* mea – şi nu spun că în momentul ăla îmi doream ca Blair să fie a mea – n-aş fi permis ca altcineva să îi vorbească în modul în care o făcea el. Cu atât mai puţin să pariez pe ea de parcă era un obiect. Nu că ea ar fi acceptat, dar asta nu avea importanţă. Cum am spus, frate-miu era un cretin care nu avea control asupra niciunui lucru din viaţa lui. Presupun că asta se întâmplă atunci când eşti trecut de douăzeci de ani şi încă eşti băiatul mamei.

— Stai liniştit, Arden, Am maşina ta, în curând o să am şi iubita ta. Nu cred că am nevoie *şi de* mama.

Deşi am prevăzut ce urma să se întâmple, nu m-am ferit din calea pumnului care se îndrepta spre mine. Arden era tensionat de la începutul discuţiei şi nu era atât de imprevizibil pe cât credea el. Mi-am trecut limba peste buzele însângerate, apoi am scuipat la picioarele lui sângele care mi se amestecase cu saliva.

Scanned by
CamScanner

Aş fi putut să îl lovesc, aşa cum o făceam de fiecare data când eram mici şi sărea la mine, dar n-am făcut-o.

Lovești ca o fală, am zis, trăgând cu putere din ţigară,

— Du-te dracului!

S-a rotit nervos pe călcâie, începând să se îndepărteze.

— Arden! am strigat în urma lui. S-a oprit fără să îşi întoarcă privirea spre mine. Să nu-ţi faci planuri cu Blair mâine seară. E toată a mea!

îmi puteam imagina expresia de pe faţa lui. Am rânjit larg şi nvam urcat în maşină. Riscam să se întoarcă să mă lovească din nou şi n-aş mai fi încasat de bună voie un pumn. Cel puţin, nu fără să dau înapoi.

Ce-ai păţit? m-a întrebat Ethan zece minute mai târziu, când am ajuns la lau.

Am ridicat indiferent din umeri, fără să îi răspund.

— Te-ai bătut cu Arden?

M-am trântit lângă el pe canapea. Ethan avea un mod aparte de a pune lucrurile cap la cap, care mă scotea din minţi. Trebuia să îmi caut cât mai curând un apartament.

— Din cauza lui Blair? a adăugat, deşi eu n-am schiţat niciun gest.

Asta era ultimul lucru despre care voiam să vorbesc. Nici eu nu ştiam de ce naiba mă ţineam după iubita lui Arden, dar nu prea îmi băteam capul cu asta. Orice s-ar fi întâmplat, eram sigur că Blair ar fi fost la fel de vinovată ca şi mine.

— Stai aşa, a zis după câteva secunde de linişte. Asta e motivul pentru care vă întreceţi mâine?

Am rânjit pe o laterală, gest care nu se potrivea deloc cu modul în care îmi clătinam capul În dreapta şi în stânga. Ethan mă privea mirat, aşteptând un răspuns din partea mea.

— îmi place mai mult de frate-tu, am zis pe lângă subiect. E mult mai tăcut decât tine şi nu, nu ăsta este motivul. Arden şi-ar putea primi maşina înapoi dacă ar ştii cum să conducă.

L-am cunoscut pe Colton, fratele lui Ethan, în facultate. EI e cel căruia îi eram dator pentru că aveam momentan unde să stau. E un chin să cauţi un apartament în acea perioadă a anului- Frate-miu e doar mai puţin curios. Şi dacă pierde, ce îţi mai dă? Din câte ştiu eu, nu are nicio altă maşină.

Nu. nu .wca «ltâ maşinâ ,i, chiar daca ar fi avut, eu nu aveam nevoit' dc u na. Cum aş fi putut sa u explic „ lui Blair dacă „u „ fi sunat telefonul, consideram că ne făceam o favoare la amân doi. Ka avea ocazia să apară îmbrăcată în faţa mea, iar eu puteam Să îmi dau seama ce era, de fapt, cu ea. Nu părea genul care să alerge dezbrăcată pe holurile căminului, dar era amuzant să o văd înroşindu-se ori de câte ori pomeneam de asta. Asa că voiam să aflu de ce naiba tot rămânea fără haine în preajma mea.

— Nu are, am ridicat nepăsător din umeri. Dacă mă gândesc mai bine, poate să-şi ia nenorocita aia de maşină înapoi, chiar dacă pierde. Eu oricum n-am ce face cu ea. Nu că

Scanned by

el ar şti, dar rni-e indiferent dacă o am sau nu. Cred că e pur şi simplu plăcerea să îl văd înfrânt.

— Tot nu mi-ai zis ce primeşti, mi-a atras atenţia zâmbind.

— Blair, am zis în cele din urmă, sperând ca Ethan să nu înţeleagă ceva din răspunsul meu monosilabic, dar nu eram chiar atât de norocos.

— Şi ea a fost de acord cu asta?

— Dacă pe Arden nu îl interesează că ea nu a fost de acord, de ce mi-ar păsa mie?

— Pentru că vrei să ieşi cu ea?

întrebarea mi se părea a fi retorică, aşa că nu am răspuns.

— Despre ce e vorba între tine şi Arden?

M-am scărpinat la ceafă şi mi-am scos o ţigară din pachet, fără să o aprind. între mine şi Arden era o problemă veche, nerezolvată până în acel moment, deşi amândoi ştiam adevărul. Adevăr pe care Arden nu era în stare să îl recunoască.

— Arden e cauza pentru care ai mei m-au trimis în Madrid. Mă încordam doar dacă mă gândeam la asta. Nu eram pe deplin convins că era o idee bună să fiu atât de aproape de fratele meu, dar lucrurile în Madrid începuseră să meargă prost şiy pe moment, o schimbare de peisaj mi s-a părut o idee bună.

— Şi nu, n-am de gând să îţi spun ce s-a întâmplat între noi.

A deschis gura ca să spună ceva, dar telefonul a început să sune.

Ethan s-a răzgândit. Numele mamei mele care îmi apărea pe ecran, m-a făcut să mă încrunt. Am încercat să îmi aminte când a fost ultima dată când m-a sunat, dar n-am reuşit. Câteva luni, un an. Nu-mi aminteam exact. Am ignorant apelul

Scanned by
CamScanner

şi mi-ani băgat telefonul la loc în buzunar. Nu-mi era dor de ţipetele ei

Vrei o bere? m-a întrebat Ethan, ridicându-se de pe canapea.

Am încuviinţat şi am luat telecomanda pe care o aruncase pe canapea.

Bunul meu simţ rătăcii părea că şi-a găsit calea înapoi spre mine, altfel nu îmi explic de ce m-am deranjat să bat la uşă, în loc să dau buzna ca data trecută. Colega de cameră a lui Blair a deschis uşa, apoi a căzut pe gânduri. Am rămas sprijinit de toc, aşteptând să termine cu analizatul.

— Aiden? a încercat să ghicească, nesigură pe ea.

Mi-am arcuit o singură sprânceană, provocând-o, ca să văd cât era de sigură pe ea. Blair începea să ne deosebească, dar ceilalţi oameni încă se mai luptau cu problema asta.

— Arden? a încercat din nou.

Am clătinat din cap. Em şi-a încreţit nasul, apoi s-a ferit din uşă.

— Am presupus că tu erai, dar nu eram sigură. Eu sunt Em, mi-a spus veselă după ce am făcut un pas în cameră.

— Ştiu.

M-a privit neîncrezătoare, apoi s-a aşezat în genunchi, la marginea patului. Am rămas în picioare, întrebându-mă ce naiba făcea.

— îmi caut papucii, mi-a explicat, deşi eu nu o întrebasem nimic. De fapt, un papuc. Pe celălalt l-am găsit lângă uşă, dar habar n-am unde o fi celălalt.

Vorbea prea mult ca să fie pe gustul meu. Nu aveam nirio intenţie să o ajut să îşi găsească papucii. M-am aşezat la marginea patului lui Blair şi mi-am aprins o ţigară. Când fumul a ajuns la nările lui Em, s-a rotit spre mine cu o mişcare fulgerătoare.

— Deschide geamul! aproape a ţipat la mine. Blair o să te omoare sau, mai rău, o să mă omoare pe mine, pentru că mai mult ca sigur o să dea vina pe mine.

M-am resemnat şi am deschis geamul, deşi eram conştient de faptul că fumatul era interzis în cămin.

Scanned by

- Cobor până ,os. Blair e la câteva camere distanţă, are de tăcut un proiect, dar cred că ar trebui sâ vină de acum.

Am încuviinţat, într-un fel mulţumindu-i pentru explicaţia pe care nu i-am cerut-o. După ce a plecat, aproape am răsuflat uşurat. Vorbea prea mult. Era prea agitată. Cum reuşea Blair să împartă o cameră cu ea? Am aruncat o privire la ceas. Dacă Blair nu apărea în

următoarea

— Sper să fi o să te omoare pe tine atunci când Câ o să se întoar-

Am pufnit. Mă descurcam cu furia lui Blair. În cele din urmă, Em şi-a găsit papucul pe undeva. S-a încălţat, apoi şi-a luat geaca pe ea, privindu-mă nesigură în tot timpul ăsta.

jumătate de oră, trebuia să plec, altfel Arden ar fi rămas cu impresia că renunţasem. Iar eu nu renunţ niciodată.

Realitatea e că ce organizau cei de la Tau cu greu puteau fi numite curse. Cinci ture de port prin multitudinea de depozite nu erau mare lucru. Am tras un fum din ţigară, iar gândurile mi-au fugit la ultimii ani. Nu mă întorsesem de nici măcar o lună şi deja simţeam dorul de adrenalină. îmi era dor de sunetul de protest al maşinii mele, când pedala de acceleraţie era călcată până la fund şi motorul mult prea înfierbântat, fmi lipsea sunetul maşinilor de poliţie pe urmele mele. îmi era dor de Madrid în general, dar nu-mi era chiar atât de dor de transporturile pe care le făceam. Partea aia nu-mi lipsea.

Mi-am rotit privirea prin încăpere. Imediat ce am făcut asta, am şi regretat. într-un colţ, în partea de cameră ce îi aparţinea lui Em, între dulap şi pat, stătea ascunsă o chitară. M-am ridicat de pe pat şi am scos-o de acolo, apoi m-am aşezat la loc. Am scos-o din husă, ezitând câteva clipe. Simţeam furnicături în vârfurile degetelor şi un nod în gât care mă împiedica să înghit. Când mi-am trecut degetele peste corzi, m-am strâmbat involuntar. Am lăsat ţigara în colţul buzelor şi ani acordat-o.

Nu trebuia să fac asta. Trebuia să las toate visurile mele îngropate acolo unde erau. Niciodată nu e o idee înţeleaptă să zgândăreşti visurile moarte. Absolut niciodată.

Blair m-a găsit cântând una din piesele pe care le scrisesem Înainte să intru la Conservator. Degetele mi-au amorţit cân nu-am ridicat privirea spre ea. N-am mai fost în stare să le mişc

Scanned by
CamScanner

pentru câteva secunde. Am lăsat chitara lângă pat şi m-am îndreptat spre geam, ca să arunc ţigara. Speram ca Blair să nu îmi pună vreo întrebare la care nu aş fi putut sau la care n-aş fi vrut să îi răspund. Din fericire, nivelul de conversaţie dintre mine şi Blair era destul de superficial, aşa că nu a făcut-o.

— N-ar trebui să fii altundeva?

Furia i se simţea în voce. A închis uşa în urma ei, apoi a tTân- tit pe birou un teanc de foi. Sau asta a vrut să facă, pentru că se afla la o distanţă considerabilă faţă de birou, iar foile n-au mai ajuns pe el. S-au împrăştiat pe podea, la picioarele mele.

— Ce naiba, Aiden? Ai fumat aici? Sau iar a fumat Em? Şi de ce *g* atât de frig?

Modul în care şi-a rotit ochii peste cap m-a făcut să zâmbesc. Eram tentat să dau vina pe colega ei de cameră.

— Nu, am zis, aplecându-mă să strâng foile. Eu am fost.

^— Dumnezeule! Pe lângă faptul că n-ai ce să cauţi aici, mai vrei să mă şi omori. Oricum, ce cauţi aici? Sunt destul de sigură că în afară de câţiva rătăciţi, toată lumea e în port.

— Tu de ce nu eşti acolo?

M-am ridicat şi am aşezat foile pe birou.

— Prefer să fac orice altceva, a zis pe un ton ezitant.

— Cum ar fi?

Şi-a trecut o mână prin părul roşcat. Arăta de parcă îşi căuta cuvintele sau, cel puţin, o explicaţie pe care să o cred.

— Am de învăţat.

Eram convins că putea să mintă mai bine de atât.

— Şi înainte să îmi spui că sunt singura persoană care face asta sâmbăta, să ştii că unii din noi vor să şi termine facultatea. Eu am terminat-o, am zâmbit. în plus, n-aveam de gând să spun nimic.

Serios, Aiden. Spune odată ce vrei şi pleacă.

— De ce nu vrei să vii?

Am făcut un pas spre ea. Nu m-a mirat când s-a dat unul înapoi.

N-am spus că nu vreau.

Am încuviinţat, prefăcându-mă că eram de acord cu ea.

spus că ai prefera să faci orice altceva, i-am spus când ₃p$_{oi}$ ^nt e*'

P^{entT}u că nu mai avea unde să se dea în-

Nu-mi dădeam seama ce era cu ea si cu ..cilo ^ o s.. aplica O lege de atracţie. ? UŞ,ɾeɪdar ,n „»d clar

— Serios, Blair. De ce nu vrei să vii?

A ridicat din umeri. Mi-$_{am}$,ipit palmele dfi de ş, de cealaltă a e., impted.cand-o *si* se strecoare de acolo Era ,"ult .na. amuzant de privit de aproape modul în care obraiii ei căpătau o altă nuanţă de roşu şi cum respira printre buzele întredeschise.

Nu pot, a zis ceva mai sigură pe ea. Chiar nu pot. Jethro... el...

Cine naiba era Jethro? S-a oprit înainte să îmi dea explicaţia pe care o aşteptam. Era a doua oară când pronunţa numele tipului. Ca şi ultima dată, o făcuse aproape cu durere.

— Cine-i Jethro, Blair?

Scanned by

— Nu-i treaba ta!

Zâmbetul rece nu i-a încălzit privirea. Nici nu avea cum să o facă, din moment ce nu asta îi era intenţia. Blair voia să mă enerveze şi poate ar fi reuşit să o facă dacă nu m-ar fi amuzat atât de tare. Şi-a coborât privirea în pământ, apoi, când a ridicat-o din nou, toată furia îi dispăruse de pe chip.

— O să întârzii, a spus, încercând să pară indiferentă.

— O să mă aştepte.

— Aş vrea să pot spune acelaşi lucru şi despre învăţatul meu.

Nici măcar nu se străduia să pară credibilă. Mi-am apropiat faţa de a ei până când nu ne mai despărţea decât un centimetru. Privirea îmi era fixată în a sa şi îi studiam fiecare reacţie. Modul în care ne întâlnisem era – dacă nu ciudat – cu siguranţă neobişnuit. Blair mă confundase cu Arden. Nu era chiar atât de neobişnuit. Ăsta era un lucru care ni se întâmpla frecvent înainte ca eu să fiu expediat peste ocean. Ce era ciudat, era modul în care Blair s-a abandonat în braţele mele, de parcă ăla era locul în care îşi dorea să fie. Iar în prima seară nici asta nu nu s-a părut ieşit din comun, pentru că la urma urmei, era iubita lui Arden. Apoi i-am văzut împreună şi lucrurile au devenit tot mai ciudate. Dacă Blair îşi dorea ceva în preajma lui Arden, aş fi spus că voia să se afle la distanţă de el. Atitudinea şi reacţiile ei mă intrigau al naibii de tare.

Mi-am lipit buzele de ale ei înainte să îşi dea seama care înu erau intenţiile. Intenţii pe care nici eu nu le conştientizasem până în momentul ăla. Sunetul pe care l-a scos era ia graniţa dintre protest şi plăcere. Probabil nici ea nu îşi dădea seama unde să ¡1 încadrezi. în primele secunde a încercat să se zbată şi mă aşteptam în orice moment să mă lovească. Cu toate astea, mi-am dezlipit palmele de uşă şi i-am înconjurat talia cu una, pe cealaltă slrecurând-o în părul ei.

A mai ţinut morţiş să protesteze câteva secunde, apoi s-a oprit brusc, buzele i s-au întredeschis şi nici măcar nu sunt sigur dacă eu sunt cel care şi-a strecurat limba în gura ei sau dacă ea a făcut asta înaintea mea. întreg trupul i s-a relaxai şi aveam impresia că dacă îmi luam mâinile de pe ea, s-ar fi dezechilibrat.

Amintirile din seara aia şi-au făcut simţită prezenţa la mine în minte. îmi aminteam gustul pielii sale şi felul în care se simţea pielea ei la atingere, iar ăsta nu era un lucru sănătos, l-am simţit mâna în păr, trăgându-mS mai aproape. Sărutul lent s-a transformat foarte rapid într-unul nerăbdător, carnal, iar de data aia Blair a gemut cu certitudine.

Roşcata zdruncina ceva în mine. Nu trebuia să petrec prea mult timp meditând ca să îmi dau seama cât de tare o voiam. Un minut mai târziu, şi-a lipit palmele de pieptul meu, împingându-mă uşor. M-am îndepărtat, dar nu ştiu dacă am făcut-o pentru că îi respectam decizia sau pentru că aveam nevoie de aer cu disperare.

Mă privea şocată, întrebându-mă din priviri ce naiba s-a întâmplat. Nici dacă aş fi vrut, n-aş fi putut să îi explic. Mă

Scanned by
CamScanner

înşelasem. Blair e cea mai frumoasă tipă pe care am cunoscut-o. Buzele îi erau roşii, umflate şi întredeschise. Ochii albaştri şi mari aruncau spre nune o mulţime de întrebări la care aş fi putut să îi răspund, dar nu i-ar fi plăcut răspunsurile. Eram atât de zăpăcit de ea, încât nu i-am anticipat mişcarea.

Mi-am întors capul spre stânga mai mult de surprindere. Obrazul a început să mă usture abia sesizabil şi tot ce am putut să fac, a fost să zâmbesc.

Serios? am întrebat încă rânjind. Pentru ce a fost asta? M-ai sărutat cu forţa şi mă întrebi pentru ce te-am lovit?

Am început să râd, blocând-o din nou întie trapul meu ţi uşă. iubito, am şoptit, dacă tu ai impresia că te-am sărutat cu torţa, atunci poate ar trebui să îmi defineşti ce înseamnă

Scanned by

A evitat să mă privească.

— Cred că m-ai obligat, a mormăit în barbă.

Mi-am arcuit o sprânceană, nefiind sigur dacă auzul nu cumva îmi juca feste.

— Te-am obligat? Crezi?

M-am dat un pas in spate şi pot să jur că ce am văzut pe faţa ei era dezamăgire pură. N-a mai spus nimic, dar a încuviinţat,

— Dacă asta te face să ai o părere mai bună despre tine, atunci o să fiu de acord cu tine. Te-am forţat.

Mi-a deschis uşa, invitându-mă afară. Mă luptasem suficient cu ea în ultimele minute, dar nu am reuşit să nu îi şoptesc la ureche înainte să ies din cameră:

— Nu te schimba în pijamale, iubito. Trec să te iau ceva mai îndată şi o să vezi câte lucruri te pot obliga să faci.

— Să mă iei unde? m-a întrebat indignată.

— La întâlnire, iubito.

— Să nu îndrăzneşti! a ţipat în urma mea.

Situaţia era încurcată şi înainte, dar Blair tocmai o complicase şi mai tare, răspunzându-mi la sărut. Din păcate pentru ea, nu putea să îşi explice acţiunea pe baza faptului că mă confundase cu Arden. Scuza aia expirase de mult.

CAPITOLUL 6

Mă învârteam bezmetică prin cameră. îmi era foame sau, cel puţin, stomacul meu asta îmi dădea de înţeles după sunetele pe care le scotea. îmi era si sete, dar nu puteam să înghit nimic. Simţeam un gol inexplicabil în stomac care nu-mi dădea pace, orice aş fi făcut. Cuvintele lui Aiden încă îmi răsunau în minte, dar contrar avertismentului pe care mi l-a dat, m-am schimbat în pijamale. Eram ridicolă cu hanoracul larg pe care îl purtam pe deasupra tricoului, dar se făcuse frig în cameră şi, deşi lăsasem geamul deschis aproape o oră, puteam să îi mulţumesc lui Aiden pentru că mirosul de ţigară încă plutea în aer.

Am oftat nervoasă şi m-am îndreptat spre minifrigideral pe care îl aveam în cameră. N-am fost prea surprinsă când am constat că era gol. Em mânca tot ce era în el şi nu se deranja aproape niciodată să îl aprovizioneze la loc. Singurul lucru comestibil era batonul de Mars deja început. Mi-am dat ochii peste cap şi am muşcat din el, apoi mi-am trecut limba peste dinţi ca să verific dacă mai erau întregi.

M-am întors în pat, neştiind exact ce să fac în continuare. Em

Scanned by
CamScanner

insistase să merg la cursă şi poate mai bine aş fi ascultat-o. începeam să realizez cât de plictisitor putea fi să îţi petreci seara de sâmbătă, singură, în căminul pustiu. M-am strecurat în aşternuturi şi am închis ochii, rugându-mă să adorm. Mă simţeam mai singură ca niciodată. Simţeam o mulţime de lucruri pe care nu ar fi trebuit să le simt. O parte din mine, cea egoistă, îşi dorea ca Aiden să câştige cursa.

începeam să înţeleg de ce el considera că ne făcea la amândoi la o favoare. Era suficient să ne aflăm două minute singuri într-o încăpere ca lucrurile sâ se complice. Eram mândră de mine pentru că reuşisem să îmi păstrez hainele pe mine, dar **cumva** aveam impresia că făcusem ceva mult mai rău. L-am lovit, asta după ce i-am răspuns la sărut. De ce mă abandonase tot autocontrolul cu care nu am avut nicio problemă până să îl întâlnesc pe Aiden? Aceeaşi parte egoistă mă avertiza că Aiden nu-mi era indiferent.

Mi-am îngropat faţa în pernă, bucurându-mă că nu era nimeni prin preajma mea ca să vadă cât de ruşinată mă simţeam.

Aproape adormeam când soneria telefonului a început să se facă auzită. Trebuia să pun o poză cu Em într-o postură normală.

— Blair? m-a întrebat mai agitată decât de obicei. Dormi?

— Aproape, am răspuns somnoroasă. Cât e ceasul?

Aproape unu, cred. Unde eşti?

Unde avea impresia că eram?

— La cămin? am întrebat retoric.

Buuun, a lungit cuvântul şi mi-am dat seama că se pregătea să îmi spună ceva nu prea plăcut pentru mine. A avut loc cursa. De fapt, a avut loc şi o bătaie, dar nu asta e important. Important e că...

— Stai, am întrerupt-o. Ce bătaie, Em? Despre ce vorbeşti?

— Aiden şi Arden. Nu contează. Aiden se îndreaptă spre tine.

— Ce? aproape am ţipat şi am sărit din pat ca arsă.

— Ce? Tocmai ţi-am spus. Aiden i-a zis lui Arden că merge să îşi revendice premiul şi, dacă nu au schimbat condiţiile, bănuiesc că vine spre tine.

Am gemut înfundat. Toata lumea aflase de asta?

— Sunt nebuni amândoi!

— După tine.

— Cred că şi tu eşti nebună, Em. Fără supărare.

— Stai liniştită. Mă gândeam totuşi că ai vrea să ştii.

— Mersi, am bombănit. Oricum mă îndoiesc că Aiden o să reuşească să intre în cămin la ora asta. Tu mai eşti pe acolo?

Em nu a apucat să îmi răspundă. Sau poate a făcut-o, dar n-am auzit-o eu din cauza bătăii care s-a auzit în uşă. Speram

Scanned by
CamScanner

sa fie vreun individ beat şi nu Aiden, pentru care nu aveam absolut nidun cuvânt drăguţ să îi adresez.

Km, bate cineva la uşă.

— Distracţie plăcută, a zis chicotind.

Am închis telefonul şi mi-am târât picioarele spre uşă. Aveam nevoie de un vizor. Am întredeschis uşa aproape cu groază. Un Aiden sigur pe el, zâmbăreţ şi cu un obraz aproape vânăt, mă analiza din cap până în picioare.

Karcă ţi-am spus să nu te schimbi în pijamale, iubito.

— Credeam că o să pierzi.

Şi-a ridicat sprâncenele.

— Ce vrei, Aiden?

— Cred că îmi eşti datoare cu o întâlnire.

— Şi cu o cafea şi cu un tricou, am spus pe un ton iritat. Ştiu. Şi nu o să se întâmple, pentru că nu îmi amintesc să fi fost de acord cu întâlnirea asta.

— Poate n-ai fost, dar asta nu înseamnă că nu vrei.

— Ce să vreau?

— Să ieşi cu mine.

Aroganţa lui m-a făcut să zâmbesc. Habar n-aveam cum intrase în cămin, dar nu voiam să ştiu.

— Ia-ţi gândul, Aiden. N-o să se întâmple.

A făcut un pas spre mine, încercând să mă intimideze. Singurul lucru pe care m-am gândit să îl fac a fost să închid uşa, însă înainte să o clintesc din loc, Aiden a blocat-o cu piciorul, apropiindu-se şi mai tare de mine.

Cum spuneam, erau suficiente două minute pe care să le petrecem singuri, apoi lucrurile o luau razna.

— Drăguţe pijamale, a comentat zâmbind.

Drăguţe, pe naiba! Erau cele mai urâte pijamale pe care le aveam. Nici măcar Em nu mă văzuse cu ele şi, pe deasupra, mai aveam şi un hanorac larg şi gri care i-ar fi fost bun şi lui.

— Ala e hanoracul lui Arden?

Ideea că aş fi purtat hanoracul fratelui său l-a făcut să se încrunte.

— Nu, am zis sec. A fost a lui Jethro.

Coeficientul meu de inteligenţă scădea considerabil în preajma lui. Era pentru a treia oară când vorbeam despre fratele meu

Scanned by
CamScanner

în taţa lui Aiden. Cine ştie ce credea despre mine. Eram iubita fratelui său, stătusem goală în faţa lui de câteva ori şi tocmai afirmasem că purtam hanoracul altui tip.

M-a privit derutat, fără să spună nimic. Mi-am încrucişat braţele la piept când am înţeles că nu puteam închide uşa.

Bine, a zis în cele din urmă. Ai de gând să te îmbraci?

— Eşti surd sau ceva? Am spus că nu ies nicăieri cu tine.

— Nu mă obliga să te iau pe sus.

Am pufnit, deloc amuzată. Mi se părea că nu glumea şi am început să cântăresc opţiunile pe care le aveam. Şi erau cam limitate.

— Vorbeşti serios?

— Arăt de parcă glumesc?

— Noapte bună, Aiden.

M-am răsucit pe călcâie, îndreptându-mă spre pat, convinsă că în cele din urmă avea să plece. L-am auzit păşind în urma mea, iar în următoarea clipă m-a prins de cot, rotindu-mă cu faţa spre el. N-am apucat să îl întreb ce naiba făcea. M-a aruncat ca un sac de cartofi pe umărul lui şi degeaba am început sa dau din picioare şi să îl lovesc cu pumnii în spate.

— Vrei să te scap jos?

— Lasă-mă jos, l-am rugat ceva mai blând. Promit că merg singură.

Nu aveam de gând să fac asta. Plănuiam să fug în cameră imediat ce aş fi simţit pământul sub picioarele mele şi să mă în- cui acolo.

— Ţi-am dat posibilitatea asta, iubito. Trebuia să profiţi de ᵉ& cât ai avut ocazia.

Regretam amarnic că nu o făcusem. Am continuat să mă agit a coborât scările, fără vreun rezultat. Abia când a deschis uşa *ª u'h-are şi am fost izbită din plin de frigul năprasnic mi-am dat seama că Aider nu se juca deloc. Sau oricum, că avea un simţ ciudat al umorului.

Paznicul de la intrare nu se zărea nicăieri şi l-am înjurat în gând. l-am dat şi (ui bani de o cafea, mi-a explicat de parcă îmi ghicise gândurile şi, totodată, am înţeles cum a intrat în cămin.

— Ai mituit paznicul? l-am întrebat revoltată.

Poţi să îi spui şi aşa.

Din fericire, Dodge-ul lui era parcat la câţiva metri de ieşire. A deschis portiera din dreapta şi m-a aşezat pe scaun cu un gest teribil de blând, care nu se potrivea deloc cu modul în care mă

Scanned by
CamScanner

smucise până atunci.

— O să îţi dau ăştia mai îndată, a fluturat prin faţa mea o pereche de papuci de-ai mei pe care nici nu ştiam când pusese mâna. După ce te calmezi şi nu o să vrei să mai fugi, a continuat înainte să închidă portiera.

— Nu vreau să fug, am minţit cu speranţa că avea să îmi re- turneze papucii.

Nu m-a crezut. A înconjurat maşina cu papucii mei în mână.

Bravo, Blair. Şi acum ce faci?

Vocea din mintea mea nici că putea găsi un moment mai bun ca să râdă de mine. Nu aveam prea multe opţiuni. De fapt, erau două, mari şi late. Puteam să mă liniştesc şi să mă resemnez cu gândul că Aiden nu m-ar fi lăsat să plec sau aş fi putut să o iau la goană, desculţă.

— încă te gândeşti să fugi. Nu-i aşa, iubito? m-a întrebat după ce s-a urcat în maşină.

— Nu.

Păream sigură pe mine şi, ca să îi demonstrez că nu aveam de gând să fug, mi-am pus centura. S-a întors spre mine şi m-a fixat cu privirea, stăruind mai mult decât era necesar. Poate îmi rămăsese ciocolată pe buze. M-am încruntat la el, apoi m-am uitat în oglindă, dar nu aveam nimic,

— Şi, am zis în cele din urmă, cum a fost cursa?

A demarat cu viteză, făcându-mi stomacul să mi se strân- ga într-un ghem.

. T A' de gând s/ distragi atenţia şi să sari din maşină cand mă aştept mai puţin?

Nu. Condu legal! am zis pe un glas chinuit

S-a conformat, fără sS întrebe care era problema mea. Acul vi- tezometrului a scSzut **considerabil** şi am putut să **respir** liniştită

— Serios, cum a fost?

— O porcărie! Alea nici nu se pot numi curse, Blair. Ce e aşa spectaculos să dai nu ştiu câte ture de port ca un idiot?

Nu ştiu. N-am fost niciodată acolo şi nici nu am de gând s,i o fac.

— De ce?

Aş fi putut să o dau cotită, la fel cum o făceam cu Arden, dar ceva s-a scurtcircuitat în mintea mea şi m-am trezit vorbind.

— Mă tem de orice chestie cu motor care poate să treacă de o sută la oră.

— De ce te temi, Blair?

Am ridicat din umeri. Privirea lui albastră era îndreptată spre mine. îmi era greu să vorbesc, chiar dacă aş fi vrut să fac asta. Am început să îmi ronţăi buza de jos. Eram ridicolă şi ştiam asta. Purtam cea mai oribilă pijama pe care o aveam, dar, chiar şi aşa, speram ca brunetul de lângă mine să mă sărute.

— La ce te gândeşti?

— Că îmi doresc să fi purtat o pijama drăguţă.

Era parţial adevărat. A izbucnit în râs, obligându-mă parcă să îi

Scanned by
CamScanner

privesc gropiţa care era la vedere spre mine. Ce am spus de râdea aşa?

— Nu-i nevoie, Blair. Nici cu contează ce porţi, pentru că ştim amândoi că în cele din urmă o să te dezbraci,

I-am dat un pumn în umăr.

— A fost o întâmplare nefericită.

— Doar una zici? Eu îmi amintesc cel puţin două.

— Bine, fie. Două întâmplări nefericite.

— Iubito, numai nefericită nu păreai.

M-am îmbufnat şi mi-am întors capul spre geam.

— Cursa a fost îngrozitor de plictisitoare, a reluat şi mi-am dat seama că încerca să discute. Practic trebuie să ai grijă să nu te izbeşti într-un depozit şi cam atât.

— Lui Jethro îi plăceau drifturile. Mereu se plângea de cât de plictisitoare erau cursele care nu implicau cel puţin o tură de oraş cu poliţia pe urmele lui. Uneori mergeam cu el şi regretam

Scanned by
CamScanner

chiar din secunda în care ambala motorul. Oricum, drifturile erau preferatele lui. Era cel mai bun la asta.

Vorbisem prea mult. Mult, mult, mult prea mult. Aiden mă privea surprins, cu o sprânceană arcuită. Nu îmi dădeam seama ce era în mintea lui. Cu siguranţă nu avea o părere prea bună despre mine.

— Era? a fost singurul lucru pe care l-a spus.

Am încuviinţat. Nodul din gât mă împiedica să vorbesc, dar nu era unul prevestitor de lacrimi. Mă simţeam de parcă acolo se aduna un val de uşurare pentru că am reuşit să aduc vorba despre Jethro.

— L-ai iubit?

Am încuviinţat din nou, chiar dacă ştiam că el probabil vorbea despre altfel de iubire.

— Şi ce s-a întâmplat?

— A murit acum aproape doi ani.

S-a încruntat, dar pe moment nu a spus ca îi părea rău sau alte cuvinte care oricum nu m-ar fi ajutat cu nimic.

— Păcat. Mi-ar fi plăcut să mă întrec cu el, a zâmbit larg. I-aş fi putut da câteva lecţii.

în modul lui nepăsător, Aiden încerca să mă facă să zâmbesc. Făcea o treabă bună.

—- Crede-mă, dacă cineva ar fi putut învăţa ceva, atunci tu ai fi fost ăla.

— Nu m-ai văzut încă la curse, iubito.

— Şi nici n-o să o fac.

— Oh, ba da! Rânjea ca un idiot. Sâmbăta viitoare vii cu mine şi ai face bine să nu fii în pijamale când vin să te iau.

— Ce te face să crezi că o să vin?

— Te iau cu forţa.

L-am privit neîncrezătoare. Iar vorbea serios, de parcă era pornit să mă oblige să fac toate lucrurile pe care nu mi le doream.

— Mai vedem, am ridicat din umeri.

A oprit maşina într-o parcare în centrul oraşului. Am făcut o grimasă de toată frumuseţea când am întors privirea spre geam şi am văzut cafeneaua de fiţe care a apărut în faţa ochilor mei.

Cred că glumeşti! Vocea mi s-a ridicat cu o octavă. Doar nu te aştepţi să intru acolo, îmbrăcată aşa.

Scanned by
CamScanner

Am fluturat mâna spre mine, ca să fiu sigură că înţelegea despre ce vorbeam.

- Dacă se ia cineva de tine, promit să spun *că* asta e noua colecţie de toamnă-iarnă.

Am clipit des, privind din nou pe geam, ca să nu vadă că nu puteam să îmi înfrâng zâmbetul. Cafeneaua era aglomerată. Intrau şi ieşeau o mulţime de oameni şi îmi era de-a dreptul ruşine să intru acolo în pijamalele mele urâte. Regretam amarnic că nu l-am ascultat înainte să plece la cursă.

— Nu putem merge altundeva? am întrebat pe un ton scăzut.

A rânjit şi s-a dat jos, înconjurând maşina. Mi-a deschis portiera, deşi nu asta aşteptam. Aşteptam să îşi bage minţile în cap şi să plecăm de acolo, însă nici gând de aşa ceva. Mi-a întins papucii şi a aşteptat răbdător să mă încalţ.

— Ce-ar fi să mergi tu să iei două cafele? Putem să le bem în maşină. Promit că nu fug nicăieri.

Din nou am spus ceva teribil de amuzant pentru el. Sunetul râsului său nu m-a făcut să mă simt mai puţin ridicolă, dar mi-a dat curajul necesar să cobor din maşină.

— Uite, iubito, a zis dându-şi geaca jos. Ia asta pe tine şi nu mai fi aşa crispată. N-o să te mănânc.

Am tras geaca pe mine, recunoscătoare. Aiden a rămas doar într-un tricou, dar frigul nu părea să ajungă la el.

— Poate, am zis în timp ce încheiam fermoarul. Dar restul sigur o să se amuze copios pe seama mea.

— Nu prea cred.

L-am crezut pe cuvânt, încă dinainte să îmi ridic privirea. Şi-a întins degetele spre fermoar şi l-a tras mai sus. Aşteptam să se retragă ca să pot funcţiona normal din nou, daT nu avea de gând să facă asta. Mi-a mângâiat obrazul cu dosul degetelor. Şi-a apropiat faţa de a mea până când fruntea aproape i se lipea de a mea. Cum reuşea *să* mă privească de fiecare dată cu intensitatea aia care mu transforma oasele în gelatină? Aiden era periculos pentru mine. Mereu am crezut că e aproape imposibil să priveşti o

persoană în modul ăla, dar dacă cineva mi-ar fi adus o oglin- în secunda aia şi m-ar fi obligat să îmi privesc chipul, nu aş fi Cut altceva decât să reflect privirea lui Aiden.

Am inclus ochii. Sângele îmi vâjâia În urechi şi am uitat de vestimentaţia mea şi, totodată, şi de existenţa lui Arden. Eram stupidă. în loc să mă trag în spate şi să mă lipesc de maşină, am rămas locului. îmi doream atât de tare ca Aiden să mă sărute, încât nici nu mă gândeam la consecinţe. Senzaţia lăsată de buzele lui fierbinţi pe fruntea mea s-a simţit ca un duş cu apă rece.

Desigur. Cât de proastă eram să cred că Aiden m-ar fi sărutat din nou, ţinând cont de faptul că arătam deplorabil? Ruşinea îmi rodea fiecare gram de demnitate din corp, distrugând-o cu totul. Nu ştiam ce să fac. Aiden nu era atât de idiot încât să nu îşi dea seama că speram să mă sărute. Trebuia

Scanned by
CamScanner

să rup liniştea dintre noi pe care o simţeam grea şi apăsătoare, dar nu ştiam ce să spun.

— Haide, iubito. încep să simt frigul.

— Sigur, am mormăit ca o idioată. Scuze.

- Pentru ce îţi ceri scuze?

Pentru că te-am ţinut în frig. Şi pentru că sunt o idioata care speră să o săruţi.

— Hai să mergem, am zis în schimbul a ceea ce gândeam.

S-a încruntat pentru o fracţiune de secundă, apoi şi-a trecut nonşalant mâna peste umărul meu. Am închis ochii, lăsându-mă mai mult ghidată de el. Unu la mână: nu voiam să văd privirile persoanelor pe lângă care treceam şi, doi la mână: dacă trebuia să asociez cu ceva ceea ce simţeam în acea secundă, aş fi pariat pe renumita expresie „fluturi în stomac".

Cum reuşise Aiden să mă dea peste cap într-un timp atât de scurt? Ce căutam cu el, în mijlocul nopţii, îmbrăcată în pijamale, în centrul oraşului? Dintre tod oamenii de pe Terra, de ce trebuia să o iau razna tocmai în faţa fratelui geamăn al iubitului meu?

Când am ajuns în faţa cafenelei şi-a mutat mâna mai jos pe spatele meu, ţmându-mi uşa deschisă. Era amuzant să îl privesc cum se străduia să facă un gest drăguţ, care de altfel nu prea i se potrivea.

— O să primesc un post de portar sau uşier, sau ceva pe acolo dacă mă mai ţii mult cu mâna pe uşă.

Respiraţia lui pe care o simţeam în ureche mi-a dat impulsul necesar de a înainta. Am zărit o masă într-un colţ mai întunecat şi aveam de gând să alerg până acolo, dacă un chelner înalt, blond şi încruntat nu s-ar fi îndreptat spre mine. Am zâmbit timid, deşi

votam să fac calc întoarsă şi să ies naibii pe uşă. Oricum aveam impresia că Aiden nu m-ar fi lăsat să plec de acolo.

_ Domnişoară, a început pe un ton rece şi sec. Nu puteţi intra cu...

A fluturat o mână spre mine, neştiind cum să se exprime. Din fericire, nu era nevoie. Ştiam la ce se referea. Căutam o portiţă de scăpare, fără să îmi dau seama că tipul nu se mai uita la mine, ci undeva in spatele meu. Mâna fierbinte a lui Aiden mi-a înconjurat talia, lipindu-mă de trupul lui, într-un gest teribil de posesiv. Era cumva imun la frig?

— Ai vreo problemă? Aiden aproape a mârâit la el.

Scanned by
CamScanner

Mi-am mutat privirea de la blond la Aiden, apoi înapoi şi din nou la Aiden. Blondul a clătinat din cap şi a ridicat palmele în semn de retragere.

— O seară plăcută, ne-a urat înainte să îşi vadă de treaba lui.

M-am lăsat condusă de Aiden la una dintre mese. Mi-a tras scaunul în timp ce buzele schiţau un zâmbet larg care îmi amesteca gândurile. După ce s-a aşezat în faţa mea, am început să îl studiez cu atenţie. Nu am întâlnit nicio altă pereche de gemeni până la el şi Arden şi nu puteam să nu mă întreb dacă toţi erau atât de diferiţi. Nici măcar nu erau identici. Privirea mi-a căzut asupra modelelor încâlcite de cerneală de pe braţele lui şi ăla a fost momentul în care m-am simţit ca lovită de trăsnet. În prima seară în care îl cunoscusem – da, seara aia în care aproape mi-am pierdut virginitatea cu el – nu mi-am dat seama că nu era Arden decât atunci când a rămas fără tricou şi i-am văzut tatuajele. Doar că avea şi pe mâini şi ar fi trebuit să le văd dinainte să rămână fără el, cam după ce scăpase de geacă.

Nicio scuză. Nu aveam absolut nici o scuză pentTu comportamentul meu din seara aia, aşa că, ce se întâmplase cu mine? M-am lăsat dusă de val doar din cauza amalgamului de senzaţii, sentimente şi scântei pe care o provoca apropierea dintre noi?

— Iubito, după ce termini cu zgâitul, poate vrei să comanzi ceva.

Vocea lui mi-a întrerupt şirul gândurilor. Mi-am ridicat privirea spre acelaşi blond, care acum stătea lângă masa noastră şi se străduia să zâmbească.

O cafea, am cerut primul lucru care mi-a trecut prin minte.

Scanned by
CamScanner

N-am auzit ce a comandat Aiden. 1 rebuia să mă ţin la distanţă de câţiva kilometri faţa de el. Lăsând la o parte modul in care pur şi simplu nu mai aveam nici un gram de autocontrol în preajma lui, mă făcuse să vorbesc despre Jethro. Mă scosese din cămin în pijamale. încă speram să uite de promisiunea făcută. Chiar nu puteam să mă apropii de curse.

— Blair?

— Hm? Mi-am ridicat sprâncenele.

— Ai auzit ceva din ce am spus în ultimele minute?

Am încuviinţat, deşi habar n-aveam despre ce vorbise.

— Minţi, m-a asigurat.

— Ba nu mint. Chiar am auzit ce ai spus.

Te rog nu mă întreba ce ai spus,

— Ce am spus?

— Ceva cum că...

Mă chinuiam extrem de tare să spun ceva, dar nu-mi venea nimic în minte.

— Iubito, nu te mai strădui. N-am spus nimic în ultimele minute.

îşi bătea joc de mine, iar eu nici măcar nu-mi dădeam seama, îmi doream să mai am o cafea pe care să i-o pot arunca în faţă.

— Crezi că o să atrag şi mai multă atenţie dacă îmi dau geaca jos? l-am întrebat după ce m-am mai liniştit.

— Nu cred că ai cum, dar poţi să încerci. Dar limitează-te la geacă, Blair. N-am chef să ajung să mă bat cu cineva.

— De ce ai face asta?

A pufnit, dar nu mi-a oferit nici un răspuns. Ce naiba făceam noi doi acolo? Nu ceea ce era evident, cum că beam o cafea. Ce făceam noi doi, împreună. întrebarea îmi ardea limba, dar nu puteam să o rostesc. Uneori aveam impresia că Aiden îşi bătea joc de mine, dar ăla nu era unul dintre acele momente. Sau dacă asta făcea, se pricepea al naibii de bine să îşi mascheze intenţiile. Ne-am privit câteva secunde în tăcere. Secunde liniştitoare în care am realizat că nu era nevoie neapărat să mă atingă ca să mă gândesc la tot felul de lucruri indecente. Mi-am muşcat buza de jos, apoi mi-am trecut limba peste ea. Gestul meu l-a făcut să înghită în sec, dar niciunul dintre noi nu şi-a mutat privirea. Mă privea din nou în acel mod care îmi făcea picioarele să se

Scanned by

oaie şi, ma* lîrav' îm' crea ° PreS>unc în zona pieptului şi *a* ^omacutui şi... eram excitată şi nu îmi puteam dezlipi privirea de pe buzele lui.

in .mintea mea au început să de deruleze o mulţime de sce- îarii pe care trebuia să le opresc cumva. Niciunul dintre ele nu m1 caracteriza. Nu-mi dorisem niciodată să rup hainele de pe cineva, dar niciodată să nu spui niciodată.

_ Iubito, l-am auzit ca prin vis, pentru că nu-mi puteam dezlipi privirea de pe buzele lui care începuseră să se mişte.

_ Ce? am întrebat pe un ton naiv şi aproape stins.

Trebuia sării protestat împotriva apelativului.

— Privirea ta aproape mă imploră să te dezbrac, dar pe lângă faptul că te descurci la asta destul de bine şi singură, în seara asta o să avem o conversaţie normală.

L-am privit năucită. M-a dat de gol faptul că respiram de parcă am alergat la maraton sau faptul că eram îmbujorată?

— Conversaţie normală? am bombănit mai mult pentru mine.

— Da, a rânjit, dezvelindu-şi gropiţele. Şi o să încep prin a-ţi spune *că* asta nu e o întâlnire, Blair. Asta e doar cafeaua pe care mi-o datorai.

— N-am bani la mine.

Am zâmbit timid. Ăsta era singurul lucru pentru care îmi făceam griji, aşa că, ce spune asta despre mine?

— Poftim?

— Poftim? am repetat ca o idioată.

Aiden a început să râdă, apoi şi-a aruncat pachetul de ţigări Pe masă.*N - a m b a m la mine?* Probabil credea că, pe lângă fap- Simteam31" ° Uşurahca' n aveam b*ni «ici Să plătesc o cafea Simţeam nevoia să îmi aşez capul pe masă.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 7

După ce ne-am certat cinci minute asupra subiectului *eu sunt cea care trebuie să plătească pentru cafea,* am lăsat-o baltă. Mai precis, Aiden a fost cel care a lăsat-o baltă, nu eu, aşa cum făceam de fiecare dată în preajma lui Arden. Nici măcar nu am simţit nevoia să ridic din umeri, gest care îmi intrase în reflex. Ştiam amândoi că eu nu aveam cu ce să plătesc cafeaua, în special după ce am ţinut morţiş să o spun cu voce tare, dar tot era simpatic modul în care Aiden lăsa de la el.

După un sfert de oră, am fost capabilă să mă relaxez total, deşi nu începusem să vorbim despre lucruri serioase, precum *citte e jeihro* sau *ce e între tine şi fratele* iiru. La început mi-a fost total străin sentimentul de relaxare pe îl simţeam, dar m-ain obişnuit repede cu el. Sau m-am obişnuit din nou, pentru că, de fapt, acea Blair semăna mai tare decât oricând cu vechea eu. Era atât de reconfortant, încât îmi venea să râd şî să plâng în acelaşi timp.

— Deci, a zis Aiden la un moment dat, erai fata populară sau cea care îşi mânca prânzul în toaleta?

Am pufnit, apoi am luat o gură de cafea. Aiden îmi promisese o conversaţie normală, iar până în acel moment se ţinuse de cuvânt Desigur, lăsând la o parte modul În care ne priveam, pierzându-ne uneori unul în ochii celuilalt prea multe secunde ca să putem fi *prieteni* Sau oricum, *doar prieteni.*

— Am fost ambele, am zis sinceră.

-- Cum vine asta?

Expresia lui de nedumerire m3 făcea să cred câ era interesat de prostiile pe care le puteam îndruga.

IM, fost fata popuUra. Ştii hl_ ajfl care ¡**1**, ,vh,p.i nw|"n-U-l,,r, particip» |a u mulfimc cJl- activităţi şi e ||. Jcru! echipei de dezbateri.

Adică a',t *cu* ca re fiecare tip vrea să se culce?

Dacă mi-ur fi adresat întrebarea cu o zi *în* urmă, aş fi fost tentată să ii mai arunc o cafea in faţă. Doar că în acel moment, Aiden a renunţat La doza interminabilă de sarcasm pe care părea că o poseda. În schimb, mă privea cu interes.

Nu ştiu, am ridicat din umeri. Din cauza lui Jethro, n-am atlut niciodată.

1 răsăturile nu trădau nimic la el, însă chipul îi era oarecum rece. M-am întrebat dacă nu cumva ar fi trebuit să îi explic cine era jethro, dacă tot reuşeam să vorbesc despre el în faţa lui. Să vorbesc despre jethro, fără să plâng. **84**

— Şi cum ai devenit fata care îşi mânca prânzul în toaletă? a

Scanned by
CamScanner

întrebat fără să îmi ofere timp să îi spun cine era Jethro.

— El n-a mai fost, am zis, simţind un nod în gât. într-o clipă era acolo, făcându-mă să râd fără sens, aşa cum o făcea de obicei, apoi n-a mai fost, iar lumea mea s-a năruit pur şi simplu. Aşa am devenit fata din toaletă.

Ultima propoziţie ne-a făcut pe amândoi să izbucnim în râs. De fapt, eu am început să râd doar pentru că el o făcea, altfel aş fi izbucnit în plâns.

— Şi acum?

Mi-am mărit ochii de surprindere.

— Acum ce?

— Care fată eşti acum?

Am ridicat din umeri. îmi căutam cuvintele, pentru că mu doream să pot răspunde la întrebare. Nu neapărat pentru el, ci pentru că eu aveam nevoie de asta. îmi doream să ştiu cine eram în acel moment în care mă simţeam mai confuză decât după moartea fratelui meu.

— Dacă vrei, îţi spun eu, m-a luat prin surprindere.

Mi-am ridicat sprâncenele, parcă îndemnându-I să îmi răs pundă.

— Eşti ambele, a zis rânjind.

— Cum vine asta?

Pentru câteva secunde, a părut să îşi caute cuvintele.

Simplu. Mi-.ii aruncat o cafea în faţă, iar ăsta nu cred că e un lucru pe care l-ar face fata din toaletă, a pufnit, amuzat de propriile cuvinte. Şi nu te abţii să îmi spui să mă duc dracului atunci când simţi nevoia. A făcut o pauză. Şi ţi-ai făcut un obi- cei să te dezbraci în faţa mea, dar asta nu te face să te simţi chiar atât de stânjenită încât să nu mai poţi da ochii cu mine.

De dragul discuţiei iraţionale, am ignorat ultima parte a explicaţiei şi am spus doar:

— Îmi pare rău.

— Pentru?

Şi-a arcuit o sprânceană şi s-a repoziţionat, aproape scur- gând u-se de pe scaun.

— Că ţi-am aruncat cafeaua în faţă, i-am explicat pe un ton spăşit.

Aiden a izbucnit în râs, sunet care mi-a reverberat în timpa- ne mult timp după ce a încetat.

— Ce-i aşa amuzant? am vrut să ştiu.

— Tocmai ai fost tipa din toaletă.

— Haha, am zis pe un ton ce voia să fie nemulţumit, însă mă abţineam cu greu să nu zâmbesc.

Avea dreptate. Am sunat ca *fata din toaletă.* Aiden avea dreptate, cu toate că mă cunoştea de atât de puţin timp. Eram o combinaţie a ambelor fete şi oscilam undeva la graniţa dintre ele.

— Şi tu ? Ai fost tipul popular sau tocilarul din ultima

Scanned by
CamScanner

bancă? întrebarea mi se părea a fi mai mult retorică. în niciun caz Aiden nu ar fi fost tocilarul. Nici măcar într-un univers paraieî, dar nu răspunsul mă interesa pe mine. M-am obişnuit să îi ascult vocea şi să îi privesc buzele mişcându-se în timp ce rostea cuvintele. Buze pe care încă îmi doream să le sărut, dar în seara aia aveam doar o conversaţie normală.

— Eu am fost fratele tipului popular. Cel care cauza problemele.

Răspunsul lui m-a luat prin surprindere. N-am fost mirată să aud că Arden era tipul popular, dar m-a luat prin surprindere indiferenţa cu care a declarat asta. M-am încruntat, încercând totuşi să îl încadrez pe el într-o categorie.

— Iubito, a zis amuzat. Am fost cel pe care cădea vina de fiecare dată, chiar dacă fratele meu era vinovat.

— *De* asta nu vorbiţi[7] Ti ai fileut Arden? '

mat vina Pentru ceva ce a

An, rostit întrebarea înainte sâ îmi dau seama Bl»! griji la cuvintele pe care le folosea se ascuns« . lalrıareavea nu didea senine cum ci ar fi vrut si iaşi < multtim P?i

»i vrut să dm nou a suurafaw

- Nu m,-am asumat, a zis pe un ton rece care mfat «. za că începeam «depinse .imita conversaţiei normale. Pur", simplu s-a întâmplat. g

Am încuviinţat, încercând si par înţelegătoare, deşt, în realitate, muream de nerăbdare si aflu pentru ce anume era învinuit. Am oftat resemnată. Aiden avea dreptul să se eschiveze de la discuţie dacă voia, aşa cum eu o făceam de fiecare dată când venea vorba de Jethro. în plus, nu suportam prea bine tonul sec pe care mi-a răspuns la ultima întrebare.

— în Madrid, a zis de nicăieri.

— Poftim?

— M-ai întrebat unde am fost până acum.

Buzele mi s-au întredeschis, dar n-am putut să articulez niciun cuvânt Răbdarea mea poate dădea roade, dar nu asta mă preocupa.

— Arden...

Am început să îmi frământ degetele. întreg corpul mi s-a tensionat şi, cât ai pocni din degete, am devenit neliniştită.

— Aiden, m-a corectat el. Iar ne încurci, iubito?

L-am privit mai necruţător decât plănuiam. Nu îi încurcam din nou.

Scanned by
CamScanner

— Nu, am spus pe un glas stins. Arden, nn-am ridicat bărbia, făcându-i semn spre o masă care se afla în apropierea uşii.

Aiden şi-a rotit privirea, mult mai discret decât mă aşteptam. A mormăit ceva în şoaptă, cel mai probabil o înjurătură. încercam să îmi dau seama dacă îi era adresată fratelui său sau brunetei care se afla la masă cu el.

— Ai vreo idee cum o *să ies* de aici neobservată? Ai vreun sac la îndemână?

Aiden încerca să mă privească blând, dar i-am văzut maxilarul zvâcnind scurt, dându-mi de înţeles *că,* de fapt, era încordat. Ce naiba, era mai tensionat decât mine şi nu era în locul meu. Iubitul meu era în cafenea cu o brunetă necunoscută.

Iubit de ca re am uitat în secunda în care a mormăit acel *mh* pe un ton jos şi răguşit.

Iubito?

I onul interogativ îmi sugera *că* aştepta sa spun ceva, să ii dau o explicaţie, dar cum puteam să fac asta când el mormăia pe cel mai sexy ton posibil?

— Cred că am zis ceva de un sac, m-am trezit la realitate.

— Eşti frumoasă, Blair, iar un sac nu o să îndepărteze asta.

Am început să clipesc ca o proastă. Ce a spus? După ce a refuzat să îmi dea sărutul pe care evident l-am aşteptat atunci când am coborât din maşină, s-a apucat să mă complimenteze?

— Mh? a fost rândul meu să mormăi.

— M-ai auzit a zis rânjind, semn că nu avea de gând să repete.

Am tras aer în piept. Trebuia să îmi revin.

— Serios, cum o să ies de aici fără să mă observe?

— Ştie că eşti cu mine. Nu d-ai dat seama deja?

Şi-a ridicat mâna, făcându-mi semn spre obrazul lui care căpătase o nuanţă vineţie.

— Am crezut că te-ai împiedicat, am mormăit absentă. Şi cine ştie ce impresie o să îşi facă tipa aia despre mine.

— îţi faci griji pentru ce o să creadă tipa care acum e cu iubitul tău?

Nu mi-a plăcut cum a spus ultimele două cuvinte, pe un ton apăsat şi realist. Arden era iubitul meu în continuare, aşa că nu ar fi trebuit să mă simt atât de deranjată.

— Da, am zis serioasă. Sunt în pijamale.

— Şi ea e în nişte chestii care cu greu pot fi numite haine. Nu înţeleg unde vrei să ajungi.

Am aruncat o privire pe furiş la masa la care stătea Arden. Din fericire, nu mă observase, dar cum nu eram chiar cea mai norocoasă persoană de pe pământ, nu mă puteam baza pe faptul că puteam trece neobservată prea mult timp. Poate doar dacă m-aş fi ascuns sub masă. Tipa purta pantaloni scurţi, în toiul iernii şi un maiou destul de indecent. Pe mine mă apuca frigul doar când mă uitam la ea.

Scanned by
CamScanner

— O să răcească, am spus cu voce tare.

Aiden » izbucnit în râs. Nu părea să se oprească prea curând. Şi aşa a reuşii să pună capăt norocului meu. Arden şi-a ridicat privirea din meniu, întâlnind-o pe a mea. Ochii î s-au mărit de surpriză, apoi i-a spus ceva brunetei.

Nu o să le las să îi dai geaca mea, l-am auzit pe Aiden, dar atenţia îmi era concentrată asupra fratelui său. Asupra *iu-* fiifu/ru *meu.*

— Aiden...

Ai nimerit-o.

Mi-am dat ochii peste cap. N-am apucat să mai spun ceva. Arden a ajuns la masa noastră, înainte să reuşesc să articulez vreun cuvânt. Nu credeam că Aiden avea nevoie de avertizarea mea, pentru că îmi demonstrase destul de bine în acea zi, în faţa căminului, că îi făcea faţă fratelui său. Simţeam furnicături în întregul corp doar când îmi aminteam modul în care Aiden m-a tras protector în spatele lui, ascunzându-mă de Arden.

— Salut, am încercat să zâmbesc, reuşind mai degrabă să mă strâmb.

— Ce faci, Blair?

Mi-a accentuat numele, nervos. Am ridicat din umeri.

Fala din toaletă, s-a auzit o voce în mintea mea care, din păcate, nu îmi aparţinea mie, ci lui Aiden. Se părea că mi-a furat minţile cu totul, la propriu, altfel nu îmi explic unde a dispărut vocea mea.

— Ai nevoie de ceva, Arden? Poate de încă un pumn?

Cuvintele lui Aiden mi-au atras atenţia şi l-am privit mai bine pe Arden, de parcă până în acel moment m-am uitat prin el. Tot ce pot să spun e că suprafaţa mov de pe faţa lui era mai mare decât a lui Arden. Nu puteau să se lovească în nişte zone care să nu fie la vedere?

— Nu vorbeam cu tine, a mârâit Arden. Blair, te-am întrebat ceva. Şi de ce arăţi în halul ăsta?

Aiden se pregătea să spună ceva, însă i-am aruncat o privire imploratoare să nu o facă.

— Aşa frumoasă? Aşa e ea, a spus Aiden, în ciuda faptului că îl rugam din priviri să nu o facă.

Eu nu ştiam ce să spun, dar zâmbetul lui Aiden mă încuraja să o dau naibii pe fata timidă care pretindeam că trăia în mine.

Am avut nevoie de câteva secund *"Ac* ra* să îmi revin ia normal.

Aiden tocmai afirmase că eram **frumoasă.**

— Ai **probleme** cu **memoria. Arden?** am » s.gară **pe** mine.

— Poftim?

Scanned by
CamScanner

Surprinderea i se revărsa în tonul vocii.

— Ai pus un pariu. Ai pierdut, i-am **am,**nat. Acum plătesc consecinţele.

— Eu nu aş formula chiar aşa, a intervenit Aiden.

în mod normal m-aş fi enervat, dar eram deja prea nervoasă pe Arden ca să îmi mai consum furia *cu* Aiden, Nu eram o sfântă, dar Arden era de-a dreptul nesimţit.

— Cine-i aia?

Arden a aruncat o privire spre masa la care stătea bruneta, de parcă nu îşi amintea de cine era însoţit.

— O verişoară.

Aiden a pufnit.

— Aia nu e verişoara noastră. E tipa care a dat startul.

Chiar şi fără confirmarea lui Aiden, fratele lui tot nu era credibil.

— Taci dracului! Arden a ridicat tonul, atrăgând asupra noastră câteva priviri.

Mă aşteptam ca în orice moment să apară chelnerul blond care să ne avertizeze că nu aveam voie să ne certăm în cafenea.

— Nu pretinde că îţi cunoşti familia! a continuat aşa zisul meu iubit. Ai plecat fără niciun regret şi l-ai abandonat chiar şi pe el, aşa că mai bine taci!

Arden a atins un nerv sensibil. Aiden s-a ridicat într-o fracţiune de secundă şi, înainfe să pot interveni, pumnul lui a intrat din nou în contact cu maxilarul lui Arden, cine ştie pen- tru a câta oară în acea seară.

Aiden abandonase pe cineva? Pe un el? M-am încruntat, dar n- aveam prea mult timp să mă gândesc la asta. Am sărit de pe scaun de parcă aveam arcuri în picioare.

— Terminaţi!

Gemenii mi-au ignorat ţipătul.

vă bateaţi aici;³ ^ ° V°Ce¹ Contil™ªli afară! Nu puteţi să

Nu puiuţi? Mi-,tm rotii privirea şi l-am privit ucigător pe blondul caro avea impresia că un simplu *nu puteţi* ar fi reuşit să pună capăt În orice aveau cei doi de împărţit.

Afară! a mârâit A ¡den spre fratele său.

Au dispărut mult prea repede din raza mea vizuală. Am dat să plec după ei, înainte să se omoare, dar prinsoarea unor degete pe încheietura mea m-a împiedicat să fac asta.

— Cineva trebuie să plătească pentru cafea, mi-a atras atenţia blondul.

îmi venea să îl lovesc, dar nu mă puteam hotărî dacă aş fi vrut să fac asta înainte sau după ce mi-aş fi ascuns capul în pământ.

— Lasă-mă o secundă, l-am rugat.

M-a privit de parcă eram nebună, dar mi-a eliberat încheietura şi a dispărut. M-am aşezat din nou la masă, cuprinzân- du-mi faţa în mâini.

Să vă ia naiba pe amândoi!

Scanned by
CamScanner

îmi recăpătasem vocea, dar ea nu avea bani, aşa că nu-mi era de mare folos. Mi-am propus ca pe viitor să mă scutesc de asemenea momente penibile şi să îmi ascund nişte bani în sutien. Ceea ce ar fi fost şi mai penibil, dacă aş fi rămas din nou fără haine în faţa lui Aiden şi mi-ar fi căzut nişte bani din sutien.

Era ceva în neregulă cu mine. Nu reuşeam să îmi adun gândurile deloc. Trebuia să plătesc pentru cafea, nu să mă gândesc cum să îmi ascund bani în sutien. Şi de ce înă gândeam că urma să rămân din nou goală în faţa lui Aiden?

Mi-am umflat obrajii cu aer, apoi mi-am ridicat privirea din mâini. Să alerg după gemeni era exclus. Blondul nu m-ar fi lăsat să ies din cafenea nici măcar peste cadavrul lui. Aveam impresia că tot ar fi reuşit să mă înhaţe de picioare.

Privirea mi-a căzut asupra brunetei care îl însoţea pe Arden şi mi-a venit cea mai îngrozitoare idee, dar care de altfel era şi singura care mi-a trecut prin minte. M-am ridicat de la masă şi m-am îndreptat spre ea, cu ochii mai mult închişi, decât deschişi. Eram conştientă că lumea se holba la mine.

— Salut, am zis veselă. Pot să mă aşez?

Bruneta m-a privit nedumerită, cu ochii ei mari şi ciocolatii, ªP°i a încuviinţat.

n timiditate care nu se potrivea Salut, mi-a răspuns ru 'h* deloc cu hainele pe care le pᵘ era ala?

Arden, ¡-am explicat fără nicio urmi

^ *TZTbZ* Nu ştiam ci arc un frate geamăn.

*Cmfc-mi scumpa. „icinuuldintre noi nufhuntupfmu * curma*

_ Da. Şi eu am fost surprinsă, dar te obişnuieşti. Eu sunt Blaîr, i-am zâmbit larg,

— Fosta iubită a lui Arden? Eu sunt Julia.

Mi-am muşcat buzele ca să nu izbucnesc in ras. Foste iubi- fcă a lui Arden? Încă nu îmi meritam apelativul, dar in clipa aia m-am hotărât să nu îl las să mă mai aştepte prea mult timp. Era prea de tot.

— Da, am zis sec.

— Drăguţ vestimentaţie.

Buzele date cu un ruj roşu, strident, care îmi rănea retina, s-au deschis într-un zâmbet larg.

Mulţumesc, la fel, am răspuns ironic, încercând totuşi să fiu politicoasă.

— Crezi că au terminat?

— Ce să termine?

— Nu ştiu, a ridicat din umeri. De împărţit orice aveau de împărţit.

Am ridicat şi eu din umeri. Subit, m-a cuprins o stare de nerăbdare. Mi-am dat seama că nu mai puteam sta în acea încăpere niciun minut în plus. Atrăsesem asupra mea mult mai multă atenţie decât îmi doream. Nici măcar nu ştiam cât era ceasul- Glasul brunetei

Scanned by
CamScanner

începea să mă irite, deşi eram sigură că nu aveam nimic personal cu ea. Deloc surprinzător, prezenţa ei lân- gă Arden nu mă deranja aşa cum ar fi trebuit. Adică tare, iar pe mine nu mă deranja deloc.

,- JIi^hU_J Că abia ne‘am cunoscut- am zis pe un ton aproape ne- n am *nT'*

Ca a‹ Putea să îmi împrumuţi nişte bani? Eu

nU™ ‹iar Aiden evident nu e Pe aici‹ aşa că”

AıTSTI

nreaasuDrace^H’^CZtiia nelenttlnată- Bruneta şi-a coborât pri- Upra CeştU Pe care 0 avea în faţă. S-a îmbujorat de parcă tocmai îmi declarasem dragostea pentru ea, ceea ce m-a deru- tat şi mai tare* decât eram deja.

_ Julia? Tonul îmi era aproape îngrijorat. De fapt, nici nu e împrumut Doar până dăm de ăia doi furioşi.

Şi-a ridicat privirea spre mine, zâmbind.

— N-am bani la mine.

A evitat să mă privească în ochi. Cum ajunsesem noi, două studente, în centul oraşului, în mijlocul nopţii, fără niciun ban în buzunar, depinzând de doi fraţi gemeni? Situaţia l-ar fi amuzat copios pe Jethro.

— Arden a fost cel care m-a invitat la o cafea, iar eu...

— O să găsim noi ceva, am întrerupt-o.

A încuviinţat, deşi nu părea prea sigură pe ea. Nici eu nu eram sigură pe mine, dar nu am depins niciodată de un tip – în afară de jethro – şi nu aveam de gând sa încep în acel moment.

— Să nu dispari şi tu, am avertizat-o în timp ce mă ridicam de la masă.

— Stai liniştită.

Nu eram deloc liniştită. Eram furioasă. Nervoasă. Scoasă din sărite. Mi-am rotit privirea prin încăpere, încercând să dau de persoana pe care o căutam. L-am zărit într-un colţ al barului. Din fericire, era singur, ceea ce însemna că nu eram nevoită să mă umilesc în faţa mai multor persoane.

— Salut, am afişat cel mai bun zâmbet al meu. Crezi că putem vorbi o secundă?

Blondul şi-a ridicat privirea din paharele în care prepara nişte băuturi, încruntându-se teribil de tare.

— Iarăşi tu? m-a întrebat pe un ton plictisit.

Mi-am ridicat palmele. Îl înţelegeam. într-o oarecare măsură. Probabil şi eu m-aş fi urât dacă aş fi fost în locul lui.

— Ce vrei?

Mi-am trecut mâinile prin păr, nervoasă. M-am calmat imediat ce mi-am dat seama că probabil credea că flirtam cu el.

— Ăăă...

M~am bâlbâit pentru câteva clipe, apoi mi-am adunat tot curajul pe care îl aveam în mine.

— Uite care-i chestia: eu şi Julia nu avem bani la noi. Crezi ^că am putea spăla paharele sau ceva?

Scanned by
CamScanner

Nu aveţi bani la voi?

— Banii erau ta...

Cum puteam să formulei o propoziţie care să fie coerentă, dar care să nu sune ridicol?

— La prietenii voştri care s-au luat la bătaie?

Am încuviinţat, zâmbind larg, ca şi cum câştigasem la loto. Trebuia să îmi păstrez simţul umorului, altfel aş fi izbucnit în plâns chiar în faţa lui şi aveam impresia că deja îi oferisem suficiente motive ca să mă urască.

— Nu.

— Nu? m-am încruntat. Te rog, m-am milogit. Te rog, te rog? I-am implorat cu mâinile împreunate ca pentru rugăciune. Mă întorc mâine şi iţi plătesc cafelele.

— Ar trebui să te cred?

încerca să îşi menţină seriozitatea, dar în colţul buzelor i se forma un zâmbet. Blondul avea să cedeze în curând.

— Da.

— Hai să facem altfel, a lăsat la o parte tot ce făcea, concen- trându-şi toată atenţia asupra mea. Vă tas să spălaţi vasele...

— Dacă?

Am fluturat o mână prin faţa lui, îndemnându-l să îmi spună mai repede ce voia, pentru că tot ce voiam eu era să plec de acolo, să fac un duş şi să dorm.

— Dacă îmi dai numărul tău.

La început am crezut că îşi batea joc de mine, dar nu părea deloc pus pe glume. Deşi acum zâmbea de-a binelea, nu îşi bătea joc de mine. Stomacul mi-a făcut câteva tumbe, apoi s-a liniştit

— îţi dai seama că tocmai ai cerut numărul de telefon unei tipe care e în pijamale? Am încercat să trag de timp.

— Crede-mă, îmi dau seama.

Mă plimbam de pe un picior pe celălalt. Ce alte opţiuni aveam? Mi-am răsucit privirea spre Julia, verificând dacă mai era acolo. Aproape am răsuflat uşurată când i-am întâlnit privirea. Urmărea cu interes discuţia dintre mine şi blondul pe care habar nu aveam cum îl chema.

Bine, am zis când mi-am dat seama că nu puteam aştepta acolo la nesfârşit până când s-ar fi întors Aiden sau Arden, sau ngerul meu Păzitor care nu făcea o treabă deloc bună.

Blondul a luat de sub tejghea un carneţel şi un pix, apoi le-a ¡rupins spre mine. Eram tentată să îi dau un număr greşit, dar nu sunt genul ăla de persoană. Deşi am fost o perioadă fata populară, nu mi-am bătut niciodată joc de oameni. I-am scris numărul de telefon şi i-am întins carneţelul înapoi. A rupt foaia şi a băgat-o triumfător în buzunar.

- Să Ştii că am iubit, m-am simţit datoare să spun.

Scanned by
CamScanner

Care dintre ei?

Expresia mea îmbufnată l-a făcut să izbucnească în râs. Blondul nu era urât. Avea trăsături frumoase, ochii îi erau de un căprui întunecat şi era puţin mai mic de statură decât Aiden. Sau Arden. Iar eu cu siguranţă nu aveam nevoie de încă o complicaţie în viaţa mea.

Mî-am petrecut următoarea jumătate de oră spălând pahare, împreună cu Julia. Şi Doamne, câte pahare! Probabil blondul ne-a dat toate paharele care s-au murdărit in acea săptămână. Julia s-a dovedit a fi o ţipă amuzantă. Asta după ce am trecut cu vederea hainele ei sumare. Aparent, avea doi fraţi mai mari care îi urmăreau fiecare mişcare, dar n-aş fi zis că lucrul ăsta se cunoştea. înainte ca Jethro să moară, nu mă scăpa din ochi decât rar, ceea ce era un adevărat coşmar. Dacă aş fi încercat să ies din casă îmbrăcată precum Julia, cel mai probabil aş fi atras asupra mea Apocalipsa.

— Eşti bine? m-a întrebat julia în timp ce ne ştergeam amândouă pe mâini.

— Da. Sunt doar obosită. A fost o zi plină.

Mi-a zâmbit înţelegător. Habar nu avea prin ce treceam, dar era d răgu ţ din partea ei. Blondul m-a asigurat înainte să plecăm că avea de gând să mă sune. Speram să piardă numărul meu.

— De ce te-ar suna? m-a întrebat Julia mirată când am ieşit.

— Chiar crezi că am scăpat doar cu spălatul paharelor? A trebuit să îi dau numărul meu de telefon.

— Cui? s-a auzit o voce din spatele nostru pe care am recunoscut-o imediat.

Ne-am întors amândouă spre gemeni. Nici unul nu arăta prea bine, dar măcar reuşeau să stea unul lângă altul.

— Nu-i treaba tai Fa, Julia, i-am spus brunetei. Ne mai vedem.

Scanned by
CamScanner

Blam uruk' murgi * ^ m_am întors spre ei

M-am oprit, am tras auri ^ trebuia să îl ignor dacă Aiden ura col mai aproape u- rente. Simţeam un vai de imi doream 5,1 ,a el sau dacă el se uita la Căldură în corp d«*r uruk' murgi. P .tioalArden in spatele meu. ir, daej^ . am ţn c jva metri distan(ă mine, cuca cc su şi întâmpla- Aruo **lângă** julia, care mă privea **surprinsă.**

_- * cu$_n$t fosta ta iubită, nu-t treaba ta! Şi fă

— Din moment ce sunt iosta u»

bine şi du-o pe julia acasă.

— Blair?

— Scuteşfc-mă, Arden! Acum chiar poţi să spui oamenilor că sunt fosta ta iubită, pentru că mă despart de tine!

Am accentuat cuvintele ca să îl fac să înţeleagă care dintre noi se despărţea de celălalt.

— Blair? Voi doi mai eraţi împreună?

O compătimeam pe Julia în acel moment. Bine ai venit, Julia. Fii cunoştinţă cu fraţii Hoiden. Unui mai arogant decât celălalt.

— Nu contează, am asigurat-o înainte să plec. Am terminat-o!

Am făcut câţiva paşi înainte să simt nişte degete încleştându-se în apropierea cotului meu. Eram atât de obosită încât m-aş fi scurs în braţele lui, dacă n-aş fi fost nervoasă. Mi-am încleştat maxilarul, alungând din minte toate cuvintele urâte.

— Aiden, am rostit calm, ridicând privirea, nu e momentul. Am spălat pahare din cauza ta şi, pe deasupra, i-am dat blondului numărul meu de telefon, aşa că du-te acasă.

— După ce te duc pe tine.

— Trebuia să te gândeşti la asta acum o oră. Acum, dacă nu te superi, un anumit idiot m-a scos în pijamale din cămin, apoi m-a lăsat fără niciun ban în cafenea. Iar în momentul ăsta nu am o părere prea bună despre el,

Nu părea deloc deranjat de cuvintele mele. A rânjit larg, apoi şt-a dus mâna la buzunarul de la spate al blugilor, căutând ceva.

de WW 1» masă, a constatat.

Seara **Dutea** in m d T'*" ısmuJs din pnnsoarea lui.

«lom »„pţi* stude^{c} "l$_e$^{s} °nC Să m ‹re ‘m tō p cinci cele ««'„gro-

Scanned by

Iubito, a zis în urma mea. Vrei să îl laşi pe idiotul ăla, despre care ştiu că în secunda asta nu ai o impresie prea bună, să te ducă ta cămin?

Idiotul ăla poate să se ducă naibii!

Poate eu simţeam un anumit grad de mândrie, însă gradul lui Aiden de încăpăţânare era mult mai mare. în următoarele două secunde m-am trezit luată din nou pe sus.

— Doar nu credeai că idiotul ăla te lasă să mergi singură la ora asta.

Singurul lucru bun pe seara aia e că mi-am păstrat hainele pe mine.

CAPITOLUL 8

— Blair, opreşte naibii alarma aia!

Strigătul colegei mele decameră mi-a întrerupt somnul. M-am răsucit prin pat, apoi mi-am întins mâna, în căutarea telefonului care nu se simţea nicăieri. Am deschis somnoroasă un ochi şi l-am zărit la mare depărtare de mine. Am gemut şi m-am întins după el, în timp ce Em şi-a ascuns capul sub pernă, vizibil iritată de sunetu 1 alarmei pe care, de al tfel, nu-rru aminteam să o fi pus.

Şi îmi aminteam bine. Nu era alarma. Mă apela un număr pe care nu-l aveam salvat. M-am frecat somnoroasă la ochi şi am răspuns, cu speranţa tâmpită că cel care mă suna era Aiden. De ce îmi doream să mă sune?

— Salut, s-a auzit vocea de la capătul celălalt.

— Salut, am zis, nesigură pe mine.

Mai auzisem undeva acea voce masculină, doar că nu îmi dădeam seama unde.

— Te-am trezit?

Nuuu, am lungit cuvântul, ceea ce însemna că minţeam. Scuză-mă, cine eşti?

Em şi-a scos capul de sub pernă, aruncându-mi o privire suspectă. Reuşisem să îi atrag atenţia.

Cine-i? am citit pe buzele ei.

Nu a auzit că asta era şi nedumerirea mea?

— Tipul de la cafenea.

A râs scurt şi nervos. Probabil acum se simţea ruşinat.

— Aa... 'Neaţa.

— Dea te-am trezit, şi-a confirmat mai mult pentru sine.

Nu chiar, am minţii din nou.

Nu Chiar? Ori dormeam, ori nu dormeam? Am oftat zEO niotos, hxându-mi privirea asupra lui Em. Psru| blond *n JSL* r.fvAşit in toate dtrecţiile şi ma privea încruntata. Nu trezisem cu ea m cameră de

Scanned by
CamScanner

ceva timp. Ideea că poate se intam plase ceva a mcolţd în mintea mea, fScându-mă s5 mă încrunt

— Eşti bine? am întrebat-o.

Da. De ce nu aş fi? S-a auzit de la celălalt capăt al liniei.

— Scuze. Vorbeam cu Em.

Mi-am dat ochii peste cap. Em a chicotit amuzată.

— Da, sunt bine.

— Bine, a zis tipul blond în acelaşi timp.

— Vorbiţi pe rând, i-arn rugat pe amândoi.

Em a început să râdă şi nu mai părea deloc somnoroasă. M-am strâmbat la ea. I-am făcut semn să tacă din gură, înainte ca tipul blond să creadă că eram nebună.

— Scuze, i-am zis lui. Ce spuneai?

— Vorbeşti cu Em?

Tonul vocii lui mă avertiza că deja îşi cam pierdea răbdarea.

— Nu, am oftat. Vorbeam cu tine.

— Ce-ar fi să te sun mai încolo? M-a întrebat iritat.

Ce-arfi să nu mai suni deloc?

— Ar fi minunat.

Mi-a închis, fără să mai spună nimic altceva. Mă simţeam ca o nesimţită şi tindeam să o învinuiesc pe Em pentru lipsa mea de interes pentru blond, dar ştiam că, de fapt, cauza era unul dintre gemenii Holden. Care, de altfel, speram să mă şi sune, dar care în acelaşi timp nu avea absolut nicio obligaţie să facă asta.

— Of! am şoptit, dar Em tot mă auzise.

— Ce s-a întâmplat?

— Ai avut dreptate aseară. Aiden a venit aici, m-a luat pe sus, aşa îmbrăcată în pijamale cum eram, apoi am mers şi am băut o cafea.

— Mă bucur, m-a întrerupt veselă.

Mi-am înclinat capul spre dreapta, privind-o dezaprobator.

— Stai să auzi cum a decurs restul serii.

Em s-a ridicat la marginea patului, aşteptând entuziasma dar ştiam că murea de nerăbdare.

Scanned by
CamScanner

Bun. «n tras aer în piept Apoi la un moment dat a apârut Arden. S-au luat la bătaie, iar eu am ajuns să spăl paharele împreună cu julia, pentru că nu aveam bani. Şi m-am despărţit de Arden.

— Cine e Julia? m-a întrebat cu ochi mari. Şi cum adică te-ai despărţit de Arden?

— Julia e tipa cu care em Arden şi căreia i-a spus că eu sunt fosta lui prietenă. Asta înainte să mă despart de el.

— Stai, stai, stai. Tu te-ai despărţit de ei?

Nu înţelegeam tonul ei surprins.

— Da? De ce?

Tonul meu erau la graniţa dintre afirmativ şi interogativ. Em a zâmbit cu un colţ al buzelor. Părea aproape ruşinată şi o cunoşteam suficient de bine încât să ştiu că încerca să se eschiveze.

— Şi cine te-a sunat? a încercat să schimbe subiectul, deloc subtil.

— Un bond care lucrează acolo. A trebuit să îi dau numărul meu, ca să ne lase să spălăm paharele şi să plecăm fără să plătim. Acum spune-mi de ce credeai că Arden e ce! care s-a despărţit de mine.

Şi-a încreţit nasul. Spera să uit de asta.

Nu vreau să te superi pe mine, Blair, doar că e evident că între tine şi Aiden e ceva.

— Nu-i nimic între mine şi Aiden!

Vocea mi s-a ridicat cu o octavă.

— *cd tU' P°ate ™ e. Dar ar trebui să îi spui ţi lui r«s7 „ A•rdm.

d ”pit p AMeii

— Ce a spus?

ct! 2”rul 'm gât Arde” – apucase de îndrugat lucruri despre mine?

— Nu ştiu. Zău că nu ştiu, m-a asigurat. Eram la distanţă de ei, dar ţi-am auzit numele, aşa că bănuiesc că de asta s-au bătut, dar nu sunt sigură. La cum reacţionează când sunt unul lângă celălalt, puteau să se ia de la orice.

Tindeam să îi dau dreptate.

A

Scanned by
CamScanner

par.. sJ fie ceva mire tine şi Aiden? Mai ales acum că nu ₘdi eşti cu Arden?

- Nu ştiu.

Dar vroi sd tio?

Pn.

— Nu ştiu.

Nu mă simţeam confortabil să o mint, dar nu eram pregătita recunosc adevărul, nici măcar în faţa mea. Nu-irti făceam prea multe griji în legătură cu ce ar fi spus ceilalţi, dar nu îmi puteam explica nici măcar mie de ce simţeam ceea ce simţeam în preajma lui Aiden, şi mai nimic în preajma lui Arden. Em aştepta să adaug ceva, dar nu ştiam ce puteam spune. Nu puteam să îi explic cum mă simţeam ca o adolescentă în preajma lui Aiden. Atunci am realizat că exista o problemă pe care, până în acel moment, nici măcar nu am luat-o în considerare. Eram conştientă de modul în care mă privea Aiden, dar dacă totul pentru el era doar o hâijoneală? Exista o şansă ca Aiden nici măcar să nu mă fi luat în serios. Nu-mi dădeam seama cum nu mă gândisem până atunci la asta.

Cuvintele lui Arden îmi răsunau în minte. Aiden posibil, sau posibil să nu – dacă îi acordam prezumţia de nevinovăţie – fi abandonat pe cineva. Nu aveam nici cea mai mică idee cine putea fi acel *d,* dar doar aducerea lui aminte l-a scos din sărite. Aiden a recunoscut că între ei doi s-a întâmplat ceva. Ceva pentru care el era învinuit, aşa că poate totul făcea parte din planul lui de răzbunare. Poate plănuia să îi ia lucrurile lui Arden, rând pe rând. Maşina. Pe mine – care nu îi aparţineam, dar eram iubita lui. Iubita lui tăcută şi înţelegătoare, care nu spunea niciodată ce îi trecea prin minte. Oricum, nu înainte să apară Aiden.

— Blair, mergem?

— Unde?

— Să mâncăm ceva.

Gândul la mâncare mi-a făcut stomacul să protesteze, iar pe Em a făcut-o să zâmbească.

— Mă duc să fac un duş şi mergem, i-am zis în timp ce mă ridicam din pat.

Bine. Până atunci mă schimb.

Am încuviinţat absentă şi am intrat în baie. Acum că ideea răzbunării lui Aiden prinsese rădăcini în mintea mea, nu o mai

Scanned by
CamScanner

puteam smulge de acolo. M-am dezbrăcat şi am intrat în duş, încercând să pun lucrurile cap la cap. Mă izbisem de Aiden. La propriu, noi doi ne-am izbit unul de celălalt încă din prima seară. Nu exista grad de comparaţie între gemeni, dar Aiden avea modul lui indiferent şi arogant cu care trata lucrurile în jurul lm. Mod care pe mine mă atrăgea şi îmi punea la îndoială coeficientul de inteligenţă. Iar corpului meu cu siguranţă nu îi păsa de lQ-ul meu atunci când buzele lui Aiden le frământau pe ale mele.

Eram un pion?

N-am scăpat de întrebare nici când am ieşit de la duş. M-am spălat pe dinţi şi am luat pe mine un capot din cuier, cu care plănuiam să rămân îmbrăcată până când urma să am alte haine la îndemână. Am ieşit din baie cu o proastă dispoziţie. Brusc, tot ce îmi doream era să stau în pat şi să mă uit la seriale. Şi să mănânc îngheţată. Comportamentul meu nu ar fi fost dubios dacă s-ar fi datorat despărţirii de Arden, dar ştiam că, de fapt, mă deranja că nu ştiam exact ce se întâmpla între mine şi Aiden. Ce s-a întâmplat până în acel moment. Şi cu siguranţă aveam să aflu, doar că aia nu s-a dovedit a *ti* ziua potrivită.

Am rămas în prejma uşii de la baie, îngrozită. Mi am muşcat limba ca să nu ţip de surpriză sau de nervi, sau probabil de ambele. Em stătea căţărată la ea în pat şi privea scena cu un amuzament pur, fiind singura care mă observase. Arden stătea pe patul colegei mele, ceva mai încolo de ea, cu un buchet de trandafiri în mână.

— Deci care dintre voi doi este iubitul ei?

Am închis ochii.

„ Eu, a spus Arden.

— Nn minţi, Arden, l-am auzit pe celălalt Holden. El e fos- tul ei iubit, a explicat în continuare

mârLIIe r4 7 tUl _ehiar dacă aveam în UFat Pnnte apoi cea mai famili
ară voce d tr l ** ară voce dintre toate i-a întrerupt

— Liniştiţi-vă, băieţi f

eSte- * „ici nu o să fie m^meT™"

J

Scanned by
CamScanner

T.MIL- privirile s-au întors spro mine, fâcându-ma şi mă ^ incomod.

Blair, a spus Arden, ridicându-se de pe pat. Astea sunt pentru tine.

Mi-am arcu 't ° sprânceană, dar nu am luat buchetul de flori pe care mi-l întindea. Tot ce îmi doream era să îi dau cu ele de cap, însă nu voiam să fac asta în faţa tatălui meu.

__ Păstrează-le, am zâmbit şi am trecut pe lângă el.

M-am oprit în faţa tatălui meu care m-a tras într-o îmbrăţişare călduroasă. Nu voiam să mai plec din braţele lui, deşi eram conştientă că eram priviţi de câteva perechi de ochi curioşi. Eram îngrijorată pentru ca nu şi-a anunţat sosirea, dar eram atât de bucuroasă de prezenţa lui, încât m-aş fi agăţat de el ca o bană. Şi plănuiam să şi fac asta, după ce scăpăm de musafirii nepoftiţi.

— Eu am venit cu scuzele, a rânjit Aiden după ce mi-am întors privirea din nou spre ei.

— Şi tu pod să le păstrezi.

— Eu nu m-am adus decât pe mine, a intervenit tata, comentând pe un ton ironic.

— Tu poţi să rămâi.

Am rânjit cu gura până la urechi. Expresiile gemenilor erau nepreţuite.

— Mai aveţi nevoie de altceva? Amândoi au clătinat din cap. Atunci, vă rog să ieşiţi afară!

în loc să mă privească pe mine, l-au privit pe tatăl meu. Probabil ceva din expresia lui i-a făcut pe amândoi să se conformeze cerinţei mele şi să părăsească încăperea, care şi aşa devenea prea înghesuită pentru noi toţi.

— O să plec şi eu.

Em s-a ridicat şi a ieşit din cameră. Nu şi-a luat nimic cu ea, aşa că am presupus că avea de gând să rămână prin preajmă.

în secunda în care am rămas doar noi doi, tata a început să râdă. După ce s-a potolit mi-a mai oferit o îmbrăţişare, dar aveam impresia că zâmbetul nu îi pierise de pe chip.

— S-a întâmplat ceva? Mama e bine? Bunica e bine?

„ Linişteşte-te şi tu. Nu s-a întâmplat nimic grav. Poate ar trebui să avem discuţia asta la o cafea.

Scanned
by

M.am schimbat mai repede ca niciodată. Un sfert de ora mai târziu, stăteam cu tata într-o cafenea, care nu era mc. cea in care lucra blondul şi nici Tau. Un teren neutru, m care lumea nu mă cunoştea şi unde puteam să nu îmi fac gnji că putea **oncând** să apară una) dintre fraţii Holden.

— Deci, ce-i cu băieţii ăia? a început tata discuţia.
— Poftim? m-am făcut că nu am auzit întrebarea.
— Unul e înfumurat, celălalt e arogant.
— Cred că înseamnă acelaşi lucru, am încercat să trag de timp.

Cel cu florile părea mai liniştit.

— Nu vrei să vorbim despre ce-am mai făcut eu? am sugerat. Poate ce-ai mai făcut tu? Ce mai face mama? Bunica?

Eram determinată să aflu ce făceau toate rudele noastre, dacă asta m-ar fi ţinut departe de o conversaţie despre cei doi indivizi care mă enervau care, cum putea.

— Şi amândoi sunt îndrăgostiţi de tine, a spus, ignorân- du-mă complet. Iar eu şi mama ta divorţăm.

Frost moment mi-am ales să beau din cafea. Am scuipat-o înapoi, reuşind să mă murdăresc toată. Tata mi-a întins calm un şerveţel pe care î-am luat recunoscătoare. Cele două afirmaţii m-au zăpăcit una mai tare decât cealaltă. Mi-am frecat puloverul până când au început să mâ doară degetele şi tata mi-a atras atenţia că trebuia să încetez. Am zâmbit complet fals, încercând să îmi imaginez cum ar fî reacţionat fratele meu. Probabil şi-ar fi ieşit din fire, dar problema asta nu ar fi apărut niciodată dacă el nu ar fi murit. Nici prima, nici a doua. De fraţii Holden s-ar fi ocupat el, iar părinţii noştri nu ar fi divorţat, pentru că, până în urma cu doi ani, puteau primi o diplomă pentru cel mai frumos cuplu. Lucrurile au luat-o razna după moartea lui Jethro- Mama şi-a îndreptat toată atenţia asupra mea, inclusiv iubirea pe care l-**0** purta lui Jethro, transformându-se într-o super mamă, îngrozitor de protectoare. Doar că asta s-a întâmplat abia **după** ouă săptămâni. Tata, în schimb, s-a luptat să păstreze fantoma ui et ro în casă, certându-se nonstop cu ea. Mama voia si lui, tata nu voia să se atingă de nimic care tata voia a C* 6U Să Continui să învăţ ta dornicii

Să ContUlui o adolescentă normală şi să merg* liCL-u. Orice vena mama, tata era împotrivă. Sau invers, pentru ci el nu era in totalitate personajul negativ.

Pur ţi simplu au pornit un război unul împotriva celuilalt si eram chiar surprinsă că nu am primit vestea mai repede. Aţa că da, eram mai surprinsă de prima afirmaţie a tatălui meu, decât de a doua.

Puteai să suni. Nu trebuia să vii până aici.

— Am crezut că ar fi mai bine să ţi-o spun direct. Vreau să înţelegi că e de comun acord, Blair. Amândoi ne dorim asta.

— în sfârşit un lucru cu care sunteţi de acord.

Pe fruntea lui s-au format o mulţime de riduri. Am regretat

Scanned by
CamScanner

cuvintele imediat după ce le-am rostit.

— Nu-ţi face griji, tată. înţeleg. Mama.,,

— O să păstreze casa. Momentan stă la bunica până când mă mut.

Simţeam cum mă scurg de pe scaun. îmi venea să ţip la el, să plâng şi să îl lovesc. Nu putea să facă asta. Tata preţuia amintirea lui Jethro mult mai tare decât mama. Casa era mult mai importantă pentru el, decât era pentru femeia care l-a uitat pe fratele meu la mai puţin de o lună după moartea lui.

— De ce nu se mută ea ? Casa aia înseamnă mult pentru tine.

Mi-am tras nasul, luptându-mă în acelaşi timp cu lacrimile care ameninţau să cadă în orice moment. Mi-am trecut o mână prin păr. Nu pretindeam că înţelegeam decizia lor, pentru că nu o făceam. Nu înţelegeam nici comportamentul mamei, oricât încercam să o fac.

— E mai bine aşa, Blair.

Era mai bine pentru cine? Cu siguranţă nu pentru el, care nici la doi ani de la moartea lui Jethro nu s-a atins de lucrurile de la el din cameră. Mama a mai izbit câte ceva, iar eu am dormit în nenumărate rânduri în patul lui, însă tata nu a îndrăznit să se atingă de nimic.

— N-o să insist, am ridicat din umeri. Doar că nu cred că decizia voastră e corectă. Mama e cea care ar trebui să se mute, nu tu. Amândoi ştim asta.

— Nu are importanţă. Acum vTei să vorbim despre iubiţii tăi?

Tata tocmai închisese subiectul *divorţ*

-- Nu sunt iubiţii mei, i-am urmat modelul şi am renunţat Şi eu la subiect.

Scanned by
CamScanner

Unu! ,1 venit cu flori, iar celalalt cu scuze.

Şi-a micşorat privirea, cercetându-mă curios. Nu ştiu ce aştepta si ii spun.

Sunt nebuni. O să le treacă.

Tata nva lăsat în pace. Ca şi mine, ştia când să nu insiste asupra unui subiect. Mi-am petrecut întreaga zi cu el. Am realizat că deşi vacanţa se terminase de curând, îmi fusese dor de el. Nu ştiu dacă aş fi putut spune acelaşi iucru dacă în locul lui ar fi venit mama, dar în mod cert de el îmi fusese dor.

Era reconfortant să vorbesc cu o persoană care ştia absolut totul despre mine – exceptându-i pe gemenii Holden – dar mai ales, cu care puteam vorbi despre Jethro. Pe seară l-am condus la aeroport, în ciuda insistenţelor sale să nu o fac. în faţa lui m-am abţinut să o fac, insă după ce am plecat, am izbucnit în plâns. Am continuat să merg, deşi simţeam o nevoie acută să mă aşez jos şi să storc fiecare lacrimă din mine. Mă sfărâmam în bucăţi de fiecare dată când îmi aminteam de Jethro. Mă sfărâmam în bucăţi şi mai mici când mă gândeam că părinţii mei nu reuşiseră să facă faţă morţii lui, iar acum mama rămânea în casă.

Mă sfărâmam şi atât.

Am luat un taxi până la cămin. Când am plătit şi am coborât din maşină, încă plângeam. Mi-am verificat telefonul. Aveam două apeluri de la Arderi şi un mesaj de la Em, în care mă anunţa că doarme la Tau. l-am răspuns să aibă grijă să nu întârzie a doua zi la cursuri, apoi mi-am şters lacrimile cu dosul palmelor şi aproape am alergat până la uşă. Se făcea din ce în ce mai frig şi sunt una din acele persoane care urăsc frigul. Uşa s-a deschis în acelaşi timp în care eu mă pregăteam să trag de ea, iar un tip a trecut val vârtej pe lângă mine, lovindu-mă în umăr.

M am răsucit, pregătită să ţip la el. Mi-a aruncat o privire peste umăr, făcându-mi cu ochiul l ^ P ^ ** *8 mâinile în buzu"are]e de la h a înceout o* ^ ***** acce,erat * – - hanorac, apoi a grăbit pasul. Inima **făcut şi mai frig decât**

Slâ 2, îmi înceţoşau vedereHimă curSând 5«oaie pe obraji,

coordonez mâinile şi să |e €ran>aU' N» eram în stare să îmi

m seara asta, s-a milogii de min

Scanned by
CamScanner

— Nu, am râs, „ăgâ,uU,-mă di«pn"SMrea Am « h*. ni sf ara asia. Şh,c, părere am ea despre toa,ă treaba asta

— Mat **şI,h** ca ma iubeşti şi că o să vii dacă te rog.

Am clătinat din ca p.îmi era greu să rezist ochilor săi albaştri care

mă implorau să mă urc în maşină, dar nu mă simţeam bine. Mă durea sfonwciif p nici »« eram infr-o dispoziţie prea buna.

— Nu viu, }. Promit că vin data viitoare.

— Pronii h?

Am încuviinţat. Cineva i-a strigat numele, dar el nu a acordat ni- cio importauţă. Mo privea încruntat.

— Eşfi bine? l-am întrebai, tngrijorându-mă instantaneu,

— Sigur, a rânjit ca un idiot. Mi se pare ca tocmai am avut una din presimţirile alea pe care lot pretinzi tu că le ai.

încerca să pară stăpân pe sine, dar faptul că şi-a dat părul blond pe spate, sugera exact contrariul.

— Ce presimţire, fethro? am întrebat alarmată. Nu le duce nicăieri dacă ai avut o presimţire, am accentuat ultimul cuvânt.

— Nu fi paranoică! Ne vedem după, ca să te învăţ să conduci, fethro avea impresia ca eu conduceam ca o legumă şi aveam nevoie de lecţii de la el. Doar îi plăcea să se dea mare, iar eu îl lăsam, pentru că era... ei bine, Jethro.

— Bine, ant zis încruntată. Condu cu grijă!

A pufnit ironic, apoi s-a întors şi a pornit spre Camaro-ul sau. Mi-a aruncat o privire peste umăr, facându-mi cu ochiul.

Aia a fost ultima dată când l-am văzut pe Jethro. în minte îmi stăruia acum doar privirea lui şi flăcările.

Respiraţia mi s-a tăiat. Simţeam cum plămânii mei protes- tau împotriva lipsei de aer. Durerea din piept aproape m-a pus în genunchi, dar cumva am reuşit să trag de uşă şi să mă stre- cor înăuntru.

Mă pregăteam deja să mă scurg pe holul căminului, conştientă că nu aveam cum să împiedice asta.

— Iubito.,.

Vocea s-a auzit ca prin vis, apoi am simţit două braţe încolăcite în jurul meu, susţinând întreaga mea greutate. Nu mă puteam susţine, aşa că m-am lăsat pe el. Aiden a întărit strânsoarea din jurul meu şi, probabil, într-o altă împrejurare aş fi luat-o razna

Scanned by CamScanner

Jin cauza apropierii dintre noi, dar încă mai vedeam flăcările. Fotul în jurul meu s-a estompat, pierzându-şi importanţa.

— Iubito, a repetat pe un ton îngrijorat care m-a surprins. Poţi să mergi?

Am clătinat din cap. Cred că ni-a luat în braţe, pentru că altfel nu îmi explic cum am ajuns în faţa camerei care era ia etajul doi.

— Ai chei?

Am încuviinţat şi am vrut să le scot din buzunar, dar n-am reuşit. Aiden a înţeles ce voiam să fac. Şi-a strecurat mâna în buzunarul meu, scoţând cheile. în scurt timp, am simţit patul sub mine. Am reuşit să mă întorc pe o laterală, cu faţa spre cameră. Aiden m-a obligat să beau un pahar cu apă, apoi a îngenuncheat în faţa patului, la câţiva centimetri de mine. Trebuia să mă concentrez asupra a ceva. Asta am şi făcut. Era singurul lucru care mă putea împiedica să fac un atac de panică. Mi-am fixat privirea in ochii lui albaştri, ţinând-o acolo până când am simţit că puteam respira din nou.

Nu părea să îl deranjeze. Părea stăpân pe sine, dar mă privea cu o îngrijorare pe care nu o am întâlnit-o până atunci în privirea cuiva.

— Nu pleca, am spus impacientată, atunci când s-a ridicat.

Gândul că urma să rămân singură mă speria îngrozitor.

— Nu plec, iubito.

Am lăsat tot aerul pe care îi ţinusem în plămâni să iasă afară. Aiden a străbătut camera, a încuiat uşa, apoi a revenit în faţa mea, M-a descheiat fermoarul de la geacă, apoi m-a ridi- De mine mi fiT ³ ^ ° 1°⁵ˈ Aveam frisoane, dar puloverul de leTd!

tranSfˈir Am înCePut să taS margmi-

da “L rr reUS,t S* ,raE P-*tare Aiden m-a ajutatul, VmTa hT·ˈ “ˈ ^ S¹a ab ^nut de 1* comentarii, vrei sa iţi aduc o compresă?

Am clătinat din cap.

— Apă?

Am clătinat din nou

Î S E s a ¡ *

mele bune, m-ar fi dat ^tr”un zâmbet care, în zilele

m C0IP' dar mult prea vaoî *r* 5*atuncifurnicături

8* asăle iau în considerare. Şi-a dat

d

Scanned by
CamScanner

ₛoM jos. apoi a slins lumi,«. M-am strecura, î ►
În cu mor.î ora atât ₍lo liniște încât n,, aşternuturi,
atu, A do rospiraţiu „»a sa adl „T ^in
sa. sub mine. Nu nu-a |ua(m u , f M ^
gând si doarmâ în patul colegei mele “ '«mu avea de
mlnc # «POi s-a foit câteva secunde
Vino a,a,nu-a spus pe un ton blând şi lipsit de orice urmă de r
sarcasm.

M-am ghemuit lângă el, dar nu a fost mulţumit. Si-a strecurat un braţ pe sub mine, lipindu-mâ de pieptul lui. Fierbinţeala corpului său m,-a potolit în scurt timp frisoanele, care nu ere- deam că aveau să înceteze în curând. M-a învelit, iar eu am închis ochii, simţind recunoştinţă pură.

În acel moment, lipsit de răutăţi, sarcasm, sau aluzii aruncate la întâmplare, am înţeles că Aiden avea grijă de mine. Mi-am trecut un braţ peste el. Aproape mi-am imaginat zâmbetul de pe faţa lui.

— Eşti mai bine? a fost tot ce m-a întrebat.

— Da, am şoptit la fel cum mă simţeam, lipsită de vlagă.

— Ai fost vreodată în Madrid, iubito?

Am clătinat din cap.

— Eram odată în...

Eram odată în braţele lui Aiden şi mă simţeam în siguranţă. Nu mai vedeam flăcările de la accidentul lui Jethro, ci le simţeam în interiorul meu, provocate de Aiden.

Mi-a povestit lucruri, făcându-mâ să mă simt de parcă vi- zitasem MadriduJ. Apoi a trecut la poveşti despre alte oraşe.

Chiar speram ca Aiden să nu mă folosească drept pion în planul său de răzbunare, pentru că eu aş fi putut să îl iubesc, aşa cum nu o făcusem niciodată.

Eram pe cale să mă îndrăgostesc de brunetul arogant şi tatuat de lângă mine, dar eram prea obosită ca să îmi fac gnji pentru asta în cea clipă. . . . .

în cele din urmă am adormit, cu vocea lui liniştitoare p fundal.

Scanned by
CamScanner

M-am foit în pat, simţind o căldură inexplicabilă. M-am speriat că poate luase ceva foc în cameră, dar căldura provenea de pe o singură parte a patului. Am încercat să mă rotesc, dar braţul care era trecut pe deasupra mea nu mi-a permis să fac asta. Cu cât încercam mai mult să mă mişc, cu atât strânsoarea se întărea ta jurul taliei mele. Mi-am coborât privirea şi m-am încruntat când am văzut că mâna lui Aiden era strecurată pe sub tricoul meu, reuşind cumva să mi-l ridice până aproape de sâni. De fapt, nu ştiam dacă mi se ridicase în somn sau dacă mâna lui mi l-a ridicat.

încruntarea mi s-a adâncit când mi-am amintit că, de fapt, cu o seară în urmă, fusesem destul de doritoare să scap de pulover şi să rămân doar în sutien, iar gestul nu avea nimic de-a face cu modul în care hainele mele dispăreau ca prin minune în preajma lui Aiden. Mi-am băgat nasul în tricou, închizând ochii. Nările mi s-au inundat într-o secundă de un parfum pe care n-aş putea să îl descriu nici dacă aş vrea, dar care mi-a creat o durere în stomac şi m-a făcut să îmi strâng coapsele ca o idioată. Coapse care îmi erau dezgolite.

CAPITOLUL 9

Ce Dumnezeu ? m-am întrebat în minte.

Am oftat, fixându-mi privirea pe braţul lui Aiden care era trecut peste talia mea. Am început să îmi ronţăi buza, încercând să înţeleg sensul tatuajelor sale. Nu-l întrebasem niciodată despre ele. Pe celălalt braţ, cel care nu era trecut pe deasupra mea, avea conturul unei hărţi şi o busolă în mijlocul ei, ceea ce era ieşit din comun. Iar braţul care era trecut deasupra mea, era

Scanned by
CamScanner

pornind de În încheietură, erau doua rânduri mici de triunghiuri, oarecum suprapuse. Fiecare vârf cădea în spaţiul liber pe care ÎJ lăsa unirea dintre baza celor de deasupra. Apoi urnii* un rând de triunghiuri înalte, echilaterale, urmat de o linie îngroziţii, dreaptă, lar din poziţia în care mă uitam la mâna lui, vedeam un copac cu capul în jos, iar la bază cantitatea de negru devenea mai intensă. Am presupus că era conturul altor copaci, între linia îngroşată şi vârful copacului mi se părea că pluteau câteva păsări pe care, fără să îmi explic de ce, simţeam nevoia să le ating. De la baza pădurii se repetau din nou figurile de pe încheietură. Ca să văd asta, a trebuit să îmi rotesc al naibii de tare gâtul, l-am rotit uşor braţul, confirmându-mi teoria. Cealaltă parte a braţului reflecta ce am văzut până atunci.

înainte să îmi dau seama ce fac, mi-am strecurat degetele printre ale lui şi am închis ochii. Am tresărit când l-am simţit râspunzându-mi la atingere. Trebuia să fi sărit din pat din prima secundă în care am deschis ochii, dar deja nu mă mai bazam pe capacitatea mea de a fi raţională în preajma lui Aiden. M-am cuibărit şi mai tare în el. Ăsta era singurul lucru pe care mi-l permitea strânsoarea lui. Mi-am îndoit piciorul stâng ca să verific dacă Aiden avea blugii pe el. Desigur că doar eu eram cea care rămânea fără haine, iar problema asta nu intervenea şi în ceea ce îl privea.

Am oftat aproape cu groază. M-am întins după telefon şi mi-am încreţit nasul când am văzut că era abia cinci dimineaţa, dar la un moment dat tot trebuia să plec la cursuri. Iar asta ar fi însemnat să plec din braţele lui Aiden şi, după seara trecută, era ultimul lucru pe lista mea cu dorinţe. Aveam impresia că ăla era un loc în care eram în siguranţă. Singurul loc în care eram îh siguranţă, iar asta era o prostie. S-a întâmplat ca Aiden să fie prin preajmă tocmai când am fost în pragul unui atac de panică- Asta nu însemna absolut nimic. Nu avea nicio datorie faţă de şi nu mă puteam păcăli singură, spunându-mi că lui Aiden u păsa de ceea ce se întâmpla cu mine. După alte câteva minute, am reuşit să mă rotesc spre el. Imaginea unui Aiden vulnerabil si calm era greu de privit. Părea ireal. N-am reuşit să îl privesc Pʳea mult. Simţeam că îi violam intimitatea, aşa că mi-am roti* privirea. Însă îmi doream să nu o fi făcut. Aş fi putut să mă

lirai fata, a™ ezitat câteva secunde

uri la el ore în şir. Mi-am ndical ţaţa, ue,

■'P[01] '-ʻm s_-ʻrul<„ Pe *ma%ila* l din mintea mea să ştie.
W^tala pieptu. Un,

a reuşit să mă facă să mă încordez şi mai tare
Era treaz. Şi ştiacă l-am sărutat. Ar f. trebuit sa um dau sea-

Scanned by
CamScanner

ma că era treaz, după ritmul respiraţie, sale. Aveam impresia că fiecare nerv din corp îmi era tensionat ş. ca ma durea fiecare muşchi. Fizic. Am clătinat din cap, încercând să mă relaxez, insă mai rău făceam, pentru că mă lipeam mai tare de el, iar căi- dura corpului său ajungea la mine.

— Aiden, de ce sunt aproape dezbrăcată? a fost primul lucru care mi-a trecut prin minte.

— Dacă te deranjează partea cu aproape, pot să te ajut.

Când ajunsesem să îl cunosc atât de bine, încât să ştiu că rânjea cu gura până la urechi, iar asta fără să fiu nevoită să îl privesc?

A început să îşi treacă mâinile prin părul meu cu un gest relaxat, ca şi cum era normal să se trezească alături de mine. Iar pe mine nu mă deranja, ceea ce era şi mai ciudat. Nu m-a deranjat nici măcar comentariul lui în legătură cu hainele.

— Serios, am zis, fără să îmi ridic nasul din pieptul lui.

— M-am trezit la o bucată de noapte şi erai transpirată, aşa că am presupus că îţi era cald.

Erau o mulţime de cauze pentru care mi-ar fi fost cald. Mi-am ridicat privirea, sprijinindu-mi bărbia pe pieptul lui.

— în primul rând, am spus pe un ton blând, probabil îmi era cald din cauza ta. Câte grade ai? Patruzeci? A zâmbit cu un colţ al buzelor. în al doilea rând, poate aveam febră.

Şi a arcuit o sprânceană. Privirea lui albastră a reuşit să mă dea peste cap într-o fracţiune de secundă.

Am verificat, mi-a spus pe un ton lipsit de orice urmă de sarcasm. Nu aveai, aşa că te-am dezbrăcat.

cât de tare mu^m0SCf strâmbat ca să nu îl las să vadă » T *V* amet}lt m^rturisirea lui.

z răcat şi m-a îmbrăcat, iar eu nu am simţit nimic.

I U plăcere, a zâmbit, in plus, te-ai câţârat pe mine ¡urnă- de noapte, aşa cit eu am fost ăla chinuit.

Am tăcut ce? am pufnit.

Te-ai agăţat de mine ca o liană, a repetat.

Mda, probabil te găsesc irezistibil şi atunci când dormi.

N/î Nh. *Nu'.* a ţipat *o* voce în mintea mea, însă era mult prea târziu. Aiden nu era surd şi, chiar dacă ar fi fost, după nuanţa obrajilor mei, era clar că spusesem o prostie. Unde a dispărut tflair? Blair, fata din toaletă, care ar fi preferat să îşi taie o mână decât să spună o asemenea prostie?

— **Tocmai ai spus că mă găseşti irezistibil?**

Tonul îngâmfat îmi transmitea că se delecta teribil de tare de prostia mea.

— Nuuu! Am clătinat din cap. Probabil ai auzit tu prost.

— Cam cât de prost iubito? Ce cuvinte puteai să spui care

Scanned by
CamScanner

să semene cu „probabil te găsesc irezistibil şi atunci când dormi”?

Îşi bătea joc de mine fără nici o reţinere.

— Te găsesc irezistibil atunci când taci? mi-am încercat norocul.

Aiden a izbucnit într-un râs molipsitor.

— Taci nu rimează cu dormi, mi-a atras atenţia.

— Şi Aiden nu rimează cu politicos, am spus îmbufnată.

— O sa iau asta ca pe „mulţumesc pentru că m-ai lăsat să dorm mai bine de jumătate de noapte căţărată pe tine”.

— la-o cum vrei.

— Ce s-a întâmplat aseară, Blair?

A schimbat subiectul extrem de repede. Aş fi preferat să nu o facă. Un fior rece mi-a străbătut şira spinării, oprindu-se abia în vârful picioarelor.

— Aă... am ezitat. Aproape am făcut un atac de panică, am **mărturisit.**

Am aşteptat privirea lui care să îmi dea de înţeles că eram nebună, dar nu a apărut Ce am primit a fost o privire plină de îngrijorare şi o cută adâncă ce s-a format între sprâncenele lui.

— De ce?

îmi plăcea mai mult Aiden atunci când râdea de mine. în secunda aia era serios şi aştepta un răspuns din partea mea, iar eu

Scanned by
CamScanner

„„ aveam pregătită nicio minciuni plauzibili. Nici măcar Un,

mıCi *£££ Po un ton blând, trecându-şi vlrfal deget*, lor pe coloana mea.

făcându-mă să tremur. E m regula dacă „„ **vrei** să vorbeşti despre asta. c

Doar că, ciudat, voiam să vorbesc despre asta. Să tl sun pe tata si să îi povestesc, n-aş fi făcut decât să Îl înnorez. Nu mai exista nicio altă persoană cu care aş fi putut vorbi despre Jethro Am tras aer in piept, ignorând sentimentul insistent cum că trebuia să tac din gură, pentru că poate pe Aiden nu il interesau problemele mele.

— Când am vrut să întru în cămin, am văzut pe cineva care semăna cu Jethro. De fapt, am continuat, evitând să îl privesc, nu semăna atât de tare. Dar a făcut acelaşi gest pe care ha făcut Jethro ultima dată când l-am văzut.

— lubito, nu-i deloc sănătos ce faci tu. Trebuie să încetezi.

— **Poftim?**

Nu eram nervoasă pe el, ci doar uimită.

— Ce... ce nu e sănătos? am reuşit să îndrug.

— Ascultă, Blair, pentru că probabil n-o să mai auzi asta din gura mea prea curând. înţeleg că l-ai iubit. Chiar înţeleg, şi-a întărit spusele. Şi mai ştiu că probabil ti-e al naibii de dor de el, dar trebuie să încetezi să îl mai cauţi în toate persoanele, pentru că bănuiesc că asta faci.

De unde ştia ce făceam eu? Era chiar atât de evident? Mă simţeam rănită şi vulnerabilă, dar nu pentru că m-ar fi jignit cuvintele lui. Mă simţeam rănită, tocmai pentru că avea dreptate.

— Nu ştiu cum să fac asta.

îi simţeam pieptul încordat sub bărbia mea, iar maxilarul i-a zvâcnit Realitatea a năvălit peste mine, făcându-mă să mă simt cea mai idioată persoană de pe pământ. Nu lămurisem niciodată cine era Jethro, iar el, cel mai probabil, avea impresia că a fost iubitul meu. Că acum îi ceream sfaturi despre cum să îl uit pe iubitul meu mort.

— Aiden, încercam să par cât de cât relaxată, dai mă simţeam ca un anei. Jethro nu a fost iubitul meu

«mp a!a ft "H āS.!flatl·iar 61 sıa re!axa ı* «încruntat în acelaşi naiba era fethiTt Sf! rál,Cenele ı bidemnându-mă să îi spun cine te ca în mintea lui să se creeze alte scenarii-

— A fost fratele meu.

Expresia uluită de pe chipul lui merita fotografiată

— La naiba, ,ubito! N-ai putut să îmi zici asta de la început?

„n^ı? ar ma ı ® ^ost amuzamentul în asta?

— Îţi baţi joc de mine, Blair?

Am clătinat din cap cu vehemenţă, pentru că ăsta era singurul lucru pe care îl puteam face. Mâna i s-a strecurat pe sub tricoul meu şi îi simţeam vârful degetelor de-a lungul coloanei. Practic, Aiden nu făcea mai nimic. Nu mă săruta şi nici nu încerca să mă pipăie. La naiba,

Scanned by
CamScanner

bărbatul ăla nu făcea nimic altceva decât să mă mângâie pe spate, iar în mintea mea deja se dezlănţuiau fel de fel de scenarii, unul implicând mai multă nuditate decât celălalt! Ce se întâmpla cu mine?

— Blair, vocea lui m-a adus cu picioarele pe pământ. Ţine minte. O să plăteşti pentru că m-ai chinuit.

Era unul dintre acele momente în care nu îmi dădeam seama dacă îşi bătea joc de mine, sau dacă vorbea serios. L-am chinuit? Cum Dumnezeu? Eu eram cea care lua foc sub atingerile sale, nu invers. Dacă unui dintre noi era chinuit, atunci cu siguranţă eu eram cea care trecea prin focurile iadului ori de câte ori se uita la mine. Ca în acel moment.

— O să ţin minte.

— Oricum, a continuat debordând aceeaşi siguranţă ca şi până atunci. Trebuie să încetezi, iubito. Nu poţi risca să faci un atac de panică de fiecare dată când o să întâlneşti pe cineva care îi seamănă.

— Ştiu. De fapt, nu mi s-a mai întâmplat de vreo câteva luni.

— Atunci hai s-o lăsăm aşa, Blair. Nu zic să îl uiţi, pentru că ar fi o prostie din partea mea. Tot ce zic e să îţi continui viaţa, fără să îl mai cauţi. E mort şi n-o să se mai întoarcă.

Brutalitatea cuvintelor sale m-au făcut să mă încrunt îmi doream să îl pot urî pentru asta, însă a rostit cuvintele blând, cu înţelegere. Şi, mai presus de toate, Aiden avea dreptate,

— Uite, a rânjit, dacă vrei, alocă-i, de exemplu, zece minute dimineaţa, apoi nu te mai gândi la el.

Am chicotit. Deşi ideea mă amuza, nu era deloc proastă, aşa că am încuviinţat. Ne-am privit în ochi, moment în care el ª înghiţit în sec şi a rămas cu degetele fixate în acelaşi loc pe

Scanned by
CamScanner

ni^rdut complet, de parcă mă înecam spatele meu, tar eu m-am p jutesc. Era un sentiment ciu- în privirea lui, reuşind totodat P **dat, străin şi oarecum reconfortant.**

— *E* rândul tău să îmi spui ceva-

S-a încruntat, cântărind cuvintele mele.

— Mai exact, ce? nr.,fx$_{cân}$diJ-mă că mă gândeam la ce Mi-am ridicat privirea, prctaca $_{nT}$*Ima* „t; * voiam să ştiu. Cestul era inutil, pentru că înca din pnma clipă în care mi-am deschis ochii, am ştiut ce voiam s a u.

— Ce semnifică tatuajele tale? Mi-am fixat privirea asupra lui şi m-am foit nerăbdătoare.

— Care iubito? am cam multe.

Am ridicat din umeri, dându-i posibilitatea să aleagă. Mă îndoiam că ar fi vrut să îmi explice semnificaţia tatuajelor de pe piept, pe care chiar nu reuşeam să le asociez cu nimic altceva decât nişte simboluri, care pentru mine nu aveau nici un sens, şi nişte note muzicale pe care le distingeam vag.

— Ei bine, a zis pe un ton lejer, asta după câteva secunde în care s-a încruntat, parcă luptându-se cu idea de a-mi spune sau nu ceva despre el. Stejarul simbolizează putere, protecţie şi durabilitate.

Am încuviinţat absentă. Nu ştiu dacă a fost modul în care a spus-o, sau sufletul meu a tremurat din altă cauză. Poate era doar semnificaţia cuvintelor laolaltă, dintre care cel mai mare impact asupra mea l-a avut ***durabilitate.***

Dacă îl iei separat de cel de pe cealaltă mână, poate nu are prea mare importanţă.

— Si împreună?

Curiozitatea a omorât pisica, s-a auzit o voce în mintea mea, dar pe care am redus-o la tăcere foarte repede

dep7nd^rin"o"nTr tne**r**le de ai mei ⁎ca suntin**-** să rătăcesc o perioadă Uite m ® drUmu1, chiar dacă 0 tă pe deasupra mea. ' Z›sı ându-Şi mana dreap-

dată când^mă aflSTatâtde^ap™”8?''' E“ pentrU P™”® pot uita la ele fără să mă 1 , tatuajele lui cât să mă ren în care n-ar fi **trebuit** *nTilx* e Par că pătrundeam pe un **te-** mvita să o fac. m Practic, el era cel care mă

r^r:- r ,'rput sa degetelor porţiumte d pc **tarta** unde e$_{ra}$ câte o culoare. Şi erau multe

Sunt toate locurile în care am fost Oh!

Dar erau atât de multe. M-am întrebat când a avut timp sâ le viziteze pe toate. Geografia nu este chiar punctul meu forte dar două ţâri colorate erau in Africa. Asia? Africa. Trebuia să studiez o harta.

Cine ar fi crezut că Aiden era atât de... Aiden? Ce prostie. Normal că Aiden era Aiden, iar asta era cea mai mare problemă.

Scanned by
CamScanner

— Aiden, dacă te rog să nu pomeneşti de Jethro în faţa lui Em sau a lui Arden, sau a oricui altcuiva, crezi că ai putea să o faci ?

Ce-i cu toate cuFonIe?

I-am oferit cel mai bun zâmbet al meu.

— De ce?

Trebuia să mă aştept că nu avea de gând să renunţe fără o explicaţie.

— Pentru că nu am spus nimănui, încercam să par detaşată, dar adevărul era puţin surprinzător, chiar şi pentru mine. Sau de atacurile de panica, am adăugat.

— Şi de ce mi-ai spus mie?

— Nu ştiu. Pari suficient de nebun încât să nu mă judeci, ani zis veselă.

Aiden şi-a arcuit o sprânceană, pufnind.

— O să iau asta ca pe un compliment

— Nici nu se voia a fi altceva.

Stomacul a început să protesteze în lipsa mâncării şi mi-am dat seama că nu îmi aminteam când mâncasem ultima dată.

— Ai ore?

— De la zece.

Vocea mi-a sunat de parcă era încărcată cu regret, ceea ce, în mare măsură, era. Nu voiam să mă ridic din braţele lui, deşi habar nu aveam ce făceam noi doi acoio.

— **Haide, iţi fac cinste cu micui-dejun.**

M-am abţinut să nu protestez atunci când s-a ridicat din pa . M-am strecurat în aşternuturi şi m-am întins. încă nu eram pregătită să mă ridic.

- **La fel** cum mi-ai **făcut** cinste cu cafeaua ma?

Cafeaua! Eram o idioatâ cam uitase complet de blondul care oricum nu a mai sunat. Nu de asta îmi păsa m.e, că nu mă sunase, ci de faptul că trebuia să merg şi să plătesc cafelele.

— Îmi datorai cafeaua aia, iubito.

— Am plStit scump pentru ea. , ,

Buzele i s-au unit într-o linie subţire. Se abţinea să nu ,zbucnească în râs.

— Mă duc să fac un duş,

Mi-am dus mâna la gură ca să îmi înăbuş un căscat, ndicându-mă din pat.

— Tricoul! a strigat în urma mea.

Am pufnit, intrând în baie. Mi-am dat tricoul jos şi l-am aruncat prin uşa întredeschisă. Am închis uşa, înainte să aflu dacă l-a prins, sau nu. M-am dezbrăcat şi am intrat la duş, la fel de absentă ca de fiecare dată, într-o perioadă, duşul reuşea să mă facă să mă relaxez. Era locul în care puteam să nu mă gândesc la nimic, ci doar să mă bucur de senzaţia pe care o

Scanned by
CamScanner

lăsau picăturile de apă pe corpul meu. Asta nu prea s-a mai întâmplat de când l-am cunoscut pe Aiden. Zece minute mai târziu, am oprit apa şi am ieşit din duş. Mi-am înfăşurat un prosop în jurul părului, conştientă de faptul că trebuia să îl usuc, lucru care mă scotea din minţi. Nu aveam răbdarea necesară ca să fac asta, ceea ce însemna că, de multe ori ieşeam cu părul ud, ceea ce aproape întotdeauna ducea la o răceală pe cinste.

M-am spălat pe dinţi, apoi am ieşit din baie. Nici n-am reuşit să fac un pas, că am fost nevoită să mă opresc şi să mă înjur în gând pentru că întotdeauna – sau doar când eram în preajma lui Aiden – uitam de existenţa unor lucruri numite haine şi care chiar mi-ar fi fost de mare ajutor dacă nu voiam să mai rămân goală în faţa lui. N-ar fi trebuit să îi înapoiez tricoul, pentru că e era in nou mult prea îmbrăcat, iar eu mult prea dezbrăcată.

— Iubito, am un sentiment de déjà vu.

me$_a^A$ Aidp tinat *d ţ ⁎n CaP ı* apOl am închis u ?a de ,a baie în urma

de pe pat ı **V^nindu-sede birou.**

m/'Î^ am Intrel⁎>t Pe un ton uşor iritat, lui de ţigară caren^T provocată to m«e de mirosul fumu-
Privea, dezbrăcându-mă'd^pdvTri.[1] ^ ™ *“* **

Scanned by
CamScanner

Nu-mi amintesc.

— Aha, am mormăit.

îmi stătea o înjurătură pe vârful limbii, dar nu puteam să leg „ propoziţie coerentă cu privirea lui aţintită asupra mea aşa că am tăcut şi am lăsat-o baltă. Simţindu-mi palmele transpirate le-an. şters de prosop. Eram tentata să trag de marginile lui ca să îmi acopăr picioarele, însă nu am fâcut-o. Amintirea ultimului moment în care am făcut asta încă era vie in mintea mea, iar vocea raţiunii încă se mai amuza pe seama mea.

— Haide, iubito. Mi-e foame. Din partea mea, poţi să te îmbraci în pijamale, numai ia ceva pe tine.

— Ce-ar fi să îmi dai tricoul tău?

— Îmi ceri cumva să mă dezbrac?

Şi dacă aş face-o ?

Mi-am scos câteva haine din dulap şi am dat să mă întorc în baie, însă înainte să apuc să mă îndepărtez, Aiden m-a prins de cot şi m-a tras spre el, lipindu-mă cu nasul de pieptul lui. Cum reuşea sa miroasă atât de bine, la orice oră?

— Aiden? am spus foarte încet

— Mh?

Şi m-am pierdut. Mi-am ridicat privirea, înfruntând-o pe a lui. Nu puteam citi nimic pe faţa lui. Nu trăda nimic, pentru că probabil nu voia să o facă. Dacă mi-am dat seama de ceva până în acel moment, atunci acel ceva era faptul că Aiden putea primi o diplomă pentru abilitatea lui excepţională de a-şi ascunde sentimentele. încă nu îmi era clar dacă se juca sau dacă sclipirea din ochii lui chiar însemna ceva. Mi-a luat hainele din mână, le-a aşezat pe birou, apoi şi-a pus palmele pe talia mea, zâmbind. Nici zâmbetul nu l-am înţeles. Nu mai înţelegeam nimic.

Mă simţeam mică în comparaţie cu el. Eram nevoită să uru dau capul pe spate ca să îl privesc. Oare până atunci am fost nevoită să mă ridic pe vârfuri ca să îl sărut sau a coborât el la nivelul meu?

Aiden era încordat. Simţeam asta în modul în care degetele lungi şi osoase i se încleştau pe talia mea. Voiam să îmi lipesc buzele de ale lui şi să nu mi le mai dezlipesc decât atunci când aerul ar *fi* devenit o necesitate. Să mă agăţ de gâtul său, să îi sar în braţe, să... Am oftat adânc. A înghiţit în sec, iar eu nu mi-am

Scanned by
CamScanner

tlll mul• **privirw** *dc* p* mişcările pe care le executa marit|

A dan. Poate no aveam nevo.e de A,den. Poate mi-l d * *M M* Ca atunci când ai deja o mulţime de jucăm şi nu mai ai ne voiedeniciuiia în plus, dar ţi-o doreşti,

PL* cine încercam să păcălesc?

Cu o mişcare rapidă, m-a rotit şi m-a urcat pe birou. Şi-a ^ zat palmele de o parte şi de alta a coapselor mele, blocându-mă' Simţeam o nevoie ciudată să îmi acopăr faţa cu mâinile, pen, tru a nu fi tentată să memorez fiecare bucăţică din Aiden. Şj.a apropiat faţa de mine. în scurt timp, i-am simţit răsuflarea în spatele urechii. Să oftez era tot ceea ce puteam face, când, de fapt, îmi venea să ţip. buzele i-au coborât spre gâtul meu, pe **care** mi l-am ridicat fără să opun multă rezistenţă. Limba lui trasa cerculeţe umede şi am trecut de la oftat la gemut, foarte repede.

Presiune. Dorinţă. Furnicături. Artificii. Eram un amalgam de sentimente şi stări la care mă străduiam să le fac faţă, în special când Aiden şi-a mutat mâinile pe coapsele mele şi a început să înainteze uşor, ridicând prosopul.

Eram atât de pierdută! Nu aveam lenjerie pe mine şi, dacă mai urca un centimetru, avea să afle şi el asta. Iar la cum îl cunoscusem până în acel moment, ar fi fost o chestie cu care nu m-ar fi lăsat să scap atât de uşor. Trebuie să îi distrag atenţia cu ceva, iar singurul lucru care mi-a trecut prin minte a fost să îmi strecor degetele în părul lui şi să îi ridic capul care până atunci era afundat în gâtul meu.

Şi-a arcuit o sprânceană, aşteptând să fac ceva. Mi-am umezit buzele cu limba, oscilând între tentaţia de a sări de pe birou şi cea de a-l săruta. A zâmbit sigur pe el. S-a apropiat de mine, prinzându-mă cu o mână de ceafă. Mi-ar fi plăcut să am şi eu siguranţa lui. Am închis ochii. îi simţeam răsuflarea fierbinte pe faţă. în clipa aia, acul de la busola mea interioară a luat-o razna. Nu-mi indica nordul. Nu-mi indica nimic altceva. Doar se zbătea, riscând să se strice. Aproape i-am simţit buzele peste ale mele.

Aproape. Bătaia din uşă m-a făcut să oftez nemulţumită, iar pe ensă mârâie înfundat. Eram capabilă să mă agăţ cu braţele ae gatul lui, ceea ce m-ar fi făcut să par ridicolă, aşa că, într-u*

, eram recunoscătoare pentru că se retrăsese.

Mă duc eu.

M-am încruntai. S-a petrecut o schimbare în atitudinea lui. O schimbare pe care nu mi-o puteam justifica. Cu o secundă în urmă. aproape mă sărutase, iar acum nici măcar nu mă privea. Am coborât de pe birou, spunându-mi că nu era nimic grav.

— Ce cauţi aici? am recunoscut vocea lui Arden de cealaltă

Scanned by
CamScanner

parte a uşii.

încurcătură. Eram din nou într-o mare încurcătură. Eram în- tr-un prosop, iar Arden era la uşă.

în următoarea secundă am fost lângă Aiden, ignorând privirea uluită a lui Arden. A deschis gura să spună ceva, dar Aiden a mormăit ceva şi a închis-o la loc.

— Ce vrei, Arden?

Nu voiam să fiu nepoliticoasă. Sau neprietenoasă. Voiam doar să plece, înainte ca Aiden să se enerveze, pentru că, după modul în care şi-a încleştat maxilarul, nu mai era chiar atât de mult până acolo.

— Să vorbesc cu tine, a spus calm, ignorându-l pe Aiden.

— Ce-ar fi să revii mai târziu? a întrebat geamănul de care mă simţeam atrasă ca de un magnet.

— Aiden, i-am şoptit încercând să îl împac.

Mi-a aruncat o privire rece, care m-a îngrozit şi mi-a făcut inima să-mi sară peste o bătaie.

-— Aşteaptă două minute, i-am spus lui Arden, apoi am făcut ceva care m-a luat chiar şi pe mine prin surprindere.

l-am trântit uşa în nas.

— Ce-i cu tine? l-am întrebat pe Aiden încet.

Uşile de cămin nu sunt izolate fonic, iar ultimul lucru pe care mi-l doream, era ca Arden să mă audă certându-mă cu fratele lui.

— Nimic, a ridicat din umeri. Eu o să fiu plecat săptămâna asta. O să lăsăm micul-dejun pe altă dată, pentru că, dacă mai stau aici o să mă iau iar la bătaie cu Arden şi o să pierd avionul.

Ce prostii îndruga el acolo? Cum adică pleca?

— Pleci?

Vocea îmi tremura îngrozitor de tare. Eram pe cale să izbucnesc în lacrimi pe care nu le-aş fi putut justifica.

Scanned by
CamScanner

Trebuie să mă întorc în Madrid. O să vin înapoi. Nu-i^j place deloc ce urmează să spun acum, iubito, dar dacă ai nevoie de ceva, ar trebui să îl suni pe Arden.

Nici mie nu-mi plăcea ce-mi spunea. Ce făcea în Madrid? Şi cursurile? Unde pleca aşa? Am sesizat o ezitare în glasul lui când a spus că urma să se întoarcă. Nu era convins că asta urma să se întâmple.

— Bine.

S-a apropiat de mine cu o expresie aproape chinuită. Pentru prima dată de când îl cunoşteam, Aiden nu mai părea chiar atât de sigur pe el. Şi-a lipit buzele de fruntea mea, presându-le acolo suficient timp încât să mă simt de parcă înăuntrul meu a erupt un vulcan, apoi a spus:

— Iubito, nu te îndrăgosti de mine. N-aş şti *să* te păstrez.

Cum târziu, Aiden. Prea târziu.

L-am lăsat sa plece, fără să ştiu dacă urma să se mai întoarcă vreodată. în urmă cu o seară, Aiden a lipit la loc bucăţile sfărâmate din mine, ca mai apoi să fie chiar el cel care le sfărâma din nou.

Eram atât de naivă!

— Arden, te rog să te duci acasă) Am închis uşa la fel de re-pede precum am deschis-o, apoi m-am băgat în pat.

Mirosul lui Aiden era peste tot, răscolindu-mi stomacul. în cele din urmă, m-am mutat în patul colegei mele, încercând să scap de fantoma pe care Aiden a lăsat-o în urma sa.

CAPITOLUL 10

AIDEN

Eram atât de pierdut În gânduri, încât n-am auzit vocea sâcâitoare de la GPS care mă anunţa că am ajuns la destinaţie, decât atunci când a început să îmi dea o altă rută. Am frânat brusc şi, pentru prima dată în ultima oră, am aruncat o privire în jurul meu. Eram la dracu' în praznic şi nu vedeam nimic altceva în jurul meu decât copaci. Al naibii de mulţi copaci.

Am tras pe dreapta şi am oprit, deşi tot aveam impresia că GPS-ul o luase razna. N-ar fi fost prima dată când m-ar fi lăsat baltă. Am luat pachetul de ţigări care era aruncat pe celălalt scaun şi am coborât

Frigul m-a izbit din plin, trezindu-mă la realitate. Aveam pe mine un tricou, un hanorac şi geacă, însă tot tremuram de frig. Mi-am tras gluga de la hanorac pe cap şi, cu degetele tremurân- de, mi-am aprins o ţigară. Pe lângă ceaţa care nu îmi permitea să văd nimic, mai şi

Scanned by
CamScanner

burniţa.

Eram conştient de situaţia în care mă aflam. La marginea drumului, pe un drum pustiu, stând sprijinit de portiera cisternei care m-ar fi putut băga în închisoare pe viaţă.

Era a nu ştiu câta oară când mă aflam în acea situaţie, dar niciodată nu mi-am făcut gânduri negre. Mi-am frecat palmele una de cealaltă, apoi am suflat peste ele, dar aproape degeram. M-am înjurat în gând pentru că nu aveam nici o intenţie să mă las de fumat prea curând.

Am practicat toată viaţa un sistem care, până în acei moment, funcţionase de minune. Mergea în felul următor: dacă *dai semne ca îpi pasă de mine, o s-o iau la goană şi o să-ti spun să păstrezi distanţa*. **Şi** a funcţionat. Chiar a funcţionat Până **în** acel **moment,** când a încetat să o mai facă.

Dacă nu s-ar fi stricat cu siguranţă m-aş fi gândit la altceva în toiul nopţii, şi nu la Blair. Le-am făcut pe amândouă. Într-o oarecare măsură, le-am făcut pe amândouă: i-am spus să stea la distanţă şi am luat-o şi la goană.

Am traversat un nenorocit de ocean ca să ma distanţez de ea, dar dacă voiam ca asta să se întâmple, probabil ar fi trebuit să îmi scot creierul sau ceva.

— Futu-i! m-am trezit vorbind singur.

Mă mânca pumnul teribil de tare să îi izbesc de ceva, dar nu eram chiar atât de prost. Şi aşa aveam degetele amorţite, nu trebuia să le înrăutăţesc situaţia.

Am aruncat ţigara, stingând-o sub talpa papucului, apoi, în secunda în care mă pregăteam să îl sun pe Quinn, o maşină a oprit cu botul la câţiva centimetri de mine.

— Am crezut că te-ai dus naibii, mi-a zis Colton, fratele lui Ethan, coborând geamul.

— Ai vrea tu, cretinule!

Mă bucuram să îi văd pe Colton, dar eram într-o dispoziţie teribil de proastă.

— Ce-i cu tine? Cine a murit?

Ai vorbit recent cu frate-tu? începi să suni ca el.

Colton a pufnit, apoi şi-a trecut mâna prin părul blond care avea neapărat nevoie de o tunsoare.

— Ce face Ethan?

. C,MI « *“ fel
'di... am Metgcm? Nu de
ii*“;”*

— Pe mine.

urc în măşLs*1*63 măCar S„o porne?ttı iam zi* înainte să

— Visează, dragule. Visează

uTfmea Se psrea

Scanned by
CamScanner

preferinţele lui sexuale n mă făcuse să uit de

cahi COborât Beamu1ı SCO*nd «Pul pe el. Acum mă mân-

- Colton, ce-ar fi sa îi zic lui frate-hi

S-a încruntat, privindu-mă năucit **Evident** 1d cea nicio plăcere. ' ıdeea nu-i adu-

- Ta.,,IraCUIUıı o SA ■"* dezmoşteneasc ă ai mei

Nu înţelegeam ce legătură avea asta. Colton probabil avea ma. mulţ, ban, decât mine, mai ales că eu în u.Hma penoad dispărusem din peisaj.

— Nu-i asta, a continuat serios. Sunt fanatici religioşi. O să mă castreze şi mai apoi o să mă dezmostenească

Mi-am unit buzele într-o linie subţire ca să nu pufnesc. Asta era unul dintre subiectele delicate şi serioase pe care nu eram dispus să le dezbat în toiul nopţii, când mai aveam puţin şi degeram.

— Hai, a fost tot ce am zis.

Dacă avea nevoie să vorbească despre asta, eram dispus să o fac, dar într-un loc în care n-aş fi avut nevoie de toate hainele din dulap.

Colton a pornit înaintea mea, iar eu l-am urmat, pentru că, de acolo, nu mai ştiam drumul. M-a băgat prin tot felul de alei întortocheate, scăpând din vedere faptul că el conducea un Mustang. După jumătate de oră, a oprit în faţa unui depozit abandonat, izolat pe o rază de câţiva kilometri. Am parcat în laterala lui şi am încercat să îmi dezmorţesc picioarele.

— Să-i zici naibii lui Quinn să rezolve o dată problemele cu rahatul ăsta de maşină, i-am zis când m-am dat jos.

Lipsa căldurii nu era singura problemă, dar nu aveam chef să îi înşir lui Colton ce trebuia schimbat la maşină, pentru că oricum ar fi uitat în următoarea secundă.

— **E al dracu' de frig!**

Şi-a frecat palmele energic, dar ştiam din proprie experienţă că nu avea să îl ajute prea mult

— E atât de frig încât nici dacă aş avea în faţă un fotomodel nu mi-aş scoate-o din pantaloni, am râs.

— **Eu mi-as scoate-o pentru tine. ,**

— **Eşti un cretini Data viitoare când mai spui un ra a u genul, ai cuvântul meu că te pocnesc. Ţine minte Şi-a ridicat palmele în sus, bătând În retragere. a s e u ^ mai apărut o maşină pe care am recunoscut-o ca aPal^ Quinn. S-a dat jos şi a deschis uşa depozitului. Qumn era tip**

Scanned by
CamScanner

masiv, pe undeva la treizeci de ani, iar conversaţia nu era punctul lui lurte Am Irigat cisterna înăuntru, apoi mi-ampnmitbam, E ultimul pe luna asta, i-am spus înainte să n dau cheile. Am un transport mare săptămâna viitoare.

Asta era modul lul de a-mi spune că avea nevoie de mme.

— Ce naiba, Quinn? Nu poţi să găseşti pe a tcmeva.

— Nu pe cineva care să nu tremure ca varga, a zis pe un ton rece.

M-am încordat într-o secundă.

— Cinşpe la sută în plus.

Şapte, a încercat să o dreagă.

— Doişpe.

Avea nevoie de mine şi amândoi ştiam asta. Voiam să o aduc la 10% în pius. Nu voiam nici mai mult, nici mai puţin.

— Zece, a zis destul de nemulţumit.

Mi-am înfrânat zâmbetul satisfăcut, dând mâna cu el. Am plecat fără să mai spun altceva. Ce făcea Quinn în continuare nu mă privea.

— Vii la club sau te las pe undeva? m-a întrebat Colton după ce am urcat în maşină.

— Vin cu tine. Cineva trebuie să aibă grijă sa ţi-o ţii în pantaloni.

Adevărul e că nu ştiam ce altceva aş fi putut să fac. Ideea de a-mi petrece seara într-o cameră de hotel, cu ochii aţintiţi în televizor, nu-mi suna prea bine.

— Tu ai adus vorba, nu eu.

Colton a rânjit cu gura până la urechi. Am lăsat-o baltă şi n-am mai zis nimic până ce nu am ajuns la barul de pe strada Bumfield, unde se întâlneau nişte ţipi pe care îi cunoştea Colton. În bar era o harmalaie inimaginabilă şi abia vedeai prin perdeaua de fum care se formase. L-am urmat pe Colton până la masa

pelTlângă d U VrC∘ ZeCe P01^031^' aP°i m-am tolănit pe cana-

ru] bp ^rr^rd ^ repede13 ^

- Mda, „ici eu, «uit

de a stata «mera'dVh* ?i1pentru 0 cUPâ- posibilitatea

Ptoafhiar at ;i[d] 'e! CU ochii in «evizor, nu mi se mai

L recunoşteam, ca să se facă auzit — Mda, mei eu, am r
Aveam o stare de tot de a sta în camera de hn Părea chiar aşa proastă

Scanned
by

Cât stai?

Am ridicat din umeri. Eram dispus să mă înlorc definitiv Madnd, doar ca să mă distanţez de Blair. Căreia i-am spus că „J întorceam în Madrid, iar eu eram în Irlanda. Am minţit-o. Era aiurea, dar n-aş fi putut să îi ofer nicio explicaţie plauzibili, în cazul în care m ar fi întrebat ce făceam acolo. Şi nu voiam să îi provoc un atac de cord, spunându-i adevărul.

1 iabar n-aveam care era subiectul discuţiei de la masă. Colton a încetat la un moment dat să încerce *să* mă facă să vorbesc, aşa *ca* am putut să mă adâncesc şi mai tare în gânduri.

Trebuia să repar sistemul *daca dai semne că îţi pasă de mim, o s-o iau la goană şi o să-ţi spun să păstrezi naibii distanţa.* Doar că eram prea speriat ca să acceptcă nu el era problema, ci eu.

— Pe cine vrei să suni?

Vocea lui Colton m-a trezit din visare. Nici nu mi-am dat seama că scosesem telefonul şi îl învârteam printre degete.

— Pe nimeni, am spus şi l-am băgat înapoi în buzunar.

— O tipa, a constatat Colton.

— Serios, chiar n-ai vorbit cu frate-tu? începi să suni ca el teribil de tare. Lasă-mă în pace! am mârâit la el.

— Ce te-ai enervat aşa? Ziceam şi eu la nimereală, dar chiar am nimerit-o.

Râsul lui mă făcea să vreau să îi trag una.

M-am gândit la cuvintele lui. Oare chiar o nimerise şi aveam de gând să o sun pe Blair?

N-am avut timp să aflu răspunsul la întrebare. Una dintre ti- pele care până în acel moment a stat pe canapeaua din faţa mea, acum stătea incredibil de aproape de mine. Nu mi-a luat mult să îmi dau seama că încerca să mă atragă într-o conversaţie pe care eu nu aveam nici cel mai mic interes să o port, ca şi restul lumii de la masă.

Eram într-un mare rahat!

— Ce-ai zis? am întrebat-o după cinci minute în care a turuit încontinuu cuvinte care nu au ajuns până la urechile mele.

Mi-a aruncat o privire surprinsă, mărindu-şi ochii. Am zâmbit cu un colţ aJ buzelor, ca să nu par complet aerian, dar dacă pe ea am reuşit să o păcălesc, nu pot spune acelaşi lucru şi despre mine. Pe mine nu reuşeam să mă mint la fel de bine cum o făceam cu ceilalţi.

Scanned by
CamScanner

Te-am întreba, daci vrei să bem «va a bar a repeta .

Mi-am arcuit o sprânceană, $_{în}$tinzându-mă după pachetul de „gări de pe masă, apoi mi-am fi«, pnvtrea dm nou asupra «. Era brunetă, mult mai înaltă decât Blair ş. avea ochncăprur $_{lar}$ toate lucrurile as,ea nu aveau absolut nico importanţă, pentrucă nu era roşcata cu ochi albaştri şi arţăgoasă, care im, uase nun, e.

Iar bruneta de lângă mine pur şi simplu nu menta efortul. Mi-am amintit de ce i-am spus lui Colton, cum că era prea fng ca să mi-o scot din pantaloni, chiar şi pentru un fotomodel. roma e că nu avea nimic de-a face nici cu frigul şi nici cu oncare altă tipă.

Avea legătură eu Blair. Cu râsul ei rar şi molipsitor, dar care mă făcea şi pe mine să zâmbesc. Cu modul în care îşi bâţâia corpul pe jumătate gol prin faţa mea, de parcă mă provoca intenţionat. Cu felul în care uneori era de-a dreptul neajutorată, dar n-ar fi recunoscut-o nici într-o mie de ani. Şi, în final, totul se reducea la momentele în care Blair râdea, mă înjura, sau mă Lovea şi la modul în care, în loc să mă scoată din sărite, aşa cum s-ar fi întâmplat cu oricare altă persoană, mă făcea să vreau să o lipesc de perete şi să o sărut până când ar fi uitat cum o chema.

— Nu, mersi, mi-am amintit să răspund în cele din urmă.

Bruneta m-a privit şi mai mirată decât a făcut-o până atunci. M-am ridicat de pe canapea, mi-am luat geaca şi pachetul de ţigări, apoi am pornit spre ieşire, înainte să observe Colton lipsa mea şi să vină după mine să mă frece la cap.

M-am abţinut cu greu să nu scot nenorocitul de telefon din buzunar ca să o sun pe Blair. Şi, la urma urmei, ce i-aş fi putut spune?

Iubito, m-aibăgat într-un mare rahat! Ştiu că ti-am spus să nu te îndrăgosteşti de mine, dar alnaibii să fiu dacă tu început să te plimb, prea mult prin mmtea mea. De fapt, iubito, uită ce am spus Sunt un cretin a, cel mat probabil, n-o să mă schimb, dar stii, tocmai

a m r e fi i z a ţ avansurile unei tipe, din cauză că nu mi s-a părut că ar fi corect faţa de fine, u,, daci ai afla, te-ai simţi rănită.

era iubita „!!! .u* peni‹)U_Eu mă simţeam penibil. Blair nu SSE* wa să tacetez să 0 —a*>-

«ta,chiardacă^uîsidăd re8nat○aS8 Bla‹r aVea nevoie de reuşeam să o citesc de filaredu* N›1‹mi P«tea e*pliCa dC « ° dată, însă asta se întâmpla. Nu

pctnecuwm prea mult timp $_{cU}$ Blair şi $_{a}$ltj oameni ca să ştiu cum se comporta, dar înu era suficient ce văzusem până atunci. **Adevărata** Blair era cea care tresărea de fiecare dată când o atingeam. Cea alături de care m-am trezit de parcă ar fi fost un obicei. Cea care nu pierdea nicio ocazie să mă jignească şi care

Scanned by
CamScanner

uneori spunea ce gândea, fără nicio reţinere.

Blair avea nevoie de *durabilitate,* iar eu nu eram constant. Mă pierdeam prea uşor. Prea repede. Şi tocmai de aia trebuia să stau la distanţă de ea.

Oricare alt tip mi-ar fi spus că eram nebun pentru că refuzam să mă culc cu cineva, de teamă să nu rănesc o tipă care nici măcar nu era iubita mea. Ce dracu' era in mintea mea? Oricum, nu-mi păsa mie de ce ar fi avut de spus altcineva. Am încercat să mi-o scot pe Blair din minte, dar am aflat că soluţia nu era să mă culc cu altcineva.

Soneria enervantă a telefonului meu s-a făcut auzită. Tata. Mama renunţase sa mă mai sune după vreo douăzeci de apeluri pe care le-am ignorat. Ştiam că cel mai probabil ea era cea care l-a pus să mă sune, dar tot am răspuns.

— Aiden, a zis uşor surprins.

Credeam şi eu. Trecuse o perioadă bună de când nu mai vorbisem cu el.

— Ce mai faci? m-a întrebat.

Nu-mi plăcea cum adăugase acel *mai.* însemna că nu mai vorbisem de ceva timp, ceea ce era adevărat, dar tot mă deranja.

— Bine, a venit răspunsul meu sec.

S-a lăsat tăcerea. El nu ştia ce să îmi spună, iar eu nu aveam nimic să îi spun.

— Crystal zice că nu-i răspunzi la telefon.

Şi oare de ce?

— Am fost ocupat.

— Aiden, nu-mi place să fac asta, dar m-a rugat să îţi transmit să nu-i mai faci viaţa un coşmar fratelui tău.

— Să **nu** mai fac ce?

Poate nu auzisem eu bine.

— Arden a sunat şi ne-a spus de întoarcerea ta. Ar fi tre u- it să ne anunţi.

— **Foarte matur din partea lui. O sună pe Crystal de fiecare dată când dă de o problemă, am pufrut. Când o să înceteze s**

»ni? renlru că nu ştiu dacă vă daţi ii trateze de parcă are c . ; dfl(S c ” mine, iar p0 mine ny

seama, clar n-are cinei ani. '■ „vnpdiati

v-ati gândit de două *oxi* înainte să mă – -,

o ^anun nervos. Aia nuerao conversaţi

Eram nervos. Al naibii *oe*

- I m-nm-I o nortiri telefon. Trebuia să ignor apelul, pe care îmi doream să o pori m

aşa cum o făceam de fiecare dată.

— Aidun, a zis tata pe un ton care ar f. trebuit să mă calmeze.

Mă mir că îmi mai ştii numele.

— Şi tu eşti copilul nostru. Arden e fratele tau. Las-o mai

Scanned by
CamScanner

moale. . , r м , ■

— Oare? am pufnit. Ştiiceva, tata? Dacă al chef să daiordi-

ne, ti-ai sunat copilul greşit.

Am închis apelul înainte să aud răspunsul lui. M-am oprit şi am izbit cu pumnul de peretele clădirii din laterala mea. Am tras aer în piept, întrebându-mă de ce naiba nu am lăsat telefonul să sune până când avea să rămână fără baterie. Mi-am mai aprins o ţigară şi am luat-o din loc. Pielea de pe degete mi s-a julit şi mă ustura mâna din cauza frigului.

Am mai mers vreo zece minute. Nu eram sigur unde mă aflam exact. Telefonul a început să îmi sune din nou şi m-am gândit că iar era taică-miu, sau, mai rău, maică-mea, dar era un număr necunoscut.

— Mda, am răspuns fără chef.

— Bună, Aiden. Sunt Em.

Em? Singura Em pe care o cunoşteam era colega de cameră a lui Blair şi, de ce m-ar fi sunat ea?

— Em? Am repetat ca un idiot.

— Da, Em. Colega lui Blair, mi-a confirmat.

— Salut.

,= fT- A,Scul•a,nă bme- Aiden! Nu ştiu unde eşti sau mai ales Cl, ar ai face bine să te întorci sau vin eu după tine.

M«nmtat. Tonul ei amenințător m-a făcut să zâmbesc.

— Uespre ce vorbeşti, Em?

acum. P fapbd că Blair m-ar omorî dacă ar şti ce fac eu

— Şi ce faci, mai exact?

cu tine. ^ haU>n de ciocolată, fac un proiect şi vorbesc

Uitasem cât de mult vorbea Em.

Scanned by
CamScanner

Nu chiar Ce treabă am eu cu Blair?

Credc-mă că asta aş vrea să ştiu şi **eu,** dar ea nu vorbeşte despre asta. De fapt, nu vorbeşte mai deloc si, având în vedere că e aşa cam de când ai dispărut, cred că are legătură cu «ne. Nu înţeleg, Gm.

— Tu chiar eşti idiot. Ai rănit-o!

Normal că o rănisem. Şi fără să fac mai nimic, tot am reuşit să o rănesc. în sinea mea ştiam că, de fapt, am făcut ceva. Am sărutat-o. l-am spus de prea multe ori *iubito*, până când am ajuns să vreau să vorbesc serios. Apoi am dispărut.

— Şi ce-ai vrea să fac?

— Evident, să te întorci. Când te întorci? a continuat de parcă eu deja acceptasem să mă întorc,

— Nu ştiu. Cam am treabă.

— Aha. Şi când ziceai că te întorci?

Am început să merg înapoi spre bar, sperând să nimeresc drumul.

— N-am zis că mă întorc.

— Te omor, Aiden! M-ai auzit? Spune-mi odată când vii. Nu voiam să mă întorc. Aveam nevoie te timp ca să îmi dau seama ce se petirecea în capul meu.

— Crezi că poţi să o aduci pe Blair sâmbăta viitoare la curse? Em a început să chicotească, iar eu m-am înjurat în gând pentru prostia de care dădeam dovadă.

— Poate n-am eu farmecul tău ca să conving un peşte să iasă din apă, dar pot să o scot pe Blair din cămin.

— Ce?

Ce naiba a spus despre farmecul meu? Fata aia mă pierdea după primele două cuvinte pe care le rostea.

— Nu contează. Aiden... a zis înainte să închid. Tu ai stricat-o Pe Blair, aşa că fă bine şi repar-o, pentru că eu habar n-am cum. Am băgat telefonul în buzunar. Eram complet dezonen a . în ce sens o stricasem pe Blair? Şi, mai important, cum urma s [0] repar?

trecu, mân, pnrP^‘ ^ ^ ^ rnir si mi-am oprit un taxi. Evident, Mi.™

nu mm găseam drumul sp hotelului la şof_{er} şi sA mit mai învârt în cerc. l-am aai a m-am pierdut cu privirea pe geam* . ,.

Parc* n-aveam de gând a* mă întorc, tocma, dm cauza ^mă întorceam pentru ea. Ca să încerc aă repar ce diatru- sesem în urma mea.

Rulat AuU‘ii'. Eşti un cretin!

Scanned by

Auzi. să nu se îndrăgostească de mine, pentru ca n-aş f, ştiu, să o păstrez. Eram eu când am rostit prostia aia mai mare de- cât mine?

Eram. Şi era adevărat. N-aş fi ştiut să o păstrez, aşa că mai bine stăteam naibii în banca mea şi o lăsam să îşi vadă de viaţă. Fentru că, în cele din urmă, Biair cel mai probabil şi-ar fi revenit. *Şi tu, cretinule ?*

Eu ce? Eu nu eram îndrăgostit.

Telefonul mi-a sunat din nou şi am jurat că îl închid după acel apel.

— Ce vrei? am mârâit la Colton.

— Unde te-ai dus?

Cred că asta a spus. Muzica din bar acoperea orice cuvânt scotea pe gură.

— Zi ce vrei, Colton.

— irascibil mai eşti, frate! Te bagi la o cursă?

— Cu ce? am pufnit.

N-aveam maşină şi începeam să mă simt cam ca Arden. Poate ar fi trebuit să îi dau maşina înapoi.

Poţi s-o iei pe a mea. în zece minute. îţi trimit adresa.

— Drumul ăla e închis, mi-a spus şoferul două minute mai târziu, după ce i-am dat adresa aproximativă. Au anunţat la radio că e din cauza vremii.

N am întrebat ce voia să spună, dar am înţeles câteva minu- m

Caborât din taxi ™ mers în direcţia pe care taXimetTiStu1ı du Pă ce exprimat regretele că sem ceva de

VârfUl UlWi deiUımagıaı

a^o5,suIPrj";^cx,căSvaaoTOtrıdartot

Scanned by
CamScanner

{_ e-i asta, Cui ton am întrebat cu privirea aţintită asupra drumului plin de curbe, îngust şi fără niciun parapet, care se desfăşura la picioarele mele prin ceaţă.

Ai zis cumva mulţumesc? Urcăm acum.

Colton probabil îşi propusese să mă omoare. Am înţeles de ce mi-a oferit maşina lui atât de uşor. Multe curbe însemnau multe drifturi, iar el era bun doar ia drum întins.

liu, pe de altă parte, eram sinucigaş.

Un sfert de oră mai târziu, în timp ce Colton mi-a aruncat cheile, telefonul a început din nou să sune.

N-am prins cheile. Au trecut pe lângă mine şi s-au izbit de asfalt. Am înghiţit în sec. Nu mai funcţiona nimic în interiorul meu. Nu mai simţisem un asemenea gol în stomac de ceva vreme şi chiar nu aveam nevoie de el, dar nu conta ce îmi doream eu? Mi-am plimbat ochii pe ecranul telefonului de vreo zece ori până să realizez ce scria în mesaj şi de la cine era. Am îngheţat în mijlocul drumului. Colton murmura ceva pe lângă mine, dar nu auzeam o iotă din ce-mi spunea.

Mi-e dor de tine.

Cu degetele îngheţate, am izbit telefonul de asfalt cu toată puterea mea. Trebuia să o fi făcut de mult timp.

— Ce naiba a fost asta?

Colton mă privea şocat.

Am ridicat cheile de jos şi m-am urcat în maşină, poziţionând-o lângă celelalte două care erau deja la start. Portiera s-a deschis, iar Colton s-a strecurat înăuntru.

— Taci din gură! m-a avertizat ca să nu protestez,

Păream chiar atât de nervos încât să îi dau impresia că aveam nevoie să fiu dădăcit?

—- Şi tu Ia fel, am zis în timp ce turam motorul.

S-o crezi tu, Abigail! S-o crezi tu cîî te mai ias să-mi freci znaţa din nou!

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 11

Em mă privea şocată. A rămas înţepenită în faţa dulapului, ţinând hainele în mâini. Am încercat să îi ofer cel mai bun zâmbet al meu, dar nu prea mi-a reuşit. Aveam impresia că nu prea mai ştiam cum să zâmbesc de când plecase Aiden. îl uram pentru asta. îl uram pentru că plecase, luând cu el zâmbetul meu, capacitatea de concentrare şi...

Şi trebuia să încetez să mă mai gândesc la el. Nu-mi era de niciun folos.

— Cu Arden? a întrebat Em pe un ton ridicat. Vrei să mergi la curse cu Arden?

M-am încruntat şi am ridicat din umeri, neînţelegând reacţia ei.

— Şi aşa tot insistai să vin cu tine la curse, aşa că poate e un moment bun.

După expresia de încruntare de pe chipul ei aş fi zis că nu, nu era un moment bun.

— Ai putea să vii cu mine şi cu Zeke. Nu trebuie să mergi cu Arden.

frebrne să merg cu Arden? am repetat ultima parte, e ce. E acelaşi lucru, Em. Ori vin cu voi, ori mere cu el, tot acolo o să ajung.

— Nu-i acelaşi lucru, a clătinat din cap. Eu sunt eu, iar Arden e Arden.

Ce voia să însemne du-mă spre dulap. Nu i aţintită asupra mea.

ta? M-am ridicat de pe pat, îndreptân-
“ [su]P°rtam privirea ei neînţelegătoare^

Scanned by

E âceUţî lucru, Em. O sa ne întâlnim aculo
A urmat o tâcere râu prevestitoare, apoi Em mi-a trântit-o- Si cum rămâne cu Aiden?

Un fior rece mi-a străbătut şira spinării. Mâ împotriveam impulsului Je a mă aşeza înapoi pe pat. Mă străduiam să mă un laolaltă, însă nu tăceam o treabă prea bună. Numai numele lui putea să provoace un cutremur în mine.

— Arden? am întrebat, prefăcându-mă că nu am înţeles. Tocmai ţi-am spus că...

— Nu Arden, m-a întrerupt la mijlocul propoziţiei. A-I-D-E-N, mi-a silabisit fiecare literă, asigurându-se că s-a făcut înţeleasă.

Dar mi-am amintit că la fel am făcut şi eu atunci când i-am spus despre Aiden pentru prima dată, aşa că nu i-am atras atenţia.

— Ce-i cu el?

Trebuia sâ încetez să mă mai comport aşa, însă Aiden era ultimul lucru pe lista cu discuţii pe care aş fi vrut să le port. Iar Aiden nu era un lucru. Era o persoană. Una care mă dăduse complet peste cap într-un timp incredibil de scurt.

— întocmai, a zis Em. Ce-i cu el?

— Nu-i nimic cu el, Em. Las-o baltă.

Mi-am întors privirea, confruntând-o pe cea neîncrezătoare a prietenei mele. Problema cu Aiden era că mi-a spus *iubito* de atât de multe ori, încât ajunsesem să îmi doresc asta. Să fiu iubita lui. Problema cu Aiden era că încă din prima clipă m-a privit cu sclipirea aia ciudată, pe care nu o mai întâlnisem niciodată. Iar eu am fost suficient de naivă încât să asemăn privirea aia cu cea despre care se vorbeşte în romane. Problema era că, în acea dimineaţă, înainte să plece, am fost fericită. Am fost fericită în braţele lui. Tocmai de asta meritam un premiu pentru *cea mai naivă persoană din Univers.* Trebuia să îmi bag minţile în cap, pentru că nu însemnam nimic pentru el, iar nimic nu striga mai tare lucrul ăsta decât faptul că a plecat, fără să de deranjeze apoi să mă sune.

Era în regulă.

Eu eram în regulă.

Eram în regulă, pe naiba!

Scanned by

Eram un dezastru şi, oricât aş fi încercat să îmi justific rea, nu reuşeam. Am intrat în baie şi m-am schimbat în nj$_{ste}$ blugi negri şi o cămaşă.

— Blair, a zis Em pe un ton ceva mai blând când m-am întors în cameră. Am anticipat că urma să îmi ţină vreun f$_{e}$[$_{d}$~ discurs care nu avea să îmi placă. Evident este ceva, pentru că dacă n-ar fi, nu te-ai **mai** comporta aşa. Vorbeşte cu mine. P$_{0ate}$ te pot ajuta cu ceva.

— Cum mă comport?

întrebarea era retorică, dar Em nu şi-a dat seama de asta.

— Ai starea de nu-anvchef-să-mă-dau-jos-din-pat-nici-măcar-ca-să-mă-spăl-pe-dinţi.

— Ba m-am spălat pe dinţi, am protestat Şi m-am dat jos şi din pat.

— Azi. Dar cum rămâne cu restul zilelor?

— Te rog, las-o baltă!

Eram ca o bombă cu ceas şi puteam să explodez în orice moment

— Şi acum ai de gând să ieşi cu Arden? Credeam că te-ai despărţit de el.

— Nu ies cu Arden! aproape am ţipat la ea. Şi doar ca să ştii, Em, am accentuat furioasă, nu totul se reduce la Aidensau la Arden. Peste doua săptămâni se împlinesc doi ani de când a murit JethroJ Părinţii mei divorţează! Aşa că nu, gemenii Holden nu sunt neapărat prima prioritate în viaţa mea.

Ochii ei albaştri s-au mărit uşor. A deschis gura ca să spună ceva, apoi s-a răzgândit.

— Poftim? a zis după câteva secunde de linişte în care eu n-am mai spus nimic, deşi simţeam nevoia să îmi cer scuze. Cinee/ethro? M-am clătinat de pe un picior pe altul, apoi m-am aşezat pe pat şi m-am încălţat.

— Fratele meu, am şoptit vlăguită. 7~ ^^{suse}/ Blairî Nu ştiam. De ce n-ai vorbit niciodată desp$^{re\ e}$? îmi pare rău pentru părinţii tăi. Vorbisem despre Jethro, dar nu cu ea. Nu puteam să o înv»„ mese pe ea, pentru că aveam impresia că vina îmi aparţin®® otahtate. Eu eram cea care refuza să vorbească despre Jethro. W

după ce ¡-am spus lui Aiden despre el, n-am mai simţit nevoia să spun şi altcuiva. A fost de parcă mi s-a luat o greutate de pe piept.

— Nu contează, m-am ridicat, luându-mî geaca din cuier.

— Blair, nu pleca! s-a răstit la mine.

Dacă voia să rămân şi să discut cu ea, cu siguranţă nu tre-

Scanned by
CamScanner

buia să ridice tonul la mine. Am ieşit furioasă pe uşă. Ştiam că îi datoram o explicaţie şi că mă comportam ca o nebună, dar tot ce îmi doream era un moment de linişte în care să nu mă mai gândesc la jethro, la părinţii mei, sau la gemeni.

Când am ieşit, am strâns geaca în jurul meu şi am tras aer în piept. Sau cel puţin, asta am încercat să fac. Plămânii mi se îngustau şi lacrimile mi se adunau în colţurile ochilor, amenințând să o ia la vale foarte repede.

M-am aplecat, cu palmele sprijinite de genunchi şi am inspirat adânc. Mă simţeam ca un copil. Voiam să mă întorc acasă şi să mă cuibăresc în braţele tatălui meu. Asta îmi demonstra că nu eram nici pe departe atât de matură pe cât mă credeam şi că, de fapt, eram o laşâ.Trebuia să îmi înfrunt problemele singură, nu să mă bazez mereu pe altcineva.

Golul din stomac se mărea cu fiecare secundă şi aveam impresia că urma să mă înghită. M-am îndreptat, ştergându-mi cu degetele reci lacrimile din colţurile ochilor. Dintr-odată, nu mi se mai părea o idee atât de bună să îl însoţesc pe Arden la curse. Em avea dreptate, doar că pe moment eram prea orgolioasă ca să mă întorc în camera de cămin şi să îi spun asta.

Din senin, mi-am adus aminte de căldura lui Aiden şi de modul în care părea să se confunde cu a mea. Nu am fost niciodată una dintre fetele alea romantice care visează la inimioare, fluturaşi sau cine romantice. Nu mi-am dorit niciodată asta, şi nu mi-o doream nici atunci, dar se părea că Aiden reuşise să îmi stârnească probabil singurul os romantic pe care îl aveam în corp.

îmi doream un singur lucru: să îmi îngrop nasul în clavicula lui şi să inspir de parcă aş fî făcut-o pentru ultima dată.

Am pufnit, furioasă pe mine însămi.

După alte câteva minute, maşina lui Arden a oprit în faţa intrării, iar el s-a dat jos. Aiden nu se înşelase, iar Arden chiar primise o maşină nouă.

« deloc lare care nu semăna

Hună, nu-a zis cu un zâmnct uug

cu dl lui Akten .

Salut, .un **răspuns** de parei eram cea ma, posomorâtă persoană din lume.

• • S-a întâmplat ceva? m-a întrebat pe un ton mgrijorat, aprooiindu-se diMnine.

Am clătinat din cap. Nu mă împăcasem cu Arden, dar descoperisem că, de fapt, ne înţelegeam mult mai bine daca nu eram împreună.

— Eşti sigură?

.

Mi-a deschis portiera, lucru pe care nu s-a deranjat să ii facă atunci când am fost împreună, îl-am zâmbit recunoscătoare,

Scanned by
CamScanner

fără să răspund la întrebarea lui.

Mi-am pus centura, în timp ce el a înconjurat maşina.

— Vreau să mă mut undeva unde iama nu vine niciodată, a zis înainte să pornească motorul.

îl înţelegeam pe deplin, dar nu mă simţeam în stare să vorbesc. Voiam să o sun pe Em şi să îmi cer scuze, însă mi-am zis că era mai bine să o fac faţă în faţă.

— Nu credeam că ziua asta o să vină vreodată.

— Care?

— în care o să renunţi la învăţat într-o seară de sâmbătă. Ştiam că, de fapt, cuvintele lui se traduceau prin *că o să mi cu*

mine la curse, dar n-am zis nimic. Mi-am întors capul spre geam, urmărind cu privirea clădirile care treceau pe lângă noi, sau noi pe lângă ele şi felinarele pe care abia dacă le vedeam. Aveam o presimţire ciudată, cum că ar fi trebuit să stau în cămin, dar eu aveam presimţiri ciudate mai tot timpul.

— Blair? M-ai auzit?

Am mormăit ceva ce nici măcar eu nu am reuşit să înţeleg, apoi m-am întors spre Arden. Maşina era oprită undeva la marginea drumului. Nu ştiam de cât timp oprise, sau de ce Arden? am întrebat nesigură. De ce am oprit?

ceviLCwârt H[SW aU privit în ai ™ doream să simt

Arden ? am rostit din „ chiar urma sa spun* ceva că

«»« data asla

Ticerea începea să mi deranjeze.

Tc iubesc.

M-am înecat cu propria salivă, începând să tuşesc. Arden mi-a întins o sticlă cu apă, scoţându-i dopul. Mintea mi s-a go- ht în clipa m care am auzit cuvintele. Era de-a dreptul goala şi nu uni aminteam niciun cuvânt. Am luat o gură de apă, apoi am început să învârt sticla.

— Poftim?

— Am spus că te iubesc, a repetat, recăpătându-şi siguranţa.

Dar eu nu îmi doream să îl aud spunându-mi asta din nou. Eu îmi doream să deschid portiera şi să o iau la fugă, dar cel mai probabil aş fi părut nebună.

M-am întrebat în nenumărate rânduri ce era în mintea lui Arden, iar acum că aflasem, îmi venea să râd.

Chiar eram nebună.

— Mă iubeşti? am pufnit. Ai băut ceva, Arden?

Ce puteam să îl întreb altceva? Era singura explicaţie plauzibilă

Scanned by
CamScanner

datorită căreia Arden şi-ar fi mărturisit sentimentele.

-- Nu.

Surprinzător, Arden nu se comporta precum Arden. Era calm, liniştit şi mă privea blând.

— Şi atunci?

— E adevărat ce am spus.

— Şi a fost nevoie să ne despărţim ca să îmi spui asta?

— N-am ştiut cum, a bolborosit.

— Te rog să mergem.

Mi-am fixat privirea în faţă. Arden s-a conformat, deşi nu mai părea atât de calm. Mă certasem deja cu Em şi nu mai aveam energia ca să mă cert şi cu Arden, iar dacă aş fi vorbit în continuare, probabil cuvintele s-ar fi transformat în ţipete. Aiden reuşise să îmi îngheţe sângele în vene. Nu păream capabilă să iau nicio decizie şi începeam să funcţionez mecanic.

— Baftă, i-am spus lui Arden câteva minute mai târziu, după ce a parcat maşina în mijlocul aglomeraţiei.

Am coborât înainte să îi dau ocazia să uni mai spun ce nu i-ar fi stat în fire. Eram conştientă de mulţimea de oameni

Scanned by
CamScanner

din jurul meu, de sunetul motoarelor şi *de* gălăgie şi, totuşi, era unul dintre acele momente pe care le uram cel mai tare.

Nu simţeam absolut nimic. Era unul dintre momentele în care nu-mi dădeam seama dacă ar fi trebuit să fiu fericită, sau dacă ar fi trebuit să fiu tristă. Unul dintre momentele în care gândurile mi se învârteau cu o viteză atât de ameţitoare, încât nici unul nu părea coerent.

— Blair? Eşti bine?

Am recunoscut vocea lui Em. Nu mă rruşcasem nici măcar un singur centimetru de lângă maşina lui Arden. Em stătea în faţa mea, la o distanţă destul de considerabilă. Probabil se temea să nu **răbufnesc** din nou. Nu o învinovăţeam.

— Da, am zis înainte să o iau din loc.

Mi-am încleştat maxilarul, înjurându~mă în gând. Ce făceam? Ar fi trebuit să îmi cer scuze de la Em, nu să îi întorc spatele din nou. Trebuia să mă întorc la cămin. Nu mă simţeam bine şi nici măcar nu.ştiam unde mă aflam. Ultima perioadă fusese o serie de decizii proaste, una mai rea decât cealaltă. Cum reuşisem să mă păcălesc, chiar şi pentru o secundă, că să mă aflu acolo mi-ar fi făcut bine sau m-ar fi ajutat cu ceva?

Trebuia să plec cât mai repede şi chiar mi-ar fi fost de ajutor dacă aş fi ştiut unde mă aflam. M-am învârtit câteva minute bune. Câteva persoane s-au împins în mine, dar eram prea vlăguită ca să mă mai cert cu cineva. Auzeam o voce care anunţa începutul cursei. Hărmălaia s-a intensificat. M-am lăsat înfrântă şi am rămas sprijinită de una din maşinile parcate în laterala pistei. Nu ştiam când înaintasem atât de mult. La linia de start, am recunoscut Camaro-ul nou al lui Arden, un BMW de un verde neon pe care nu ii cunoşteam, un Audi roşu pe care îl mai văzusem prin campus şi...

JZZ mea S‹a 0prit şi a reP° ™it din nou. Sau a sârit peste o loc de narr.l”]' S„a întâmP*at cu ea- S-a mai fisurat într-un

loc de parcă de as(a ma· dveam nevoje *« ™ ”°-*.Bl«r!*

Arpulmfioriclne '

în două uşi Absoff** pUlea conduce un Charger negru mat, vă ş, stupiţi oոCmeı d0ar « 0 P-te din mine, cea nai- *Trec pistr* *PeKOani* să * Aiden.

trecusem peste. La urma urmei, cine are nevoie de un tip t are să o privească de parcă e singurul lucru care contează? De parcă e centrul gravitaţiei universului său?

Ei bine, cu siguranţă nu eu.

Mereu am fost o mincinoasă teribil de proastă. Nu pot să ii mint pe ceilalţi şi cu siguranţă nu reuşesc să mă mint nici pe mine. Mi-am băgat mâinile în geaca de piele, dorindu-mi să nu fi renunţat chiar aşa repede la palton.

Am recunoscut-o pe Julia la start şi am zâmbit. Mai vorbi-

Scanned by

sem de câteva ori cu ea, dându-mi seama că Arden era un mare idiot pentru că s-a folosit de ea.

Dodge-ul a câştigat un avans de câteva secunde în faţa celorlalţi, însă Arden era chiar în urma lui.

N-o să se întâmple nimic. N-o să se izbească şi nici n-o să ia foc.

Am înghiţit în sec, încuviinţând, de parcă vorbeam cu o persoană reală. Am căutat-o din priviri pe Em, dar nu o zăTeam nicăieri şi o pierdusem şi pe Julia. în depărtare, maşinile au luat curba la stânga. în secunda aia, am început să aud sirenele unei maşini de poliţie în depărtare. Chi'ar trebuia să plec de acolo, doar că nu ştiam cum. Cu cine. Nici nu ştiam unde mă aflam.

Viaţa ta e o serie de decizii proaste, s-a gândit vocea din mintea mea să îşi bată joc de mine, pentru a nu ştiu câta oară în acea seară.

Doar că nu era un moment deloc potrivit Aglomeraţia se rarefia cu fiecare secundă şi maşinile părăseau portul, una câte una. Eu încă nu mă mişcasem din loc, iar singura opţiune pe care o aveam era să o sun pe Em sau pe Arden. Sau aş fi putut să îl aştept pe posesorul de a cărei maşini mă sprijinisem până atunci. Sau aş fi putut să nu fac nimic şi să sper că noaptea într-o celulă de închisoare nu e chiar atât de îngrozitoare pe cât îmi povestise Jethro.

Au mai rămas mai puţin de zece maşini în port, posesorul maşinii nu apăruse, iar poliţia se auzea din ce în ce mai aproape.

începeam să mă resemnez cu gândul că urma să îmi petrec noaptea i$_{a}$ poliţie, când Dodge-ul care luase startul primul, â °prit în faţa $_{mea}$

'og, fă să fie oricine altcineva!

$_{P}$ era pe partea mea, s-a deschis.

Portiera şoferului, cea c $_{nda\ aia\ Deşi\ Ai}$den era ca-

Nu pot descrie ce am simţi ^ ^ simţeam, deşi plecarea

uza pentru care nu maiş^ ^ ^ ^

lui era motivul din cauza *t* $_{mjne\ mj\_a\ înlătu}$

prezenţa lui la ma, pupn ■^ să mi se mai învârtă ca ceaţa din minte şi gândurile au un-

într-un roller coaster. , ,

— lubito, vrei să îţi petreci noaptea m braţele mele sau la

^'uL moment dat te resemnezi cu gândul că o persoană a plecat fără nicio explicaţie. Te minţi şi iţi spui că pop să fac, faţă, chiar dacă te trezeşti cu un gol in stomac. Pur şi simplu, la un moment dat te resemnezi, Aş fi **putut** să fac asta. Dar să îl am în faţa mea, să **îi** privesc **gropiţele** lăsate la iveală de zâmbetul arogant, să îi aud vocea răguşită, să îi înfrunt privirea safirie şi, totuşi, să-mi spun mie însămi ca Aiden nu era ceea ce uni doream... ei bine, pentru

Scanned by
CamScanner

asta aveam nevoie să învăţ mai întâi arta minţitului.

— Poftim?

— Portiera aia e blocată, mi-a făcut semn cu bărbia spre portiera din partea dreaptă.

După aproape săptămâni, sângele începea să îmi circule din nou normal prin venele care aveam impresia că erau cam ruginite.

— Oh!

Iubito, nu vreau să te presez sau ceva, dar ar cam trebui să te hotărăşti.

Am încuviinţat, conştientă că sirenele se auzeau mult prea aproape de urechile mele, I-am zâmbit, forţându-mi picioarele

Am gemut înfundat.

~~ joc de mine?

os, d£2i'1^2225 POrtiera Pâre* extrem de seri- mbet de Întipărit pe faţă, aşa

că m-arn conformat si m-am cioande poziţionate de o parte ş/delul a sa deaSUPra lui CU P

Şi uanti, Btair?

— Eşti sigur?

^ ... ^ Practic, eşti minionă. Nu-ti face griji, iubito, fptiu ce fac.

— Nu sunt chiar aşa mică.

Nu glumea. A demarat, ieşind pe cealaltă ieşire din port Bătăile inimii mi s-au liniştit pentru o perioadă, cel puţin până când nu-am dat seama de poziţia pe care o aveam şi de faptul că salvatorul meu era Aiden. Apoi iar au luat-o razna.

— Ai mai făcut asta? am întrebat ca să îmi iau gândul de la mirosul tui îmbietor, care îmi înnebunea simţurile şi mi se impregna în nări.

— Ce să fac?

Mi-am lipit capul de geam, ca sa nu îi blochez vederea şi l-am privit.

— Ăă... Dacă ai mai condus în poziţia asta.

A izbucnit în râs. Uitasem de modul în care mi se înmuiau picioarele atunci când făcea asta.

— Nu, iubito. N-am mai condus în poziţia asta.

— E bine atunci, am pufnit. înseamnă că ştii ce faci, am zis ironic.

— Normal că ştiu.

Poate că ştia, sau putea să conducă aşa. Dar oare ştia ce se întâmpla cu mine acum că îi simţeam fierbinţeala palmei pe coapsa mea?

Scanned by
CamScanner

Părul brunet era un haos perfect şi mă tenta să irm trec degetele prin el. Obrajii îi erau umbriţi de o barbă nerasă de câte- va zile şi arăta mai bine decât de obicei, in măsura în care treceam cu vederea cearcănele de sub ochi. Unde a dispărut Aiden şi, mai ales, de ce s-a întors?

Fără să îmi dau seama, mi-am apropiat faţa incredibil de tare de a lui. Aiden nici măcar nu s-a clintit. Mi-am amintit de dimineaţa aia în care m-a urcat pe birou şi de faptul că eram destul de hotărâtă să îl sărut. Iar el tot nu a făcut nicio mişcare, de parcă aştepta să vadă ce aveam de gând să fac. Apoi mi-am amintit de schimbarea lui bruscă de atitudine şi m-am încrun a

Scanned by
CamScanner

— Iubito, nu te mai fâţâi, m-a rugat pe un ton amuzat. Şi aşa mi-e greu să mă concentrez, nu-mi îngreuna situaţia.

Am clipit de câteva ori. Când am înţeles de ce nu mai trebuia să fac asta, m-am înroşit din senin, simţind nevoia să îrru ascund privirea. Acţionam fără să gândesc, iar asta era mai mult decât evident. Mi-am îngropat faţa în gâtul lui. Mărul lui Adam i-a executat o mişcare de dute-vino, semn că înghiţise în sec. Eram oricum prea ruşinată ca să îmi ridic privirea de acolo şi incapabilă să mă mişc, mai ales că îi simţeam erecţia între picioare.

— Scuze, am zis cu respiraţia întretăiată şi faţa ascunsă.

— Nu-i nicio problemă.

~ Serios? Pentru că mie mi se pare că există o problemă.

Minunat. Pe lângă faptul ca nici măcar nu eram în stare să îmi ridic privirea şi să îl privesc în ochi, de ruşine ce-nu era, mai eram şi arţăgoasă.

— N-aş numi-o chiar o problemă, iubito. Şi dacă ţi-e de vreun folos, pot oricând să trag pe dreapta şi să o rezolvăm.

Numai gândul la asta m-a făcut să îmi umezesc buzele. în treacăt, am reuşit să ating şi gâtul lui Aiden. A înghiţit din nou în sec, încordându-se. Mi-am lipit palmele de pieptul său şi mi-am strâns picioarele mai bine în jurul lui, ceea ce desigur că nu ne-a ajutat pe nici unul dintre noi,

— De ce... crezi că mi-ar fi... mie.,, de vreun folos?

Nici măcar nu puteam să vorbesc fără să mă bâlbâi,

-— fe-ai mai foit de vreo trei ori de când ţi-am spus să nu o mai faci.

Mi-am ridicat capul, fulgerându-l cu privirea. Uitasem cât era de încrezut.

— Nici măcar nu m-am mişcat.

Şi chiar nu o făcusem. Cred.

- ^ zicem că ai dreptate. Oricum ar fi, a zis, aruncând o pri- vire^in og da retrovizoare, oprirea aia trebuie să mai aştepte

rea,^Lnt-t^a"ederraţle ridiCa⁄ *** ^

car nu avea trirnf i • maşinii de poliţie care nici mă- prea multe lucn

3PnnS› EU Poate RU eram capabilă să fac

Iubito, moartea fratelui tău a implicat cumvao maşină şi viteză prea mare? m-a întrebat pe un ton detaşat.

Eram tentată să trişez şi să o dau cotită, dar vorbeam cu Aiden, ceea ce în majoritatea timpului însemna că răspundeam înainte să gândesc.

Da, am mormăit. De ce?

— Pentru că de când am accelerat, ai început să mă strângi ca într-o menghină.

— Iîahat! Scuze.

Exclamaţia mea l-a făcut să zâmbească. Cum spuneam, nu gândeam înainte să vorbesc.

— Acum doi ani, cam pe vremea asta. Mai exact, peste

Scanned by

două săptămâni, se fac doi ani. înainte să se urce in maşină mi-a zis că are o presimţire ciudată, iar eu i-am spus să nu se urce. Normal că nu m-a ascultat, pentru că Jethro făcea mereu numai ce voia el.

— Şi ce s-a întâmplat?

Aiden a mai aruncat o privire în oglindă, luând o curbă atât de brusc, încât l-am strâns şi mai tare. Totuşi, s-a abţinut de la comentarii.

— Cred că s-a scurtcircuitat ceva, am zis nesigură. Am privit maşina lui Jethro arzând, şi nimeni n-a putut face nimic. Era departe şi...

Nu-mi puteam duce gândul la capăt. Aiden şi-a mutat mâna stângă pe volan, iar cu cea dreaptă mi-a înconjurat talia, de data asta lipindu-mă involuntar de el.

— Vrei să faci ceva anume peste două săptămâni?

— Poftim?

— Ai spus că peste două săptămâni...

— Aa... L-am întrerupt. Nu m-am gândit la asta. Aş putea să mă duc până acasă, dar, pe lângă faptul că aş avea prea mult de mers, ai mei divorţează, aşa că bănuiesc că nu e un moment prea bun.

— Părinţii tăi divorţează?

îmi venea să îmi pun mâinile în cap.

Nu contează, i-am spus acelaşi lucru pe care i l-am spus Ş[1] lui Em. N-ar fi trebuit să spun asta.

De ce n-ar fi trebuit, Blair?

Modul în care îmi pronunţa numele mă dezorienta de fiecare data pentru câteva clipe. Toi ce făcea Aiden mă dezorienta.

— Pentru că sunt sigură că ai ceva mat bun de făcut decât să mă asculţi pe mine plângându-mă.

-— De fapt, ştiu câte ceva despre problemele cu părinţii, Blair.

— *Şi* vrei să vorbim despre părinţii noştri, acum?

Strada era liberă în urma noastră şi habar n-aveam cum reuşise să se facă pierdut atât de repede. A virat la dreapta, apoi mi-a răspuns;

— Nu, iubito. Tu o să vorbeşti, despre ai tăi.

— Drăguţă încercare, dar nu.

— Mă şantajezi?

A încercat să zâmbească, dar era prea încordat ca să reuşească.

— Nu, l-am asigurat îţi propun o discuţie corectă.

Şi-a înclinat capul spre stânga, privindu-mă. Am clipit de multe ori, des, ca un copil idiot. Aiden a izbucnit în râs şi am simţit cum toată tensiunea se risipea.

— Bine, fie, a acceptat.

— Tu primul.

— Nu-s multe de zis, a început el, luându-mă prin surprin-

Scanned by
CamScanner

dere. Nu mă aşteptam ca Aiden să vorbească. Când eram în liceu, a apărut o problemă, iar părinţii mei au considerat că asta i-ar fi pus într-o postură proastă. M-au trimis la fratele mamei care locuieşte în Madrid. Vezi, nu-i mare lucru de zis.

M-am încruntat. Ba era mare lucru de *zis,* doar că nu era el dispus să vorbească momentan.

— Ai mai vorbit cu ei?

— Am vorbit cu tata săptămâna trecută, mi-a răspuns pe un ton rece.

— *Şi* nu i-ai mai văzut de atunci?

A clătinat din cap. Nu avea de gând să îmi mai spună niciun cuvânt în plus şi chiar a ţinut să îmi confirme bănuiala:

— Gata pe seara asta, Blair. Acum spune-mi.

Ce însemna *pe seara asta ?* Era dispus să îmi răspundă la întrebări în altă zi?

— Aiden?

— Mh?

— îmi mai răspunzi măcar la o **singură** întrebare?

Scanned by
CamScanner

Mhrn.

Nu mai mânuiţi. Dumnezeule!

Trebuia sfl ştiu. Trebuia ss ştiu multe lucruri în legătură cu el, dar în mintea mea era o singură întrebare.

— Ai de gând să mai pleci?

Nici măcar n-am respirat în secundele în care am aşteptat răspunsul lui.

— Da.

Apoi, când am auzit răspunsul, am expirat tot aerul pe care îl ţinusem în plămâni, întT-un oftat prelung. Simţeam o durere pe care nu o puteam localiza şi care nici măcar nu ştiam dacă era fizică.

— Dar o să mă întorc mereu.

Suna ca o promisiune, iar în fracţiunea aia de secundă, am uitat că promisiunile pot fi încălcate la fel de uşor cum au fost făcute.

în clipa aia, mi-am permis să sper.

Apropo, iubito, a spus probabil ca să mă facă să revin cu picioarele pe pământ. Să ştii că portiera aia funcţionează perfect

Am clătinat din cap cu neîncredere. îmi venea să ţip la el şi să îi dau una.

— Te omor, Aiden!

A izbucnit în râs, deloc speriat de furia mea care se tot acumula.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 12

Îl priveam cât de furios puteam, însă nu părea să îl deranjeze prea tare. Sau, în cazul în care o făcea, nu lăsa să se vadă. Mă privea amuzat, uşor ironic şi îmi venea să îl strâng de gât.

— Aiden, ce naibai am pumn. «u vorbeşti serios?

- Normal că vorbesc serios. Am grijă de maşina mea.

Mi-am dat ochii peste cap, începând să mă foiesc neliniştită. Dintr-odată, nu-mi mai plăcea să stau în braţele lui, mai ales că ştiam că aş fi putut să mă scutesc de minute îndelungate de chin. De tortuia care o reprezenta apropierea dintre noi.

— Bravo, m-am strâmbat la el.

— Iar te fâţâi, mi-a atras atenţia.

M-am luptat cu tentaţia de a mă mişca mai mult decât o făcusem până în acel moment. Mi-am rotit privirea îmbufnată pe geam, deşi iar nu ştiam unde ne aflam. Stăteam îngrozitor de prost la capitolul orientare.

— Aiden, unde suntem?

— D

Îi vedeam rânjetul larg cu colţul ochiului. Nu ştiu ce spe- e ce, iubito? Te ra el să facă, dar nu mă speria. El nu ştia, însă în acel moment, temi că o să te într-o perioadă în care viaţa mea fusese o serie de decizii una violez? mai nesăbuită decât alta – şi aici intra şi relaţia mea cu Arden – Aiden era locul în care mă simţeam în siguranţă. Bine, braţele lui erau cele în care mă simţeam în siguranţă, dar el nu trebuia să afle asta. Ego-ul lui era dau şi eu motive. Şi, totuş' mă

suficient de arogant şi fără să îi mai Aiden sperie în clipele alea în

Scanned by
CamScanner

W mJ l-nvfd r«v şi indiferent, ca şi cum nu mă vedea. Ca şi cum eram invizibilă.

Mă tem să nu te învineţesc, ¡-am răspuns. în plus, Aiden, încep sA cred cA doar te lauzi şi numai gura e de tine.

Kfi/ifi/! De ce am spus asta? 1 rebuia să fi ştiut mai bine de atât. Colţurile buzelor i s-au arcuit într-un zâmbet perfect.

Iubito, nu te mai certa cu mine, mi-a spus pe un ton răguşit care m-ar fi făcut să mă clatin dacă aş fi stat in picioare.

Nu nrti-am dat seama ce urma să facă, pentru ca nu reuşeam să îl citesc decât în momentele în care el îmi permitea asta. A tras de volaa frânând brusc. El şi-a anticipat intenţiile, înconjurându-mi talia cu un braţ, dinainte să franeze, ca să nu mă izbesc de ceva.

— Repetă ce ai spus.

Şi-a aşezat ambele mâini pe coapsele mele. Le ţinea în loc, fără să facă nimic, dar era suficient pentru mine, care mă pierdeam atât de uşor.

Am clătinat din cap şi mi-am trecut limba peste buza de jos. Sunetul gutural pe care l-a scos putea să nu însemne absolut nimic, dar iar avea sclipirea aia în ochii care erau fixaţi pe buzele mele.

— Haide, Blair. Acum treizeci de secunde aproape mă luai la bătaie, iar acum nu mai spui nimic?

Atât trecuseră? Aveam impresia că mă uitam în ochii lui de câteva ore bune. Şi-a adâncit degetele în coapsele mele. Am simţit electricitatea chiar şi prin materialul blugilor. Ce puteam spune? Că regretam amarnic că îl provocasem? Pentru că nu o făceam. într-un fel, mă obişnuisem să nu mai trec cuvintele prin filtrul gândirii în preajma lui, chiar dacă asta însemna uneori că îl provocam. Provocat sau nu, Aiden se uita la mine... în modul ăla.

— Vrei să te duc la cămin, Blair? încă te mai temi că ţi-aş face ceva ce tu n-ai vrea?

Şi-a arcuit o sprânceană, începând să îşi mute mâinile spre talia mea. Nu ştiam dacă să clatin din cap, sau să încuviinţez. Aiden era Aiden, iar asta însemna că nu era Arden. Dacă îi spuneam că da, voiam să mă ducă la cămin, probabil ar fi pormt motorul şi asta ar fi făcut, comportându-se de parcă aerul între ⁿ°i nu se încărcase din nou cu tensiune.

O data. Măcar o dată, îmi permiteam să îmi pierd minţile şi să nu mă gândesc la consecinţe? Puteam să îmi reduc gândurile la tăcere şi să nu mă mai îngrijorez pentru ce s-ar fi întâmplat a doua zi?

Inima mea era subiectivă şi nu mă puteam baza pe ea. Acelaşi lucru se aplica şi în cazul creierului, doar că el era obiectiv. Iar instinctele mele... ei bine, Aiden reuşise să le anihileze.

Am clătinat din cap, apoi am încuviinţat.

— Care dintre ele, iubito?

Eram conştientă că mă întâiam din nou, dar degetele lui erau strecurate pe sub cămaşa şi geaca mea şi urcau din ce în ce mai sus.

Scanned by
CamScanner

Am închis ochii, apoi i-am deschis lent. Era ca atunci când mă temeam să mă trezesc dintr-un vis. Şi-a dezlipit mâna dreaptă de pe talia mea, în urma atingerii rămânând un fior rece, apoi a lipit-o de obrazul meu. Mi-am lăsat capul în palma lui, un gest pe care nu l-aş fi făcut nici într-o mie de ani dacă ar fi fost vorba despre altcineva. Şi-a îndreptat degetul mare spre buza mea de jos, trasându-i conturul, fără să mă piardă din priviri. Aveam impresia că îmi studia fiecare reacţie, ceea ce nu era bine. Ultimul lucru de care aveam nevoie era ca Aiden să îşi fi dat seama cât de excitată şi încordată eram şi să se amuze pe seama mea.

Aveam impresia că nu trebuia să îşi petreacă prea mult timp studiindu-mă, pentru că nu se uita decât în ochii mei şi poate a desluşit ceva în ei. Mă înecam în privirea lui. Aveam senzaţia că nu mai reuşeam să o scot la liman şi, chiar dacă aş fi reuşit, el nu avea nicio intenţie să mă lase să fac asta. S-a întins, lipindu-şi buzele de ale mele, înainte să îi dau un răspuns, l-am răspuns din priviri. Am gemut, luată prin surprindere, deschizându-mi buzele, răspunzându-i la sărut, ezitant şi timid. Sărutul meu nu era nici pe departe la fel de exersat ca al lui, iar gândul ăsta m-a speriat. Era pentru prima dată de când îl cunoscusem când eram conştientă ce făceam. Când ştiam că Aiden nu era Arden şi nu mai puteam da vina pe nicio confuzie. Mă temeam să nu fac ceva greşit, deşi nici măcar nu ştiam ce anume să fac. Aiden a scos un sunet jos, aproape ca un mârâit, care m-a făcut să cred că poale nu făceam chiar totul greşit. Mi-am strecurat degetele în parul lui dezordonat, trăgându-l mai aproape de mine şi apro- pimdu-mă m acelaşi timp de el. Mişcările lente s-au transformat
rapid într-unele adânci. Aiden mai deeraha ^ gusta fiecare centimetru de gură, decât mă săruta “

Mi-a împms geaca pe umeri. dând-o jos de pe mine, apoi şi-a ,notat degetele pe nas turti de la cămaşă. Rând pe rând i a des cheiat pe fiecare. Eu nu aveam curajul lui. dar asta nu însemna că nu-mi doream să scap de hainele sale la fel de rapid

Uitasem de plecarea lui **subita** şi de faptul că nu ştiam mai nimic despre Aiden Holden. Eram înfierbântată, îmbujorată şi nici măcar nu reuşeam să respir normal. L-am încolăcit într-o poziţie ciudată, lipindu-mă şi mai tare de el, dorindu-mi cu o intensitate arzătoare ca particulele mele să se întrepătrundă cu ale lui.

Amândoi aveam nevoie de aer şî aş fi protestat pentru că nu îi mai simţeam buzele asupra alor mele, însă n-am avut timp nici să respir. I-am simţit buzele şi respiraţia fierbinte pe gâtul meu, coborând spre sâni. N-am protestat. Am scos un geamăt înfundat care semăna incredibil de tare cu o încurajare. în cele din urmă, am îndrăznit să îi dau geaca jos.

îmi simţeam sângele în vene curgând lin, de parcă era metal topit, fierbinte. îmi pierdeam ultima fărâmă de raţiune care reuşise să rămână nevătămată de prezenţa lui Aiden. Mă liche- fiam şi mă scurgeam în braţele lui. Poate ar fi trebuit să îmi fie ruşine de reacţiile

Scanned by
CamScanner

mele, însă nu-mi era. l-am ridicat chipul şi i-am adus buzele din nou peste ale mele.

Am blocat totul în jurul meu. Habar n-aveam dacă motorul era pornit, dacă în maşină se auzea muzica sau dacă mai era ceva în jurul nostru. Tot ce auzeam şi simţeam, provenea de la el. Când i-am simţit vârful degetelor pe deasupra braţelor mele, am realizat ca nici cămaşa nu o mai aveam pe mine şi că eram doar în sutien.

Aiden avea acelaşi gust de tutun şi mentă care ar fi trebuit să îmi fie cât de cât cunoscut, dar care reuşea să mă surprindă de l- ecare dată. Mi-a prins buza de jos între dinţi, muşcând-o aproape blând. Nu înţelegeam niciodată gesturile lui care se aflau in contradicţie cu întreaga lui persoană. Sărutul carnal dup care tânjeam ca după următoarea gură de aer, a fost întrerupt dese, neria telefonului. M-am retras câţiva centimetri, dar **1** * aşezat mâinile pe talia mea, împiedicându-mă să m tez mai mult. Telefonul a sunat din nou.

Aiden, an, rosti, cu respirai întretăiată.

— Las S-l să sune. -ţă până când el s-a întins

L-am aprobat şi am r.m ^ ^ nou doar că ^ şi m-a sărutat scurt. Apoi *eie* Mi-am rotit privirea spre data asta, Aiden a primir ur> ţ iui gtătea lângă pachetul scaunul din dreapta, un nu-mi fi întors privirea de ţigări. Am clipit rar, dorindu-mi sa i ^'fos, suficient de naivă niciodată şi să fi rămas în

A cui era vina? A mea, pemiu ta ţ nuri,'rs a fost suncient de indiferent încât să sper, sau a lui, pentru ca a 'rosi

încât să îmi dea speranţe false? ^

Am rămas cu ochii pironiţi asupra ecranului pană când, m cele din urmă, s-a stins. Nu-mi păsa de faptul că in altă situaţie m-aş fi mustrat pentru lipsa de bun simţ de care dădeam dovadă. îmi păsa şi mă temeam în acelaşi timp ca nu cumva să îi fac o scenă de gelozie.

Ai impresii! *că eşti iubita iui?* M-am întrebat Nu, nu eram iubita lui şi trebuia să mă şi comport ca atare, doar că nu ştiam cum să fac asta. Până în urmă cu câteva secunde, Aiden mă săruta de parcă nu mai conta nimic altceva, iar acum... Aiden şi-a rotit privirea spre telefon şi l-a luat. Dintr-odată, s-a încordat încremenisem, iar cuvintele încă pluteau în faţa ochilor mei.

Iubitule, sunt în oraş.

Mai scria ceva, dar mintea mi se golise şi nu auzeam decât *iubitule, iubitule, iubitule.*

Taci odată!

nu L^{S}nom^{C}r "niŠte' o apăsatoare * sinistră. Motorul

K C K S S : — P— -

— Blair...

curat, pentru că l-a^'to^dacă mtT'Un ^ b"'

^{N}u-mi rămânea nimi n numit **aşa.**

Mi-am luat cămaşa pe m^e *¡T* f* făCUt de oăt Să mă adun'*

murau înti venea să s« afară h 'ncheiat-°- Degetele îmi tre- Mh?

afară dln **maşină şi M 0 iau la fu" ă**

15

Dh, Doamne! Oai*»

1Ua'EBaCa şl am deschiTp^!^y mormli de la el? Mi-am oiam să o izbesc în

Scanned by
CamScanner

mea, dar asta n-ar fi făcut decât să îi demonstreze lui Aiden că eram geloasă şi, mai presus de toate, că mă simţeam rănită. Am rămas afară câteva minute bune, încercând să mă calmez. Nu avea niciun rost să spun ceva. De ce aş fi făcut-o? Nu eram *iubita* iui. Eram doar o fată naivă care începea să se îndrăgostească de el, în ciuda voinţei sale. Dacă asta nu se întâmplase deja. Mă simţeam folosită, iar lacrimile nu se dădeau în lături de la a-mi arăta asta. Le-am şters cu două degete şi am înconjurat maşina. Am deschis portiera care nu era chiar atât de blocată şi am rămas afară, neştiind sigur ce să fac.

— Crezi că mă poţi duce până la cămin? am întrebat în cele din urmă.

— Normal, Blair. Urcă.

Blair. De ce mă deranja propriul meu nume?

Nici n-am îndrăznit să îl privesc. Aproape m-am lipit de portieră, simţindu-mă ridicolă. Cum ajunsesem de la a ne săruta în modul în care tocmai o făcusem, la liniştea aia mormântală? Mi-am tot muşcat buzele ca să nu îi cer o explicaţie pe care mi se părea că nu aveam dreptul să o cer. El probabil era de aceeaşi părere ca şi mine, pentru că nu a scos un cuvânt tot drumul. îmi venea să dau cu pumnii in el.

Când eram aproape de cămin, mi-a sunat telefonul. Nu cunoşteam numărul, dar preferam să vorbesc cu oricine, decât să izbucnesc în plâns.

— Blair, am recunoscut vocea lui Arden.

Bine, poate nu chiar cu oricine. Nu uitasem de mărturisirea lui Arden, doar că eu nu aveam nimic să îi spun.

— Arden?

Maxilarul lui Aiden s-a încordat.

— Da, mi-a confirmat. Eu sunt. Crezi că ai putea să vii până la poliţie?

— La poliţie? aproape am ridicat tonul la el.

Am fugit de poliţie. Nu ţineam neapărat să mă duc acolo de bunăvoie.

— Te rog, Blair. N-am ştiut pe cine să sun, care chiar să răspundă la telefon.

Am pufnit Nu era un lucru foarte inteligent din partea lui ˢă îmi spună asta. Să o facă să sune de parcă eram persoan

. , ÎTIM.au probleme, pentru pe care ceilalţi o sunau c nc m0ment la telefon, aveam viaţă socială şi **răspundeam** in

— Şi cu ce să te ajut eu, Ar <-■ 7 ţa ja banii imediat.

_ Ai putea să îmi plSteşb cauţiunea.iP

— Cât? am întrebat.

— Două sute. arcuit osprânceanăşi m-a

Am izbucnit în râs. A.dcn şi-a arcuu o p privit întrebător.

— N-am atâţia bani, Ardcn.

Scanned by
CamScanner

— Te rog, Blair.

— Nu promit nimic. ,

De ce am spus asta? Pentru că sunt una d.n persoanele care pur şi simplu nu ştiu când să spună nu.

— Blair, s-a întâmplat ceva?

Am clătinat din cap, apoi m-am întrebat ce să fac.

— Arden a fost arestat, i-am zis.

Aiden a zâmbit ironic. Era atât de relaxat încât maro enervat şi mai tare.

— Serios? Asta e tot ce poţi să faci? Să zâmbeşti?

— Ce altceva ai vrea să fac?

— Nu ştiu! Mi-am ridicat palmele în aer, nervoasă. Ai putea măcar să te prefaci că îţi pasă de el.

A oprit maşina în campus, apoi şi-a rotit privirea spre mine.

— Dar nu-mi pasă, m-a asigurat. Iar Arden nu merită nici măcar să mă prefac, Blair. Aşa că, mai exact, care e problema?

Oii, care e problema? Problema e că ai primit un mesaj în care cineva îţi spunea „iubitule", în timp ce te sărutai cu mine. Asta e problema mea. Problema mea, e iubita ta, Aiden!

— **Nu e nicio problemă.**

Blair, înţeleg că ţie îţi pasă chiar şi de persoanele pe care nu ie cunoşti, a râs Aiden, dar eu nu sunt aşa.

tele,7âu Md" Crede" mă că dat seama. Dar Arden e fra-

¿cS: ^S s^ c p â;cattSiune! Bi_?

gurul lucru care îmi A nuanţe,dar ăstaerasin-

subţîre la care trebuia să ^ griSfo^ Să încdC ^

— N» Ştiu, am recunoscut P npreaţma lui Aiden'

A mai stăruit cu privirea mea o fracţiune, apoi a demarat.

— Aiden, unde mergem?

— La poliţie, Blair. Nu acolo ai vrut să mergem?

Toată seara fusesem o bombă cu ceas, pe două picioare. Iar cu Aiden... ei bine, chiar avem motive să mă cert. Doar că nu voiam. Nu m-am gândit de două ori înainte să mă cert cu Em sau să îl acuz pe Arden că era beat din cauză că a pretins că mă iubea. îl uram pentru asta. îl uram, pentru că, deşi mă simţeam minţită, nu vroiam să mă cert cu el. Dumnezeule! Chiar nu voiam.

— Bine, am zis pe cel mai calm ton posibil. Mergem să îl scoatem pe Arden, dar să ştii că eu nu am atâţia bani la mine.

— Blair...

— Ce? m-am răstit.

Mai aveam puţin şi plângeam.

— Nu mai face asta!

Vocea îi era ceva mai puţin indiferentă, dar tot nu suna ca cea cu care mă obişnuisem.

— Ce sa nu mai fac?

— Să nu îţi mai înghiţi fiecare cuvânt care probabil îţi trece acum prin minte. Ştiu că vrei să mă înjuri,

— Nu ştii nimic, am protestat.

Scanned by
CamScanner

Complet inutil, pentru că asta voiam să fac. Să îl înjur şi să...

— Mai ştiu că ai impresia că te-am minţit.

Da. Şi asta. De unde ştia tot ce simţeam eu? Doamne, cât de tare îl uram în secunda aia!

— Ţi-am spus că nu ştii nimic.

Nu-mi plăcea să mă comport în preajma lui la fel cum o făceam în preajma celorlalţi. într-o manieră teribil de stranie, în preajma lui Aiden nu-mi măsurăm cuvintele şi nici nu mă întrebam cine eram cu adevărat, pentru că ştiam. Aiden scotea la iveală tot ce era mai bun şi, în acelaşi timp, mai râu din mine.

Bine, fie, a părut să se lase învins, apoi a continuat: dar să ştii că orice vrei să îmi spui, sunt pregătit să te ascult. Dacă vrei să mă înjuri sau să mă loveşti, dă-i drumul. Doar că înainte ˢă faci asta, poate ar trebui să ştii ca nu te-am..,

— Nu mă interesează, l-am întrerupt.

Durerea acută pe care o simţeam în piept nu era de acord ᶜu mine. Nici golul din stomac şi nici nodul din gât. Abia îmi

Scanned by
CamScanner

mai ţineam ochii deschişi. Voiam să aud ce avea de spus, dar nu eram pregătită pentru orice scuză avusese timp să formule- ze in timpul în care nu vorbise deloc cu mine.

— Poftim ?

Şi-a rotit trapul spre mine, prîvindu-mă încordat M-am în- trebat cat de tare i se puteau întuneca ochii, pentru că păreau aproape negri.

— Am spus că nu mă interesează, glasul mi-a tremurat. Nu-mi eşti dator cu nicio explicaţie, aşa că, stai liniştit. în plus, nici măcar nu b-am cerut una.

— Şi atunci de ce te comporţi de parcă aştepţi să îţi ofer o explicaţie?

Folosea tonul rece şi indiferent care mă făcea să uni doresc să mă fac mică, mică şi să dispar.

— Nu mă comport aşa. îmi pare rău. Sunt doar obosită.

Şi chiar îmi părea rău că nu reuşeam să îl citesc cum o făcea el cu mine. Mi-am întors privirea spre geam. Mă durea şi mai tare dacă îi priveam faţa inexpresivă.

— Scuza asta funcţionează de obicei? m-a întrebat pe acelaşi ton.

— Care?

— Asta, cum că eşti obosită, mi-a explicat, deşi nu era nevoie, pentru că ştiam la ce se referea.

— Nu-i o scuză.

Vocea mi se stingea din ce în ce mai tare. De ce nu ajungeam odată la poliţie ca să pot să mă îndepărtez de el?

Ştim amândoi că minţi, Blair. Aşa că spune-mi pentru ce te mai străduieşti. Nu eşti obosită. Eşti nervoasă şi furioasă şi te abţii să îmi spui orice îţi trece prin minte, i ^ *T*"cor£*at Aiden începea să mă calce pe nervi şi stia şi el asta. De fapt cred că asta voia de fapt să facă. Avea de gând să apese toate butoanele, până când aş fi răbufnit.

— De ce îmi tot spui numele?

ue data aia chiar m-am rotit spre el şi an privesc în ochi. Mâinile sale strângeau volanu necesar, iar maxilarul i-a zvâcnit dar era la ca şi mine. Poate, de fapt încăpăţânarea lui o iar asta însemna că nu urma să ajungem ni

i avut curajul să îl mai tare decât era el de încăpăţânat Întrecea pe a mea, ăieri cu discuţia.

Scanned by
CamScanner

Niciunul dintre noi nu a ridicat tonul, ceea ce era şi mai frus- tranţ. Ai lui era rece şi nepăsător, iar al meu, chiar dacă mai tremura atunci când pronunţam anumite cuvinte, era calm.

— Dar cum ai vrea să-ţi spun?

Am pufnit. Clar, era mult mai încăpăţânat decât mine. N-aveam de pierdut nimic mai mult decât pierdusem deja, aşa că mi-am călcat orgoliul în picioare şi i-am spus:

— Nu mi-ai mai zis *iubito* de când ai primit mesajul.

— Credeam că nu-ţi place să îţi spun aşa.

Ştim amândoi că tui e adevărat.

— Nu era vorba despre ce îmi place şi ce nu. Te-am întrebat de ce îmi tot repeţi numele. Ţi-ai amintit că ai o iubită, iar aia nu sunt eu?

Eram o nenorocită. Se părea că ajunsesem în sfârşit la poliţie. Aiden a parcat şi oprit motorul. Nu şi-a retras mâinile de pe volan. Le-a ţinut acolo, strângându-l până ce degetele i s-au albit M-am încruntat şi mă pregăteam să îi atrag atenţia să nu mai facă asta, dar mi-am ridicat privirea spre faţa lui şi m-am răzgândit. Stătea cu capul pe spate, lipit de scaun şi avea ochii închişi. Părea oricum, numai fericit nu. Spusesem o prostie, dar ce anume?

înainte să apuc să îl întreb ceva, Aiden a deschis portiera şi a coborât, nervos. Nici el nu a izbit-o în urma lui. Mi-am rotit privirea şi l-am urmărit intrând în secţia de poliţie care era la câţiva metri distanţă. Nu aveam stare şi, deşi probabil el ar fi vrut să rămân unde eram, am coborât, începând să mă învârt prin parcare.

începeam să înţeleg nevoia lui Aiden de a fuma. Eram chiar tentată să iau o ţigară din pachetul lui, dar am reuşit să mă abţin. M-am oprit în faţa uşii de la intrare. Am rămas, balansându-mă de pe un picior pe celălalt.

Cine era cea care îi dăduse mesaj lui Aiden? Şi dacă era iubita lui, de ce era atât de încordat? Aveam o mulţime de întrebări care nu îşi găseau răspunsul şi pe care n-ar fi trebuit în primul rând să mi le adresez.

Arden a ieşit din secţie zece minute mai târziu, minute pe care începeam să regret că nu le-am petrecut în maşină. S-a îndreptat spre mine cu un zâmbet larg pe chip. Aveam de gând să îl întreb pentru ce a fost arestat şi dacă era bine, însă n-am avi*t timp să o fac. S-a oprit în faţa mea şi m-a tras în braţele

Scanned by
CamScanner

. i mea. Următorul lucru pe carp lu.. aşezându-şi maniile: p găsİnduşicalea **1**

İwIe

,-am simţii a fost limba u. & J ^ ^ ^ buzele mele. N.c. măcar n P urmS. Ardenşi-a dat şoc. N-am făcut nicio **mişcare.** încete **?**uat seama de asta şi s-a retras. Îl priveam pasiv, *n^und^span*

— Mulţumesc, a zis el zâmbind stingher Ih rămân dator. O să trec mâine pe la cămin ca să îţi înapoiez de banii.

— De fapt, Aiden e ce) care...

N-am reuşit să îmi termin propoziţia. Aiden şi-a făcut apariţia în spatele lui şi mă privea încruntat, peste umărul lui Arden. A mai făcut un pas în faţă, oprindu-se lângă nune. Mă omora să fiu atât de aproape de el. Simţurile îmi erau date peste cap şi aveam nevoie de aer, nu de parfumul lui care plutea în apropierea mea.

— Blair, de ce eşti aşa palidă? Ţi-a făcut ceva?

Nu-i puteam spune lui Aiden că Arden m-a sărutat. Deşi o vocea din mintea mea mă împingea să o fac, o alta insista să nu, asigurându-mă că nu i-ar fi păsat. Eram şi mai derutată de faptul că înlocuise tonul indiferent cu unul îngrijorat, de parcă îi păsa, iar asta mă enerva şi mai tare. Mă întrebam dacă Aiden nu cumva avea un întrerupător care îi permitea să îşi oprească şi să îşi pornească emoţiile.

— Nu te băga între mine şi iubita mea, a intervenit Arden.

— Nu sunt iubita ta! m-am răstit la el.

Trebuia să mai rezist câteva minute, apoi puteam să plec la cămin şi să scap de amândoi.

Nu mai e iubita ta, a mârâit Aiden. Şi data viitoare când mtn in rahat, n-o mai suna pe ea.

ia aolT"1 neV oie deaSta NU aVeam nevoi® ca Aiden să îmi ia apărarea, mai ales că şi el mă mințise.

aici? a Întrebat Arden^8n! ^ ^ Părerea_Ce cauti nemulţumirea pe chip, pentru că el nu se străduia prea tare să îşi reprime sentimentele. [ar Aiden... ei bine, îmi dădeam seama cât de nervos era, tocmai pentru că nu lăsa să se citească ni- mic pe faţa lui.

— Mulţumesc, i-a zis Arden tăios.

Aiden a pufnit.

— Haide, aproape l-am implorat.

Aiden mi-a zâmbit cu un colţ al buzelor şi se pregătea să plece când Arden mi-a spus:

— Blair, în legătură cu sărut...

— Ai sărutat-o?

Aiden a revenit în poziţia iniţială şi nu s-a deranjat să aştepte un răspuns. Următorul lucru pe care l-am văzut a fost Arden, dând un pas înapoi şi rânjind aiurea, de parcă se bucura de reacţia lui Aiden. Nu mi-a luat mult să îmi dau seama că asta a intenţionat. Voia să 11 provoace pe Aiden şi reuşise. Până să mă bag între ei – ceea ce oricum nu era o idee deloc inspirată **15** rden l-a lovit înapoi.

— Terminaţi! Aproape am ţipat, deşi nu mă băga nimeni în seamă. **8**

Scanned by
CamScanner

M-am strecurat între ei, lipindu-mi palmele de pieptul lui Aiden, deşi el era cel pe care îl cunoşteam mai puţin. M-am împins în el, cu toată forţa. S-a dat un pas înapoi, probabil mai mult ca să nu mă simt inutilă, dar îi simţeam tTupul încordat sub palmele mele. Ochii îi erau de un albastru întunecat, ca cerul senin într-o noapte de vară şi îl privea furios pe Arden, pe deasupra mea.

— Aiden, te rog.

Trebuia să ştiu că nu puteau să se afle unul în preajma celuilalt fără să sară unul la altul. Eram dispusă să accept că era vina mea, însă pe moment, trebuia să îi îndepărtez.

— Aiden, am continuat, suntem în faţa unei secţii de poliţie şi chiar n-am bani să te scot pe cauţiune.

Nici măcar nu eram sigură dacă l-ar fi arestat sau dacă i-ar fi dat doar o amendă, dar trebuia să vorbesc. Şi-a **coborât** privirea spre mine şi a schiţat o jumătate de zâmbet. Nu era mult, dar am răsuflat uşurată.

Stai departe de ea! i-a spus lui Arder, apoi nt-a luat de mână, forţându-mă să îl urmez: - • J

Din fericire, era eu spatele la mine ş. nu .nu vedea u Inurea de Pe faW. Căutam o explicaţie pentru atitudinea lu. posesiva, dar nu-mi trecea nimic prin minte. Am dat ytna pe tensiunea

care era mereu prezentă întreel şi fratele lui. Am încercat să mă conving că nu avea nimic de-a face cu mine.

Pentru că nu avea. Aiden avea o iubită, iar eu nu mai eram împreună cu Arden. M-am întrebat cum arăta iubita lui Aiden. Dacă era blondă, înaltă, sau dacă avea un zâmbet care îţi tăia respiraţia. Nu ştiam dacă zâmbetul ei avea sau nu efectul ăsta, dar mie mi se tăia respiraţia numai când mă gândeam la ea. Mi-am smucit mâna din a lui, ignorând lipsa căldurii.

— Noapte bună, Aiden, i-am spus când am ajuns lângă maşină şi mi-am dat seama că nu mai puteam împărţi acelaşi aer cu el până la cămin, fără să izbucnesc în plâns.

— Ce faci, Blaîr?

Am mai făcut un pas în laterala maşinii. Nici măcar nu mă puteam convinge că să plec era ceea ce-mi doream.

— O să iau un taxi. Mi-a ajuns pe seara asta.

— Ai impresia că te las să mergi cu un taxi la ora asta? Habar n-aveam cât era ceasul. M-am oprit, întorcându-mi

privirea spre el. în câteva clipe, urma să ajungă lângă mine.

— Ai impresia că ai vreun drept să îmi spui ce să fac?

Şi-a arcuit o sprânceană.

— Blair...

Dumnezeule, aproape mârâia la mine.

— Nici o Blair, Aiden! Nu merg nicăieri cu «ne. De fapt. şti. ceva? Am tras aer în piept, hotârându-mă că urma să spun **^ s,al d*P-,e ^ mine de azi înainte. Nu**

sprS!Zdat°Bo·TiOS' Vorbeam s>ugură. A făcut un pas

Scanned by
CamScanner

™ de eL ^dat ımapoi când

ia Să mceTz să ^ ^T Un senHmen‘ de d$jâ vu aL trebu-

— Ce faci? 8 sm8ură mtr-o situație fără scăpare-

Scanned by

Respiram sacadat. Aiden nu mai era deloc rece sau nervos. **Era încruntat** şi serios, iar eu nu ştiam cum să fac faţă la schimbările lui bruşte de comportament. îmi venea să îmi (Tec degetele peste buza lui care sângera uşor. Ce era în neregulă cu mine?

— Ţi-am spus să nu faci asta, Blair. Nu te comporta aşa cu mine.

— Nu mă comport în niciun fel. Lasă-mă în pace!

Mi-am împins palmele de pieptul lui, absolut fără niciun folos. Şi-a sprijinit mâinile de capota maşinii, de o parte şi de alta a mea.

— Dacă vrei o explicaţie, de ce nu o ceri şi continui să stai îmbufnată, de parcă nu eşti supărată pe mine?

— Supărată pe tine? am pufnit. Doamne, Aiden! Nu-mi eşti dator cu nicio explicaţie. între noi doi nu e absolut nimic!

Aproape am ţipat ultima parte.

— Şi vrei să rămână aşa sau vrei să auzi naibii explicaţia aia? Respiram printre buzele întredeschise, pentru că nările îmi erau înfundate de parfumul lui. Era nebun? Cum putea să mă întrebe dacă voiam ca lucrurile să se schimbe între noi, deşi avea o iubită?

— Aş vrea să rămână exact aşa cum sunt, am minţit.

Aiden s-a întors la a afişa indiferenţa aia rece care mă făcea să vreau să dispar.

— Urcă în maşină dacă nu vrei să te iau pe sus, a fost ultimul lucru pe care mi l-a spus în acea seară.

Eram naivă.

Eram o mincinoasă îngrozitoare.

Eram nervoasă.

Eram frustrată.

Eram obosită.

Şi, cel mai rău lucru dintre toate...

Eram îndrăgostită de Aiden.

Am urcat în maşină. Nu mai aveam energia necesară ca să cert cu el.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 13

Când am ajuns în cameră, n-am văzut-o pe Em din prima, din cauza lacrimilor care îmi curgeau şiroaie pe obraji şi îmi înceţoşau vederea. Am închis uşa în urma mea, apoi m-am sprijinit cu spatele de ea.

— Blair? am auzit vocea panicată a lui Em.

Am deschis ochii, apoi mi-am şters lacrimile.

— Bună, am şoptit cu un glas stins.

— Blair? Ce s-a întâmplat?

S-a ridicat de pe pat, venind spre mine. Era îmbrăcată în pijamaua ei preferată, de un roz bătător la ochi şi se pregătea să doarmă. Oare cât era ceasul?

— îmi pare rău că am răbufnit, am spus printre suspine.

— Nu-i nimic, mi-a zâmbit.

Ca şi mine, Em nu putea să petreacă prea mult timp supărată pe cineva.

— Chiar... îmi... pare... rău.

— Lasă asta. Stai jos şi spune-mi ce-ai păţit.

Am încuviinţat, lăsând-o să mă tragă de mână. Nu eram hotărâtă dacă voiam să îi povestesc despre Arden, despre Aiden, despre Jethro, sau despre ce se întâmpla în viaţa mea.

Am avut o seară proastă, am zis după ce m-am mai liniştit* puţin.

~ !?*ldeʰillbito_ ˢpune-mi se s-a întâmplat.

Am înghiţit în sec, deşi nu aveam salivă suficientă nici mâ' car cât să îrru umezesc buzele. M-am descălţat, m-am urcat în pat şi m-am cuibărit cu capul în poalele ei.

|ıˢră să îşi dea seama, Em a răsucit cuţitul în rană

— Nu-mi mai spune iubito, am rugat-o.

De cc, mb... &uze, a mormăit nemulţumită de ea însăşi. Sunt o idioată.

- Nu are legătură cu tine, Em, am încercat să zâmbesc.

— Are legătură cu Aiden, nu-i aşa?

— Mhm, am mormăit. într-un fel.

— Ce se întâmplă între voi, Blair?

Em a început să se joace cu părul meu.

— Aş vrea şi eu să ştiu. Chiar am nevoie să ştiu, dar n-am nici cea mai mică idee. în seara aia când am fost la petrecere la Tau, am continuat, aproape m-am culcat cu el.

Em a icnit surprinsă şi s-a oprit din a-mi mângâia părul.

Scanned by
CamScanner

— Am auzit bine? a chicotit. încă de pe atunci? Când eu încă mai credeam că Arden e în exemplar unic?

— Mda. l-am confundat... cred.

— Crezi? Cum adică, Blair?

— Nu ştiu, am ridicat din umeri, iar ea a continuat să-şi plimbe degetele prin părul meu. Sunt atât de diferiţi şi cred că eu sunt o cauză pierdută. Arden mi-a spus că mă iubeşte, iar eu l-am întrebat dacă era beat.

Em a izbucnit într-un râs molipsitor care m-a făcut şi pe mine să zâmbesc.

— Chiar ţi-a spus asta?

— Îhî... Iar eu n-am spus nimic altceva. Adică, lăsând la o parte faptul că l-am întrebat dacă era beat.

— Se mai întâmplă, a continuat să râdă.

— Nu zău? am pufnit. A aşteptat să ne despărţim ca să îmi spună asta.

— Şi tu?

— Eu ce?

— **îl iubeşti?**

— Nu, am răspuns atât de repede încât m-am înspăimântat şi pe mine.

Şi chiar vorbeam serios. Aiden reuşise sâ strice ceva în mine. Aiden reuşise să îmi capteze atenţia într-un timp atât de scurt, încât mă întrebam cum era posibil. Era terifiant modul în care intrase în viaţa mea, ca un uragan, râscolindu-mâ cu totu .

— î>i Aiden?

An, ridicat din amari. Nu voiam să vorbesc despre asta. Em a înţeles asta şi a schimbat subiectul.

— Ce fac ai tăi?

Bine... cred. **N-am mai vorbit cu ei de câteva zile. Bănuiesc** că sunt în mijlocul divorţului.

— Esti bine?

— Da, an, răspuns repede, doar că, de data asta, mînţeam. Nu eram bine. Probabil nici tata nu era bine, sau mama -

deşi ea nu ar fi recunoscut-o niciodată. M-am bucurat în sinea mea pentru că Em era destul de aeriană încât să nu îşi dea seama că mînţeam.

Acum să nu mai văd nicio lacrimă, mi-a zis pe un ton amenințător. Mâine mergem la cumpărături.

Deşi am protestat vehement în sinea mea, n-am spus nimic.

— Ce cumpărăm?

— Cadouri, a spus entuziasmată.

— Pentru cine?

— Eu trebuie să iau ceva pentru Arden, dar bănuiesc că tu trebuie să îi iei ceva şi lui Aiden. Aş amâna până săptămâna viitoare, dar ax mei vin în vizită şi o să stau îngrozitor de prost cu timpul.

Scanned by
CamScanner

— De ce i-aş cumpăra ceva lui Aiden? am întrebat, ăsta fiind singurul lucru pe care îl reţinusem din ce îmi spusese Em.

— Pentru că e ziua lor vineri?

N-am ştiu ce să spun, aşa că am tăcut din gură. Ce aş fi putut sâ îi cumpăr lui Aiden? Nu voiam să îi cumpăr nimic lui Aiden, despre care oricum nu ştiam absolut nimic. Dacă totuşi ar fi trebuit să îi fac un cadou, dacă ar fi fost posibil, i-aş fi luat un lacăt ca să îi închid gura. Nu mai suportam să îl aud spunându-mi *iubito* nici măcar o dată.

te dTtâcere ^ ° ^ ^ ** P&t' ^ SpUS dUpă câteva minU'

s a ^ ^ P i d 0 a r e l e lUÎ Em_ Ea s'a ridkat ŞÎ

Er^

schimb de haine sau ^ oU m'ıam mai deran^at să mă

dar aveam împresura *T* ^ ^ Simpiu V o iam ®ă dOn^

5 ernuturile încă păstrau mirosul lu*

Scanned by
CamScanner

ALjcn, deşi le spâlasem. Am închis ochii, rugându-mâ să dorm, ca să nu mă mai gândesc la el.

Nu înţelegeam atitudinea lui în ceea ce mă privea. Dacă avea o iubită, i se părea amuzant să îşi bată joc de mine? De ce îl lovise pe Arden? Nu înţelegeam o mulţime de lucruri, iar întrebările care începeau cu „de ce?", parcă nu se mai opreau, hotărâte să nu mă lase să dorm.

M-am foit toată noaptea şi n-am închis ochii aproape deloc. A doua zi aproape m-am rostogolit fără nichin chef din pat. N-aveam chef nici măcar să fac duş, dar am făcut-o. Apoi m-am plimbat cu Em prin magazine până când au început să mă doară picioarele. Din fericire, Em era atât de vorbăreaţă, încât înlătura toată liniştea care s-ar fi putut lăsa între noi. Iar cel mai bun lucru din asta era faptul că eu nu eram obligată să vorbesc. Şi aşa nu aveam nimic de spus. N-am găsit nimic să îi cumpăr lui Aiden, dar nici nu ştiu sigur dacă am căutat. Mi-am propus să caut singură, într-o altă zi. Em era în stare să găsească lucruri şi pentru oamenii pe care nu îi cunoştea.

Mi-am petrecut următoarele zile în preajma ei şi alergând la cursuri. Cu cât stăteam mai mult cu ea, cu atât mai tare îi simţeam lipsa lui Jethro, pentru că obişnuiam să fiu exact ca ea atunci când el trăia. Ştiam că el mi-ar fi spus să mă adun şi să nu-mi pierd vremea gândindu-mă la Aiden, dar realitatea e că starea mea nu avea în totalitate legătură cu el. Cu cât treceau zilele şi se apropia ziua în care se împlineau doi ani de la moartea lui Jethro, cu atât deveneam mai posomorâtă. Mama mă sunase de câteva ori, dar nu mă simţeam în stare să vorbesc cu ea.

Nu mă simţeam în stare să fac nimic altceva în afară de a mă deplasa la cursuri şi înapoi.

Miercuri seara, Em m-a anunţat că urma să doarmă la Zeke. Am încercat să nu par afectată de asta, dar după ce a plecat, am rămas cu capul sprijinit în palme, întrebându-mâ ce să fac. Nu aveam nici măcar un proiect de făcut,

Nu-l mai văzusem pe Aiden din seara aia şi m-am întrebat dacă nu cumva plecase din nou.

Mă gândeam să ies să îmi cumpăr ceva de mâncare, când ci- neva a bătut la uşă. Am tresărit şi m-am dus să răspund, fără chef.

Scanned
by

— Salut, mi-a zâmbit Arden de partea cealaltă a uşii.

— Bună, m-am dat la o parte, lăsându-l să intre.

Mi-a întins unul dintre paharele cu cafea pe care le avea în mână. L-am luat recunoscătoare, aşezându-mă la mine pe pat.

— Ce faci? Nu te-am văzut săptămâna asta aproape deloc.

— Am fost ocupată.

/VIU IU51 ULUţ/tou.

Am luat o gură de cafea. El oricum avea impresia că eram o tocilară, aşa că nu mi-am pierdut *timpul* căutând o explicaţi

— Poate ieşim mâine la o cafea.

— Poate, am zis, deşi nu aveam nici cea mai *mică* intentie să fac asta.

— Ce faci vineri?

Mă tenta să îi spun că plănuiam să fac proiectele pentru întregul semestru, dar m-am abţinut.

— Nu ştiu.

— E ziua mea, a zis, trecându-şi o mână prin păr. Dau o pe trecere la frăţie, poate ai timp să treci pe acolo.

— O să văd.

O *să* văd nu însemna nici da, nici nu. Nu-i aşa?

— Uite, a zis scoţându-şi portofelul din buzunar. Crezi că ai putea să îi dai banii înapoi lui Aiden?

— De ce nu-i dai tu?

— Poate nu ţi-ai dat seama, dar noi doi nu ne prea înţelegem.

— Până şi un copil de cinci ani şi-ar fi dat seama de asta, Arden. Dar de ce?

— Are impresia că din cauza mea l-au trimis ai noştri de acasă. Mă urăşte şi mai tare pentru că a intrat (a Conservator şi apoi a trebuit să plece. Ar fi putut oricând să dea în Madrid, dar n-a făcut-o.

M-am încruntat. Oamenii îmi dădeau explicaţii atunci când mă aşteptam mai puţin.

— S-a apucat de informatică, a fost ce am zis.

— Mda. Exact de ce ura cel mai tare. Cred că ăsta a fost mo- 1 lui de a le demonstra alor noştri că se descurcă. Habai n-am. Şi-a trecut din nou mâna prin păr.

— Blair, a continuat, în legătură

Nu o spune!

— ^ târziu dnT Să ,m oă te iubesc, $tiu că mi am d3t

vorbit se

seama

Scanned by
CamScanner

Arden... am şoptit.

înţeleg dacă ai nevoie de timn ■ iubitul perfect. Y ?

1 că nic i n-am fost

Iar îmi venea să îl întreb daca nu cumva băuse ceva

Mda, n-a, fost Eu nu ştiu exact ce sâ îţi spun

Nu trebuie sâ im, spui nimic. Tot ce îţi cer e încă o san,a Ştiu că m-am comportat aiurea. Şansă.

Aparent Arden era conştient de mai multe lucruri decât ere deam eu, dar eu îmi doream să fi realizat lucrurile astea câtincâ mai eram rmpreună. Înainte ca Aiden sâ îşi facă apariţia şi să mă facă să pun la îndoială deciziile mele.

Arden, momentan nu trec printr-o pasă prea bună.

E din cauza lui Aiden, Blair? Simţi ceva pentru el?

Aproape puteam să îi citesc dezamăgirea pe chip. Ce se întâmpla cu Aiden? Arden, la naiba! Ce se întâmpla cu Arden? Trebuia să nu mă mai gândesc la Aiden. Chiar trebuia să fac asta, dar devenise o parte din mine. O parte pe care nu îmi dădeam seama cum să o alung.

— Nu ştiu, am recunoscut într-o oarecare măsură şi minţind parţial, pentru că da, simţeam ceva pentru Aiden.

— Sper doar să te mai gândeşti la asta, Blair.

— Mhm.

— Atunci sper să ne vedem la petrecere.

Am ridicat din umeri. Arden s-a apropiat de mine şi, pentru o secundă, m-am panicat, crezând că urma să mă sărute din nou, dar doar m-a sărutat pe obraz şi a ieşit din cameră.

Ziua de joi mi-am petrecut-o precum celelalte. într-o stare acută de dezinteres total. M-am urnit totuşi din loc şi am pornit într-o goană după cadouri, deşi nu eram sigură dacă urma să merg la petrecere sau nu. Lui Arden i-am cumpărat un set de machete de maşini- E înnebunit după ele şi tot apartamentul lui era împânzit cu tot felul de astfel de obiecte la care eu nu le văd sensul.

Pentru Aiden... ei bine, după ce am petrecut mai mult de trei ore căutând ceva, mi-am dat seama că puteam să mă mar învârt câteva ore bune şi tot n-aş fi găsit ceva pentru el. Nu din cauză că nu-l cunoşteam prea bine, ci pentru că nu i se potnvearomic.

în cele din urmă, am intrat într-un magazin cu ‘nst™ “e „ ie. Mi-am petrecut jumătate de oră ascultându- pe tipu

povestindu-mi de ce

tă, dar eu oricum nu ştiam fa »- sau

dacă avea una. Ştiam doar că intrase la Conservator ş, a vfcu. sem cântând o singură dată. L-am văzut, nu l-am auzit, pentru că s-a oprit în clipa in care am intrat in cameră

în timp ce tipul îmi oferea o mulţime de mformaţn despre materialul din care era făcută pana, sau numărul de centimetri potrivit pentru tipul de corzi, eu mă gândeam că mi-ar fi plăcut totuşi să îl aud cântând pe Aiden. Am sfârşit pnn a cumpăra pana pe care mi-a recomandat-o jesse – aşa aflasem între timp că îl chema. Apoi, aproape m-am certat cu tipul care era la personalizârile de cadouri. Eu voiam o ambigramă cu numele lui

Scanned by
CamScanner

Aiden, iar jos un semn care să simbolizeze independent. El îmi explica de ce nu era posibil, eu mă răsteam la el că era incompetent. Aia a fost o zi proastă, dar în cele din urmă am ajuns la că min cu pana pe care mai aveam puţin şi o opream pentru mine. Şi, desigur, machetele pentru Arden.

— Vii şi tu? a ţipat vineri seară Em.

— Vin, am răspuns pe un ton jos.

Eu nu eram nevoită să ţip ca să mă fac auzită. în jurul meu nu se dezlănţuia o petrecere.

— Eu am băut, dar Zeke încă nu s-a atins de nimic. Dacă vrei, îl trimit după tine.

— E în regulă. Trebuie să ajungă Arden.

Bine, a zis cu o schimbare bruscă de ton, apoi mi-a închis. Nu-i surâdea ideea că vorbeam din nou cu Arden, dar cumva începusem să îi simt lipsa.

Duci hpsa unei relaţii superficiale, a pufnit vocea din mintea mea. Tare inteligenta mai eşti!

Când Arden a bătut la uşă, eram aproape gata. Purtam o ro- 2EKT" ™

86 oPrea ™ o palmă deasuPra genunchilor,

K : s : r r *

<•*"

W — *An* n **Q u** ™ ? **machiasem** p u **ţ** j n- **l** a c s 3m deSCWS "Şa_ Ariti

Şi tu la fel. <ini izbucni r ® s **din cauza fâstâcelii sale.**

Chiar arăta bine. Purta n * că era nimic diferit la P1 * nea gră şi blugialbaştri, aşa m ceea ce privea vestimentaţia. Hra ceva schimbat la atitudinea lui. îmi plăcea noul Ardcn mult mai tare decât vechiul.

— La mulţi ani! i-am zis după ce a **intrat** în **cameră.**

M-am întins să îl sărut pe obraz, dar Arden s-a rotit, apăsându-şi buzele peste ale mele. Mi-am pus palmele pe urne-' rii lui, cu gândul să îl împing, dar buzele mi s-au întredeschis, iar în scurt timp îi răspundeam la sărut. Nu înţelegeam de ce o făceam, din moment ce era evident că nu simţeam mare lucru. Mint. Nu simţeam nimic, dar îl lăsam să mă sărute. Şi mai rău, îi răspundeam la sărut. Şi-a strecurat o mână prin părul meu, trăgându-mă mai aproape de el. Arden avea un gust dulce care odată îmi era atât de familiar.

Am reuşit să mă dezmeticesc de cap, împingându-mi palmele în umerii lui. Am deschis gura să spun ceva, dar nu-mi venea în minte absolut nicio scuză. Eram idioată şi cam atât.

— Asta nu înseamnă că ne împăcăm, i-am atras atenţia. Eu.., Nu...

A încuviinţat, dar nu părea prea hotărât. Nu îl învinovăţeam.

— E bine de ştiut, a spus când deja începea să mă deranjeze tăcerea lui. Nu-i nimic, Blair, nu mă dau bătut.

Mi-am îngustat privirea. Dacă nu s-ar fi comportat atât de aiurea de ta bun început, poate nu s-ar mai fi găsit în postura aia. Mi-a luat haina din cuier şi mi-a ţinut-o în să până când am reuşit să îmi strecor braţele în ea. De când era Arden atât de grijuliu?

Scanned by
CamScanner

— Te-ai gândit că poate nu are rost? l-am întrebat în timp ce m-am rotit ca să iau cutia care se afla pe birou.

— Nu, a zis sigur pe el.

l-am întins cadoul. A luat cutia şi a desfăcut-o. Am izbucnit în râs când am văzut rânjetul larg şi sclipirea pe care au câ- pătat-o ochii lui.

— Nu e mare lucru.

— Glumeşti? Eşti iubita perfectă.

Am rămas cu mâna pe clanţă, rotindu-mă spre el.

— Fosta iubită, l-am corectat.

— Viitoarea.

— Serios, Arden. Nu are rost. Adică, fii serios! Se pare că ne înţelegem mai bine acum că nu mai suntem împreună.

— Ce vrei să zici?

*mWelu sâ spun câ putem ** avem 0 fârâ ca unul dintre noi să ridice tonul.

îmi oare rău pentru toate certurile alea.

Nu m-aş fi simţit atât de prost pe cât o făceam dacă Arden ar fi dat cel ma. mic semn că minţea. Dm păcate părea mai sln. cer decât l-am văzut vreodată, iar asta doar înrăutăţea lucrurile. – Haide, am deschis uşa, lăsând baltă discuţia^

Arden nu s.-a pierdut zâmbetul n.oo cl.pâ. M,-a desch.s por. tiera, a făcut conversaţie tot timpul şi a încercat să discute cu mine despre părin ti. mei. Aparent Em îşi dăduse drumul la guri şi îi spusese lui Zeke despre divorţul părinţilor me., iar acesta îl informase pe Arden Am răspuns destul de evaziv la întrebări, în timp ce în minte ticluiam un plan care se intitula cur», *sap ite cadavru} colegei melc*

Arden s-a ţinut aproape de mine cât am parcurs distanţa dintre maşină şi intrarea în frăţie. La un moment dat chiar i-am simţit mâna pe spatele meu.

— Să nu dispari, mi-a spus în timp ce îmi ţinea uşa deschisă.

— Dacă plănuiam să dispar, n-aş mai fi venit.

ham aruncat un zâmbet strâmb. Desigur că aveam de gând să dispar la un moment dat. Doar nu se aştepta să stau acolo până când s-ar fi terminat petrecerea, nu-i aşa?

— Vrei ceva de băut?

Am clătinat din cap. Arden mi-a zâmbit, făcându-mi semn cu bărbia că voia să meargă până sus, apoi a dispărut. Am răsuflat uşurată pentru că am scăpat de el.

Mi-am făcut Joc printre mulţimea de studenţi care, după cum arătau, petreceau de ceva timp. Ceasul era oricum vreo zece, deci eu eram cea întârziată. Am zărit-o pe Em în braţele lui Zeke, pe canapeaua din living, dar nu m-am dus să îi întrerup. Muzica se auzea din ce în ce mai tare, sau doar îmi făcea mie impresia/ si m-am * eram sigura persoană trează. Mi-am dat haina jos DintT odat*01^3 Să ° ^ cuieru^ lângă uşa de la intrare.

«iz'rrr** ■* - 16 9

Scanned by
CamScanner

locul în care *se* STET? **de acolo *m am* îndreptat spre**

■ws. ratindu-mi **0** **<te bere ţi**

rn.Mil>.

‘’’’’’«««„¡l.SSrîS'‘‘’’*

Scanned by
CamScanner

IVntru o clipă, am avut impresia că glumeai când m-ai sunat şi mi-ai spus că ai de gând să vii.

Em s-a oprit lângă mine.

— Da, ce să zic. Seara mea de învăţat e sâmbăta, nu vinerea. Blonda a chicotit, trăgându-mă de mână.

— Ce faci?! aproape am ţipat la ea.

Dansăm, prostuţo. Nu-i evident?

Am clătinat dezaprobator din cap. Ideea să încep să mă mişc printre cei care deja făceau asta, nu-mi surâdea absolut deloc. Am tras aer în piept, am luat o gură din doza de bere pe care o ţineam în mână şi am urmat-o pe Em. Ea părea să se simtă mult mai în largul ei decât mine, dar m-am lăsat purtată de muzică şi am început să mă mişc pe ritmul melodiei, care de fapt, nici nu cred că avea vreun ritm.

— Ai venit cu Arden?

— Da.

Am mai luat o gură de bere. Aveam nevoie de ea ca să pot înfrunta privirea nemulţumită a lui Em.

— E vreo problemă? Am întrebat-o.

întrebarea mă sâcâia. A clătinat din cap, deşi era evident că avea o problemă cu Arden.

— Şi atunci?

— Nimic, a ridicat palmele in sus. Doar că nu cred că e o idee bună să te împaci cu el.

— Nu mă împac cu el, am protestat. în plus, ţin să îţi amintesc că atunci când m-am despărţit de el, te-ai arătat surprinsă că eu am fost cea care a făcut asta.

— M-am înşelat. Cred că, de fapt, a fost cea mai bună decizie pe care ai luat-o anul ăsta.

Mi-am ridicat sprâncenele întrebător, dar Em nu a mai spus nimic, ci m-a obligat să dansez în continuare. Şi asta am făcut vreun sfert de oră, până când atenţia mi-a fost îndreptată spre uşa de ta intrare.

Oh!

Durea din piept era groaznică. Mai groaznic era faptul că nu Piteam să respir, oricât aş fi încercat. Dacă mai aveam vreo îndoială că tânjeam după prezenţa lui Aiden, tocmai ce mi-a fost ^onfirmată. A intrat şi a rămas în apropierea uşii. Şi-a scos tele- °nul din buzunar, fără să dea atenţie la ce era în jurul lui. Aiden - la fel de răvăşit ca de obicei, de era Aiden.

Părul brunet *n* - * ^ ^ c& tocmaise tăvă
parcă tocmai se dăduse jos i ultimul gând chiar mi-a
lise cu cineva. înu de la geacă suflecate şi
provocat o durere d < p tceya telefon.
văzut-o. Nu era deloc
Mi s-au înmuia p maj înaltă decât mine,
aşa cum mi-o imaginasem _ lubita lui Aiden era...
brunetă şi... ei bine, trebuia sa recunosc, iu
apetisantă.

Esti o idiotftM

Nu aveam de gând să mă contrazic cu vocea de la mine din minte. Ştiam că avea dreptate. **Am** privit cum fesele. se mişcau dintr-o parte in alta pe sub rochia mulată de un albastru electric.

Scanned by
CamScanner

Părul lung şi brunet îi cădea drept pe spate, ajungându-i până aproape de talie.

— Blair, eşti cam palidă, am auzit-o pe Em.

Normal că eram palidă. Tocmai ce o văzusem pe iubita lui Aiden, care acum se îndrepta direct spre el. Aiden nu a observat-o decât atunci când a ajuns aproape de el şi s-a oprit.

— Dansează în continuare, m-a îndemnat Em.

— De ce?

Glasul îmi era stins şi răguşit.

— Pentru că te uiţi la el, sau la ei, s-a corectat, de câteva minute bune. Mai ia o gură de alcool şi continuă să dansezi, pentru că arăţi ca o iubită geloasă.

Nu arăt ca o iubită geloasă! am protestat.

M-am fâţâit de pe un picior pe celălalt, dar ceea ce făceam eu, m nxiun caz nu putea fi numit dans.

— Nici măcar pe mine n-ai reuşit să mă convingi.

M a pnns de mâini, rotindn-mă ^ .J

rin intense* , ™ au mâ sPTe ea'dar nu aveam m-

A stat încruntat Î T n Î n î ^ !»apoi SPre Aiden' apoi i-a Zâmbit

Zâmbetul ăla fâLT M **“ ^ CCV3' care mi-l oferea tot timpul. BruS ¡T* T * “* h”“1”' ** Aiden, însă deşi m.am aşt

***«* ** “»ana pe braţul lui**

U era oferită, şi-a retras-n *h^*cantatde atenţia care

Aveam iadul şi raiul în inte*- ar!mcân(iu«i 0 privire

glacială, prevestitor de lacrimi şi 0 j! meU‘ un nod în gât

puteam să fac, era să stau mw*6^z^esccva, dar tot ce

?cată şi să îmi înfrânez lacrimile.

Scanned by
CamScanner

Şi să recunosc că iubita lui Aiden era genul de fată intimidantă care ar fi făcut-o pe oricare alta să se simtă ştearsă.

Mi-am umflat obrajii cu aer, apoi mi-am adunat toate forţele de care aveam nevoie ca să mă urnesc din loc.

— Blair, a mârâit Em.

— Sunt bine.

M-am rotit spre ea, încercând să zâmbesc.

r — **Serios?**

— Bine, poate că nu mă simt perfect, dar o să îmi treacă. Am nevoie să beau ceva.

— Vin cu tine.

Deja mă trăgea de mână.

— Mulţumesc, Em, dar nu vii. Du-te la Zeke.

— Nu.

— Du-te, am insistat.

—■ Eşti sigură?

— Da.

— O să stau cu telefonul în mână. Dacă ai nevoie de ceva, dă un mesaj.

— Aşa o să fac.

Nici măcar nu aveam telefonul la mine, dar ea nu trebuia să ştie asta. Aproape am alergat spre bucătărie. Aia era probabil singura încăpere în care nu erau înghesuite cinci persoane pe un metru pătrat. Am găsit chiar şi un scaun liber în jurul barului. Ar fi tTebuit să plec de acolo, nu să mă mut în bucătărie doar ca să nu îl mai văd pe Aiden. Am luat paharul cu lichid chihlim- bariu din faţa mea, strâmbându-mă la el. Probabil băuse deja altcineva din el, dar nu-mi păsa. Nu-mi păsa nici de faptul că probabil era whisky şi că mi-ar fi întors stomacul pe dos. Pur şi simplu l-am dat pe gât, apoi n-am mai respirat câteva secunde. Am făcut o grimasă şi am lăsat paharul pe masă. Aş mai fi avut nevoie de unul, dar mi-am întors atenţia asupra dozei de bere pe care o adusesem cu mine.

— Eşti bine?

M-am întors spre vocea necunoscută.

— Nu cred, am ridicat din umeri spre şatenul care s-a aşezat pe scaunul liber de lângă mine.

— Ar trebui să bei? s-a încruntat la mine.

Scanned by
CamScanner

O sa fac douăzeci în **curând,** am mormăit, simţind g_{us}.
tul alcoolului in gură.

Deci eşti legală, şi-a arcuit o sprânceană. Dar n-ar trebui să boi.

A fost rândul meu să mă încrunt la el. De ce nu mă lăsa pur Si 1
simplu în pace? Nu-l cunoşteam. începea să mă incomodeze prezenţa lui, mai ales că resimţeam efectele alcoolulm pe care îl combinasem de idioată ce eram.

El câţi ani avea? Oricum, părea mai mare decât mine, dar îi distingeam trăsăturile aproape în ceaţă. A făcuto mişcare bruscă spre mine. M-am tras înapoi. Cu cât mă mişcăm mai brusc, cu atât ameţeam mai tare.

Bîair, pot să vorbesc puţin cu tine?

Am încremenit când am auzit vocea joasă şi răguşită. Mi-am întors privirea spre Aiden, care se oprise în spatele meu.

— Dispari, a mârâit spre tipul care începea să mă sperie, înainte să aştepte răspunsul meu.

— Ce vrei? l-am întrebat când s-a aşezat pe scaunul pe care până în urmă cu câteva secunde stătuse altcineva.

— Ce faci, Blair? m-a întrebat pe un ton total diferit.

— Stau, am răspuns sec. Apropo, la mulţi ani!

— Nu la asta mă refer. Te-am întrebat ce faci? Şi nu e ziua mea,

Ştiam asta. L-am auzit destul de clar. Am ridicat din umeri, fixându-mi privirea în gol. îmi era greu să stau în preajma lui. Nu se schimbase nimic la el. Era acelaşi. Mirosea la fel de ameţitor, zâmbea la fel de larg – nu că mi-ar fi zâmbit mie, dar îl văzusem rânjind la iubita lui – până şi atitudinea arogantă era neschimbată. Doar că totul la mine era schimbat. Şi cum adică nu era ziua lui?

— Nil fac nimic, am spus cu privirea încă atintită în gol. Iedül"?[8ı 5tlUı]

Aldea Ce Vfei de la

Cum adică

eraıataSr[PUt] „* " frămănı ^

- Se Hsh"„ 1 U aţintităasupramea.

ziua mea. * [3 Z1S nemul]ţumit. Eşti beată. Mâine e că mâine e ziua ta? [nıineı nuınu sunt] beată! Cum adi-

Scanned by
CamScanner

Nu puteam citi nimic pe faţa lui.

- Dă-o dracului de zi! Asta ar spune oricine care e de fapt beat-

Cred că tu ştii cel mai bine, am încercat să par indiferentă.

Prezenţa lui mă afecta mult mai tare decât îmi aduceam aminte, iar în combinaţie cu alcoolul făcea un fel de cocktail care îmi înceţoşa gândurile.

— Mai bine te întorci la cămin, Blair.

Am pufnit dispreţuitor.

— De ce? Pentru că iubita ta e aici şi te temi să nu afle că s-a întâmplat ceva între noi? Stai liniştit. Eu n-o să zic un cuvânt, pentru că nu-s chiar atât de beată pe cât mă crezi. în plus...

— Deci eşti parţial beată. Adică ameţită, m-a întrerupt el.

— Ce-ţi pasă?! m-am răstit la el, simţind cum îmi pierdeam răbdarea.

— Blair...

— Taci din gură!

S-a apropiat incredibil de tare de mine. Părea furios, dintr-un motiv pe care nu îl înţelegeam.

— Blair, du-te la cămin. Dacă mai stai aici, o să continui să bei, iar eu n-am de gând să văd asta întâmplându-se chiar în faţa ochilor mei. Te rog.

— Ai impresia că dacă spui te rog, mă ajută cu ceva? Şi oricum, mă scoţi afară?

— Nu te scoate nimeni afară. încerc doar să am grijă de tine. O să trec mâine dimineaţă pe la tine ca să vorbim, dar acum te rog să pleci, Blair.

— Du-te naibii, Aiden! De fapt, du-te să ai grijă de iubita ta! Eu n-am nevoie de tine!

M-am ridicat nervoasă de pe scaun, clătinându-mă pe picioare. Aiden avea dreptate. N-ar fi trebuit să beau deloc, pensii că nu mă aflam nici măcar la un metru distanţă de ei şi deja hui venea să plâng. Meritam un premiu pentru efortul pe caie îi depuneam ca să nu fac asta.

Scanned by
CamScanner

M-am trezit pe la cinci dimineaţa şi am încercat să mă ridic în şezut îmi era extrem de frig şi, pe deasupra, mai aveam şi o durere îngrozitoare de cap, pe care am pus-o pe seama alcoolului pe care îl băusem cu o seară în urmă. în cameră era frig. Incredibil de frig. M-am gândit că poate am lăsat geamul deschis, însă aveam impresia că afară era mai cald decât m cameră la mine. M-am ridicat la marginea patului. Am stat aşa până când privirea mi s-a acomodat cu întunericul. Simţeam ceva scurgându-se pe fruntea mea. Nu aveam nicio idee ce ar fi putut fi, dar când mi-am dus palma la frunte, mi-am dat seama că nu era nimic altceva decât transpiraţie. Eram foarte fierbinte, îmi era frig şi transpiram.

Nu mai băusem de ceva timp, dar eram sigură că nu astea sunt simp tómele unei mahmureli. Stomacul mi s-a strâns ghem dintr-odată. M-am ridicat din pat, îndreptându-mă spre baie, deşi crampele deveneau din ce în ce mai dureroase cu fiecare secundă care trecea. Am ridicat capacul toaletei şi am început să îmi vărs conţinutul stomacul dinainte să apuc să mă aşez în genunchi.

Mă simţeam îngrozitor. Am stat deasupra toaletei aproape

CAPITOLUL U

o oră, apoi m-am lăsat cu spatele sprijinit de cadă, aşteptând ca durerea de cap şi crampele să înceteze. Transpiram abundent,

i.[313 Se] fr*[v]®[rte]a cu mine. Mi-am fixat privirea în tavan, dar rioadă^d [US]*y[rau şi] ®[trebuit să] S închid. Am aţipit pentru o pe-

sTmâ at[r de UrerBa] *T[maC]* ^ [tezit] ^ „°u, forţându-mâ sa ma aşez deasupra toaletei.

Scanned by
CamScanner

Tremuram de frig. M-am întins spre caloriferul din baie, ca să constat cu uimire că nu aveam căldură. Mi-am spus că nu era mare lucru, chiar dacă în cameră era mai frig decât la Polul Nord. L)oar că nu aveam nici apă caldă şi chiar simţeam nevoia să fac un duş. Asta în cazul în care aş fi reuşit să mă ţin atât de **mult** timp pe picioare.

M-am lăsat înapoi lângă cadă. Era oficial. Mă alesesem cu o răceală de toată frumuseţea, dacă nu şi mai grav, cu gripă. Aveam nevoie de ceva de la farmacie şi am blestemat faptul că nici eu şi nici Em nu aveam pastile în cameră. Mi-a trecut prin minte să o sun, însă pe lângă faptul că habar nu aveam unde îmi lăsasem telefonul, nici nu mă puteam ridica.

Aveam nevoie de medicamente, Coldrex şi poate o compresă. Ardeam. Am făcut un efort supraomenesc să mă ridic de acolo, târându-ma înapoi în cameră. Pereţii se îngustau în jurul meu. Mă simţeam privată de aer. N-am ajuns prea departe. Eram la jumătatea distanţei dintre baie şi pat când mi-am simţit stomacul răscolindu-se din nou şi a fost nevoie să mă întorc la baie. Miroseam a alcool şi a tutun. Chiar aveam nevoie de un duş.

Cum era posibil să rămân fără apă caldă şi căldură, tocmai atunci când aveam cea mai mare nevoie de ele?

Mi-am luat gândul de la medicamente, compresă, de la pat, sau de la orice altceva care m-ar fi făcut să mă simt mai bine. Picioarele pur şi simplu au refuzat să îmi mai funcţioneze. M-am întins pe gresia rece din baie. M-am holbat la modelul de pe gresie o perioadă, apoi cred că am adormit.

Când m-am trezit, nu-mi puteam deschide ochii, dar creierul meu era mai activ ca niciodată şi îmi reamintea de gripa cu care mă alesesem. Probabil se datora lipsei de căldură, dar nu trebuia să îmi ocup mintea cu asta. Aveam nevoie de un plan care să mă ducă la farmacie şi înapoi, dar care să mă menţină în viaţă în tot acest timp. Am simţit o mână rece pe fruntea mea. Atingerea s-a simţit ca un miracol după care am tânjit atunci când s-a îndepărtat, dar eram incapabilă să mă mişc, să vorbesc sau să îmi deschid ochii. Apoi am auzit o uşă deschizându-se şi închizân- du-se, iar oricine m-a ajutat pentru câteva secunde, a dispărut.

Aveam nevoie de apă. Şi de aer. Am inhalat adânc. Am strâmbat din nas. De ce totul în jurul meu mirosea a Aiden?

Scanned by
CamScanner

Puteam jura că îi auzeam și vocea, undeva dincolo de ușă. Am avut nevoie de mai mult de un sfert de oră ca să îmi deschid ochii și să mă ridic la marginea patului. Oricât de panicată eram, n-aș

fi putut să alerg nici dacă viața mea ar fi depins de asta. Nu mă aflam în camera dc cămin. în camera de cămin nu aveam un pat matrimonial şi o cameră mobilată atât de... impersonal. Mi-am rotit privirea prin cameră, în căutarea a ceva familiar, însă n-am găsit absolut nimic. Camera era spaţioasă, dar ăsta era cam singurul lucru de care îmi dădeam seama. Nişte perdele închise la culoare împiedicau orice urmă de lumină să pătrundă în cameră, lumină care oricum în ochii mei n-ar fi fost binevenită. Am zărit un dulap negru. O chitară. Iar tălpile mele goale călcau pe
un covor pufos.

M-am încruntat. Aveam pe mine un tricou negru şi larg care nu îmi aparţinea şi care... mirosea a Aiden. M-am ridicat cu viteză din pat, dar gândurile mi s-au amestecat instantaneu şi picioarele au uitat cum să îmi susţină greutatea. Nu era posibil ca Aiden să fi fost prin preajmă. Poate nu îmi aminteam seara trecută în totalitate, dar eram sigură că am ţipat la el. Am avut nevoie de încă cinci minute ca să ajung la uşă. Aveam nevoie disperată de apă.

— Nu, Em, am auzit vocea lui Aiden după ce am deschis uşa. Ţi-am spus de cinci ori că e cu mine,

A urmat o pauză. Din fericire, Aiden stătea cu spatele la mine, sprijinit de marginea canapelei. Avea nişte blugi aproape decoloraţi care atârnau precar pe el şi un tricou negru, identic cu cel care era pe mine. Nici nu avea cum să fie altfel, din moment ce ambele îi

— Da, normal că am avut grijă de ea. Crezi că-s tâmpit?

M-am încruntat. Em vorbea cu Aiden la telefon? Aiden vorbea cu Em? Cât timp dormisem? Zece ani?

— Nu şi nu, a zis. Nu am înţeles la ce se referea. Normal că n-o să iasă nicăieri. Mhm, a mormăit. O să îţi trimit adresa.

Am hotărât că era momentul să îmi dreg glasul. Aiden s-a rotit spre mine. Şi-a arcuit o sprânceană, zâmbind cu un colţ al buzelor. Mi-am amintit că aşa i-a zâmbit şi iubitei lui şi, dintr-odată, mi s-a făcut şi mai rău

aparţineau.

Scanned by
CamScanner

— locmai s-a trezit, i-a zis lui Em. Nu, nu te mai sun. Uite, *s-a* trezit şi e bine, a zis cu privirea fixată asupra mea. Aşa că *nu* te mai criza.

A închis telefonul înainte ca Em să protesteze.

— Aiden... unde... sunt?

Aveam buzele uscate şi a durat până să articulez cuvintele. Aiden m-a măsurat din cap până în picioare, având în ochi acea sclipire nebună cu care mă obişnuise, dar pe care nu o mai înţelegeam. La care nu-i mai vedeam rostul, din moment ce... iubita lui era pe acolo pe undeva. Iubita lui intimidantă. Uitându-mă la el, mi-am dat seama că probabil ei îi spunea iubito. Că o săruta. Că o iubea.

Mi-am tras nasul, încercând să nu plâng.

— întoarce-te în pat, Blair, mi-a spus pe un ton serios.

Am clătinat din cap.

— Mi-e... sete...

— Iubito, ţi-am zis să te întorci în pat. îb aduc eu apă.

Nu aveam forţa necesară ca să îi atrag atenţia că nu eram iubita lui, deşi mă mânca limba. M-a mai fixat cu ochii lui năucitori pentru o secundă, apoi a aruncat pe canapea telefonul, pe care până atunci îl ţinuse în mână, şi a venit spre mine.

— Patul, a deschis uşa camerei, făcându-mi semn cu bărbia.

Se comporta de parcă eram un copil încăpăţânat. Am clătinat din cap.

— Unde... sunt?

— Nu te înveţi minte niciodată, a oftat el.

S-a aplecat, strecurându-şi o mână pe sub genunchii mei. Cu cealaltă mi-a înconjurat talia, ridicându-mă în braţe. De ce nu mă mai lua ca pe un sac de cartofi, bruscându-mă? De ce era atât de grijuliu? Mi-am ridicat o mână cu greu, aşezând-o pe după gâtul lui.

— Cred... că... am... gripă. O... să...

— N-o să iau şi eu, m-a asigurat, deşi nu mi-am dus ide- ea până la capăt. Dacă nu stai în pat, te leg, Blair. Nu mă obliga să fac asta.

M-a aşezat în pat, strecurându-mă între aşternuturi. S-a asigurat că eram învelită până în gât, deşi eu transpiram abundent

A ieşit din cameră şi s-a întors cu un pahar cu apă pe care l-am băut pană la ultima înghiţitură.

— Mai vrei?

Am încuviinţat, iar el mi-a mai adus unul. Nu există cuvinte ca să exprim ce am simţit. Apa era un adevărat miracol, Aiden s-a aşezat la marginea patului, în genunchi. Şi-a lipit mâna rece de fruntea mea şi a strâmbat din nas. Am schiţat un zâmbet mic, chiar dacă nu uitasem că eram nervoasă pe el. Şi mâna lui rece era un adevărat miracol, pentru că, de obicei, Aiden ardea.

— **Ce zi e... cât e ceasul?**

— **E aproape şapte şi e sâmbătă, mi-a răspuns în ordine in-**

Scanned by
CamScanner

versă.

La naiba, era ziua lui!

-— De cât timp sunt aici?

De pe ia nouă, de azi dimineaţă. Acum nu mai vorbi, Blair. Te doare ceva?

M-a privit îngrijorat Am clătinat din cap. Trebuia să îmi păstrez cuvintele pentru întrebările care chiar contau.

— E ziua... ta... am reuşit să mormăi, apoi am început să tuşesc de parcă încercam să îmi scot sufletul.

Nu m-am oprit decât atunci când Aiden s-a întors în cameră cu o cană aburindă de ceai, pe care habar nu aveam de unde a luat-o. Simţeam mirosul de lămâie în aer. M-am întins recunoscătoare după ea. Ceaiul era o altă minune.

— Dă-o naibii de zi! şi-a amintit el. Jar începi cu chestia asta? Nici măcar nu-mi serbez ziua, Blair. Aşa că ce e atât de important?

— E... ziua ta, am spus de parcă asta ar fi explicat totul. Iar în ochii mei, chiar explica. **Cu** douăzeci şi doi de ani în urmă, Aiden se născuse. Poate deliram din cauză *că aveam* febră, dar pentru mine era important.

cerci să^ornu?^ ^ E mea‘ Am înNeS‘ Acum vrei să !n‘

-"undeTunl?[1] ^ ^ terminasem ™ întrebările. deschis gura caTătata^ând eXpUcat întl_un sfârşit‘ AW anticipat întrebarea <=; . [58] mutase de la Tau, dar el mi-* a continuat: Acum câteva zile. încă mai am o cameră nemobilata, aşa că... ŞHi, aveam de gând să termin până urma să v,i în vizită. Nu m-am gândit că urma să se in- tâmple atât de repede.

A râs din nou. L-aş fi înjurat dacă sunetul n-ar fi avut asupra mea efectul unui antibiotic.

M-am mulţumit doar să scot limba la el, ceea ce doar l-a amuzat şi mat tare.

— Cum...

— Ţi-am promis că aveam de gând să vin să vorbim. Chiar dacă tu ai o părere oribilă despre mine şt nu vrei să mă vezi. Nu mi-ai răspuns şi am început să...

Să ce? începuse să ce? Am închis ochii. Pleoapele îmi erau din ce în ce mai grele.

— Tot continui să mă surprinzi, iubito, a continuat. Mă aşteptam să te găsesc.., nu ştiu. Dezbrăcată, dar în niciun caz pe podeaua din baie, aproape leşinată.

— De... ce... nu m-ai lăsat... acolo?

— Ai vorbit destul. la şi dormi. Te trezesc la zece să iei pastilele.

— Mi-ai... dat,.,

— Normal că ţi-am dat pastile, Blair.

Scanned by CamScanner

— Şi ai stat... cu mine în tot timpul ăsta? De ce?

— Serios că ai vorbit destul. Nu te doare gâtul?

L-am auzit ridicându-se. Până atunci a stat în genunchi, la marginea patului. M-am întors pe o laterală, convinsă că urma să plece sau că reuşisem să îl enervez. Trebuia să o las mai moale cu atitudinea mea defensivă. Au urmat câteva secunde de liniște, apoi l-am simţit în apropierea mea, pe cealaltă jumătate de pat.

— Ce faci? am întrebat panicată.

Şi-a trecut un braţ pe după umerii mei. Eram într-o stare deplorabilă, iar el voia să mă ia în braţe?

— Mă asigur că dormi.

Vocea lui blândă mi-a distrus orice zid de apărare care s-a construit în jurul meu în zilele în care Aiden a fost absent.

— O să iei gripă.

— Atunci o să zic mersi că am luat-o de la tine şi nu de la altcineva.

Scanned by
CamScanner

Nu gândeam coerent. Totul era o învii. Nu eram coer ■ _ ^ pe monK.nt, nicî nu am realizat, miseali totali. Apo ^ ^ mine Vojam doar să dorm de lapt. tot ce afl adormit în lui, deşi chiar si pot respira. Aşa i < De ce nu m-a lăsat pur şi simplu în cii^n?<De ce se prefăcea că îi păsa de mine? Unde era iubita lui?

într-un fel, chiar si gripa era o binecuvântare. obhga să dom,. Nu îmi pemtifea să îmi frământ m.ntea cu toate mtrebărUe la care oricum n-aş fi găsit un răspuns^

— Blair? i-am auzit vocea ca prin v.s. Trebuie să iţi tei pas-t.leDar eu nu voiam să mă trezesc. Eram dispusă să mă prefac că dorm, dacă asta m-ar fi asigurat că nu s-ar fi îndepărtat de nune.

— Nu vreau pastile, am mormăit.

Aiden a început să îşi treacă degetele peste spatele meu.

— Ştiu, dar nici nu cred că vrei să stai în pat o săptămână. Se înşela amarnic. Dacă ar fi stat cu mine, eram dispusă să măresc perioada la o lună.

— Mă simt mai bine. Poate daca m-ai fi ţinut în braţe de la început...

M-am oprit când am realizat prostia pe care urma să o spun. Era oficial. Dacă mă trezeam în braţele lui Aiden, eram de o sinceritate brutală în ceea ce privea sentimentele mele. Iar el nu avea nevoie de asta. Am tras aer adânc în piept, îngropându-mi nasul în tricoul lui.

Iubito, trebuie să încetezi să mai împărţi patul cu mine in felul ăsta. Nu mă plâng, dar prima dată aproape ai făcut un atac de panică, iar acum nici nu poţi să vorbeşti si ai febră. Sunt cunos ce surpriză îmi rezervi pentru a treia oară.

Asta însemna că ar mai fi existat o a treia oară, iar eu deja Eramea ner^i pera nţe în legătură cu Aiden.

Era prea penculos pentru inima mea.

- Sper'că^ Prizăiam mormăit în barbă.

pui la încercare toate Sătode * ângă ptUl ^ controlul meu.u^firmier, te joci cu auto-

Despre ce vorbeşti ?

^ M-amîncruntat. continuând săîmi tin aţa îngropată în piep-

Scanned by
CamScanner

Blair, pastilele, mi-a amintit.

Mhm.

Aiden s-a ridicat din pat. Mi-am băgat capul în pernă şi am gemut. Inutil speram să nu mă fi auzit. L-am auzit râzând, apoi a ieşit din cameră. S-a întors după câteva minute şi m-a ajutat să mă ridic în şezut, deşt nu eram incapabilă să fac asta. M-a obligat să iau pastilele şi să beau o cană întreagă de ceai, apoi şi-a lipit din nou mâna de fruntea mea. Abia mai târziu am observat o tavă pe noptiera de lângă pat.

— Trebuie să mănânci, Blair.

Am clătinat din cap, însă Aiden nu m-a băgat în seamă. S-a aşezat lângă mine, forţându-mă sâ mă ridic în şezut, apoi a luat bolul cu supă de pe tavă. M-am încruntat, dar n-am protestat atunci când a început să mă hrănească. Mirosea prea bine, iar stomacul meu protesta. Am luat câteva guri, apoi am clătinat din cap. Oricât îmi era de foame, nu puteam să mănânc fără să mi se întoarcă stomacul pe dos.

— Iubito, ce crezi *că* faci? m-a întrebat când am încercat să mă ridic din pat.

— Mă duc la cămin, am zis serioasă.

Aiden a râs de parcă am spus cea mai bună glumă pe care a auzit-o în viaţa lui.

— Şi *cum ai* de gând să faci asta?

S-a lăsat pe vine, aşezându-şi palmele pe coapsele mele goale. Atingerea lui mi-a provocat scântei pe care mă luptam din răsputeri să le alung.

— O să chem un taxi.

A încuviinţat, dar era pe cale să izbucnească din nou în râs.

— Să presupunem că, printr-o minune, reuşeşti să pui mâna pe telefon şi să îţi chemi un taxi. Cum ai de gând să treci de mine?

La asta nu mă gândisem.

— **Ală... O să mă laşi să plec de bunăvoie?**

— **Arăt de parcă aş fi binevoitor?**

Am pufnit. Degetele lui s-au mişcat abia perceptibil pe coapsele mele, dar mi s-a făcut şi mai cald decât îmi era până atunci.

— **Şi... care e planul tău?**

Privirea mi s-a oprit asupra gropiţelor din obrajii lui, apoi asupra buzelor. Aveam gripă şi abiaputeam să vorbesc, dar îmi doream să îl sărut.

„ „Ci páni cánd o si te simtf mai Planul ®eu e sii tC p'i ţ ; ş iţi pastilele- ,a io oblig *să* 1« f Jspâimântător pe cat credea el. Nu suna chiar atât d^ £ P m egoistă, dar am pus asta pe

Însemna *că*arfistaUU

seama gripei. . Ajden? - ,

Scanned by
CamScanner

_ Cum am ajuns aici, ^ dacă cşh bine, cam m acelaşi
f-Km te-a tot sunat ca Cam as ta e. Şi eu, şi Em an.
■ nP Nu ne-ai rnsp timp ca
şi mm . ^cămin,
ajuns cam în acelaşi P
— Cam asta e?
Em era beat a şi nu îşi **amin-**
Mi-am ridicat sprâncene * ee lozie din cauza iubitei lui
tea că aproape făcusem o criză de g
Aiden? De ce ar fi c r e z u t r a Ţ e - a m sunat, n-ai răs-
- **Mda, a ridicat din umeri. Asta e.**
puns, după care am venit la tine.

P|0 Q0?

Întrebarea l-a făcut sa se încrunte. A oftat, ridicându-se în picioare. Aiden părea nemulţumit. Poate puneam prea multe întrebări, dar tot ce îmi doream era să înţeleg comportamentul lui contradictoriu. Mi-a ridicat bărbia cu un deget, obligându-mă să mă uit la el. Nu puteam nici măcar să înghit în sec, dar nu-mi dădeam seama dacă era din cauza gripei sau din cauză că iar mă privea în modul ăla.

— Mi-am făcut griji pentru tine, Blair. Acum nu te mai gândi cum să te întorci la cămin, pentru că nu o să se întâmple.

Mi-am făcut griji pentru tine, Blair, l-a imitat vocea din mintea mea, doar că uşor indignată. Aiden răsucise cuţitul în rană. Poate mâine? am întrebat cu o speranţă falsă în voce.

- Nu. Şi nici luni n-o să te duci la cursuri. Iar dacă aş fi în ocu tău şi m-ar durea gâtul în halul în care presupun că te doa-
KS mi‹aşp tr” for <ele pentru alte întrebări. Ştii... unele
la care chiar vrei să afli răspunsul.

tură cu teWta SSK A?tepta Să H pun întrebari 01 le S S‹ de gând
să ü dau apă la mo^ră pentru că eu nu aveaB>

S-o ma tu, arogantule!

ming a*de pc pat ™ o hotărâre care m-a speriat şi pe

Unde mergi? aproape a mârâit la i
i mine.

Scanned by
CamScanner

— sa fac un duş! Vocea aproape mi s-a ridicat cu o octavă. Am voie să fac un duş sau trebuie să mă cert cu tine şi din cauza asta?

— Eşti singura caro se ceartă, iubito. Baia e acolo.

Mi-a făcut semn cu bărbia undeva spre living. M-am îndreptat în direcţia aia, sprijinindu-mă de pereţi. Mai degrabă aş fi leşinat în mijlocul sufrageriei decât să recunosc în faţa lui Aiden că mă simţeam slăbită şi că nici nu puteam să merg bine.

— Blair?

Mi-am dat ochii peste cap, deschizând uşa de la baie.

— Ai învăţat să baţi la uşă? l-am întrebat surprinsă. Ce mai vrei? Să ştii că n-am de gând să plec pe geamul din baie.

Aiden şi-a unit buzele într-o linie subţire, înfrânând un zâmbet

— Em m-a obligat să iau astea.

Mi-a întins trusa mea de cosmetice pe care nici nu mi-am dat seama că o ţinea în mână şi un ghiozdan. îl obligase? Mi-o şi imaginam pe blondă ţipând la el.

— Ăă... Mersi, le-am smuls din mâna lui, trântindu-i apoi uşa în nas.

— Cu plăcere! a mormăit. Ai nevoie de ajutor?

Ştiam că zâmbea.

— Nu!

M-am sprijinit cu palmele de chiuvetă aproximativ cinci minute, îngrozindu-mă de halul în care arătam. Părul îmi era o învălmăşeală totală şi eram palidă. Nu era de mirare că Aiden nu mă lua în serios.

— Iubito, eşti bine?

Am zâmbit involuntar.

— Ce faci, Aiden? Stai la uşă?

— Mhm.

— **Nici măcar n-am intrat în duş. O să mai dureze ceva timp.**

— Am tot timpul din lume.

Ba nu, nu îl ai. Pe undeva, te aşteaptă iubita ta.

M-am dezbrăcat şi am intrat în cabina de duş. M-am spălat cu o viteză uimitoare. Aburul şi apa caldă îmi dădeau o stare de moleşeală şi leşin, şi asta-mi mai trebuia. Să leşin în duş.

Mi-am înfăşurat părul într-un prosop. M-am spălat pe dinţi, fiindu-i recunoscătoare lui Em pentru că nu eram obligată să

Scanned by
CamScanner

i ■ Aiden Recunoştinţa s-a evaporat când folosesc periuţa lui •• ^ ţmi *pusese* lenjene, blugi, două mi-am deschis ghiozfl Recunoştinţa s-a transformat de pulovere şi nimic de o' ^ Em îmi strecurase în ghiozdan fapt într-un şuvoi de i J ^ cafe le aveam ye cele mai indecente pere

n6aMta!nânc!lca. în pi*-™ *> î^edeschis uşa de

la baie.

___ Aiden, crezi că ai putea sa... .

V » s ă in,i susţii greutatea ca ai nu ma prăbuşesc pe d,n

to'Aiden şi-a roti. privirea spre mine, în acelaşi timp cu bruneta aia enervant de frumoasă.

_ Să ce, iubito? m-a întrebat, descreţindu-şi fruntea.

Furia **i** s-a **transmis** către bruneta care acum îmi arunca **o** privire fulgerătoare.

— Să îmi aduci un tricou, aproape am şoptit.

Bruneta nu era invizibilă, nu? Aiden o vedea oare la fel de bine cum o făceam eu? Şi dacă da, îşi dădea seama că îmi spusese *iubito*? Din nou.

— Sigur.

Mi-a zâmbit, apoi s-a rotit spre brunetă, aruncând u-i o privire iritată. A dispărut în cameră, timp în care eu şi bruneta ne-am uitat una la alta. Clar nu era doar o proiecţie a imaginaţiei mele, pentru că eu nu îmi puteam nici măcar imagina o privire la fel de furioasă precum cea pe care mi-o arunca ea.

Aiden s-a întors şi a trecut pe lângă ea, de parcă nu exista. S-a oprit în faţa uşii de ta baie, zâmbindu-mi cu un colţ al buzelor. Am vrut să iau tricoul de la el din mână, dar l-a ridicat mai sus şi mi-a spus:

ie să
ascu^ ^
exp tica
tia
aia,
dular
dacă
trebu-
ie să
fie leg
de ceva.

însă el nu m.a u* u ma interesa să aud nimic, **™ putut Să îndur pnVire^hitsf *** *" *"*" U?U pă"ă Când**

Când aiunsesp hr, , ? m/am retras înapoi în baie. **era înfundat şi nu Du"!am^sîmti ^ faP/Ul Că n3SUl ^**

lui Aiden, şi r* £]a ^ mmic altceva decât pariu- „x ătinat cap, semn că nu mă

Am tras pe ţ. . va& aveam probleme şi cu auzul?

un vişiniu închis pe care mi l-a adus

interesa să aud nimic,
am putut să **îndur** privireaTuTi^

Scanned by CamScanner

şi m-am aşezat apoi pe capacul toaletei. Mi-am cuprins faţa în mâini şi m-am întrebai ce să fac. Nu puteam să mă ascund în baie la nesfârşit. Cine ştie când avea de gând bruneta să plece, iar eu nu eram chiar atât de laşă. Nu, nu aveam de gând să redevin *futn din toaletă*.

Am aruncat o privire în oglindă. Arătam îngrozitor, dar era din cauza gripei, nu că aş fi urâtă în general. Aveam nevoie doar de o doză de curaj şi, aparent, de o privire la fel de înfiorătoare ca a brunetei, dacă voiam să îi fac faţă şi să nu mă las intimidată de ea.

— Ce cauţi aici? am auzit vocea furioasă a lui Aiden.

— Dacă ai fi vrut să vorbeşti cu mine aseară...

Bruneta se întrecea îngrozitor de tare.

— Nu vreau să vorbesc cu tine nici acum, i-a tăiat-o Aiden. ieşi, Abigail, sau o să te scot cu forţa!

Tonul rece al lui Aiden a reuşit să îmi provoace şi mie fiori pe şira spinării, şi nu genul pe care îl simţeam atunci când mâ atingea. Nu-mi doream sâ mă aflu în locul lui Abigail nici măcar o secundă. Dacă până atunci am avut impresia că Aiden se comporta indiferent cu mine în anumite momente, habar nu aveam despre ce vorbeam.

— Aiden... a încercat să îl împace. E iubita ta?

Poţi să/act asta, m-am încurajat singură, apoi am ieşit din baie ca să nu aud răspunsul lui Aiden.

Abigail se pregătea să spună ceva, dar privirea ei a întâlnit-o pe a mea. S-a răzgândit. Aiden a observat tăcerea ei bruscă şi s-a răsucit spre mine. Era furios, nefericit şi indiferent. Inima mea a început să bată mai repede şi mi-am dat seama de ceva: nu voiam să îl pierd pe Aiden.

Nu voiam ca Aiden să se piardă în faţa brunetei, pentru că asta făcea. îl făcea pe Aiden să dispară – cel pe care îl cunoşteam eu, nu cel care stătea acum în faţa mea şi pe care nu îl recunoşteam. Tensiunea dintre ei ajungea până la mine. Aiden era încordat şi mă temeam să nu izbucnească.

Chiar dacă ne certam sau mă scotea din minţi, Aiden devenise parte din viaţa mea. Iar dacă asta s-ar fi schimbat...

Ştiam prea bine ce se întâmpla cu mine în absenţa lui.

Am tras aer în piept, mutându-mi privirea asupra brunetei. Ultimul lucru pe care mi-l doream era să mă bag între ei, dar

nu am văzut altă soluţie. Lisând la o parte starea pe c a r e * . dus-o bruneta – stare pentru care îm. venea să u dau una, Aiden menţionase din nou de explicaţia a,a pe care eu nu păream dis- pusă să o ascult. Şi, pe deasupra, a ma, ş. mvrtat-o afară.

Poate că eram mai naiva uneori, dar ştiam ca dacă Aiden ar mai fi spus ceva, n-ar fi fost nimic drăguţ.

— Poate ar trebui să pleci, am spus, sigură pe mine.

— Eşti cumva iubita lui? s-a răstit la mine.

Am zâmbit.

— Nu-i treaba ta.

A pufnit iritată, apoi s-a întors spre Aiden şi a spus pe un ton amenințător:

— îl vreau înapoi şi n-o să mă dau bătută.

Scanned by
CamScanner

— E cam târziu pentru asta.

N-am recunoscut vocea lui Aiden şi, dacă nu l-aş fi privit, n-aş fi ştiut că el era cel care vorbise, şi nu un străin. A prins-o de braţ, trăgând-o spre uşă. N-am stat să privesc întreaga scenă. M-am retras în camera lui. Aveam impresia că oricum mi-ar fi atras atenţia că trebuia să mă întorc în pat, asta dacă nu ar fi apărut Abigail.

Aiden avea nevoie de timp. Şi de spaţiu, iar eu îi invadam apartamentul. M-am strecurat în pat, am aprins veioza de la capătul lui şi mi-am fixat privirea asupra tavanului. Ce anume voia bruneta înapoi? Pentru ce era prea târziu şi de ce era Aiden atât de nervos? Şi de unde căpătasem eu atât de mult curaj ca să o invit afară pe Abigail?

De la fata populară care am fost odată.

Creierul meu mai avea puţin şi lua foc, îmi venea să îl omor chiar eu, doar ca să tacă odată din gură şi să nu îmi mai pună întrebări la care nu ştiam cum ***să*** răspund. Aiden a intrat în cameră, ceva mai târziu. Era posibil să fi trecut jumătate de oră, sau o oră. Nu aveam idee. Avea părul nărite'* ***'I 7*** mir°SU' de gel de du5 pătnuidea chiar şi prin cu mâlt n 6 Se Schimbase de ^ine şi avea o cămaşă **cruntat uşor peste tricou ^ p blu gi negri. M-am în-cruntat uşor, sperând ca el să nu observe**

Gândul mi³/³“⁷¹”'„¹' *Tezit Vorbind- – Nu iubito^er r.amaifaredecâttaidoream iubito, nu merg la Tau.

¿2? **° ““ • -*■* r— – « »,**

Te simţi rău, Blair?

Wn «uza brunetei, da. m$_{\text{ă simţeatn rău, dar awam im}}$ sia că el vorbea despre **răceală.**

Hun. Asta înseamnă că eşti în stare să vorbeşti.

— Despre? Nu cred că avem despre ce vorbi.

Doamne, cât de încăpăţânată sunt! Aiden a străbătut camera, de la un capăt la celălalt. Şi-a tot trecut mâna prin păr, agitat. A renunţat la atitudinea pe care a afişat-o în faţa lui Abigail, însă acum era agitat. Până în acel moment, nu Tam văzut pe Aiden agitat.

S-a răsucit, năpustindu-se asupra mea. M-am lipit de tăblia patului din spatele meu până când n-am mai avut cum să mă retrag. Aiden m-a prins de încheieturile picioarelor cu o mişcare bruscă, care m-a lăsat fără aer. Mi-a desfăcut picioarele, iar în următoarea secundă plutea deasupra mea. Mi-a tăiat puţina respiraţie pe care o mai aveam.

— Tot nu vrei să vorbeşti?

Am clătinat din cap. Temperatura corpului meu sărise deja de limita normalului. Aveam gâtul şi buzele uscate ca un deşert. Mi-a prins mâinile, ridicându-le deasupra capului, imobilizân- du-mă. Nu aveam energia necesară ca să dau din picioare.

— Tu chiar nu te înveţi minte, a zâmbit pentru prima dată de când plecase bruneta. Îmi pare rău pentru asta, Blair, dar

Scanned by
CamScanner

mi-am pierdut răbdarea, iar îmbufnarea ta devine iritantă.

— Pentru ce îţi pare...

— Pentru asta, a oftat, acoperindu-mi gura cu palma. Taci şi ascultă-mă!

I-am aruncat cea mai urâtă privire de care eram capabilă. Am înjurat printre dinţi, dar sunetele au ieşit indescifrabile şi au sunat ca nişte mormăieli.

— Nu fce-am minţit. Eşti nervoasă pe mine de când ai văzut nenorocirea aia de mesaj. Era de la Abigail, iar ea nu e iubita mea. E o problemă mai veche din trecutul meu, dar nu am absolut nicio legătură cu ea. De fapt, n-am nici o iubită, a rânjit arogant. Acum vrei să te comporţi normal?

Scanned by
CamScanner

Am încuviinţat. Mi-a eliberat gura şi am inhalat adânc. Un val de uşurare mi-a străbătut tot corpul. Ab.ga.l nu era iubita lui, iar eu eram o idioată.

— Îi o problemă pe care ai de gand s-o rezolvi.

— O să dureze ceva timp.

Nasurile aproape ni se atingeau şi voiam să se îndepărteze, pentru că eram atât, atât de răcită-

— Tu chiar vrei să iei gripă?

— Poate vreau, şi-a lipit buzele de fruntea mea, ţinându-le acolo suficient încât să ie simt lipsa atunci când le-a îndepărtat.

S-a ridicat în picioare fără să mă piardă din priviri.

— Până rezolv problema cu Abigail, te rog să nu mâ mai scoţi din minţi.

— Şi cum să fac asta?

Am clipit des.

—- Acordă-mi prezumţia de nevinovăţie.

— O să încerc, am spus total relaxată. Unde mergi? Şi ai idee pe unde este haina mea? am întrebat, amintindu-mi că i-am cumpărat ceva.

—- La farmacie. Cineva trebuie să aibă grijă de tine. Şi da, haina ta e în cuier.

— îmi pare rău că trebuie să faci asta.

— Nu mă deranjează, iubito. Dacă nu mi-ar păsa de tine, n-aş face-o.

A plecat înainte să mai spun ceva. Am zâmbit cuibărindu-mă în aşternuturile sale.

Acum îmi doresc să fi ştiut ceva ce ştiu acum. Nu relaţiile °—. Noi suntem cei care complicăm toii ienorat fi atât de simplu, dacă n-aş fi VMM promisiunile şi cuvintele lui Aiden.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 15

AIDEN

Auzeam apa curgând în baie, însă nu eram sigur dacă Blair făcea duş sau dacă riscam *să* intru peste ea şi să fiu înjurat Am zâmbit şi am bătut ia uşă. Niciun răspuns. Am bătut din nou.

Ori băteam eu prea încet, ori Blair chiar nu mă auzea. Gândul că poate cânta sub duş m-a făcut să mă încrunt. Mi-am lipit fruntea de uşa de la baie, inspirând adânc. Era ceva în legătură cu Blair care mă făcea să cred că puteam să mă obişnuiesc cu prezenţa ei constantă, iar asta mă înspăimânta. Aveam o tipă în apartamentul meu care era posibil sau nu, să cânte sub duş. Una cu care aveam o relaţie care nici măcar nu implica sex. M-am întrebat când naiba mă aproape transformam în casnic. Am scos afară tot aerul pe care îl ţineam în plămâni şi am deschis uşa de Ia baie.

Nu, Blair nu făcea duş. Şi nu, nici nu cânta.

Stătea cu spatele la mine şi era... goală.

— Aiden, ieşi! a ţipat Ia mine.

Am clătinat din cap, aruncând u-i o privire amuzată. Nu ve-deam niciun motiv raţional pentru care m-aş fi privat de imaginea aia. Am înghiţit în sec. De-a dreptul în sec, pentru că nu aveam nici măcar un gram de salivă în gură. îmi era clar că eu încercam să memorez fiecare curbură a corpului ei, dar ea nu ştiu ce făcea, pentru că nu se mişca din Ioc. îşi bâtea joc de mine?

Era prea dimineaţă, iar eu eram prea somnoros ca să am o erecţie, aşa că mi-am adunat toată voinţa, intrând in baie. Am luat prosopul de pe suport, înconjurându-l în jurul ei, rotind-o apoi spre mine. Era oricum prea târziu, pentru că nu aveam

;

Scanned by
CamScanner

,i ₛ«,t ¡.nafiinca aia din minte pentru o buna pₑ.

„ reuneam sil mi-o scot pe Blair din minte de o

cum să îmi ma

rioadă. Nu me

bună perioadă.

— Ce... faci?

Şi-a ridicat privirea spre mine. Încă o ţineam înconjurată cu braţele.

- Am venit sil mă spăl Pᴸ¹ ᵈⁱⁿ^-

M-am **dezmeticit** dintr-odată.

— Acum?

— Să ştii ca eram hotărât să nu trag cu ochiul, dar se pare că nu-i cazul, am zis amuzat.

Blair a mormăit nişte cuvinte pe care nu le-am înţeles prea clar. Am bănuit că erau nişte înjurături.

— într-una din zilele astea, o să mă aplec deasupra ta în somn şi o să te omor, a mârâit la mine.

— Şi cum ai de gând să faci asta?

— Nu ştiu, a ridicat din umeri. Sunt multe cuţite în bucătărie.

Mi-am arcuit o sprânceană. Nu prea mă deranja gândul ăsta. Poate partea cu omorâtul era destul de deranjantă, dar cea cu aplecatul era destul de excitantă şi nu m-ar fi deranjat să îşi pună amenințarea în practică.

— Şi cum ai de gând să te apleci? Ai vreun plan? Dintr-o anumită poziţie? am rânjit.

A pufnit, dându-şi ochii peste cap.

— Credeam că vrei să te speli pe dinţi.

Voiam să fac asta, înainte să o văd dezbrăcată. Acum voiam să o sărut până când ar fi cerşit oxigen. Nu puteam să fac asta.

Şi asta fac, am spus, întinzând mâna după pasta şi periuţa de dinţi, pe lângă ea.

A dat să se ferească din calea mea. Mi-am sprijinit ambele mâini de chiuvetă, împiedicând-o sa se strecoare pe lângă mine.

— Ce-i? aproape s-a răstit la mine.

— Nimic, am zis cât de serios puteam.

Cum ar fi fost dacă i-aş fi tras din nou prosopul de pe ea şi aş fi urcat-o pe marginea chiuvetei şi aş fi...

Nimic.

Nu puteam să mă mai apropii de Blair. Nu până când nu rezolvam problema cu Abigail, care nici măcar nu era problema

mod, *ci ci* lui Ardcn. Am trai* ^H,,ₐ

blana mea. până s-a dovedit ca nu era a« ᴵᵐᵖʳᵗⁱˢᵗᵃ Că era Pʳᵒ- A, de gând să

te furişL,2i,, ore, d ă ce

M,am tun». pas.ş şi ₐₘ rămas cu ^ ^

otUt adan. Lra nemulţumită şi probabil mă ura, dar nu aveam de gând să trec d,n nou prin minutele alea în care am găsit-o ,n cămin. I urş, s.mplu m-am blocat şi m-am gândit serios să o duc la spital. Em m-a

Scanned by
CamScanner

convins că nu era o idee bună, apoi mi-a venit ideea şi mai grozavă, să o aduc ta mine.

La început chiar am crezut că era o idee proastă, dar m-am obişnuit destul de repede cu ea. Cam după câteva ore.

Iar acum n-o mai voiam plecată.

— Vrei să îţi amintesc că zilele astea ai avut grijă să mă încui în apartament de fiecare dată când ai plecat?

Iar avea chef de ceartă, iar eu iar voiam să o sărut. Nu voiam să mă cert cu ea. Niciodată nu aveam chef ca să mă cert cu ea. Am zâmbit, apoi am început să mă spăl pe dinţi. A profitat de asta ca să mărească distanţa dintre noi şi, totodată, să îşi exprime toate nemulţumirile.

— Serios, Aiden. E marţi. Nu m-am dus ieri la cursuri, dar azi chiar pot să fac asta. Cât mai ai de gând să mă ţii sechestrată aici? Probabil până acum a venit şi apa în cămin. Şi căldura, a adăugat. Nici măcar nu mă laşi să îţi dau bani pentru micul dejun pentru care te trezeşti cu zece minute mai repede ca să îl iei de la nu ştiu ce cafenea, a zâmbit vag. Nu că n-aş aprecia...

Deci îşi dăduse seama de asta. Am scuipat pasta de dinţi şi m-am clătit. Dacă mă mai spălam mult, probabil m-ar fi zăpăcit de cap.

— Ce pot să zic, am răspuns. Ţin suficient de mult la tine încât să nu vreau să te otrăvesc cu mâncarea făcută de mine.

Ochii i s-au mărit considerabil, iar buzele i s-au întredeschis. îmi dădeam seama că încă se concentra pe prima parte a propoziţiei mele. Obrajii ei şi-au schimbat nuanţa, închizându-se la **culoare.** Trebuia să încetez să mai arunc cuvintele aşa, la în **tâmplare,** sugerându-i că îmi păsa de ea, chiar dacă vorbeam serios. Orice simţeam pentru ea, mă înspăimânta până şi pe mine.

— Mulţumesc, a strâmbat din nas, ieşind nervoasă din baie.

— Să ştii că uşa e încuiată, am ţipat în urma ei.

l . **1** , r^npveală, apoi am tras pe mine blugii ^

Am făcut un uş < Blair stătea îmbufnată la masă un tricou. M-am dus în bucătărie. '«a.

_ CVai păţit? am întrebat-o încruntat.

An, dat drumul la filtrul de cafea şt am aşteptat.

— Nimic, mi-a răspuns în doi perl.

Braţele ei **înconjurate** la piept Un. spuneau altceva.

— Ce-ai pătit, iubito?

Eram un nenorocit. Ştiam ce efect aveam asupra ei când îi spuneam aşa şi mă foloseam de asta.

— Nu mai pot sta în casă.

— Vrei să te scot la o plimbare în faţa blocului?

Şi-a rotit privirea spre mine. Era furioasă.

Ai impresia că sunt un câine? a mârâit la mine.

Mi-am rotit privirea prin jur. Din fericire, cuţitele nu erau la vedere. Arăta dispusă să arunce cu unul îr» mine.

— Em nu trece pe aici azi? am încercat să schimb subiectul.

— Nu ştiu.

Nu-mi plăcea Em. A trecut pe la Blair de câteva ori şi de fie-

Scanned by
CamScanner

care dată am răsuflat uşurat când a plecat. Prezenţa ei era prea greu de îndurat.

— De ce n-o suni?

— Am nevoie să ies din casă, nu să mă milogesc de cineva să vină pe la mine.

Avea nevoie de multe lucruri, în principiu de odihnă. Ea probabil avea impresia că nu am observat că uneori se mai clătina pe picioare. Şi, deşi preferam să dorm pe canapeaua din sufragerie, pentru că, pe lângă faptul că era un chin să stau lângă ea fără să o ating, mai era convinsă că urma să răcesc şi eu, şi deşi se simţea mult mai bine – sau cel puţin aşa pretindea, o verificam de câteva ori pe noapte, iar febra nu îi trecuse cu totul. Normal că ea nu ştia asta. Ea se simţea perfect.

, v° ai de gând să_ini spui ce-i CU tine? am întrebat-o în ce turnam nişte cafea într-o cană.

certăreaţă d î-ÎrT* încât să îmi dau seama că era mai « înţelegeam atitudinea, dar nu bil aş fi scos-o de m */****! D&Că 31 ∗ost altcirieva ı Prot,aı stea acolo. 1 rā/ însă eu **eram cel care** o obliga să

- Nimic, a ridicat din umeri.

Mă scotea din minţi când făcea asta. *Nimic* însemna mai mult *ca* sigur *că* era ceva cu ea. Uram momentele în care mă lăsa intenţionat pe dinafară. Am luat cana de cafea, îndreptându-mă spre ea. Nici n-am avut timp să o aşez pe masă, că Blair s-a năpustit asupra ei.

E ultima dată când te mai întreb, i-am şoptit la ureche. Acum n-ai întrebat.

Blair s-a aplecat în faţă până când s-a lipit aproape cu totul de masă. Mi-am aşezat mâinile peste ale sale, în jurul ceştii de cafea.

A tresărit, dar era genul de reacţie pe care ea nu o controla aproape niciodată şi pe care eu mă prefăceam că o ignor.

— O să întârzii la ore din cauza ta.

— Tu măcar mergi la ore, mi-a răspuns indignată.

Deşi stăteam în spatele ei şi nu-i vedeam faţa, ştiam că încerca să pară nemulţumită. Mi-am lipit fruntea de capul ei, pierzându-mă în mirosul părului.

— Care-i problema, Blair?

Mi-am pus mâinile pe scaun şi l-am rotit cu tot cu ea, spre nune. Mi-am coborât privirea, întâlnind-o pe a sa. Modul în care mă privea nu se potrivea deloc cu atitudinea pe care o adopta.

— Ce facem noi, Aiden?

A clipit de câteva ori, aşteptând răspunsul meu pe care nu-l puteam formula.

— Tu îmi bei cafeaua şi eu tot mă uit la ceas ca să văd cât am întârziat?

Blair şi-a înclinat capul şi s-a fâţâit pe scaun.

— Nu la asta mă refeream.

Scanned by
CamScanner

Ştiam că nu la asta se referea, dar nu aveam nimic de spus care să fie pe placul ei.

— Nu ştiu, Blair, am ezitat. Suntem prieteni?

Poate, într-un fel sau altul, asta eram. Eu cu siguranţă eram un tâmpit. Erau o mulţime de lucruri pe care nu puteam, nu îmi doream, sau pe care pur şi simplu nu ştiam cum să i le spun. Genul de lucruri pe care nu voiam să le audă.

— Suntem prieteni, zici? mi-a înfruntat privirea. Ţi-ai văzut toţi prietenii dezbrăcaţi, Aiden? Tragi prosoapele de pe toţi prietenii tăi? Te şi săruţi cu *ei?*

Mi-am arcuit o sprânceană, dar nu am spus nimic. Ştiam că Blair nu terminase.

Ai «Ba de ci. îi *lufi s**** poarte papucii de casS şi s4 bea cafeaua? Le dai tricourile tale ca a doarmă În ele? aproa.

pe a tipat la ooring u-se. M-am dat câţiva paşi în spa.

SESBSX-*—• o •
■*>„£.

™'z'";

_ Si atunci cum poţi să zici că suntem pnetem? a urmat o pauză tungă. Hai. de fapt, să presupunem că suntem prieteni, A.den. Mai exact, ce fel de prieteni suntem? Pentru că eu, momentan, sunt a naibii de confuză.

Mi-am aprins o ţigară şi m-am apropiat de geamul care era întredeschis.

Aiden? Ai de gând să îmi răspunzi?

Nu aveam de gând să îmi răspund nici măcar mie la întrebarea asta, darămite ei. Nu era corect. Era cel mai de rahat lucru pe care puteam să îl fac în momentul ăla, dar cum i-aş fi putut explica motivul pentru care eu şi Arden nu vorbeam? Cum aş fi reuşit să îi explic că făceam nişte rahaturi la care nu aveam de gând să renunţ prea curând? Nu puteam.

— Ai nevoie de un tip drăguţ, a fost tot ce am spus, trăgând cu putere din ţigară.

Blair a sărit ca arsă de pe scaun, făcând un pas în direcţia mea.

— Ce-ai spus?

Fruntea i s-a încreţit dureros de tare.

— Am spus... Am tras aer în piept, pentru că nu-mi era atât de simplu să o spun. Am spus că ai nevoie de un tip drăguţ, Blair.

^ *e *a na iba! Nu te-am întrebat ce crezi că am eu nevoie! Te-am întrebat ce facem noi aici!

— Şi ţi-am răspuns. Ţi-am spus că suntem prieteni şi că ai nevoie de un tip drăguţ.

— Cineva care nu e... ca tine? m.a întrebat.

chefS rinul'u ea ridicatul ** atunci când nuaveam

Îl™ -rH a* -

Scanned by
CamScanner

dwnuetamdi,..,,.. m, 11 sa * mţeteagâ. Ţinemn la n ar fi înţeles asta

Sc hmb. Şt eram sigur că tipă

7^ Uită ca am Zis asta Am mai tras un

fum din ţigară.

Scanned by
CamScanner

— Nu poţi să îmi zici că suntem prieteni, orice ar însemna asta, apoi să zici ceva cum că am nevoie de un tip „drăguţ“, a schiţat ghilimelele în aer, apoi să îmi ceri să uit. Ce-i cu tine, Aiden?

Mi-am întors privirea spre geam. Ninsoarea încetase, dar tot era extrem de frig. Iar eu pierdusem deja primul curs şi eram foarte aproape să mă cert cu Blair îmi doream să nu fi petrecut atât de mult timp cu ea. Am tras cu putere un ultim fum din ţigară, apoi am stins-o în scrumieră. A venit în faţa mea, încrucişându-şi braţele la piept Am trecut pe lângă ea şi m-am îndreptat spre ieşirea din bucătărie,

— Ai pierdut vreun pariu şi trebuie să te culci cu mine? Despre asta e vorba?

Respiraţia mi s-a tăiat. Am înţepenit. Cuvintele ei mi-au răsunat în minte o bună perioadă. M-am oprit şi am mai rămas câteva secunde cu spatele la ea, încercând să îmi adun tot calmul de care eram capabil. Când m-am întors spre Blair, mi-am dat seama după grimasa pe care o făcea că îi părea rău, dar în ochii mei asta n-avea nicio importanţă.

Mi-am frecat tâmplele cu degetele, inspirând adânc.

— Bravo, Blairî Mă mir că nu ţi-ai dat seama de asta acum ceva timp.

— N-am vrut să,,.

A clipit des. Chiar şi de la distanţa la care mă aflam, îmi făcea impresia că urma să plângă.

— O să îţi las cheia de rezervă în uşă.

Puteam să stau să mă cert cu ea, dar ce aveam de câştigat? Dacă rămâneam să mă cert cu ea, în cele din urmă unul dintre noi doi ar fi pierdut. Unul dintre noi l-ar fi pierdut pe celălalt, în măsura în care ne aveam unul pe celălalt.

Eram nervos, iar dacă aş fi rămas, aş fi spus lucruri pe care aş h ajuns să le regret. Iar într-o măsură mai mare decât eram nervos, eram dezamăgit că asta era impresia ei. Cu furia ştiam cum să mă descurc. Cu dezamăgirea trebuia încă să mă obişnuiesc.

— Aiden, a şoptit în urma mea.

— Cred că ai spus suficiente lucruri, i-am zis înainte să **îim** iau geaca.

Am scos cheia de rezervă din buzunar şi am bâgat-o în uşă. **197**

Scanned by
CamScanner

Următoarele **douăzeci** patru de ore le-am petrecut ^ i când să îmi ocup timpul cu ceva, doar ca să nu mă tianrioc_i când cuvintele ei. Nu m-am întors la apartament ,n seara aia. Blai, nva sunat de câteva ori până la miezul nopţii, apoi a lă$_{sat_0}$ baltă Am dormit la i au şi am tot încercat să evit întrebările l$_{ui}$ Ethan. îmi era frică să mă întorc în apartament şi să constatei era gol. Mă temeam că Blair plecase. Nu aveam dreptul să fie teamă de lucrul ăsta. Blair nu locuia cu mine, dar al naibii să fiu dacă o parte din mine nu îşi dorea lucrul ăsta.

Eram şi eu conştient de toate lucrurile pe care le enumerase. Nu-mi împărţeam papucii de casă sau nenorocitele de tricouri cu altcineva. O făceam doar cu ea, pentru că era singura de care aveam grijă. Mai rămânea să îşi dea şi ea seama de asta.

Nu voiam să mă întorc în apartament şi să mă zgâiesc la pereţii albi, ducând lipsa ei. N-am fost în stare să fac asta până a doua zi pe seară, când Ethan aproape mi-a tras una şi mi-a spus să mă adun naibii. Nu m-am adunat, dar am plecat de la Tau, întorcându-mă în apartament.

Câteva zile au fost mai mult decât suficiente pentru ca Blair să îşi pună amprenta peste tot în jurul meu. Asupra mea.

Când am aprins lumina, primul lucru asupra căruia mi-a căzut privirea au fost hainele ei din cuier. Iar dacă nu plecase desculţă şi în pijamale, atunci încă mai era în apartament.

— Iubito? am întrebat nesigur.

Nu e iubita ta.

De ce nu îi foloseam numele atunci când trebuia?

— Aiden?

Cand î-am auzit vocea stomacul mi s-a urcat în gât, lăsând în rma ui un gol pe care nu ştiam cum să îl umplu. Am zâmbit, *ieZT T™* abSolut *nkLmt* motiv să o fac_ o Blair furioasă a , m dormitor, venind spre mine. Am rămas pe loc, convins Că meritam tot ce urma să primesc.

— Idiotule!

Mi-a dat un pumn în pi$_{ept}$

— Au!

— Eşti un

cretini # încă unul.

Scanned by
CamScanner

— Au? am întrebat retoric.

Nu există un tâmpit mai mare decât tine'

— Iubito insultele tale devin din ce in ce mai lungi

M.-am dat capul pe spate, lâsând-o sâ mâ lovească în conţi-nuare cu pumni, e, mic, care nu aveau absolut niciun efect pra mea.

Ai măcar cea mai mică idee câte griji mi-am făcut? Ţi-ai băgat telefonul in...? s-a oprit, umflându-şi obrajii cu aer.

Am început să râd şi am prins-o de mâini, înainte să mă lovească din nou. După ce am rotit-o, lipind-o de uşă, mi-a aruncat cea mai speriată privire pe care am văzut-o la ea până atunci. A făcut ochii mari şi a rămas nemişcată, lăsându-mă să o blo- chez între uşă şi corpul meu. Nu ştiu cât timp am stat amândoi nemişcaţi. Blair nici măcar nu a încercat să îşi retragă mâinile din strânsoarea mea şi nici nu s-a ferit când mi-am apropiat faţa de a ei, aproape atingându-i buzele.

Nu-i stătea în fire să fie atât de calmă, mai ales când o ţineam lipită de ceva cu forţa. Mă speria. O perioadă a stat încruntată, aşteptând ca eu să reacţionez la furia ei nediluată. Când şi-a dat seama că asta nu urma să se întâmple şi-a îmblânzit privirea.

— Ai terminat? am întrebat-o când i-am simţit încheieturile relaxând u-se în mâinile mele.

— Nici vorbă, a zis serioasă. Doar că nu pot să ţip la tine când te uiţi la mine în modul ăsta.

— Cum mă uit?

Mă uitam de parcă voiam să o iau în braţe şi să nu-i mai dau drumul niciodată. Mă uitam la ea de parcă voiam să o sărut ca şi cum n-aveam să mă mai sărut în viaţa mea cu altcineva. Eram conştient de buzele ei roşii şi pline care erau la mai puţin de un centimetru de ale mele, iar mintea mi-o lua razna.

— Nu-ţi pot explica.

Eram convins că putea dacă s-ar fi străduit puţin, doar că era prea furioasă pe mine.

— Dacă îţi mai trece vreo altă insultă prin minte, spune-o acum sau las-o baltă.

Mi-am amintit că, de fapt, şi eu eram furios pe ea, dar se p – rea că era suficient să o văd, ca să uit de asta. în plus, de ce nu a plecat din apartament? îmi aminteam destul e c ar c lăsat cheia în uşă.

Aiden .. unmstind numele meu, m-a făcut să uit şj **Sunetul** vocii sale, 105 nn

de ce naiba eram „erv0* P* ^Lsca de asta, în următoarele se- A avut grijă să mu am

îmi pare râu pentru ee am spus. Ştiu că nu vrei săteculci

CU *7,Mo, C c e a mare„rvsHepe care ai spus-o de când cunoscut eu.*

— Te înşeli, am rânjit.

A făcut ochii şi mai mari şi a început să respire greoi.

_ Vezi, Aiden, tocmai de asta nu cred eu că suntem prieteni Pentru că tot spui lucruri din astea, care mă derutează.

Scanned by
CamScanner

Nu, nu puteam fi prieteni. în orice caz, nu puteam fi *doar* prieteni, pentru că cu tocmai mă gândeam care era distanţa până în dormitor şi cum ar fi reacţionat Blair dacă aş fi luat-o în braţe.

— Atunci n-o să mai spun. Ştii, ca să putem fi prieteni.

I-am eliberat mâinile, dându-mă un pas în spate. Mă torturam singur, dar Blair era prea naivă pentru mine. Am auzit-o oftând, iar când m-am uitat din nou la ea mi s-a părut că era dezamăgită. Dacă aş fi sărutat-o, probabil m-ar fi lăsat să o fac, dar nu puteam să o trag pe Blair după mine. Ea chiar avea nevoie de un tip drăguţ, iar ăla nu eram eu. Şi cu siguranţă nu era nici Arden, chiar dacă ea nu îşi dădea seama de asta.

— îmbracă-te, i-am zâmbit larg.

— Mă duc la plimbare în faţa blocului?

Am pufnit şi mi-am căutat pachetul de ţigări prin buzuna- rele de la geacă. Probabil le pierdusem pe undeva.

— Te îmbraci sau nu?

A înţuviiintat şi aproape a alergat până în dormitor. M-am jumătate rr rUgar,dă mă ca Bla^ ^ nu aibă nevoie de o lumătate de oră ca să se îmbrace, altfel adormeam.

Jtrecusem toată noaptea la Tau uitându-mă la pereţi.

M-am ridkat[8™] pe' canareT [dUpă] contagioasă. Am zâmbit ca un ¡di *** ^ k™*"' "*

— Ce zi e azi, Blair?

— **Miercuri?**

Şi-a ridicat sprâncenele.

— Şi?

S-a mişcat de pe un picior pe celălalt. A ridicat din umeri, privindu-mS încruntată. Se împlineau doi ani de la moartea lui Jethro, iar eu meritam o medalie pentru *cel mai mare. cretin din univers.* Am lăsat-o singură în ziua aia.

Văd că îţi aminteşti, am spus ca să o scutesc să vorbeas că. Ai zis că nu poţi să mergi acasă şi nici nu ştii ce să faci, dar cred că am o idee.

(,/ixîî teribil de proastă.

— Crezi?

— Mhm. Hai.

M-am ridicat de pe canapea şi, fără să îmi dau seama, am luat-o de mână. Degetele i-au zvâcnit în palma mea, dar nu le-a retras. M-a urmat afară din apartament şi a rămas tăcută până când am ajuns la maşină. Apoi a început şuvoiul de întrebări.

— Unde mergem?

— Nu mai pune atâtea întrebări.

Stăteam cu mâna pe portiera deschisă. S-a bosumflat şi a urcat în maşină, nu prea convinsă că era decizia potrivită. Nici eu nu ştiam dacă era decizia potrivită. M-am întrebat cât de tare ţineam la maşina mea.

— Unde mergem? a întrebat în timp ce îmi puneam centura.

Nu vrei să vorbim despre altceva?

— De ce?

Scanned by CamScanner

— N-o să-ţi placă.

— Unde mergem?

— Ai încredere în mine, iubito?

A început să dea dezorientată din cap. Am pornit maşina şi m-am îndreptat spre ieşirea din oraş. Nici nu ştiam cât era ceasul, dar după cât de liber era traficul, am bănuit că era târziu.

— în general sau în momente din astea în care pari să iei nişte decizii de care nici măcar tu nu eşti sigur?

— Ori ai, ori n-ai încredere în mine. E simplu.

— Uite, dacă încă mai eşti supărat pentru ce am spus, să ştii că !mi pare rău. Nu-i nevoie să mă duci la marginea oraşului şi să mă omori.

Supărat. Cuvântul m-a făcut să râd. Dintre toate lucrurile pe ᶜare ar fi putut să le creadă, avea impresia că eram supărat pe ea?

Scanned by
CamScanner

_Nus,nt chiar
văd **moartă.** jr0nicâ. Serios. Unde mergem?

F

I Ntegen^să'faciccvaînamintirealuiJethro,amlăm«ril.0 când d^af^rvocea^sonaIrT^Hă. Ce să fac? jethro nu e în- „„ « outea face nimic in amintirea lui. mTmno?ritmaşina ia câdva kilometri de oraş, pe un drum la-
teral.

— **Dâ-tejos.**

A clipit nedumerită şi s-a dat jos.

— Si acum?

M-am oprit în fata ei cu un zâmbet cretin pe faţă. l-am pus cheile de la maşină în palmă, ridicând bărbia spre volan.

— Nu, a dat vehement din cap. Orice ai de gând, să ştii că nu m-am mai urcat la volanul unei maşini de doi ani, Aiden. După ce a murit Jethro. Probabil nici măcar nu mai ştiu ordinea pedalelor.

— De la stânga la dreapta: ambreiaj, frână, accelerație. Nu-i aşa greu. Te descurci.

— Nu pot. Mă tem.

— Nu eşti singură, iubito.

A încuviinţat, dar nu părea convinsă. Nici eu nu eram convins că era o idee bună, dar mă simţeam vinovat pentru că o lăsasem singură.

— Te descurci, am asigurat-o.

Mi-am apropiat faţa de a ei şi am sărutat-o pe frunte, luptân- du-mâ din greu împotriva dorinţei de a-i săruta buzele.

— Crezi sau eşti sigur?

I ^nt am ZiS CU buzele Upite de fruntea ei. zis dună ***cT'*** 1 8n ¡ aSta 0 ^eea ta de răzbunare, mi-a răzgândeşti 3 * Volan, să că încă mai ai timp să te N-am de ce să ms *•* u îmi amintesc ce ai spus"" PG ^ Blair, Nici măcar nU

îmi aminteam si
gândeam la asta. 3Veam ^ 8o1 constant în stomac când mâ „ În cazul îR carp î*j 1,111 **Pare. Eram nervoasă^1™8*'Să Ştii că îmi Pare rău, ^ 202**

Scanned by
CamScanner

— Nu-ţi mai cere scuze, am întrerupt-o. Suntem în regulă.

Şi atunci, de ce mă obligi să fac asta?

Ml-am arcuit o sprânceană. Părea chinuită şi, pentru o secundă, m-am gândit să dau înapoi.

— Vrei să zici că nu ai mai condus de doi ani? A încuviinţat. Nu crezi că ar fi timpul să o faci? A clătinat din cap. Măcar **porneşte** motorul. Poţi să mai tragi de timp după aia.

— Nu trag de timp.

A băgat cheia în contact, apoi a aruncat o privire asupra pedalelor, verificând cum erau poziţionate. Am zâmbit involuntar. Telefonul a început să îmi vibreze in geacă. Am oftat şi l-am scos, aruneându-i o privire încruntată.

— Stai două minute, am rugat-o.

Am coborât din maşină şi, chiar dacă nu-mi doream să îi răspund lui Quinn, ştiam că ar fi continuat să sune. Am mormăit ceva în loc de salut, iar el nu s-a deranjat să facă nici măcar atât. A trecut direct la subiect.

— Vineri, a zis sec. Am nevoie să fii în faţă.

— Glumeşti? aproape am mârâit la el.

— Sună-l pe Colton.

L-am urât pe Colton în clipa aia.

— O să mă gândesc.

Am închis telefonul înainte să mai spună ceva şi să mă ţină de vorbă.

— Deci... Am zis când am urcat înapoi, însă Blair m-a întrerupt.

— E totul în regulă?

îmi venea să ridic din umeri.

— S-ar putea să plec în weekend.

Părea profund deznădăjduită şi pe lângă faptul că îl uram pe Colton, m-am urât şi pe mine.

— Şi te întorci?

— Da. Acum ia şi vezi dacă o mai poţi pomi măcar de pe loc.

Şi-a aţintit privirea asupra drumului şi a pornit.

— îţi zic eu când să te opreşti. E cazul să mă ţin de ceva? Să-mi pun centura?

S-a rotit spre mine, scoţând limba.

— Concentrează-te la drum, iubito.

— Aiden, ce faci când eşti plecat?

Scanned by
CamScanner

-ordat fiecare muşchi din corp. Blair începea să im[Mi ** nrile din seria celor la care nu eram dispus să rămână. punând între ţ rationa ă din mine a optat pentru un moment pund.darpăru .

- ^ brutei- dC 0 S1 Hi tot pun libertatea în pericol, am răspuns sec.

Mair a frânat atât de brusc că aproape am ajuns cu fruntea în Aooi a început să râdă isteric. Nu s-a oprit pentru câteva minute bune, minute în care m-am uitat la ea, încercând să îi înţeleg reacţia.

Oh, Doamne! Pentru o secunda am crezut că vorbeşti serios. ..

Blair era... Blair. Nu recunoştea adevărul nici măcar atunci când i-l spuneam.

— Sunt al naibii de amuzant, am rânjit. Acum fii atentă, Blair. O să te învăţ să faci drifturi.

— Ce?

Dacă mai continuam în ritmul ăla, până la sfârşitul zilei, m-ar fi omorât.

— Nu chiar azi, am spus ca să o liniştesc. Azi îţi explic teoretic, măcar să îţi aminteşti cum se conduce o maşină. Mai mergi puţin înainte.

— Eşti nebun? Eu abia dacă pot să pornesc de pe loc. Vrei să mă omori?

E ca mersul pe bicicletă. în plus, sunt şi eu aici, Blair. Şi chiar ţin la viaţa mea.

— Şi dacă iţi lovesc maşina? a întrebat panicată în timp ce îşi frământa degetele.

— N-o s-o lovești, Blair.

gând^ seTif)3 ** s10C dm s»U» mall Pess ^-rusc+ta m_dT1

Scanned by

CAPITOLUL 16

Direcţia,Blair. Viteza întâia, nn câte turaţii, roieşte volanul

la maxim, dă drumul brusc ta ambreiaj, corectează... ceva. Când simţi rotaţie în spatele maşinii... fa ceva şi... direcţia.

Habar nu aveam despre ce a vorbit Aiden în ultimele câteva minute. Direcţia avea ceva de-a face cu volanul, eram sigură de asta. Cum avea el impresia că puteam să controlez maşina, când eu nu eram nici măcar în stare să îmi controlez bătăile inimii în preajma lui? Sângele îmi vâjâîa în urechi, palmele îmi erau transpirate şi eram aproape panicată.

Am aşteptat. *Şi* am tot aşteptat eu fruntea lipită de volan şi ochii închişi. Mă rugam ca Aiden să nu îşi preţuiască maşina la *fel de* tare ca *şi* Arden, pentru că eu tocmai reuşisem să raschetez parapetul cu spatele. încă auzeam scrâşnitul în urechi şi sunetul a ceva spart, dar nu aveam curaj să deschid ochii şi să îl privesc.

fn maşină s-a lăsat o linişte totală. Dacă Aiden nu avea de gând să mă omoare, sigur asta plănuia acum. Probabil punea la cale un plan care să îi ajute să mă omoare, să mă tranşeze şi să scape de cadavrul meu.

N-ar fi trebuit niciodată să mâ urc la volan. Nu conta că l-am avertizat în legătură cu lipsa abilităţilor mele de a conduce. Tocmai îi izbisem maşina, doar că nu avea nicio legătură cu modul în care conduceam. Mi-am amintit de modul în care am stat deasupra lui, pe acelaşi scaun pe care stăteam în acum. O mulţime de imagini s-au dezlănţuit în mintea mea şi am simţit furnicături pe buze când mi-am amintit de modul în care buzele lui Aiden Ie devorau pe ale mele. Era vina lui, nu a mea.

r miilocul drumului.

M"ţkr ia;" ' „ a r , tăcerea. Era cumva calmul dinaintea V0C(?M1 am dezlipit fruntea de volan şi am încercat să por. Iurtunii Mi- joareletm i tremurau în ultimul hal. N-am ^ „ nici măcar să învârt cheia în contact. Nu ştiu dacă tremuram din cauză că ¡-am izbit maş.na sau dm cauză ca el nu

^c.:'„AXT? aTşoptit cu privirea ţintită asupra parbrizului.

Scanned by
CamScanner

încă nu aveam curaj să îl privesc. În cele din urmă, Aiden a reacţionat. A început să râdă. Mi-am rotit pr.virea derutată spre el, încercând să înţeleg ce se întâmpla.

Aiden pur şi simplu râdea. Nu era momentul să mă zgâiesc ta gropiţele din obrajii săi sau să mă las derutată de râsul lui, dar nu puteam împiedica niciunul din lucrurile astea.

Voiam să spun că îmi părea rău şi că nu o făcusem intenţionat, dar probabil ştia şi el asta, iar cuvintele oricum refuzau să se facă auzite. Avea fruntea sprijinită în palmă şi continua să râdă.

— Te-ai lovit? m-a întrebat după ce a reuşit să îşi stăpânească râsul, aparent printr-un efort supraomenesc.

— Poftim?

Vocea mi-a sunat gâjâită, iar inima îmi bubuia în piept, dar nu ştiu dacă din cauza faptului că încă eram speriată sau din cauza lui Aiden, care, în loc să ţipe, îmi arunca o privire îngrijorată.

— Te-am întrebat dacă te-ai lovit, mi-a repetat. Eşti bine? Am încuviinţat, trăgând scaunul în spate. Am vrut să îmi desfac centura, însă degetele continuau să îmi tremure. Aiden s-a apropiat de mine, desfăcând-o cu o singură mişcare. Normai că el nu tremura. Era mult prea preocupat să râdă, dintr-un motiv pe care nu îl înţelegeam.

Măcar portiera am reuşit să o deschid singură. Eram undeva a ieşirea din oraş, pe un drum lăturalnic, plin de curbe şi slab u^rnat Am strâns geaca în jurul meu, apoi m-am sprijinit de Drivire 1 îndlıă2neain să mă duc în spatele ei ca să arunc o tă vooset 3lple 8 P0 Care ^e"am provocat. Poate i se luase toa- Aiden^ ^ Căzuse vreo bară sau ceva. Poate, poate, maşină Era m u doUă minute singură, apoi a coborât din oprindu-se în sn CUra•0S deCât mineı A încon)urat maşı••aı ei. Tot ce auzeam era liniştea. Nici măcar

Scanned by
CamScanner

nu *mai* râdea, iar ăsta nu era un lucru bun, nu? Nu răbufnea, dar nici nu râdea. Nici măcar nu îl mai auzeam. Inima mi s-a făcut cât un purice în aşteptarea reacţiei care nu mai venea.

Nu-i grav, vocea lui a spart tăcerea. E cam şifonată şi mi-ai spart stopurile.

Am înghiţit în sec. Obrajii îmi luau foc din cauza stânjenelii. Şi când urma să îmi primesc dojeneala?

— Iubito, mai ştii să vorbeşti, nu?

S-a oprit în faţa mea. Am evitat să ridic privirea, preferând să îi privesc bocancii. Mi-a prins bărbia între degete, ridicân- du-mi faţa şi obligându-mă să îl privesc.

— Nu cred.

Am încercat să zâmbesc, dar nu mi-a ieşit. îmi trasa conturul buzelor cu degetul mare şi mă străduiam să nu dau atenţie faptului că simţeam atingerea lui în fiecare nerv din corp, pornind din buze, până în vârful picioarelor.

— Sigur nu te-ai lovit? m-a întrebat din nou, fără să îşi în- depărteze degetele.

— Nu. Ţi-am zis că nu o să pot face cerculeţe, sau ce naiba ai vrut tu să mă înveţi.

Aiden mi-a oferit un zâmbet discret, arcuindu-şi un singur colţ al buzelor. În loc să se liniştească, bătăile inimii mele se înteţeau şi auzeam bubuiturile în urechi. I-am răspuns la zâmbet, apoi am închis ochii. Dacă aş fi avut unde să mă dau înapoi, aş fi făcut-o. Aiden făcea exact genul de gest care intra în contradicţie cu tot ce îmi spusese cu o zi în urmă şi care doar mă deruta şi mai tare.

Mă temeam să îi atrag atenţia. Nu ştiu ce m-a apucat de i-am spus toate acele lucruri, dar după ce l-am auzit spunând că nu avea de gând să mai spună genul de lucruri care m-ar fi derutat, o parte din mine s-a panicat O parte din mine s-a speriat că Aiden urma să se îndepărteze de mine. Mă temeam că, de fapt, eu eram cea care îl îndepărta, pentru că el nu s-a comportat deloc ciudat zilele alea. Asta dacă nu puneam la socoteală faptul că a intrat peste mine în baie şi mi-a sugerat că voia să se culce cu mine.

Şi- desigur, exceptând momentele de genul celor ca cel de acum, în care eram incredibil de aproape unul de celălalt, iar eu îmi doream să mă agăţ de el şi să îl sărut. Dar eram prieteni,

A

Scanned by
CamScanner

adunat **curajul** necesar şi am descins ochi
ina atunci când privinle ni s-au mtâlmt. f
rA mi-am
şi-a retras mâ
şi el seama ce făcea cu mine.
— Dacă vrei, pot să îţi plătesc...
Reparaţia.

Asta aveam de gând să spun dacă el n-ar fi început să râdă din nou, făcându-mă să uit toate cuvintele pe care le ştiam. Cum puteam fi prietenă cu el când nici măcar nu-mi puteam controla reacţiile în preajma lui? Ar fi trebuit, dar nu puteam.

— Te-am întrebat dacă ar fi trebuit să îmi pun centura. Poate ar trebui să citeşti prospectul de la antibiotic, Blair. Poate nu e indicat să conduci.

—---------- IMU mai raue, nm ^

— Gata, şi-a ridicat mâinile, bătând în retragere. L-aş fi crezut dacă buzele nu i s-ar fi unit într-o linie subţire, semn că îşi stăpânea cu greu zâmbetul.

— Ce-i aşa amuzant, Aiden? Eu tocmai am şters parapetul cu maşina ta, iar tot ce faci e să râzi!

— Şi ce ai vrea să fac?

Şi-a ridicat sprâncenele.

—- Să fii nervos ?

De ce a sunat mai mult ca o întrebare?

De ce-aş fi nervos? m-a întrebat încruntat, E o maşină, Blair, în plus, sunt sigur că asta nu e ultima dată când o s-o loveşti, aşa că, de ce eşti atât de agitată?

— Nu e ultima oară? Normal că e ultima oară!

Vocea mi-a urcat cu o octavă,

— Ba nu e. Ţi-am promis că te învăţ să faci drifturi şi n-o să mă las până când n-o să reuşeşti,

— O să îmbătrâneşti până când o să întâmple asta. Am început să gesticulez cu mâinile. Serios, Aiden. Du-te trăieşte-ţi zilele într-un mod mai amuzant, pentru că o să îmbătrâneşti şi eu tot n-o să reuşesc să fac asta.

— N-ai deloc încredere în tine.

Am ridicat din umeri. Avea dreptate, dar nu voiam să re- cunosc asta în faţa lui. Nu aveam încredere în mine că puteam să conduc din nou. Nu aveam încredere în mine în legătură cu multe lucruri.

Scanned by CamScanner

— Nu face asta, şi-a schimbat tonul complet.

— Ce să nu fac?

Nu ridica din umeri!

M-am lipit cu palmele de maşină. Aiden folosea un ton complet diferit. Unul rece, pe care l-am recunoscut cu greu. S-a dat un pas în spate, trecându-şi mâna prin păr. Asta era gestul pe care îl făcea atunci când îl deranja ceva. Echivala cu ridicatul meu din umeri.

— N-am făcut... nimic.

Doamne, ce mincinoasă eram!

Şi-a scos pachetul de ţigări din buzunar cu o mişcare lentă, apoi şi-a aprins una. A avut grijă să nu sufle fumul în direcţia mea, deşi mă cam obişnuisem cu asta. Şi mă deranja. Mă deranja, pentru că eu uram mirosul fumului de ţigară, iar din cauza lui mă obişnuisem cu el şi chiar începuse să îmi placă.

— Iar mă laşi pe dinafară.

Mi s-a oprit respiraţia. Palmele au început să îmi transpire şi alunecau în jos pe portieră. îl lăsam pe dinafară? Despre ce vorbea? Şi de ce era atât de... Ei bine, cu siguranţă nu era nervos. îl văzusem nervos o singură dată, în preajma lui Abigail. Şi cu siguranţă expresia pe care o avea în faţa mea nu se putea compara cu cea pe care am văzut-o în acea zi. Aiden părea mai degrabă frustrat. îi simţeam privirea safirie fixată asupra mea, dar mi-am mai luat un răgaz de aproape două minute ca să îmi dau seama ce s-a întâmplat. Dacă repetam din nou că nu făcusem nimic, am fi ştiut amândoi că mineam. Dacă i-as fi spus adevărul, aş mai fi făcut un pas în direcţia lui şi, după discuţia din dimineaţa trecută, aveam impresia că Aiden tocmai asta încerca să evite. încerca să mă ţină la distanţă de el, iar eu mă tot apropiam de el, ca o idioată ce eram.

— Hai să mergem, l-am rugat aproape şoptind cuvintele.

Oare Aiden asculta vreodată ce îi spuneam eu? Orice îl rugam, făcea exact contrariul. M-a lăsat să cred că m-a ascultat, pentru că am urcat amândoi în maşină, iar el a pornit motorul. Nu a durat prea mult până când a tras pe dreapta.

îmi venea să o iau la fugă, dar asta nu era o senzaţie care îmi era străină in preajma lui. îmi doream să fac asta doar pentru că nu înţelegeam ce voia de la mine. Nici el nu părea să ştie ce voia de la mine. cluar dacS se străduia mereu să afişeze siguranţa aia impenetrabilă.

Iubito, a şoptit pe un ton stins.

Nu era bine. Aiden îmi spunea aşa în două cazuri: ori urma să îşi bată joc de mine cu una din replicile lui, care îmi făcea toată furia să se acumuleze într-un singur loc şi mă făcea să vreau să îl lovesc, ori urma să îmi spună ceva serios. Ceva la care nu aş fi putut să îi dau un răspuns evaziv. Asta dacă nu voiam să îl scot din sărite şi mai tare.

Puteam să mă mint cât voiam, dar eram îndrăgostită de el. Eram îndrăgostită de un nenorocit de vulcan activ, care, deşi se străduia să nu erupă atâta timp cât eram prin preajma lui, ştiam că

Scanned by
CamScanner

lava continua să clocotească. Eram înspăimântată. Mă speriau sentimentele pe care le aveam pentru el. Erau momente în care Aiden era de un calm terifiant. Momente în care Aiden lăsa de la el. Chiar dacă acele momente erau destul de rare, existau, însă în majoritatea timpului, Aiden îmi dădea impresia că fierbea la foc mocnit.

Aiden nu simţea absolut nimic pentru mine.

Eram sigură de asta.

Dar dacă era capabil să iubească, iar cineva ar fi reuşit într-o bună zi să scoată la iveală dragostea aia pe care probabil o ascundea pe undeva, persoana aia ar fi trebuit să înţeleagă un lucru: Aiden ar fi iubit-o, dar ar fi luptat împotriva ei în acelaşi timp.

Iar unei persoane ca mine, care s-a îndrăgostit de el fără ca măcar să îşi dea seama, nu aveam niciun sfat să îi dau.

Uneori, iubindu-l pe Aiden, mă simţeam de parcă eram îndrăgostită de un uragan. Unul din calea căruia ar fi fost înţelept să fug.

Crezi că ar fi atât de greu să vorbeşti în loc să ridici din umeri?

Am ridicat din umeri. M-a fulgerat cu privirea, dându-mi impresia că era pe cale să dezlănţuie o furtună.

— Chiar mă străduiesc aici, să ştii, a adăugat pe un ton înspăimântător de calm.

— Ştiu.

— Eu nu pot face asta, Blair.

Ce anume?

Scanned by
CamScanner

Nu pot sta in preajma ta ca să privesc cum într-o secunda eşti o persoană, apoi în următoarea te transformi în cu totul şi cu totul altcineva- Poate că nici măcar nu are logică ce zic eu aici, dar chiar nu pol să fac asta, a continuat, sprijinindu-şi mâinile de volan. Ştiu că sunt o mulţime de lucruri pe care nu le ştiu despre tine şi că sunt şi o mulţime de lucruri pe care tu nu le ştii despre mine. Şi nici măcar n-am pretenţia ca până mâine să îmi spui totul despre tine, dar dacă o să continui să ridici din umeri... eu nu pot face asta.

Am deschis gura ca să zic ceva, dar m-am răzgândit. Era cel mai lung discurs pe care l-am auzit de la el până atunci. Nu aveam dreptul să îl opresc. Eu am răbufnit cu o zi în urmă, iar el m-a ascultat, deşi era evident că nici măcar nu eram coerentă.

Dar cum rămânea cu lucrurile pe care eu nu le ştiam despre el? Şi *nici măcar n-am pretenţia ca până mâine să îmi spui totul despre tine.* Despre mine. Dar despre el? Aveam măcar să aflu vreodată ceva despre el? Nu care erau cărţile sau filmele lui preferate. Mă interesa şi asta, dar îmi doream să aflu lucruri care îl deranjau. De exemplu, de ce nu a mai dat admiterea la Conservator din nou şi s-a apucat de informatică? Cred că el nici măcar nu ştia că eu am aflat despre Conservator de la Arden. Voiam să aflu o mulţime de lucruri despre care Aiden nu ar fi vrut să vorbească.

— Doar că, a tras aer în piept, strângând volanul între degete, apoi s-a oprit pentru o perioadă. Mai ştii când te-am întrebat dacă erai fata din toaletă sau tipa populară? Am încuviinţat. Nu o lua personal, iubito, dar nu-mi place niciuna dintre ele.

Am clipit nedumerită. Ştiam că nu simţea nimic pentru mine, dar era nevoie să mi-o trântească în faţă? Putea la fel de bine să spună ceva de genul: *Blair, stai departe de mine, pentru că nu te plac.* Parcă ar fi sunat mai blând.

Aiden şi blândeţea. Ha!

Am scrâşnit din dinţi, neştiind cum să reacţionez.

— Bine.

Eram rănită. Nici măcar nu mai ştiu ce simţeam, dar îmi venea să plâng.

— La naiba, Blair 1 M-ai înţeles total pe dos!

- Poftim?

Acum mă uitam şi mai nedumerită la el.

Vroi te rog să mă asculţi până la capăt înainte să te enervezi pe mine? Pentru că asta e pe cale să se întâmple.

îmi venea să îi dau cu ceva în cap de fiecare dată **când** îmi ghicea starea de spirit. M-am îmbufnat involuntar.

— 1 tabur n-am care este explicaţia pentru comportamentul tău schimbător, dar ridicatul ăsta din umeri mă omoară. Nici nu cred că îţi dai seama că ai momente în care pur şi simplu eşti... tu, *a* zis hotărât, de parcă asta explica totul.

Şi chiar explica totul, chiar dacă suna ciudat. Ştiam despre ce vorbea Aiden. Vorbea despre adevărata eu, cea care trecea prin zece

Scanned
by

stări diferite în mai puţin de un minut. Ceea ce nu îşi dădea seama era că, de fapt, a reuşit din nou să atingă o coardă sensibilă. Acea Blair nu apărea decât în preajma lui. Făcea ceva şi îmi anihila celelalte două personalităţi, scoţând la iveală persoana pe care mă străduiam de atâta timp să o ascund.

— Habar n-am despre ce vorbeşti, am minţit cu neruşinare.

Şi-a lăsat capul pe spate, fără să mai spună altceva. Probabil ştia că minţeam de îngheţau apele, dar cum ar fi trebuit să îi explic că el era cel care scotea la iveală partea aia din mine?

— Când o să vină ziua în care te hotărăşti că e timpul să nu te mai ascunzi şi o să vrei să vorbeşti cu mine – a făcut o pauză, oftând – nu ştiu, despre Jethro, despre părinţii tăi, despre orice, să ştii că o să fiu aici, chiar dacă o să îmbătrânesc până atunci.

A pronunţat fiecare cuvânt pe un ton rece care mi-a provocat fiori pe şira spinării. Cum se făcea că eu eram cea care îl îndepărta de mine? Aiden s-a hotărât în cele din urmă să o ia din loc.

îmi venea să ţip la el. Cu o zi înainte susţinea sus şi tare că noi doi eram prieteni şi că eu aveam nevoie de un tip drăguţ – orice însemna asta – iar acum îmi spunea că îl omora ridicatul meu din umeri? îl omora ca pe un prieten?

Doamne, ce mă enerva!

Şi îmi făcea promisiuni care nu-şi găseau locul, pentru că eu nu vorbeam cu prietenii mei despre Jethro sau despre lucrun care îmi influenţau viaţa. Eu nu sunt aşa. Prefer să îmi rezolv singură problemele.

— Mă duci la cămin?

Intram deja în oraş. Mi-am menţinut privirea pe geam, ca să o evit pe a lui.

Scanned by
CamScanner

Nu am răspuns ofticată, deşi tmi era puţin foame. Eşti sigură?

- Normal că sunt sigură. Aş şti dacă mi-ar fi foame, nu crezi?

— Dacă spui tu. Vrei cafea?

Doamne, cât tânjeam după o cafea!

Nu, mulţumesc, i-am spus când a oprit în faţa

Nu, mi-a răspuns pe un ton ferm.

Îmi «X 1-

venea să ridic din nou din umeri, dar m-am abţinut.

Probat

il chiar l-aş fi făcut să erupă.

unei

ca- l i-e toarne?

fenele.

A pus pe avarii şi a coborât din maşină. Mi-am lăsat capul pe spate, închizând ochii. De când îl cunoscusem pe Aiden, trăiam într-o confuzie totală.

Eram prieteni?

Eram îndrăgostită de el.

Muream să beau o cafea, dar nu i-aş fi zis nici moartă asta. Nu după toată tensiunea care s-a acumulat între noi şi pe care o simţeam plutind în aer. Starea de nervi mi-a crescut când l-am văzut ieşind din cafenea cu două pahare în mâini şi un zâmbet de cunoscător întipărit pe faţă. Am rămas cu privirea aţintită pe geam, însă nu m-am putut abţine să nu îl privesc cu coada ochiului. De parcă ştia că mă uitam la el, zâmbetul i s-a lărgit.

— Cafea? m-a întrebat după ce a urcat în maşină.

Am clătinat din cap. Nu a mai insistat, ci doar a aşezat paharul în suport

— E neagră.

Eram dispusă să iau o gură şi dacă n-ar fi fost aşa cum îmi plăcea mie.

— De unde ştii cum îmi beau eu cafeaua?

— Ăă... nu ştiu. Poate pentru că mi-ai furat-o în fiecare dimineaţă şi nu te-am auzit plângându-te sau adăugând ceva în ea?

Haide, Blairl Nu-i mare lucru daca îţi bei cafeaua ca el.

Nu era mare lucru. Poate ăsta era singurul lucru pe care d aveam în comun cu Aiden. îmi venea să îmi astup nările, ca s împiedic mirosul de cafea să mai ajungă până la mine.

Scanned by
CamScanner

IV **1 1** ’ iul mă duci la cămin?

întors privirea spre el. Acum el era cel care evita să uite la mine. Dintr-odală, drumul necesita toată atenţia lui. Pentru că abia de mâine o să repare centrala?

IV unde şlii asta?

Ti-a spus lun acum două *z.*|l*e,* cred,

L.ran, stânjenită. Aparent, el a fost mai concentrat la vorbele colepei mele, decât mine. Ce spunea asta despre mine, dacă nu faptul că nu puteam să mă concentrez la altcineva atâta timp cât el era prin preajmă?

Atunci o să plec mâine, am spus cu un nod în gât.

N-ar ii trebuit să mă obişnuiesc cu el, dar era prea târziu.

Nu te ptuucti, mi-am zis. Lucrurile o să revină ia norui a/i fa te, iar de mâine te întorci în cămin.

Mhm, s-a auzit o altă voce în mintea mea care suna mai mult ca Aiden decât ca mine.

— Eu mâine plec.

Cuvintele m-au luat pe nepregătite. M-am rotit instantaneu spre el. Aşteptam o explicaţie pe care nu era obligat să mi-o dea,

— Când te întorci?

încercam sâ nu par afectată că urma să plece cine ştie unde. Din nou.

— Nu ştiu exact.

Sau nu voia să îmi spună, pentru că era nervos pe mine. Am petrecut tot restul drumului în tăcere. Eram frustrată că nici măcar nu îmi dădeam seama dacă era supărat pe mine sau nu. Nu schiţa niciun gest şi m-am întrebat cum reuşea să facă asta. După ce a parcat, am coborât prima din maşină, luând şi cafeaua cu mine. Am încetinit pasul ca să îl las pe el să meargă în faţa mea, apoi am dus paharul de cafea la buze şi am luat o gură cât să-mi potolească toată pofta aia.

— E bună cafeaua? m-a întrebat fără să se întoarcă spre mine. Era bună, dar era şi înecăcioasă. M-am înecat instantaneu şi am început să tuşesc, înjurându-l pe Aiden în gând.

— Eşti bine?

DreriT d○! Pa?i/ d foSt ✻✻ fa^ mea> Cum putea să afişeze o ex- P sie amuzată şi îngrijorată în acelaşi timp?

Mă sunt minunat, i-am spus după ce m-am oprit din tuşit, trecând furioasă pe lângă el.

Degeaba mă grăbeam. Nu aveam cheie şi tot eram nevoită să îl aştept.

Ai căzut pe scări? Mî-am dat ochii peste cap şi am bombănit nervoasă,

Ce-i, iubito? Nu-i aşa că patul meu e singurul loc în care vTei să fii acum?

Cred că o să dorm pe jos.

Scanned by CamScanner

Aiden a descuiat uşa cu încetinitorul. Am pufăit pe nări, dar nu părea să îl deranjeze starea mea irascibilă.

— Asta înseamnă că îmi primesc patul înapoi?

— Nu te-a obligat nimeni să dormi pe canapea.

Ar fi trebuit să ridic din umeri. De data asta, chiar ar fi trebuit să ridic din umeri. Aiden şi-a arcuit o sprânceană. Părea că se gândea la ceva, dar nu aveam nici cea mai mică idee la ce.

— Aiden, plecă de aici, m-a imitat. Aiden, o să iei gripă! Aiden, tu chiar vrei să răceşti?

Am luat de pe canapea prima pernă care mi-a căzut în mâini şi am aruncat-o spre el, fără să iau în considerare faptul că Aiden ţinea paharul cu cafea în mână. Am privit consecinţele deciziei mele cu ochi mari, îngrijoraţi.

Şi-a îndreptat privirea spre paharul de la picioarele sale, din care încă se mai scurgea cafea. Mi-am acoperit gura cu mâna, străduindu-mă să nu râd. Mă simţeam ca într-o misiune cu titlul *hai să văd dacă pot să-l fac pe Aiden să-şi iasă din fire.*

iar el... ei bine, era la polul opus. Probabil misiunea lui se chema ceva de genul: *în cazul în care Blair te scoate din minţi, nu reacţiona.*

Poate şi-a propus să nu reacţioneze într-un mod în care să mă sperie, dar Aiden tot a reacţionat. A făcut un pas peste paharul de pe parchet, ridicându-şi privirea spre mine.

Oh, nu f Nu iar nenorocita aia de privire care mă dă peste cap.

Am clipit o dată. De două ori. înainte să o fac a treia oară, m-am trezit pe canapea, cu Aiden deasupra mea. Toate fibrele din corp au început să ţipe la mine, încercând să mă convingă de ce nu era o idee chiar atât de bună să îi înfrunt privirea, în primul rând, deveneam fluidă sub el, chiar dacă trupul lui nici m.Var nu se atingea de al meu. în al doilea rând, pentru că eram... prieteni?

Gura mi-a devenit la fel de uscată precum un deşert. Mi-am plimbat ochii pe chipul lui, încercând să îi memorez fiecare curbură a feţei. Zâmbetul vag din colţul drept al buzelor. Buzele pline. Forma sprâncenelor.

Ce era în neregulă cu mine? Chiar îmi doream să îmi imprim imaginea lui Aiden pe retină?

Iubito, nu te mai uita aşa la mine, mi-a şoptit pe un ton chinuit.

Nu l-am întrebat la ce se referea. Nu aveam nevoie de confirmarea lui ca să ştiu cum mă uitam la el.

De parcă eram îndrăgostită de el.

— De ce? am întrebat în schimb. Pentru că am nevoie de un tip drăguţ?

— Mhm.

Mi-am dat ochii peste cap, inspirând adânc. Aiden mirosea a parfum şi cafea. Avea tricoul ud. Pe deasupra, mai şi mormăia.

Scanned by
CamScanner

— Nu ştiu ce vrea asta să însemne, Aiden, dar cred că automat presupune că tu ai nevoie de o tipă – am făcut o pauză, încercând să îmi pun gândurile în cuvinte – nu ştiu. Rea?

A început să râdă, micşorând distanţa dintre noi, sprijinindu-şî greutatea în mâini. Habar nu aveam când am ajuns, sau cum am ajuns în poziţia aia. Aveam şi picioarele depărtate, iar el plutea deasupra mea.

— Taci din gură.

Am deschis gura ca să spun ceva. în clipa următoare, buzele lui erau peste ale mele. Şi le-a mişcat dulce, blând şi mult prea repede, apoi mi-a prins buza de jos între dinţi. Am simţit că mă topesc când i-am simţit limba trasând conturul buzei.

— Doar ca să ştii, ăsta n-a fost un sărut.

L-am privit încruntată. Speram să mă vadă, pentru că încă mai avea buzele lipite de ale mele şi aveam impresia că şi privirea îi era îndreptată în acea direcţie.

— Serios?

tem prieten^"1™ ^ “ H*™“ de tip drăguţ, iar noi SUn”

Am pufnit. Nu îmi dădea seama ce fel de joc a început Aiden Jur eram dispusă să intru în el, oricât de periculos s ar fi dove- Jit a fi pentru mine.

— Şi nici ăsta nu e un sărut, mi-a zis înainte să îşi apese buzele din nou peste ale mele.

Aiden putea să îmi spună ce voia el în secundele alea. Nu mă puteam gândi decât la gura lui, la gustul de tutun combinat cu mentă şi cafea. Mă gândeam doar la modul în care mă săruta. La polul total opus faţă de ultimul nostru sărut care s-a sfârşit cam dezastruos. Buzele lui se mişcau blând peste ale mele şi ni- cio altă parte a corpurilor noastre nu se atingea. îi simţeam căldura braţelor în apropierea feţei mele. Mă săruta atât de meticulos încât m-am pierdut după prima secundă, iar când limba lui a atins-o pe a mea, am simţit un uragan de senzaţii în întregul corp. Nu ştiam de unde a pornit şi unde avea de gând să se oprească. Aiden a adâncit sărutul, fără să se grăbească.

Nu, nu era un sărut, pentru că noi eram prieteni, iar eu aveam nevoie de un tip drăguţ. Mi-am agăţat mâinile de braţele lui şi mi-am ridicat capul, arcuind gâtul. Aiden a rămas nemişcat, ceea ce doar a făcut ca limba lui să se piardă şi mai adânc în gura mea. Mi-am strecurat o mână în părul lui, trăgându-l spre mine. Oricum distrusesem deja orice grad de apropiere dintre noi. Ne-am oprit brusc, dar nu ştiu dacă eu am încetat sărutul sau Aiden. Cu toate astea, încă aveam buzele lipite unele de altele

Eram pregătită să îmi deschid ochii, dar l-am simţit mușcându-mi buza de jos. Aiden nu terminase cu *ăsta nu e un sărut.* Pieptul mi se ridica în sus şi în jos extrem de repede. El nu avea cum să scape din vedere lucrul ăsta. Am gemut involuntar. Când mi-am deschis ochii, am întâlnit albastrul ăla în care mă înecam de fiecare dată. Cer.

Scanned by
CamScanner

Gheaţă. Safire. O mulţime de nuanţe de albastru care se îmbinau ca să formeze privirea lui atât de frumoasă. Şi albastrul acelei sclipiri pe care nu o înţelegeam.

Se uita la mine adânc, pătrunzător. Nu şi-a ferit privirea nici măcar o clipă. Cu fiecare secundă care trecea, începeam să mă topesc din ce în ce mai tare.

— Nici ăla n-a fost un sărut?

— Nu, iubito. N-a fost.

Poate i-aş fi dat dreptate în cele din urmă. Eram dispusă să redefinesc ce însemna un sărut pentru mine.

Scanned by
CamScanner

cinstit »-*ni . t **sous** când i-am simţit vârful dep^D Nu joci ^ ^Îi^X'necin.« mod ci««,.

Mi-am ridicat sprâncenele.

— Cum vine asta?

Aş fi jucat **necinstit** dac.» doar te-aş f. sărutat. Asta n-ar **fi** fost corect Dar ţi-am zis câ ăla n-a fost un sărut, aşa că joc. de fapt, cinstit.

— Alea, i-am atras atenţia. Au fost ma. multe.

— N-au fost, iubito. Nu te-am sărutat.

— Logica ta e logică într-un sens ilogic? Pentru că m-ai pierdut Sau ilogică într-un sens logic?

Aiden a râs, apoi şi-a îngropat nasul în scobitura gâtului meu.

— Are logică ce zic eu aici, dar îţi scapă ţie din vedere.

— Probabil. Cred că am logica oamenilor normali. Ştii că eşti pătat cu cafea, nu-i aşa?

Âm chicotit, coborând cu privirea spre tricoul lui care era parţial acoperit de geacă. Într-o clipă Aiden avea hainele pe el, ca în următoarea să revină asupra mea doar cu blugii pe el. Mi-am înfipt degetele în canapea. Voiam să îl ating, dar nu puteam. Şi aşa eram pierdută, dacă îi mai simţeam şi pielea fierbinte, m-aş fi rătăcit cu totul. Am clipit rar şi încet. Aiden a scos un mârâit jos când mi-am umezit buzele cu limba, dar nu mă puteam concentra la el. De fapt, mă concentram asupra lui, dar nu asupra a ceva mai inofensiv. Cum ar fi fost ochii, sau buzele, sau... eu mă zgâiam la abdomenul său. Mi-am ridicat privirea, simţindu-mă năucită şi înfierbântată. M-am înşelat. Nimic la Aiden nu era inofensiv.

— O să mă duc să...

— Faci un duş? mi-a sugerat.

Am încuviinţat. Habar n-aveam ce aş fi spus, sau dacă aş fi spus ceva. Aiden s-a ridicat şi mi-a întins mâna, zâmbind arogant,

-- într-o bună zi o să-ţi şterg zâmbetul ăla de pe faţă, i-am spus in timp ce îmi dădeam geaca jos şi mă îndreptam spre baie.

pus acolo?1*0ı de ^ * VTea Să ^ ?tergi/ Când e?ti cea CarC 13 ***Respiră. îşi bate joc de tine. Respiră.***

pe m-amTifiUa el^ 00 ^ ^ ^ dÖÏ SUntem Prieteni ı aPr°3ı

Â

Scanned by
CamScanner

Nu putem fi *ilvar* prieteni, a accentuatei,

M-am rotit spre el, privindu-l necruţător.

— Să-ţi iei logica aia şi să ţi-o bagi undeva!

— Pentru tine fac orice.

Zâmbetul iui copilăros era mai toxic decât cel arogant. Am pufnit nervoasă şi m-am dus în baie, mişcându-mă cu viteza pe care mi-o permiteau picioarele mele gelatinoase. încet.

Am făcut un duş scurt, a minţind u-mi de faptul că Aiden avea nevoie de unul mai tare decât aveam eu. Nu el a aruncat cu cafea pe mine. Chiar trebuia să încetez să mai fac asta. Când am ieşit din duş, ALden nu era nicăieri. Probabil ieşise să îşi ia ţigări. Le pierdea constant. Pe parchet nu mai era nici urmă de cafea şi m-am simţit vinovată. Eu eram cea care ar fi trebuit să cureţe.

Un zâmbet cât casa şi-a făcut apariţia când am văzut unul dintre tricourile lui Aiden împachetate pe pat. Am luat pantalonii scurţi din puţinele haine pe care le aveam la mine, mi-am descâlcit părul, apoi mi-am strecurat braţele în tricoul lui.

Am mai stat trează vreun sfert de oră, însă Aiden nu s-a întors. M-am trezit ceva mai încolo, speriată de mişcarea de la mine din pat.

— Aiden? am şoptit somnoroasă.

— Ia şi dormi iubito.

Pleoapele îmi cădeau grele. Aiden s-a strecurat în aşternuturi şi i-am simţit trupul fierbinte lipit de spatele meu.

— Nu eşti gol, nu? am mormăit aproape indescifrabil.

— Nu. Şi chiar dacă aş fi, nu te-ar deranja aşa de tare cum crezi tu.

îmi era prea somn ca să mă iau de el. Mi-am amintit de faptul că urma să plece a doua zi, iar eu urma să mă întorc la cămin. M-am cuibărit în el, ăsta fiind singurul lucru pe care mi-l doream. Dacă avea de gând să îşi bată joc de mine a doua zi din cauza asta, aveam de gând să dau vina pe faptul că eram somnoroasă.

Şi-a trecut un braţ pe deasupra mea, strecurându-şî palma pe sub tricou şi lipind-o de abdomenul meu. Locul în care mă atingea mă ardea şi toţi muşchii din corp îmi erau încordaţi.

— Relaxează-te, Blair. E doar o noapte.

— Aiden...

Scanned
by

- n treaz» câteva clipe, oricât de ad$_{e}$. M-am forţat să mai ^

Trebui **° ştie, pentru ca ml în- $_{m}$e“t oare erau braţe'e ^**

fusesem în stare să u răspund.

t r e b a s e î n $_{simţi}$t înainte să adorm aufost

Ultimullucru ^{P},^{e}$_{u}$^{C}” părul, buzele lui, sărutându-mtp

CAPITOLUL 17

Ştiam că Jethro n-ar fi fost de acord. N-ar fi fost de acord cu Aiden, dar, oricât de teribil sună asta, Jethro nu mai era acolo ca să îmi cântărească fiecare decizie pe care o luam. Eram doar eu şi atât. Eram eu. Eram în braţele lui Aiden pe care le simţeam încolăcite în jurul meu, iar totul era amplificat de un milion de ori. Nu ştiam dacă să mă bucur că avea un tricou pe el sau să fiu dezamăgită că nu puteam să mai petrec alte câteva minute încercând sa pun cap la cap toate tatuajele lui. Ultima dată am reuşit sa desluşesc nişte note muzicale, dar nu eram sigură. Note muzicale. Am oftat aducându-mi aminte de faptul că i-am cumpărat un cadou de ziua lui, pe care nu am apucat să i-l dau. Ori o ţineam într-un fel de ceartă pasiv-agresivă, ori *nu* ne sărutam şi uitam de cutia de la mine din haină de fiecare dată.

Oricât de incapabilă eram să li rezist, trebuia să o fac. Aiden era capabil să scoată secretele din mine la iveală, tocmai pentru că era atât de familiar cu ele. La fel de familiar cum eşti cu un bun prieten. Doar că nu puteam să fiu eu cea care scotea tot la iveală, dându-i secretele mele, fără să aflu nimic în schimb. Pur şi simplu, nu puteam. Era una din puţinele momente în care eram pe aceeaşi lungime de undă. Eram amândoi prea încăpăţânaţi ca să acceptăm doar jumătăţi. Voiam totul sau nimic, iar atâta timp cât Aiden opta pentru nimic, la fel aveam să o fac şi eu.

Cum naiba m-am trezit atât de hotărâtă să îi rezist lui Aiden? Pentru că până în clipa aia mai aveam puţin şi eram dispusă să-mi pun toate secretele la picioarele lui. Toate problemele care făceau parte din adevărata eu.

Asta nu însenina că nu voiam să mai rămân în braţele lui^, sau să *uu* mă sărute.

Nu. Asta însemna doar că îmi doream să ştiu cine era Abigaij. Despre ce a vorbit alunei când l-a anunţat pe Aiden că voia ceva inapoi şi că nu avea de gând să renunţe? De ce nu vorbea cu Arden? Cine era acel *fl* despre care a pomenit Arden? Ce era între el şi părinţii

Scanned by CamScanner

lui? Şi întrebarea cea mai sâcâitoare dintre toate: unde dispărea Aiden?

Stăteam pe o parte, cu un picior prins cumva între ale lui Aiden, care avea un braţ trecut peste mijlocul meu, şi cu unul trecut peste el. Cândva, în timpul somnului, mă răsucisem cu faţa spre el. De fapt, aproape mă urcasem pe el. M-am foit încercând să îmi scot piciorul dintre ale lui. Aiden a slăbit puţin strânsoarea din jurul meu, scoţând un sunet de protest, somnoros. Nu avea niciun rost să încerc să mă sfrecor de acolo, pentru că era clar că în cele din urmă l-aş fi trezit şi pe el. Mi-am adâncit nasul în scobitura gâtului sau, lăsându-mă învăluită în fierbinţeala pielii sale. Era atât de greşit. Era greşit, tocmai pentru că se simţea atât de bine. Era greşit, pentru că mă simţeam de parcă ăla era locul meu şi... ei bine, nu era.

Era greşit ca sunetul inimii lui să devină cântecul meu preferat.

Ritmul respiraţiei sale s-a schimbat brusc. începea să se trezească. Ştiam că faţa lui care arăta atât de nevinovată când era în repaus, n-avea să mai rămână aşa pentru mult timp. în cele din rmă şi ar fi arcuit o sprânceană sau ar fi zâmbit strengăreşte cu un colţ al buzelor.

dormi/f^n^ a monT1^^ după câteva secunde. Mâ bucur că n-am dormit cu bne in restul nopţilor.

Frumos mod dea-fi¡"cepe dimineaţa, „-am ce spune >

Ce am făcui atât de erav?M"a

cuvintele lui

Atât primeam de la Aiden? n „ asta7

de al doilea cel

am

De primul am avut parte' de când murise Je*ro? un atac de panică, iar Aide

£ *doar o noantf* răma scu mine.

Asta t-ra tot re putoa Aiden să-mi ofere şi nici măcar nu era genul de noapte la care mă gândeam eu. Nu că m-aş fi gândit la... Nu!

— Bine, am mormăit, încercând să îmi retrag din nou piciorul.

— Iar te-ai enervat înainte să mă asculţi până la capăt, a zâmbit, dar nu şi-a desrhis ochii. Mă refeream la tine, iubito. Pentru binele tău, mă bucur că n-am dormit cu tine. în loc să dormi, te-ai fi uitat la mine.

— Am uitat cât eşti de modest!

Şi-a deschis ochii, îndreptându-i direct spre mine.

— Cum să uiţi? Modestia e una din calităţile cu care mă mândresc cel mai mult.

— în ce Univers paralel e adevărată afirmaţia ta?

— într-unul unde există o Blair care nu e pusă pe harţă de dimineaţă, mi-a rânjit.

— Asta nu cred că se întâmplă, am spus după câteva se-

Scanned by
CamScanner

cunde.

— Atunci înseamnă că nu există un Univers în care Aiden să fie modest.

— Tocmai ai vorbit despre tine la persoana a treia?

— Aiden abia s-a trezit, mi-a spus râzând. Aiden îşi permite să vorbească despre el la persoana a treia. Aiden nici nu şi-a băut cafeaua.

Şi-a dus mâna la gură, mimând un căscat. încercam să par îmbufnată, dar cu greu îmi reţineam zâmbetul care începea să se tot mărească.

— Aiden vrea ca Blair sâ meargă să facă o cafea? am întrebat, intrând în jocul lui idiot

— Aiden e în stare să facă o amărâtă de cafea, dar pentru asta trebuie să se dea jos din pat, iar Blair e urcată pe el.

Am încercat să mă rostogolesc pe o laterală, însă braţul lui Aiden şi-a întărit strânsoarea în jurul meu.

— Aiden nu a spus că îl deranjează.

— Pe Blair o deranjează, am zis serioasă.

- Mhm, a scos mormăitul ăla jos şi sexy, care mai rău mă agita. Blair se minte singură.

— Eşti atâât de arogant!

Scanned by
CamScanner

Vorbeşti cu mine sau cu Aiden? m-a întrebat, arcuindu-şi o sprânceană.

— Cu amândoi. Cu tine şi cu toate personalităţile tale. Cu toţii sunteţi aroganţi!

— Blair nu ne place?

Nu! Blair vă urăşte!

— Aiden o place pe Blair, mi-a zis pe un ton nonşalant, fl. cându-mi inima să se oprească, ca să repornească de parcă în jurul ei a avut loc o explozie.

Blair nu îl place pe Aiden, am încercat să protestez.

— Nu e vorba de noi doi aici, mi-a zis serios. *B* vorba despre Blair si Aiden, asa că taci şi ascultă. Bine;

M-am gândit pentru o secundă. Ce aveam de pierdut dacă intram în jocul lui?

— Bine.

L-am simţit **relaxând**u-se. Nici nu mi-am dat seama că era încordat.

— Aiden s-a gândit, să ştii.

— La ce? am întrebat, presimţind că asta aştepta din partea mea.

— La Blair. Si a ajuns la concluzia că Blair încă îi mai datorează o întâlnire.

— Blair nu-i de aceeaşi părere.

-— Părerea ei nu contează.

— Atunci asta înseamnă că Aiden e un misogin, am zis extrem de serioasă.

— Posibil, mi-a răspuns încruntat. Dar Aiden e obişnuit să primească ce vrea, aşa că Aiden are o propunere.

Doamne, ce fel de discuţie era aia? Era teoretică? Puteam să îi spun toate prostiile care îmi treceau prin minte?

— O propunere sau o poruncă? Pentru că o propunere înseamnă că Aiden i-ar da de ales şi tocmai am stabilit că Aiden ăsta, care dacă mă întrebi pe mine, pe lângă faptul că e arogant, e misogin. Aşa că...

tesâsp^'nu. PWea83»drepʻate' o“ **“P**oa‘

— La ce nu poate Blair să **spună** nu?

dăndu-şiocufprste^ap01 A'den' Doamne! a oftat **exasperat,**

Aiden oricare Aiden – pentru că eram derutată, se trezise într-o dispoziţie bună.

Aiden încă nu a specificat care e propunerea.

— Parcă ţi-am spus că încă îmi datorezi o întâlnire.

Mi-am ridicat sprâncenele şi m-am fâţâit nervoasă. Nu era o discuţie teoretică, nu-i aşa? Era vorba despre noi doi, iar tot jocul ăla idiot în care m-am aruncat cu capul înainte, acum se întorcea împotriva mea.

Scanned
by

Credeam că nu vorbim despre noi doi, am zis cu speranţa să ne întoarcem la jocul care în aparenţă părea inofensiv.

— Ai dreptate. Aiden i-a spus lui Blair că îi datorează o întâlnire. Spune-i că ştie ea. Din seara aia în care Arden a pierdut la cursă.

— Ai scos-o la o cafea pentru care a trebuit să spele vasele şi să îşi dea numărul de telefon. Aiden are de gând să o pună tot pe ea să plătească cina?

— Nu s-a gândit la asta. Aiden nu prea gândeşte în perspectivă.

Aici îi dădeam dreptate. Nu era chiar atât de greu să îmi dau seama că majoritatea acţiunilor sale se aflau în contradicţie cu vorbele pe care părea să le creadă cu tărie. Nu era un tip drăguţ pentru mine. Eram doar prieteni. Dar m-a sărutat.

— Blair ştie asta. inteligenţa lui Aiden e cam limitată, dar să ştii că Blair e puţin confuză în legătură cu asta.

— Cu ce?

— Cu Aiden. Pentru că el nu-i un tip drăguţ.

— De fapt, să ştii că el e un tip irezistibil. Cred că ea i-a şi spus asta odată. El n-a zis niciodată că el n-ar fi un tip drăguţ. Doar a sugerat asta şi, de fapt, el voia să spună că nu e un tip potrivit pentru ea. Atâta tot.

Aiden era... sincer. Şi nu, în mod clar nu mai vorbea despre el la persoana a treia. Adică, la suprafaţă, asta făcea. Dar vorbea serios şi credea fiecare cuvânt pe care îl spunea, iar eu am profitat de asta. Bine, Blair a încercat să profite de asta.

— Oricum, să ştii că n-are de gând să o mai lase pe Blair să plătească pentru ceva de data asta. Poţi să-i transmiţi şi ei asta. Şi o s-o scoată la întâlnirea aia, chiar dacă eâ nu e de acord. I-o datorează.

Scanned by
CamScanner

La e de părere că asta s-ar putea să complice prietenia asta *ă* lor, care şi aşa e pe o muchie subţire.

Mi-am ridicat privirea spre el. Aiden a căzut pe gânduri câteva secunde. Părea să se gândească la asta şi ştiam că o parte din el îmi dădea dreptate. O întâlnire ar fi încurcat lucrurile şi mai tare. Ne-ar fi încurcat prietenia, sau orice am fi avut noi. Iar pe mine doar m-ar fi zăpăcit şi mai rău dacă el nu avea de gând să fie serios. Şi trebuia să ştie asta. Trebuia să îmi fac curaj să îi spun asta, chiar dacă într-o oarecare măsură, Aiden mă intimida. Nu în sensul negativ, că mă temeam de el sau ceva. Pur şi simplu îmi era greu să fiu coerentă.

A slăbit strânsoarea din jurul piciorului meu şi am reuşit să mi-l strecor dintre ale lui, dar nu şi pe cea din jurul taliei mele.

— Ştie şi el asta. Şi ştie că prietenia asta e o aiureală.

Mi-am înclinat capul uşor. Aiden nu avea de gând să îmi permită să citesc ceva pe faţa lui, aşa că trebuia să ghicesc ce voia să spună. O aiureală? Ce fel de aiureală? Nu-mi puteam da seama.

— Cum adică? am întrebat, iar vocea nu mi-a fost mai mult decât o şoaptă.

S-a uitat la mine, apoi şi-a ridicat privirea spre tavan, revenind după câteva secunde cu privirea asupra mea. Dacă ştiam că răspunsurile se găseau pe tavan, m-aş fi uitat şi eu mai des la el. Am aşteptat răbdătoare ca Aiden să spună ceva. Era şansa lui să definească prietenia noastră care se părea că era o aiureală. Era şansa lui să spună lucrurilor pe nume şi să mă scoată din starea de confuzie în care tot el era cel care m-a băgat. îmi era din ce în ce mai cald, deşi nu eram învelită cu nimic şi mai eram şi aproape dezbrăcată. îmi venea să-mi şterg palmele transpirate de tricoul lui.

— Blair, în următoarele cinci minute trebuie să uiţi tot ce-ţi spun eu acum.

Am încuviinţat.

— Există momente în care vreau să uit că ai secrete. Vreau ca tu să uiţi că eu am secrete. Pur şi simplu să le dăm dracului

* T!T^nt v DC fieCare dată când te săi-ut mă întreb ce gust înrhiri5* centimetru. Uneori îmi vine să te

ştie cât N^r^01 ^ Pentru 0lună, un an, naiba

aŞ mai lăsa să ieşi de aici decât în momentul în care m-am asigurat că îmi ştie tot blocul numele, a rânjit, dar eu oricum nu mai respiram de mult timp. Şi nu pot să fac asta. IVntru că tu meriţi să ştii toate secretele alea, iar eu nu ţi le pot oferi. Meriţi mai mult de atât, Blair. Eu...

Vaci din gură, l-am rugat.

Mi-a respectat decizia. A rostit toate cuvintele privindu-mă în ochi, iar eu nu mai puteam îndura sclipirea aia care doar îi întărea spusele. Eu nu mai puteam să fac nimic. Un fior rece mi-a coborât de pe şira spinării şi mă simţeam de parcă aveam frisoane. Aiden tocmai

Scanned by
CamScanner

afirmase că voia să se culce cu mine. Nu cu Blair. Nici măcar nu vorbise despre Aiden, vorbise despre el, ceea ce doar încurca iţele şi mai tare. Nu înţelegeam. Voia să mă dezorienteze şi mai tare? Voia să se culce cu mine, dar îi păsa în acelaşi timp de sentimentele mele?

M-am ridicat la marginea patului şi am mai rămas aşa ceva timp. Nu ştiu când conversaţia aia aiurea se transformase în- tr-o discuţie serioasă, despre sex şi sentimente. Habar n-aveam, dar dacă mai stăteam mult în preajma lui i-aş fi spus că eram de acord cu el şi că eram dispusă să le dau naibii de secrete şi că voiam să mă culc cu el. De fapt, asta îmi doream încă din prima seară în care l-am întâlnit. Iar pe atunci nici măcar nu ştiam. Acum, pe lângă faptul că eram perfect conştientă de prezenţa lui, mai ştiam şi că avea secrete. însă cu toate astea, eram dispusă să-mi pierd minţile. Pentru o lună, un an, naiba ştia cât.

Picioarele îmi tremurau îngrozitor de tare când m-am ridicat din pat. Am ieşit din cameră, îndreptându-mă direct spre baie. Aveam nevoie de un duş cu apă rece.

Aiden... mă dorea.

Aiden... îşi înfrâna dorinţele. Pentru că îi păsa de sentimentele mele.

Cine îl mai înţelegea? Şi cum puteam să uit cuvintele lui, care, pe lângă faptul că erau greu de digerat, mi le-a mai spus privindu-mă în ochi?

Voia să mă scoată la o întâlnire.

Simţeam nevoia să izbesc cu pumnul în ceva, dar ăsta era genul de gest pe care l-ar fi făcut Aiden, nu eu, aşa că am alungat gândul.

Am îngheţat sub duş. Nu ştiu cât am stat acolo, dar între timp Aiden şi-a mutat un geamantan în hol. Plănuia să plece definitiv? Pentru că, la cât de mare era geamantanul, cred că aş fi încăput şi eu în el. Ştiam că era în bucătărie, dar mi-am continuat drumul spre cameră şi m-am întors aproape jumătate de oră mai târziu, când eram sigură că fitilul s-a stins şi niciunul dintre noi nu urma să explodeze.

Când am intrat în bucătărie, a împins o cană cu cafea pe masă, în direcţia mea. M-am aşezat pe un scaun, întorcând privirea spre geam. Când nu i-am mai putut suporta privirea aţintită asupra mea, am ieşit până în hol şi am căutat în buzunarele gecii, acolo unde îmi aminteam că am pus cadoul pe care l-am cumpărat pentru el. Nenorocita de pană pentru care m-am certat cu tiptil de la personalizări.

— Ti-am luat asta de ziua ta, am spus pe un glas stins. îmi pare rău... am uitat să ţi-o dau de ziua ta, dar să ştii că o aveam şi atunci.

Am zâmbit, încercând să mai detensionez aerul dintre noi, dar se

Scanned by

părea că lui îi plăcea exact aşa cum era. încărcat cu electricitate.

— Nu trebuia să îmi iei nimic, m-a asigurat pe un ton ciudat, care nu suna ca aparţinându-i.

L-am studiat cu atenţie, încercând să-mi dau seama în ce ape se scălda. Persoanele pe care le cunoşteam, de obicei, se bucurau atunci când primeau ceva. în schimb, Aiden părea îndurerat Ce făcusem? Iar.

— Aiden? am întrebat precaută.

Poate fitilul lui nu era stins.

— Uite, am continuat, dacă nu-l vrei, nu-l nimic. Nu trebuie să-l iei. La naiba, nici măcar nu trebuie să te uiţi la el! N-am ştiut...

Am ridicat din umeri, dând să bag cutia în buzunarul de la blugi. Aiden m-a prins de mână înainte să îndepărtez cutia prea tare e el. Degetele îi erau neobişnuit de reci. Mi-am ridicat pri-

c7ou$^{C}{}_{h}{}^{a}$ H^{Ve}f^{C} 7 $^{CTa\ 511}$« P™*“ că părea să aibă cu de unde sh $^{PU(in\ decâl\ în}$ ™d ™rmal. Nu ştiu

- *U Z* 77 “dat sea ™ de

iubito. Mi-aicumpăm7^{C}™do7^{UıiStăteaînfire}- Mhm, am încuviinţat, zâmbind

larg.

Scanned by
CamScanner

Şi-A mai descreţit puţin fruntea, însă nu s-a relaxat complet A schiţai un zâmbet vag, la fel de chinuit ca şi expresia lui de până atunci.

Secrete. mi-a şoptit vocea clin mintea mea, deşi mi-am dat şi eu seama că despre asta era vorba. N-am întrebat. Aiden nu părea dispus să îmi răspundă.

— Îl vrei sau nu? am fluturat cutia prin faţa lui, smulgând u-i un zâmbet care l-a făcut pe al meu să se mărească.

— Ţi-am zis să mă iei încet

Am încetinit mişcarea mâinii. Doamne, mi se înmuiau picioarele când îl vedeam zâmbind.

— Bine, fie. Dă-mi-o, a cedat în cele din urmă.

Mi-am îngustat ochii, clătinând din cap. M-am ridicat pe vârfuri, decizie luată într-un impuls de moment şi l-am sărutat pe obraz. Probabil o altă decizie luată într-un impuls de moment, doar că din partea lui, a fost înconjurarea taliei mele cu braţul. Am rămas lipită de el, chiar şi după ce am revenit cu picioarele pe pământ.

N-o să revii niciodată cu picioarele pe pământ în preajma lui Aiden.

De când era vocea din mintea mea atât de vorbăreaţă?

Mi-a luat cutia din mână, desfăcând-o la spatele meu. Nu mă deranja asta. Puteam să îi studiez mai bine expresiile feţei, asta dacă se hotăra că trebuia să văd ceva.

Uimire, confuzie şi... durere. Pentru prima dată de când îl cunoşteam, ritmul respiraţiei lui Aiden s-a schimbat Am rămas tăcută, strecurându-mi braţele în jurul lui. Aiden părea să aibă nevoie de tăcere şi de o îmbrăţişare.

A tras aer în piept, lipindu-şi buzele de fruntea mea.

— Mulţumesc, iubito. Poate Aiden o să-i cânte ceva lui Blair când se întoarce.

Am chicotit. Buna lui dispoziţie îşi găsea drumul înapoi.

— Blair a întrebat dacă Aiden mai cântă.

— Nu chiar, a ridicat din umeri.

A ridicat din umeri,

— Nu chiar? am insistat puţin, sperând să nu se închidă iar în el.

— Nu. Am dat admiterea la Conservator şi am intrat, dar n-am mai mers. Mama a luat decizia inspirată să mă trimită la . ,Je e, in Madrid şi n-am mai încercat încă o dată. Ştii, in li- ,eu cântam într-n trupă, mi-a zis pe un ton ind.gnat, de parcă urutii st' om uza de lucrul ăsta.

De ***ce*** n-ai mai încercat?

A ridicat din nou din umeri.

Aiden, ridici din umeri, i-am atras atenţia.

Scanned by
CamScanner

— Oare de la cine a învăţat **Aiden** asta? a zis pe **un ton ironic.**

— Blair asta l-a învăţat numai prostii pe Aiden, am conţi- nuat să chicotesc.

— Da. Are o influenţă cam proastă asupra lui. A urmat o pauză în care n-am crezut că urma să mai spună ceva, dar a fă cut-o: fratele mamei nu e foarte înstărit. După ce ai mei m-au trimis la el, mi-au tăiat şi orice sursă de venit. Chiar dacă n-am fost cel îndrăgit... vreau să zic că, dintre mine şi Arden, ai mei l-au pus mereu pe el pe primul loc. Uneori aveam impresia că îşi aduceau aminte vag că ziua mea era după cea a lui Arden, iar alteori uitau complet, ca şi cum era vina mea că m-am născut cu câteva ore întârziere. Oricum, fratele mamei e mai degja- bă un pierde-vară, iar eu m-am trezit în Madrid, la optâşpe ani, fără niciun ban în buzunar. Nu ştiam să fac nimic. Nu ştiam nici măcar să-mi fac de mâncare sau să folosesc maşina de spălat, iar dintr-odată trebuia să am grijă de mine. Nu mi-a mai stat mintea la Conservator.

— Şi ce ai făcut?

Braţele tru s-au strâns şi mai tare in jurul lui. Undeva în timpul discuţiei, Aiden şi-a ridicat privirea spre tavan. îi era mult mai uşor să se uite acolo, decât în ochii mei.

O muiţinie de rahaturi, a zis indiferent, dându-mi impre- siacă nu mai avea absolut nicio importanţă ce făcuse. Iubito, um opreşti circulaţia.

— Scuze,

gătită să B daudmmul nSOarea ^ ıUrUı,Ui/ dar nu eram pre_ -Aiden n-a spus că

îlderanjează.

a lui Picioarele îmi *erauº"^răţişarea mea sau eu de în a-mi susţine ereutatP* M°! Ş1 DU făceau ° treabă prea bună născut cu Câteva ore mai ta" PUteam Să înţele& Chiar dacă sıa a' ^ «W de părinţi ar fi uitat de**

*" 1ı,i • 1V ft.ı * Pirin'ı ı_ar fi tri™ la o persoană care nu pu U-a s.,pi »arie de g."â? Care nu putea să îi poarte lui de *JE?*

Cenaiba, iubito?

lira încordai, iar tonul cu siguranţă nu îi era prea blând. Mi-a prins bărbia intre degete, ridicându-mi capul.

Iubito, sper că Ic doare ceva suficient de tare încât să plângi. Nu că îmi doresc asta, dar dacă plângi pentru mine, Blair, jur că...

la-mă încet, am zâmbit şi mi-am nas nasul. Mă gândeam ce fel de părinţi ar uita de ziua copilului lor.

Evident, nu i-ai cunoscut pe ai mei. Acum, te rog încetează. Am făcut o mulţime de rahaturi. N-are rost să îţi iroseşti lacrimile.

Ce-mi păsa mie de *rahaturile* pe care Ie făcuse ei? Mie îmi

Scanned by
CamScanner

păsa de faptul că, în ciuda *rahaturilor* pe care le făcuse, mă ţinea în braţe şi vorbea cu mine. Asta după ce susţinuse că voia să se culce cu mine, dar n-o făcea din cauză că îi păsa de sentimentele mele.

Aiden era o antiteză pe două picioare.

Am oftat, iar el mi-a şters lacrimile cu degetele mari. Atingerea lui doar mi-a înrăutăţit starea şi n-am mai fost în stare să-mi controlez şuvoiul de lacrimi.

— Iubito, încetează, mi-a repetat pe un ton calm.

Mi-am retras o mână din jurul lut, ştergându-mi lacrimile. Aiden m-a lăsat să fac asta, apoi, cu o mişcare fulgerătoare, şi-a coborât capul la nivelul meu şi a început să îmi frământe buzele cu o mişcare hotărâtă. Am gemut în gura lui, incapabilă să controlez sunetul. Nu mai plângeam, ci îl sărutam la rândul meu. Am încetat să mai plâng. Aiden m-a prins cu o mână de ceafă, în timp ce cu cealaltă mi-a înconjurat mijlocul, lipindu-mă de el. M-am ridicat pe vârfuri, mâna mea era în părul lui şi o dorinţă arzătoare îmi distrugea fiecare terminaţie nervoasă din corp. M-am agăţat de el, m-am pierdut în gustul lui şi în curând sărutul nu se mai putea numi sărut. Era dorinţa aia despre care îmi vorbise el în urmă cu câteva minute în urmă, doar că toată era concentrată în limbile noastre. Am încetinit ritmul doar atunci când oxigenul a devenit o necesitate.

— Nici ăsta n-a fost un sărut?

Scanned by
CamScanner

Amândoi aveam respiraţia întretăiată.

— Nu, iubito. Asta a fost *pe curând.*

Am vrut să întreb cât de curând, dar Aiden îmi oferise deja mult mai mult decât până atunci. Aiden începea să rupă bucăţi din el şi mi !e oferea. îşi lăsa zidurile să coboare,

— Blair, iar o să întârzii din cauza ta.

— Unde? am întrebat derutată.

— La aeroport, mi-a răspuns cu o sprânceană arcuită.

— Vrei să te conduc? Mi-am fluturat genele des.

— Nu, iubito. O să începi să plângi pe acolo şi o să trebuiască să te sărut din nou şi o să zică lumea să ne luăm o cameră.

— Deci recunoşti că ăsta a fost un sărut?

Era rândul meu să rânjesc triumfătoare,

— N-am zis asta.

— Ba exact asta ai zis, l-am contrazis.

— Nu-mi amintesc ce am zis.

Afişa cea mai naivă expresie de care era capabil.

— Ai spus că o să încep să plâng şi o să trebuiască să mă săruţi din nou şi o să zică lumea să ne luăm o cameră, i-am reprodus cuvintele cu exactitate.

— Am zis eu asta?

S-a încruntat, dând confuz din cap.

— Serios că nu-mi amintesc, iubito. Cred că vorbeşti despre Aiden, nu despre mine.

— Să vă ia naiba pe amândoi! Vă tot jucaţi cu mine!

— Crede-mă, iubito, nu aşa aş vrea să mă joc cu tine.

I-am tras un pumn în umăr, încercând să mă îndepărtez. Am încercat. Aiden m-a prins de braţ, readucându-mă în braţele sale.

— încotro aşa grăbită?

— Credeam că întârzii la aeroport, i-am atras atenţia.

— Dă-l naibii de avion! O să-l prind pe următorul.

— Dacă pleci acum, încă mai ai timp să-l prinzi. Cred.

— Mă dai cumva afară din propriul apartament?

A pufnit amuzat. Am ridicat din umeri, dar de data aste nu era ridicatul meu din umeri care îl scotea din sărite. Era ridi- catul nevinovat Mi-am ridicat privirea spre tavan, **prefăcân-** du-mă că îl ignor.

— Ţine, a zis brusc.

Scanned by
CamScanner

— Ce?

Mi-am coborât privirea, uitându-mă la el cu ochi mari. Ţinea în mână o cheie şi o întindea spre mine.

O cheie?

Cheie.

— Ce-i aia?

— E cheia de la apartament, mi-a explicat pe un ton indiferent, de parcă nu tocmai rostise acele cuvinte. în cazul în care ti se ia apa iar la cămin. Sau căldura. Sau dacă pur şi simplu îţi dai seama că, de fapt, sunt colegul perfect de apartament şi vrei să locuieşti cu mine.

Aiden mi-a provocat un stop cardio-respirator. Aveam nevoie de masaj cardiac şi respiraţie gură la gură. Şi le voiam pe ambele din partea lui.

— Noi n-am putea fi colegi de apartament, la fel cum apa-rent nu putem fi prieteni.

Mi-am adunat toată forţa ca sâ spun asta.

— Ti-am mai spus, Blair. Nu putem fi *doar* prieteni, sau *doar* colegi de apartament, dar asta nu înseamnă că nu putem fi... ceva. Serios, la cheia.

Ceva? Ce naiba era în neregulă cu el? Am izbucnit ca o isterică în râs. Aiden trecea de la rece la cald într-un mod care mă înfricoşa teribil.

îmi făcea rău la inimă, dracu' să-l ia!

— Blair, de ce râzi?

— Eşti atât de... idiot, am încheiat hotărâtă.

Şi-a arcuit o sprânceană.

Tipic!

— Poate chiar ar trebui să pleci, Aiden. Şi aşa, dacă tot îmi laşi cheia, pentru că noi suntem... ceva, am accentuat ca să înţeleagă, de fapt, de ce eram nervoasă, pot să încui şi singură.

— N-am vrut să sune aşa.

— E în regulă, Aiden. Serios. Adică, mi-ai spus că vrei să te culci cu mine, dar ai prea multe secrete şi cumva totuşi îţi pasă suficient de mine încât să te gândeşti la asta. Eram prieteni, apoi nt-ai sărutat. lar acum suntem CEVA?! aproape am ţipat la el.

Trebuia să mă liniştesc, altfel îl loveam sau aruncam din nou cu cafea pe el.

Apoi mi-am **amintit** că Aiden încercase să vorbească despre el şi ştiam cât de greu îi era să facă asta.

Oh, Doamne! am exclamat aproape docilă. îmi pare râu.

— Pentru ce naiba îţi pare rău?

Aiden părea că preluase toată confuzia de la mine. Mă privea nedumerit. Şi-a ridicat mâinile în sus, în semn de întrebare.

— N-ar fi trebuit să zic aia... îmi pare rău, am repetat din

Scanned by
CamScanner

nou.

— Chestia asta chiar e aiurea.

Şi-a trecut o mână prin păr, începând să se mişte prin bucătărie.

— Ce-i aiurea?

— Toată treaba asta! Eu ar trebui să zic că-mi pare rău, dar nu pot s-o fac. Nu ştiu cum să zic asta.

— E simplu, am încercat să îi explic. Deschizi gura şi zici că îţi pare rău. încearcă. O să vezi că, de fapt, nu e atât de greu pe cât crezi.

Aiden nu făcea o treabă prea bună cu cerutul scuzelor. Părea, de fapt, incapabil să spună măcar ceva cât de cât asemănător. L-am privit agitându-se câteva minute prin bucătărie, apoi m-am hotărât să vorbesc, înainte să se chinuie prea tare.

— E evident că Aiden nu se descurcă prea bine să-şi ceară scuze, aşa că las-o baltă.

Am încercat să zâmbesc, dar am schiţat ceva care nu prea semăna cu zâmbetul meu. Aiden s-a oprit, dar şi-a trecut mâna prin păr, semn că tot era agitat.

— Crezi că ai putea să treci să iei maşina de la service mâine?

M-am încruntat, dar nu din cauza rugăminţii sale, care oricum nu suna ca o rugăminte, din moment ce era incapabil să spună *te rog*. M-am încruntat din cauză că nu puteam să fac asta.

Lacrimile îmi cădeau şiroaie pe faţă şi nu făceam absolut nimic ca sa împiedic asia. Mâinile îmi tremurau, iar degetele mi se albiseră de la cât de strâns erau încleştate pe volan. Nu era nimeni acolo ca să tna opreascâ, tar eu nu mai aveam nicio fărâmă de putere ca să mă lupt cu vocea din mintea mea care mă încuraja să o fac. în maşină era teribil de cald, dar eu tremuram toată. Auzeam o piesă de la Kings of La" pe fundal, dar nu desluşeam absolut niciun vers.

Am accelerat până la fund, apoi am tras brusc de volan.

— Blair?

Vocea lui Aiden m-a trezit la realitate. Şi amintirile mele făceau parte tot din realitate, doar că una ceva mai îndepărtată.

— Da? Am întrebat cu un ton gâtuit.

La ce te gândeai?

La nimic, am zis prea repede şi pe un ton prea rece ca Aiden să nu-şî fi dat seama că minţeam.

— Blair, a zis pe un ton dezaprobator.

— Nu pot să merg să iau maşina mâine.

S-a apropiat de masă şi a tras un scaun, făcându-mi semn cu mâna să iau loc. Am tras aer în piept şi m-am aşezat, convinsă că

Scanned by
CamScanner

oricum nu puteam să mai stau mult timp în picioare. Aîden s-a distanţat de mine, sprijinindu-se de blat.

— O să stau aici până când o să îmi spui la ce te gândeai.

A zâmbit cu un colţ al buzelor, dar era un zâmbet tensionat. Când am schimbat subiectul şi am ajuns să vorbim despre mine?

— De ce crezi că mă gândeam la ceva?

— Pentru că ţipai la mine, apoi te-ai calmat şi când te-am întrebat dacă poţi să iei maşina, ai căzut pe gânduri. Şi tremuri, mi-a atras atenţia.

Mi-am coborât privirea spre mâinile mele. Le-am încrucişat într-o poziţie de rugăciune cu speranţa că aşa aş fi reuşit să acopăr tremuratul.

Spune-i! m-a îndemnat vocea din mintea mea.

îmi venea să ţip la ea ca să tacă din gură, dar o parte din mine voia să îi spună. La fel cum îi povestisem despre Jethro, simţeam nevoia să îi povestesc şi despre perioada care a urmat după moartea lui. Dar nu puteam. Ce ar fi crezut despre mine? Cine ştie care era părerea lui despre mine până atunci. Nu uitasem cât de uşor dispăreau hainele de pe mine în preajma lui.

— Nu mă gândeam la nimic, am repetat ca o moară stricată.

— Deci asta vrei?

S-a încruntat, îndreptându-şi privirea spre geam. S-a întins după pachetul de ţigări, a scos una, apoi a revenit cu privirea calmă asupra mea.

— Ce să vreau?

— Superficiaiitate, a zis sec.

Scanned by
CamScanner

i x asta era ceea ce îmi doream. Aveam ₜ]ᴅ Nu! No™*¹ canuaşt^^^^ pecarc!(

care ¡Ump^ să doarmă dar nu şfam cât de înţelept „l

ᶠᵒˢ – Dafw? am^ntrebat ca să mai trag de timp.

- Eu? Şi-a arcuit o sprânceană. Ai impresia că asta vreau? Ai impresia că umblu pe stradă şi le povestesc oamenilor des- pre părinţii mei? Despre mine?

l Nu ştiu mare lucru despre tine.

II atacam. Eram o idioată. O mare, mare îdioată, dar nu mă puteam împiedica să nu intru în gardă.

— Am nevoie de timp, iubito. Dar chiar încerc.

Ştiam asta- Normal că ştiam asta.

— De asta tot fugi? Pentru că ai nevoie de timp?

Nu doar ca îl atacam, dar începeam să îl rănesc. A pufnit dispreţuitor, apoi a mai tras un fum din ţigară.

Nu fug. Am nevoie de timp si atâta tot.

Mi-am sprijinit capul în mâini, acoperindu-mi parţial buzele.

Respiră, Bkir.

La urma urmei, nu eram fata atât de sigură pe mine care pretindeam că eram. Eram confuză, dezorientată şi ţineam în mine prea multe lucruri. Iar Aiden... încă nu-i dădusem de capăt, dar dacă el era capabil să vorbească, chiar şi puţin, puteam şi eu să o fac.

— Nu cred că ar trebui să mă urc singură într-o maşină.

Şi-a încrucişat braţele la piept. Capul îi era înclinat spre stânga şi era clar că aştepta o explicaţie.

Ultima dată când am condus singură... eu...

Am făcut o pauză, încercând să opresc bâlbâială. Mi-am împreunat mâinile mai tare şi am stat aşa, clipe îndelungate. Am înghiţit în sec, apoi mi-am făcut curaj. Dacă urma să-mi spună că eram sinucigaşă, n-ar fi fost nimic nou. O mai auzisem.

Doar ca n-o să fac faţă dacă mi-o ***spune*** *el.*

Mi-am dat capul pe spate, fixlndu-mi privirea asupra tavanului. Surprinzător, chiar funcţiona, Dacă nu îi mai înfruntam pnvuea arzătoare şi mă uitam la albul rece, puteam s-o spun- Am avut un accident

buzele'm ,T * ^ <*iarauleş« *P* ⁸ ᵘ Pᵃʳeau să îmi aparţină. în bucătărie s-a ˡᵃ⁵ˡⁱ

A

Scanned by CamScanner

o linişte deplină. Aiden probabil încerca să înţeleagă de ce îmi era atât de greu să vorbesc despre asta. Nu era idiot, aşa că nu i-a luat mult să înţeleagă, l-am auzit paşii pe gresie, îndreptân- du-se spre mine, dar unde era să fug?

Faţa lui Aiden a apărut deasupra mea. Un fior rece, de teamă m-a făcut să tremur şi mai tare. Doamne, cât era de nervos! Fiecare muşchi facial îi era încordat şi nu puteam îndura. Era prea greu de privit, din moment ce toată furia aia era îndreptată asupra mea.

—- Ţi l-ai provocat singură.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL **18**

Afirmaţia a rămas suspendată în aer multe minute după ce Aiden a părăsit bucătăria. Am continuat să îmi frământ degetele şi să înghit în sec. Nodul persistent din gât nu voia cu ni- ciun preţ să dispară. Trebuia să fac ceva. Trebuia să spun ceva. Totuşi, niciuna din ideile astea nu părea prea strălucită.

Am auzit sunetul a ceva spart. Ceva izbit. Apoi linişte. Apoi s-a auzit din nou o bufnitură.

Parcă eram lipită de scaun, incapabilă să mă mişc. îmi venea şi mie să sparg ceva, dar nu puteam să îi fac daune în apartament. Trebuia să îmi fi ţinut gura. Trebuia să fi ridicat din umeri şi să îl fi lăsat să plece.

Ce ai făcut?

Nu-i puteam explica vocii din mintea mea ce făcusem, pentru că nici eu nu ştiam. Mai scosesem la iveală o bucată de adevăr, care, de fapt, nici măcar nu era un adevăr. Era un secret Toată lumea a pus accidentul pe seama oboselii care se acumulase din cauza nopţilor nedormite, însă nimeni nu s-a gândit că am făcut-o intenţionat. Mi-am minţit părinţii, psihologul* colegii. Doar eu ştiam adevărul.

Iar acum îl ştia şi Aiden.

înăuntrul meu se combinau o mulţime **de sentimente. O** *p&~* te din mine era uşurată că motivul accidentului nu mai era un **secret,** m hmp ce o alta mă ura pentru că **i l-am** spus lui **Aiden-** Zrr VinOVa,ă Pentra ^ Aiden trebuia să se gân- că la ce am făcut.

Â

Scanned by CamScanner

M-am ridicat de pe scaun, adunând toată hotărârea de care aveam nevoie ca să mă conving că era o idee bună să dau ochii cu Aiden. Că puteam să fac asta. Am ieşit din bucătărie şi m-am îndreptat cu paşi incredibil de mici spre living. Am rămas sprijinită de uşă, rezistând impulsului de a-mi acoperi gura cu mâna. Ochii mi s-au mărit involuntar şi am clătinat din cap. Măsuţa de cafea era răsturnată, plasma zăcea pe jos şi avea ecranul spart, iar singurul tablou care atârna de perete acum era şi el pe jos, cu rama spartă. în altă situaţie i-aş fi spus că nu era necesar să se apuce de renovat, dar mi-am muşcat limba, înghiţind cuvintele. Vulcanul a erupt şi era doar vina mea.

Doamne, eram atât de idioată!

Aiden stătea pe canapea, cu mâinile sprijinite pe picioare, într-una din ele avea o ţigară aprinsă. Nu-mi aminteam să îl fi văzut fumând în alt loc în afară de bucătărie.

— Aia a fost singura dată? m-a întrebat pe cel mai glacial ton pe care îl putea folosi.

Mi-am coborât privirea în pământ. Chiar dacă până atunci nici nu se uitase la mine, acum îi simţeam privirea aţintită asupra mea.

Nu. Odată am...

Taci naibii din gură!

Nu era suficient că am stârnit uraganul numit Aiden? Vocile din mintea mea trebuiau şi ele să se contrazică.

— Da, am zis cu un nod în gât.

Era o minciună nenorocită, dar provocasem suficiente pagube pentru o singură zi.

— De ce?

De ce nu ţipa la mine? De ce doar mă privea, fără să dezlănţuie furtuna asupra mea? îşi exterioriza furia izbind lucruri, când, de fapt, ar fi trebuit să le lase în pace şi să ţipe la mine. O meritam.

— A fost o singură dată. Bine? Ar trebui să pleci dacă nu vrei să întârzii.

Mi-am ridicat privirea suficient cât să nu fiu nevoită să o înfrunt pe a sa, dar totuşi să îl văd. S-a ridicat de pe canapea, începând să se învârtă prin cameră.

— Nu plec nicăieri, m-a asigprat pe cel mai calm ton posibil.

M-am încruntat. Trebuia să plece. îmi doream să plece, pentru că nu-mi plăcea uşurinţa cu care secretele ieşeau la iveală.

— Pleacă, Aiden! Nu poţi să stai cu mine de fiecare dată când...

— Ai impresia că după ce ai spus, o să plec pur şi simplu?

— N-ai niciun motiv să rămâi. Eu n-o să vorbesc despre asta. Chiar nu aveam de gând să mai spun niciun cuvânt in plus legat de deciziile iraţionale pe care le-am luat în trecut. Aiden a izbit cu piciorul în măsuţa care era deja răsturnată, făcându-mă

Scanned by
CamScanner

să tresar. Dimineaţa a luat o întorsătură extrem de ciudată. îmi doream să pot da timpul înapoi, la momentul în care Aiden s-a trezit bine dispus. Să fiu atentă la reacţiile pe care le aveam şi la cuvintele pe care le rosteam. Dar nu aveam cum să fac asta, iaT acum nu îmi rămânea decât să mă împac cu ideea.

— N-o să vorbeşti despre asta? aproape a mârâit la mine. M-am adunat, încercând să îmi spun că nu aveam absolut

niciun motiv ca să discut cu Aiden despre asta.

— Nu, Aiden. N-o să vorbesc. Pleacă.

Eram conştientă de faptul că propoziţiile mele erau monosilabice, însă dacă aş fi vorbit mai mult, aş fi izbucnit în plâns şi cine ştie câte alte lucruri i-aş mai fi spus.

— Minţi, a pufnit nemulţumit.

— Nu mint, am clătinat din cap. Chiar n-am de gând să mai vorbesc despre asta.

— Iar eu nu mă refeream la asta.

Fiecare cuvânt de-al său se simţea ca un cuţit pe care îl arunca spre mine, apoi îl răsucea. Totul ar fi decurs mult mai uşor dacă Aiden ar fi fost doar o altă persoană pe care o minţeam şi în faţa căreia ridicam din umeri. Dar nu era. Aiden era o persoană pentru care aveam sentimente şi mă uram pentru asta. Şi ori nu puteam eu să il mint, ori avea el un detector de minciuni.

— N-ai făcut-o o singură dată, a afirmat ceea ce deja ştiam. Iar eu nu te înţeleg. încerc să vorbesc cu tine şi tot ce faci e să ridici din umeri!

— îţi pierzi timpul!

Nu trebuia să ţip la el. Chiar nu trebuia să ţip la el, dar mă scotea din sărite modul în care pur şi simplu nu voia să renunţe.

— Fac ce vreau cu timpul meu.

l-am aruncat o privire urâtă, in comparaţie cu dezastrul pe care l-a făcut în sufragerie, acum îmi vorbea pe un ton năuci- tor de calm.

— La fel şi eu, Aiden. Iar eu nu vreau să mi-l pierd vorbind despre lucruri care nu au importanţă.

— Care n-au importanţă? a pufnit. Iisuse, iubito! Tocmai ai recunoscut că ţi-ai provocat singură un accident, că ai tTas de volan sau te-ai izbit în ceva, sau naiba ştie ce ai făcut şi acum îmi spui că nu vrei să vorbeşti despre asta şi că nu are importanţă?

încetul cu încetul, Aiden îşi pierdea puţinul calm care îi rămăsese. A încetat să se mai plimbe nervos prin cameră. Stătea pe marginea canapelei. Era încordat, dacă nu cumva furios. Aveam impresia că fiecare muşchi din el zvâcnea.

— Nu are. S-a întâmplat demult şi nu văd de ce aş vorbi despre asta.

Scanned by
CamScanner

Am ridicat din umeri, fără să-mi dau seama. Aiden şi-a strâns mâinile în pumni, apoi s-a relaxat, aprinzându-şi încă o ţigară.

— Cât de demult?

— Iisuse, las-o baltă! Nici măcar n-am recunoscut, Aiden. Eu n-am spus nimic.

Privirea lui m-a atras ca un magnet Mă ardea mai ceva ca flacăra unui arzător şi n-am putut să privesc în altă parte.

— Nu trebuie neapărat să vorbeşti sau să ridici din umeri ca să îmi dau seama că minţi, Blair.

— Şi atunci? am vrut să ştiu cum îşi dădea seama când min-ţeam.

— Nu despre asta vorbeam acum.

— Asta e o conversaţie sau o ceartă?

Picioarele voiau să pornească în direcţia lui, dar le-am forţat să stea locului. Nu părea o idee bună să mă apropii de centrul uraganului. Dacă furia ar putea fi măsurată pe scara Beaufort, în acel moment cea a lui Aiden era puternică şi mi se părea extrem de greu să înaintez împotriva ei.

— Nici măcar nu mai ştiu ce e asta, Blair. Dimineaţa asta a fost o nebunie curată.

Eram de acord cu el. Dimineaţa aia a fost neobişnuită şi treceam amândoi de la cald la rece într-un timp incredibil de scurt Nici nu-mi dădeam seama dacă ne certam sau nu, pentru că el

fvident era nervos pe mine, chiar dacă nu îşi direcţiona furia spre mine.

Nu vrei s-o lăsăm aşa? l-am întrebat, încercând să par la fel de calmă ca şi el. Cine ştie câte lucruri o să mai spunem, aşa că mai bine pleci.

— Nu-mi mai spune să plec, a mârâit din nou la mine.

Am oftat zgomotos, resemnându-mă. Ce făceam? îl dădeam afară din propriul lui apartament? Dacă cineva trebuia să plece, atunci acea persoană cu siguranţă eram eu. Am început să mă balansez de pe un picior pe celălalt. Nici să plec nu părea o idee prea bună, mai ales că asta probabil doar l-ar fi enervat şi mai tare. Iar dacă plecam, de fapt, aş fi fugit. Şi aveam atât de mare nevoie ca lucrurile între noi să se lămurească odată şi pentru totdeauna.

— Atunci rămâi, am spus, încercând să par indiferentă. Dar să ştii că tot nu o să vorbesc despre asta.

A stins ţigara în scrumieră, aprinzându-şi imediat alta. Cât naiba putea fuma înainte să-şi sufoce plămânii?

— Ce crezi că-i ăsta, Blair? Concurs? Care dintre noi are mai multe secrete?

Şi-a frecat faţa cu mâna liberă, cea în care nu ţinea ţigara.

— Sunt sigură că l-ai câştiga, l-am atacat din nou.

Scanned by
CamScanner

— Eşti tu aşa sigură?

Tonul i-a devenit ironic. Deranjată de schimbările lui bruşte de atitudine, am ridicat din nou din umeri.

Normal că eram sigură. Aiden ar fi câştigat cu siguranţă concursul, asta dacă ar fi existat unul. Doar că nu era. Obosisem ca totul între noi să se desfăşoare sub forma unui concurs, a unei discuţii la persoana a treia, a unei provocări, a unui pariu. Fur şi simplu obosisem, iar partea raţională din mine a ieşit învingătoare pentru prima dată de când l-am cunoscut pe Aiden. Mi-am dat seama că orice aş fi simţit pentru el, nu puteam să continui jocul ăla.

— Ce vrei să ştii, Blair? Vrei să-ţi povestesc cum în a treia seară pe care mi-am petrecut-o în Madrid m-am băgat într-o încăierare? Cum eram obosit, flămând şi al naibii de speriat şi l-am bătut pe tip până când aproape l-am omorât? Vrei să ştii genul ăsta de lucruri?

Aiden nu aveam cum să nu-şi dea seama că nu, nu voiam să aflu genul ăsta de lucruri. Ochii probabil îmi erau la fel de mari ca ai unui Bulldog francez şi eram speriată. M-am lipit de perete, scurgându-mă pe lângă el. M-am aşezat jos şi mi-am sprijinit mâinile pe genunchi, ca să nu îmi acopăr faţa cu ele.

Am clătinat din cap, căutându-i privirea.

— Vrei să ştii câte nopţi mi-am petrecut în arest?

Am negat din nou.

— Vrei să îţi povestesc lucrurile care mă ţin treaz noaptea? S-a răstit la mine.

— Opreşte-te, l-am rugat când eram aproape în pragul plânsului. Nu vreau asta. Nu aşa, am adăugat.

Mi-am sprijinit fruntea în palmă, coborând privirea. Dimineaţa aia chiar era un fiasco total. Undeva, în adâncul meu, voiam să ştiu toate lucrurile alea. Toate lucrurile îngrozitoare pe care Aiden a fost nevoit să le facă, doar că nu voiam să le aflu aşa. Nu secrete aruncate într-o ceartă. Nu cuvinte spuse la furie, doar cu scopul de a calma apele. Dacă m-aş fi convins că voiam să vorbesc cu el, nu aşa aş fi vrut să o fac. Nu în situaţia aia în care l-am scos din sărite şi când mai aveam puţin şi îmi ieşeam şi eu din minţi.

— Atunci ce vrei, Blair? Mh? Pentru că al naibii să fiu dacă îmi dau seama ce vrei şi am obosit să tot ghicesc!

Pe moment, nu i-am răspuns la întrebare. Mi-am ridicat privirea şi am oftat.

— Mi se pare că noi facem un pas înainte şi vreo cinci înapoi, Aiden.

Exasperat, şi-a lăsat capul în piept, apoi a revenit cu privirea asupra mea.

— **Asta e momentul în care tu îmi spui că vrei**

Scanned by
CamScanner

să mai cunoşti alţi oameni? a pufnit.

Mi-am ridicat sprâncenele, neînţelegând unde voia să ajungă cu asta. Vorbea de parcă aveam o relaţie, ceea ce, în mod evident, nu aveam. Nu eram într-o relaţie cu Aiden. Cel puţin, nu una de care să fi fost şi eu conştientă.

— Nu, am zis derutată.

— E momentul în care îmi spui că te-ai împăcat cu Arden?

DacA rn-am împăcat cu Ardeii? Eşti nebun? Ai impresia că aş mai fi locuit cu tine în ultima săptămână dacă m-aş fi împăcat cu Arden? Nici nu ştiu ce încerci să sugerezi, Aiden.

A tras un ultim fum din ţigară, apoi a stins-o în scrumieră. M-am rugat să nu îşi mai aprindă una.

N-am vrut să sugerez nimic. îmi pare rău.

Chiar nu-mi dădeam scama dacă aia era o discuţie sau o ceartă, dar nu mi-a scăpat din vedere faptul că Aiden şi-a cerut scuze.

- Aiden, sigur o să pierzi avionul ăla.

A aruncat o privire la ceasul de pe perete.

— Deja l-am pierdut, a zis nepăsător. Aşa că, mă tem că mai eşti blocată cu mine pentru o perioadă.

A spus-o de parcă pentru el reprezenta un chin mult mai mare decât pentru mine. Cu toate astea, impulsul de a mă ridica de jos şi de a mă apropia de el era din ce în ce mai mare. Indiferent de ce mi-ar fi spus Aiden, eu tot aş fi simţit nevoia să alerg în direcţia lui. Idioţenia mea nu avea limite.

— Şi dacă tot am stabilit că ăsta nu-i concurs de secrete, poate vrei să-mi spui de ce tot continui să minţi.

N-aveam nicio intenţie să îi explic asta. Cum puteam să îi explic faptul că minciuna era un lucru care la un moment dat mi-a intrat în reflex? De fapt, nici măcar nu mă sinchiseam să mint, ci doar ascundeam unele lucruri. Cum era faptul că încercasem să mă sinucid. Nu o dată, ci de două ori. O tentativă a fost considerată accident, dar a doua m-a băgat în spital.

Concurs de secrete sau nu, nu voiam să vorbesc cu el.

— Ţi-am spus deja că nu vTeau să vorbesc despre asta. De ce Dumnezeu tot insişti să mă faci să vorbesc despTe lucruri despre care eu nu mă simt în stare?

— Pentru că arăţi de parcă ai nevoie să vorbeşti despre asta, mi-a tăiat-o pe un ton sec.

Mi-am dat capul pe spate, sprijinindu-l de perete. Poate ai fi fost mult mai înţelept din partea mea să mă duc la câteva ore de terapie, însă eu simţeam nevoia asta copleşitoare să vorbesc cu el. Nevoie pe care nu mi-o puteam explica. în ciuda timpului pe care îl petrecusem cu Aiden, el încă mai era un mister pentru mine.

— Nu pot să fac asta, am zis.

[ )ar ti' aştepţi ca L*U să o fac. Spre deosebire de tine, ţi~am spus că am nevoit* de timp. I ot ce faci tu e să repeţi la infinit că tui eşti dispusă să vorbeşti despre asta şi nu îmi dau seama dacă

Scanned by
CamScanner

vorbeşti de momentul actual sau dacă n-o să vorbeşti niciodată, încă nu mi-ai spus ce vrei, Blair, aşa că o să te mai întreb o singură dată. Ce naiba vrei?

i Vi vi rea i s-a întunecat cu o nuanţă. Nici măcar nu mai părea nervos. Părea la fel de obosit ca şi mine de discuţia aia care aparent nu avea să ducă nicăieri. Am început să îmi frământ degetele din nou, apoi am spus pe un ton stins:

— Siguranţă, Aiden. £u... eu am nevoie de siguranţă. Foţi să-mi dai asta?

Trăsăturile sale frumoase s-au schimonosit de durere. Şi-a închis ochii pentru câteva clipe, încercând să se calmeze. A tras aer în piept, apoi a deschis ochii, privindu-mă derutat.

Tăcere. A urmat o tăcere pe care am simţit-o până în măduva oaselor, dar Aiden mă stârnise prea tare. Nu aveam ni- cio intenţie să mă opresc înainte să-i spun tot ce aveam de spus.

— Poţi să-mi promid că o să te întorci de fiecare dată, de naiba ştie unde? Poţi să-mi promiţi că dacă săptămâna viitoare o să cedez nervos, o să fii aici? Poţi să... Erau o mulţime de *poţi să,* dar n-am mai continuat. Pentru că dacă nu poţi să-mi dai asta, atunci eu nu pot să-mi vărs sufletul la picioarele tale şi să-ţi spun toate lucrurile astea despre care vrei tu să vorbesc. Pur şi simplu, nu pot.

Mi-am ridicat privirea din pământ. Aiden zâmbea, dar zâmbetul lui era combinat cu o tristeţe amară. Nu putea. Nu putea «să-mi ofere siguranţa aia de care aveam nevoie şi nu aveam nevoie să mai aud nici măcar un singur cuvânt. M-am ridicat în picioare şi am ieşit din living. Mi-am luat papucii şi haina, plecând din apartament N-am stat să mă îmbrac acolo, pentru că' nu mai puteam îndura prezenţa lui în preajma mea. După ce am închis uşa în urma mea, m-am oprit şi m-am încălţat, apoi am tras haina pe mine.

Simţeam cheia de la apartamentul lui în buzunarul de la spate al blugilor de parcă avea o greutate imensă. Aveam de gând să mă întorc şi să-mi iau hainele altă dată, când aş fi avut certitudinea că Aiden nu mai era prin preajmă. N-am avut răbdarea *sA* aştvpl liftul. Am luat-o pe scări, coborând cu încetinitorul şi ţinându-mă de balustradă ca să nu mă dezechilibrez.

Eram atât de furioasă, încât nici nu puteam să plâng. Puteam doar să merg, chiar dacă mă împiedicam în propriile picioare şi nu aveam echilibru. Aiden îmi furase tot echilibrul. Aiden începuse să îmi fure din secrete, din siguranţa aia falsă pe care m-am obişnuit să o afişez. Aiden ţinea neapărat să scoată la iveală tot cc voiam cu să ţin ascuns.

Ca pentru ce? Ca mai apoi să plece tocmai când mă obişnui am cu prezenţa lui? Poate fugea pentru că aşa îi stătea în fire, sau poate pleca pentru că avea ceva de făcut. Indiferent de motiv, la finalul zilei, Aiden urma să fie plecat, iar eu aş fi rămas

Scanned by
CamScanner

singură. Era mai simplu să ştiu că nu mai era nimic între noi, asta în cazul în care între mine şi Aiden a fost vreodată ceva.

Nu-l uram pe el. Mă detestam pe mine, pentru că nu am fost în stare să-mi ţin sentimentele în frâu. Pentru că mi-am permis să mă ataşez de el, chiar dacă ştiam de la bun început că Aiden nu putea să îmi ofere niciun fel de stabilitate.

Cât de simplu ar fi fost să-l acuz pe el. E *doar vina lui Aiden,* era cel mai simplu lucru la care mă puteam gândi. Partea dificilă era să-mi asum propria parte de vină. Să realizez că Aiden insista de fiecare dată să afle lucruri, lăsa de la el de multe ori şi nu părea dispus să dea înapoi. Iau eu ţineam totul în mine, gândindu-mâ că dacă scoteam la iveală secretele, atunci lui nu i-ar mai fi plăcut persoana care eram. Şi de fiecare dată când o parte din mine ieşea la iveală, Aiden îşi dădea seama de asta.

Nu-i plăcea nici de fata din toaletă, nici de fata populară. Părea să îi placă de mine, iar eu fugeam de asta.

Aiden voia să îmi ştie secretele, dar realitatea era că, undeva pe parcurs, de când l-am cunoscut şi până atunci, Aiden a devenit unul dintre secretele mele. Asta dacă nu cumva a fost un secret de la bun început.

Telefonul a început să-mi sune în buzunar. L-am scos cu o mişcare lentă. Nici măcar poza cu Em nu mai reuşea să îmi aducă zâmbetul pe buze. Aveam impresia că era pierdut pe undeva prin bagajul lui Aiden.

— Blair, ce faci? m-a întrebat pe un ton îngrijorat după ce am răspuns, fără să îmi dea timp să spun ceva.

Morg pe stradă? am întrebat mai mult retoric.

— Eşti bine?

Nu. Nu sunt bine. Nici măcar nu-mi pot explica ce simt, pentru că mai întâi tir trebui să-mi explic ce tocmai s-a întâmplat în dimineaţa asta şi u-aş putea să o fac. Nu pot să-mi explic cum dimineaţa asta care d început perfect, s-a transformat pe parcurs întruna dezastroa- stl iar eu am sfârşit pe stradă, cu cheia de la apartamentul lui Aiden în buzunar. Nu-mi pot explica de ce fug de singurul om care pare să mă citească fără cti eu să vorbesc. De singura persoană dispusă să mă accepte aşa cum sunt

Nu pot. Nu pot nici măcar să plâng, pentru că Aiden, de fapt, nu m-a rănit. M-am rănit singură când am ieşit pe uşa aia. Oricât de nervos era, părea dispus să o scoată cumva la capăt, dacă eu aş fi fost dispusă să îi ofer timpul de care, de altfel, a şi recunoscut că are nevoie.

Nu sunt bine, pentru că mă doare. îmi doresc o mulţime de lucruri, iar singurul lucru pe care nu mi-l doresc e să mă îndepărtez de el. Eu...

Am pufnit în râs.

Eu sunt cea care fuge, nu Aiden.

Scanned by
CamScanner

— Blair, mai eşti acolo?

Da, eram acolo. Auzeam vocea lui Em de undeva din depărtare. Gândurile mi se amestecau unele cu altele şi nu prea mă puteam concentra asupra a ceva care să nu îl implice pe Aiden.

— Da.

Vocea îmi suna diferit.

— Vrei să merg să îţi cumpăr toată îngheţata pe care o găsesc 1a magazin?

îi puteam vedea zâmbetul larg, chiar dacă vorbeam la telefon.

— Nu, am răspuns absentă. De ce aş avea nevoie de îngheţată?

— Blair, pe unde eşti ?

— Acum am plecat de la Aiden, am răspuns, deşi nu eram sigură de cât timp plecasem de acolo.

Mi-am rotit privirea în jurul meu, dându-mi seama că, de fapt, nici măcar nu ştiam unde mă aflam. Cu siguranţă aia nu era strada pe care locuia Aiden şi nici nu ştiam cum am ajuns acolo.

— în cât timp ajungi la cămin? Sigur nu vrei să iau îngheţată?

Scanned by
CamScanner

— btai, am oftat. Nu ştiu unde mă aflu exact. Nu-i nevoie să vii la cămin.

Nu te-am întrebat dacă tu mă vrei acolo. Am zis că vin, aşa că nu te certa şi cu mine.

— Poftim?

Vocea mi-a urcat cu o octavă. *Nu te certa şi* cu *mine?* Ce voia să însemne asta?

— N-am zis nimic, mi-a răspuns aiurită.

— Ba ai spus, Em.

Mi-am ridicat privirea spre indicatorul de ia colţul străzii, încercând să mă ghidez într-o direcţie sau alta.

— N-am spus, a insistat. Deci, în cât timp ne vedem?

Am răsuflat uşurată când am recunoscut cafeneaua de la colţul străzii. Cafeneaua de ta care Aiden obişnuia să cumpere micul dejun. Am simţit o arsură acută în stomac şi am **VTut** să mă ghemuiesc. Eram conştientă de faptul că durerea nu era reală. Cel puţin, nu mă durea nimic fizic.

— Cred că ajung într-un sfert de oră. Acum spune-mi cum adică să nu mă cert şi cu tine.

— Ne vedem atunci,

— Nu cumva să închizi, am mârâit la ea când mi-am dat seama că asta avea de gând să facă.

A oftat zgomotos.

— Bine, fie, a cedat mult prea repede.

Murea de nerăbdare să îmi spună. Nici nu mă aşteptam la altceva din partea ei,

— Spune odată, mi-am dat ochii peste cap, iritată.

— M-a sunat Aiden. A zis să nu te las singură.

— A făcut ce?

— Nu ţipa la mine, Blair. Nu-i vina mea.

£ vina lui Aiden.

E numai şi numai vina lui Aiden.

Doar că nu era. în orice caz, nu era *doar* vina lui.

— Ne vedem îndată.

Am închis telefonul şi l-am băgat în buzunar. Aveam să înfrunt întrebările lui Em, ceva mai târziu. Momentan aveam nevoie de câteva clipe în care să înţeleg sensul vorbelor ei. Aiden a sunat o? Ce era în mintea lui? Avea impresia că aveam nevoie de cneva care să aibă grijă de mine?

Scanned by
CamScanner

Ce ora în mintea mea?

Când am ajuns)a capătul străzii, m-am sprijinit de peretele unei clădiri, luptându-mă din răsputeri să nu mă preling pe lângă el. O senzație de sufocare a pus stăpânire pe mine, dar, cu toate astea, nu plângeam. Nu eram capabilă să vărs lacrimi pentru ceea ce, de fapt, era prostia mea. Mai degrabă simţeam nevoia să lovesc ceva.

Mi-am împins la loc toate sentimentele, forţându-le să se piardă undeva în adâncul fiinţei mele şi m-am adunat de pe jos. Am început să alerg şi am ţinut-o aşa tot drumul până când am ajuns la cămin.

— Blair? am auzit-o pe Em şoptindu-mi numele imediat după ce am deschis uşa. Ce naiba s-a întâmplat?

Am ridicat din umeri, îndreptându-mă spre ea. Eram extenuată. M-am lungit lângă ea şi mi-am aşezat capul pe picioarele ei.

— Sunt o dezertoare, a fost tot ce am spus înainte ca lacrimile să înceapă să curgă fără stăpânire.

Aiden părea dispus să lupte.

Eu eram o dezertoare.

Eram un dezastru.

J

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 19

Îi auzeam pe Aiden spărgând ceva în living, dar picioarele îmi tremurau si ştiam că dacă r n-aş fi ridicai de pe. scaun, nu mi-arfi susţinut greutatea. Am inspirat adânc şi am aşteptat până când în cele din urmă peste apartament s-a aşternut liniştea. M-am încruntai, pentru cu asta s-a întâmplat teribil de brusc. într-a secundă am auzit ceva spărgân- du- se, apoi s-a făcut linişte. M-am ridicat de pe scaun, chiar dacă vocea de la mine din minte ţipa să stau locului şi încerca să mă convingă ca Aidett nu voia să mă vadă în acel moment.

Tocmai îşi dăduse seama că am încercai să mă sinucid. Cel puţin o dată. Nu, cu siguranţă nu voia să dea ochii cu mine. Problema era că nu dădeam ascultare, aproape, niciodată vocii din mintea mea. Nu am fost deloc surprinsă când m-am trezit în Iwing.

Am încercat să nu mă tas distrasă de dezastnd pe care l-a făcut Aiden, dar tot m-am încruntat. îmi venea să clatin dezaprobator din cap, însă n-am făcul-o. Aiden ştiu un lucru pe care nu-l mai ştia nimeni altcineva. Până tn acel moment a fost un secret care îmi aparţinea doar mie, dar acum îl împărţeam cu el, iar asta însemna că am mai făcut un pas în direcţia lui Aidett, în loc să o iau la fugă.

— Aia a fost singura dată? m-a întrebat pe un ton rece, suflând fumul de ţigară în sus.

Am scrâşnit din dinţi. Aveam două posibilităţi; ori mă prefăceam că nu am auzit întrebarea, ori răspundeam la ea, chiar şi cu riscul de a-lfdce pe Aiden să se uite la mine ca la o nebuna.

— Nn, m-am trezit vorbind.

Varii uni cm stinsa şi tiu prea semăna cu a mea. Poate, de fapt, fi iiparfittm uncii din mititea mea, care acum se făcea auzită. Eu nu-mi aminteam exact de momentul în care m-atn hotărât să vorbesc.

Poftim ?

'fi-a rotit faţa spre mim', fixăndti-mă cu privirea. Calmul chipului său cont răstii teribil at dezastrul pe care l-a făcut tn apartament.

Era iiiieuiinil. Am spus adevărul, iar A mă obliga să îl spun din nou, cu şi entn era cei mai simplu lucru pe care puteam să îl fac. M-am urnit din loc, pornind în direcţia lui, chiar dacă nu mi se părea cea tuni inspirată decizie pe care o puteam lua. Dar era cea corectă. Mă simţeam dat oare at v explicaţie în faţa lui Aiden, oricât de ciudat era.

*— Aia **11** fost prima dată, i-am spus, aşezându-mă lângă el pe canapea.*

Scanned
by

Deşi era loc pentru suficient pentru amândoi, în secunda aia, spaţiu! mi se părea incredibil de îngust. în cameră s-a aşternut din nou liniştea. Puteam să aud ritmul respiraţiei lui Aiden. Saw era al meu ? Era prea agitat ca să îi aparţină lui, dar mi-am dat seama că, de fapt, eu eram cea care respira atât de sacadat

— De câte ori ?

A mai tras un fum din ţigară. Aş fi preferat să nu mă privească, dar când a făcut Aiden ceva ce mi-am dorit eu ? Şi cu siguranţă nu avea de gând să înceapă în acea clipă.

— Două, am răspuns monosilabic,

*— **Iubito...***

Şi-a frecat faţa cu palmele. Aveam atât de multe lucruri pentru care ar fi trebuit să îmi fac griji, iar eu mă rugam doar ca nu cumva să îşi atingă părul cu ţigara. Expiratul zgomotos care a urmat nu mi-a aparţinut mie. Aiden s-a ridicat de pe canapea şi a începu t să se plimbe nervos prin cameră. Chiar dacă nu mai stătea în apropierea mea; fot mă simţeam sufocată. Plămânii mei nu primeau suficient aer, de parcă Aiden consuma tot oxigenul din încăpere. Poate furia, pe care se lupta tn mod evident să o ţină în frâu, era cea care consuma tot oxigenul.

— Aiden, o să pierzi avionul.

L-am privit cu ochi mari, aşteptând o reacţie din partea lui. Orice reacţie ar fi fost mai bună decât privitul în gol şi frecatul feţei cu palmele. îmi simţeam gâtul uscat, dar nu aveam curajul să mă ridic de acolo şi să merg să beau nişte apă.

Ştiu, a venit răspunsul lui sec. Şi o să îl pierd şi pe umiătond şt ţw cel care o să urmeze după... O să stau naibii aici până când o să îmi explici de ce şi cum.

*— Nu poţi face asia, uni **încercat** sa protestez.*

Privirea glacială pe care mi-a aruncat-o mi-a făcut inima să se strângă cât un purice.

— Nu mă provoca, aproape a mârâit la mine, dar nu părea încă suficient de scăpai de sub control încât să îşi verse furia asupra mea. Dacă asta s-ar fi putut întâmpla vreodată.

— Pn wfJ dată a fost accidentul de maşină...

Eu eram era care vorbea ? Relatarea părea sa pară similară cu po-vestea mea, însă nu eram sigură că eu eram cea care vorbea. N-aş fi făcut-o niciodată, dar ceva din privirea lui Aiden îmi dădea de. înţeles că uu aveam nicio alta soluţie

— Ce ai făcut ?

— Aiden, îţi pierzi timpul cu asia. S-a întâmplat demult şi nu cred căe o idee bună să vorbesc despre asta. Nici măcar nu contează.

— Nh contează? a pufnit iritat. Cum naiba să nu conteze, Blair? Aproape ai recunoscut că ai încercat să te sinucizi.

Am clipit rar, încercând să respir regulat. Bătăile inimii mele ori se

Scanned by
CamScanner

accelerau, ori încetineau extrem de mult.

— Aproape.

— Nh trebuie sa repeţi tot ce spun eu.

A expirat din senin pe nari, aprinzându-şi încă o ţigară, deşi tocmai o stinsese pe cealaltă.

— Nu repet tot ce spui tu.

Mai bine tăceam din gură. Trebuia să învăţ când să tac din gură şi când să vorbesc, dar în preajma lui Aiden iotul devenea haotic, iar eu nu-mi puteam controla niciun cuvânt. A izbit cu piciorul în măsuţa de cafea care deja era răsturnată, apoi s-a mai plimbat câteva secunde, minute, ore. Habar n-âm. în tot timpul ăsta am rămas înţepenită pe canapea, intrebându-mă cum puteam să îl fac să se calmeze.

„Tu l-ai stârnit, tu să-l calmezi", şi-a dat cu părerea vocea din mintea mea.

De ar fi fost atât de simplu,

Dar nici nu spui nimic altceva.

Aiden s-a aşezat pe marginea canapelei, sprijinindu-şi mâinile pe genune . dorinţa ciudată să mă ghemuiesc şi să mă retrag într-un

coli a pus Stăpânire pe mine, dur nu um reuşit sâ mă mişc nic, măcar un centimetru. Nu că aş fi încercai.

Asia e o conversaţie sau o ceartă? l-am întrebat înainte să mai spun orice altceva.

Nici măcar nu mai ştiu ce e asta, Blair. Dimineaţa asta a fost o nebunie curată' dar chiar aş prefera să nu fie o ceartă. Am obosit să încerc să scot cuvintele de la tine unul câte unul, ca mai apoi să fiu nevoit să le tot adun şi să formez propoziţii.

A încercai să zâmbească, dar era prea nervos ca să ti reuşească. Mi-am urcat picioarele pe canapea, sirăngându-le sub mine. Aveam mâinile împreunate în poală şi privirea fixată asupra lor.

— Asta o să dureze toata dimineaţa, iubito.

Aiden mi-a prins bărbia între două degete, forţându-mă să îl privesc. Faptul că eu nu eram în stare să fac asta, îl lăsa rece.

Şi-a sting ţigara, deşi nu a filmat nici măcar jumătate din ea, apoi s-a apropiat de mine. Se străduia să îşi păstreze calmul, dar era unul dintre puţinele momente în care Aiden nu prea reuşea să îşi controleze expresiile. Unul din momentele rare în care Aiden nu reuşea să îşi stăpânească sentimentele.

— Ce crezi cn-i ăsta, Blair? Concurs? Care dintre noi are mai multe secrete? De ce nu vrei să vorbeşti7

Am ridicat neglijent din umeri. Degetele lui Aiden s-auîncordat pentru o clipă pe bărbia mea, apoi le-a retras.

— Nu-i nicitm concurs, l-am asigurat. Doar că eunu ştiu cum să vorbesc despre asta.

— De ce ?

„Ori îl minţi, ori eşti sinceră cu el"

— Pentru că nu vreau să mă priveşti la fel cum...

Scanned by
CamScanner

M-am oprit în mijlocul propoziţiei.

— La fel cum ce, Blair?

Mi-am ferit privirea din calea ochilor săi pătrunzători.

— Blair, cât o să-ţi ia să înţelegi că o stăm aici până o să te hotărăşti să vorbeşti ?

Mi-am umflat obrajii cu aer, apoi am expirat zgofnotos. Poate nu cunoşteam chiar fiecare parte din Aiden, dar cu siguranţă făcusem cunoştinţă cu încăpăţânarea de care dădea dovadă. Era capabil să stea acolo până când în cele din urmă aş fi vorbit.

Scanned by
CamScanner

, şoptii cu speranţa că el nu

u ..... , ,"edădea prea mare ateaţ.e la pe care,7 rosteam ş, ... « «- vedere. A micşorai distanta dudre m» ... toi../ ,s. .»-« <™s fn i>r«?€/e Im. Ml-«»' m«ro- nai fata în scobitura gâtului său şi am inspirat adânc. Subit, mi-am amintit că să-mi îngrop nasul în clavicula lui şt sa inspir parfumul lui în loc de oxigen era, la un moment dat, singurul lucru pe care îmi doream să îl fac.*

Iм fel cum tn-a pruni mania, >tit În mine.
Însă el era atent. Pentru l

— Când?

Am inspirat sacadat de câteva ori.

— Prima dată s-a întâmplat după moartea lui fetltro... eu... am accelerat şi am tras de volan. în faţa mea era...

Nu puteam să vorbesc. Chiar şi cu braţele lui Aiden încolăcite în jurul meu, nu puteam. Eram în siguranţă acolo, dar nu puteam sa o fac.

— Şi a doua oara? m-a întrebat, poate cu speranţa că despre asta puteam să vorbesc.

L-am înconjurat cu braţele şi aproape m-am urcat pe el.

— A doua oară am... înghiţit un tub de pastile. M.-am trezit în spital.

— Iisuse, Blair! Când s-a întâmplat asta?

Deşi îmi vorbea pe un ton blând, eram prea aproape de el ca să-mi scape din vedere cât era de încordat.

— După ce a murit Jethro... la vreo două săptămâni... cred.

— De ce?

Am clătinat din cap. Nu puteam să mai vorbesc despre asta. îmi doream doar să ţip, deşi sunetele îmi erau blocate în gât. Voiam să o iau la goană, dar Aiden mă ţinea prea strâns ca să ma pot mişca.

Pentru că ai mei au uitat de existenţa mea după ce el a murit... Ma simţeam de parcă am murit odată cu Jethro şi, în timp, mi-am dorit ca asta sa se fi întâmplat.

Aiden s-a retras câţiva centimetri, ridicându-mi faţa. Nu-mi plăceam modul tn care mă obliga să îl privesc de fiecare dată când eu nu îmi oream să o fac. Privirea lui era prea pătrunzătoare şi îmi scor- pi c‴ j *mt scotea toate secretele la iveală şi nu-mi doream ca eram ^ decât sucieni că eu ştiam ceam făcut şi că eramnevoita sa mă gândesc la asta.*

Acum o să-mi spui că sunt nebună?

J

Scanned by
CamScanner

Nur»U-a," ,"uca, să „„ Chiflr

lm/ o, /mi AiîA'm mm *i-arfi păsat de asta.*

jVcîmîmm? a pm/mj/. După ce am a/uns m Madrid... cam prin a treia seara, cred... Am bătut un tip pana când aproape l-am omorât. Nu-s persoana potrivită care să te judece.

L-am privit cu ochi mari şi speriaţi. Teama mea nu avea absolut nicio legă tu ră cu ce a făcui Aiden, ci cu ce făcea. Mă ţinea în braţe şi părea dispus să mă asculte, fără să mă judece.

Poate că...

şt

Aide tt

am fi putut să o scoatem la capăt.

Am deschis ochii brusc. Primul lucru pe care l-am conştientizat a fost durerea îngrozitoare de cap care nici nu-mi permitea să îmi ţin ochii deschişi pentru prea mult timp. l-am închis la loc, ştergându-mi fruntea transpirată cu dosul palmei.

Nu mai voiam să dorm. De fiecare dată când închideam ochii, subconştientul meu găsea o plăcere macabră în a-şi bate joc de mine. Un scenariu pe noapte. De asta aveam parte. De câte un scenariu în care discuţia dintre mine şi Aiden ar fi decurs altfel, iar eu n-aş mai fi fugit. Scenarii în care eu eram capabilă să vorbesc, iar el era capabil să asculte.

Primele trei nopţi după discuţia avută cu Aiden, le-am petrecut în patul lui Em. Reuşeam să dorm câteva ore pe noapte, dar mă trezeam tot mai obosită. A patra am dormit-o la mine în pat, apoi mi-am dat seama că nu puteam să dorm în cămin, pentru că nu ăla era locul în care voiam să mă aflu. Eram bună la a lua decizii proaste, aşa că m-am întors în apartamentul lui Aiden. Cam tot atunci în mintea mea au început să se formeze scenariile în care eu nu o luam la fugă.

îmi era clar că somnul nu avea de gând să îşi facă apariţia din nou, aşa că m-am ridicat din pat, cu o dorinţă intensă să pot reduce vocea din mintea mea ia tăcere. Voce care nu pierdea nicio ocazie să se gândească la el.

Aiden părea genul pe persoană care ar fi scos-o ia capăt cu absolut orice.

M-am lungit pe canapeaua din sufragerie, cu privirea fixată în gol. Trecuseră o săptămână, iar eu nu făcusem nimic ca să strâng dezastrul lăsat în urmă de Aiden. Dezastru provocat de mine. Toate lucrurile distruse erau la locul lor, doar că nu se mai limitau la televizor, tablou şi masă. Aiden renovase complet apartamentul după lipsa mea. A spart inclusiv toate oglinzile, dar ăsta nu era un lucru chiar atât de rău. Nu voiam să îmi privesc reflexia în oglindă şi să mă îngrozesc. îmi era bine aşa cum eram.

Am oftat sacadat şi am închis ochii, aproape implorând pentru o noapte de somn.

Nu-mi era bine aşa cum eram. Nu era nevoie să ascund asta nici de mine şi nici de ceilalţi- Eram un dezastru şi mai mare decât am fost înainte de apariţia

Scanned by
CamScanner

lui Aiden şi chiar nu-mi dădeam seama cum s-a întâmplat asta.

Aiden nu era, dar era în acelaşi timp peste tot. Dacă mă concentram, îi puteam simţi atingerea degetelor printre ale mele. Chiar şi dacă tăceam sau îmi uneam buzele, tot îi simţeam gustul de tutun şi mentă. Mirosul lui plutea în aer chiar şi în sălile de curs, ceea ce nu avea cum să fie real, pentru că eram sigură că nu trecuse pe acolo. Şi îl simţeam. îl simţeam peste tot. Aveam impresia că înnebuneam, dar în realitate eram perfect lucidă. Nu eu înnebuneam, ci sufletul meu. Bucata din mine care îi aparţinea adevăratei Blair şi care acum se lupta să iasă la suprafaţă, pentru că Aiden pe ea se părea că o voia. Se schimba. Ceva în interiorul mecanismului meu de funcţionare se schimba, în timp ce o altă parte se defecta complet.

Am clătinat dezaprobator din cap, chiar dacă nu era nimeni acolo să mă vadă. M-am ridicat la marginea canapelei. Nu ştiu cât timp am stat aşa, dar am intrat într-o stare de repaus şi totul în mine a încetat să mai funcţioneze. M-am ridicat şi am început să fac curat în apartament. Măcar atât puteam să fac. Să curăţ dezastrul de la exterior, căci pe cel din interior chiar nu ştiam cum.

Când în cele din urmă am reuşit să termin curăţenia în apartament, afară se lumina. M-am dus în bucătărie şi am pornit filtrul de cafea, apoi am aşteptat cu capul sprijinit în mâini să primesc cafeaua de care aveam mare nevoie.

- lubito, aia-i a mea, mi-a zis cu un zâmbet arogant pe buze.

Mhm, am mormăit indiferentă.

Mi-a in făcut un obicei să-i fur cana de cafea, dar Aiden nu părea prea deranjat de asta.

— Pe lungă făptui că mă ţii treaz noaptea, îmi furi şi cafeaua care tn-ar ajuta să funcţionez

Mi-am rotit privirea spre ei. Stătea incredibil de aproape de mine şi-mi făcea pulsul să o ia la goană, Pieptul a început să mi se ridice din ce tn ce mai repede când i-am simţit degetele pe obrazul meu, apoi atirt-gându-mi porţiunea de piele din spatele urechii, aşezându-mi o şuviţă.

Am gemut nervoasă, rotindu-mi privirea. Fantoma lui Aiden era prezentă peste tot în apartament şi nu ştiam cum să scap de ea. Trebuia să plec de acolo, iar asta cât mai repede. A fost nevoie de mai puţin de două luni ca Aiden să devină o parte din mine la care nu ştiam cum să renunţ.

Ideea că Aiden nu gândea în perspectivă era o prostie. Aiden, de fapt, îmi anticipa deciziile, altfel nu-mi explic de ce a lăsat pe masa din bucătărie cheile de maşină şi o foaie pe care era trecută adresa de la service. Aiden ştia că aveam de gând să mă întorc. Ştia că în cele din urmă mi-aş fi adunat curajul necesar ca să mă duc după maşină, îmi doream să-l urăsc.

Mi-am băut cafeaua în liniştea sinistră şi am rămas cu privirea aţintită în gol până când s-a făcut aproape şapte. Am făcut un duş, m-

Scanned by
CamScanner

am îmbrăcat şi mi-am aruncat câteva lucruri în geantă. Când am ieşit din apartament am luat cu mine şi sacii de gunoi, luând-o pe scări. Mişcarea părea a fi singurul lucru care mă mai ajuta să funcţionez.

Dimineaţa a trecut pe lângă mine ca celelalte. Mergeam la toate cursurile, dar mintea mea era în altă parte. în zilele alea îmi părea bine că folosisem proiectele ca scuză să mă eschivez de la curse, pentru că în starea în care eram, n-aş mai fi reuşit să termin anul dacă ar fi trebuit să lucrez în acea perioadă la ele.

La prânz, mi-am amintit ca prin minune că mă întâlnisem cu o *zi* înainte cu Julia şi că m-a invitat la cafea.

Tau a părut a fi o alegere bună. Asta până în secunda în care am păşit înăuntru şi l-am zărit pe Arden întT-un colţ. Asemănarea dintre el şi Aiden nu m-a deranjat niciodată atât de tare. Cum puteau fi atât de... diferiţi, deşi arătau la fel? Aproape la fel M-am strecurat pe lângă perete, bucurându-mă că Tau este un bar suficient de întunecat încât să trebuiască să îţi mijeşti ochii dacă vrei sa distingi ceva prin perdeaua de fum. Eu l-am zărit pe Arden doar pentru că îl căutam pe Aiden din priviri oriunde mă aflam. Iar ăsta cu siguranţă nu era un lucru nici normal şi nici scinătos. Poate eram doar stupidă sau poate era prea târziu să mai lupt împotriva a ceca ce simţeam. Oricum ar fi fost, era prea târziu.

Mi-am dat geanta jos de pe umăr şi am aşezat-o pe canapea, apoi aproape m-am scurs pe sub masă. Nu-mi doream ca Arden să mă zărească. Nu voiam şi nici nu puteam să vorbesc cu el. în primele trei zile după plecarea lui Aiden a insistat să ieşim împreună, dar l-am refuzat de fiecare dată. Pur şi simplu nu părea o idee bună să stau în preajma unei persoane care arăta ca Aiden, dar care nu era Aiden.

Era... dureros.

Julia şi-a făcut apariţia după aproape zece minute, dar nu întârziase. Eu eram cea care ajunsese mai devreme decât ar fi trebuit. Mi-a făcut cu mâna de când a intrat. I-am răspuns absentă. Atenţia mea era concentrată asupra persoanei care a intrat în Tau în urma Juliei. Dacă până atunci nu m-am scurs pe deplin pe sub masă, acum cu siguranţă o făceam. Bruneta care am crezut pentru o perioadă că era iubita lui Aiden, păşea sigură pe ea şi se îndrepta în direcţia lui Arden. M-am încruntat involuntar. Aiden nu-mi explicase cu exactitate cine era Abigail, dar aparent nu avea o legătură doar cu el, ci şi cu Arden.

— La ce te uiţi aşa concentrată? m-a întrebat Julia după ce s-a aşezat pe canapeaua din faţa mea.

Mi-am ridicat bărbia, făcându-i semn spre masa care se afla în colţul celălalt al barului.

— Mai sunteţi împreună?

Am clătinat din cap, incapabilă să-mi iau privirea de pe Abigail. Brusc, am devenit conştientă de modul în care arătam eu, comparativ cu ea. încă din prima seară în care am cunoscut-o mi-a lăsat impresia că putea face orice persoană

Scanned by
CamScanner

să parâ ştearsă în comparaţie cu ea, dar până în acel moment nu mi-am dat seama că asta mă includea şi pe mine. în comparaţie cu părul ei brunet care îi cădea drept pe spate, al meu era prins într-un coc neglijent în vârful capului. Nici măcar nu mă pieptănasem m ziua aia. Purta nişte jeanşi care se mulau perfect pe coapsel[e] « şi avea o geacă de piele vişinie.

Eu aveam nişte blugi carc stăteau destul de largi pe mine şi purtam...

Am înghiţit în sec când mi-am dat seama ce purtam pe sub geaca maro de piele.

— Blair, vorbeşte, mi-a spus Julia cu o privire serioasă.

Mi-am ridicat un deget, făcându-i semn să mai rabde puţin,

până îmi dădeam eu seama dacă ar fi fost o idee îngrozitoare să mă dezbrac chiar acolo. Până să realizez, nu m-a deranjat. Dar acum că ştiam, voiam să scap de el. Voiam să scap de tricoul lui Aiden, de parcă era contaminat cu ceva. lar în realitate, aşa şi era. Era contaminat cu mirosul lui care mi se impregna în fiecare por.

— Eşti bine?

Am clătinat din cap, am ridicat din umeri şi m-am scurs şi mai mult pe canapea.

— Ce vrei sâ bei? Mă duc să comand ceva, pentru că tu evident nu eşti în stare, iar Ethan azi pare aerian. Deci?

— O cafea.

A zâmbit, ridicându-se de la masă. Mi-am rotit privirea spre bar. Ethan cu siguranţă ştia ceva despre Aiden, însă eu eram prea orgolioasă ca să întreb despre el. Nu aveam nici măcar curajul necesar ca să îl sun. Şi Doamne, cât voiam să îl sun! Aveam nevoie să îi aud vocea la fel cum aveam nevoie de oxigen.

— Acum spune-mi ce-i cu tine, mi-a spus Julia după ce a revenit la masă.

— Sunt bine, am minţit din reflex. Aproape bine.

— Nu eşti nici bine şi nici aproape bine, m-a contrazis pe un ton serios. Spune-mi ce ai. Când te-am văzut ieri prin campus, semânai mai mult cu o fantomă.

Am schiţat un zâmbet vag.

— Mulţumesc. O să iau asta ca pe un compliment.

— Nu era un compliment, m-a asigurat ea. Arăţi ca naiba!

— Mulţumesc, am repetat ca o idioată.

— Nu-mi mai mulţumi atât, pentru că nici măcar nu-ţi spun ceva drăguţ. îşi dai seama de asta, nu?

Am încuviinţat. Ethan ne-a adus cafelele, stăruind cu privi- [rea asu]Pra mea mai mult decât era necesar, însă nu a spus nimic.

Care-i problema lui?

Scanned by
CamScanner

Am aşteptat ca Ethan să se îndepărteze înainte să îi răspund, că are ceva de-a face cu Aiden.

Kostindu-i numele, pe lângă durerea din piept care mă împiedica să respir, am mai simţit şi un val de uşurare care se lupta cu durerea şi încerca să mă ajute să respir. în cele din urmă, uşurarea a câştigat, iar respiraţia mi-a revenit la ritmul ei normal.

— Aiden? Fratele lui Arden?

Am desfăcut un pliculeţ de zahăr şi mă pregăteam să îl amestec în calea, apoi mi-am amintit că eu nu-mi beam cafeaua cu zahăr. Şi nici Aiden.

Di?-/ ii<ii/îii pi* *Aiden!*

CUM?

Gradul meu de nebunie probabil a ajuns la maxim din moment ce începeam să mă cert cu vocea de la mine din minte. Chiar trebuia să dorm măcar câteva ore, altfel aş fi ajuns să vorbesc inclusiv pe stradă cu vocea aia enervantă. Voce care, de altfel, a devenit foarte tăcută de când a plecat Aiden. în primele două seri m-am întrebat dacă nu cumva, împreună cu zâmbetul meu, se strecurase şi ea în bagajul lui.

— Da, fratele lui Aiden, am afirmat când mi-am dat seama că a riecut mult timp de când Julia mi-a adresat întrebarea.

— E ceva între voi?

— Mai bine ai întreba dacă a fost vreodată ceva între noi.

încercam să fiu sinceră, dar aveam impresia că nici măcar nu reuşeam să fiu coerentă. Şi nici nu-mi explicam nevoia de a fi sinceră cu Julia. La urma urmei, dacă simţeam nevoia să vorbesc cu cineva despre Aiden, puteam să îi spun lui Em. Pe Julia nici măcar nu o cunoşteam prea bine. în afară de faptul că spăla- sem câteva pahare cu ea ca să ne putem plăti cafeaua şi că ne mai întâlnisem de două sau trei ori, nu ştiam mare lucru despre ea.

— De asta arăţi ca un extraterestru?

Şi-a ridicat sprâncenele.

— Fac şi eu ce pot, să ştii, am zâmbit.

— Ştiu, a oftat înţelegătoare. Dar nu crezi că e cazul să te aduni?

— Ba normal că asta cred, am zis pe un ton puţin cam certăreţ. Nu vezi, chiar am ieşit şi din casă.

Bine, asta nu era chiar aşa o mare realizare, din moment ce mi am adus schimbări majore la stilul meu de viaţă. Doar m-am mutat provizoriu în apartamentul lui Aiden, am început să îi port icour e pe stradă şi să-mi pierd capacitatea de concentrare.

Blair, nu te mai uita la ei.

» Mh?

Mi-am încrucişat braţele la piept, revenind cu privirea asupra ei. Nici măcar nu mi-ai dat seama că mă uitam spre masa la care stătea Arden, dar chiar încercam să înţeleg ce făcea Arden împreună cu Abigail. Dacă îl cunoştea şi pe el, nu putea însemna decât un singur lucru: o cunoşteau de dinainte ca Aiden să fie nevoit să plece în Madrid.

Scanned by
CamScanner

— Te uiţi insistent la masa lor, mi-a repetat Julia.

— Scuze. Cum îţi merge facultatea? Am încercat să nu mai par complet aeriană.

Mă uitam la Julia şi vedeam modul în care buzele ei se mişcau, doar că nu auzeam nimic din ce spunea. Cuvintele se pierdeau şi treceau pe lângă mine. Cred că am spus şi eu câteva lucruri, dar nu-mi aduc aminte exact. De fapt, nu pot spune cu siguranţă cum mi-am petrecut zilele alea, pentru că nu-mi amintesc fiecare moment. Uneori mă pierdeam pentru o perioadă de câteva ore şi nu-mi aminteam ce am făcut între timp.

— Crezi că poţi să mă ajuţi cu ceva? am întrebat-o multe minute mai târziu.

Nici măcar nu ştiam cât timp a trecut de când m-am întâlnit cu ea.

— Sigur. Cu ce?

Am privit sceptică zâmbetul ei larg. Chiar nu puteam înţelege cum se făcea că Julia era o persoană atât de... drăguţă, dar care se îmbrăca atât de... indecent. Oare indecent era cuvântul pe care îl căutam?

— Trebuie să merg să iau maşina lui Aiden. Am reuşit să o boţesc şi acum trebuie să mă duc să o iau.

— Credeam că voi nu...

— E complicat am întrerupt-o înainte să spună ceva la care aş fi fost nevoită să răspund.

— Bine, a ridicat din umeri. Vin cu tine.

Am răsuflat uşurată. Nu-mi dădeam seama exact care era momentul în care mă hotărâsem să merg după maşina lui Aiden, dar el s-a gândit la asta înainte mea. Genul ăsta de lucruri pe care le făcea Aiden doar îmi îngreunau situaţia. Julia s-a scuzat *&* a Mers până la toaletă, lăsându-mă singură.

Arden a devenit şi el conştient de prezenţa mea în bar. Se îndrepta spre mine. Am închis ochit oftând, apoi am afişat cel mai jalnic zâmbet de care eram în stare. M-a salutat, s-a aşezat pe canapeaua pe care stătea Julia, apoi a aşteptat să spun ceva. Am mormăit un salut, fără să îl privesc.

— Blair, ce faci?

Mrtiwiijf. Nu se vede?

— Bine.

Mi-am încrucişat braţele la piept, adunând curajul necesar ca să îl privesc în ochi, oricât de derutant părea. Semăna prea tare cu Aiden şi, dacă voiam să trec peste, să petrec timp în preajma lui Arden cu siguranţă nu era opţiunea corectă.

— Ştii că avem liber vineri şi luni, nu?

Mi-am ridicat sprâncenele. Da, probabil ştiam. Auzisem câţiva colegi vorbind despre asta, dar lucrurile pe care le auzeam vorbindu-se în jurul meu nu prea reuşeau să inu rămână în minte.

— Îhî.

— Mă gândeam...

Şi-a trecut o mână prin păr. Gestul lui m-a făcut să înghit în sec şi să-mi înconjor stomacul cu braţele. Acelo aveam impresia că se localiza durerea pe care o simţeam, însă nu eram prea sigură. Putea fi oriunde, pentru că mă durea

Scanned by
CamScanner

peste tot câte puţin,

— Eu mă duc până acasă, mi-a zis zâmbind. Mă întrebam dacă n-ai vrea să vii cu mine.

Dacă aş fi avut băutură în gură, atunci cu siguranţă aş fi scuipat-o pe el. Am clipit năucită.

— Îţi aminteşti că nu mai suntem împreună, nu?

A încuviinţat, sigur pe el. Eu însă nu uitasem decizia lui de a nu se da bătut, aşa că ceva sigur era în neregulă cu propunerea lui.

— Normal că îmi amintesc, iubito. Nu sufăr de Alzheimer.

Tot sângele mi s-a redirecţionat spre inimă. Mi-am întredeschis buzele şi am început să respir printre ele, însă respiraţia mea semăna mai degrabă cu un şuierat.

— Blair? Eşti bine?

— Mh...

Nu / Nu sunt bine! Tocmai ai sunat ca Aiden şi nu îmi poţi f# asta... nu poţi, pentru că tu nu eşti Aiden.*

— Nu-mi spun,, aşa, aproape am ţipat la el.

Exista o singură persoană din gura căreia puteam asculta acel cuvânt, *lubilo* nu suna bine decât pe buzele lui Aiden. nu si *a* fratelui său, indiferent de cât de tare semănau.

Arden şi-a ridicat sprâncenele, privindu-mă de parcă eram nebună.

De ce vrei să vin cu tine?

— M-am gândit că sunt patru zile libere şi cum Aiden e plecat...

— Aiden?

— Mi-am dat seama că e ceva între voi doi, Blair. Nu am de gând să te mai bat la cap. Chiar am înţeles. Ai putea veni cu mine în calitate de prietenă, a rânjit.

De când devenisem prietenă cu ambii gemeni Holden? Voiam să îl cred, dar aveam o presimţire sâcâitoare că era ceva în neregulă. înainte să apuc să îi răspund, Julia s-a întors la masă, aşezându-se lângă mine, evitându-l pe Arden. Probabil lucrurile între ei doi nu stăteau prea bine dacă nici măcar nu se mai salutau.

— Deci? a întrebat Arden.

— O sa mă gândesc.

— Sună-mă, mi-a spus înainte să se ridice de la masă.

— La ce o să te gândeşti?

M-am rotit spre Julia, privind oarecum pe lângă ea.

— Vorbea ceva despre un weekend prelungit, am mormăit.

— Da. Cred că se împlinesc o sută de ani de la înfiinţarea universităţii şi se organizează câteva festivităţi pe săptămâna viitoare. Cred că ăsta e modul conducerii de a ne determina să participăm. Cred că ne cam mituiesc, a zâmbit

— Mda. M-a întrebat dacă nu vreau să merg cu el... acasă, am adăugat.

Julia mi-a aruncat o privire suspicioasă. Voiam să îi răspund, dar telefonul a început să îmi vibreze în buzunar. L-am scos, rămânând cu privirea fixată asupra lui.

— Nu-i răspunzi ? am auzit vocea mirată a Juliei.

Scanned by
CamScanner

— Eu...

Nu puteam. Numele lui Aiden îmi rănea retina şi abia dacă mai puteam ţine telefonul în mână, fără să îl scap pe jos. De ce mă suna tocmai atunci... după atâtea zile?

Scanned by
CamScanner

Julia a făcut ceea ce eu nu eram in stare. Mi-a smuls telefonul din mână, a răspuns, apoi mi l-a lipit de ureche.

— Iubito?

Respira.

N-am spus nimic. Nu puteam să spun nimic, pentru că uitasem toate cuvintele pe care le-am învăţat până în acea clipă. Nici măcar nu mai ştiam care îmi era numele. Ce făcea Aiden cu mine?

Julia a îndepărtat telefonul de mine, apoi am auzit-o spunând:

— Bună, Aiden. Sunt Julia. Tipa care nu e verişoara voastră. A urmat o pauză. Da. Blair e aici, aşa că dacă vrei să îi spui ceva...

Am simţit telefonul lipit din nou de urechea mea,

— Iubito, a repetat cuvântul care avea capacitatea de a mă opri din a funcţiona normal. Ştiu că... L-am auzit oftând prelung. Ştiu că nu vrei să vorbeşti cu mine.

A urmat o pauză lungă şi tocmai când credeam că o să închidă, Aiden a adăugat:

— Nu ştiu cum să fiu constant, Blair. Dar ca să pot să fac asta, am nevoie să ştiu că tu n-o să mă laşi pe dinafară.

îmi venea să plâng, dar mi-am ridicat privirea, încercând să împiedic lacrimile s-o ia la vale. Aiden aştepta să spun ceva. îi auzeam respiraţia regulată şi calmă. Mi-am muşcat buza de jos. Eu eram cea care ar fi trebuit să îl sune. Eu am luat-o la fugă, nu el.

— Aiden, am şoptit pe un ton aproape stins cu totul. Mi-e dor de tine.

— Ştiu, iubito, mi-a răspuns pe cel mai arogant ton posibil, aducându-mi zâmbetul înapoi.

— Mergem să îi luăm maşina? m-a întrebat Julia cu un zâmbet larg pe faţă după ce am închis telefonul şi l-am băgat la loc în buzunar.

Da, am răspuns, zâmbind natural pentru prima dată după multe zile.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 20

AIDEN

Oare ce era în mintea mea când m-am gândit că exista o şansă cât de cât reală ca...

relaţia mea cu Biair să meargă

unchiul Mason să fie lucid. Asta era. Nu treaba cu Blair. Mintea mea trebuia să înveţe să nu o mai strecoare pe Blair din două în două gânduri. Mă deruta extrem de uşor, scoţându-mă din minţi.

Am închis uşa cu piciorul în urma mea, am lăsat geamantanul Ja intrare, apoi l-am strigat. Nu mi-a luat mult timp să înţeleg că, cel mai probabil, puteam să îl strig cât m-ar fi ţinut plămânii. M-am scutit de a-mi mai bate gura degeaba şi am trecut peste sticlele goale de alcool care porneau tocmai din holul de la intrare. Am făcut o grimasă de toată frumuseţea, abţinându-mă *să* îmi acopăr nasul cu mâna.

Aşa cum mă aşteptam, fratele mamei zăcea pe canapea, mort de beat. M-am apropiat de el şi l-am întors pe o laterală, rugân- du-mă *să* nu vomite în somn. N-ar fi fost prima dată. L-am privit cu tot dispreţul de care eram în stare, apoi m-am dus în bucătărie şi am *căutat* nişte saci de gunoi. Fără să mă mire faptul că nu era niciunul, am luat nişte pungi şi am rămas blocat cu ele în mână, întrebându-mă cum putea Mason să trăiască în halul ăla. Nişte resturi de mâncare putrezite zăceau pe masă, iar vasele murdare nici măcar nu mai încăpeau în chiuvetă.

Nu era treaba mea să strâng în urma lui, dar o imagine greţoasă cu nişte viermi mişunând asupra lui Mason mi-a invadat gândurile. M-am hotărât că trebuia să strâng de acolo,

chiar dacă n-ar *fi* durat prea mult timp până când unchiul avea să producă acelaşi dezastru din nou. Mi-am dat geaca jos şi am aruncat-o pe spătarul scaunului, apoi m-am apucat de strâns.

După ce am terminat de spălat mormanul de vase, pe care eram tentat să îl arunc şi să cumpăr altele în loc, mi-am aprins o ţigară, îndreptându mă spre sufragerie. Singurul lucru care se schimbase era faptul că acum puteam auzi sforăitul lui pe fundal. îmi dădeam ochii peste cap aproape la fiecare sticlă pe care o strângeam şi trebuia să încetez să mai fac asta.

Casa unchiului a fost o paragină şi aşa a şi rămas, dar oricum ar fi fost, nu puteam *să* uit faptul că am dormit la etajul acelei case timp de aproape patru ani. Primul an am făcut-o din cauză că nu aveam unde altundeva să stau, dar apoi m-am simţit dator în faţa lui şi n-am putut să îl las singur, deşi unchiul Mason era un ticălos veritabil mai ales când îşi îmbiba minţile în alcool.

Mi-a luat aproape trei ore să strâng toată mizeria pe care a făcut-o.

Scanned by
CamScanner

Probabil nu mai făcuse curat de când plecasem eu. Ana luat sacii de gunoi, îndreptându-mă spre pubela din spatele casei. Sau a ceea ce se voia a fi o casă.

Mă pregăteam să intru înapoi, când am auzit pe cineva ţipând. M-am încruntat şi am înconjurat casa, îndreptându-mă în direcţia sunetului.

— Nu! a zis vocea feminină din nou.

După ce am ieşit pe poartă, m-am oprit în drum, cu privirea îndreptată spre casa de lângă cea a lui Mason.

Nu se *poate,* mi-am zis în gând.

tăi »7 r[el] ** Ch£mi Po,itia? NU Chemi „Jcl Pe dracu'i Sunt ta
tăi tău. Ce crezi c-o să-mi facă?

P'[lma] data câud luam paile Jadi^ i» acea uţâ 5! nki
spatele la mine şi-mi făcea im • - ^ lui Fei stătea cu
re. Seara aia se transforma H 'PFeSla ** clătina u?[or] Pe picioa- *Toaţâ lumea bea în*
cartieruTZIT^ ^ fo arte rÛpede1

oti-a întâlnit privirea **mîne'** [1] **s-au** mărit **uşor** când pnvirea. Mi-am înclinat capul spre stânga şi i-am

zâmbit apoi i-am f.lcul somn cu bSrbia să urce scările sau să o ia pe uşa .Im spate, că puteam eu sâ-i închid gura tatălui său. Mai trecusem prin asta de câteva ori, aşa că nu i-a luat mult timp să se prindă de ceea ce îi ceream să facă.

- Unde crezi că pleci?!

Fel a continuat să se îndrepte spre uşa din spate, fără să se oprească.

— Salut, am spus în cele din urmă.

S-a rotit spre mine, clătinându-se al naibii de tare. A clipit de câteva ori, privindu-mă nedumerit. Mintea lui era prea varză ca să-l facă să înţeleagă de unde apărusem acolo ca printr-o minune.

S-a încruntat, apoi a izbucnit în râs.

— iar te bagi între mine şi fiică-mea? a scuipat cuvintele spre mine.

Mi-am ridicat o sprânceană. Am petrecut prea mult timp în preajma oamenilor beţi ca să nu-i ghicesc intenţiile. Ochii îi sclipeau a nebunie. A făcut doi paşi, expediind un croşeu spre capul meu. Din nefericire pentru el, eu eram cel treaz dintre noi. M-am ferit din calea lui şi i-am dat un pumn în abdomen. Chiar n-aveam timp pentru treaba aia. N-aveam nici timp şi nici dispoziţia necesară să mă bat cu cineva care, pe deasupra, mai era şi beat. Tatăl puştoaicei, pe care de altfel nici măcar nu reuşeam să-mi amintesc cum îl chema, s-a clătinat, dându-se un pas în spate. S-a îndreptat şi m-a privit mai confuz decât o făcuse până atunci. încă nu înţelegea ce naiba se întâmpla şi mi-am dat seama că nu avea absolut niciun sens să mă bat cu un om beat

— O să chem poliţia, a mârâit la mine.

M-a pufnit râsul. Până în clipa aia, Felicia era cea care plănuia să cheme poliţia, iar el nu părea prea încântat de idee.

Scanned by
CamScanner

— N-ai decât, am ridicat din umeri. Doar nu mai urla dracului la fiica-ta. Nu vrei să repetăm povestea de anul trecut, nu?

După sclipirea din ochii lui, mi-am dat seama că îşi amintea de întâmplarea de anul trecut, când mă scosese din sărite şi aproape îl băgasem în spital. Arăta de parcă voia să sară din nou la mine. M-am dat un pas în spate, pentru că stăteam teribil de prost cu răbdarea şi nu l-aş fi lăsat să dea în mine fără să ripostez. Şi poate nu sunt al dracului de masiv, dar eram treaz.

xlt-*»

Puştoaice, credeam câtiH'tuUL

58 "IU din strânsoare, dar *. nu pâreadispus* sS tai dea drumul- .

— **Dacă mă bucur? a pufnii. Nici n-ai idee!**

Am lăsat-o ¡os din braţe, **zflmbindu-i.**

— **Deci, cum îţi merge? în afară de ce-i deja evident.**

Şi-a strâns părul brunet la spate, apoi l-a prins într-un coc cu elasticul pe care îl avea pe încheietură. A ridicat dm umeri, încercând să pară indiferentă. Aş fi preferat să rămân şi să-! las pe tatăl ei să-mi dea un pumn decât să o las să îmi amintească de Blair, pentru că exact asta făcea. îmi amintea de modul în care roşcata făcea gestul ăla menit sa mă scoată din minţi.

Am înghiţit în sec, încercând să par stăpân pe mine, deşi inima mea îşi încetinise ritmul cu mult.

— Adică în afară de faptul că taică-miu s-a îmbătat din nou, amintindu-şi cât de bine semăn cu mama? 1 imm... nu ştiu. Mi-e cam foame.

Şi-a dat ochii peste cap, apoi mi-a zâmbit. Am pufnit şi am, dat dezaprobator din cap. Felicia urma să-mi spună cum o mai ducea, doar că avea de gând să mă facă să aştept. O ştiam de când mă mutasem cu Mason. Avea aceleaşi vechi probleme cu tatăl ei încă de când am cunoscut-o. Mama ei a murit la naşterea ei, iar tatăl ei o acuza pentru asta şi nu suporta să o vadă în faţa ochilor. Când am cunoscut-o pentru prima dată, eu aveam optâşpe ani, iar ea avea treişpe. Şi am trecut de multe ori prin scena dm acea seară. Era ca un film de proastă calitate, redat la infinit.

— **Hai să mâncăm ceva, i-am propus.**

A bătut din palme ca un copil fericit, apoi s-a oprit când şi-a dat seama că o priveam încruntat.

— **Fel, mănânci, nu-i aşa?**

puns iar eu dm "n enlar- sva esc nivat din a-mi oferi un răspuns, lar eu am lăsat-o baltă.

Nu mai face asta, am rugat-o.

Daca ar mai fi ridicai o singură dată din umeri, aveam să-mi ies din minţi. am sa -«u

Ce să nu mai fac? m-a întrebat cu o privire inocentă, deşi ştia la ce mă refeream.

— Nu mai ridica din umeri. Mă duc să-mi iau geaca şi mergem.

— Mason iar e beat?

— Mda. Pentru o clipă chiar am sperat să îl găsesc treaz, ia şi cheamă un taxi, i-am zis înainte să intru în casă.

Am aruncat o privire asupra lui Mason. Era în aceeaşi poziţie în care l-

Scanned by
CamScanner

am lăsat. Fel mă aştepta la poartă, dar taxiul nu era venit.

— Aşaaa, a lungit cuvântul. De ce te-ai întors? Credeam că n-o să te mai văd pe aici prea curând.

— Am venit să mă asigur că Mason mai e în viaţă, am zâmbit.

Nu ăsta era adevăratul motiv. încercam să mă distanţez de Blair. Din nou. Doar că, de data asta, era diferit. De data asta nu fugeam din cauză că aş fi avut eu nevoie de asta, ca să-mi dau seama ce era în mintea mea. De data asta fugeam pentru că ea părea să aibă nevoie de spaţiu. Şi de timp, chiar dacă ea n-ar fi recunoscut asta. La ultima noastră discuţie eram hotărât să stau locului, chiar dacă asta însemna să-mi distrug întregul apartament. Aveam de gând să stau şi *să* ascult până la capăt. Doar că Blair nu-şi dorea asta. De fapt, eu nici măcar nu-mi mai dădeam seama ce voia ea cu exactitate.

Siguranţă.

Durabilitate.

Acelaşi lucru pe care eu ştiam de multă vreme că îl căuta. Singurul lucru pe care eu nu puteam să i-l ofer, dar eram dispus să încerc şi să o scoatem cumva la capăt Dar ea? Ea ce făcea mai exact?

— Aiden? Vocea Feliciei m-a adus cu picioarele pe pământ.

A venit taxiul.

M-am dezmeticit de cap şi i-am deschis portiera. Fel mi-a aruncat o privire surprinsă. Ea nu avea de unde să ştie că ăsta era un reflex pe care l-am deprins în preajma roşcatei. Am ridicat indiferent din umeri, aşteptând să intre.

Nu iar! am zis după ce i-a spus şoferului unde să ne lase.

— Ce-i? Ai păţii ceva?

— Nu mai face pe inocenta. Fel! Ara mâncat enc a să-mi ajungă pentru o viaţă întreagă. îmi ia gura foc de hecare dată şi crede-mă, nu mi-e dor de asta.

A pufnit indignată.

— îmi pare rău că n-am chef de un burger şi cartofi prăjiţi.

De data asta eu am fost cel care a pufnit. Fel şi-a încrucişat braţele la piept şi a rămas aşa până când taxiul a opri t în faţa restaurantului. Am scos portofelul din geacă, am plătit, apoi am urmat-o pe Fel, care deja era în apropierea uşu.

— Când ai de gând să începi să vorbeşti? m-a întrebat după ce ne-am aşezat la o masă de lângă geam.

— Tot n-ai de gând să foloseşti puţina spaniolă pe care o ştii, nu?

Am clătinat din cap, zâmbind.

Mi-am suflecat mânecile de la geacă, apoi mi-am scos pachetul de ţigări din buzunar. Fel a întins mâna spre el şi m-am văzut nevoit să le feresc din calea ei.

— Ce? a zis indignată. Eşti tata cumva şi nu ştiu eu?

— Câţi ani ai, Fel? Mh?

— Optâşpe, a răspuns uitându-se pe sus.

— Sunt sigur că matematica mea e mai bună decât a ta, Fel. Aş zice să

Scanned by
CamScanner

mai scazi unul.

— – Eram sigură că ai rămas la fel de enervant!

Ne-am privit câteva secunde de parcă ne certam din cauza pachetului de ţigări. Am pufnit şi l-am aruncat spre ea, deşi n-ar fi trebuit să o fac. Ştiam că nimeni nu m-ar fi putut convinge pe mine să mă las de ele, aşa că n-aveam de gând să-mi exersez asupra ei abilitatea mea de persuasiune.

— **Apropo, mersi pentru ce-ai făcut acolo. Nu erai nevo- it să faci asta.**

A as toate astea uitându-se pe undeva pe sus. Tavanul părea M ne singurul la care voia să se uite. Când a terminat, a revenit u prmrea asupra mea. N-am făcut altceva decât să-i zâmbesc. Şi cuiva ah^3 ma' j?or Să mă Ult *a tavan decât să privesc in ochii nci cand urma să spun ceva care nu-mi stătea în fire.

— **De ce nu pleci de acolo?**

lYobat.il ord cea mai tâmpită întrebare pe care puteam să i-o adresez, dar mei eu nu prea eram în apele mele.

Aşa cum nu te-ai sfiit să îmi aminteşti, nu-s majoră încă. Mai ani de aşteptat câteva luni. Nu vreau să ajung În sistemul lor de rahat. în plus, sunt zile în care tata e treaz.

- Adică sunt zile în care nu dă în tine. Asta vrei să spui?

A ridicat din umeri, ascunzându-şi faţa după meniu.

Ce te-am rugat? am întrebat-o pe un ton amuzant, încercând să schimb subiectul.

— Aă... scuze. Deci, ce-ar fi să nu mai vorbim despre cât de des iau eu bătaie şi să-mi spui ce-i cu tine şi ce cauţi aici.

Nu mi se părea a fi o idee bună.

— Ba eu cred că ar fi mai interesant să vorbim despre tine.

— Nu vreau să vorbesc despre tata, a mârâit la mine, cu faţa încă ascunsă după meniu.

— N-am zis că trebuie să vorbeşti despre el. Poţi să-mi spui orice altceva. Haide, Fel! Am plecat de mai bine de două luni.

Şi-a ridicat privirea pe deasupra meniului, stăruindu-mă cu ochii ei căprui.

— Nu m-au exmatriculat încă de la şcoală, ceea ce aş zice că-i chiar bine pentru mine. Anturajul meu e acelaşi cu care tu n-ai fost niciodată de acord. Chiar am şi o relaţie cu tipul ăsta Che. O duc bine. De ziua mea am primit un căţel. Acum eşti mulţumit?

— Che? am întrebat sceptic,

— E o poreclă.

Fel şi-a dat ochii peste cap. Uitasem cât de tare ura să vorbească despre ea.

— Scuză-mă că-mi fac griji pentru tine, i-am zis ironic. Pe câine îl cheamă tot Che?

Mi-am arcuit o sprânceană, înfrânând zâmbetul cât casa care mi se întipărea pe buze. Fel mi-a aruncat o privire ucigătoare, apoi a scos limba la mine.

Scanned by
CamScanner

— Cât ai? Cinci ani?

— N-o mai da cotită şi spune-mi de ce eşti aici.

— Ţi-am spus. Am venit să îl verific pe Mason.

— **Acum spune-mi motivul real.**

— Am făcut ceva acum două zile şi am zis să trec şi pe aici.

—' încă n-ai ieşit din prostia aia? m-a întrebat furioasă.

Are fScut-o pe Blair pentru câteva clipe şii are^ica^din umeri. Chelnerul întârziat ,şi-a făcut apanpa, luându-ne coman-

Ja – Iisuse, Aiden! O să îmbătrânesc pânăcândo să papuci tu să vorbeşti. Dar nud nimic, a adăugat. Să ştii c am pui din lume.

— Chiar aşa?

îmi doream ca meniurile să nu fi dispărut de pe masa. Simţeam nevoia să îmi ascund şi eu faţa după unul dintre ele.

— Fel, i-am oftat numele. Las-o baltă. La fel cum tu nu vrei să vorbeşti, nu vreau nici eu.

— Serios?

Şi-a ridicat sprâncenele, aplecându-se peste masă, căutân- du-mi privirea. Am încuviinţat.

— Atunci spune-mi de ce arăţi de parcă ţi s-au înecat toate corăbiile.

— Mi s-au ce? Habar n-am despre ce vorbeşti.

— Rahat, Aiden! Chestia asta devine stresantă.

— Ai grijă la limbaj, i-am atras atenţia.

— Dă-l naibii! a zis printre dinţi. Spune-mi odată ce ai şi cine e tipa care te-a adus în stadiul ăsta. O s-o găsesc şi o să purtăm o conversaţie ca între fete.

Am încercat să-mi adun gândurile în timpul în care chelnerul ne-a adus băuturile. Chiar dacă o cunoşteam pe Fel de patru ani, tot nu-mi venea să vorbesc cu ea despre Blair. Nici măcar n-avea legătură cu faptul că era mai mică decât mine, **pentru** că am vorbit cu ea o mulţime de lucruri. Avea legătură cu faptul că **nici** eu nu ştiam ce să spun despre Blair. **îmi** sucise **minţile,** iar la final tot ea a fost cea care a luat-o la goană, cu tot cu ele.

— **Dea, ascultă-mă, Aiden. Dacă nu vrei să vorbeşti despre hpa asta, o să-ţi spun eu despre cum mi-am pierdut virginitatea şi nu cred că vrei să auzi povestea asta**

,0ată apa pe Care 0 aveam gw». apoi am în- ceput să tuşesc. r

— **Mim, a zis Fel. Exact aşa credeam şi eu. tuşea CUt 3Pr0aPe m-am răstit la ea când mi s-a oprit**

— **Nu vrei să auzi despre asta.**

Nu. nu voiam sa aud despre asta. Am făcut o grimasă tre- candu-m, degetele prin păr, apoi am scos o ţigară din pactat Aveam senzaţia că aveam nevoie dc vreo cinci ţigări doar ca să ii pot pronunţa numele. Nu mi-o puteam scoate din cap. Pur şi simplu nu puteam să fac asta. Blair se cazase

Scanned by
CamScanner

la mine în minte ca la hotel.

Zi-mi că te-ai protejat, am spus cu un nod în gât. Dumnezeule, Aiden!

Da. Subiect închis. Cum o cheamă? Câţi ani are? Unde locuieşte? De cât timp sunteţi împreună?

Fel s-a oprit, apoi a tras aer în piept. Ultima ei propoziţie s-a simţit ca un pumn în stomac, pentru că tocmai asta era problema. Eu şi Blair nu eram împreună. Eu şi Blair nu am fost niciodată împreună şi al naibii să fiu dacă înţelegeam de ce. Era din cauza a ceva ce făcusem eu? Din cauza a ceva ce făcuse ea? Şi de ce naiba o luase la fugă chiar în mijlocul discuţiei? Dacă m-aş fi aşteptat ca unul dintre noi să o ia la goană, aş fi pariat banii pe mine.

Nu înţelegeam dorinţa ei de siguranţă, fn general, da. O înţelegeam. Nu reuşeam să-mi dau seama de ce îmi cerea mie asta. Arden părea mai mult decât dispus să i-o ofere. La naiba, cunoşteam cel puţin cinci tipi care ar fi fost dispuşi să îi ofere asta, iar ea mi-o cerea mie.

Undeva, între momentul în care am întâlnit-o prima oară, iar ea s-a abandonat în braţele mele, până în acel moment în care ea îmi cerea siguranţă, m-am îndrăgostit de ea.

Ca un idiot, dar eram sigur. Eram îndrăgostit de ea şi oricât mă gândeam când s-a întâmplat asta, nu-mi dădeam seama.

— Vrei s-o omori? Am revenit cu picioarele pe pământ. Pentru ce vrei să ştii atât de multe lucruri despre ea?

— Nu vreau s-o omor, m-a asigurat Fel, Vreau s-o felicit.

•— Pentru ce?

Am mai tras un fum din ţigară.

— Fii serios, Aiden. Cred că tipa care a reuşit să te facă să te îndrăgosteşti de ea merită chiar şi un cadou. Ne cunoaştem de cât? Patru ani? Zar eu nu-mi amintesc ca tu să fi avut o relaţie după Inès.

Auzul numelui m-a făcut să tresar. Am înghiţit în sec, În timp ce încercam să îmi ţin respiraţia sub control. Era clar că Fel ştia multe lucruri despre mine decât îmi doream, însă să îi aud numele din nou... Odată cu numele, mintea mi-a fost invadată cu imaginea ei şi, odată cu imaginea, aveam impresia că în mine mai existau nişte sentimente care mă răscoleau ori de câte ori îmi aminteam de ea. Mi-am trecut o mână prin păr, încercând să nu mă gândesc la ce făcea Inès şi pe unde era.

— Aiden? a şoptit Fel. îmi pare rău. N-ar fi trebuit să aduc asta în discuţie.

— E în regulă. Ba am avut, am încercat să protestez, dar n-am reuşit să mă conving nici măcar pe mine.

— Tipele cu care te-ai culcat o singură dată nu intră în categoria asta, mi-a zis pe un ton sec. Aşa că uimeşte- înă şi spu_ ne-mi câte relaţii ai avut.

M-am gândit pentru o clipă, iar după ce-am făcut un calcul nu chiar atât de greu, nu mi-a plăcut răspunsul.

— îţi dai seama că tu nici nu ai optâşpe ani şi vorbim despre relaţiile mele?

— Dă-o naibii de treabă, mi-a zis exasperată. N-ai vrea să vorbeşti despre asta nici dacă aş avea treizeci.

Scanned by
CamScanner

— Mhm.

— Nu mormăi, Aiden. Cu mine nu-ţi merge. Acum răspun- de-mi la întrebări.

— Nu-mi amintesc ce m-ai întrebat, am încercat să mă eschivez.

— Mă ridic şi plec.

Am oftat. La cum o cunoşteam pe Fel, o credeam în stare să facă asta. Nu-mi venea să cred că mă punea la punct o puştoaică. Nici măcar nu era majoră, dar care îmi era ca o soră.

— O cheamă Blair, am spus. Şi nu te entuziasma, pentru că nu suntem împreună.

Fel s-a încruntat.

— Fă-mă să înţeleg. Cum adică nu sunteţi împreună? Tipa asta e în toate facultăţile mintale?

— Felicia, am mârâit la ea.

M-a deranjat extrem de tare întrebarea.

Eşti îndrăgostit de ea, a confirmat mâi mult ca pentru sine.

— Ba nu.

Fel a izbucnit în râs de parcă ori am spus o glumă bună/ ori cea mai mare prostie. Am aşteptat să se liniştească. Chelnerul „7 ‘,dUS n‘AnCar™- ^ Fd =»-* năpustit asupra ei Am asta avea sa o „nă ocupată pentru „ perioadă dar mT

- tşbmai rău decât un adolescent, Aiden. Faci toate^ucTtl- nle alea, dar te sperie o ţipă? Nu-ţi înţeleg logica.

Am (ost tentat să mănânc doar ca să nu *pot* vorbi, dar nu-mi era foame.

- fiu am nevoie de timp, ea are nevoie de siguranţă. Sfârşit Ei, sfârşit! Tu te auzi? îţi pierzi vremea cu mine în loc să te întorci şi să-ţi rezolvi problemele. Apropo, ai rezolvat lucrurile cu ai tăi?

Am pufnit. Lucrurile cu ai mei n-aveau să se rezolve niciodată. Cel puţin, nu cu mama.

— M-am întâlnit cu tata acum ceva timp.

Era pentru prima oară când spuneam asta cuiva şi am simţit stomacul strângându-se dureros de tare.

— Şi?

— Am avut dreptate.

Fel a oftat uşurată. Am izbucnit în râs. La un moment dat, aveam impresia că împărţeam problemele în doi şi lucrurile păreau mai simple, oricât de întortocheate erau în realitate. îmi era dor de asta.

— Părerea mea e că eşti un idiot.

A luat o gură de apă, aşteptând reacţia mea.

— Mulţumesc.

Mi-am înclinat capul. N-am mai spus nimic. Fel a început din nou să mănânce şi m-am abţinut să o iau la rost pentru că nu mânca sănătos. Ar fi sărit ca arsă de pe scaun şi, cel mai probabil, m-ar fi lăsat singur acolo. Fel era teribil de irascibilă.

O altă persoană irascibilă mi-a ocupat gândurile, dar chiar nu mai puteam să mă gândesc la ea. Mă obosea psihic să încerc sâ-i dau de capăt.

— **Fel, ce crezi că-i siguranţa aia? m-a luat gura pe**

Scanned by
CamScanner

dinainte. Fel a căzut pe gânduri. Mă aşteptam să spună o prostie, dar părea incredibil de serioasă.

— Să renunţi la toate chestiile pe care le faci şi, eventual, *să-i* spui şi ei asta. Să nu mai *pierzi* timpul pe aici şi să te întorci, Aiden. Cred că Blair are nevoie să ştie ce simţi pentru ea şi, la cum te cunosc eu, probabil ai folosit din nou sarcasmul ca

autoapărare, (ar asta e o tâmpenie, şcuză-mă că-ţi spun. înainte să tc cunosc am crezut că eşti doar un pierde-varâ.

Mulţumesc, am intervenit din nou.

— Nu mă întrerupe.

Mi-am ridicat palmele la piept, bătând in retragere.

— Acum nici nu mai ştiu exact ce voiam să-ţi zic, mi-a spus pe un ton iritat. Ideea e că trebuie să renunţi la a mai fi Aiden şi să fii...

A făcut o pauză, căutându-şi cuvintele.

— Aiden? am încercat să o ajut.

Ştiam prea bine la ce se referea. La fel cum eu îi cerusem roşcatei să fie Blair şi nu o variantă de-a ei care credea ea că ar fi fost pe placul tuturor, Fel îmi cerea să fiu Aiden.

Şi ce vrei să fac? am întrebat-o indiferent. Să îi cumpăr un buchet de flori şi să mă duc să-mi declar dragostea?

Mi-am trecut mâna prin păr. Discuţia aia începea să îmi dea bătăi de cap şi preferam să vorbesc despre orice altceva. Oare ce a fost în mintea mea când am început să vorbesc despre Blair?

— Până şi un copil de cinci ani e mai romantic decât tine. Cred că până şi Blair şi-a dat seama de asta.

Am privit-o încruntat. Din păcate, ştiam că avea dreptate, aşa că nu m-am deranjat să o contrazic. Nu aveam absolut ni- ciun os romantic în mine. Şi nici nu-mi doream. Nu, chiar nu aveam nevoie de aşa ceva.

— Las-o baltă, Fel.

— Scuză-mă, Aiden, de când te-ai transformat din lup în oaie?

M-am înecat cu salivă, începând să tuşesc. Speram ca Fel să nu-mi mai provoace reacţia aia şi pentru a treia oară.

— Am făcut ce? am întrebat încă tuşind.

Fel şi-a dat ochii peste cap, avântându-se din nou asupra pachetului de ţigări. N-am mai spus nimic în următoarele minute, dar nu-mi putea bloca mintea să nu se gândească la întrebarea ei. Asta am făcut? Orice ar fi însemnat asta, mă transformasem din lup în oaie? Ideea mă făcea să pufnesc.

La întoarcere, am luat din nou un taxi. Oricât încercam să o fac pe Fel să-mi spună ce mai făcuse, nu-mi servea decât propoziţii seci, dându-mi de înţeles că nu era într-o dispoziţie prea bună.

— Serios, Fel. Ce-i cu tine? am întrebat-o când ne-am oprit în faţa casei.

Scanned by
CamScanner

Nimic, Aiden. Nu mai fi cicâlitorf

Mi-o zâmbit, însă nu era zâmbetul ei autentic.

Dacă zio tu. Mâine să nu dormi până la prânz. îţi fac cinste cu micul dejun.

A zâmbit cu ceva mai multă veselie, apoi şi-a înconjurat braţele în jurul meu, îmbrăţişându-mă.

Mi-a fost dor de tine, idiotule.

Ştiu, puştoaico, Şliu.

S-a tras un pas în spate, dându-şi ochii peste cap.

— Tu chiar nu poţi să le spui oamenilor că ţi-a fost dor de ei, nu-i aşa ?

Am ridicat din nou din umeri, apoi am aşteptat până când Fel a intrat în casă. M-am oprit pe scările din faţa casei, aprinzând o ţigară. N-aveam chef să dau ochii cu Mason, asta în cazul în care se trezise între timp. Nu puteam să recunosc nici măcar în faţa mea că îmi era dor de oameni, darămite să le-o mai şi spun.

îmi era dor de Blair.

Şi îmi era dor şi de ai mei.

După ce am ajuns la concluzia asta, am făcut ceva ce nu mai făcusem de câţiva ani buni. Am scos telefonul din buzunar şi am apelat-o pe Crystal. Degetele îmi cam tremurau şi aveam şi un gol imens în stomac, dar dacă aş fi închis eram conştient că altă dată nu aş fi reuşit să îmi adun curajul de care aveam nevoie ca să o sun.

Acasă era trecut puţin de unşpe, dar pentru mama asta era o oră târzie, aşa că am fost surprins când a răspuns la al treilea apel, exact când mă hotărâm să închid

— Da?

Vocea ei somnoroasă mi-a făcut golul din stomac să se extindă.

— Bună, mamă. Sunt Aiden

— Aiden? a repetat pe un ton surprins.

— Mhm.

îmi venea să o întreb dacă mi-a uitat numele, dar aveam de gând să o ascult pe Fel şi *să* renunţ la a mai fi... Aiden. Măcar pentru câteva secunde. Minute. Sau oricât aş fi îndurat să ascult vocea tremurândă a mamei mele.

— Ce faci? E totul în regulă?

Scanned by
CamScanner

An. zâmbit cu un colt “l buzelor. Pentru o secundă, tngrijo- rărea ei mi s-a părut a fi reală.

Da, mamă. Sunt bine. Nu te panica.

- Ce... ce faci?

Mi-o şi imaginam aşezându-ae pe canapeaua din hving, cărând telefonul fix după ca.

— Sunt în vizită la unchiul Mason, am zis.

Nu ştiam ce să vorbesc cu ea. Nu ştiam nici ce să vorbesc cu tatăl meu, iar cu el interacţionasem totuşi cât de cât În ulti~ ma perioadă.

— EL e bine?

— E cam mort de beat, dar trăieşte.

— Oh, Doamne! a exclamat aproape în şoaptă. Iar a băut?

— Nu ştiu dacă s-a lăsat vreodată.

A urmat o pauză lungă. O tăcere apăsătoare şi enervantă pe care niciunul dintre noi nu ştia exact cu ce să o umple.

— Aiden... eu...

Oh, nu! Urmau scuzele, iar eu nu eram dispus să le ascult Nicio scuză din lume n-ar fi reuşit să repare ce s-a **stricat** între noi.

— Mamă, nu o spune, am întrerupt-o. Te rog, nu o **spune** Tu ce fad ?

Am auzit un oftat prelung.

— Aiden, când ai de gând să vii acasă?

De ce nu putea pur şi simplu să îmi răspundă la întrebare? Era chiar atât de greu să îmi spună ce mai făcea şi să nu mă mai întrebe nimic despre mine?

— Nu ştiu.

Am mai scos o ţigară din pachet.

- Arden vine în weekend cu o prietenă, a zis pe un ton plin de entuziasm. Poate ar trebui să vii şi tu.

— O prietenă?

Poate să răspund la o întrebare cu o alta era o abilitate pe care am deprins-o de la mama.

— Clair, a zis mama nesigură, apoi a rostit numele care mi-a făcut golul din stomac să mă înghită cu totul: Blair, poate. Nu sunt sigură.

— Mhm.

Scanned by

Pâstn'iizihfi < tihniil, mi-a sugerat vocea din minte.

Vrei măcar să te mai gândeşti?

— Mhm.

N-am aşteptat să mai aud alte proteste din partea ei. Am aşezat telefonul pe scări ca să nu fiu tentat să il izbesc. Mi-am frecat palmele de blugi, apoi am tras din ţigară. Am aruncat o privire asupra mâinilor mele strânse în pumni. Nu era o idee bună si mă apuc să dau cu pumnii în pereţi- Mă bătusem cu un idiot într-un bar în urmă cu câteva zile şi încă mă dureau încheieturile.

Trebuia să învăţ cumva să-mi stăpânesc toată furia aia care ieşea atât de repede la iveală.

Eram nervos pe Arden. Eram convins că ideea îi aparţinea, însă eram mult mai furios pe Blair.

Ea voia siguranţă.

Eu aveam nevoie de timp.

Eu încercam să ies din toate rahaturile, ca să îi pot oferi asta. Ea mergea la noi acasă ca *să* îmi răscolească trecutul.

Fir-ar să fie de treabăf Mai exact, unde era logica ei? Ce spera să găsească la mine acasă? Orice voia să afle, ar fi putut pur şi simplu să mă întrebe. Era chiar atât de greu să aibă măcar un gram de încredere în mine?

Şi de ce naiba am sunat-o pe mama?

Era clar *că* sfatul puştoaicei nu funcţiona. Trebuia *să* folosesc toate mecanismele de autoapărare pe care le cunoşteam, altfel ajungeam să fiu rănit şi nu ştiam cum să mă descurc cu asta. Ceva se repoziţionat înăuntrul meu, dar nu-mi dădeam seama ce. Şi aproape mă durea fizic, ceea ce era imposibil.

Am pus mâna pe telefon, însă în loc să-l izbesc, am tras aer în piept şi am sunat-o pe Blair. Exista o şansă ca mama să fi înţeles greşit nu? Deşi Blair nu e un nume chiar atât de comun încât mama să-l fi încurcat cu altceva. Şi nu cunoşteam pe nimeni cu numele de Clair.

— Aiden? mi-a rostit numele pe o voce somnoroasă.

— Bună, iubito.

Am închis ochii, adunând tot calmul de care eram în stare.

— Hei. Ce faci?

Sunt al dracu' de nervos.

Bine, am zis în loc de orice altceva.

Scanned by
CamScanner

Când te întorci?

Măcar dc dala asta, Blair vorbea eu mine, 1 oate era vina mea că nu sunam prea des. Poate era vina mea că nu eram in stare să-mi dau sentimentele pe faţă. Poate...

— Nu ştiu, am minţit- x .

Aveam bilet pentru a doua zi pe seară, dar nu votam să o tn-curc pe Blair cu nimic.

Ziua aia fusese una extrem de proastă şi aveam o vagă un- presie că încă nu se terminase şi că mai urma să apară ceva. lot timpul mi se întâmpla asta. Auzeam vocea ei în fundal, dar era de parcă sufeream de deficit de atenţie. Nu mă puteam gândi decât la ea, împreună cu Arden, aşa că, în cele din urmă, mi-am pierdut răbdarea şt am întrebat-o:

— Ce faci în weekend?

— Mai nimic. O să pierd vremea cu Em prin magazine, probabil.

O secundă. înainte să-mi răspundă, Blair s-a eschivat o secundă şi, din păcate pentru mine, am stat prea mult timp în preajma ei ca să nu-mi dau seama ce însemna asta*

Minţea. Blair minţea.

— Tre' să plec, i-am zis la fel de calm ca şi până atunci.

Era seara în care închideam telefonul în nas celor pe care îi sunam.

Ai mei mă tot acuzau de ceva ce nu am făcut.

Arden mă minţise.

La fel şi Abigail.

Iar Blair o apuca şi ea pe drumul ăla alunecos.

M-am ridicat nervos şi am dat un pumn în peretele casei. M-am strâmbat, lăsând-o baltă. Tocmai mi-am crăpat din nou încheieturile.

— Aiden Holden? s-a auzit o voce în spatele meu.

M-am întors şi am rămas blocat câteva clipe, apoi am încuviinţat. Doi poliţişti care arătau teribil de obosiţi şi de scoşi din sărite, tocmai intrau pe poarta casei.

— **Eşti acuzat de agresiune, a mârâit cel care era mai înalt.**

— De către? am vrut să ştiu.

— **Santiago Barra. Trebuie să vii cu noi.**

Asta era. Aşa îl chema pe tatăl Feliciei. Cum naiba reuşise să se deplaseze până la secţie? în starea în care era, nu p»**

Á

Scanned by
CamScanner

capabil nici măcar să treacă strada. A urmat o conversaţie În care ou doar am încuviinţat. Da, îmi cunoşteam drepturile. Nu, nu voiam să mi le zică nimeni din nou.

în cel mai rău caz, urmau să mă reţină patruzeci şi opt de ore, până când Felicia ar fi declarat că Santiago era prea beat ca să ştie ce era cu el. Cum spuneam, mai trecusem prin asta de câteva ori.

Nu-mi venea să cred că de fapt mă bucuram că eram arestat. Aşa nu puteam să mai dau cu pumnii in pereţi la întâmplare. M-am aşezat docil pe bancheta din spate a maşinii de poliţie şi am aşteptat.

Consecinţele faptul că mi-am permis să mă apropii de Blair îşi făceau simţită prezenţa. Am început să dau nervos din picior, cu privirea aţintită pe geam. Nu mi se frângea inima sau o altă porcărie din asta.

Eram doar furios şi atât. Pe mine, pe Arden, pe Blair. Pentru prima dată în ultimele zile mi se părea o idee bună că nu am rămas. Sunt impulsiv şi probabil toată furia mea s-ar fi revărsat asupra fratelui meu

Mari sau mici, minciunile sunt minciuni.

Iar eu eram sătul de ele până peste cap.

CAPITOLUL 21

Aveam un presentiment de rău augur. Un presentiment cum că făceam ceva rău, greşit şi atât de... eronat. Ceva ce mar fi trebuit să fac. Sentimentul făcea parte din categoria acelor presimţiri ciudate pe care le aveam din când în când. Se încadra în aceeaşi categorie cu sentimentul pe care l-a avut Jethro înainte să urce la volan în acea seară. El nu l-a ascultat şi se părea că ignoranţa era o trăsătură de familie, pentru că nici eu nu o făceam.

Toată dimineaţa am încercat să mă comport normal şi să ignor nodul din gât, golul din stomac şi vocea din minte care îmi spunea că era o decizie proastă.

Arden a oprit maşina în faţa unui bloc, evitând să mă privească.

— Ce facem aici?

Mi-am mutat privirea pe geam, însă nu am recunoscut locul. Nu am mers niciodată în acea parte a oraşului şi nici nu cunoşteam pe nimeni care să locuiască acolo.

— Trebuie să mai luăm pe cineva, mi-a răspuns Arden evaziv.

Mi-am încreţit fruntea, continuând să mă uit pe geam. Mi-am muşcat limba ca să nu spun ceva răutăcios şi am **aşteptat** răbdătoare.

— De ce eşti agitată?

— Nu sunt agitată, aproape m-am răstit, luată prin **surprin**dere de

Scanned by
CamScanner

întrebarea lui.

Agitată? Ha.

Agitata era un termen drăguţ şi inofensiv pentru a descrie ce simţeam eu in acele momente. Mă simţeam de parcă stăteam pe nişte cuţite care îmi atingeau fiecare nerv din corp. Ce făceam? Şi ce nu mă ‘^piedica nimeni să fac greşeala aia?

— Eşti sigură?

— Normal că sunt sigură.

Mă deranja incredibil de tare asemănarea dintre Arden şi Aiden. De fiecare dată când îl priveam, îmi dădeam seama cât de intense erau sentimentele mele pentru Aiden şi cât de dor îmi era de el.

Mi-am încrucişat braţele la piept, adâncindu-mă în scaun. Mi-am amintit ca prin ceaţă de faptul că Arden a menţionat cu o zi înainte ceva despre motivul pentru care a amânat plecarea pe sâmbătă, dar nu îmi aminteam cu exactitate ce mi-a spus. Reproşurile faţă de propria mea persoană nu-şi aveau rostul. Mă cam obişnuisem să nu dau atenţie la vorbele celor din jurul meu.

— Pe cine aşteptăm?

— Uite că vine, mi-a răspuns Arden, ridicându-şi uşor bărbia şi făcându-mă să mă uit spre intrarea în bloc.

— Mhm, a fost tot ce am putut să spun.

Sau să mormăi. Mormăiam incredibil de asemănător cu Aiden. Am clipit de câteva ori, rugându-mă să nu încep să ţip la Arden.

— Vorbeşti serios? am întrebat irascibilă. Puteai să îmi spui!

— Te deranjează, Blair?

Şi-a unit sprâncenele într-o linie dreaptă.

Dacă mă deranjează că tipa asta dureros de frumoasă care te cunoaşte şi pe tine şi pe Aiden şi despre care eu nu ştiu absolut nimic, vine cu noi? Nu! Nici pe departe!

— **O să mă mut în spate, am zis cât de cât calmă.**

Arden a vrut să spună ceva, apoi s-a răzgândit. Am coborât din maşină chiar în secunda în care Abigail a ajuns în dreptul nostru. Blugii negri se mulau perfect pe ea, părul îi era pieptănat perfect şi era atât de frumoasă, încât, pentru o secundă, am nrât-o. Mi se părea că mi-ar fi fost mai uşor să îi suport prezenţa dacă ar fi fost o tipă falsă, dar Abigail era atât de naturală încât aproape mă durea. îmi era greu să recunosc asta, dar orice ar fl te. intre va **,1** şemeni. nu era greu de înţeles de ce amândoi păreau atraşi de ea. ,

A traşi ? Eşti nebuna? Aiden părea a fi once, dar nu atras de ea.

— Salut, mi-a oferit un zâmbet larg. N-am făcut cunoştinţă, nu? Eu sunt Abigail. Tu eşti iubita lui Aiden?

Am deprins de la Aiden abilitatea asta de a mă concentra pe lucrurile la care înainte nu le dădeam importanţă. Aşa am observat cum tonul i-a tremurat puţin când mi-a adresat ultima întrebare. Nu eram iubita lui Aiden. Eu eram orice, dar nu iubita brunetului, însă mi-am amintit de starea pe care i-a provocat-o şi am urât-o şi mai tare.

— Da, i-am zâmbit înapoi cât de natural am putut. Blair.

— Şi ce faci cu Arden?

Oh, mă scotea din minţi! Dormeam puţin şi eram mult mai irascibilă

Scanned by
CamScanner

decât de obicei. Nu aveam de gând să o las să mă enerveze.

— Aş putea să te întreb acelaşi lucru, Abigail. La început păreai să umbli după Aiden.

Ochii i s-au micşorat abia perceptibil şi, dacă m-ar fi putut omorî, ar fi făcut-o. Era pe cale să mă atace la rândul ei, dar m-am strecurat pe bancheta din spate înainte să o facă. După ce s-a urcat în maşină, l-a sărutat pe Arden pe obraji. Aerul dinăuntru s-a umplut foarte repede cu tensiunea care provenea atât de la ea, cât şi de la mine. Arden ne-a măsurat pe rând din priviri, apoi a ridicat din umeri şi a pornit motorul.

Ce Dumnezeu făcea Abigail? Ce Dumnezeu făceam eu, de mă aflam în maşină cu ea şi Arden, pregătindu-mă să-i cunosc pe părinţii gemenilor? Când şi, mai exact, ce anume se stricase în raţionamentul meu? De ce făceam ceea ce eram pe cale să fac?

Am închis ochii, lâsându-mi capul pe spate. Abigail a început să vorbească despre cât de surprinşi aveau să fie părinţii ei că mergea acasă, de cât de dor îi era de prietenii pe care şi i-a făcut în Paris, despre cât de frig era afară.

Blablabla.

I-am zâmbit vocii de la mine din minte. în ultima vreme dezvoltasem o strânsă relaţie de prietenie cu ea. Era singura care îmi cunoştea toate deciziile iraţionale şi care avea şansa să ţipe

Scanned by
CamScanner

la ...inc Singura care putea să ma avertizeze că ceea ce făceam nu era bine deloc,

— Şi, Blair, dacă tot avem mai multe zilele libere, de ce nu mergi acasă? 1

Mi-am deschis ochii şi am privit-o pe Abigail, chiar dacă vedeam doar o parte din ea. Am ridicat din umeri şi am oftat.

— Ai mei sunt plecaţi, am minţit.

Ai mei au diiforţat şi nu sunt în stare să dau ochii cu mama. Nu pot s-o prii>esc iii ochi şi să-t spun cât de tare o urăsc pentru că a uitat de jethro. Nu pot. Eu pur şi simplu...

— Blair? am auzit din nou vocea sâcâitoare a lui Abigail.

— Scuze, am spus încercând să nu par irascibilă. Ce-ai spus?

— La ce te gândeai?

Nii-i *treaba ta*, a asigurat-o vocea de la mine din minte.

— Aproape adormeam, am minţit.

Sau poate chiar adormisem. Se părea că Arden se pregătea să iasă de pe autostradă şi nu mai eram de mult timp în oraş. M-am încruntat şi am încercat să îi ignor pe amândoi, însă fără prea mare succes. Nu puteam ignora prezenţa lor în maşină, vocile deranjante şi, totuşi, nici nu puteam să mă concentrez la altceva.

— Tatăl tău e acasă? l-a întrebat Abigail pe Arden.

— Nu, i-a răspuns după ce a aruncat o privire la ceas. Probabil e la primărie la ora asta. De când a câştigat mandatul, numai acolo stă. Cred că, de fapt, doarme pe canapeaua din birou.

— **Şi mama ta ce spune?**

— E nervoasă. Incredibil de nervoasă, a repetat el, însă eu m-am pierdut de la primele lui cuvinte.

Tatăl gemenilor era primar? Dumnezeule, nu ştiam nimic despre ei! Nici despre părinţii lor, nici despre ei şi încă nu-mi dădusem seama care era conexiunea dintre ei şi Abigail. Voiam să întreb ceva, dar n-am făcut-o. Nu voiam ca Abigail să îşi dea seama cât de lăsată pe dinafară eram. Aş fi putut să încerc să mă conving că nu era chiar aşa o mare tragedie, dar întrebările la care nu găseam rriciun răspuns mă deranjau.

Ca să nu vorbesc cu ei, am admirat peisajul pustiu în urmă toarea jumătate de oră, până când Arden a oprit maşina in primul oraş în care am intrat. Nu cunoşteam drumul. Nici măcar nu reuşeam să îmi amintesc de unde erau gemenii.

to r t ” r » “ . ii ~ w - ' . * “ „ * xpl,ı * ‘ cM

ci a dat seama că nu ştiam despre ce vorbea.

§ Am clătina, din cap. HI a ridicat indiferent din umen, apoi a coborât din maşină. Abigail l-a urmat şi ea, iar eu am putut să răsuflu uşurată. După ce i-am văzut dispărând in restaurantul din benzinărie, am coborât din maşină, ieşind in stradă. Se părea că eram la intrarea în oraş, dar părea destul de pustiu şi, cu simţul meu al orientării, habar n-aveam încotro să o iau.

Stai naibii aici! Poate te pierzi. 28 2

Mai bine să mă pierd pe mine decât să îl pierd pe Aiden.

Am pufnit. Până în secunda aia, vocea conştiinţei făcea tot posibilul să mă convingă de gravitatea deciziei mele, iar când în cele din urmă am luat o hotărâre, lupta împotriva mea. Ştiam că am lăsat maşina descuiată, dar nu-mi

Scanned by CamScanner

păsa. Nu-mi păsa decât de faptul că trebuia să găsesc un mijloc de transport cu care să mă întorc în oraş. Mi-am lăsat în maşină ghiozdanul în care aveam câteva haine, în eventualitatea în care aş fi bătut drumul degeaba.

Mi-am închis geaca şi am început să merg pe lângă marginea drumului.

Lxplică-mi, te rog, ce anume crezi că faci ?

Am strâns din dinţi şi am continuat să merg, chiar dacă după benzinărie nu mai urma absolut nicio clădire. Am scos telefonul din buzunarul de la spate al blugilor şi m-am uitat la el râteva clipe îndelungate înainte să mă hotărăsc să apelez. Aiden nu păruse ,n apele lui la ultima discuţie. Aiden... m-a sunat, iar eu

c^m arfiîn tr K?“ P,a”Urile meleP℮”ŧ™ weekend. Şi de A‘den Ce aveam gând să fac în weekend?

Aiden^upₐLVdoaUt * mă Asta ar fi «P«« de ce să vorbesc cu el Mă Dresău?'d‘Stant rrebuia să îl sun. Trebuia lat Mi-am dat ocW 2*TT*<* ^ ^P/ gandindu-mă că trebuia să îi** răspund. Poale el şi Abigail terminaseră de mâncat şi îmi ob- **servaserA lipsa.**

Mlim, am răspuns şi m-am întors pe călcâie, oftând.

Căutarea mea s-a dovedit a fi inutilă, pentru că nu am gă- sit *ceea ce* căutam.

Blair, undo eşti?

Imediat mă întorc, i-am spus, apoi am mărit pasul.

Aşa cum mi-am imaginat, Arden şi Abigail mă aşteptau lângă maşină.

— Pot să vorbesc puţin cu tine?

încercam să o ignor pe Abigail, dar îi simţeam privirea aţintită asupra mea.

— Sigur, mi-a zâmbit Arden.

— Singuri, am accentuat.

Şi aşa îmi era greu să vorbesc, nu voiam să o fac în faţa tipei ăteia incredibil de intimidantă, pe care, de altfel, o şi uram. Pur şi simplu nu reuşeam să îmi scot din nuntea reacţiile pe care le avusese Aiden în preajma ei şi m-am gândit că orice i-ar fi făcut, Aiden nu trecuse peste.

Am tTas aer în piept şi am vorbit fără să o iau pe ocolite.

— Crezi că mă poţi lăsa într-o staţie de autobuz?

Arden şi-a ridicat sprâncenele. Nu-mi înţelegea cerinţa, dar nu aveam nevoie ca el să mă înţeleagă.

— De ce?

Şi-a încrucişat braţele la piept. Dacă ar fi fost Aiden în locul său, probabil şi-ar fi aprins o ţigară. Aiden îmi dădea dureri de cap. Mă gândeam la el. Mult prea mult. Mult prea des. Mult prea...

— Asta nu-i o idee bună, Arden. Nici măcar nu-mi dau seama de ce am acceptat să vin cu tine, dar cu fiecare minut în plus pe care îl petrec în preajma ta şi a lui Abigail, uru dau seama ce decizie proastă am luat.

— **Despre ce vorbeşti, Blair?**

Am pufnit. Nu avea decât să se prefacă că nu ştia despre ce vorbeam. Tot ce aveam nevoie era să mă lase într-o staţie de au-
tobuz, ca să mă pot întoarce. -

— Despre fine şi Abigail am spus în cele din urmă. -espre orice se întâmplă între voi. Habar n-am ce vreau s spun, a

o(,at exasperau. Doar .asâ-mă într-o stafie de autobus, .-an,

Scanned by
CamScanner

— Are legătură cu Aiden'

_ Asta nu prea e **tTeaba** ta, m-am răstit la el.

A încuviinţat, deşi nu părea prea convins. A căzut pe gân- duri, iar eu am aşteptat răbdătoare. Nu puteam să plec singură de acolo. Nici măcar nu ştiam unde ne aflam exact.

— Aiden s-a culcat cu Abigail.

L-am privit surprinsă, simţind cum sprâncenele mi se ridicau involuntar. Am tras aer în piept, dând să spun ceva, dar nu mi-am găsit cuvintele, aşa că am închis-o la loc. Am aruncat o privire spre Abigail, pe lângă Arden. Stătea sprijinită de portieră, într-o poziţie complet relaxată. Probabil habar nu avea despre ce discutam noi şi, după expresia ei plictisită, oricum nu dădea doi bani pe discuţia noastră.

— Bravo lui!

Mi-am întors privirea spre Arden. Nu înţelegeam confuzia de pe chipul lui, dar la ce se aştepta de la mine? Să fac o criză în mijlocul străzii şi să ţip? Aiden avea dreptul să se culce cu cine voia el.

Iar tu eşti liberă să te minţi în continuare că nu îţi pasă de asta.

— Nu, Arden a clătinat din cap. Nu voiam să spun că acum. Aiden s-a culcat cu Abigail în liceu.

— Ce-i asta, Arden? Depănăm amintiri?

Mi-am încrucişat braţele la piept şi am început să dau din picior.

— Mă gândeam că ai vrea să ştii ce s-a întâmplat atunci, a ridicat indiferent din umeri.

Aveam impresia că nu dădeam o dovadă de interes, nu mi-ar mai fi spus nimic.

Şi asta e întreaga poveste?

Ceva nu se lega. Poate Aiden s-a culcat cu Abigail, dar care era motivul pentru care Aiden s-a mutat în Madrid?

încredere fC' avi³ mOnTlā't ^rt^en' Voiam doar să îţi spun să n-ai

Fruntea mi f Fruntea îi s-a încruntat instantaneu.

tuat ultimele vaj t^r0b.?lnă şi la iubita te? am acCen'

■văd că eşti in stare să vorbeşti cu ea bine

mersi, iar cu Aiden nici măcar nu poţi să stai cinci secunde în aceeaşi încăpere.

— Nu-i chiar aşa.

Ce nu e aşa? m-am răstit la ei. Abigail nu s-a culcat şi ea cu Aiden? Sau doar Aiden s-a culcat cu Abigail?

Nu-mi venea să cred că îi luam apărarea lui Aiden pentru că s-a culcat cu Abigail. Afirmaţia lui Arden nu m-a luat chiar cu totul prin surprindere. După modul în care interacţiona Aiden cu Abigail, era evident că ceva se întâmplase între ei doi. Acum Arden nu făcea decât să îmi încâlcească gândurile şi mai tare.

— Despre asta era vorba, nu-i aşa?

— Despre ce? m-a întrebat derutat.

— Când mi-ai tot spus că nu o *să* te dai bătut şi că mă iubeşti. N-a fost niciodată vorba despre mine. Nu vrei să fii cu mine, Arden. Doar că nici nu vrei să mă vezi cu Aiden.

Aveam dreptate. Trăsăturile i s-au încruntat. Părea nervos. Problema mea era că* odată ce apucam să vorbesc, nu mă opream până când nu terminam tot

Scanned by
CamScanner

ce aveam de spus. Iar asta era o problemă mare, altfel nu m-aş mai fi trezit în ipostaza în care îi ceream lui Aiden siguranţa aia care nici măcar nu eram sigură ce presupunea.

Am cerut siguranţă de la o persoană care nu mi-a promis niciodată nimic.

— Vrei te rog să mă laşi într-o staţie?

Ajungeam în pragul răbdărilor. Probabil dacă am mai fi petrecut două minute amândoi, am fi ajuns să ne certăm şi nu avea să iasă deloc frumos.

— Te întorci singură?

— Nu, Arden! Mă întorc cu prietenii mei imaginari. Mă laşi sau îmi iau ghiozdanul şi plec?

— Te las, a zis înfrânt. Mi se pare că este una în centru.

— Bun, am spus şi am trecut îmbufnată pe lângă el.

— E totul în regulă? m-a întrebat Abigail când am ajuns la maşină şi mă pregăteam să deschid portiera.

— Nu-i treaba ta, m-am încruntat.

Am trântit portiera în urma mea, adâncindu-mă în banchetă. Eram un pachet de nervi pe care nu ştiam cât aş mai fi reuşit să îl ţin în frâu. Mai presus de toate, eram nervoasă pe mine. Aiden
încerca să facă lucrurile s3 pară mai puţin complicate, iar eu nu tăceam decât să iau decizii proaste şi să le complic şi mai tare.

Am mai tras cu coada ochiului din când în când la Arden şi la Abigail. Au schimbat câteva cuvinte afară, cuvinte care nu au ajuns la mine, iar acum păreau aproape la fel de tensionaţi ca şi mine. Arden a oprit maşina zece minute mai târziu, într-o staţie de autobuz. Mi-am luat ghiozdanul care era aruncat pe bancheta din spate şi am dat să plec fără să spun nimic, apoi m-am răzgândit:

— Mersi.

— Cu plăcere, mi-a răspuns Arden.

Am coborât şi m-am trântit pe banca dîn staţia de autobuz. Trebuia să mă calmez înainte să intru în magazinul de peste drum şi să întreb ce program aveau autobuzele pe acolo.

Am stat prea mult sub duş, dar aveam impresia că toată apa din lume nu ar fi reuşit să îmi alunge oboseala care mă cuprindea. Am lungit duşul la infinit. M-am spălat şi m-am clătit de nenumărate ori, până când m-am convins că am scăpat de tot praful de pe mine şi de toate mirosurile străine care mi s-au îmbibat în piele.

Când am ieşit din cabină şi mi-am strecurat picioarele în papucii de casă ai iui Aiden, mi-am repetat din nou că trebuia să mă mut înapoi la cămin. Îmi făceam mai mult rău stând în- tr-un spaţiu în care prezenţa lui Aiden era constantă, chiar dacă el nu era acolo.

Zece minute mai târziu, stăteam în bucătărie, oscilând între a-mi face un ceai sau o cafea. Stăteam prost cu somnul şi fără să îmi încarc organismul cu doze suplimentare de cofeină, aşa că mi-am făcut un ceai şi m-am dus în dormitor. Am aprins veio- za de pe partea de pat în care dormeam eu, apoi m-am strecurat în aşternuturi şi am luat cartea care stătea deschisă pe partea cealaltă de pat.

Scanned by
CamScanner

Partea care ar trebui să îi aparţină lui Aiden.

Vocea nu avea dreptate. întreg patul îi aparţinea lui Aiden. Apartamentul îi aparţinea lui Aiden. Singurul lucru care era în plus acolo, eram chiar eu. Nu voiam să mă gândesc la cum ar

Scanned by
CamScanner

t, reacţionat Aidon daca s-ar fi întors şi m-ar fi găsit acolo Nu aveam mcio explicaţie care să mă facă să par normală.

Ai, cam locuiesc aia, pntru că m-am obişnuit să îţi port tricourile si sa îţi simt mirosul plutind în aer şi a naibii să fiu dacă stiu cum să renunţ la tine.

Am citit aproape zece pagini, însă nu-mi aminteam niciun cuvânt. Am pus cartea deoparte, am închis veioza şi m-am întors cu privirea spre jumătatea de pat care era goală. Un sentiment de tristeţe copleşitor a încolţit în mine. Mi-am strâns genunchii la piept, de parcă asta m-ar fi ajutat cu ceva sau m-ar fi făcut să mă simt mai puţin singură.

Dacă Aiden nu a fost niciodată al meu, de ce mă simţeam de parcă l-am pierdut? Cum poţi să pierzi ceva care nu ţi-a aparţinut de la bun început?

M-am răsucit pe cealaltă parte de pat, cu privirea aţintită în gol. Indiferent că priveam jumătatea goală de pat sau că îmi mutam privirea prin cameră, ceva lipsea.

Aiden lipsea.

Am inhalat adânc şi am mai luat o gură de ceai înainte să încerc să dorm.

Mi-am deschis ochii cu greu, simţindu-mă de parcă înotam spre suprafaţa unui lac. Mă ridicam şi apoi mă scufundam înapoi. îmi simţeam corpul greu, iar simţurile îmi erau amorţite şi chiar nu voiam să mă trezesc. Am clipit cu încetinitorul, apoi m-am concentrat asupra sunetului străin. M-am încruntat, încercând să îmi dau seama dacă eram trează sau dacă visam.

Visezi. Eşti singură în apartament şi nu face nimeni duş la ora asia.

Mi-am ridicat mâna, pipăind spaţiul de pe noptieră, în căutarea telefonului. Cu un singur ochi deschis, am văzut că mai era vreun sfert de oră până la ora patru. Mă dezmeticeam tot mai tare, iar sunetul apei încă se auzea. M-am ridicat la marginea pa- tului, mi-am strecurat picioarele în papucii de casi care îmi erau mult prea mari, apoi am pornit şovăitoare spre uşa dormitorului.

Picioarele mele se mişcau în reluare, temându-se să înain**teze.** Inima mi-a sărit peste o bătaie la vederea geamantanului din living, iar pulsul mi s-a accelerat. Am răsuflat de-a dreptul **uşurată.** Nici măcar n-am încercat **să** mă lupt cu **aparţmzâmb*** tului larg şi idiot care mi se întipărea pe faţă. -am opri 1 do la baie, întrebându-mâ dacă era o idee bună sa o deschid, idee bună sau nu, aveam nevoie să îi aud măcar vocea, aşa că bunele maniere puteau să mai aştepte. Nici măcar n-am bătut la uşă.

— Aiden?

Apa a continuat să curgă, dar ştiam că mă auzea.

— Iubito, a pronunţat cuvântul care îmi făcea toate simţurile să o ia razna. Nu vreau să par enervant sau ceva, dar ştii ce presupune de obicei duşul ?

M-am lipit cu spatele de perete, chiar dacă eram mai mult decât convinsă că trebuia să ies de acolo. Mirosul de gel de duş plutea în aer şi chiar dacă l-am folosit şi eu în tot timpul ăla, pur şi simplu acum se simţea altfel.

Mi-am dat capul pe spate, continuând să zâmbesc.

— Iubito, mai eşti aici?

- Mhm, am mormăit.

— îţi ziceam de duşuri, a reluat, făcându-mi zâmbetul să se mărească.

Dacă Aiden mai vorbea mult aş fi rămas cu zâmbetul ăla întipărit pe faţă şi m-aş fi ales şi cu o durere de maxilar.

— Presupune că cel dinăuntru e gol. Ştii asta, nu?

Scanned by

Am încuviinţat, chiar dacă el nu avea cum să mă vadă. Obrajii mi s-au aprins extrem de repede. Faptul că Aiden nu putea să mă vadă, mi s-a părut cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat în ultima perioadă.

Nu, Aiden e cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat. Vreodată.

— Eu ştiu că mă bazam pe asta când intram peste tine, dar tu, iubito? Dacă vrei să mă vezi dezbrăcat, tot ce trebuie să faci e să-mi spui.

M-am lipit şi mai tare de perete. Aiden era în cabina de duş şi, poate pentru o perioadă eram în siguranţă, dar gândul că era atât de aproape de mine şi că pe deasupra mai era şi gol, mă făcea să vreau să scap de haine şi să intru peste el. Am înghiţit în sec de câteva ori. Mi-am umezit buzele cu limba. Nu puteam să mă gândesc în direcţia aia. Nu când ultima discuţie dintre noi doi s-a terminat cu mine plecând, cu el nervos, cu relaţia noastră – sau orice ar fi fost între noi – suspendată undeva în aer.

— Aiden, eu o să ies acum şi o să încerc să-mi dau seama dacă mi-a fost dor de aroganţa ta sau nu.

I rebuia să ies de acolo. Nu-mi mai puteam scoate din minte corpul lui Aiden, sau atât cât văzusem din el şi cât reuşeam să îmi imaginez, iar dacă rămâneam, aveam de gând să mă dezbrac şi să mai fac un duş infinit de lung.

— Eu îţi spun de pe acum că ţi-a fost, a zis înainte să ies din baie şi mi-am dat seama că zâmbea.

Am deschis fereastra larg în living. Aproape am ieşit cu jumătate de corp pe el. Balconul era la dormitor, dar nu aveam de gând să dorm în frig doar din cauza faptului că nu îmi puteam controla reacţiile. Asta dacă Aiden nu avea de gând să mă scoată afară în mijlocul nopţii.

Aerul rece m-a izbit în faţă, dar nu părea să îmi fie de prea mare ajutor. Visam cu ochii deschişi. Nu ştiam cum să mă opresc din a face asta. Am început să-mi flutur mâna în dreptul feţei, simţindu-mă de-a dreptul ridicolă şi rugându-mă ca Aiden să nu iasă şi să mă vadă în stadiul în care eram.

— Iubito, vrei să răcesc? Vocea lui m-a făcut să tresar.

Clar nu eram cea mai norocoasă persoană de pe planetă.

M-am retras în cameră, aproape izbindu-mă de geam.

— Eşti bine?

Am încuviinţat, fără să mă întorc spre el. Nu-mi era de ni- ciun ajutor dacă îşi folosea vocea îngrijorată. Am închis geamul, adunând curajul necesar de care aveam nevoie ca să pot să dau ochii cu el.

— Te simţi rău? Ai febră?

Am clătinat din cap, renunţând la a mai admira papucii de casă care dintr-odată deveniseră foarte interesanţi. Chiar aveam ce să văd în negrul lor.

— Vrei să... iei ceva... pe tine? l-am întrebat cu respiraţia întretăiată.

Aiden şi-a arcuit o sprânceană, privindu-mă nedumerit.

— Am ceva pe mine, mi-a zis nonşalant.

— Mda, ai. Un prosop. Ia nişte haine. Nedumerirea s-a transformat într-un rânjet larg. Cu cât vorbeam mai mult, cu atât îl ajutam să îşi dea seama ce era cu mine.

— — De ce, iubito? Ai impresia că hainele se dau jos mai greu? Am ridicat din umeri, însă nu am făcut-o în ciuda lui. Aiden a continuat să rânjească, apoi a început să vină spre mine. M-am tras în spate

Scanned by
CamScanner

până când am simţit sticla rece a geamului în spatele meu. Ani cercetat din priviri camera, căutând o rută de scăpare, în cazul in care Aiden era nervos pe mine. Soluţiile erau limitate. aşa că mi-am fixat privirea în a lui şi am menţinut-o acolo în tot timpul in care s-a îndreptat spre mine. Nu-mi plăcea privirea lui. N-ar fi trebuit să mai fiu luată prin surprindere, însă în absenţa lui, nimeni nu m-a privit aşa cum o făcea el şi aproape am uitat cum se simţea. Era sigur pe el şi semăna incredibil de tare cu un animal prădător.

Nu s-a oprit decât atunci când degetele lui mi-au atins papucii de casă. Am închis ochii, incapabilă să mă lupt cu amalgamul de sentimente pe care deja îl stârnise în mine. Eram ridicolă. Aiden a început să îmi traseze conturul feţei cu vârful degetelor.

— Nu, nu mi-a fost dor de tine.

Curajul de a-l privi în ochi atunci când am spus asta m-a luat şi pe mine prin surprindere.

— Păcat, a părut să ofteze. Mie mi-a fost.

Aveam cumva probleme cu auzul?

— Poftim?

— Am spus că mi-a fost dor de tine, a repetat pe un ton relaxat, de parcă ăsta era cel mai normal lucru pe care mi l-ar fi putut spune.

— Într-adevăr, am zis. Păcat. Acum vrei să mergi şi să pui ceva pe tine?

— Deja ţi-am spus că am ceva pe mine. De fapt, Blair, eu cred că tocmai asta e problema ta. Că încă mai am ceva pe mine.

I-am aruncat o privire dezaprobatoare.

— N-ai decât să te dezbraci dacă asta ai chef să faci, am zis îmbufnată, deşi a sunat ca o invitaţie de a se dezbrăca. Orice ar fi, eu am hainele pe mine.

M-a cercetat din cap până în picioare, fără să îşi piardă calmul sau zâmbetul.

— Haine? a întrebat gânditor. Mie mi se pare că ai un tricou şi – şi-a coborât privirea spre picioarele mele dezgolite – o să fiu drăguţ şi o să presupun că mai ai şi altceva pe tine, altfel să ştii că îmi pui tot autocontrolul la încercare, Blair.

— Chiar mai am!

Trebuia să îmi menţin seriozitatea, dar îmi venea să râd.

— Acum, dacă eşti drăguţ şi vrei să mergi să te îmbraci mi-am ridicat mâna, făcându-i semn spre dormitor.

Scanned by
CamScanner

De ce aş fi drăguţ?

Mi-am dat ochii peste cap, lipindu-mi apoi mâinile de pieptul lui, împingându-l spre dormitor. S-a bosumflat de parcă avea cinci ani, dar n-a mai protestat. în lipsa căldurii corpului său, pe care o simţeam chiar şi de la distanţă, şi a mirosului care îmi tăcea picioarele să tremure, am reuşit să îmi adun gândurile în- tr-o oarecare măsură.

Aiden ori nu mă asculta, ori prefera să mă ignore. Când m-am gândit la nişte haine, aş fi preferat să se îmbrace cu blugi, un pulover, cine ştie. Poate n-ar fi fost rău să ia şi o geacă pe el.

— Vrei o cafea sau un ceai? Mi-a zâmbit când a trecut pe lângă mine, îndreptându-se spre bucătărie.

Voiam un ceai, dar nu-mi putea lua privirea de la Aiden. Mi-am notat pe o listă imaginară să îi arunc toţi pantalonii scurţi cu prima ocazie pe care aş fi avut-o.

— Vrei ceva? m-a înfrebat din nou când a ajuns în bucătărie.

Pe tine.

— Un ceai.

M-am gândit la reacţiile mele pentru câteva clipe, întrebân- du-mă cum puteam să le controlez. Poate tocmai asta era problema mea. Gândeam prea mult. Mă gândeam prea mult la lucrurile pe care doar ar fi trebuit să le simt. Am pornit destul de hotărâtă şi m-am oprit în tocul uşii, sprijinindu-mă pe o laterală. Aiden îşi aprinsese o ţigară şi se învârtea prin bucătărie, pe jumătate dezbrăcat.

Am închis ochii, dând frâu liber imaginaţiei mele care la ora aia încă nu lăsa raţiunea să stea în calea ei. Respiraţia mi se accelera şi inima începea să îmi bată nebuneşte doar când mă gândeam la...

Reînno-ti!

— Blair, la ce te gândeşti?

Mi-am deschis ochii, ezitând să îl privesc. Aiden mă citea prea bine ca să nu-şi dea seama că tocmai mă întrebam cum ar fi fost dacă noi doi am fi ajuns goi în aşternuturi.

— Mh? La nimic.

Ca să merit pe deplin titlul de ridicolă, am mai fluturat şi [0] mână prin aer. Aiden a început să râdă. Ce-mi făcea? Cum [re]uşea să mă zăpăcească fiecare sunet pe care îl scotea şi fieca- mişcare pe care o făcea?

Scanned by
CamScanner

lubito, *mă* priveşti ai naibii de ciudat.

— M3 uit la tine de parcă...

M-am oprit la timp, permiţându-mi să răsuflu uşurată. La urma urmei, poate nu eram o cauză pierdută. Continuare era *de parcă vreau să mă cttlc cu tine,* ceea ce n-ar fi făcut decât să sporească aroganţa lui Aiden.

— De parcă ce, Biair?

A tras un fum din ţigară, apoi a expirat. Eram tentată să mă uit pe sus, dar n-am făcut-o. Aerul dintre noi se încărca teribil de repede cu o electricitate care mai avea puţin şi devenea palpabilă.

M-am dezlipit de perete şi am început să merg spre el cu paşi mici, dar siguri. Singurul lucru care îmi mai lipsea era să mă împiedic şi să cad pe gresia din bucătăria lui. Aiden a rămas sprijinit de blat şi a continuat să fumeze, privindu-mă curios. Zâmbetul ăla arogant era prezent în colţul buzelor şi nu părea să dispară prea curând. M-am oprit în faţa lui, căutând să-mi bag mâinile în buzunarele de la pantaloni, dar mi-am dat seama că, de fapt, nici măcar nu aveam pantaloni. Am pufnit şi l-am privit pe Aiden. A început să râdă, apoi şi-a stins ţigara în scrumiera pe care o avea lângă el.

Trebuia să fac ceva ca să nu mai par atât de ridicolă. Eu eram cea care a fugit ultima dată, iar Aiden îşi amintea asta, pentru că nu făcea absolut nicio mişcare. Mi-am înconjurat braţele în jurul taliei sale. Căldura corpului său mă făcea să tânjesc din ce în ce mai tare după el, iar mirosul atât de familiar mă făcea să îmi îngrop nasul în pielea lui şi să nu mai inspir nimic altceva.

— Cred că papucii ăia sunt extrem de interesanţi, a zis amuzat.

îmi mutasem din nou privirea asupra papucilor. Nu puteam să îl privesc ştiind ce eram pe cale să fac. Ştiind cât de aproape eram de a-i răscoli tot trecutul. Şi aveam de gând să îi spun, doar că încă nu puteam. Mai întâi, aveam nevoie să îl sărut, pentru că eram sigură că asta n-ar mai fi fost posibil după ce i-aş fi spus de ideea mea nesăbuită de a merge la el acasă.

S-a aplecat, lipindu-şi buzele de fruntea mea. Atingerea îmi provoca fiori în întregul corp. M-am lipit şi mai tare de el, mutân- du-mi bravele după gâtul său. Buzele i-au fost înlocuite de frunte şi am rămas aşa o perioadă, fiecare inspirând aerul celuilalt.

Scanned by
CamScanner

C rodeam că nu ţi-a fost dor de mine, mi-a zis arogant.

Oricât de aproape eram unul de celălalt, Aiden nu făcea ni- cio mişcare. Poate se temea că aveam de gând să îl lovesc din nou, tără să ştie că tânjeam după buzele sale mai tare decât am tânjit în viaţa mea după orice altceva.

M-am ridicat pe vârfuri şi mi-am lipit buzele de ale lui, temătoare şi şovăitoare, apoi m-am retras. Habar n-aveam ce făceam. Mi-am umezit agitată buzele, simţindu-mi obrajii în flăcări. Aiden a luat gestul meu ca pe o invitaţie şi am icnit surprinsă când i-am simţit buzele peste ale mele. A profitat de surprinderea de care am dat dovadă, strecurându-şi limba în gura mea. Tot ce voiam era să gust mai mult din combinaţia de mentă, cafea şi tutun. înainte să-mi dau seama, degetele mele se plimbau de-a lungul şirei spinării lui şi aproape mă urcam în braţele sale.

Inima îmi bătea de să-mi spargă pieptul în timp ce din stomac pornea un foc de artificii care mi se răspândea în întregul corp. într-o clipă eram pe vârfuri şi încercam să îmi menţin echilibrul, iar în următoarea m-am trezit luată în braţe de către Aiden şi căţărată pe blat. Mi-am încolăcit picioarele în jurul lui şi mâinile după gâtul său. Sărutul devenea din ce în ce mai adânc, mai intens şi mă făcea să mă pierd tot mai mult. Mâinile fierbinţi i s-au strecurat pe sub tricoul meu, ridicându-**l** în sus.

Nu pot să-l pierd pe Aiden.

— Iubito, a zis Aiden cu respiraţia sacadată.

— Mh? L-am privit printre gene.

— Trebuie să vorbim.

Cuvintele lui au avut efectul unui duş cu apă rece.

— Acum? am întrebat de parcă am ieşit dintr-o transă.

— Mhm.

Fir-ar să fie!

Scanned by

CAPITOLUL 22

A sunat o dată, de două ori, de cinci ori. Am închis telefonul, aruncându-l nervoasă pe pat. Mă plimbam deja de jumătate de oră prin cameră şi începeau să mă doară picioarele, aşa că, în cele din urmă, m-am aşezat la marginea patului. Mi-am întors privirea spre telefon, gândindu-mă că poate între timp Aiden sunase, deşi nu trecuse nici măcar un minut. Ce era în mintea lui să mă lase aşa? Voia să vorbim? Prea bine. Eram de acord cu el, dar nu trebuia mai întâi să înceapă să îşi plimbe mâinile pe mine, limba prin gura mea şi să mă excite. Apoi, chiar avea nevoie de ţigări la ora asta? Nu puteam întâi să vorbim şi apoi să meargă să îşi cumpere ţigări?

Asta se întâmplase în urmă cu aproape două ore. Acum aproape se lumina, iar el nici nu s-a întors şi nici nu răspundea la telefon. Mi-am frecat faţa cu palmele, oftând.

Nu. Trebuia. Să. Plece. în. Mijlocul. Discuitei.

Nu.

Teoretic, încă nu începusem discuţia, dar tot nu trebuia să plece aşa. Nici măcar nu m-am împotrivit cerinţei sale. Poate că am oftat îmbufnată, însă a fost din cauză că a întrerupt sărutul, lăsându-mă să tânjesc după mai mult. Nici măcar n-am spus că n-aş fi fost dispusă să vorbesc cu el, pentru că eram. Iar acum unde dispăruse?

M-am ndicat din nou de pe pat, începând să străbat came- e la un capăt la celălalt. Îmi făceam o mulţime de gânduri.

Am început *să* îmi fac o mulţime de gânduri cam după un sfert do oră de când a plecat.

Dacă i se întâmplase ceva? Dacă a avut un accident sau a păţit ceva şi mai rău? Era cazul să încep să sun pe la spitale?

Am clătinat din cap, am inspirat adânc, propunându-mi să niă calmez. Poate a plecat pentru că era nervos. Poate era nervos pe mine, pentru că încă eram în apartamentul lui. Poate era nervos pentru că l-am sărutat. Poate, poate...

Am luat telefonul de pe pat şi l-am apelat din nou, plimbân- du-mâ nervoasă prin cameră.

Câte spitale sunt în oraş şi cât timp tni~ar lua ca să sun la toate? Nu trebuia să sun la niciun spital, nimic. Trebuia să îmi calmez ritmul alert al inimii şi să mă liniştesc. Aiden era bine. Nu avea cum să nu fie bine. Mi-am repetat cuvintele la infinit, convingându-mă că eram paranoică. Mi-am trecut nervoasă cu mâna prin păr şi m-am trântit pe pat, cu privirea fixată asupra tavanului. îngrijorarea mea creştea cu fiecare secundă şi plă- nuiam să-i dau o palmă zdravănă când avea să se întoarcă. Mă gândeam să mă îmbrac şi să

Scanned by
CamScanner

merg să verific dacă măcar a ajuns la magazin, dar dacă el se întorcea, iar eu eram plecată?

în secunda în care am auzit uşa de la intrare deschizându-se, am sărit ca arsă de pe pat şi aproape am ieşit alergând din cameră.

— Aiden? am şoptit cu teamă.

Normal că era el. Idiotul arogant care mă scotea din minţi stătea sprijinit de marginea canapelei şi nu arăta deloc bine. Furia mi s-a risipit într-o secundă şi a fost înlocuită de o îngrijorare şi mai mare. Riscam să explodez de la cât de multe griji mi-am făcut pentru el în ultimele două ore. Ochiul stâng începea să i se învinețească treptat, buza de jos îi era crăpată şi îi curgea sânge din ea. Nici sprânceana dreaptă nu arăta prea bine.

— Du-te dormi, iubito. Mă descurc.

în timp ce înaintam spre el, am încuviinţat. M-am oprit în faţa lui, oftând. Aiden şi-a ridicat faţa spre mine şi a zâmbit.

— Bine că nu ţi-a şters cineva zâmbetul, i-am zâmbit la rândul meu.

Şi-a arcuit sprânceana din care încă i se scurgeau firişoare de sânge, apoi şi-a ridicat bărbia, făcându-mi semn să mă întorc in **dorinilor.** îmi aminteam destul de clar că eram hotărâtă să îi dau una când urma să îl văd, aşa că ceea ce am făcut nu se potrivea deloc cu gândurile mele. l-am cuprins faţa în mâini blând, ca să nu îl mai rănesc şi eu, apoi mi-am coborât faţa şi mi-am lipit buzele de ale lui, într-un sărut lent şi şovăitor, de parcă mă aşteptam în orice clipă să mă ferească la o parte. Aiden a scos un sunet gutural pe care l-am simţit vibrându-mi printre buze. M-am retras, speriată că l-am lovit.

— Scuze, am spus agitată.

— Nu era de la durere, mi-a zâmbit arogant, aşezându-şi palmele pe talia mea şi trăgându-mă spre el.

Mi-am pus braţele în jurul gâtului său, apoi mi-am coborât buzele din nou spre ale lui. îmi era incredibil de greu să nu îmi pierd controlul şi să schimb viteaza sărutului. Nu prea ştiam cum să fac asta, dar în preajma lui Aiden nu trebuia să mă gândesc prea mult la ce trebuia să fac. Corpul meu avea propriul lui mod de a-şi exprima nevoile. Până când Aiden nu m-a tras în braţele lui, adâncind sărutul, mai mult ne-am tachinat. Mi-am trecut o mână prin părul lui, apoi m-am urcat pe canapea, aşezându-mi picioarele de o parte şi de alta a sa. l-am împins geaca în jos de pe umeri, în timp ce el şi-a lipit palmele de talia mea, pe sub tricou. Nici măcar nu reuşeam să îmi amintesc dacă aveam sau nu sutien, dar asta nu avea să devină o îngrijorare reală decât dacă Aiden şi-ar fi mutat mâinile mai sus. Iar eu îl cam încurajam să o facă. Am început să trag de marginile tricoului său într-o manieră teribil de neîndemânatică. Aiden şi-a dezlipit o mână de pe mine, trăgându-şi tricoul peste cap.

Aiden, am şoptit în pauza în care ne-am privit în ochi.

— Da?

— Dacă vreodată...

Am tras aer în piept. Nu găseam niciun mod prin care să spun ceea ce-mi trecea prin minte, însă Aiden a înţeles ce voiam să spun.

— îmi pare rău.

Am zâmbit. Probabil făcea mari eforturi ca să îşi ceară scuze în faţa cuiva.

Scanned by
CamScanner

Ar trebui să te dezinfectez.

I-a.n luat din nou faţa în mâini şi l-am sărutat Aiden şi-a adâncit degetele în carnea taliei mele, împiedicându-mă să mă mişc. M-am foit neliniştită, dându-mj seama că avea nevoie să **ti** dezinfectez rănile şi să îi curăţ sângele de pe faţă.

Aiden, am mormăit.

— Mh?

— Dezinfe...

Şi-a strecurat limba printre buzele mele, întrerupându-mă.

— Dacă ştiam că am parte de asta, m-aş fi bătut mai des.

— Iaci, Aiden. Aveam de gând să te bat şi eu, dar văd că deja s-a ocupat cineva de asta.

M-a sărutat din nou.

— Nu m-a bătut nimeni, a zâmbit.

■— Mhm. Te-ai împiedicat, nu-i aşa?

— Da. Şi am căzut într-un pumn.

— Data viitoare poate ar trebui să fii mai atent.

A încuviinţat şi m-a lipit de el, dându-mi foc la fiecare terminaţie nervoasă. Am închis ochii, abandonându-mă pentru câteva clipe, conştientă de faptul că trebuia să mă ridic de acolo şi să merg în baie să aduc trusa medicală.

— Acum ai de gând să recunoşti că ţi-a fost dor de mine?

Am clătinat din cap, dar putea să afle adevăratul răspuns în privirea mea. Am clipit rar, apoi i-am trasat conturul buzelor cu un deget, încercând să memorez fiecare curbură. Şi-a arcuit colţul buzelor când am ajuns în zona din care i-a curs sânge, apoi a zâmbit. M-am tras în spate, deşi a încercat să mă ţină lipită de el. Am reuşit cumva să mă adun pe picioare şi să mă ridic.

Am intrat în baie şi m-am oprit în faţa oglinzii, sprijinin- du-mă cu mâinile de chiuvetă. Am recunoscut sclipirea din ochii lui Aiden la mine în privire şi m-am întrebat dacă era posibil ca el să simtă ceva pentru mine. Mi-am şters sângele de pe buze, înjurând în gând. Nu gândeam suficient de raţional încât să mă abţin din a-**l** săruta. înainte să iau trusa din dulap m-am clătit cu apă rece pe faţă, încercând să alung roşeaţa.

Aiden nu mai era pe canapea şi nici nu-l auzeam prin bucătărie, A fost nevoie de două secunde ca să mă panichez şi să mă gândesc că poate a plecat din nou.

— Aiden?

! r , m . *(AC* cumva să nu mă mai panichez atât de des. KitnuiJ bălailor inimii mele oscila teribil de Cândew prea alert, când era prea lent şi mă temeam ca la un moment dat
nu se oprească.

— Aiden? am repetat şi mai agitată.

— Suni în dormitor, Blair.

Am simţit un val de uşurare.

M-ai speriat, i-am spus când m-am oprit în uşa dormitorului.

Nu-mi dădeam seama când s-au inversat rolurile dintre noi doi. în ultima vreme, eu eram precaută şi încercam să îmi păstrez hainele pe mine, iar Aiden avea din nou doar perechea de blugi pe el. Stătea lungit pe mijlocul patului, cu

Scanned by
CamScanner

braţele încrucişate sub cap.

— Sper că n-ai de gând să fumezi şi aici, i-am spus când am văzut pachetul de ţigări aruncat lângă el.

Pachetul de la care a pornit toată îngrijorarea mea.

— Blair, suni ca o soţie cicâlitoare, mi-a spus, încă ţinându-şi ochii închişi.

Am tras aer în piept, răsucindu-mă pe călcâie. Eram obosită, îngrijorată şi mult prea irascibilă ca să pot face faţă remarcilor lui Aiden. Nu la ora aia şi cu siguranţă nu în starea în care eram. Ştiam că mi-am lăsat telefonul în dormitor, dar nu m-aş fi întors după el nici dacă viaţa mea ar fi depins de asta. Riscam să izbucnesc în plâns şi nu voiam ca Aiden să vadă asta.

Avea dreptate. Cine eram eu şi ce drept aveam ca să îi spun ce să facă în propriul său apartament? Aveam nevoie de pantaloni, dar nu reuşeam să îmi amintesc unde îmi lăsasem ghiozdanul. M-am dus în baie, amintindu-mi că mi-am lăsat pe acolo nişte pantaloni scurţi de pijama. M-am îmbrăcat, apoi am ieşit din baie şi m-am încălţat.

— Blair? am auzit vocea lui Aiden din dormitor.

Am clătinat din cap mai mult pentru mine, ca să mă conving să nu îi răspund. Mi-am luat geaca din cuier şi am ieşit pe uşă, mchizând-o încet în urma mea. Picioarele mele dezgolite deja simţeau frigul şi m-am întrebat dacă nu mai venea odată primăvara, vara, orice ar fi urmat, pentru că în unele zile încă

[1111] g de zici că era iarnă, iar în altele era atât de cald **încât**

Scanned by
CamScanner

puteai să ieşi în tricou. Din păcate pentru mine, în seara aia era frig. Ar fi trebuit să mă gândesc din timp că Aiden probabil nu îşi dorea ca altcineva să îi invadeze spaţiul personal,

Am auzit uşa de la apartament deschizându-se.

T rt'buid Sil ftigt pc scări.

lírám întru totul de acord cu vocea, însă era puţin cam târziu.

— încotro, iubito?

Liftul nici măcar nu se urnise de la parter. M-am întors spre el, ridicând din umeri. Chiar şi de la distanţa ia care stăteam, tot mi-am dat seama că era încordat. Şi-a ridicat o sprânceană, încrucişându-şi braţele la piept. Atenţia mi s-a îndreptat extrem de repede spre tatuajele lui. Am uitat de lift. Mi-am strâns geaca pe lângă corp, deşi aveam o bănuială că fiorul rece care a pornise de pe şira spinării nu se datora frigului.

— Blair, te-am întrebat ceva, mi-a zis calm.

— Mă duc la cămin.

Am reuşit să îmi ridic privirea spre faţa lui.

— în toiul nopţii?

— Practic, e dimineaţă.

Liftul ăla s-a blocat pe undeva?

— E din cauză a ceea ce am **2**is?

S-a sprijinit de tocul uşii. Tonul îi era serios, dar mă privea amuzat. îmi dădeam seama că eram ridicolă, dar preferam să fiu aşa, decât să mă cert din nou cu el. îl cunoşteam de prea puţin timp şi mă certasem cu el prea des. îl şi lovisem. Ce Dumnezeu era cu mine?

Alergam spre el şi de el, în acelaşi timp.

— Ce-aispus?

Mi-am ridicat palmele în sus. Aiden a dat dezaprobator din cap. A început să pornească spre mine fix în clipa în care a ajuns liftul. M-am strecurat înăuntru, rugându-mă inutil ca Aiden să se răzgândească şi să se întoarcă în apartament.

— Habar n-am de ce n-am luat-o pe scări, am bombănit când uşile aproape s-au închis.

Aproape. Aiden nu avea de gând să o lase baltă nici de data «ta. Şi-a băgat piciorul între uşi, apoi a împins-o pe una din- tre ele.

- O sa te loveşti, i-am zis încruntată când am văzut că era desculţ.

A râs scurt, apoi s-a făcut comod lângă nune, sprijinindu-se cu un umăr de oglinda.

— îţi faci prea multe griji pentru mine, Blair. Acum spune-mi unde fugi.

— Nu fug. îţi dai seama cât suntem de ridicoli?

M-am tras înapoi până când m-am lipit de peretele opus lui, apoi mi-am încrucişat braţele la piept, ca să nu încep să-mi frec picioarele, în încercarea de a le încălzi.

— Suntem ridicoli cum? a vrut el să ştie.

— **1** Imm... nu ştiu. Tu te uiţi la noi? am pufnit. Eu sunt în pantaloni scurţi, geacă şi bocanci, Aiden! Iar tu n-ai altceva pe tine decât blugji. Nici papuci n-ai!

— Ştiu. Şi care e problema?

— Problema e că...

Scanned by

M-am oprit în mijlocul propoziţiei. Nici măcar eu nu ştiam care era problema. Ştiam că mă deranjase remarca lui şi că de asta am plecat, dar acum că stătea lângă mine, privindu-mă uşor amuzat, începeam să cred că poate eram mult mai ridicolă decât îmi dădeam seama.

— Că...?

Care-i problema, Blair? Măcar ştii care e problema?

■— Habar n-am, am recunoscut.

Aiden a pufnit, apoi a apăsat pe butonul de la etajul cinci. Eu m-am întins şi am apăsat pe cel de la parter. Şi-a unit buzele într-o linie subţire, înclinându-şi capul uşor spre dreapta.

— E din cauza a ceea ce am spus.

De data asta suna ca o afirmaţie, nu ca o întrebare.

Nu contează, am zis. Dacă o să fim prieteni, ar trebui să nu mă mai enervez atât de repede.

Am încercat să zâmbesc, însă nu am reuşit nici măcar să-mi ridic colţurile buzelor cât de puţin.

Prieteni ?

— Prieteni?

Vocea lui Aiden s-a suprapus cu vocea de la mine din minte.

3 613 atat comiln? Nu asta încercam

* s* încă de când ne-am **cunoscut?** Eram **prieteni. Poate** ne sărutasem de câteva uri, însă asta nu însemna absolut nimic. |\>ate am fost foarte aproape să-mi pierd virginitatea cu el, însă ci nu ştia asta şi nu conta. Nu conta nimic, pentru că dacă nu puteam fi împreună cu Aiden, puteam să încerc să-i fiu prietenă.

Poţi?

Aiden s-a dezlipit de oglindă şi a făcut doi paşi spre mine. Liftul a oprit la parter. Am dat să ies, însă Aiden şi-a aşezat palmele de o parte şi de alta a mea, împiedicându-mă să mă mişc, A apăsat din nou butonul de la etajul cinci, apoi uşile liftului s-au închis. Mi-am dat ochii peste cap, lipindu-mă de perete, deşi îmi venea să mă scurg pe lângă el.

— Suntem prieteni, Blair?

Am încuviinţat.

— M-ai sărutat tot pentru că suntem prieteni?

Am închis ochii. Nu mai suportam privirea lui care îmi atingea fiecare nerv din corp. Respiram printre buzele întredeschise şi nu mai simţeam frigul de mult timp.

— Nu te-am...

— Nu m-ai sărutat? m-a întreruptei.

— Eu... am oftat înfrântă. Ala n-a fost un sărut.

— Blair, mi-a ridicat bărbia cu arătătorul. Uită-te la mine.

Mi-am deschis ochii şi l-am privit. Până să îmi adun eu gândurile şi să mă gândesc că Aiden avea nevoie să îi curăţ rănile, se părea că îşi îndepărtase singur sângele care se închega. Nu arăta chiar atât de rău pe cât mi-am imaginat eu. Avea o tăietură în sprânceana dreaptă şi nişte urme vineţii sub ochi, însă avea să supravieţuiască. Şi-a lipit trupul de mine, forţându-mă să mă împing şi mai tare în perete.

Scanned by
CamScanner

Uram acele situaţii. Uram cum reuşeam mereu să ajung în postura aia din care nu mă mai puteam feri de Aiden. Uram modul în care mă privea, aşa cum nu o mai făcuse nimeni altcineva. Nu-l uram pe Aiden. Asta era sigur. Uram doar...

Şi-a strecurat mâna pe sub geaca şi tricoul meu, lipind-o de spate. Asta uram. Ce făcea cu mine. M-a tras spre el, apoi şi-a coborât faţa la nivelul meu, apropiindu-se atât de tare încât nasurile ni se atingeau. Am oftat involuntar, întrebându-mă ce se ^tâmpla. Simţeam fierbinţeala corpului său aproape gol peste to t iar porţiunea de spate în care mâna lui era lipită de piele, mă

Scanned by
CamScanner

ardea cel mai tare. Buzele au început să le frământe pe ale mele înainte să-mi dau seama ce avea de gând să facă. Potrivit atitudinii mele, ar fi trebuit să îl împing. Potrivit dorinței care ardea în mine, mi-am deschis buzele și am icnit surprinsă când i-am simțit limba, de parcă nu mă așteptam la asta. Mă sărută lent, făcându-mă să tremur și mi-am dat seama că o făcea intenționat.

rdL<UILiU-Il«u OU V- ^ , 1

Mi-am lăsat brațele, pe care până atunci le ținusem încrucișate la piept, să îmi cadă pe lângă corp, nesigură ce să fac cu ele. Dacă mă agățam de el, unde avea să ducă asta ? Corpul meu nu mă asculta niciodată. M-am lipit de el, ridicându-mă pe vârfuri. Aiden și-a strecurat o mână în părul meu, oprind-o pe ceafă. Degetele lui se plimbau pe coloana mea. Aveam senzația că dacă nu l-aș mai fi înconjurat cu brațele, m-aș fi dus jos.

— Nici ăsta n-a fost un sărut? m-a întrebat zâmbind arogant, retrăgându-se câțiva centimetri.

— Nu știu, am spus cu respirația întretăiată. Tu să-mi spui.

— Eu să-ți spun?

Și-a arcuit o sprânceană, apoi m-a lipit din nou de el. Nici măcar nu îmi revenisem complet.

— Da, Aiden. Tu să-mi spui. Tu ești cel cu *iubito, ăsta nu e un sărut,* l-am imitat.

A izbucnit într-un râs care a spart orice urmă de liniște din lift.

— Nu vrei să vorbim despre asta în apartament?

Ușile liftului s-au deschis, oprindu-se la etajul cinci. Liftul ăla on se mișca incredibil de greu, ori pierdeam eu noțiunea timpului atunci când eram în preajma lui Aiden.

Nu, am spus sigură pe mine. Ți- am spus că mă duc la că nin.

— Ești sigură?

^P^-njatdedeci-

zia mea, ceea ce m-a făcut să mă întreb de ce starea lui se schimbase din nou de la cald la rece.

— Sunt sigură, am mormăit distrasă.

Apoi am înțeles de ce Aiden nu părea deloc deranjat de dedă pe cizia mea. Când m-am trezit lua sus pentru a nu știu câta 11 nu 3,11 oară, m-am înjurat în gând pentru că — Lasă-mă jos! ales să merg pe scări.

h

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

Nu márái la mine, Blair.

Nu mă poţi lua ca pe un sac de cartofi ori de câte ori ai chef!

A oftat, apoi mi-a înconjurat talia cu un braţ, în timp ce pe celălalt l-am simţit în spatele genunchilor.

— Acum stai mai bine?

Am clătinat din cap, înconjurându-mi mâinile după gâtul lui. Nu era mai bine. Preferam cealaltă poziţie. Acum stăteam cu faţa la nivelul pieptului său şi *îi* inhalam parfumul.

— Nu, Aiden, nu stau deloc bine, am minţit. Lasă-mă jos.

— Pentru că o să mergi singură, nu-i *aşa?*

— Chiar pot să merg singură.

— Nu te-am întrebat dacă poţi. Ştiu asta. întrebarea e în ce direcţie o să o iei dacă te las jos?

l-am aruncat o privire dezaprobatoare, apoi mi-am lipit obrazul de pieptul lui fierbinte. Am început să îi trasez conturul tatuajelor cu vârful arătătorului şi aproape mi-am lipit nasul de pielea lui în încercarea de a-mi da seama dacă ce vedeam erau note muzicale sau nu. Tatuajele erau suprapuse şi mult prea încâlcite, dar asta nu însemna că nu mă fascinau.

— Iubito, eu aş zice că stai destul de bine acolo.

A deschis uşa de la apartament cu piciorul şi tot aşa a şi în- chis-o.

— Acum ai de gând să mă laşi jos?

— Mhm, a mormăit. Mai ai de gând să pleci undeva? Trebuie *să* ascund toate cheile?

— Posibil, am zis.

M-a *aşezat* cu picioarele pe pământ, apoi m-a prins de umeri, rotindu-mă spre el.

— Nu putem avea o conversaţie dacă tu fugi de fiecare dată.

— Nu fug de fiecare dată.

— Ba exact asta tinzi să faci, iar eu nu mai am răbdare pentru asta. Ţi-am spus-o ultima dată şi ţi-o spun şi acum. Nu mai fugi, BJair. îmi pare rău pentru ce-am zis. Bine? Sunt obosit şi mi-am luat deja porţia de nopţi petrecute în arest pe luna asta.

M-am încruntat uşor. Nu mi-a scăpat modul în care a folosit pluralul.

— Nopţi?

M.id'^hl^oam'Tde la geacă, apoi mi-a împins-o în *,os pc* umori. Treceam de la dezbrăca» la îmbrăcat de la săru- ;i, ia ţipai. Cine naiba mai reuţea să înţeleagă ceva? Aşa aveau să se desfăşoare lucrurile până când în cele din urmă am fi definit relaţia dintre noi?

Eram atât de confuză, încât nici măcar nu mai ştiam ce aveam de lămurit sau de vorbit cu el. Pur şi simplu voiam să o luăm de la capăt. îmi doream să ne fi cunoscut într-o altă împrejurare, îmi doream ca el să nu fi fost fratele lui Arden. M-am aplecat şi mi-am desfăcut şireturile. în realitate trăgeam de timp, ca să nu încep să plâng. După ce mi-am scos papucii din picioare m-am întors cu spatele la Aiden şi am început să merg spre dormitor.

— Blair?

— Am nevoie de câteva minute, am oftat.

Aveam nevoie de tot timpul din lume ca să îmi pun ordine în gânduri.

Scanned by CamScanner

Aveam nevoie de un timp pe care nu-l aveam. Ce era chiar atât de greu de desluşit? Undeva pe parcurs, m-am îndrăgostit de Aiden, iar el habar n-aveam ce voia de la mine. La asta se rezuma totul. La toate senzaţiile necunoscute mie, care îşi făceau simţită prezenţa în preajma lui. Am urcat în pat, strângându-mi genunchii la piept.

— Blair?

Aiden stătea sprijinit de uşă şi mă privea îngrijorat. Până şi vocea îi era precaută.

— Da?

— Eşti bine?

— Mhm.

- Aia-i replica mea, mi-a zâmbit cu un colţ al buzelor.

— Nici măcar nu e o replică.

— Pol să intru sau ai de gând să mă iei la bătaie?

Mi-am înconjurat genunchii cu braţele şi am ridicat din cusem intenţionat.

nu mă refeream^ te f a d Î T C â n d ţi-am spus să rămâi: cu mine.

dormitor şi să nu mai vorbeşti

— Vorbesc cu tine.

A străbătut camera şi a ezitat puţin înainte să se lungească în pat lângă mine. M-a tras în braţele lui, dezechilibrându-mă. N-am protestat, pentru că voiam să mă aflu acolo. Mi-am îngropat nasul in scobitura gâtului său, obişnuindu-mă din nou cu mirosul şi fierbinţeala. Ce era în neregulă cu mine? De ce continuam să fug de el ca o nebună, când el făcea exact contrariul?

— Unde at fost?

A înghiţit tn sec, probabil gândindu-se dacă să îmi răspundă sau nu.

— La magazin, a ezitat. Apoi m-am **luat** la bătaie în faţa **magazinului,** apoi am ajuns la poliţie. După aia **I-am** sunat pe Ethan ca să vină să mă ia.

Mi-am trecut un braţ pe deasupra lui, trăgându-mă mai **aproape** de el, Aiden reuşea să mă surprindă de fiecare dată. Atunci când nu mă aşteptam să vorbească, o făcea. îmi spunea fel de fel de lucruri şi nici măcar nu folosea tonul ăia arogant care îmi dădea de înţeles că îşi batea joc de mine. Aiden pur şi simplu vorbea, iar eu eram sărită de pe fix şi nu stăteam niciodată să ascult şi nici nu îl întrebam.

— Măcar te-ai întors cu ţigările?

A pufnit şi a început să se joace cu mâna în părul meu.

— Da. Oricum, am mai stat câteva nopţi în arest luna asta. *Nu te panica şi iasă-l să vorbească.*

— Pentru?

— Agresiune. în Madrid, mi-a răspuns sec.

— Ce-ai făcut?

— Când m-am mutat acum patru ani în Madrid, m-am împrietenit cu tipa care locuia în casa de lângă noi. Eu aveam optâşpe ani şi ea avea treişpe şi am cunoscut-o în cel mai ciudat mod posibil. Bine, presupun că nu mai ciudat decât ne-am cunoscut noi doi.

Mi-am sprijinit bărbia pe pieptul Lui, întorcându-mi privirea spre el. Pur şi

Scanned by
CamScanner

simplu nu s-a putut abţine să nu adauge ultima parte.

— Într-o noapte, mă întorceam de la o cursă şi am auzit pe cineva ţipând în casa de lângă noi. înainte să-mi dau seama, stăteam la uşa lor.

Şi-a oprit mâna la baza gâtului meu şi n-a mai spus nimic pentru o perioadă. Probabil ceea ce-mi spunea făcea parte din categoria lucrurilor despre care nu îi plăcea să vorbească. A închis ochii atât cât a avut nevoie, apoi, când i-a deschis, a continuat:

— Pe puştoaică o cheamă Felicia. Mama ei a murit la naşterea ei şi taică-su are impresia că ea e cea care a omorât-o. Nici măcar n-o poate privi în ochi când e treaz, iar când o face, e mort de beat şi o bate. Asta făcea şi în seara aia.

— Oh, Doamne! Şi nu poate face nimeni, nimic?

— E minoră şi nu vrea să ajungă în sistem, deşi vecinii au sunat odată la protecţia copilului. Mai săream eu în ajutorul ei când eram pe acolo.

— Asta ai făcut şi acum?

A încuviinţat, apoi a oftat adânc. încerca să zâmbească, dar nu-i reuşea.

— Mda. Santiago, tatăl ei, a depus plângere împotriva mea de câteva ori. în timp m-am obişnuit cu asta, iar Fel s-a obişnuit să dea declaraţii cum că tatăl ei era prea beat ca să îşi dea seama cine l-a luat la bătaie. Ironia e că de multe ori, nici măcar n-am fost eu.

în secunda aia în care stăteam în braţele lui Aiden, m-am simţit vinovată faţă de Felicia. Mă simţeam de parcă l-am luat de lângă ea, chiar dacă între mine şi Aiden nu era nimic. Chiar dacă Aiden oricum nu mai locuia în Madrid, mă simţeam vinovată, pentru că poate avea nevoie de el.

— Şi, ai găsit ce căutai?

Mâna i-a coborât spre spatele meu, atingându-mă abia perceptibil.

— Ce să găsesc? am întrebat derutată.

— La mine acasă. Ai găsit ce căutai?

Mi-am muşcat buza extrem de tare, apoi mi-am ascuns faţa la pieptul lui. Ştia. Normal că Aiden ştia orice decizie nesăbuită pe care mă hotărâm să o iau.

— Nici măcar nu cred că aia mai e casa mea, a adăugat el, dar totuşi. Ai găsit?

Nu-mi vorbea cu tonul indiferent pe care îl folosea ori de câte ori îl deranja ceva. Aiden era de un calm înfricoşător pentru cineva care aflase că o altă persoană era pe cale să meargă la el acasă.

Scanned by
CamScanner

liTair ?

Eşti nervos? am vrui să ştiu. Adică... eşti nervos tare?

Nu-s nervos.

M-am ui lat la cf ca să verific dacă mă minţea. Trăsăturile îi impenetrabile şi, în afară de oboseală, nu mai citeam nimic altceva pe faţa lui.

Nu m-am dus. Adică. . m-am pornit, dar n-am mai ajuns |ₐ tine acasă.

M-a privit nedumerit, cu o sprânceană arcuită. Nu mi-a cerut nicio explicaţie, dar mă simţeam datoare să vorbesc.

— Orice avea Arden de gând, n-avea legătură cu mine. Avea **legătură** cu tine şi cu orice s-a întâmplat între voi. Pe deasupra, a oprii să o ta şi pe Abigail.

Aiden s-a încruntat uşor când a auzit numele ei. I-am simţit abdomenul încordându-se.

— Pur şi simplu era o idee oribilă. Nu ştiu unde mi-a stat capul.

— Nu ţi-a spus rumie?

— în afară de faptul că te-ai culcat cu Abigail când eraţi în liceu? Nu. Nimic.

Aiden şi-a lăsat capul pe spate, frecându-şi faţa *cu* mâna. Nici măcar nu încerca să nege că s-a culcat cu ea, dar oricât de ciudat ar părea asta, mă simţeam uşurată că nu o făcea. în interiorul meu ştiam şi eu că Arden mi-a spus adevărul, iar să îl aud pe Aiden negând, n-ar fi făcut decât să mă pună din nou pe fugă.

— E mai complicat de atât, Blair.

L-am aprobat, deşi habar nu aveam cât de complicat putea să fíe. Voiam să îl întreb, dar nodul pe care îl simţeam în gât mă împiedica să fac asta. Bun, el poate că se culcase cu Abigail în liceu. Cine ştie cu câte tipe se mai culcase de atunci, dar nu asta era problema care mă sâcâia pe mine.

Pe mine mă deranja nesiguranţa. Mă deranja că nu ştiam când pleca şi când se întorcea. Mă îngrijora că nu ştiam dacă avea să fíe bine sau nu. Aparent, pentru Aiden până şi mersul la magazin era o adevărată aventură. Eu nu puteam să mă leg şi mai tare de el, ca a doua zi să plece.

— De ce te-ai răzgândit?

De ce m-am răzgândit? Asta era o întrebare bună. Pentru că era corect faţă de el. Pentru că eu mi-aş fi ieşit din minţi dacă r fi mers la mine acasă ca să stea de vorbă cu ai mei.

— Pentru că prietenii nu fac asta, am zis zâmbind.

nu **<** t'l a

Aiden şi-Varcuit o sprânceană, iar într-o secundă stătea liniştit şi îşi plimba degetele pe spatele meu, iar în următoarea m-am trezit pe spate, cu el plutind deasupra mea. L-am întrebat din priviri ce naiba făcea.

— Trebuie să încetezi cu asta, a zis pe un ton aproape iritat.

Mi-am aşezat palmele pe umerii lui, de parcă mă pregăteam să îl împing în cazul în care ar fi încercat să mă sărute. Fruntea i s-a încreţit de nedumerire şi a aşteptat răbdător să spun sau să fac ceva. Mi-am mutat mâinile de pe umerii lui şi i-am cuprins faţa între ele. Privirea mi se plimba pe trăsăturile lui, pe colţurile feţei şi nu mă mai săturam să îl privesc. Aiden a scos un sunet gutural

Scanned by CamScanner

şi abia mai târziu mi-am dat seama că se datora faptului că mi-am umezit buzele cu limba. L-am tras mai aproape de mine, până când i-am simţit răsuflarea pe buzele mele, însă oricât de tare îmi doream să îl sărut, n-am făcut-o. Am aşteptat.

Albastrul ochilor săi s-a întunecat şi mă privea intens, de parcă şi el aştepta ceva de la mine. încetul cu încetul îmi pierdeam toată răbdarea, iar Aiden nu făcea nimic ca să o prelungească. Şi-a sprijinit greutatea într-o mână, iar pe cealaltă şi-a mutat-o pe coapsa mea, mângâindu-mi pielea. Urca din ce în ce mai sus, pe sub tricou, ajungând incredibil de aproape de sâni.

Dintr-odată n-am mai putut să-i rezist şi l-am tras mai aproape de mine, lipindu-mi buzele de ale lui. îl mai sărutasem o singură dată, nesigură. De data asta nu mă mai gândeam atât de tare la cum ar fi trebuit să decurgă lucrurile, ci doar am dat frau liber la ceea ce simţeam şi am ajuns cu picioarele înmlări-

te în jurul lui, cu o mână strecurată în părul lui brunet şi mătăsos şi nici măcar nu mai ştiam dacă eu făcusem ceva pentru a adânci sărutul sau dacă el era cel care mă luase prin surprindere. Pielea îmi ardea în urma atingerilor sale şi corpul meu voia tot mai mult, arcuindu-se sub mâinile sale. Săruturile au devenit infinit mai lente şi infinit mai lacome în acelaşi timp, făcându-mi inima să-mi bată atât de repede încât mă temeam să nu

fac atac de cord.

Scanned by
CamScanner

Eram prieteni care se mai sărutau din când în când.

Asta era tot.

£ tUmr a noapte, Bitrir.

Iubito?

Aiden şi-a fixat privirea în a mea, privindu-mă printre gene cu ochii ăia ireal de frumoşi. Am clipit des, întrebându-mă ce s-a întâmplat. îi simţeam mâinile pe talia mea, dar stătea la câţiva centimetri de mine,

Blair, ce s-a întâmplat?

Aparent, Aiden se întreba acelaşi lucru ca şi mine.

Nimic, am minţit.

Aiden s-a încordat într-o secundă. Albastrul s-a mai întunecat cu o nuanţă.

— Doar ca să ştii, Blair. Ala a fost un sărut.

— A fost? am întrebat surprinsă.

Cumva reuşise din nou să îmi citească gândurile.

— Da, iubito. Ala a fost un sărut.

— Şi ce înseamnă asta?

— înseamnă că nu mai suntem prieteni, a zâmbit îarg, lăsând la iveală gropiţele din obraji care mă derutau de fiecare dată când mă uitam la ele.

Aiden s-a mutat pe jumătatea de pat care până atunci a fost goală, trăgându-mă lângă el. Afară se luminase de mult şi oboseala începea să mă ajungă din urmă. Nu mai eiam prieteni? Ce însemna asta? Atunci, ce eram? M-am tras lângă el până când aproape m-am căţărat cu totul deasupra lui, îngropându-mi faţa în scobitura gâtului său. Mirosul extrem de familiar mi-a liniştit gândurile haotice, iar în curând mi-am simţit ochii grei.

— Iubito, dormi? am auzit vocea lui Aiden ca prin vis.

— Nu, am mormăit.

— Mută-te cu mine.

M-am înecat cu propria salivă, cu propria limbă şi cu propriile cuvinte care mi s-au blocat în gât. Dacă era o glumă, era una incredibil de Lipsită de gust. Simţeam nevoia să sar din pat, dar as fi părut nebună, aşa că doar l-am strâns mai tare în braţe am încercat să-mi reglez respiraţia. Ritmul inimii lui îmi bubuia în urechi, reuşind într-o oarecare măsură să mă calmeze. Era normal,

Scanned
by

Dorm, am spus cu respiraţia sacadată.

— **Noapte bună, iubito.**

Aiden zâmbea ca un idiot arogant ce era. întrebarea îmi stătea pe vârful limbii şi simţeam că n-aveam să dorm dacă nu primeam un răspuns. Aveam probleme cu auzul?

— Aiden... ai spus cumva că...

— Că vreau să te muţi cu mine? Da. Acum ia şi dormi.

M-a sărutat pe frunte, strângându-mă şi meii tare în braţe, de parcă ştia că mă pregăteam din nou să o iau la fugă.

CAPITOLUL 23

Mută-le cu mine. Mută-te cu mine. Mută-le...

Taci din gură! Ce ie-a apucat? Ai înnebunit?

Dacă Aiden plănuia să îmi strice somnul si să mă *facă să* arăt ca un zombi a doua zi, îi ieşise de minune. Am dormit în reprize scurte şi mi-am petrecut mult timp uitându-mă la tavan, ascultând respiraţia lui calmă şi regulată pe fundal.

Acum mă trezisem pentru a nu ştiu câta oară şi ştiam că nu puteam să adorm la loc. Aş fi coborât din pat, dacă aş fi avut cum. Ultima dată când m-am trezit eram aproape urcată pe Aiden, dar între timp m-am răsucit cu spatele, iar el şi-a strecurat un braţ pe sub capul meu, trecând u-l pe celălalt pe deasupra mea. îi simţeam respiraţia fierbinte pe gât şi pulsul iar mi-o lua razna. Eram prea obosită ca să pot face faţă unei asemenea reacţii. Spre deosebire de el, care dormea fără nicio problemă, creierul meu m-a ţinut treaz, dezlănţuind fel de fel de scenarii in mintea mea, unul care se sfârşea mai prost decât cel anterior.

Aiden a vorbit serios?

Am oftat adânc şi am închis ochii, fără să mai încerc să dorm. Doar am stat aşa, bucurându-mă de siguranţa pe care o simţeam în braţele lui. Nu m-aş fi dat *jos* din pat pentru nimic în lume, dar nu-mi puteam petrece restul zilelor acolo.

Dacă nu mai eram prieteni, ce eram?

Mi-am fixat privirea spre fereastră, dar perdelele erau trase Şi nu desluşeam nimic afară. Am presupus că era destul de târziu, pentru că se întunecase. Dormisem toată ziua, iar pentru asta puteam să îi mulţumesc lui Aiden şi ieşirilor sale nocturne.

Scanned by
CamScanner

Sau, i rl V *contrazic cu vocea. M-am foit, încercând*

Nu avc ;::: rpo „r" tu. te Cazu, ta Care

^'âmorbt Nici nu m-am mişca, bine, câ Aiden a şi începutsă

mormăie. ^ ^ pe 0 vo ce răguşită de somn cate aproape m-a făcu, să mă iichefiez în braţele lut. Mergi undeva?

_-Neaţa, ¡-am răspuns încercând să nu par agitată. Nu __ Atunci nu te mai mişca şi lasă-mă să mai dorm cinci minute, te rog.

— *E* deja seară, am protestat.
— E duminică, mi-a amintit.
— Asta nu înseamnă că putem sta toată ziua în pat.

Braţul care era trecut pe deasupra mea şi-a întărit strânsoarea şi i-am simţit pieptul gol lipit de spatele meu.

— Nu mă deranjează.

Trebuia să găsesc o modalitate să îi şterg zâmbetul arogant de pe faţă. Şi-a strecurat mâna pe sub tricoul meu şi a început să îmi traseze cerculeţe pe abdomen. Am înghiţit în sec, am închis ochii, apoi m-am adâncit în braţele lui. I-am simţit răsuflarea pe gat, apoi buzele. Mi-am ridicat capul cu o mişcare deloc anticipată, practic in vitându-l să continue. Când mi-a muşcat lobul urechii am fost nevoită să îmi înăbuş geamătul care se pregătea să îmi părăsească gâtul. Încă din prima seară în care îl cunoscusem am gemut în faţa lui, iar uneori mă întrebam ce părere avea Aiden despre mine.

Iubito, dacă te mai fâţâi mult.,.

A lăsat propoziţia suspendată în aer, dar nu era nevoie să-mi explice cuvânt cu cuvânt ca să înţeleg la ce se referea. Simţeam estu de bine şi nu ştiam dacă să măresc distanta dintre noi sau dacă să mă apropii şi mai tare.

că deja ^ am ^ntre^)at Pe un ton amuzat. Mie mi se pai[6]

Pe Kât. Mâna Urec^ea mea' apoi a început să mă sărute din nou în ce mai **sus** fără^0 strecurată Pe sub tricou urca din ce °prit sub sânf[11] U ^ S*mt ^ ce ^ ce ma* a **6**^tată' sucit spre el, l_a „nes |&ur ^ac^ă să înainteze sau nu. M-am unpins de umeri, apoi m-am urcat deasupra

Scanned by
CamScanner

lui. mdoindu-mi picioarele. Am făcut toate astea atât de repede încăl nu doar că l-am făcut să mă privească mirat pe sub gene dar m-am luat şj pc mine prin surprindere.

Ce făceam? M-am aplecat deasupra lui, căutându-i buzele. Mi le-am lipit de ale lui lent, cu mişcări blânde. Aiden s-a ridicat spre mine, prinzându-mă cu o mână de ceafă. Limba lui o tachina pe a mea, dureros de lent. N-am putut să mă mai abţin şi am gemut în gura tui pentru a nu ştiu câta oară. Aiden mi-a zâmbit pentru o fracţiune de secundă, apoi mi-a prins buza de jos între dinţi şi a muşcat-o. M-a prins de talie şi s-a ridicat, permiţând u-mi să-mi încolăcesc picioarele în jurul lui.

Nu mai aveam nicio fărâmă de raţiune sau de autocontrol. Aveam doar un foc care până atunci arsese mocnit şi pe care Aiden acum îi aprindea cu adevărat. Simţeam doar gustul, mirosul şi fierbinţeala pielii lui Aiden. Mă înecam în toate astea şi nu depuneam nici cel mai mic efort ca să înot şi să mă salvez. Mi-a tras tricoul peste cap şi aşa am aflat şi faptul că nu, nu aveam sutien pe mine. Obrajii mi-au luat foc, temperatura mi s-a urcat cu cel puţin două grade şi mi-am ascuns faţa în scobitura gâtului său. Părea *o* idee destul de proastă, pentru că asta m-a făcut să mă lipesc de el cu totul. Aiden şi-a înconjurat braţele în jurul meu, îmbrăţişând u-mă.

— Iubito... A şoptit pe un ton întrebător.
— Mh?
— Ce-ai păţit?

Am clătinat din cap. I-am simţit degetele de-a lungul coloanei, mângâindu-mă trecător.

Nu înţelegeam de ce, dintr-odată, simţeam toată ruşinea aia copleşitoare.

— Haide, iubito. Nu-i ca şi cum nu te-am mai văzut goală.

Am oftat, strângându-mi braţele şi mai tare în jurul lui.

— Blair, nu te mai ascunde în gâtul meu. Chiar dacă faci asta, fot ştiu cum arăţi. Eşti frumoasă şi n-o să-mi schimbi părerea.

Stăteam în braţele unui tip care în majoritatea timpului era ° **combinaţie** între un vulcan activ şi **o** tornadă şi care, totuşi, **reuşea** de fiecare dată să îmi citească gândurile. **Subconşhen** ■beu **care** mă ura de moarte mi-a adus aminte de iga> de intimidantă **şi** naturală părea şi n-am putut să nu mă compar

Scanned by
CamScanner

cu ea. Ce făceam eu acolo? N-aveam mciun gram deexperien^ Nu ştiam ce să fac.

- Blair?

Mh...

A urmat o tăcere în care nîciunul dintre noi n-a spus nimic, apoi Aiden mi-a îndepărtat braţele de pe el. Mi-am ridicat capul, privindu-l întrebătoare. S-a întins după tricoul pe care îl purtasem şi care îi aparţinea tot lui, apoi mi l-a strecurat pe cap şi mi-a ridicat braţele.

Ce făcea acum? Mă îmbrăca la loc? După ce am avut din nou tricoul pe mine am avut curaj să mă uit la el.

— Ce-a fost asta? l-am întrebat ezitant.

— Evident nu te simţi în largul tău, mi a rânjit relaxat, iar până când nu rezolvăm orice problemă ai, o să îţi ţii hainele pe tine.

M-am încruntat şi am dat să mă dau jos de pe el, dar Aiden era hotărât să mă facă să mă bag în pământ de ruşine. Mi-a înconjurat talia cu braţele, ţinându-mă pe loc.

— Acum vrei să îmi spui ce s-a întâmplat?

Am clătinat din cap.

— Haide, iubito. Nu-mi plac ghicitorile, iar tu eşti un întreg puzzle.

— Asta înseamnă că nu mă placi? m-am încruntat.

— Iar înţelegi lucrurile cum vrei tu?

— Dar asta ai spus, am zis încercând să par supărată, deşi ştiam că cel mai probabil lui Aiden nu-i plăcea modul în care încercam să o scot la capăt fără să răspund la întrebări.

— N-am spus asta. Mă scoţi din minţi.

Şi-a dat ochii peste cap, pufnind nemulţumit.

Tu mă scoţi din sărite, am chicotit. Unde vrei să ajungi cu asta?

— Nici măcar nu mai ştiu despre ce vorbeam, Blair. Cred că mă faci să-mi pierd nunţile cu totul.

— Crezi?

Sunt sigur, dar nu cred că despre asta vorbeam.

∗ m C ,COtit Nu-mi dădeam seama dacă vorbea serios sau

™ ««tatwm despre ce vorbeam sau cel puţin des- . - ar.. trebuit să vorbim. Obrajii îmi luau din nou foc.

k

Scanned by
CamScanner

N am nun *pu» nimic. I mbuia »a imi opresc bâlbâială înainto w vorbesc.

A?

Aidon ţi-a arcuit o sprânceana. Am tras aer în piept, forţându-mâ sâ nu sar din braţele sale. Fuga părea o soluţie mult mai uşoară decât vorbitul. Ce aş fi putut sâ îi spun? Cum trebuia sil-mi iormulez ideile ca să nu par ridicolă?

Aiden, am tras aer în piept, apoi mi-am limpezit gândurile. Ştiu că noi ne-am întâlnit întrun mod extrem de ciudat şi habar n-am ce crezi despre mine, dar de obicei să ştii că nu mă arunc în braţele fiecărui tip pe care îl întâlnesc.

Aiden mă privea cercetător, plimbându-şi degetele pe deasupra braţelor mele. De ce nu putea să stea locului şi să mă lase să îmi adun gândurile?

— Unde vrei să ajungi cu asta? m-a întrebat după ce n-am mai spus nimic.

— Eu n-am... niciodată...

Eşti znrginal Ce e aşa greu ?

Era greu. Sângele mi se aduna în obraji doar când mă gândeam la asta.

— Blair, vrei să spui cumva că eşti virgină?

Vezi ? El poate să o spună.

Putea şi, pe deasupra, a mai şi zâmbit în timp ce a spus-o.

— Oh, Doamne! am zis ruşinată, apoi mi-am ascuns faţa din nou în scobitura gâtului său.

Oficial, ăla devenise locul meu prefeiat în care mă refugiam atunci când îmi venea să intru în pământ.

— Dar în seara aia...

A început el, apoi a lăsat propoziţia neterminatâ.

— în seara aia m-am săturat de presiunile iui Arden şi...

— Arden te-a presat? .

Chiar dacă îşi plimba o mână pe spatele meu, tot îl simţeam **încordat.**

— Nu contează, am încercat în zadar să îl îmbunez.

Hlair, a oftat

M,l;Z între degete, înior cându-mi capul spre e,

Ce **mă** roci? a vrut ^**e” * * c

Zbit timid, **simţind** din nou nevo.a să mă refugh*

'„^Nu'tc ascunde iar, mi-a ghicit intense.

Cum făcea asta de fiecare dată? Ce mă dădea de gol?

_ Te rog Să nu faci din chestia asta un lucru mai important decât e in realitate.

_ Dacă mă rogi tu, a zâmbit pe o laterală.

Am răsuflat uşurată. Zâmbetul lui Aiden n-a făcut decât să se mărească. El nu ştia că în seara aia a stârnit în mine un uragan de dorinţe copleşitoare pe care 31 ştiam cum să îl opresc.

9

— Am nevoie de cafea. De multă, multă cafea, a schimbat

Scanned by
CamScanner

subiectul şi i-am fost recunoscătoare pentru asta.

M-a prins de ceafă, trăgându-mă spre el. Buzele i se mişcau lent peste ale mele, chinuindu-mă. Mi-am strâns picioarele şi mai tare în jurul lui, de parcă încercam la rândul meu să-l chinui.

— Blair, dacă vrei ca lucrurile să rămână aşa cum sunt, eu zic că ar trebui să ne ridicăm din pat, a vorbit cu buzele încă lipite de ale mele.

Am încuviinţat şi l-am mai sărutat o dată, apoi m-am retras câţiva centimetri. Pulsul iar iru-o luase la goană şi aveam probleme în a respira normal.

Nu mă deranjează, i-am folosit replica pe care mi-o servea ori de câte ori mă punea într-o postură în care nu mai gândeam raţional.

Nu eram chiar atât de sigură pe mine pe cât voiam să par. tacă ma.

exista posibilitatea ca Aiden să dispară, iar eu nu ştiam

dlrn Js-T!?[16] **[1UCn,rile] P[e Care] – « trebuit să le ştiu

catdepe el, năţând[a]uÎdiâ.[eZmetiCit] ∗ “[P] ∗ “ ^

Antele iui dL^eara^ută [i”CerCatSă] P[ar veselă'] [dar] în minte.început din

nou să îmipâlpâie

Muta-te cu mine.

mcă nu-mi dădeam seama dacă

[e]ra o glumă. 320

Scanned by
CamScanner

Vrei să mergem sâ mâncăm ceva? w întrebat d am ajuns m bucătărie, in timp ce pornea filtrul de cafea

— Mhm.

Voiam să mă aşez pe scaun, dar i-am simţit braţele pe talia mea, opnndu-mă. M-a tras spre el, apoi m-a luat în braţe şi m-a aşezat pe masă. M-am încruntat, aruncându-i o privire nemulţumită. Aiden m-a ignorant, făcându-şi loc între picioarele mele, sprijinindu-şi palmele de o parte şi de alta a mea.

— Am vorbit serios, a zis din senin.

M-am încruntat şi mai tare.

— în legătură cu ce?

— Cu mutatul.

Iar îmi ghicise gândurile. Am închis ochii şi mi-am dat capul pe spate, rugându-mă să nu mă panichez şi să o iau la fugă.

N-o sâ plece. N-o să dispară şi nici n-o să moară. E în regulă. Deja eşti îndrăgostita până peste cap de ei, aşa că, de ce să tot fugi ?

Monologul interior nu m-a ajutat prea tare.

— Nu crezi că ne cam grăbim? Mi-am deschis ochii, ridicân- du-mi privirea spre el.

Şi-a arcuit sprâncenele, aşteptând poate să mai spun ceva. Poate să îi dau o explicaţie pentru temerile mele, dar nu puteam să o fac. Aiden încerca de fiecare dată să mă ţină în loc şi părea să facă eforturi ca orice ar fi fost între noi, să meargă.

Ce naiba e între noi? Nişte săruturi în plus nu schimbaseră absolut nimic.

— Adică, am şoptit, să mă mut aici şi să fiu colega ta de apartament?

Cuvintele mele l-au făcut să izbucnească în râs.

— Nu, iubito, mi-a zis calm.

— Atunci?

Şi-a aşezat palmele pe coapsele mele, reuşind să-mi distragă atenţia de la conversaţie.

— Trebuie **să** facem asta ca la grădiniţă?

Buzele lui Aiden s-au unit într-o linie subţire,înfrânând un **zâmbet** Am ridicat amuzată din umeri, fără să înţeleg despre ce vorbea.

— Nu pot să cred că mă pui să fac asta, a o

— Te pun să faci ce?

Scanned by
CamScanner

r „alnu'lt* in aer. Clar pierdusem ceva esenţa Mi-am ndual | •

^ rf habar n•aveam la ce se referea.

J,n discuţia „'ul[P] remine, fixându-mă cu privirea. Ochii Şi-a închina U^ a|bastru devenind şi mai ireali de- isi pierduser. <închis,incredibil de fascinanţi.

*ZfSZ*norilor dinafnlea unei furiunn Culoarea „ori- lor de care oamenii se ascund, conştienţi de fortuna care este pe cale să se dezlănţuie. Dacă n-ar fi fost atat de relaxat, aş f, fost şi eu tentată să mă feresc din calea lor.

— Blair, vrei să fii iubita mea?

Am clipit mărunt, rar, încercând să-mi conving pulsul să nu o ia din nou razna. Puteam să mă rog de el cât voiam, n-avea de gând să mă asculte. Stomacul mi s-a strâns ghem, ca un arici care încerca să se protejeze, apoi s-a relaxat brusc, împrăştiind în mine o infinitate de ace pe care le simţeam înţepându-se în fiecare nerv din corp.

E timpul să spui ceva.

— Da, am izbucnit în râs. Chiar suntem la grădiniţă, am pufnit.

— Nu prea mi-ai dat de ales, a zâmbit.

— Dacă nu m-ai fi asigurat de fiecare dată când mă sărutai că ăla de fapt nu era un sărut, poate aş fi înţeles mai repede,

— Nu, n-ai fi înţeles. Tot ar fi trebuit să întreb.

— Probabil.

Am început să mă uit pe sus, evitându-i privirea.

Acum putem să revenim la partea cu mutatul?

Aiden avea un mod atât de enervant de a-mi distrage şi atrage atenţia atunci când voia să o facă. între noi s-a aşternut **liniştea, pentru că eu eram cea care trebuia să spună ceva şi nu era in stare. MI-am concentrat atenţia pe sunetul scos de filtrul <•/»« [63] a*,o* [asu]pra bâzâitului care provenea de la frigider. Cu . . '„[edm mult]cu atât deveneam mai conştientă de intensitatea cu care mă privea Aiden. Si-amborât[U Cr0Z1 Că 6 cam devreme?] am întrebat din nou. – pSrnTT' [8ândindu-se la] mtrebarea mea. [dwăl *» mă stat şimaTa^saV[03],[13 Sinceritatea] *[n]-am P[Ut«' c]*m grăbit din prima ^ * * [PGntru asta, Dar noi] seară in care ne-am cunoscut.**

I

I

Scanned by
CamScanner

Am început să dau agitată din picioare.

Dar asia nu înseamnă că nu **vreau .n** cred că ţi-ai adus jumătate din lucruri muţi aici_ aţa

A fluturat o mână prin aer. Avea dreptate. Cana mea prefe rată era pe chmvetă, aveam haine în baie, în dormitor şi toate cosmebco e mele erau .mprăştiate prin apartament. Oare îl de- ranja asta? Nu eram o fire deloc ordonată.

N-am făcut-o cu intenţie, am recunoscut. După ce ai plecat pur şi simplu n-am putut sa mai dorm în cămin. Mi-a fost dor de tine şi...

Aiden şi-a aşezat o mână pe obrazul meu. M-am uitat la el cu teamă, neştiind la ce să mă aştept, l-am invadat apartamentul, iar el încă nu se arăta deranjat.

— Deci recunoşti că d-a fost dor de mine.

Colţurile buzelor i s-au arcuit într-un zâmbet mulţumit. Dacă mi-a fost dor de el? îmi era dor de el şi dacă nu-**l** vedeam cinci minute, dar Aiden nu avea nevoie de motive în plus ca să fie arogant.

— Nu cred că am spus asta.

A pufnit, încercând să pară deranjat, dar nu era nicio urmă de încordare în trăsăturile lui.

— Ba eu cred că exact asta ai spus, aşa că de ce nu viei să te muţi aici?

— N-am zis că nu vreau, Aiden.

Am oftat greoi, întrebându-mă dacă îi dădeam de înţeles că nu voiam să mă mut cu el. Voiam. Normal că voiam.

— Şi atunci?

— Nu ştiu. Dacă o să descoperi că nu poţi să dorim din cauză că sforăi?

— Nu sforăi.

Şi-a arcuit un singur colţ al buzelor.

— Dacă o să îţi dai seama că stau prea mult in duş ş. consum prea multă apă? împreună cu tine.

— De dragul economiei, o să tac auş *y*

De dragul... nu! Stai... Ce-a zis? *eə şi Aiden ai*

Vocea mă zăpăcea şi mal tare. u dau un «tăcut din gură măcar pentru o clipă, aş h reuş ră̆spuns.

Scanned by

e in **regulă. Asta nu schimbă nimic,**

Pac A nu vrei, iubit»..*e* i ,acapil,
Jar doar ca să ştii- eu cred £îşti tu aşa
sigur-
Mhm. e j;]era un luptător, eu eram o
Poate Aiden avea mp< f şj eu pentrun0¯

«S—-—»

— Da.

Dacă mai locuise împreună cu d- neva ce a mers prost? S-au despărţit dm vma e, sau dm vma M? Poate trebuia să pun mai multe intrebar, ş, să ma unpaa-
entez mai puţin.

— Ai tinutla ea?

întrebarea dacă a iubit-o îmi stătea pe vârful limbii, dar n-am folosit-o. „A iubi" mi se părea un cuvânt cu prea multă însemnătate, iar dacă răspunsul lui ar fi fost unul pozitiv, aveam impresia că m as fi demoralizat complet, chiar dacă încă nu luasem nicio decizie.

— Poftim?

Cum putea să vorbească atât de relaxat şi să îmi mângâie obrajii cu degetele mari în timp ce pe mine mă frământa întrebarea aia?

— Te-am întrebat dacă ai ţinut la ea.

— La care ea? s-a încruntat.

La tipa cu care ai locuit! aproape am ţipat la el.

Tipa? a început să râdă. Am stat cu fratele lui Ethan, Colton. Poate are câteva trăsături feminine şi o altă orientare sexuală, dar nu l-aş încadra în altă categorie.

ascultăh? ¹ S ^ ?I5 ^Ze^e într‹ o linie. Doamne, cât eram de... neimatur. P u ?«S,nU *T*
S6nSul în care mă importam ca un copU gîăteun sâTag până la Capă*

acelaşi lucru de care pra" "!.ă.ascIII*i până la capăt, mi-a spus
- Poate de ast,
con?«entă.
- **Mam ob,WUdI8å *m* locui ^ mine.**

nevoie de toată răbdare!^ ^ Răbdare' Blair. Cu tine am de care dispun.

Â

Scanned by
CamScanner

Nu crud că oşti prea răbdător.
Evident, nici nu gândeam prea mult înainte să vorbesc.
Ţi so pare că n-aş fi răbdător cu tine?

Am clătinat din cap. Nu, nu mi se părea. Relaţia noastră fusese o nebunie de la bun început, dar eu eram cea care părea pusă pe fugă şi irascibilă, chiar dacă Aiden era cel care îşi ieşea din sărite mult mai des.

- Bine zis cu mine, am accentuat.

S-a încruntat până când sprâncenele aproape i s-au unit una cu cealaltă. Piltrul de cafea se oprise de mult şi nici măcar bâzâ- itn.it frigiderului nu se mai auzea. Tot ce auzeam era respiraţia mea neregulată şi sângele vâjâindu-mi în urechi.

— Nu te înţeleg, a mormăit. Nu e suficient? Ar trebui să am răbdare cu toata lumea?

— N-ar fi rău.

— N-o să se întâmple, mi-a spus cu o schimbare radicală de ton.

Ştiam amândoi că, de fapt, vorbeam despre Arden. Orice era între ei, la un moment dat trebuia rezolvat şi niciunul dintre ei nu părea dispus să lase de la el. Mai bine tăceam şi nu mai adăugam paie pe foc.

— îmi pare rău. Nu trebuia să spun asta.

— E în regulă.

începeam şi eu să îmi dau seama când Aiden minţea, sau poate doar mă lăsa el să văd asta, ca să înţeleg că l-am deranjat cu ce am spus.

Am prevăzut că urma să se dea un pas în spate şi mi-am aşezat mâinile peste ale lui, încercând să îl ţin pe loc, chiar dacă n-aveam forţă.

— Inversăm rolurile? Eu sunt arogantul Aiden şi tu eşti Blair cea care ridică din umeri?

Râsul lui m-a făcut să zâmbesc.

— Nu-i în regulă, am spus. Nu trebuia să zic asta.

— Dacă vrei să mă împaci, am câteva idei.

A afişat un zâmbet cu subînţeles. Roşeaţa nu se mai limita la obraji. Aveam impresia că mi se extindea spre urechi, pentru le simţeam şi pe ele arzând.

Sunt sig^ură că ai, am răspuns stingheră.

Scanned by
CamScanner

J i$_a$hf. si rn-a tras spre el, luându-mă p,i$_n$

Aiden m-a prins e Qchii din instinct deşj ^
surprindere cu un s r • ^ VQ|a să |e pună în
simţeam u*or mcorda,$_a$Or.c ^
tică în acel moment? Exact in ac
il voiam pe Aiden. tl uram pe Aiden.

îl iubesc. . ,. ...

Da şi asta Când mă săruta, simţeam un infinit de arome diferite şi o mulţime de senzaţii şi scântei pe care aveam impresia că trebuie să le simţi atunci când te săruţi cu cineva. Când era prin preajmă corpul meu îi simţea prezenţa înainte să devin cu adevărat conştientă de ea. Şi niciunui din lucrurile astea nu era adevărata problemă. Mă împăcasem de mult cu gândul că îl voiam pe Aiden aşa cum nu mai dorisem niciodată pe altcineva. Că simţeam pentru el tot amalgamul de sentimente de care nu mă credeam în stare înainte să îl cunosc pe el.

Adevărata problemă era că nu ştiam cât de tare eram dispusă să *mă* apropii de el. Nu voiam să trec din nou prin ce am trecut după moartea lui Jethro, iar o parte mică din mine ştia că durerea pe care urma să o simt dacă Aiden ar fi dispărut, s-ar *fi* încadrat pe aceeaşi scară.

— Aiden, chiar vrei asta? L-am întrebat după ce mi-a permis să iau o gură de aer.

— Ce să vreau?

Mi-am dat ochii peste cap.

o-aiîSLÎSSISÎ SES*'A”
In'“v“ i_L N“
” -KTŞS: g“-»» ™

Blair, respiră.

4” “ S“„a ÎmpaCientată Tot sângele mi s-a scurs din l-am aruncat cea

m * fi

— **N-a fost amuzant** *** pdv're
car e eram capabilă.

~ Ba n°rmal că **a** fost m .
^ imP^- dăndu-m^'Ţ Simţul umorului.
~ u- N-a fost' ă,OS de Pe masă.

Scanned by
CamScanner

Sensibilo, a rânjit.

Am luai n ceaşcă şi mj_arn tul-naţ – ca să îl întreb dacă voia şl el Rrea nervoasi

— Arogantul^.

— Panicato.

ta 'u"Ute1 am * imbUfna»'1 " «**

— Oh! a fluierat Aiden. Am trecut la cuvinte grele, iubitor

l-am aruncat din nou o privire furioasă, dar Aiden era prea bine dispus şi mult prea amuzat ca să mă bage în seamă Ce cuvinte grele? Habar n-am ce vrei să spui.

— Blair, ai dormit rău?

— Continuă aşa şi jur că o să-ţi închid gura aia cu ceva, încercam să par cât de cât nervoasă, dar toţi nervii pe care îi aveam s-au spulberat într-o fracţiune de secundă când am dat cu privirea de sclipirea din ochii lui Aiden.

— Oh, chiar te rog.

Am clătinat dezaprobator din cap. Orice urmă de furie pe care o mai aveam, s-a dizolvat extrem de repede. l-am întors spatele şi mi-am aţintit privirea pe fereastră. M-am întrebat oare cât era ceasul şi dacă mai ajungeam să mâncăm sau aveam să ne certăm la un moment dat. Starea lui Aiden îşi schimba direcţia la fel de repede ca vântul,

— Blair.

Respiraţia lui atât de aproape de urechea mea m-a luat prin surprindere, făcându-mă să tresar.

— Ce vrei? Credeam că sunt panicată şi sensibilă.

Am început să dau din picior, dar până şi asta se dovedea a fi o activitate grea, în special când Aiden mă înconjura cu braţele.

Iubita lui Aiden? Ce presupunea asta mai exact? Şi dacă eram convinsă că asta era ceea ce îmi doream, de ce mă simţeam atât de nesigură?

Pentru că e schimbător. Pentru că e când rece, când fierbinte şţ e derutant de privit cum starea i se schimbă brusc. Pentru că pana sap- iăntăna trecută mă săruta, apoi mă asigura că nu o făcea, ia ᶜere să mă mut cu el.Ce-ar trebui să în f din »as

Paatecinevasămiasigurecăpovesteaastanuosasetncbeteprost.

i a luat mult timp să-şi dea seama cât era

, ᴸᵁ' dată Nu i-am mai simţit căldura în spatele meu, dar |a iuruint mirosul de ţigară a plutit în aer, asigurându-mâ că

NormaWate. Ceream chiar atât de mult? Tot ce voiam era o relaţie normală şi nu eram sigură că de asta aş fi avut parte lângă Aiden. Realitatea este că habar nu aveam de ce aş fi avut parte lângă Aidon. Dar nici el nu ştia totul despre mine. Habar n-avea la câte ore de terapie am mers şi câte antidepresive am băgat în mine şi, cu toate asta, Aiden părea dispus să rişte.

— Blair, poţi să zici nu, a râs Aiden. Nu e mcio tragedie.

— O să mă gândesc ia asta, am oftat.

Puteam să spun nu. Desigur că puteam să o fac, doar că nu era chiar atât de simplu. Odată ce-mi intrase ideea în minte, nu mi-o mai puteam scoate.

Scanned by
CamScanner

Telefonul lui Aiden s-a făcut auzit de undeva de prin dormitor şi am expirat tot aerul pe care până atunci îl ţinusem în plămâni. Am luat cafeaua pe care o abandonasem ca să nu o scap pe jos, apoi m-am aşezat pe scaun. îmi venea să îmi cuprind faţa în mâini. îmi venea să fug. îmi venea să îl asaltez pe Aiden cu întrebări, obligându-l să îmi dea nişte răspunsuri. Unde pleca?

Ce se întâmplase între el şi Abigail? întrebările sunau de parcă erau înregistrate pe o bandă care acum se reda la infinit în mintea mea.

Am tresărit când i-am simţit mâinile pe umerii mei.

— Aşa o să fie de acum?

Vocea îi era aproape rece.

Vântul îşi schimbase direcţia.

când h^Hntors PUS deStUl * P6 mine Nu te ı am auzit

la Tau? * ^lan ı a sc himbat subiectul. Vrei să mergem

- iSSSTff pe spate * **privit**
cu mine, împreună VI81 mer S em - Adică tu ş»
^ Crezi câe o idee bună?
Dere n-ar fi o idee bună?
O să mi gândesc la asta în timp ce fac un H... ,,Jicându-mă de pe scaun
şı 1_am Z1S

scurt, m-am spălat pe dinţi, apoi am ieşit din baie doar cu prosopul pe mine, pentru ci iar am uitat si îmi iau haine. Daci urma si mi mut cu A,den, ar fi trebuit si îmi las nişte haine în baie Când am trec ut prin living i-am simţit privirea aţintita asupra mea, misurându-mi dm cap pani în picioare. Am grăbit pasul, simţind cum bătăile inimii mi se accelerau din nou.

— Ai nevoie de ajutor?

Cred că mă descurc să mă îmbrac, mulţumesc, i-am răspuns zâmbind după ce am intrat în dormitor.

— Nu mă refeream la îmbrăcat, a venit remarca lui câteva clipe mai târziu.

Mi-am dat ochii peste cap şi am început să caut hainele prin ghiozdanul pe care îl aveam la mine. Am scos nişte pantaloni şi un pulover de un verde crud. Zece minute mai târziu, eram îmbrăcată şi mă străduiam să îmi conving părul să stea într-o oarecare direcţie. M-am lăsat înfrântă foarte repede şi l-am împletit pe o laterală. Niciodată nu aveam suficientă răbdare ca să îi acord atenţia pe care o cerea. Aveam nevoie urgentă de o tun- soare, pentru că îmi trecea cu mult de jumătatea spatelui şi nu îmi aminteam ultima dată când fusese atât de lung. Am luat telefonul şi m-am lungit în pat. Auzeam apa curgând la duş, iar Aiden probabil nu avea de gând să facă economie la apă.

Trebuia să o sun pe mama într-una din zilele alea, pentru că în ultima vreme evitasem să vorbesc cu ea. Aveam câteva mesaje de la Em, fiecare cu un ton mai impacientat decât anteriorul. I-am scris înapoi că eram bine şi că ne vedeam luni sau marţi şi să nu-şi mai facă atât de multe griji pentru mine.

Câteva minute mai târziu, mirosul proaspăt de gel de duş m-a făcut să îmi

Scanned by
CamScanner

ridic privirea. Am simţit un val de fierbinţeală străbătându-mi venele şi întreg corpul mi s-a tensionat. en ^ oprit în pragul uşii. Am clipit cu calm, încercândsămăcon- vmg că nu mă privea din nou cu sclipirea ara m ochr “ni făcea impresia. Zâmbind, a început să se îndrepte sp cu paşi siguri. Mi-am ţinut răsuflarea în tot tunpul în care l-am urmărit cu privirea cum se apropia de pat. S-a întins lângă mj$_{ne\ pe}$ o laterală, fără să-şi piardă din intensitatea privirii.

— Bună, mi-a zis cu vocea răguşită.

A trebuit să-mi întorc privirea ca să mă uit la el. Stătea mai sus decât mine.

— Salut, i-am răspuns încercând sâ fac abstracţie de *fiorul* care îşi făcea loc în stomac.

— Te-ai mai gândit?

Lîî mutat ? Doar Iu asta mii gândesc.

Vii cu mine? a adăugat, probabil dându-şi seama că iar mă gândeam aiurea.

Nu m-am gândit. Am făcut un duş prea scurt ca să am timp sa analizez problemele mele existenţiale.

Un zâmbet i-a înflorit în colţul buzelor.

Şi-a coborât privirea spie mine până când aproape buzele ni se atingeau. Am închis ochii când buzele lui au trecut peste ale mele abia perceptibil, lucru care mă scotea din minţi. Aiden şi-a schimbat punctul de sprijin pe celălalt braţ, rotindu-se uşor deasupra mea, lîpindu-şi mâna cealaltă de obrazul meu. Buzele lui s-au mai plimbat pe deasupra alor mele o fracţiune de secundă, apoi au început să îmi traseze conturul maxilarului, făcându-mi pieptul să se ridice din ce în ce mai repede.

— Cred că te pot convinge să vii cu mine, mi-a şoptit răguşit în ureche.

Aiden a revenit apoi cu buzele pe ale mele, sărutându-mă la început blând, de parcă se obişnuia cu mine, apoi, dintr-oda- tă, a adâncit sărutul, lăsându-mă efectiv fără aer. Mi-am sprijinit greutatea în coate, în timp ce Aiden şi-a strecurat o mână prin spatele meu şi m-a prins de ceafă. Buzele mi s-au deschis şi am gemut din nou, fără să îmi dau seama. Limba lui s-a strecurat printre buzele mele, căutând-o pe a mea. Aiden avea gust de pastă de dinţi şi nu mi-a luat mult să mă obişnuiesc cu el-

Am renunţat la a-mi mai sprijini greutatea în coate şi m-am lăsat pe spate, trăgându-l deasupra mea. Un sunet adânc i-a P^' răsit pieptul, apoi s-a repoziţionat deasup ra mea, fără să-mi eh bereze buzele. Unde avea să ducă asta? Deşi amândoi încă ne păstram hainele pe noi, în ritmul în care mă săruta Aiden, m* mutt devorându-mâ, nu aveam să rămânem aşa prea mult tM*

Scanned by
CamScanner

Mâna i-a alunecat de pe obrazul meu pe linia gâtului şi a ţinut-o jL'olo o perioadă, apoi a coborât-o spre talia mea, s trecu rându-şi mâinile' pe sub pulover.

Mi-a căutat privirea şi nu puteam nici să respir, nici să mă mişc, darămite să mai spun ceva. îmi auzeam ritmul inimii în urechi şi mă temeam ca nu cumva să înceteze dintr-odată. L-am prins de marginile tricoului şi m-am mişcat sub el, fără să îmi dau seama cât de mult contau cei câţiva centimetri de distanţă dintre corpurile noastre.

— Fir-ar, Blair!

În ir-adevăr, fir-ar!

Am chicotit şi am rămas nemişcată până când Aiden a început să mă sărute din nou, de data asta mult mai pătimaş.

Exact când mă întrebam din nou unde avea să ducă asta, te-**lefonul** lui Aiden a început să sune. A mârâit nemulţumit, fără să-mi elibereze buzele, dar oricine îl căuta, era insistent.

— Cred... că... am... întârziat, mi-a spus sărutându-mă după fiecare cuvânt.

— Crezi?

— Mhm.

S-a retras, Erăgându-mă după e!. Am început să râd când l-am auzit înjurând printre dinţi. în momentele în care nu făceam pe nebuna, eram oricum întrerupţi de soneria telefonului. Ce concluzie trebuia să trag?

Că eu şi Aiden trebuia să luăm lucrurile mai încet?

Sau ca trebuie sa ne închidem telefoanele.

Scanned by
CamScanner

Scanned by
CamScanner

Aiden m-a luat de mână încă de când am ieşit din apartament şi mă întrebam când avea de gând sâ îmi dea drumul. Când am ajuns în parcare, în dreptul maşinii lui, s-a oprit şi m-am gândit că avea de gând să-mi elibereze mâna. în loc să facă asta, a micşorat distanţa dintre noi, forţându-mă să mă lipesc cu spa- tele de maşină. Cu un braţ mi-a înconjurat talia, iar pe celălalt l-a aşezat pe obrazul meu. Era la o distanţă considerabilă faţă de mine, dar asta nu însemna că nu mă întrebam dacă nu cumva putea şi el să audă ritmul haotic al inimii mele. Sau cel puţin buzele sale erau la o distanţă considerabilă faţă de ale mele.

— Te-ai dus după maşină, a afirmat, dându-mi o şuviţă după ureche.

— Da, am mormăit, intrând într-o stare alertă. N-aveam ni- mic de pierdut. în plus, am luat-o pe Julia cu mine.

— Tipa care nu e verişoara noastră?

Am încuviinţat, răzând de faptul că el şi-o amintea pe Julia ca fiind fata care nu era verişoara lor. Nu mi-a scăpat din vedere faptul că Aiden a folosit pluralul. Orice s-ar fi întâmplat, îl considera în continuare pe Arden ca fiind fratele lui.

— Da, ea. Oricum nu cred că am condus cu mai mult de treizeci la oră.

CAPITOLUL 24

Blair

Rmc[rcu]** ° [s]Prânceană în modul ăla atât de caracteristic lui.

darm nevoia să îi trasez conturul feţei cu degetele,

ma,X[a]a T[Ut NU Vo[i]am SS Cread]* «■» -bun*. „

ebună decât deja credea că eram.

Á

Scanned by
CamScanner

A băga. mân. în buzunarul de la geacâ, scoţând cheile de la
T mHn T Prm faţa CU ° «P«*
Jar am clătinat din cap.

De ce nu?
Nu e suficient câ ţi-am lovit maşina deja?
— Aia a fost o întâmplare, a ridicat din umeri
7 ° în,ămplare care_ ^ aWel, aş prefera să rămână unica. Faţa i s-a apropiat câţiva centimetri de a mea. Răsuflarea lui fierbinte m-a făcut să înghit în sec.
— N-o să păţeşti nimic.
îl credeam pe cu vânt, dar nu voiam să îmi încerc din nou norocul Cel puţin, nu pe maşina lui.
— Ştiu. Dar mă simt mai în siguranţă când conduct tu.
Aiden chiar nu avea nevoie ca eu să spun lucruri care să-i facă ego-u 1 să se umfle în pene. Era suficient de îngâmfat şi fără *să* îi dau şi eu o mână de ajutor.
— **Blair...**
— Hai să facem un târg, i-am propus curajoasă. Conduci tu în seara asta şi în alta o să încerc iar.
— Şi eu ce primesc?
Nu mă gândisem chiar atât de departe. Voiam doar să scap de condus, nu să îi dau lui Aiden ceva ca să mă lase să scap de asta.
— **Ce vrei?**
— Mă mai gândesc.

Colţurile buzelor i **s-au** ridicat **triumfător.** Am **închis ochii şi** am oftat. Deja regretam că nu m-am urcat la volan. Dintr-odată, **condusul** mi se **părea o nimica toată pe** lângă **ai** fi datoare cu ceva lui Aiden.
— **Sper ca planurile tale să mă lase cu hainele pe mine.**
— **Iubito, s-a încruntat, chiar te pricepi să strici cheful cuiva.**
— **Scuze, am încercat să par serioasă şi să nu izbucnesc în râs. Nu ştiu despre ce chef vorbeşti. Am făcut pe nevinovata, privindu-l pe sub gene.**
— Ai nevoie de o reîmprospătai« a memoriei m a ni buzele plutind peste ale mele.

i unt dar ITIram mi^cat cu încetini- _Am clătinat din cap „e^njU_mi picioarele să se înmoaie torul. Aide[11] m-a sărutat[lăt] din nou. • «5 mergem, am 'nc^ 1.pit"* de eL
_ ''oateartre „ fnu l zâmbit.
_ Poate. Sau poate - ^ apartament?
_ şi **pentru ce ai" capul spre dreapta. Expresia Şi-a unit buzele, ! am să mă cam joc cu focul, lui îmi dădea de înţeles că P provocând u-l.** *

Dacăt"« ***Z*** **nou- P-babî. aş fi** cedat. M-aş **fi** cat la voian sau aş fi fost de acord să ne întoarcem » apartament Unde dispăruse şi ultima fărâmă de răpune pe care o posedam?

_ Să nu crezi că am uitat de drifturi, nu-a spus, dandu-se un pas în spate.

Mi-a deschis portiera, aşteptând răbdător să mă adun, lar când am reuşit să fac asta şi am dat să urc în maşină, Aiden a luat-o în braţele

Scanned by CamScanner

lui şi m-a sărutat din nou.

— încetează să mai faci asta, am spus cu respiraţia întretăiată.

— Să mai fac ce?

încerca să pară nevinovat, dar avea o umbră vagă de zâmbet. Ştia ce stârnea în mine şi se bucura de asta. Şi chiar dacă nu m-aş fi pierdut atât de uşor, tot nu învăţasem cum să opresc sunetele involuntare care îmi părăseau gâtul atunci când mă săruta.

Mă dezorientezi, i-am spus îmbufnată, apoi am intrat în maşină.

Aiden a înconjurat-o, având pe faţă un zâmbet de toată frumuseţea.

Dar nu-ţi fac ninuc, a continuat după ce a urcat la volan. DrivirpafT C.enhira ^ mam chinuit să o închid, dar îi simţeam Aiden s arnHf^11^3 m0a d o ar mă dezorienta şi mai tare.

iKZ ZT'; ll'ChiS_0 ™ **ca**sa tresar L-amnmn. .eacătnu'aatins degetele, **făcându-mă —ţai i^^ re ' d ,9r n'Ci daCă ^ fi în urat *» « fr dâncpefaţa_**

- TUm zis că mă d<^ eu nu am spus nimic

Scanned by
CamScanner

t labar n-am ce înseamnă asta.

A pornii motorul şi a dat cu spatele, PO2iţiDnându.şi mâna pc după scaunul meu. N-am putut să nu mă zgâiesc la fata lui cart* era din nou mult prea aproape de mine. încercam sâ îi me- morez fiecare trăsătură, speriată de gândul că putea să plece Când a revenit în poziţia normală, aproape am ofţat, dezamăgita

Asftf fiisormiifl ctl ori de cale ori te privesc,, mi se taie respiraţia.

Puteam să îi explic într-o mulţime de moduri diferite. Cum picioarele îmi căpătau consistenţa gelatinei în preajma lui, cum pulsul mi-o lua la goană, bătăile inimii erau departe de a fi constante şi în stomac aveam o grădină zoologică, însă vocea subconştientului meu avea dreptate. Mi se tăia respiraţia ori de câte ori îl priveam. în loc să mă obişnuiesc cu prezenţa lui şi să ies din coma în care intrasem atât de adânc, mă lăsam atrasă de el din ce în ce mai tare şi mă scufundam şi mai adânc în ea.

— Acum eşti bine? Vezi? Păstrez distanţa.

Afişa o expresie ironică. Râdea de mine fără nicio urmă de bun simţ.

— Asta nu-i distanţă, am clătinat din cap.

— Vrei să merg pe jos? Haide, iubito. Fii serioasă: Am mai avut discuţia asta, a izbucnit în râs.

— Care? m-am încruntat.

— Cea despre cum Aiden nu are de gând să o violeze pe Blair, decât dacă ea vrea asta.

— Nu-i amuzant, Aiden.

— Nu, nu-i deloc amuzant, mi-a zis, deşi după expresia lui, mai avea puţin şi izbucnea în râs.

Şi-a aşezat mâna pe coapsa mea, dar m-am prefăcut supărată pe el şi mi-am întors privirea spre geam. A început să-şi plimbe degetele din ce în ce mai sus, frământându-mi carnea. Când simţeam că iau foc, l-am prins de mână şi mi-am strecurat degetele printre ale lui. Am zărit cu coada ochiului zâmbetul triumfător de pe chipul lui, dar eram prea concentrată la mâinile noastre împreunate.

Mă tot gândisem la siguranţă şi normalitate, deşi nici eu n 5«am ce însemna asta cu exactitate. în timpul liceului nu am tre-

niciodată de etapa flirtului, din cauză că Jethro aştepta ca eu « găsesc vreun Făt-Frumos ceva. Prima mea relaţie cât de cât «riwrt am avut-o cu Ardcn, dar n u m , am.nl«: cum an, ajuris

„ împreuna cu el. L-am cunoscut la o petrecere^e-an, siru-

‘ o, a doua zi a aparul la u?a camere, mele, mtrebându-mă ¿a voiam sa ies la o cafea. Nu m-a mtrebat mc.od.tfl dacă Vo. “m să fiu cu el, dar presupun ca asta ,-arn dat de mţeles prtn faptul ca tot ieşeam cu el. Apoi a apărut A,den ş, m,-a dat lumea peste cap Universul meu s-a reorgamzat tn jurul lu, şi nici măcar nu eram sigură dacă ceea ce simţeam era normal.

Am devenit dependentă de el, într-un timp extrem de scurt.

Totul era atât de neobişnuit pentru mine. în preajma lui Arden şi a celorlalţi încercam mereu să mă comport frumos, dar cu Aiden puteam să fiu eu şi să spun toate lucrurile care îmi treceau prin minte, iar asta mă speria.

Vanilie sau ciocolată? m-a întrebat din senin. I-am aruncat o privire nedumerită. Lasă-mă să ghicesc, a spus. Vanilie.

Scanned by

M-am încruntat. Majoritatea oamenilor preferă ciocolata, dar eu nu m-am omorât niciodată după ea.

— De unde ai ştiut?

— Eşti previzibilă, iubito.

— Dacă sunt previzibilă, atunci trebuia să spui ciocolată.

Spaţiul din maşină s-a umplut de râsul lui care îmi făcea ritmul inimii să o ia razna.

— Tu? am întrebat după ce mi-am dat seama că eu nu puteam să ghicesc aroma lui preferată.

Ghici, s-a întors spre mine, arcuindu-şi o sprânceană.

Haide, Aiden. Nu-mi plac ghicitorile, m-am bosumflat.

— Jhructe de pădure.

— Serios? am chicotit.

— Serios.

Am dat să spun ceva, dar telefonul meu a început să sune, intrerupandu-mă. Emîmi zâmbea din nou cu acadeaua în gură. j... c a $Pat imediat după ce am răspuns. M-am logo dit! Eu... Zeke m-a scos în oras şi.

în creierul meu s-a scurtcircuitat ceva

ir iem bUnS ?i SpUne ceva - Ceva drăguţ

— FeUctări! Mă bucur pentru tine, am rostit cam sec. ziasm. em mă knei m a întrebat pe un ton plin de entu-

Scanned by
CamScanner

Sigur.

.— Bine. No vedem.

Mi-a închis înainte să mai spun ceva. Am **inhalat** adânc întrebând u-mă dacă Em a lua l-o razna. Discuţia a fost atât de siurtâ încât nici nu îmi dădeam seama dacă a fost reală.

— Blair, eşti în regulă?

Da. De ce n-aş fi?

M-am uitat la Aiden, încercând să nu mai par atât de şocată.

— Pentru că îmi opreşti circulaţia.

Privirea mi s-a îndreptat asupra mâinilor noastre împreunate şi mi-am dat seama că începusem să îl strâng mai tare decât ar fi trebuit. Am mai slăbit din strânsoare, dar nu i-am dat drumul la mână.

— Em s-a logodit, am zis.

— Şi de ce arăţi de parcă Em a murit? s-a încruntat el. Eşti împotriva căsătoriei?

— Nu, am clătinat din cap. Em s-a logodit cu Zeke, am spus de parcă asta clarifica totul.

— Asta e problema? Că s-a logodit cu Zeke?

— Mhm, am îngânat.

— De ce nu-ţi place de el? E un tip OK, mi-a zâmbit pe o laterală.

— îi cunoşti?

— Mhm. Doar pentru că nu mă înţeleg cu Anden, nu înseamnă că nu cunosc şi alţi oameni.

Nu era un moment bun să întreb ce era între el şi Arden. Dacă s-ar fi hotărât să vorbească, aveam nevoie să fiu calmă, iar în acel moment eram mult prea agitată ca să mai fac faţă şi altor destăinuiri.

— Nu ştiu. Pur şi simplu nu-mi place de el. Nu mi-a plăcut de la bun început. E prea arogant.

M-am repoziţionat în scaun, rotindu-mâ spre el. Aiden mi-a aruncat o privire îngrijorată, apoi s-a concentrat asupra dru-**inului.**

— E în regulă să nu î(i placă de el, iubito. Nu-i nevoie sâ placi pe toată lumea.

— Da, dar e iubitul lui Em. Bine, logodnicul.

— Chiar şi aşa, m-a asigurat el. E în regulă.

M^Ibucnittn râs. L-am priuft întrebi, neînţe,^ _ De ce râc$_{cercu|e\ddot{s}e}$ cu

degetul mare în interiorul

¿xS -j" ti*zeke ?i de orice -*

| U C ™ . ' A d o r a b i l dar naivă. Cred că aş p$_{utea}$ să număr pe degetele de la o singură mână oameni, pe care îi plac, iar piac e cam mult spus. Şi tu ai impresia că e ceva în neregulă pentru că nu-ţi place o persoană.

O $_{s}$ă iau asta ca pe un compliment, am zâmbit destul de tensionată

- Asta şi era.

— **ftSta şi era.**

— Mă îndoiesc că naivitatea e un lucru bun, am spus.

Scanned by CamScanner

Aa... eu mă refeream la faptul că eşti adorabilă.

Am pufnit, uitându-mă la degetele lui lungi şi osoase printre care aie mele păreau să se încadreze perfect.

Nu era problema mea. Nu aveam dreptul să mă simt deranjată de vestea pe care am primit-o de la Em. Nu eu eram cea care se logodise cu Zeke, aşa că nu aveam dreptul să nu mă bucur pentru ea.

— Vrei să mai stăm în maşină?

Vocea lui Aiden m-a readus cu picioarele pe pământ. Eram în parcare la Tau, dar nu-mi dădeam seama de cât timp stăteam acolo.

Nu, am răspuns absentă, gândindu-mă dacă Em luase decizia potrivită.

Aiden mi-a desfăcut centura, apoi a rămas cu privirea fixată asupra mea, la mai puţin de cinci centimetri de mine. L-am prisi a^013111 lj*cercat să zâmbesc. în acelaşi timp am

Că nu era n Jn* T * ^elegător încercând să mă asigure

luat prin sumrind neregULĂ CU mine, Atin Serea buzelor sale m-a

noastră nu mai e amirltit de faptul că relaţia

împreună, n-aveILTă mă^hi ^ ^ Şi ^ Chi&r er3m Al^en şi niKnd a ^uiesc

vreodată cu atingerile lui

mv ridicându-mă si! Controla rea cţiile. M-am foit în sca-

— Întârziem tot mai mult, a râs când mi-a permis să respir. Aveam impresia că nu aveam să mai găsim pe nimeni când ele din urmă am fi intrat în Tau, dar nici nu puteam să mă

în L

mişc Cit' acum.

Vrei <să ne întoarcem acasă?

Acasă.

Acum).

Taci!

Mă gândeam la asta. Realitatea era că nu am reuşit să îmi mai scot din minte ideea lui Aiden de a mă muta împreună cu ei. Mă gândeam la asta din cinci în cinci secunde şi ajunsesem la concluzia că era greşit. Era greşit că-mi doream să fac asta, Unii oameni se mută împreună după câţiva ani de relaţie, iar eu nu ştiam mai nimic despre Aîden.

Undeva în perioada care trecuse de la discuţia noastră din bucătărie, până în secunda aia în care stăteam în maşină, mă hotărâsem că eram dispusă să risc. Eram dispusă să încerc, chiar dacă la final m-aş fi ales cu inima frântă.

— **Blair?**

— Mh? l-am privit derutată.

— Te-am întrebat dacă vrei să ne întoarcem acasă.

Acasă.

— Nu. Sunt în regulă. Dacă vrei să mai găsim pe cineva, eu zic să intrăm.

— Mhm.

Mi-a furat cel mai rapid şi mai dulce sărut pe care îl primisem până atunci de la el, apoi a coborât din maşină.

*Poţi să faci asta, a oftat vocea mea interioară. Pot säße asta, pentru ca nu vreau să ntă trezesc peste câţiva ani şi să mă întreb *ce-ar fi fost dacă?". Pot măcar să încerc.*

— **Eşti sigură?**

Aiden îmi deschisese portiera şi stătea de partea cealaltă, cu mâinile întinse pe deasupra ei, M-am dezlipit de pe scaun şi am coborât, neputând sâ îmi iau mintea de la Em. Am tras aer în

piept, umindu-mă din loc. Aiden şi-a aşezat o mână pe după “®erii mei, luându-mă prin surprindere. Nu, cu siguranţă nu aveam să mă obişnuiesc vreodată cu atingerile sale. Încă nu

Scanned by

¡”P ci nu eram doar prieteni care se sărutau reuşisem si mi convin» ^ [)r]l, întrebarea lui copilărească, uneori, deşi Aiden a e ca şi mine. L-a zărit pe Ethan

Aiden nu era la ^ îndreptat spre masa la care stă- de cum am ml'*'„ simţit nevoia să o ia la goană şi mi-am tea. Pictoarek m ^ seri)e mai mult în cămin decât în „ i NU-l prea cunoşteam pe Ethan, dar am simţit un val de uşurare când am văzut-o pe)«lia stand la masă înconjura- ***U*** de doi tipi care semănau atât de tare cu ea, încat am p,eău. pus ci erau cei doi fraţi ai săi despre care îm. povestise. O tipa pe care n-am recunoscut-o stătea lângă unul dintre fraţii **Juliei** şi poate ci nici ea nu mă cunoştea pe mine, dar după zâmbetul larg pe care l-a afişat după ce l-a studiat din cap până în picioare pe Aiden, părea dispusă să îl cunoască măcar pe el.

M am încruntat spre Julia, întrebând-o din priviri cine era blonda. Mi-a răspuns cu o ridicare din umeri, la fel de paralelă ca şi mine.

— Vreau să stau lângă Blair, a zâmbit hotărâtă, ridicându-se dintre cei care încă nu eram sigură dacă erau fraţii săi.

— Greu aţi mai ajuns, l-am auzit pe Ethan.

Am simţit lipsa mânii lui Aiden imediat ce şi-a retras-o de pe umerii mei. M-a întors spre el, privindu-mă blând.

— Eşti sigură că nu vrei să mergem acasă?

începeam să îl cunosc cât de cât. în spatele glasului plin de subînţeles, se referea la reacţia mea ciudată în privinţa logodnei lui Em.

— Da, am zâmbit relaxată. Sunt în regulă.

Şi-a aşezat mâna pe obrazul meu stâng, arzându-mi pielea. Aiden on era incredibil de fierbinte, ori teribil de rece. Eram «*«Ui defeptul că amândoi ne aflam în picioare, lângă masă, *privlea*dmCerv f facă nişte mutăH_dar AU puteam să îmi mut asta. Am învhiH* ^ albaStru “ıtens ^ limpfide_lar el şha sâ facă. Puteamsă^faT—041’’1 Să dau Seama Ce ! nCeKa era să îl privJsaur,f * şi de *»■ Tot ce trebuia să ft= sărutat înnebunitor dHentTi“ ^ mă aflU *” Preaima lui‹ M‹3

— **încep să înţeles do ' U ' m ă fără aer- ce buzele lui Aiden atţ*rmtârziat atât, a zis Ethan în timp Aiden încă erau lipite de aie mele.**

Scanned by
CamScanner

Obrajii mi s-au înroşit în măsura în caro fac â asta şiîmi venea să, mi ascund juar a ras şi l-a mjurat pe Ethan.

— Stai jos.

Julia m-a tras de mână, obligându-mă să mă strecor pe canapea. A aşteptat răbdătoare până ce am trecut de partea cealaltă, apoi s-a aşezat şi ea. Simţeam privirea lui Aiden fixată asupra mea.

— Ce bei? i-am citit pe buze.

Eşti suficient de beata din cauza prezenţei hti. N-ai nevoie de alcool.

— Un Pepsi, i-am răspuns, sperând să înţeleagă.

A rânjit de parcă ştia de gândul meu referitor la alcool, apoi s-a îndreptat spre bar.

El e James, Julia a arătat spre brunetul din stânga, iar celălalt e Daniel. Sunt fraţii mei minunaţi, a zis ea ironică.

Am încercat să fiu serioasă. Julia îmi dăduse suficiente detalii despre comportamentul lor încât să nu mă pot abţine să nu râd.

— Eu sunt Blair.

Tipa cu care at spălat pahare? a întrebat-o Daniel pe Julia.

Am izbucnit în râs, mutându-mi privirea spre Julia.

— Tu pentru Aiden eşti tipa care nu e verişoara iui, iar eu sunt tipa cu care ai spălat pahare.

A început şi ea să râdă, apoi s-a întins peste masă, luându-şi băutura din faţa lui James.

— Şi, a şoptit Julia după ce s-a potolit, te-ai dus?

Ştiam că se referea la ideea mea nesăbuită de a mă duce acasă la fraţii Holden. Am clătinat din cap.

— Mă bucur, a răsuflat de parcă i s-a luat o greutate de pe umeri. Ţi-am zis că ar fi fost o idee teribilă.

— **Ştiu. Ethan era prins într-o discuţie cu blonda pe care nu mi-a prezentat-o nimeni. Nu părea prea interesat de conversaţie, aşa că poate o făcea doar pentru că mutările Juliei îl aduseseră pe** aceeaşi canapea cu ea. . .

— **Ce am pierdut? m-a atras bruneta înapo, m conversat*.**

— **Nu mare lucru, am rânjit.**

— **Nu mare lucru? a râs. Vrei să spui că i e marc sărutul ăla nu lucru? Ala era Aiden, nu? a clipit inocentă.**

Scanned by
CamScanner

— Mh? Ce? m-am prefăcut că habar nu aveam de5pre ce

„„A clătina, dezaprobator din cap, dar n-a avut «mp să-şi ex. prime mulţumirile. Aiden s-a întors de la bar cu două doze de Pepsi A înconjurat masa şi mi-a aşezat una in faţă, apoi când am crezut că urma să facă şi el nişte mutări la masă sau să stea pe canapeaua liberă, s-a strecurat lângă mine. Julia s-a mutat spre margine, afişând un rânjet de toată frumuseţea, iar eu m-am mutat câţiva centimetri, pentru că pe canapelele de Tau încap cam trei persoane supraponderale. Aiden s-a aşezat în modul ăla cu care începusem să mă familiarizez, aproape scurgându-se de pe canapea. Şi-a îndoit un picior peste celălalt, prinzându-şi glezna cu o mână. Pe cealaltă a aşezat-o pe piciorul meu cu un gest degajat, care m-a făcut să tresar. Toate gesturile lui mă făceau să tresar.

— Am fost acasă în weekend, a mormăit Julia în şoaptă.

— Poftim? m-am apropiat de ea, nesigură dacă am înţeles bine.

— Ziceam că am fost acasă, mi-a şoptit din nou.

A aruncat o privire pe furiş spre fraţii săi. Abia atunci mi-am dat seama că părea a fi certată cu ei sau oricum, mai supărată pe ei decât de obicei.

— Ce ţi-au făcut? am întrebat-o la fel de încet.

— Am ieşit cu un tip vineri şi ce crezi? Şi~au făcut amândoi apariţia la întâlnirea mea şi m-au obligat să mă urc în maşină şi să merg cu ei acasă, a zis nervoasă.

— **Doar îşi fac griji pentru tine.**

Mi-am amintit de modul lui Jethro de a fi şi o înţelegeam perfect. Era stresant Să ai un singur frate supra protector. Nu voiam Să îmi imaginez cum trebuia să fie Să ai doi.

— **Eu cred că sunt nebuni, a pufnit.**

— **Le dai prea multă importanţă, mi-am înclinat capul, atişând o expresie compătimitoare.**

fi J,m! iŞi•a da‹ o ,thii *peste* caP ^a că aveam dreptate. Mi-a® îşi făcuse* *•« ,fa t%e PePsi< ignorând golul din stomac care

IÎas“Lr aveam VOie Să gândesc >a Jethro' Pe zi. De DarVr“*610 C#re m‹a sfătuit Aiden să 1 le ‹C ?»a eă “untea mea începea să o ia razna, Aiden

Scanned by
CamScanner

4 ¡”cepul să îşi plimbe mâna pe coapsa mea alrS”â .
atenţia spro el. 'trăg³™Ju-mj toa-

* pi**tr**u de serios‹

Par dacă îţi creş^puterea.Tm^rzt^m^^un'^TtaTă ntotorubd”?' ^

'Ce_°83 fadCând»»*»*“P*rţiaie

Şi-a aprins ţigara, suflând fumul în sus.

— *Le* schimbi? a întrebat Daniel, deşi întrebarea mi se părea a fi mai mult retorică.

— Mhm, **a** mormăit Aiden. Şi ai nevoie de alt sistem de frânare, alte injectoare, suspensii. Nu mi se pare avantajos.

Am schimbat o privire nedumerită cu Julia. Habar n-aveam despre ce vorbeau ei, însă când mi-am rotit privirea din nou asupra lui Aiden, am văzut că blonda de lângă Ethan sorbea fiecare cuvânt pe care îl spunea el. Nu am fost niciodată o fire geloasă, dar faptul câ îmi doream sâ îi spun să-şi vadă de treaba ei m-a făcut să cred că poate gelozia începea să se manifeste şi la mine.

Aiden şi-a retras mâna de pe coapsa mea, mutând-o pe spate. Vârfurile degetelor sale se plimbau cu naturaleţe pe coloana mea, deşi încă părea absorbit de discuţia pe care o avea cu fraţii Juliei.

— Mi-e foame, am mormăit spre Julia, lăsându-mi capul pe umărul lui Aiden.

— Eu sunt plină. Ăştia doi s-au gândit câ am nevoie de trei mese pe zi şi mă scot cu rândul în oraş ca să se asigure că mănânc.

— Ai zis că ţi-e foame? m-a întrebat Aiden.

M-a lipit de el, înconjurându-mi umerii cu braţul. Mi-am dat capul pe spate şi am închis ochii, uitând să îi răspund. Parcă plecasem de acasă cu gândul la mâncare, însă nu eram c iar

vocea din interiorul meu. *Tocmai* te-«, *referit >*

apartamentul *lui Aiden* «/■*”£poate voiam „ aparta-
venea să ndl” dm
ffientul lui Aiden să devină *acasa,* ddar nu aveam chefsămăiau

•a **«artă** cu vocea subconştientului meu, care mar mult «g 343

Scanned by
CamScanner

. motive diferite pentru **«re** n-ar **fj**

ar fi g*« «*« P$^{Utin}_{p}$iu care n-ar fi trebuit să mă mu, cu $_{el}$.

nebuit să fac ^{asM}'
. iubito?

_ Mh?
__ Ţi-e foame? $_{să\ îm}$i deschid ochii.

Mu prea tare, am z ^

— Cum Vine asta? a ras i _ expirând

fumul. M-am

L-am simţit trăgan $_{j\ ă\ O}$bosită, deşi dormisem

cuibărit şi
tare m
stmun

T Mămai gândesc, i-am răspuns.

— **Ti-e somn? am auzit vocea Juliéi.**

Am zâmbit larg. Aveam în jurul meu oamen. cărora e păsa de mine si oricât încercam să îmi amintesc cum s-a mtamplat asta. nu reuşeam. Când am început facultatea, am devenit prietenă cu Em pentru că era colega mea de cameră, apoi l-am cu- noscut pe Arden pentru că era prietenul lui Zeke. Iar acum nu mă aflam în prezenţa niciunuia dintre ei şi mă simţeam mai în largul meu decât oricând,

— Mhm, am mormăit.

Aiden revenise la discuţia despre maşini, dar nu mă puteam concentra pe ceea ce spunea. Timpanele mele nu distingeau decât sunetul vocii joase, uşor răguşite, iar asta se părea că era de ajuns ca să mă calmeze. Cum Dumnezeu ajunsesem în starea aia? Am stat aşa o perioadă, răspunzând din când în când la întrebările Juliéi, apoi când nevoia de a merge la toaletă devenea din ce în ce mai persistentă, mi-am deschis ochii şi am încercat să ma strecor de lângă Aiden.

— Mai vrei să bei ceva?

Am clătinat din cap, apoi am şoptit făcându-l să iz bucnească în râs. Şi-a ferit picioarele, făcându-mi loc să ies.

în lZr™ $^{Pep,I\cdot 3}$ S,Tigat ,ulia în urma mra_
« din nou de decizia HtiEm “k”“^{3}' “T
gâtură cu Zeke Fm $_{J}$ ^{Gn}Jile mele nu aveau neapărat le
personal mi se oÎ ^{CU} Un mai mare decât mine' *** rească. Ce-ar fi urmat?^^
T* ***** devreme ca să se căsătO'
Nu toata lumea $ănde<;tfr
$_{v}$ a mârâit vocea interioară-

J

Scanned by
CamScanner

A,,, .Iritau., da, lt" orjm Je ***bea.*** 1 cabm se camgră-

L'inci numiLv mai lÂryin m k,iv? ki ni »Linul jn seamă. ' ^ barı

aşte**P**tând să mâ

Salut, am auzit o voce cunoscută in »n 8 • • am simţii o atingere pe spate. * Şl tim ^ în Care

Cefad[1]^'' '*.PU™ lUi ArdCnı rotindu-mâspreeL A zâmbi, larg, fără ,* işiretragă mjn≠ de ^ ^ ca nu em suhcient ci mă atingea, a inceputsâ işi mişte mâna eu un gest care semăna teribil de tare cu o mângâiere. Am înghiţit tn sec. Simţurile mi-au luat-o razna şi aveam din nou una din acele presimţiri ciudate. Trebuia să mă distanţez de Arden şi asta cât mai repede. Am făcut un pas în laterală, începând să bat nervoasă cu unghiile pe tejghea. Unde era barmanul ăla şi ce naiba făcea?

Ai mei au fost dezamăgiţi că n-ai mai mers cu mine, mi-a zis degajat, aşezându-şi o mână pe după umerii mei.

— Arden, ce naiba faci? am mârâit la el.

Orice explicaţie avea să-mi ofere, n-a avut timp să o facă. Aiden a apărut în spatele lui şi i-a îndepărtat mâna de pe mine. M-am dat un pas în spate, ferindu-mă din calea lui.

Nu te băga îîi asta!

în următoarele secunde, Arden era aplecat deasupra barului, imobilizat de fratele lui care îi răsucise mâna la spate şi îl ţinea pe loc, cu degetele în jurul gâtului său. Totul s-a petrecut atât de **repede.** M-am înjurat în gând pentru prostia mea. Ar fi trebuit să îi dau o palmă lui Arden ca să îl fac să înţeleagă să stea **la distanţă de** mine. Furia mea nici nu se compara cu cea a lui Aiden. Faţa îi era din nou inexpresivă, dar avea o sclipire nebună in privire şi nu era cea cu care mă privea pe nune.

— Ţine-ti mâinile departe de ea.

Arden a mormăit ceva, darn-amînţeles^ctce^pus.a^

s-a rotit brusc şi s-a năpustit asupra lui t en izbit în perete.

— încetaţi! am strigat.

¡,ur.l in maxilar lui Aiden, făcându-j Arden i-a to'„„[1] <> "v Alden l-a lovit la rândul lui, in. singeie*«-' tâşneas^'» ^ J|s|al)ia considerabilă.

dcpărtându-l pe Ar0'11 in|(e dinţi. Chiar vrei să faci asta?

Fii serios, a mar 1J _jro nctmna în priviri. După cum ară- **Arden** avea aceeaşi ^ ir[|ui urm(,i era mai bine să ter-

ta, da, voia să lacă asta ^ ^ penlru lotdeauna. Poate dacă se în^cu ura constantă pe care şi-o purtau unu.

"'‹U"u vrei s, faci asta. a clSHnat Aiden din cap în timp ce-şi

SteXLTa Înorat averlfsmentul lui şi a sărit din nou la el. Aiden s-a ferit câţiva centimetri, lovindu-l în abdomen. Arden s-a clătinat pe picioare, s-a împiedicat de scaunul din spatele tui, apoi **a căzut.**

34
5

Scanned by
CamScanner

— Nu te băga, am recunoscut vocea Juliei.

M-a prins de mână, încercând să mă ţină în loc. M-am înşelat. Nu era o idee bună ca cei doi să se bată, pentru că eu nu puteam îndura să privesc şi să îl văd sângerând pe Aiden. Mă simţeam de parcă eu eram cea lovită. Probabil durerea era cauzată de dragostea pe care i-o purtam. Fizic, nu mă durea nimic.

M-am smucit din mâna ei cu o mişcare bruscă şi aproape am alergat spre cei doi. Momentul în care m-am băgat între ei doi s-a sincronizat cu cel în care Arden s-a ridicat de jos, avântân- du-se din nou în direcţia lui Aiden. L-am auzit mârâind de undeva de la distanţă, din spatele meu, anticipând ce urma să se întâmple, spre deosebire de mine, căreia mi s-a tăiat respiraţia mtr-o secundă. Aiden a încercat totuşi să mă ferească. Buzele mi s-au deschis, iar plămânii au început să cerşească aerul pe **care eu nu puteam să îl inhalez 52^ N”-‘ **«. *Aspiră celor* din bar. Asta fo[83]∗atrigâncl **P[ro]babil privirile tuturor** Nu era **chiar** ar ^ ^ [o]U ne privea de[ja] toata iumea [mea] **nu simţise lovitu[5∗1∗1]^11 ne^edc^re” vocea din mintea dea cu părerea de^ ^ [C] F a [redusă] tăcere. Continua să Instinctiv, mi-am înr ^[rcâ mă] puteam concentra asupra ei- [U›COn)Urat stn]macul cu braţele. M-am dez-**

Scanned by
CamScanner

chilibral şi m-ani prăbuşii r™

m-am străduit să caut un punct delpriHn ^ măCar

— Iisuse! a exclamat Arden.

Am închis ochii.

Ai cuvântul meu că eşti mort, a mârâit Aiden. Respiră mi-a spus cu o voce mult mai blândă.

Mi-a ferit la o parte părul care mi se răsfirase pe faţă, apoi m-a prms de mană. L-am prins cu putere, încercând în acelaşi timp să respir. Am gemut, incapabilă să îmi deschid ochii. Am simţit atingerea unei mâini pe piciorul meu, dar nu mă ajuta cu nimic.

— la-ţi mâna de pe ea!

L-am strâns pe Aiden mai tare de mână. Glasul îi aparţinea şi, după schimbarea bruscă de ton, însemna că Arden era cel care stătea la picioarele mele. L-am strâns cât de tare am putut, sperând să nu plece de lângă mine.

— Iubito, poţi să respiri?

Nunumi.

Mhm.

Mi-am deschis ochii, căutându-i pe ai lui Aiden. între timp se aşezase în genunchi lângă mine, iar sclipirea aia furioasă îi dispăruse din privire. Am inhalat adânc, nevenindu-mi să cred că de data asta aerul chiar reuşise să ajungă in plămânii mei. Aiden şi-a trecut o mână pe după spatele meu, iar pe cealaltă pe sub genunchi, ridicându-mă de pe podea. Aveam impresia că lovitura lui Arden a repoziţionat nişte organe în interiorul meu. Mi-am lăsat capul pe pieptul lui, neputând să mă mişc mai deloc. Făcea mari eforturi să îşi controleze furia. Mă simţeam de parcă stăteam cu capul pe ciment. Cineva a tras una din canapele, apoi Aiden m-a aşezat cu o mişcare blândă.

— Blair, eşti bine? Poţi respira?

M-am uitat la Julia printre gene şi am încuviinţat, deşi nu eram bine şi nici nu puteam respira.

— Ai grijă de ea două nunute.

Vocea scoasă din sărite a lui Aiden m-a trezit la realitate. Riscând să-mi folosesc puţinul aer pe care am reuşit să îl inhalez, m-am întins spre el şi l-am prins de mână. Era al naibii de rece. M-a privit dezaprobator, înţelegând că îl rugam să îl lase Pe Arden în pace.

J
Scanned by CamScanner

— Te rog, am şoptit

Nu respiram destul de mult ca să îi spun că eram bin$_{G}$ nu era nevoie să sară din nou unul la altul. Mă rugam doar ^ Arden să nu-mi ti fracturat ceva. Ca

Şi-a trecut o mână prin păr. Arăta de parcă în interiorul **1** se ducea o luptă: să rămână cu mine sau să se ducă după Ard ^{UI} pe care nici măcar nu-l mai zăream prin preajmă. 6ll/

J

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 25

AIDEN

îmi simţeam furia ca pe un element chimic exploziv. Oscilam între a intra în maşină şi a mă întoarce în bar. Mi-am aprins o ţigară, trântindu-mă pe scările din faţă de la Tau. Aveam două opţiuni şi nu mă puteam decide asupra nici uneia. Prima ar fi fost să mă duc şi să-mi vâr pumnul în faţa Jui Arden, iar a doua însemna să mă întorc la Blair. Iar eu nu făceam niciunul dintre lucrurile astea. Mă uitam ca un idiot cum fumul pe care îl scoteam dispărea încetul cu încetul.

Eram prea nervos ca să mă duc după Arden sau să dau ochii cu Blair.

— Calmează-te naibii şi du-te înapoi! l-am auzit pe Ethon.

Calm, pe naiba!

Eram oricum, numai nu calm. M-am simţit de parcă cineva m-a lăsat fără aer atunci când am văzut-o pe Blair lovită.

Ethan s-a aşezat lângă mine pe scări.

— Dă-mi o ţigară, m-a rugat.

Am scos pachetul de ţigări din geacă şi i l-am întins.

— Ce vrei? l-am întrebat pe un ton lipsit de interes.

— Ce ai de gând să faci? Te duci după Arden şi o laşi pe Blair aici?

Blair m-a implorat din priviri să rămân pe loc şi nu îmi puteam scoate din minte ochii ei.

— Nu fac nimic, nu vezi?

— Mda, văd asta. Du-te înapoi, mi-a spus, aprinzându-şi ţigara.

Scanned by
CamScanner

orc Ktlian, dându-i de înţeles că Pe m

A*cWn.₁din«P*l«icnjcljeti. ,em_

d Să pl^ * mont nu

aveam dcg „ • am oftat.

_ Simt nevoia

– *Nu fi idiot!*

Ethan s-a ridicai *şi* a intrat în *bar,* **lăsându-mâ** singu

ut nevoie de vreo zece minute ca să-mi *potolesc toată* ^

avul ne" .; at d; **pe scări şi mi-ai târşâit picioarele în** ,'i în

apdim-am i

bar. Blair stătea jos, ţinându-şifaţa.npalme. Candam

aj uns «ne de ea lulia s-a **lăsat** pe vine **în faţa** canapelei şi i- a spus ceva Blair a clătinat din cap, apoi şi-a ridicat capul, aruncându-i o privire nemulţumită. Bruneta a oftat ş. s-a ridicat, **rotindu-se** spre mine M-am încruntat, **neîn** ţelegând **pn** virea ei ucigătoare.

— E numai vina ta, a mârâit nervoasă.

Am înghiţit în sec. Aveam nervii întinşi la maxim şi nu voiam să-mi îndrept furia în direcţia ei. Am tăcut din gură.

— Dă-mi cheile, a continuat, având aceeaşi privire furioasă.

— Pentru?

Mi-am întors privirea spre Blair, fără să o mai aud pe brunetă. Am făcut un pas în faţă, coborându-mă la nivelul ei. Mi-am aşezat palmele pe genunchii săi. Blair m-a prins de ambele mâini de parcă era hotărâtă să nu-mi mai dea drumul niciodată.

— Crezi că ar trebui sa o ducem la spital? a întrebat Julia.

Ochii lui Blair s-au mărit, privindu-mă cu groază. Dacă bruneta avea impresia că am fi reuşit să o ducem undeva pe Blair, împotriva dorinţei sale, se înşela amarnic. Am privit-o blând, asigurând-o că nu o ducea nimeni la spital.

— Eşti mai bine? am folosit cel mai calm ton de care eram în stare, având în vedere că tot ce-mi doream era să mă duc după Arden, care se evaporase ca printr-o minune.

— **Da.**

A încercat să zâmbească, dar chiar şi aşa, nu m-a convins.

— Atunci dă-mi cheile ca să pot să o duc odată la cămin.

Am închis **ochii** o fracţiune **de secundă.** Ultimul lucru **de** care

am nevoie era bruneta furioasă care ţipa la mine.

Z *AT* nerVoSı **00** beatı ⁎rain SpUS_ Pot să conduc.

vfa **CondU! Sıa răSHt la E ™ a ta!**

Vma mea, vina lui Arden, vina.,,

M

Scanned by
CamScanner

Rahat! Ce conta a cui era vina? Eram disnn. .a ■ u asupra mea daci asta ar fi ajuta, pe cineva. Era vtaa mei dTn moment cc lovitura era menită pentru mine. Eram impulsiv şi ,loveam să mă învăţ nunte niciodată.

Blair a clipi, încet, apoi şi-a închis ochii cu totul. Strânsoarea d.n jurul degetelor mele a deveni, mai apăsată. Blair era convinsă să mă ţină în ioc.

_ Suni bine, mi-a şoptit cu ochii închişi. Probabil in zece minute o să fiu ca nouă.

— Crezi că pod să mergi? a întrebat-o bruneta. Nu pot să cred! Mi-am oprit fraţii şi pe Ethan să nu se bage şi tocmai pe tine nu te-am putut opri, a continuat.

Blair a gemut, dar nu mi-am dat seama dacă din cauza durerii sau dacă bruneta o enerva la fel de tare ca şi pe mine.

— Ai de gând să faci ceva? mi s-a adresat.

Dacă aveam de gând să fac ceva? Mi-am ridicat privirea spre ea, arcuindu-mi o sprânceană. Aveam de gând să-l nenorocesc pe cretinul de frate-miu. Asta aveam de gând să fac, dar de ce i-aş fi dat explicaţii ei? Mie îmi era greu şi să îi dau explicaţii lui Blair, iar pe ea o iubeam.

Ce rahat am gândii ?

— Femeie, taci odată din gură, am rugat-o pe un ton încă suficient de calm încât să nu fie amenințător.

— Sau ce? O să sari şi la mine la bătaie?

M-am ridicat la nivelul ei. Blair mi-a eliberat una dintre mâini, dar nu avea de gând să renunţe şi la cealaltă.

— Nu mă provoca, am mârâit la ea, al naibii de nervos.

l-am aruncat cea mai rece privire de care eram in stare. Nu dădusem niciodată într-o femeie, dar dacă aş mai fi. stat mult timp in preajma ei, aş fi început să iau posibilitatea în calcul S-a uitat la mine speriată, crezând că aveam de gând să mă iau de ea, apoi şi-a ridicat mâna, îndreptând-o spre obrazul meu.

Am blocat-o, prinzând-o de încheietură, înainte sâ se apro Pie prea tare de mine.

— **Ce crezi că faci?**

Şi-a **smucit** mâna din prinsoarea mea, pufnind nervoasă pe nări. Ethan a prins-o de braţ şi a ferit-o din calea mea. s ş s-a făcut liniţte.

4 . u cămin? «ni întrebat-o pe Blair când m , Vn" 10 *T*

Scanned by
CamScanner

mânâ încercând sâ se ridice.

^ Vreau sMnâ d«* ‘,casi‘‘ “mbi‘ Câ‘ de lar<? Puh*

^ r^nu Însemn» i» cămin ,i până şi eu îmi dădeam seama de asta Blair a vorbit, ho.ărându-se într-un f,nai să-mi răspun. dă la întrebarea cam mă slresa de ceva timp. Nu-mi dădeam seama ilaCă fusese o deci zic bună să h spun să se mute cu mi*e, dar era ceea ce îmi doream. Speram doar ca asta să nu o pună din nou pe fugă. Nu era chiar atât de diferită de mine. Se pârea că amândoi ne pricepeam de minune să ne îndepărtăm, chiar dacă din motive diferite. Am înghiţit în sec, apoi am încuviinţat Pe moment, mi-am luat mintea de ta Arden. Am încercat chiar şi să zâmbesc cu un colţ al buzelor, bazându-mă pe faptul că asta ar fi derutat-o pe Blair.

— Mă descurc, mi-a zis când am vrut să o ajut să se ridice. N-am nimic. V-aţi agitat pentru nimic.

Mi-am arcuit o sprânceană şi am tras-o lângă mine. încă nu văzuse nimic şi nici nu avea să o facă.

— N-aş zice că un pumn e chiar nimic.

— Un pumn? a pufnit ea. N-a fost nimic, Aiden.

Drăguţă încercare, iubito. Drăguţă încercare.

— Mda. N-a fost nimic.

Mi-am potrivit pasul după al ei, urmând-o spre ieşire.

Ai văzut-o pe Juîia? m-a întrebat în timp ce îi deschideam portiera.

Nu, nu o mai văzusem pe brunetă de când Ethan o luase din calea mea.

- Nu.

Am înconjurat maşina şi am urcat la volan, deşi tânjeam după o ţigară.

Sigur eşti bine? am întrebat-o din nou.

scuKtlT ^ SPUS/ Se Părea inutil_ Mai bine m_aş într-adpvl CUt ^ ^Ur*‘ Poate bfuneta avea dreptate şi era

Arden la dLtanţă faţă de^ „A” nU ^ “ Să “ 1
la căldură si am i f ^ • Pornit motorul, am dat drumul
că, aşa că si-a înt Parcare. Blair n-avea chef să vorbeas-
ors pnvirea spre geam. l-am aruncat o privire
în w.«*. îm. doream să îi pot citi gândurile. Poate nici măcar nu aveam nevote do ab.htatea asta în majoritatea timpul” dădeam seama la ce se gândea Blair, dar **uneori** aveam neT- |e llc confirmări?.

in acel moment, îmi făcea impresia că se gândea la Arden ^

Scanned by
CamScanner

chiar îmi doream să mă înşel. Fierbeam de nervi în interior Şi ultimul lucru pe care îl voiam era să mă cert cu ea, aşa că am ticul ce Făceam de obicei în preajma ei. Am lăsat de la mine.

Până când am ajuns ia apartament, niciunul dintre noi nu a vorbit. Am parcat în faţa blocului şi am coborât mai nervos decât înainte. Tăcerea ei mă omora. Pur şi simplu mă omora naibii Faptul că nu vorbea. Şi eu făceam asta, dar să o privesc pe ea încruntându-se, fără să spună nimic, mă scotea din sărite.

Am urmat-o în tăcere până în apartament. Iar trecea prin- tr-o schimbare bruscă de dispoziţie. M-am dus în bucătărie şi mi-am făcut o cafea. M-am trântit pe scaun, aprinzându-mi o ţigară. O bucată am auzit apa de la duş curgând, apoi în apartament s-a lăsat liniştea.

— Ce faci? m-a întrebat după aproape jumătate de oră, intrând în bucătărie.

Am ridicat din umeri. Nu m-am uitat la ea, ci am rămas cu privirea fixată pe magneţii de pe frigider. Nu-rru aminteam să-i fi pus eu acolo. Poate erau acolo de la bun început, încă dinainte să mă mut în apartament

Chiar le gândeşti la magneţii de pe frigider?

Preferam să mă întreb de unde apăruseră magneţii acolo, de cât să mă întreb dacă Blair simţea ceva pentru Arden.

— Aiden? a şoptit precaută.

Mi-am încleştat maxilarul. Folosea din nou tonul ăla, de parcă se temea că aş fi putut răbufni în faţa ei. Asta nu avea să se întâmple şi era singura [illegible] -

— Da?

— Eşti bine?

.

A străbătut bucătăria şi a rămas în picioare, în spatele meu. Mâinile sale au început să-mi frământe umerii- Atingerea ei m tnult mă încorda decât mă relaxa. M-am scurs pe scaun şi mi dat capul pe spate, privind-o.

— Mhm.

Scanned by
CamScanner

* încetezi, a zis cu privirea fixată în a mea. itat. alunecat de pe umerii mei, spre piept. Mi-

Trebuie să încetezi, a

M-am încrur

Mâinile i-au

arcuit o sprânceană, întrebându-mă ce naiba făcea. Dacă plănuia să îmi distragă atenția, nu mai avea chiar atât de mult până acolo. Am prins-o de încheieturi și am tras-o în brațele mele. S-a bosumflat pentru o secundă, apoi s-a așezat mai confortabil. De

ce nu-şi acoperea niciodată picioarele şi le tot bâţâia dez r ^ prin faţa mea?

Cât autocontrol credea că deţin?

Cu ce? am întrebat-o.

— Să mai rezolvi lucrurile în modul ăsta impulsiv. Ai de gând să te iei la bătaie cu Arden de fiecare dată când vă aflaţi în aceeaşi încăpere? Nu crezi că e cazul să vorbiţi despre... nu ştiu, a oftat, orice aveţi de vorbit.

Am stins ţigara în scrumiera din spatele ei, apoi mi-am lăsat capul pe spate.

— Am de gând să mă bat cu Arden ori de câte ori o să pună mâna pe tine, am încercat să îi răspund calm.

Blair s-a întins şi mi-a cuprins obrajii în mâini, obligându-mă să mă uit la ea.

— Serios, Aiden. Asta încercam să-ţi spun. Ar fi mai bine pentru toată lumea dacă voi doi pur şi simplu aţi rezolva odată toată chestia asta.

— Care chestie? am făcut pe neştiutorul, fără să îmi dau seama că îi ofeream şansa să mă întrebe ce s-a întâmplat, de fapt, între mine şi Arden.

- Chiar aşa, Aiden. Care chestie?

— Nu în seara asta*

iubito.

I-am zâmbit ceva mai calm. Cumva furia mi se mai diminuase între timp, dar nu dispăruse cu totul.

— Îmi pare rău, a oftat Blair.

— Eu ştiu că mie îmi pare rău, i-am zâmbit. Ţie pentru ce-ţi pare rău?

— Ţie pentru ce-ţi pare rău? m-a întrebat serioasă.

— Julia avea dreptate. E vina mea. Dacă nu aş fi impulsiv şi nu aş fi sărit la Arden, nu aş fi fi lovit, M-arn întins şi am luat Pe masă. pachetul de ţigări de Mi-am scos o ţigară, dar n-am aprins-o.

Scanned by
CamScanner

LV«I>e,ti atât de indispus? Ai impresia ci a fosl vina ta' Nu am impresia, am asigurat-o, învârtind ţigara Între de- gete. A fost vinn mea.

—- Niij n-a fost, n clătinat din cap.

$-a strecurat braţele pe după mine, îngropându-şi faţa în scobitura gâtului meu. Aveam impresia că ori de câte ori lucrurile deviau de la normalitate, Blair tindea să se ascundă acolo.

— E vina mea. Ar fi trebuit să-i spun să stea departe de mine.

Discuţia cu e *viitii niss, e vina ta,* n-avea să ducă nicăieri, iar pe mine încă mă stresa gândul că Blair simţea ceva pentru Arden. Gând care nici nu eram sigur de unde a răsărit. Nu-mi aminteam să îmi fi pus şi înainte problema asta. Cu riscul de a fi lovit, am întTebat-o:

— Simţi ceva pentru frate-miu, Blair?

— Poftim?

Şi-a retras faţa, retrăgându-şi totodată şi mâinile din jurul meu. S-a încruntat, apoi şi-a arcuit o sprânceană. A clipit des, derutată de întrebarea mea. Mă simţeam ca un cretin să o întreb asta, dar trebuia să ştiu.

Nu făceam nimic altceva decât să caut o explicaţie pentru comportamentul ei. Blair mi-a cerut siguranţă şi, ca să îi arăt că eram dispus să încerc să îi ofer asta – orice naiba ar fi însemnat asta – pentru că încă nu-mi dădusem seama, i-am cerut să se mute cu mine. Ea nu mi-a dat niciun răspuns. Nici da, nici nu, aşa că eu ce trebuia să înţeleg din asta? în plus, încă nu uitasem de faptul că în lipsa mea aproape a mers cu Arden acasă la noi. Nu că aia ar mai fi fost casa mea, dar cum puteam să îi spun altfel? Casa lui Crystal? Casa lui William?

Raimt |

— De unde ţi-a venit ideea asta genială? m-a întrebat pe un ton ironic.

— Nu ştiu, Blair.

— Nu ştii, pe naiba!

S-a enervat într-o clipă şi a dat să se ridice din braţele mele. l-am înconjurat talia cu o mână, ţinând-o în loc. De data asta nu [er]am dispus sâ o las să se eschiveze atât de uşor de la discuţie.

— Am impresia că de fiecare dată când nu eşti cu mine, eşti [c]u Arden.

Scanned
by

h...slumâri'^priv“iu,ioasi» probab,,in»li^
Ochii 1S-.IU"' rățevaori.
,, mă om»tâsc de,a u-ai vărsai furia asupra lu. Arden, a
... Doar Pent™Î sățecerţi cu mine. nu înseamnă căiret,ul am zis
exasperat, insistând pe fieca

_ Nu mă cert cu ^ int(?legi **într•0** zi că singura re **cuvânt** in parte- ru» se certăi eşh hu

^Îada.UochH peste cap- N-am rugat pe nimeni penlrq „ nată viata mea, dar tot ce aveam nevo.e era ca Blair !?S răspundă la întrebare şi aveam impresia că de data asta

0C feîTen™S^odau ta oparte şi să plec de acolo, inainte ca ea să îşi iasă cu totul din sărite si eu să mă enervez din nou.

Nu vreau să fiu cu Arden, a oftat. Nu vreau să fiu cu alt-cineva în afară de tine, Aiden. Ce ai? Eşti plin de idei din astea inspirate, sau doar în mijlocul nopţii, după ce îţi ieşi din sărite?

— Cred că doar în mijlocul nopţii, am zâmbit pe o laterală.

_ Ascultă, Aiden. Nu-i nimic între mine şi Arden, iar singurul care nu pare să înţeleagă asta, e chiar el. Ştiu că, de fapt, e vina mea pentru ce s-a întâmplat în seara asta şi că ar fi trebuit să plec de acolo.

— Nu-i vina ta, i-am spus pentru a nu ştiu câta oară. N-o să-mi cer scuze pentru că l-am lovit.

— N-am nevoie să îţi ceri scuze. Nu despre asta e vorba,

— Atunci, despre ce-i vorba?

— Despre faptul că aparent nu poţi să ieşi din apartament şi să te întorci, fără să te baţi cu cineva.

Minunat. Acum nu mai era vorba despre Arden, ci era vorba despre mine. îmi venea să-mi pun mâinile în cap. în loc de asta, mi-am aprins ţigara pe care o învârteam de câteva minute bune între degete.

M-am încruntat. încotro avea să ducă discuţia aia? ton defensiv ^Parent nu pot să fac asta, i-am răspuns pe un

de-a lunirTnT³ ^1 S^ească apărarea pe care am construit-o să o întăresc l^loc ^ ^ tOtodată tol ea era cea care mă făC6a

N-Ain vrut să suiw aşa. îmi pierdeam şi ultima fărâmă de răbdare pe care o mai jveani. /bura pe fereastră, ndată cu gândurile mele raţionale.

Mă duc să-mi cumpăr ţigări.

Si-,i întors privirea spre pachetul de ţigări care zăcea pe masă.

Scanned by

- fi gol, am zis soc.

Şi-a **arcuit** o sprânceană de parcă mă întreba **mu serios?** Şi l-a **luat** de pe masă. Probabil şi inteligenţa mea zburase pe fereastră.

- Atunci mă duc să iau o gură de aer, mi-am ridicat palmele, bătând în retragere.

Blair mi-a căutat privirea, apoi a făcut ceva la care nu m-am aşteptat deloc. Şi-a aşezat mâinile pe umerii mei, împingân- du-mă uşor în spate. Şi-a ridicat privirea spre mine, lipindu-şi buzele cu blândeţe de ale mele. Prins complet cu garda jos, am ezitat o secundă. Mâinile ei mi-au înconjurat gâtul şi s-a lipit complet de mine. M-am dezmeticit, convins că ăsta era modul ei de a încerca ori să-mi demonstreze că nu se mai certa cu mine, ori că nu mă lăsa să plec nicăieri. Am început să-mi plimb mâinile pe coapsele ei dezgolite şi fierbinţi. Buzele ei s-au deschis, lăsându-mă să-mi strecor limba printre ele. Gustul ei dulce mi-a invadat gura, înnebunindu-mi simţurile. M-a tras mai **aproape** de ea, strecurându-şî mâinile in părul meu.

— **Iubito, am şoptit cu respiraţia sacadată, retrăgându-mă câţiva centimetri înapoi.**

Sclipirea din ochii ei m-a dat şt mai tare peste cap. Blair trecea de la o stare la alta, incredibil de repede. Dacă până în urmă cu câteva minute era pregătită să ţipe la mine, acum mă privea hotărâtă. Ţinea totul în ea, iar când decidea că era cazul să împartă cu mine, o făcea cu totul. Nu mai făcusem sex de o bună bucată, o perioadă care cu siguranţă îmi depăşea toate recordurile personale de până atunci. Iar dacă mai stăteam acolo, cu Biair în braţele mele, i-aş fi pus capăt şi nu mi se părea neapărat că ăla ar fi fost cel mai potrivit moment. Aproape ne certam Şi eu încă nu eram calm pe deplin.

Mi-am coborât privirea, iar toată furia care până atunci ªproape s-a risipit, s-a adunat la loc, Blair avea tricou ridicat Până aproape de sâni, iar acum mă uitam la vânătaia care i

- A tresărit când mi-am trecut vârful -"^^ritmas nemişcată.

Scanned by
CamScanner

degetelor peste ea, aj ^ ^ ^ Je nişte aer> am rostj, ca,m

Acum !!·"[1]Uratele mele. Părea nesigură şi nu-mi dădean»

„ [Ai]?r ~,e mi-a şoptit numele aproape că m-a convins să rămân

Aproape M-ani ridica, de pe scaun, oprindu-mă în

fata ei. . .

— E târziu, iubito, la şi dormi.

[A] încuviinţat. Înţelegând că, de fapt, i. spuneam să nu mă aştepte pentru că habar n-aveam când urma să mă mtorc. Am sărutat-o pe frunte, mi-am luat bricheta şi ţigările şi am ieşit din apartament. N-aveam răbdarea necesară să aştept liftul, aşa că am luat-o pe scări. îmi doream să ştiu o modalitate prin care să-mi scot din minte imaginea aia, dar nu ştiam cum.

Mă pregăteam să intru în maşină, când am auzit pe cineva strigându-mi numele. M-am încruntat instantaneu. Vocea îmi suna mult prea familiară ca să o pot ignora.

Cred că-H baţi joc de mine!

M-am rotit, sprijinindu-mă de maşină. Arden se îndrepta spre mine cu paşi lenţi care doar mă scoteau şi mai tare din sărite.

— Ce dracu' cauţi aici?

Mi-am scos o ţigară din pachet. Trebuia să îmi găsesc ceva care să-mi ţină mâinile ocupate şi care să mă împiedice să-l lovesc. Am început să mă joc cu bricheta.

Ce face Blair? a vrut să ştie.

Am pufnit. Cu siguranţă era nebun dacă aveam impresia că halând adânci ^ Să ^ loVesc Am ochii»in"

Nu face asta. Nu fi tâmpit. Nu face asta.

meu a intarm conTittfT'T dUS COtUl Spate» apo« Pumnul ^ şters sângele cu dosul

oUpă "

rea şi făcut doi nasi * „m"3

[straful]g[e]rat cu pnvi-

mâ feresc din calea n[6] ^*ic«m^car n-am încercat să

Când ani Vrui ^[U]/T[UlUi] Pe care ^ văzut venind spre '10[Vesc] ^poi, Arden s-a ferit şi am ratat

S-a întors, dând să plece, apoi ceva]-a făcut să se răzgân-dească. S-a întors brusc, cotul lui intrând în contact cu maxilarul

Scanned by
CamScanner

meu. Mi-am încleştat dinţii, trecând cu vederea peste durerea surdă pe care o simţeam, l-am mai dat un pumn înainte ca Ar den să-şi strecoare braţele în jurul meu şi să ne trântească pe amândoi la pământ. Am aterizat sub el, dar asta n-a părut să fie în avantajul lui. l-am blocat lovitura la timp, lovîndu-l din nou în maxilar. L-am împins şi am reuşit să mă strecor de sub el, ridicându-mă în picioare. Arden s-a clătinat, apoi s-a ridicat. Aveam de gând să-l prind şi să-i izbesc faţa de genunchiul meu, dar Arden şi-a ridicat palmele În sus, bătând în retragere.

Am scuipat tot sângele care mi se adunase în gură, apoi [ni-am şters buzele cu dosul palmei. Gustul pe care îl aveam în gură mi-a provocat o grimasă. Nu aveam de gând să dau în cineva care nici măcar n-ar fi încercat să se apere.

— Una a fost pentru Blair, a zis după ce a scuipat- Restul pentru ce-au fost?

Am ridicat din umeri.

— Hai să zic că una a fost pentru Abigail, ¡-am răspuns. Restul?

Arden a ridicat la rândul lui din umeri. îmi sângera buza de jos şi aveam impresia că-mi curgea şi sânge din nas. Obosit, sătul şi mult mai calm decât înainte, m-am aşezat pe ciment, sprijinit cu spatele de portiera maşinii. Arden s-a aşezat lângă mine.

Mi-am suflecat mânecile de la geacă, apoi am aprins o ţigară. Nu prea voiam să mă gândesc la reacţia lui Blair când urma să dau ochii cu ea. Puteam doar să mă rog să doarmă şi să nu trebuiască să dau ochii cu ea decât dimineaţă.

Am întins pachetul de ţigări spre Arden.

— Nu, mersi.

Şi-a dat capul pe spate, oftând zgomotos. Mi-am ridicat genunchii, sprijinindu-mi mâinile de ei. Nu mă simţeam mai bine. Deloc. Puteam să mă trântesc cu Arden până dimineaţă, tot nu m'aş fi simţit mai bine.

îmi pare rău pentru ce s-a întâmplat.

M-am încruntat, nevenindu-mi să cred că Arden chiar a rostit asta. Poate dacă vorbeam cu el, m-aş fi simţit mai bine.

Mda. şi mie.

Am nas adânc Hm iraica? a râs el.

_ ştii cir Blair ţi-a mJ- «i

__ *Cucei* . . c|

Mi-am rodı^¡'^darf a« reuşi sâ o îndepărtez de tine, a,

- M•al" f mi rahatul ăla cu Abigail. l-am spus că te-ai Slu eacând

Scanned by
CamScanner

eram in liceu- Ştii ce-a zis? Bravo lui, . imi.

>a,'Amt^bucnit în **râs.** Suna a ceva ce ar fi zis Blair chiar dacă nu neapărat in legătură cu asta. Nu faţa care a fost rnarnte de moartea fratelui ei sau fata care a devenit după moartea lui. Nu. **Suna** a ceva ce **ar fi zis** Blair **a** mea.

6/iiir hh-i *a mea.*

Vocea subconştientului nu trebuia să fie pe aceeaşi lungime de undă cu mine. Blair era a mea, aşa încăpăţânată şi cu toane.

— Serios, Arden. Ştiu că erai îndrăgostit de ea.

Pentru asta chiar eram vinovat. Ce s-a întâmplat după aia nu a fost din vina mea, dar asta era. Ştiam de pe atunci că Arden era îndrăgostit de Abigail, iar eu m-am culcat cu ea, chiar şi aşa. Aveam optâşpe ard.

Ceea ce-i o scuza jalnică.

— Aşa cum eşti tu de Blair?

Am stins ţigara, aprmzându-mi alta.

— Mhm, am mormăit. Acum ai de gând să te culci cu ea doar ca să te răzbuni pe mine? am pufnit.

Crede-mă, Blair nu vrea asta. în plus, cred că e timpul să încetăm toată prostia asta, Aiden.

trecut o mână prin păr şi am mai tras un fum din ţigară, oate Arden şi Blair aveau dreptate. Poate era cazul să au totul uitării, doar că nu era chiar atât de simplu, nici măcar după atâţia ani.

r

Ard?nTtov^(TZh ¡H^ AbiSail * Vorbil Şi CU

pe el îl î" i îat' mghiţind in sec. Nu mai era deloc sigur Luct i ot? CWat

d3Că „U „-P-at să fac asta.

A® încercat să o mm Vedem ,a fribunal, mi-a zis îngrijorat **buni'** P«r

şi simplu e nTunâ" ^ **^

Crezi?

Am încuviinţai. Nu uram chiar sigur Jcam cum ar fi reuşit Abigai]

sS că tj e dar ^a™' Nu Ve' instanţă cu ai mei. 11 aJunS în

Ştii că mama speră ca tu să te întorci acasă?

— Poate Să spere, am mârâit. Nu-mi pasă

— Ba eu cred că-ţi pasă, m-a atacat el. Nu ştiu ce-i în mintea ta. dar la un moment dat o să trebuiască să vii acasă şi să în- cetezi cu furia asta a ta.

Mai lipseşte sd-mi spui că e nejustificată.

Scanned by
CamScanner

— N-am zis asta.

— Bun. Pentru că ştim amândoi că am toate motivele să fiu furios.

— încetează, Aiden! Serios. Termină odată.

Am stins ţigara sub talpa bocancului, rotindu-mă spre Arden. Era fratele meu, fir-ar să fie! Undeva, aveam nişte părinţi cu care probabil ar fi trebuit să vorbesc din când în când.

— Bine, am oftat.

— Bine? a repetat uimit.

— Mhm.

S-a ridicat, privindu-mă suspicios. Se aştepta ca în orice moment să mă ridic şi eu şi să îi trag una. Am ridicat din umeri.

— Ne mai vedem, mi-a zis încruntat, după câteva minute de linişte, în care niciunul dintre noi nu a ştiut ce să spună în continuare.

L-am privit îndepărtându-se. Mi-am şters sângele cu dosul palmei şi am mai rămas acolo câteva minute. Aveam nevoie de un duş şi poate şi de nişte alcool. Nu mă simţeam în stare să dau ochii cu Blair. Aşa îmi trebuia, pentru că nu mi-a plăcut să **locuiesc** singur. M-am adunat de pe jos, apoi am urcat în maşină. Am făcut o grimasă când **mi-am** zărit reflexia în oglindă. Blair avea să **fie** foarte încântată.

După ce m-am învârtit prin oraş aproape o oră, am opnt faţa unui magazin. înainte să cobor din maşină, am încercat să-mi şterg sângele care îmi rămăsese pe faţă,

— Eşti bine? m-a întrebat tipa de la casă.

Ţi-ant cerut un pachet de ţigări, nu îngrijiri nte ic e.

A continuat ,â se uite la mine vreun minut sau doua. H_{abar} n-am ce aştepta spun. Voiam doar sa-m, dea pachetul de ţigări si sâ mâ întorc acasă. .

- Mersi, i-am zis, apoi am achitat şt am ieşit dm m_{aga2in} **simündu-i** privirea aţintit» în ceafă.

După ce am parcat în faţa blocului, am ez, tat să cobor. Av$_{earn}$ o presimţire cum că Ulair nu dormea şi aveam mşte expl$_{icaţij}$ de dat. Explicaţii pe care nu le aveam sau pe care nu mă hotă-
râsem încă să i le dau.

Când ai ajutis sit te temi o tipii?

Mi-am frecat faţa cu palmele, uitând că nu era intactă. Am închis ochii, aşteptând să se calmeze usturimea. Mă durea şi în zona coastelor, deşi nu-mi aminteam să fi încasat vreo lovitură acolo.

Scanned by
CamScanner

Pierdeam timpul inutil. întâi am stat în faţa maşinii mai mult decât era necesar, apoi în faţa uşii. îmi venea să bat la uşa propriului apartament. Eram al naibii de ridicol.

Am tras aer în piept, apoi am deschis uşa. Am continuat să trag de timp. Mi-am dat bocancii jos, am aşezat geaca în cuier şi am scos pachetul de ţigări, telefonul şi cheile de prin buzunare. Abia apoi m-am îndreptat spre sufragerie. Am dat peste o Blair furioasă, care mă aştepta pe marginea canapelei, cu braţele încrucişate la piept. Albastrul din privirea ei era mai întunecat decât de obicei şi trebuia să fac sau să spun ceva care să îi redea culoarea obişnuită.

— Cu Arden? m-a întrebat pe un ton mult prea blând pentru atitudinea defensivă pe care părea să o aibă.

— Mhm.

Am făcut câţiva paşi, apoi m-am aşezat pe canapea, în spatele ei. S-a încordat, apoi s-a ridicat şi a dispărut în baie. Am auzit-o scotocind după ceva. S-a întors două minute mai târziu.

— Nu-i nevoie, iubito. N-am nimic.

S-a oprit în faţa mea, coborându-şi privirea. Toată furia ti

păruse şi până şi privirea îi revenea la culoarea obişnuit a acel albastru deschis, care undeva pe parcurs devenise culoarea mea preferată.

ata ta zace altceva, mi-a zis serioasă.

Nu ştiu cu zice faţa mea, dar eu zău că mă ... simt minunat

ir dr..« T« . I

Mhnv l e creu pe cuvânt.

Până şi simplul gest de a-mi uni buzele ca să nu râd. îmi provoca durere. A desfăcut un pansament şi a turnat apă ox.gL- H pe el. A, A închis ochii dacă Blair nu ar fi reacţionat în niciun fel atunci canei mă uitam la ea. Obrajii i-au căpătat o nuanţă de roşu într-o tracţiune de secundă şi a devenit mult mai concen- trată asupra rănilor mele.

— Nu ţe mai ui ta la mine, a accentuat fiecare cuvânt în parte.

Am mai trecut o dată prin asta în acea seară, atunci când mi-a spus că o dezorientez. Am mormăit când a apăsat în colţul buzelor mai mult decât era necesar,

— Aşa îţi trebuie, mi-a zis indignată.

Am zâmbit cu un colţ al buzelor. Oricât încerca să îşi menţină atitudinea defensivă, Blair tot arăta de parcă ea era cea rănită.

— Te mai doare? am întrebat, amintindu-mi de vânătaia urâtă pe care o văzusem înainte să plec.

A clătinat din cap.

— Blair, nu mă minţi.

— Cu siguranţă mă doare mult mai puţin decât pe tine.

Scanned by
CamScanner

— Cine a zis că pe mine mă doare ceva?

Şi-a dat ochii peste cap.

— Aş vrea să-ţi spun că până mâine o să fii ca nou, mi-a zis în timp ce închidea trusa, dar mă îndoiesc.

Şi eu mă îndoiam de asta, aşa că n-am protestat.

— Mă duc să fac un duş.

Mi-am lipit buzele de fruntea ei, primind o privire dezaprobatoare. Mi-am târşâit picioarele spre baie, am închis uşa în urma mea şi m-am dezbrăcat. Am dat drumul la apă, verificând-o cu vârful degetelor. Era prea fierbinte, iar când mi-a atins încheieturile, am scrâşnit din dinţi.

Când am ieşit din duş îmi era al naibii de frig. M am spă lat pe dinţi şi am tras pe mine o pereche de boxeri şi P taloni scurţi. Când am ieşit din baie am avut nevoie de câteva secunde ca să mă obişnuiesc cu întunericul. Am rămas m tocul "5ii de la dormitor. Blair părea să doarmă, dar nu eram^sigux.

— **Vrei să dorm pe canapea? am întrebat-o cu un glas şopbt.**

clica* în S^ut, strângându' 5' genun- Blair nu iurmca S-a r> ^ ^ marginea patului, apoi a ră.

Ba da. Dar probabil o sa nu l-am zâmbit-

— Probabil? *

_ **PentTU** că m-am b&tut cu Arden.

— Nu.

Mi-am arcuit o sprânceană, sperând ca Blair^să^fie sinceră în continuare. Niciodată nu ştiam când urma să tacă din senin.

_ Pentru că di totul în tine, a oftat. Toată nebunia asta dintre tine şi Arden. Mă simt lăsată pe dinafară.

Cunosc seniimcniHl, a mârâit vocea din mintea mea, dar nu era cazul să o ascult.

— Ce vrei să ştii?

M-am dezlipit de perete şi m-am apropiat cu paşi leneşi de ea, apoi m-am urcat în pat.

— Aiden, nu mă aştept la o schimbare radicală, mi-a spus rotindu-se spre mine. îmi dau seama că ăsta eşti tu. Nici

Scanned by
CamScanner

măcar nu încerc să te schimb. Vreau doar să vorbeşti cu mine.

Acelaşi lucru îl ceream şi eu de la ea. Mă speria îngrozitor cât de tare aveam nevoie de Blair, iar mai tare mă speria că nici măcar nu am conştientizat asta până în secunda aia. Nimeni nu m-ar fi putut convinge vreodată că la un moment dat urma să devin dependent de cineva. în urmă cu câteva luni, aş fi râs in faţa oricui mi-ar fi zis asta, iar acum nu-mi puteam imagina viaţa mea fără Blair.

Eşti terminat.
Eram, dar nu-mi păsa.

N-a prote^Tr[36,] ^ ^ ^gind-o spre mine. gâ mine, Upindu-^ n™"[1] aşte[P]tam să o facă- S-a lungit lân- [un] brat, apoi am t!° *^ P[ie]Pdd meu. Am înconjurat-o cu – [poia]"^^Inp[ieptşiamînlrebat();]

Scanned by
CamScanner

_ Ce vrei să știi?
_ *Cc* vrei să-mi povestești?

A**111** pufnit. Oricât am încercat să nu o fac, tot m-am încordat. Nu voiam să-i povestesc nimic, pentru că nici măcar nu mai știam cum era să spun cuiva de Ja capăt toată povestea.

Ai încredere în mine, iubito?

— Da, a răspuns fără să ezite. De ce?

Simțeam nevoia să-mi aprind *o* țigară, dar Blair m-ar fi înjurat numai dacă aș fi trecut cu pachetul de țigări de pragul ușii.

Nu era așa greu. Tot ce trebuia să fac era să pun cap ta cap câteva cuvinte. Nici măcar nu trebuia să îi povestesc ce făceam eu, ci doar cine era Abigail. Ce era între mine și Arden.

Puteam să încep de acolo.

În spini Expiră.

CAPITOLUL 26

Ritmul inimii Ini Aiden îmi pulsa în timpan. M-amlipit de el înconjurându-l cu un braț. Inima mea, bite. mult mat repede decât a lui. Mintea mi-a luat-o razna imediat după ce Aiden m-a întrebat ce anume voiam să aflu. Voiam să știu o mulțtme de lucruri dar nu-mi doream să îl forțez. Pentru prima dată, Aiden păittt dispus să vorbească despre el. Poate despre el și Arden.

Nu-mi dădeam seama exact ce voia să îmi spună, dar știam Că tot ce trebuia să fac, era să îl ascult până la capăt Trebuia să reduc la tăcere vocea enervantă din mintea mea, care nu dormea nicio clipă. Nu puteam să reacționez cum o făceam în mod obișnuit, întrerupându-l la jumătatea propoziției sau trăgând concluzii pripite.

Aveam încredere în el. Puteam să fac asta. Puteam să tac din gură și să ascult până la capăt.

— iubito, dormi? m-a întrebat pe un ton jos, ușor răgușit. Aveam impresia că

Scanned by
CamScanner

răguşeala din vocea lui se datora ţigărilor. Aiden fuma prea mult atunci când era nervos.

— **Nu, am şoptit.**

Şi a dres glasul. îi simţeam vârful degetelor răsucindu-mi păru , dar probabil nici măcar nu îşi dădea seama că făcea asta.

to^I ahcevÎ[8ă mine‹înSă Aiden Părea să se gândească la cu

ce se eândea [$ă îmi (⁎au sean,a ce simţea în acel moment. Nu la

ÎntrebamdMrwtmte fcf* „[U aveam să **8**[hicesc niciodată.

AL.,fr.il a («1 rolttga m,a[Stră |[iceu> ^ limşUM <Jut cameră. [r

Nunu-te brunele! m-a fina să mă încrunt uşor. Nu mă rin- ,ĸ.."u că urma să ,1 aud pronunţat de pe buzele lui Aiden prea cutând

A fost iubita lui Arden aproape un an. Arden chiar era îndrăgostit do oa. Mi se pare că a fost prima tipă pe care a iu- bil-o cu adevărat. Sau, mă rog, dragostea lui din liceu, a adăugat

A tăcut o pauză.

Nu îi întrerupe!

Aveam de gând să fac asta, chiar dacă vocea nu mi-ar fi atras atenţia.

— Cred că se vedea locuind împreună cu ea în timpul facultăţii şi alte lucruri de genul ăsta. Nu ştiu dacă are vreo importanţă cum s-a întâmplat, dar m-am culcat cu ea. S-a în- tâmplat o singură dată şi niciunul dintre noi nu era beat, aşa că n-am nicio scuză care să justifice ce am făcut

Mi-am sprijinit bărbia de pieptul lui, întorcându-mi privirea spre el. Până atunci privise la tavan, dar când m-a simţit mişcându-mă şi-a coborât privirea spre mine. M-a privit câteva secunde, apoi a oftat.

Mă durea să îl văd în halul în care arăta. Simţeam o nevoie intensă să-mi trec vârful degetelor peste fiecare rană pe care o avea, dar nu voiam să îl sperii. Stomacul meu făcea tumbe la gândul că Aiden chiar avea de gând să vorbească. Nu-mi venea să cred. Ce s-a schimbat de când l-am cunoscut eu şi până în clipa aia?

— Eram amândoi conştienţi de ce făceam, dar Arden s-a înfuriat mult mai tare pe mine. Nu zic că nu avea dreptate, a ridicat din umeri.

Şi ce anume s-a întâmplat? Ştiam deja că Aiden se culcase cu Abigail. Arden avusese grijă să mă informeze despre lucrul ăsta. *Ai răbdare.*

— Abigail a rămas însărcinată, a zis după o pauză lungă şi chinuitoare. în gât mi s-a blocat un sunet de mirare, pe care am reuşit, [t0]*uşi, printr-o

Scanned by
CamScanner

minune, să-l trimit la locul lui. Dacă Abigail a

Scanned by
CamScanner

rămas însărcinată, .«.A nu însemna neapărat că tatăl copilului. **ei era**

Aiden. *mnil?*
GâÎXl terîbU de ^ Nudoarcă „«-nu

de ales între mine şi copilul său, cu s.guranţă nu m-ar fi ^
pe mine. „ . , ,

Am ignorat instinctul care îmi spunea să o iau la fugă. Aider, nu a mai adăugat nimic şi m-arn gândit că era timpul meu să zic ceva. dar nu puteam să îi spun că nu-mi plac copiii.

La un moment dat am luat decizia că puteam şi că trebuia să lupt pentru relaţia mea cu Aiden, aşa că fuga ieşea din discuţie

Dar totuşi, im copil? Eu...

nu
pot
să...

— Eîn regulă, am zis cu toată siguranţa de care am fost capabilă. Dacă ai un copil, am înghiţit în sec, e în regală. O să o scoatem la capăt, am zâmbit. Aiden s-a încruntat, privindu-mă nedumerit Serios, Aiden. Există lucruri mult mai grave.

— Cum ar fi? Şi-a arcuit o sprânceană.

— Nu ştiu, am zis. Nu mă aşteptam la întrebarea asta din partea lui. Presupun că puteai să îmi spui că tu şi Arden aţi omorât pe cineva. Chiar nu ştiu!

Crezi că dacă eu şi Arden am fi omorât pe cineva, ţi-aş fi spus?

— Nu, am zis înfrântă.

Un copii e un copii £ o fiinţă mică, cu suflet, faţă de care ai responsabilităţi. Care rămâne în viaţa ta, pentru totdeauna.

Şi eu voiam să fac parte din viaţa lui Aiden, aşa că puteam sâ fac asta. La urma urmei, nu era capăt de lume. Există o mulţime de oameni care au copii de tineri.

Dar nu e al tău.

deamT „"î *T* **copil al meu la momentul ăla, aşa că nu ee- adevărul Em**
o problemă' Sau ™ voiam să in^"'
netă,incredibild*" Ha **Aiden'iar m<,md lui era tipa aia b,u**
e atr$ 8ât oare. Copilul îi lega pentru totdeauna-

tîlair, mai eşti aici?

Mhm, am mormăit absentă.

La ce te gândeşti? Şi să nu-ţi treacă prin minte să mă minţi.

Inima mi s-a făcut de mărimea unui purice.

Mă gândeam că nu pot să te pierd, i-am spus sinceră, pri- „¡ndu-J în ochii lui pătrunzători. Aş putea să mă împac cu ide- t-a că tu ai u n copil, am continuat, ignorând nodul din gât, doar că dacă tu şi AbigaiL. Nu mai ştiam cum să continui, aşa că am spus doar: pur şi simplu nu pot să te pierd.

— N-ai cum să mă pierzi, iubito.

— Dacă nu o să mă placă? am întrebat cu respiraţia sacadată. Eu

Scanned by
CamScanner

nu mă înţeleg prea bine cu ei, iar ei nu mă plac pe mine şi...

— Calmează-te, iubito. Cine să nu te placă?

Aiden s-a ridicat câţiva centimetri, privindu-mă destul de confuz pentru cineva care tocmai spusese că avea un copil.

— Cum adică cine? am ridicat tonul. Copilul tău.

Aiden a râs scurt, demtându-mă cu totul.

— De ce râzi?

Nervoasă, i-am dat un cot în stomac, încercând să îi opresc râsul.

— Au, iubito! Nu ţi se pare că am încasat suficiente lovituri pe seara asta?

Ba mi se părea că încasase prea multe, dar nu voiam să mă cert cu el din cauza asta. Oamenii nu se schimbă radical, iar eu ştiam prea bine cine era Aiden. Poate am ştiut că Aiden nu era deloc calm încă din seara aia, după modul pasional în care m-a sărutat, tăindu-mi respiraţia. Iar eu îl iubeam pentru cine era, chiar dacă nu eram de acord cu modul lui de a rezolva problemele. Doar pentru că eram îndrăgostită de el, asta nu-mi dădea dreptul să încerc să îl schimb.

— Cum îl cheamă? am întrebat ca să-mi distrag atenţia de la vânătăile sale şi de la gândurile mele care începeau să se încâlcească.

— Pe copilul meu? m-a întrebat calm.

— Da.

— Alexander.

— Ca pe fratele vostru?

Scanned by
CamScanner

A înghiţit în sec. S-a încordat, maxilarul i-a zvâcnit, iar degetele i s-au oprit la jumătatea spatelui meu. Întrebarea mea i-a provocat reacţia asta.

— Nu e fratele vostru, am şoptit brusc.

— Nu, nu e, mi-a confirmat el. Dar nu e nici copilul meu.

Afirmaţia lui mi-a tăiat respiraţia. M-am ridicat, poziţionându-mi picioarele sub mine. Aiden şi-a aşezat o mână pe genunchiul meu gol şi a oftat. Nu era copilul lui? Era greşit dacă o parte din mine se bucura pentru asta?

— Şi atunci? M-ai pierdut complet, Aiden. Ai sau nu ai un copil?

Nu. Oricum, nu unul dc care să ştiu.

l-am aruncat o privire ucigătoare.

— Vorbesc serios, am mârâit

Şt eu, mi-a zis pe un ton inocent.

— Aiden, vrei te rog să fii serios măcar pentru cinci minute? A încuviinţat apoi şi-a mutat mâna pe piciorul meu, urcând spre interiorul coapsei. Pulsul mi-o lua la goană, iar sângele începea să clocotească, la fel de fierbinte precum lava, dar nu aveam nevoie de astfel de reacţii. Nu în momentul ăla. Mi-am aşezat degetele peste ale sale, împiedicându-l să le mai mişte. Făcea asta doar pentru a-mi distrage atenţia.

— Şi dacă nu e al tău, atunci al cui e?

— Nu e evident? Al lui Arden.

De data asta n-am mai putut să opresc la timp exclamaţia de uimire. Am expirat profund tot aerul pe care îl ţinusem în plămâni.

— Şi unde e acum?

După ce Abigail a născut, era hotărâtă să-l dea spre adopţie. Pe atunci toată lumea credea că era al meu, dar chiar

şi aşa, oricât de tare m-ar fi urât ai mei, l-au adoptat.

S-a încruntat uşor, gândindu-se la ceva. Curiozitatea mă ardea pe dinăuntru şi voiam să aflu de ce credeau că era al lui şi dacă din cauza asta îl trimiseseră în Madrid, dar mi-am muşcat limba, lăsându-l pe Aiden să mi se destăinuie în ritmul lui.

— Ţi-ai bătut joc de mine, i-am spus pe un ton dezaprobator.

— Nu m-am putut abţine, mi-a rânjit, scoţându-şi gropiţele la iveală. Ţi-am mai spus că eşti adorabilă, dar de data asta te-ai întrecut. Totuşi, apreciez că n-ai luat-o la goană.

Scanned by
CamScanner

M-am gândii la asta, am recunoscut Ştiu. dar n-ai fitcut-o şi de aia te iubesc Organismul meu a cedat, lent şi durern, „ ril Incului. Fiecare organ şi-a încetat funcţia ? ami"m*rmu- teneş. provocându-mi durere peşte tot în cnrp EvudcnTcTnu am ma. au,.t ntm.cn ,urul meu. asta în cazul în cam Aiden ă ma, adăugat ceva după ic ,"(**, Voiam să cred că era încă o glumă de-a ut. dar când i-am întâlnit privire*. m.am convins cj era unul dintre ceie mai serioase lucruri pe care mi le-a spus până atunci. Mi-am şters palmele transpirate de picioarele goale, udându-le şi pe ele. Respiram rar şi cu greu. Nimic nu'mai funcţiona cum trebuia în mine. Am clipit mărunt, apoi am con- tinuatsă îi susţin privirea.

Aiden s-a ridicat, apropiindu-se de mine cu gratia unei feline prădătoare. Oare el era conştient de ce a spus? Şi dacă da, de ce continua să zâmbească?

Mi-a aşezat o şuviţă după ureche, apoi a rămas cu palma lipită de obrazul meu,

— Iubito, a şoptit destul de precaut, nesigur de reacţia mea. Am impresia că tocmai am reuşit să te pun pe fugă.

Am clătinat din cap. Singurul loc unde îmi doream să fug, era in braţele lui. Faptul că picioarele mele voiau să o ia în cealaltă direcţie, asta era o altă problemă. Una cu adevărat neimportantă, din moment ce eu eram hotărâtă să rămân,

— Eu... Am tras aer în piept. Nu m-am aşteptat la asta,
— Mda. Sunt cam imprevizibil.
Nu o spune ţ
— Ştiu. De aia te iubesc, i-am zâmbit.

Faptul că am ignorat vocea răutăcioasă din mintea mea, a fost cea mai bună decizie pe care puteam să o iau. în loc să se întunece, ochii lui Aiden s-au deschis la culoare cu o nuanţă şi au căpătat sclipirea aia cu care nu mă obişnuisem nici pană în acel **moment.** îi simţeam respiraţia fierbinte pe faţă, degete e ar du-mi pielea şi mirosul înnebunitor în aer. Dis^u^ *** ™ riu nici pe **departe** terminată, însă **Aiden** avea mo ui ^ de a-mi distrage atenţia. Mod care uneon mă scotea însă nu şi în acel moment,

Scanned by
CamScanner

wlu-mi <* iubcş,e orlcât am căuta,
ya-l jud ppunânou ...ţ.i.c(wiinulA,.— Ur>
termen de cumpa , • meaefecte similare Cll
«deeuforie p^^"ptu beată. a,C001 eri<»?«„ Sntretoıputona ap r Stins CU ,oh>l.
Aiden a râs scurt, apoi

Uită-te la mine, iubito.
Mi-am ridicat privirea, făcând ce mi-a cerut.
_ Te iubesc, mi-a **repetat.**

Tot **nu-mi** venea să cred. De ce m-ar **fi** iubit Aiden pe Relaţia noastră se mişca incredibil de repede, când într-o direcţie bună, când in una mai puţin bună. Dar **îl** iubeam. **Il** iubeain pe Aiden, aşa cum nu mai iubisem pe nimeni în întreaga mea existenţă. Şi mă speria. Mă înspăimântau toate sentimentele pe care le aveam pentru el.

Mi-am amintit de un gând care îmi trecuse prin minte cu ceva timp în urmă. M-am gândit că dacă Aiden ar fi iubit pe cineva, în acelaşi timp ar fi luptat împotriva persoanei respective. încă încercam să-mi dau seama ce însemna asta mai exact.

Limba lui fierbinte mi-a invadat gura, alungându-mi orice gând. O furtună cu tunete şi fulgere, gemete înfundate şi extaz, Mi-am lipit palma de pieptul lui gol, dar nu pentru a-l împinge, ci pentru a-i simţi ritmul inimii. Acel ritm regulat care devenise cântecul meu preferat. Bătăile inimii lui deveniseră singurul lucru constant din viaţa mea. într-o lume în care am reuşit să îmi îndepărtez tod prietenii. într-o lume în care Jethro nu mai exista. într-o lume în care familia mea s-a destrămat.

Aiden era constant.

M-am ridicat în genunchi, fără să întrerup sărutul. Mâinile mele erau înconjurate după el, pieptul zdrobit de al lui şi orice acţiune pe care o făceam era menită să mă apropie cu totul de el. Aiden a scos un mârâit gutural şi am înţepenit, gândindu-mă că poate mişcările mele l-au lovit, Mi-am deschis ochii, înecăm du-mă în privirea lui albastră, plină de dorinţă. Am înghiţit în ândurile mi se izbeau unele de altele, iar mintea îmi era i»Ceţoşată- MăP^eamori de câte ori mă privea

a' l-3 înconÎurat talia cu braţele, iar eu mi-am tre^11

Scanned by

picioarele în jurul lui A g Emu, uşor, Har nu mi•am da,
daci sunetul era unul dezaprobator sau încurajator

oricât de amestecate îmi erau gândurile, hotârârea nu era chiar aşa de complicată. **11** iubeam şi îl doream pe Aiden cu fiecare particulă din corpul meu, iarel recunoscuse că mă iubea pe mine. Degetele lui au pătruns mai adânc în carnea mea, trâgân- Ju-mâ mai aproape. Nu mai exista nictun fel de distanţă între noi. Mi-am lipit fruntea de umărul lui fierbinte, iar buzele mele i-au gustai pielea. S-a încordat şi a început să respire mai greoi când şi-a dat seama ce voiam. Mi-a ridicat bărbia cu un deget, coborându-şi privirea spre a mea. Şi-a lipit buzele de ale mele cu o delicateţe ciudată şi nespecifică lui. Căldura buzelor sale mi-a provocat un fior pe şira spinării, care nu s-a oprit decât atunci când a ajuns în vârful degetelor de la picioare. Simţeam o căldură şi în piept – una neaşteptată, de siguranţă. Mi-am împletit degetele în părul lui ciufulit. Mâinile i-au alunecat pe şolduri, apoi au început să urce spre talie.

Aiden a făcut o mişcare bruscă, lipindu-mă cu spatele de saltea. Nu mai vedeam nimic altceva decât tatuaje, păr negru şi nişte ochi care mă făceau să tremur. Sărutul s-a transformat repede din tandru în pasional. Mi-am depărtat picioarele, în semn de încurajare. Aiden s-a apăsat uşor deasupra mea, coborându-şi buzele spre maxilar, apoi spre gât. Spatele mi s-a arcuit şi am gemut la fel cum o făceam de fiecare dată, doar că de data asta sunetul a ieşit mult mai intens când am simţit cât de tare mă dorea şi el.

Aiden s-a retras leneş, până când a ajuns să stea în genunchi. L-am urmat, nepregătită să îi dau drumul.

— Iubito, a şoptit cu **buzele** lipite de ale mele. Poate ar trebui să plec.

— Acum? am întrebat surprinsă. Unde?

— Să fac un dus cu apă rece, a mormăit.

— Pot să vin cu tine? am întrebat pe un ton provocator.

— Dacă n-ai de gând să mă laşi să scap, mai bine aş rămâne. Doar că dacă nu plec, Blair... A făcut o pauză^ Nn vreau să »ezi că ţi-am spus-o doar ca să mă culc cu tine. însenuu mult "'ai mult pentru mine. Poate vrei să asculţi întâi **toate** lucrun- le Pe **care** nu le ştii despre mine. Vreau să ai încredere in nune,

„„.... n. - " **»«- arcuit o sprânceană;M ^ ^ ^ sJ mă scurg cu ^

aşternutunTPenhn că dacă răspunsul era pozitiv, nu mai avean,

ChiaJaCrezuTdacă spui lucruri din astea perfecte o să mă facj

** A^fufsătai mângâie obrazul cu vârful degetelor.

_ Ce să zic, iubita? Eu sunt perfect.

— Şi modest, am chicotit.

— Printre altele. 37

— **Am încredere în tine.**3

Scanned by

Mi-am adunat totcurajuJ necesar şi am tras de marginile tricoului meu, apoi l-am ridicat peste cap. Mă simţeam nătângă şi timidă şi instinctiv mi-am acoperit sânii goi cu braţele. Aiden a scos un mormăit sexy şi răguşit, apoi mi-a îndepărtat braţele.

— Nu te-ai mai dezbrăcat de mult din propria iniţiativă, a zâmbit larg.

Aiden m-a prins de încheieturile de la mâini, împiedicân- du-mă să mă acopăr din nou. Am icnit surprinsă când am simţit fierbinţeala respiraţiei sale pe gât, coborând spre valea dintre sâni.

M-am lăsat pe spate, trâgându-l deasupra mea.

— Acum o să aflu ce gust are restul pielii tale, mi-a zâmbit arogant.

Oh, Doamne!

Ochii îi sclipeau ca stelele şi mă privea cercetător. Simţeam nevoia să mă acopăr. Să trag ceva pe mine, doar ca să nu mă mai simt atât de vulnerabilă, dar n-am făcut-o. L-am lăsat să mă devoreze din priviri, cu zâmbetul ăla care mă scotea din minţi- Buzele lui Aiden au pornit de pe buzele mele, coborând încet spre umăr. Nu-mi puteam stăpâni reacţiile pe care le stâr- nea contactu¹ limbii lui cu pielea mea şi m-am arcuit involun-

în timo PP « PniW ^ mâinile de ^e, ţinându-mă nemişcată, Srr ^ " * îmi sân*ta fiecare centimetru de

borând sp$_{re}$ abdl! **Sâl1ı¹** ^ Care " sim*kea**m** pli™ Şi umflaţi, co- zele de interiorul ³ depârtat picioarele, lipindu-şi bu-

Ulteriorul coapselor mele. O inLtate de furnicături **0**H $_{s\text{-}fl}$ răspândit până în vârful picioarelor. Mi-am strecurat degere în parul lui. aducându-i faţa la nivelul meu. M-am ridicat nii-am lipit timid buzele de ale lui. Degetele mele s-au prins jebraţele lui, căutând echilibru. Totul în mine ardea şi deşi mă aştepta*" să mă panichez, nu mă mai simţisem niciodată atât de ouforică. Mi-am întins mâinile spre pantalonii lui, sperând să nu nul considere ia fel de ridicolă precum mă simţeam. în timpul în care Aiden s-a dezbrăcat şi a scos din sertarul de deasupra capului meu ceea ce am presupus că era un prezervativ, obrajii **mi-a lı** atins limita de roşea ţă pe care puteau să o suporte. Căldura din stomac mi se transforma în umezeală între coapse.

Dacă vrei să mă opresc, mă opresc, mi-a zis când a revenit deasupra mea.

Am îndrăznit să îmi deschid ochii, încercând să mă relaxez.

Aiden şi-a sprijinit greutatea într-un cot, iar pe cealaltă mână şi-a aşezat-o pe obrazul meu. Buzele lui m-au sărutat blând, încercând să îmi distragă atenţia. Eram atât de conştientă de trupurile noastre, încât mi-aş fi ascuns faţa în pernă dacă Aiden mi-ar fi permis să fac asta. în următoarea secundă am simţit cum mă dezbinam din toate cusăturile, simţind o durere care s-a răspândit dureros, peste tot, deşi presiunea dintre coapse era blândă. Mi-am ridicat bazinul, despărţindu-mi genunchii şi împingân- du-mă cu tălpile în aşternut. Aiden mi-a cuprins talia cu braţul, susţinându-mi greutatea, apoi a

Scanned by
CamScanner

rămas nemişcat. Am simţit o pişcătură scurtă şi nu mi-am putut împiedica icnetul de durere. Nu ştiu cât timp am stat aşa, aşteptând să se risipească durerea.

— Eşti bine? nva întrebat Aiden cu respiraţia sacadată.

Era încordat. îi simţeam muşchii contractându-se din câteva în câteva secunde şi am urmărit cu privirea cum mărul lui Adam executa mişcări regulate. Toate cuvintele îmi erau blocate în gât, aşa că doar am încuviinţat, revenind cu spatele pe saltea. Aiden şi-a îngropat nasul in gâtul meu, sămtându-mă. Când s-a mişcat mi-am aşezat mâinile pe omoplaţii lui, adâncindu-mi degetele în piele. A început să se mişte încet, ridicându-şi privirea ˢPre mine. Am încuviinţat din nou, dându-mi seama că aştepta ᶜ°niirinarea mea. în scurt timp durerea a dispărut cu totul, fiind înlocuită de plăcere. Sunetele care îmi părăseau propriul

Scanned
by

g,,roienu ^ ^ _p3ref,UNUElSeamuncov4n^ **po t:r:^ ^n Hecare ioc în care** p«*.

w buzele de umărul lui, apoi mv am ridicat privi ' pe »lu l- lu Aide" au n venit mai ^ căuţanou i P njdo urmil de agitaţie. O senzaţie aproa. CC 5' suuurtabil da plăcută m-a străbătut jos, sub pântece şi ^ scos din nou unul din sunetele alea neobişnuite mie.

Am pierdut noţiunea timpului. Simţeam doar trup"i lui Aiden care mă acoperea în întregime, fâcându-mă să mă simt mică şi în siguranţă După ce disconfortul a dispărut, mi-am ro- tit bazinul uşor. Aiden a scos un sunet sexy, pe care l-am luat ca pe o încurajare.

După minute bune în care am ars cu intensitate, corpul lui Aiden a devenit mai rigid, scoţând un sunet la fel de intens precum al meu, când m-a pătruns pentru ultima oară, relaxân- du-se apoi.

S-a reh-as încet, apoi şi-a sprijinit greutatea în coate, lipindu-şi fruntea de a mea. I-am simţit degetele în părul meu, ferindu-l la o parte de pe frunte. Amândoi respiram întretăiat.

M-a sărutat îndelung, apoi s-a prăbuşit lângă mine. Nu-mi dădeam seama cât timp trecuse. Ruşinată, am tras cearşaful cu o viteză uimitoare, acoperindu-mă. Aiden a râs scurt, apoi m-a luat în braţe, lipindu-mă de pieptul lui.

— Pielea ta e mult mai dulce decât mi-am imaginat, mi-a zis pe un ton plin de subînţeles.

I-am simţit zâmbetul din spatele cuvintelor şi mi-am ascuns faţa la pieptul lui, oftând **zgomotos.**

Eşti bine? a continuat pe **un** ton diferit, **plin** de îngrijorare.

— O să fiu bine până mâine.

— Blair?

Am clătinat din cap. Aiden îşi făcea mai multe griji decât uru făceam eu.

— Sigur?

— **Termină,** am **mârâit** la **el. A** fost perfect.

7 fi-amas deja că sunt perfect.

meu TO|P^-Ut D?3ett'le lui au înce Put să alunece peste spatele

— **idu nou un foc *a" • » ' *" «■**

1

Scanned by
CamScanner

Mh

Am făcui un efori ca să îmi ţin ochii deschişi.

Pot să lo întreb ceva?

Mhm.

Dacă mat mormăia mult, exista şansa sa capăt nişte curaj deloc caracteristic mie şi sa mă urc deasupra lui.

mi-a sugerat vocea enervantă, trezindu-se la viaţă.

— Decete-au trimis în Madrid?

Fiecare muşchi i s-a încordai, apoi s-a relaxat. A tras aer în piept, continuând să traseze forme imaginare pe spatele meu.

— Abigail a spus că era însărcinată cu mine, a oftat. Ceea ce era imposibil şi o ştiam amândoi. Nu eram beat ca să nu-mi amintesc dacă am folosit prezervativ sau nu. Asta n-a avut ni- cio importanţă în faţa alor mei sau a lui Arden, care oricum deja mă ura.

— De ce a spus că era al tău? am întrebat, neînţelegând ce era în mintea brunetei.

— Chiar dacă s-a culcat cu mine, îl iubea pe Arden. în modul ei, presupun. Nu ne-ai cunoscut părinţii, iubito. Sunt genul de oameni cărora le pasă mult mai tare de ceea ce zic ceilalţi, decât ce se întâmplă cu proprii copii. Indiferent că eu sau Arden am fi avut un copil în ultimul an de liceu, asta era de neimagi- nat pentru ei.

M-am încruntat şi m-am repoziţionat în aşa fel încât să îl pot privi. Avea o expresie nefericită pe chip. Cu siguranţă fap- tul îşi aducea aminte de părinţii lui nu-i provoca nicio plăcere.

— Abigail nu a vrut ca Arden să cadă prost în faţa alor noştri, aşa că a spus că era însărcinată cu mine. în logica lor, pe care nu o înţeleg nici în ziua de astăzi, au decis că era mai bine să mă trimită de acasă, ca nu cumva să îi punîntr-o lumină proaste în faţa lumii.

— Ce s-a întâmplat cu ăla mic? Ai spus că l-au adoptat

— Da. L-au adoptat şi l-au crescut ca fiind al lor. De fapt e Spotul meu, nu fratele. O perioadă bună chiar am crezutcâ era ^pilul meu. Oricât de sigur aş fi fost pe mine, am avut îndoieli.

— De ce n-ai făcut un test de paternitate?

A pufnit. Trebuia să mă gândesc că îi trecuse şi lui prin minte.

Scanned by
CamScanner

x nit'i l-au adoptat. Pără acordul lor, n-am n

un copil sau nu. ^

„ facUıteStUlıfiri Ca mama ş*ştie

Treceam prin ş«ri diferite. Nici măcar nu «an. sigUră Cţ simţeam, dar mi se părea că şi eu începeam să am sentin^ negative pentru părinţii lor .

__ Acum Abigail îl vrea înapoi, iar Arden e al naibii de Spe. riat.

Vocea îi era îndurerată.

Arden avea un copil de care eu nu ştiam nimic. Se păr ea că nu ştiam mai nimic despre Arden, chiar dacă avusesem o relaţie cu el.

Relaţie, a pufnit vocea.

— Dar a renunţat la el, am zis indignată.

Aiden a ridicat din umeri şi nu a mai spus nimic o bună perioadă. Voiam să mai întreb ceva, însă când mă pregăteam să o fac, mi-a cuprins obrajii în palme şi s-a îndreptat spre mine. M-a sărutat de parcă mă tachina. Mă tot întrebam dacă Aiden era măcar pe jumătate conştient de modul în care reacţiona corpul meu la atingerile sale.

Probabil era, pentru că îmi distrăgea atenţia de la discuţie. Nu-l blamam pentru asta. Chiar dacă în jumătăţi de propoziţie, Aiden se hotărâse să vorbească. Eu nu voiam să mă gândesc la ziua în care mi-ar fi cerut să fac acelaşi lucru. Trebuia să îmi iau inima în dinţi şi să vorbesc, dar nu în seara aia. în seara aia nu conta nimic altceva.

S-a retras încet, fixându-mă cu privirea. Expresia amuzată de pe chipul lui m-a făcut să mă încrunt, întrebându-mâ la c e se gândea.

— Iubito, te iubesc, dar chiar am nevoie de o ţigară.

Am izbucnit în râs şi m-am dat la o parte de pe el.

— Acum ai de gând să îmi tot repeţi asta? L-am întrebat în timp ce îşi trăgea pantalonii pe el.

— Am impresia eă încă nu mă crezi, aşa că o să ţi-o *O^c* de cate ori e nevoie.

— o să îmbătrâneşti, l-am tachinat.

*

Scanned by
CamScanner

£u *cred eh* te pol convinge mai repede decât crezi.

Cu o mişcare fulgerătoare, a ajuns deasupra mea, ridicân-ju.mi mâinile deasupra capului. Am încercat să îl blochez cu picioarele, dar n-am făcut decât să îi permit să se poziţioneze mai bine deasupra mea.

_ Oh, nu! am ţipat când şi-a băgat nasul în gâtul meu.

Am început să râd ca o nebună. Nu mă gâdilam mereu, dar erau momente în care o făceam. Momente îngrozitoare, de agonie curată. Aiden mi-a prins încheieturile cu o singură mână, cu cealaltă prinzându-mi talia.

— Nu, Aiden! Opreşte-te! aproape am ţipat.

M-am rotit de pe o parte pe alta, încercând să îi scot nasul din scobitura gâtului meu. Până şi simpla lui respiraţie mă gâdila. Cu cât mă zbăteam mai tare, cu atât mă blocam mai tare sub corpul lui. M-am zbătut până când am reuşit să mă dezvelesc cu totul. Când am devenit conştientă de faptul că eram goală, m-am îmbujorat îngrozitor.

— Aiden! Ter... Termină!

Nici măcar nu mai puteam să vorbesc sau să respir. Trăgeam aer printre râsete. Credeam că o să îmi dau ultima suflare sub el. Strânsoarea din jurul încheieturilor mele a slăbit, dar Aiden nu m-a eliberat cu totul. Limba lui a început să coboare pe gâtul meu, îndreptându-se spre sâni.

— Oh, Doamne!

Aiden a început să râdă şi abia atunci mi-am dat seama că exclamaţia nu s-a auzit doar în mintea mea. Am închis ochii, simţind nevoia să-mi îngrop faţa în pernă.

— Nu mă deranjează dacă gândeşti cu voce tare, mi-a zis arogant

Am pufnit, încetând să mă mai agit.

— Credeam că ai nevoie de o ţigară, i-am amintit.

Părea că se răzgândise foarte repede.

— Nu-mi amintesc să fi spus aşa ceva, dar hai.

S-a ridicat brusc. L-am privit cu neîncredere, profund dezamăgită. Nu părea să-şi fi schimbat starea, aşa că nu înţelegeam retragerea lui bruscă.

„ Dacă mai continuăm aşa, n-o să-ţi revii până mâine.

Scanned
by

i ,jdicându-ma din pat. Am l$_{ua}$t j$_n$, afăşurându-l în jurul meu. Aiden a mâr? – t«ac în braţele lui.

Pe la jumătatea sufrageriei, rtiuu. .i.-a $_{ajuiw\ ?l\ m\&}$ jurat cu braţele, lipindu-m3 de el. Dacă aveam să continui $^{Co}{}^{\wedge}$ ritmul ăla, niciunuf dintre noi n-ar mai fi părăsit apartament^
prea curând.

Zece minute mai târziu, Aiden se scurgea pe unul dint*

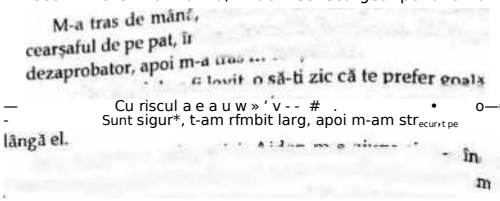
M-a tras de mână,
cearşaful de pe pat, în
dezaprobator, apoi m-a
să-ti zic că te prefer goală
— Cu riscul a e a u w » ' v - - # . • o—Q.
- Sunt sigur*, t-am rfmbit larg, apoi m-am str$_{ecur,t\ pe}$
lângă el.
în
m

scaunele de la bucătărie, iar eu stăteam în braţele lui, cu pici$_{03}$. rele întinse pe alt scaun şi o cană de cafea în mână. De fi$_{ecare}$ dată când trăgea din ţigară îşi dădea capul pe spate, sudând fumul în sus.

— Ştii ce mi-am amintit? m-a întrebat serios.

Mi-am arcuit o sprânceană. înainte să îmi răspundă, Aiden mi-a furat cana de cafea din mână, apoi a mai tras un fum din ţigară.

— Ce? am întrebat curioasă.

— încă îmi eşti datoare cu o întâlnire, a rânjit larg, lăsând la iveală gropiţele din obraji.

— Cine a spus că vreau să ies la o întâlnire cu tine?

încercam din răsputeri să fiu serioasă, dar încruntarea lui nu mă prea ajuta.

Nu tre' să vrei, a ridicat din umeri. Pot oricând să te iau pe sus.

— Atunci îţi urez mult succes.

Mi-a oferit un zâmbet perfect. Nici măcar nu puteam să mă prefac că aş fi fost supărată.
Nu voiam să mă gândesc la ce s-ar fi întâmplat a doua zi- Cu Aiden nu se ştia niciodată.

Mi-am lipit urechea de pieptul lui, reducându-mi gândurile la tăcere. M-am cuibărit în el şi l-am strâns atât cât am putut, lăsându-l totuşi să respire. Aveam atât de mare nevoie de Aiden, încât aş fi făcut orice ca să prelungesc momentul ăla perfect.

— Aiden, te iubesc, am şoptit, sperând oarecum ca el să nu mă audă, pentru că nu-mi era atât de uşor să îmi recunosc sentimentele.

L

Scanned by
CamScanner

pentru că sunt perfect?

Pentru că ești idiot, am mormăit.

Mi-a ridicat bărbia, apoi mi-a oferit **un sărut** care mi-a **tăiat** respirația.

Tocmai îmi spusese că mă iubea, fără să folosească vreun cuvânt.

Scanned by
CamScanner

Am deschis ochii leneş. Mi-am întins picioarele şi am gemut uşor amorţită. Imediat am simţit lipsa a ceva, dar nu mi-am dat seama pe moment ce era.

Virginitatea.

M-am abţinut să pufnesc. Nu despre asta era vorba. Lipsea altceva. M-am încruntat, apoi m-am ridicat în şezut.

Aiden lipsea.

Partea lui de pat era goală şi, de fapt, îmi lipsea căldura corpului său. Nu înţelegeam de ce Aiden era atât de fierbinte. Mie îmi creştea temperatura în halul ăla doar atunci când aveam febră. Căldura lui mă cam lua pe nepregătite uneori.

CAPITOLUL 27

— Aiden? am întrebat somnoroasă.

N-am primit niciun răspuns. M-am ridicat din pat, îndreptân- du-mă spre dulap. Am luat pe mine unul dintre tricourile negre ale lui Aiden pe care puteam să îl port cu lejeritate ca pe o rochie, apoi am căutat o pereche de lenjerie intimă în ghiozdanul în care aveam puţinele hainele. Perdeaua de la balcon era trasă într-un colţ şi m-am îndreptat într-acolo, uşor panicată. Mintea mu intra într-o stare alertă doar când mă gândeam că Aiden era posibil să fi plecat. Am răsuflat uşurată când l-am văzut pe balcon, întins pe un fotoliu rabatabil, cu picioarele încrucişate unul peste celălalt, având pe el doar pantaloni scurţi. Nu ieşisem ni ciodată pe balcon şi nici nu ştiam de ce Aiden avea un fotoh[u] acolo. Mai avea şi o măsuţă de cafea, din lemn închis la [cU]^°^ re, două scaune şi o floare care se cam ofilea şi care cu sigV[ral1] era acolo încă dinainte să se mute.

Scanned by
CamScanner

Av" privirea pM.U în gol, pe deasupra ^
ţÎlÎL'iA'

Vrei sil rito-'S^ ‘-am întrerupt gândurile.

S-d rotit leneş spre mine, zâmbind larg.

Am ioit de durere, deşi efectiv nu mă durea nimic

— **Araţi... răui**

Şi-a arcuit o sprânceană. Cea în jurul căreia avea o vânătaie de toată frumuseţea. Mai avea una pe o parte a maxilarului, iar buzele îi erau crăpate într-un colţ.

— Sunt rănit, mi-a zis, trăgând un fum din ţigară.

_ Te doare? am întrebat îngrijorată, sprijinindu-mă de uşă.

— Nu, a pufnit, deşi nu l-am crezut. Voiam să zic că mă simt **rănit.** Ştii tu, ca una din tipele alea cu care te culci, iar a doua zi nu **îţi** aminteşti nici măcar numele ei şi ca să scapi de ea îi zici că arată ca naiba şi că mai bine ar pleca.

M-am încruntat, încercând să pun cap la cap cuvintele lui. Nu era singurul somnoros.

— N-am de unde să ştiu. Nu mă culc cu tipe.

Nu mă culcasem cu nimeni altcineva în afară de el şi mă îm-bujoram doar când îmi aminteam despre asta.

— Serios, n-am vrut să spun asta. Adică n-am vrut să spun că eşti urât sau ceva. Voiam să spun că eşti... vânăt, am adăugat după o pauză. Nu te doare? Poate ar trebui să mergi la spital.

Aiden a izbucnit în râs. M-am uitat urât la el. Nu era cazul să îmi provoace fiori de dimineaţă.

— Iubito, eşti adormită. Treci încoace.

Picioarele mele nici măcar n-au aşteptat să le dau acordul, că au şi pornit în direcţia lui. Partea raţională din mine a reuşit totuşi să le Oprească şi să le schimbe direcţia, înapoi spre cameră.

— Credeam că ai zis că nu sunt chiar atât de urât, a strigat în urma mea.

Am chicotit şi am scos o pătură din dulap. M-am întors pe balcon şi am despăhirit-o.

— Păi n-am zis, am spus când m-am oprit lângă el.

Aiden m-a prins de mână, trăgând u-mă în braţele lui. M am aşezat confortabil, apoi am tras pătura peste noi.

— N-ar trebui să stai dezbrăcat, i-am atras atenţia. O să Aceşti.

Scanned
by

îţi *t* P[tW] **„Î L** Chiar dac* era sfârş.tu lui ap[nlie] Poate avea dreptate- ^ [dezbrăcat] pe balcon [nu pâ]j **era** inc* d^[1] de ^ [Nu scăzus]e temperatura corp,[4] sa fie o problem* P -[impresia] că el era ce) care mă în[c5j].

[ui cu niciue grad

şi zea,nu pătura-

- **[Nu]: „p[C]:"fă apoi şi-a lipit buzele de ale mele, întreru.**

[M apnnS] *L[t]* propoziţia, ci şi gândurile. Mi-am deschis b[u]. pându-m. nu do p P [(^ Gush)], de paslâ de dinţj [z]ele, permiţan ^ [combinaţje cu care mă] obişnuisem, dar car[e]

„'ta"* îmi înnebunească simţurile. Căldura de la mâinife [satel-au] cuprins obrajii, tnvăluindmmăUn totalitate

Ctad si-a îndepărtat buzele de ale mele am tanpt după mai mult, dar nu mi se părea deloc raţional să mă agăţ de el de

dimineaţă.

- Hai înăuntru, iubito. Dacă unul dintre noi o să răcească, cu siguranţă nu sunt eu ăla.

M-am strâmbat şi m-am ridicat, înfăşurându-mă în pătură. Aiden a intrat în cameră la câteva minute după mine. Probabil a mai fumat o ţigară. A închis balconul şi a izbucnit în râs când a dat ochii cu mine şi m-a văzut strecurată în aşternuturi, încâlcită în cearşaf. I-am aruncat o privire urâtă, care nu l-a incomodat deloc. L-am privit printre gene. Aiden iar mă dezbrăca din priviri. Ştia şi el asta şi mi-a oferit un zâmbet năucitor. Mişcându-se prea repede ca să am timp să cobor cu picioarele pe pământ, Aiden a străbătut camera, lungindu-se lângă mine S-a întins pe o laterală, sprijinindu-se într-un cot. Am rămas nemişcată, încercând să mă obişnuiesc din nou cu el.

^Imaginea trupului său gol peste al meu mi-a revenit în minte, creând un val puternic de căldură. De parcă ştia la ce mă gân- eam, a zâmbit Mâna lui s-a strecurat pe sub cearşaf şi a înce**put să** urce pe sub tricoul meu.

- Nu... N-ai ore? m-am bâlbâit.

Desigur că^ ^ ^[Că 8 Weeken]dul ăla prelungit perea aia eranM^ [ptate'] Singura persoană beată din încă- [ol] Pe limbă. [C] ** [8U'] C^ar ^[acă nu] pusesem strop de alco-

Scanned by
CamScanner

o pn-s.uiH' ch.nu.tare ţi-a făcut simţi,a prezenţa ,n Am î«*is ochl1ımcercând s» o alung. Trebuia s5 „asesc „ „„»iaiitatc prm «« »a mă obişnuiesc cu prezenţa lui Nu puteam o mă Pitfrd cu on câtc orl Aiden Intra în cameră. Mă ,ardeam CU totul când se apropia de mine, dar pe moment îmi jorean' doar să nu mă p.erd atunci când era la distanţa de mine

poate într-o alt* viaţă aş fi învăţat cum să nu mă las distrasă de el. M-am rotit pe o laterală, căutându-i privirea. Simţeam din nou o fierbinţeală în pântec.

Nu vrei să mergem să mâncăm ceva? am **întrebat** în timp ^ ij trasam conturul feţei cu indexul.

_ Mhrn, a mormăit fără să îşi mute privirea.

Nici nu mă trezisem bine şi deja simţeam o nevoie intensă să rnă urc po ei. Habar nu aveam dacă ce simţeam eu era normal, mai a*es că nu simîsem niciodată nevoia să dezbrac pe cineva de dimineaţă. Sau mai pe după masă. Poate şi eu îl preferam pe Aiden gol, doar că îmi era ruşine să recunosc asta.

__ **La** ce te gândeşti?

Şi-a apropiat faţa de a mea până când frunţile noastre aproape s-au lipit una de alta.

De ce crezi că mă gândesc la ceva?

— Pentru că obrajii tăi au nuanţa aia de roşu pe care o capeţi în două situaţii.

— Oh, serios? Şi care ar fi alea?

îmi simţeam tricoul ridicat lent, iar degetele lui calde îmi ardeau pielea.

— Când eşti nervoasă, a zis, apoi a făcut o pauză. Şi când te gândeşti la ceva de care ţi-e ruşine.

Ruşine? Ca în acel moment în care îmi mângâia unul dintre sâni? Genul ăla de ruşine?

— Sigur e de la nervi, am încercat să rămân serioasă.

Am închis ochii, rezistând nevoii de a mă lăsa pe spate. Voiam să cred că îmi simţeam sfârcurile întărite din cauza frigului. Era o minciună frumoasă şi deloc plauzibilă.

— Eu nu sunt aşa sigur, mi-a răspuns pe un ton plin de subînţeles. Ziceai ceva de mâncare?

Am încuviinţat, iar stomacul meu părea să fie de acord cu niine. A scos un sunet de protest, care l-a făcut pe Aiden să râdă.

Scanned by
CamScanner

, duş. Poţi si mai dormi până atu

Mă duc sa fac un uuş. .

Mi-a

euiuţu..,. .
le de ale mele, într-un sărut tandru şi *dulce.* Am
J-a întrerupt, retrăgându-şi totodată şi mâna.

Vrei sa comandăm ceva sau poţi s zâmbea
atâl de larg încât nici măcar nu mă

dsez.it o şuviţâ de pir dupi ureche, apoi şj.
. tandru si dulce. Am morj,/. «e-

l-a întrerupt, ---------- .
— Vrei sa comandam ceva sau poţi *să ieşi din casă?*

Îmi

T A,d™, am mârâit la d. Mi-am pierdut virginitate

sunt handicapată.

A râs scurt, m-a sărutat pe trunte, apoi s-a ridicat din firi să mai adauge unul dintre acele comentarii ironice, atât de specifice lui.

Am **aşteptat** să iasă din cameră, apoi m-am întins în **aşternuturi,** ingropându-mi faţa în pernă. Nu-mi era somn, dar nu aş fi părăsit locul ăla pentru nimic în lume. Poate pentru un alt loc în care ar fi fost prezent şi Aiden, dar chiar şi aşa, nu eram sigură. în momentul în care am auzit apa curgând la duş, m-am hotărât totuşi să mă ridic din pat. Mi-am strecurat picioarele în papucii de casă ai lui Aiden, având un sentiment ciudat. Nu mă puteam obişnui cu gândul că Aiden mă iubea.

Tu şi îndoielile tale.

Am oftat, ridicându-mă din pat M-am luptat cu picioarele mele care voiau să intre în baie, convingând u-le că era o idee mai inspirată să merg în bucătărie şi să fac cafea. Următoarele zece minute le-am petrecut în aceeaşi stare de beţie oarecum dulce, la care nu prea îmi venea să renunţ.

Am deschis geamul şi mi-am scos capul pe el, în căutarea unei guri proaspete de aer. Soarele îmi intra direct în ochi, iar ochii mei aproape s-au închis complet, protestând.

Mi-am frecat braţele, dar nu eram pregătită să renunţ la soare şi la aerul proaspăt. Creierul meu se dezmorţea şi începea să frru pună întrebări. Din păcate, nu ştiam cum să îi răspund. Nu

fa e relaţia mea cu Aiden căpătase

jtate. F ~ate s-a întâmplat în secunda în care el îmi ceruse să mă mut cu el.

de ***U cLi*** **Nu aveam chiar atât de**

tat

Scanned by
CamScanner

multe lucruri de nul- [ar avea]m o reţinere pe care nu mi-o putea#[1]

Scanned by
CamScanner

nici explica, n.cl îndepărta. De fiecare dată cânH i
M,t. mă «cea fericită, îmi puneam ma[o deci*
tifbări- N a voiam în niciun caz să îi mvadez „™ ate da În- Nu „oiam să
ne mişcăm prea repede ca **1**, Alden_
ajungem să regretăm. * ' C a m o m e n t da. să
Sunetul făcut de filtrul de cafea a înceta, si am râm,« H ar
şi gândurile mele haotice.
şi dacii totul e doar o iluzie ?

Eram de-a dreptul nebună. Atunci când totul mergea bine făceam orice ca să capăt toate îndoielile posibile şi imposibile Pur şi simplu aşa făceam de fiecare dată.

Eram atât de pierdută în gânduri încât atunci când am simţit braţele lui Aiden inconjurându-se în jurul meu, am tresărit şi aproape am ţipat.

— Iubito, a pufnit el, credeam că am trecut peste faza cu violul.

M-am relaxat, lăsându-mi capul pe spate. Mirosul proaspăt de gel de duş a ajuns până la nările mele, făcându-mi absolut toate organele să se micşoreze. Habar n-aveam cum era posibil, dar asta simţeam. Părul de pe braţe mi s-a ridicat, iar fiorul care pornise de pe şira spinării, se plimba acum nestinghe- rit prin tot corpul meu.

— Scuze, am spus când am revenit cu picioarele pe pământ

— De ce eşti atât de încordată?

Degetele lungi ale lui Aiden au început să îmi maseze umerii.

Nu-l întreba dacă totul e o iluzie. Te rog, nu strica totul.

M-am rotit în braţele sale, înconjurându-mi braţele după gâtul lui. L-am studiat din cap până în picioare, uşor dezamăgită de faptul că avea pe el nişte blugi negri şi un tricou gri, pe care simţeam nevoia să îl dau jos.

l-am căutat buzele, ridicându-mă pe vârfuri. Nu prea îmi stătea în fire să preiau controlul, aşa că încercările mele de a **1** săruta se dovedeau a fi extrem de stângace uneori.

— Acum spune-mi de ce erai atât de încordată, a zâmbit, frăgându-se câţiva centimetri.

M-am încruntat..

Scanned
by

Seri.«? ii-a arcuit o sprânceana. Nu ms înţelege iubito. Nu ţi-aş rnai elibera buzele dacâ ar f, dup$_{ă}$ ^ ^ <ţ
cunosc prea bine.

— Ce vrea să însemne asta.

De ce îl provocam în discuţia a.a? în cele din urma $_{to(\ e}$, fi ieşit învingător şi o ştiam amândoi.

— **o** încercarea ta de a-mi distrage atenţia a eşuat? ^ $_{t}$ trebat pe un ton retoric.

Am pufnit, infrântâ. Nu exista absolut nicio şansă, $_{!n}$ Univers, în care eu sâ câştig o discuţie în contradictoriul cu el Era **mai** simplu sâ accept că avea dreptate, dar tot nu $_{putaun}$ sâ îi spun despre îndoielile mele cu privire la relaţia noastră.

— Mă gândeam la ai mei.

M am strecurat pe lângă el. îl minţeam, iar vinovăţia nu mu permitea să îl privesc în ochi.

— Ce-i cu ai tăi?

O dădeam din lac în puţ. Părinţii mei erau un alt subiect p$_{e}$ lista cu *incnri pe care Blair nu vrea sa Ic discute.*

Am luat două căni şi mi-am făcut de lucru, turnând cafea în ele. între timp, Aiden s-a tolănit pe scaun, aprinzându-şi o ţigară.

— Plănuieşti totuşi să mă omori încet şi sigur?

Aiden s-a încruntat, încercând să îşi dea seama ce tot îndrugam eu acolo. A mai tras un fum, apoi a rămas cu privirea aţintită asupra ţigării. încruntarea i-a dispărut când a înţeles despre ce vorbeam.

— N-o stingei aproape am ţipat la el când se pregătea să facă asta.

Mi-a aruncat o privire nedumerită. Mă simţeam ca o idioată. Totul a pornit de la gândurile mele haotice, provocate de nesiguranţă, apoi am încercat să deviez subiectul, vorbind de ai mei. Şi de fapt, pentru că nu prea îmi doream să vorbesc nici despre părinţii mei, mă luam de faptul că fuma. Oare unde era logica mea?

“ Nu asta am vrut să spun. Nu mă deranjează.

Am luat una dintre căni şi, îndreptându-mâ spre el.

Al naibii să fiu daci înţeleg ceva, a zis confuz.

Scanned by
CamScanner

r

mine. Şi-a aşezat mâinile pe talia mea, zâmbindu-mi ca şi cum nu şi-a dat seama că am încercat din nou să mă eschivez de la discuţie.

— Eşti gata?

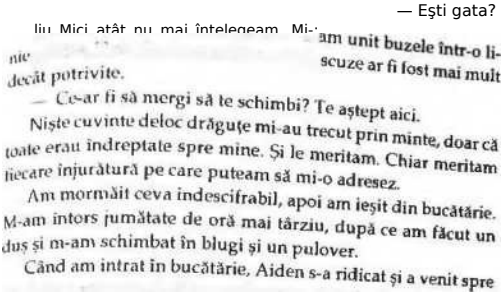

liu. Mici, atât, nu mai înţelegeam. Mi-am unit buzele într-o linie
decât potrivite. scuze ar fi fost mai mult

— Ce-ar fi să mergi să te schimbi? Te aştept aici.

Nişte cuvinte deloc drăguţe mi-au trecut prin minte, doar că toate erau îndreptate spre mine. Şi le meritam. Chiar meritam fiecare înjurătură pe care puteam să mi-o adresez.

Am mormăit ceva indescifrabil, apoi am ieşit din bucătărie. M-am întors jumătate de oră mai târziu, după ce am făcut un duş şi m-am schimbat în blugi şi un pulover.

Când am intrat în bucătărie, Aiden s-a ridicat şi a venit spre

Nici măcar nu îndrăzneam să îl privesc în ochi. Ce era în neregulă cu mine? Aiden îmi spusese cauza tensiunii dintre el şi Arden, iar eu nu eram în stare nici măcar să vorbesc despre părinţii mei. Am încuviinţat iar Aiden m-a prins de mână şi m-a tras spre uşă.

Trebuia să fac ceva ca *să* aduc lucrurile înapoi la normal. Când am ajuns la maşină, Aiden a scos cheile din buzunarul de la geacă şi brusc, mi-am dat seama ce trebuia să fac.

£şh nebună?

Da, poate eram nebună, l-am furat cheile din mână şi am rămas cu ele în palmă, neştiind care era următorul lucru pe care ar fi trebuit să îl fac.

— Crezi că... te... deranjează dacă...

Aiden şi-a arcuit o sprânceană.

— Ai de gând să îi dai mai mult de treizeci?

Am pufnit şi i-am aruncat o privire morocănoasă.

— Glumeam, iubito. Voiam să ştiu doar dacă trebuie să îmi pun centura.

Scanned by
CamScanner

— Mai bine să fii sigur, am bombănit.

Aiden a râs scurt, apoi m-a sărutat, luându-mi toată capacitatea de concentrare.

Până să intru în maşină, deja se făcuse comod, dându-şi scaiul în spate şi urcând u-şi picioarele pe bord.

Scanned by
CamScanner

Nu t, « pro, oonrod, Aidco. Nu ,tii niciodată în ce ms

POALLac,iHnaolincap,apo^cășcatș1s-aînHnsc UOgrilfc

care mi-a furat l'nv"'.'' oarecum somnoros.

— Mergem? m-a mut

Din fericire, am reuşita* pornesc maşina şi să o scot din par. care ***Zi***

** produc daune Aîcfen se comporta atat de naUltal

Nu^ra g" u. Nu avea cum să fie atât de greu. în cel mai rău caz Aiden m-ar fi privit ca pe o nebună, .ar eu aş fi făcut un atac de panică. Nu, n-avea cum să fie chiar atât de greu.

I-am căutat mâna şi mi-am strecurat degetele printre ale lui. Poate era un moment bun să spun ceva, mai ales că puteam să îmi menţin privirea asupra drumului şi să nu o înfrunt pe a iui.

După ce Jethro a murit... Am făcut o pauză şi am inhalat adânc. în următoarele două săptămâni ai mei au uitat complet de mine. Se comportau ca şi cum eu am murit odată cu el, am oftat. Aşa că, la un moment dat, chiar mi-am dorit ca asta să se fi întâmplat.

Degetele lui Aiden s-au stTâns mai tare în jurul alor mele, învăluindu-le în căldură.

Nu trebuie să folosesc multe cuvinte, mi-am zis. Cu cât o lungeam mai mult, cu atât riscul să izbucnesc în plâns creştea.

— Prima dată am... eu...

Blair, e în regulă, mi-a zis pe un ton blând.

I-am aruncat o privire pe furiş. Avea privirea îndreptată asupra mea şi era de un calm derutant.

— Nu-i în regulă, Aiden. Am încercat să mă sinucid.

A vrut să spună ceva, dar m-am rotit spre el şi am clătinat n cap, rugându-l să nu *o* facă. N-aş mai fi reuşit să-mi duc gândurile până la capăt.

doua datâ,a îOSt acc*t*entul cu maşina, am reuşit să zic. A mori aşa re^T U° ^ de somnifere- **Ştii că nici măcar nu un moment dat*** aşte Pta? Am Încercat să zâmbesc. La Vocea mi a^\mce Put să vomit şi incapabilă să mă mişc- obraji fără niciun a vert-i ^ lăCnmile au început să îmi curgă p* sment în prealabil. Era un plâns silenţios**

je tip "1 celul carc 1(1 dă Imprus,a că «va 5e frânge în interiorul JJU. foaie inima.

6 nrenorul

_ Opreşte.

N" voiam să fac asta. Nu puteam Să îl privesc, dar ceva din tonul lu. mi-a dat de înţeles că nu era cel mai potrivit momen. ca să mă

Scanned by
CamScanner

împotrivesc.

Am oprit maşina şi mi-am lăsat fruntea pe volan. Am auzit portiera de pe partea lui Aiden deschizându-se, apoi închizân- du-se şi eram sigură că era pregătit să o ia la goană. Mi-am ridicat privirea şi l-am văzut înconjurând maşina. Mi-a deschis portiera şi a aşteptat răbdător lângă ea. Eram atât de confuză încât am crezut că nu mă mai credea în stare să conduc şi că încerca să mă dea jos de la volan. Tremuram din toate încheieturile şi continuam să plâng.

Când am coborât, mi-am dat seama că am parcat undeva prin centrul oraşului, într-o zonă aglomerată şi plină de magazine.

— Blair, nu trebuie să vorbeşti despre asta dacă nu vrei,

M-a tras în braţele lui, acolo unde mă simţeam in siguranţă. Ar fi trebuit să îi fiu recunoscătoare pentru asta, dar, dc fapt, mă speria. în mintea mea, Aiden încă putea să plece în orice moment, iar eu devenisem deja dependentă de el. O parte din mine nu ţinea neapărat ca el să mă cunoască aşa cum nimeni nu o făcea.

L-am înconjurat cu braţele, ridicându-mi spre el. Pe chipul lui Aiden se citeau emoţii amestecate, ceea ce m-a derutat mai tare decât atunci când nu reuşeam să desluşesc nimic.

—- Nu-i vorba de asta, am zis tărăgănat.

— Şi atunci?

Mă strângea de parcă nu avea de gând să-mi mai dea drumul vreodată.

— N-am putea sâ vorbim despre asta altundeva? Mi se pare ^oprim circulaţia.

Câţiva şoferi ne claxonau furioşi.

— Păi, a zâmbit Aiden larg, tu ai făcut parcarea asta de mântuială.

M -am p refăcut j igni tă, d a r nu mi-am re tras br a ţele d i n j u toi. Nu eram încă pregătită să fac asta. El doar m-a strâns şi mai tore în braţe, trecând u-şi mâna prin părul meu.

fi „.boils."« ^ puc fi i'„'ı'ı·· uu um Pkut din eu.â p'ₐ" **p,. drumul lla** ? Continua să stea, **de**

«d^p"a'‘tepti „ secundă? m-a întrebat de parcă tocmaj

îi venise o idee. n

Am încuviinţat şi am rămas dezorientată in apropierea trot«. arului, în timp ce Aiden a parcat maşina cu o dexteritate pentnj care l-am **invidiat,** fără să mai încurce pe **nimeni.** Când a revenit

Scanned
by

lângă mine ţinea în mână un hanorac negru pe care mi l-a ţmins

— S-ar putea să ţi se facă frig.

_ Unde mergem? l-am întrebat când m-a luat de mână.

_ Undeva unde să nu încurcăm circulaţia, a zâmbit, arcüindu-şi o sprânceană.

în unele clipe, simţeam nevoia să îmi retrag mâna din a lui, dar senzaţia familiară de siguranţă era ceva la care nu prea îmi doream să renunţ.

— Doar nu... Aiden, am mârâit în timp ce m-a tras de mână, traversând strada, fără să ia în calcul traficul. Era o trecere de pietoni la vreo sută de metri mai încolo, i-am zis când am ajuns de partea cealaltă.

— Aia? m-a întrebat, ridicându-şi bărbia în direcţia trecerii.

— Mhm. Aia.

— Iubito, nu te pricepi la aproximări. E cel puţin un kilometru până acolo.

Am pufnit pe nări, urmându-l spre parc.

De ce-i aşa aglomerat la ora asta? m-am încruntat.

— Mh? a mormăit absent.

Mă întrebam dacă oamenii n-au altceva de făcut dinii* nea ţa, decât să stea în parc. Nu-i nicio bancă liberă.

— E din cauza vremii. Oricum, cine a zis că avem nevoie de o bancă? A ridicat din umeri, apoi în secunda următoare s-a trântit pe iarbă, trăgându-mă deasupra lui.

— Au, Aiden! Puteai să mă anunţi.

Mi-am încreţit nasul.

Nu te plânge. Nu eu m-am trântit peste tine.

Nu m-am trântit peste tine. Tu m-ai tras Haţa inii era la căli va centimetri de a lui şi ii simlnar,

«tentei»«*- Mi-a cuprins talia în palme. Se asigura că nu aveam Je £'iiui niil ntlic ¿V acolo.

_ Corecţie, iubito. Te-ai aruncat pe mine.

Am făcut ce? am pufnit indignată.

_ Te-ai aruncat, a repetat serios. îmi amintesc că mi-ai zis odată că sunt irezistibil chiar şi atunci când dorm, deci nici nu-mi pot imagina ce efect am asupra ta când sunt treaz.

Zâmbetul i s-a transformat rapid într-unul parşiv.

— Mă scoţi din sărite, am zâmbit. Ăsta e efectul pe care îl ai asupra mea atunci când eşti treaz. Mă scoţi din sărite şi vreau să-ţi dau una.

— Cine te opreşte?

Cine mă oprea? întrebarea era ce anume mă împiedica să fac asta. Modul în care mă privea, care nu mă scotea din sărite, ci din minţi. Paima cu care îmi cuprinsese obrazul şi buzele lui pline care se apropiau din ce în ce mai tare de ale mele si pe care voiam atât de tare să le sărut. Mi-am sprijinit palmele de

Scanned by
CamScanner

pieptul lui, încercând să par cât de cât cu picioarele pe pământ. M-a tras într-un sărut care m-a lăsat fără respirație, apoi s-a sprijinit în coate.

— la hanoracul pe tine, Blair.

Derutată de modul în care mi-a pronunțat numele, m-am abținut să îi spun că el avea mai maie nevoie de el. Mi-am dat geaca jos, am îmbrăcat hanoracul, apoi am pus-o la loc pe mine. Mi-am căutat o poziție confortabilă, îndreptându-mă spre el. Mi-am strâns picioarele sub mine, așezându-mi palmele pe genunchi. Aiden a rămas întins, sprijinindu-se în coate. într-un fel, voiam să aflu ce era în mintea lui, dar într-altul mă speria ideea că poate mă credea nebună.

— Blair, nu știu cum să îți spun asta, a oftat el.

Că sunt nebună? E simplu: Blair, cred că ești sinucigașă.

— C-Ce să îmi spui? m-am bâlbâit.

— Știu că nu-i ușor să vorbești despre tine. Nici mie nu mi-e, dar am încercat. Și dacă vrei ca relația asta să meargă, poate ar trebui să încerci și tu.

Pe lângă faptul că era serios, mai avea și dreptate.

Scanned
by

ştiu Dar mai ai «t '„'Pr«'ª '* ° ⁵³ te ₘ

pentru fiecare cuvânt pe care îl .pm. te mşel. Nu suₘ * a sâ mâ joc de-a psihologul, Bl.tr. Sunt a,c, dacă ai nevₒᵢₑ £ mine. Chiar dacâ n-as fi iubitul tâu perfect, sunt pr.etenul ,ăi/

>

în timpul în care a vorbit, mana mea a căutat-o pₑ ₐ ₗᵤⱼ acum mă agăţare de ea, vrând să cred fiecare cuvânt de-ₐ| ^ Normal că Aiden a strecurat în propoziţie ceva specific lui, ₙ, să diminueze starea tensionată care punea stăpânire pe ₘᵢₙₑ

— Eşti iubitul meu perfect?

Mi-am ridicat sprâncenele.

— Sunt ce ai tu nevoie să fiu, Blair. Şi cu siguranţă nu te judec. După ce am ajuns în Madrid şi mi-am dat seama că nu aveam cum să o scot la capăt cu fratele mamei, am făcut o mulţime de lucruri de care nu-s mândru.

— Cum ar fi?

A căzut pe gânduri. Mă întrebam dacă nu cumva Aiden avea de ales din prea multe lucruri de care nu era mândru.

— Pentru câteva luni am preparat metamfetamină.

Involuntar, degetele mi-au zvâcnit între ale lui. îmi simţeam gâtul mai uscat decât un deşert, dar nici eu nu eram acolo ca să îl judec.

— Te-ai...

Nici măcar nu puteam să îi întreb.

— O perioadă, a recunoscut pe un ton pe care nu l-am recunoscut

Trăsăturile sale exprimau o durere pe care nu o mai văzusem la el până atunci. Nu el era cel care se închidea în sine şi ştiam asta. îmi spunea lucrurile alea doar ca să capăt încredere şi să pot vorbi.

M-am trezit în spital, am zis cu ceva mai mult curaj. Mai târziu am aflat că tata m-a găsit, dar când a ajuns mama acolo.. M-a privit de parcă o făcusem ca să atrag atenţia asupra mea Chiar dacă m-au ignorat după ce a murit Jethro, n-am făcut-o pentru asta. Am făcut-o pentra că el a dispărut si din lumea mea, nu doar din a lor. Apoi mama a luat-o razna. '

M-am oprit.

— Blair...

J

Scanned by
CamScanner

!: in regulă.

Poate dacJ n-aş fi ridicat din umeri, m-ar fi r" . Ii in regula, pe naiba! Nu-i în regulă A trecui mult timpdeahinci, Aiden CamH,.-

An, ridicat din nou din umeri. Trebuia să încetei mat' asta daca nu voiam ca privirea lui Aiden să ia foc cu torni

Oricum, după aia am crezut că mama urma să îşi adu- cJ anunţe de nune. Ş, asta s-a întâmplat, deşi a durat o lună în care nu-a serv, ,n fiecare zi discursul cu „ce o să le spun prie- tonelor mele, Blair?". v

— Ce? a întrebat Aiden, aproape mârâind.

— Mda. Tata şi-a revenit şi a fost acolo pentru mine, tre- zindu-se la realitate, dar mama avea impresia că i-am făcut de ruşine- Ar fi dat orice ca singurul ei copil rămas în viaţă să nu aibă nevoie de terapie.

— N-ai fi avut nevoie dacă ei nu ar fi uitat că exişti.

Am înghiţit în sec, evitând să mai ridic din umeri. Aiden era încordat şi până şi degetele începeau să i se răcească.

— Dacă te enervezi şi reacţionezi aşa, nu-ţi mai spun, am oftat.

Şi-a trecut nervos degetele prin pâr, apoi şi-a scos pachetul de ţigări din buzunar, fără să îşi aprindă imediat una.

— Scuze, a mormăit, deloc fericit.

Am zâmbit timid,

— A ţinut-o aşa o lună. M-au trimis la consilierul şcolii, la psiholog. Mama era în stare să mă trimită şi la terapie de grup, am zâmbit. După aia situaţia s-a schimbat radical şi mama şi-a îndreptat toată atenţia spre mine, tiansformându-se complet. Mama voia să învăţ acasă, tata voia să continui să fiu o adoles- centă normală. Au urmat o mulţime de discuţii în contradictoriu, Apoi.,.

Am tras aer în piept. Aiden s-a ridicat de la locul lui, repoziţionându-se în spatele meu. M-a luat în braţe, aşezân u şi picioarele de o parte şi de alta a mea.

— **Mama** a încercat să ştergă prezenţa tui jethro dm cas , ca şi când nici n-ar fi existat. Asta **l-a** scos pe tata au început să se certe în fiecare zi. Tata nu voia s se a nimic şi nici eu. Am dormit o mulţime de nopţi în

s locui meu nu era acolo. Mama mi.a Sp dL,si mama spunea că ^ ^ Avea ¿le în care toată aten ° mulţime de apoimaierau zileleîncare mă ^

Scanned by

îi era îndreptat» spr ^ ^ plls▪0 ţn postura aia. ba ce era în capul m ^^ ▪uru, meu şi un va, dfi că]^

Braieie lu, , pieptului meu. Era un sentiment 5tra. tă a eram obişnuită, niu de **siguranţa,** cu ca _ N-a fost vina ta. !?b'asta'nu • Ł-am privit peste umăr.

|-î.m?

— **Scuzâ-mă că** ţi spun, iubito, dar mama ta cred că e bip0. iară. **fii** cu **siguranţă** nu s-au **comportat** normal, dar habar n-am cum ar trebui să se **comporte** nişte părinţi. Cu siguranţă nu aşa ca ai noştri.

Mi-am lăsat capul pe umărul său.

— Am **impresia** că ar trebui să mă duc până acasă, am oftat,

Aiden a scos un mormăit, in semn de întrebare.

N_am mai **vorbit** cu mama de ceva timp. Ultima oară când m-am văzut cu tata, mi-a spus că divorţează şi că ea rămâne in casă. Mă tem de ce a făcut acolo.

— S-a gândit că, de fapt, ei i-ar prinde bine nişte ore de terapie?

Am izbucnit în râs.

— Convinge-o tu să meargă, dacă poţi.

— Ştii deja că pot fi destul de convingător când vreau.

— Mă îndoiesc că farmecul tău o să funcţioneze şi asupra mamei.

De fapt, mă gândeam că ar fi putut să îi provoace mamei mele un infarct. Aiden şi-a apăsat buzele în spatele urechii mele, fă- cându-mă să mă înfior.

încerci sâ mă convingi de ceva?

L-am privit din nou peste umăr. Mi-a zâmbit pe o laterală, apoi a afişat o expresie naivă.

— **Nuuu, a lungit cuvântul. Deja am stabilit că tu eşti cea care sare pe mine.**

Mi-am ţ S t a ^ f u n narcisist arogant, nu? ferit părul din^^* braţele la dm ,Unil Pie Pt bosumflată. Aiden atingându-nu întreacăt,cu vârful

diVL ",|ir, pici™, spr, ruginea aproape am atmB*"« 1U1 i.,rt „„7 VIZ< 77CS AUon mai « «colo. iar eu am R'Uţ'1 si **vorbesc.** Mi aşteptam ca în orice moment **să** îmi spunâ L-â ,1U vüi* síi aiba do-a face cu o persoană sinucigaşă.

Blair, a şoptii cu nasul îngropat în părut meu

. Da?

Nu te las să te duci acasă singură.

Scanned by
CamScanner

_ Poftim? nvam încruntat.

Am spus că nu te las să mergi singură. Dacă vrei să îi faci o vizită mamei tale, vin cu tine.

Mi-am încordat fiecare mușchi din corp.

— Nu cred că e o...

hîre yreii hunii, voiam să spun dacă nu m-ar fi întrerupt.

— Blair, nu te panica. Nu vreau să mă iei ta tine acasă sau să-ţi cunosc părinţii, aşa că nu te gândi că iar ne mişcăm prea repede.

— Nu mă gândeam la asta, am minţit.

— Ba exact la asta te gândeai.

Sau cel puţin am încercat să mint.

— Mda, am oftat. Poate mă gândeam.

Dar încă nu fugisem din braţele lui, iar ăsta era un lucru bun,

— Uite, o să mă cazez pe undeva. Vreau doar să fiu acolo dacă ai nevoie de mine. Bine?

Am încuviinţat, întrebându-mă ce am făcut ca să îl merit pe Aiden. Mi-am lăsat capul pe spate, lipîndu-l de pieptul lui. Am tras de mânecile hanoracului, acoperindu-mi mâinile, apoi am închis ochii.

— Blair, promite-mi că mo să mai încerci niciodată, m-a rugat pe o voce răguşită. Blair, a repetat după câteva secunde de pauză.

— Promit.

— Bun. Acum nu că aş vrea să te las să pleci de lângă mine, dar ştii că trebuia să te vezi cu Em, nu?

Am deschis ochii şi am sărit ca arsă, ridicându-mă în picioa
Aiden a început să râdă.

Cât e ceasul? am întrebat panicată.

— E aproape prânzul.

Scanned
by

,e *dl»*[1] *“*[treCU!] !itebat dupS ce s-a ridicat atât de *D u m m ′ Z t » L ^ d a c i l* [n]va w [se mişte m]ai repede.

V^aTsă[v]ajung* [T·“] conduc, i-am spus agitai - [Vr e ·'] **venea** să îl ochii, aşa c^Jut să se mişte cu mcetm.torul.

[A 1] Teilor **P[idoate,ɾe]j** [A]ef mi-a **răspuns nonşalant.** ^[ca] [Em] să fie

pregătită să-«« [ane5]V«ausâajung'a[Ta“tn] ^ [condu]c, i-amspus agitai [M]tăoc[h]ii.a[ş]ac[5]n«.-;; [sâseroiş]te cu tncebn,torul.

Scanned by
CamScanner

CAPITOLUL 28

îmi împachetam lucrurile cu mişcări încetinite, încercând să trag de timp. în realitate poate asta şi făceam, deşi nu găseam raţionamentul din spatele logicii mele. Era încâlcitşi deloc plauzibil. Mâinile îmi tremurau şi simţeam un nod persistent în gât.

Em a intrat veselă în cameră, aruncând pe pat nişte pungi de cumpărături.

— Ce faci? m-a întrebat încruntată.

— împachetez, i-am spus ceea ce deja era mai mult decât evident.

— Până la urmă, chiar ai de gând să te muţi?

Am oftat.

Da, chiar aveam de gând să mă mut. Aveam de gând să îmi strâng fiecare lucru şi să mă mut cu Aiden. Puteam să fac asta, Era aproape sfârşitul lui mai. Locuiam oficial cu Aiden de aproape o lună, deşi nu îmi luasem toate lucrurile de la cămin şi, deşi nu spunea nimic în legătură cu subiectul ăsta, era mai mult decât evident că îl deranja nesiguranţa mea.

— Da. Am de gând să mă mut.

Em s-a aşezat pe pat şi a început să tragă de colţurile tricoului pe care îl avea pe ea. Făcea asta doar când avea ceva important de spus.

— Ce-i, Em? am întrebat ca să o încurajez să vorbească.

— Nu vreau să te superi pe mine, a zâmbit aproape timid, lucru care nu-i era deloc caracteristic.

— De ce m-aş supăra pe tine?

Mi-am ridicat sprâncenele.

Scanned by
CamScanner

cauză M « i la ce o să U* sPun' Din

>

_ Ce o să îmi spui?

. – ■ „iZwmdin rSbdare. Nu-mi plăcea expresia^ Uej,, PfaW ei şi nici modul în care o tot lungea. Pârej,, joratâ de pL . c(,t.a cc ţnsemna că Em voia să vorbii „şi^urul subiecib care era posibil să reacţiona prost

^Ssrios, am zis. Doar spune-o, Em. N-o să mă supăr pe Ht*

M a privit cu neîncredere, apoi şi-a trecut mâna ptin pârul blond. Am mai împachetat un pulover, apoi l-am aşezat pB. te celelalte.

— Crezi că e o idee bună?

Am continuat să împachetez hainele, ca să nu o privesc urât Mie nu-mi plăcea Zeke, iar atunci când m-am întâlnit cu ea şi m.a contaminat cu veselie din cauză că se logodise, mi-am înghiţit toate cuvintele şi m-am bucurat alături de ea.

— De ce n-ar fi o idee bună?

A urmat o pauză, apoi Em a spus:

— Toată lumea a aflat cum a reacţionat la Tau acum vreo lună, Blair. Şi nu a fost prima oară când s-a bătut cu Arden.

— Şi-a rezolvat problema cu Arden, am mormăit.

— Nu asta e problema, mi-a zis pe un ton grav.

— Atunci, care e problema?

Am auzit-o oftând zgomotos în spatele meu.

— Violenţa e problema.

— Vio-ce? am întrebat de parcă mă prostisem.

De fapt, voiam să cred că nu auzisem bine. îi dădeam şansa să îşi retragă cuvintele, dar Em nu a profitat de ea.

— Violenţa, a repetat

Am strâns în mâini tricoul pe care mă pregăteam să îl fa*' pachetez.

— Violenţa cui?

Nu te mai preß că eşti idtoată, Blair. E mai mult decât evident tespre ce discutaţi voi aici.

~ Blair, nu te enerva pe mine.

întelee CP ^ enervez Pe i~am spus calmă. Doar că nu vrei să spui mai exact. Ce treabă are faptul că Mder

Scanned by
CamScanner

s-a *MM* CU Arden acum câteva săptămâni, cu faptul că mă mut cu el?

M-am rotit spre ea, aşezându-mă pe pat. Em s-a fâstâcit câteva clipe Orice îi trecea prin minte, o deranja.

— Spune-o odată, Em, Te rog, doar spune-o odată!

— Dacă o să îşi iasă din minţi când o să vă certaţi? a ridicat tonul- Hm? Dacă o să se enerveze şi o să reacţioneze violent?

îmi pulsa fruntea de cât de tare mă încruntam. Am izbucnit în râs, apoi m-am oprit brusc când am văzut că expresia ei devenea din ce în ce mai serioasă.

—- Tu vorbeşti serios?

— Norma) că vorbesc serios, şi-a ridicat palmele, apoi le-a aşezat pe genunchi.

Nu îmi dădeam seama dacă trebuia să fiu supărată pe ea pentru că a insinuat că Aiden ar fi putut reacţiona violent în faţa mea, sau să apreciez că îşi făcea griji pentru mine.

— N-o să reacţioneze violent, am încercat să o asigur ceea ce eu ştiam deja,

— De unde ştii ?■

Am pufnit, apoi mi-am dat ochii peste cap. Discuţia asta nu avea să ducă nicăieri. Oricum, nicăieri bun. Poate nu m-ar fi deranjat atât de tare subiectul in sine, dacă n-ar fi folosit tonul ăla răstit, atât de caracteristic ei, pe care îl folosea ori de câte ori nu era de acord cu ceva. Ma deranja că insinua că Aiden urma să răbufnească la un moment dat,

— Că ştiu, am spus sigură pe mine. Pentru că a avut suficiente motive dacă vota să o facă şi n-a făcut-o.

încă de când l-am cunoscut, făcusem o mulţime de lucruri care l-ar fi putut scoate din sărite, l-am aruncat în faţă un pahar cu cafea, l-am lovit, l-am înjurat şi mă şi tot eschivam de la discuţii care nu îmi conveneau. Nu. l-am dat suficiente ocazii ca să îşi piardă răbdarea, dar nu a făcut-o.

— Blair, eu zic doar să te mai gândeşti- Poate ar trebui să mat ^Ştepţi puţi$_{n}$. £$_{u}$ a cunosc pe Zeke de doi ani şi abia de acum o să ne mutăm împreună.

O să mă gândesc.

, Nu voiam s* spun ceva răutăcios. N iau de Zeke, doar pentru că ea se ^

„ fost deloc corect *

Scanned
by

de AiJcn- inc, m-a rugat. Doar .mi fac gnjj pen
Nu le supăra pe

tinl> m ai spus şi fu- ° să te muţi_ Nu vreau să ră.
_ ştiu, dar uu . ▪ camera cu 0 nccunOscută. Şi oricUrTI
mânmcămin5isă"'P,(lormitaici
in ultima luna n-am ^ thestic dacă îţi iei toate lucrurile
Mui'r"316
***PUr Euîîsopîp" un ton implorator. O să fiu bine.**

I Sper a zis încruntată. Ştiu că eu am mcura,at la început relaţia ta cu Aiden, dar pe atunci nu ştiam că e atât de impulsiv. Încurajat? N-aveam nevoie de nimeni care să încurajeze sau să descurajeze relaţia mea cu Aiden.

_ Nu.i impulsiv, aproape am mârâit, luandu-i apărarea. Eram conştientă de faptul că mînţeam. Nu eram chiar atât de naivă încât să nu îmi dau seama că Aiden era impulsiv, doar că ce nu înţelegea Em, era că nu mă aşteptam la o schimbare majoră din partea lui. Aiden era Aiden, iar eu îl iubeam pentru ceea ce era.

— Dacă zici tu, a spus, uitându-se pe sus.

— Mda. Zic eu.

Em mi-a stricat toată buna dispoziţie, reuşind totodată să mă facă să mă gândesc din nou la decizia mea de a mă muta împreună cu Aiden. Am continuat, totuşi, să împachetez. Toată nesiguranţa pe care o simţeam a dispărut când mi-am adus aminte de zâmbetul pe care Aiden a încercat să îl înfrâneze atunci când l-am anunţat că merg să îmi strâng restul lucrurilor. Când mi am amintit de sclipirea din ochii lui albaştri sub care mă dez- oinam din toate cusăturile.

de ?Uteam Să faC asta' Pentru că Aiden nu aVea
zit vorbind l Tilf nU adusesem asta în discuţie, l-am aU'
te gând să *pi* [<**. BămCertândll"Se CU CineVa' pentTU Că nU bile pe care le fa
^ Jiam er a vorba de plecările inexplic^'

-E«i-cUSeTrmspus. nimic'
— Bine. * ' ridicându-se de pe pat.

Scanned by

Am ¡"cercat să par vesel«, dar nu p$_{rea}$ mi-a ^
Nu fi supiţraUl pe mine, Blair
Nu suni supărata pe hne, am $_{2is\ 2âmb}$ind

Bm m-a îmbrăţişat, apni a ieşi, din cameră. Am strâns ulti „ele haine. apo, m-am aşeza, $_{pe}$ marginea patului Mai av«m destrâns cărţile şi lucrurile mele care mai erau împrăştiate^

Eîîi ji-îiîv dreptate. N-are cum să aibă dreptate.

Am închis ochii, trântindu-mâ pe $_{pat}$. Aiden mi-a spus să îl sun când terminam de împachetat şi poate era cazul sa nu mai trag de timp, M-am ridicat leneşă şi am început să îmi strâng **lucrurile** din birou.

O bStaie în uşă mi-a întrerupt activitatea deloc plăcută. Cu un braţ plin de cărţi, pe care de altfel le-aş fi putut lăsa pe pat, m-am dus şi am deschis uşa. Aiden stătea sprijinit de perete, cu două pahare de cafea în mâini. Zâmbetul de toată frumuseţea pe care îl avea pe faţă mi-a tăiat respiraţia pentru câteva secunde. Nu-mi dădeam seama cum reuşea să facă asta.

— Ai de gând să mă ţii la uşă, iubito?

Am clătinat din cap, dându-mă la o parte. Chiar şi după ce am locuit împreună cu el o lună, tot aveam dificultăţi în a gândi coerent în primele minute pe care le petreceam în preajma lui. A aşezat paharele pe birou, apoi a venit spre mine şi mi-a luat cărţile din mână.

— Ce fad cu astea?

Am ridicat din umeri. Nu-mi aminteam ce voiam să fac cu ele. A început să râdă şi a aşezat cărţile pe birou, lângă pahare.

Eşti atât de pierdu tăi

Chiar încercam să nu fiu, dar li trecuseră toate vânătăile şi era de-a dreptul frumos. Aiden era şi sexy, dar, pe âng as a, era frumos. Trăsăturile sale erau perfecte. S-a $_{apropiat}$ de mine

şi mi-a aşezat o mână pe gât, trăgându-măîntr-uns re n

— Eşti bine? S-a retras, privindu-mă **încruntat.**

— Da, m-am încruntat la rândul meu. De ce n-aş fi •

— Pentru că stai acolo de parcă nu mă mai tu ş

Şi-a arcuit un colţ al buzelor, dar tonul n era

— **Nu** fi copil, **Aiden!** Normal că **te iubesc.**

— **Şi atunci, ce s-a întâmplat?**

Nimic- am mint«-

— **Serios?** $_{anâ}$**Maxilarul i-a zvâcnit, apoi s**$_{a}$**j**

Jmâna * pe n-o. Am simţi. un val de răcoare în $_{ipsa}$
gerii lui.

Scanned by
CamScanner

I blair a zis pe un ton mustrător. E din cauza rnutatm$_{ui?}$

— Nul

— Atunci?

După expresia lui confuză, nu ma. înţelegea absolut nimj$_{c}$ Sinceră să iiu. nici eu nu mai înţelegeam nimic. Nu înţelege de ce încă mă gândeam la cuvintele lu. Em, care mai degrabj sunau ca o avertizare.

— Nimic, am încercat să zâmbesc, dar nu l-am păcălit cu zâmbetul meu strâmb.

— Deci lasă-mă să văd dacă înţeleg, a zis. Te-am adus la că-min acum două ore şi erai toată un zâmbet. Am venit acum să te iau şi, pe lângă faptul că nici măcar nu mi-ai răspuns la sărut, mă minţi şi că nu s-a întâmplat nimic?

— Da, am oftat

— Deci mă minţi.

— Nu! aproape am ţipat.

Şi-a trecut o mână prin părul brunet, apoi a rămas locului. Mi se părea că ăla era exact genul de situaţie despre care mă avertizase Em.

— La naiba, iubito! De ce faci asta?

L-am privit cu uimire. Ce făceam? Aiden nu merita asta. Nu merita să las două cuvinte să mă facă să pun la îndoială tot timpul pe care l-am petrecut împreună. Pur şi simplu, Aiden merita mai mult de atât Merita să fiu sinceră cu el.

— E ceva ce-a spus Em, am zis într-un sfârşit.

^-■$^{e“a}$ zis Em? m-a întrebat încordat.

— **Nimic important.**

— **Evident e important, dacă nici măcar nu mai poţi să mă săruţi.**

— **îmi pare râu, Aiden. N-ar fi trebuit s-o bag în seamâ-**

— Nu, probabil n-ar fi trebuit, dar esti încordată şi e $^{clar\ c}$ a z* ceva care te-a făcut să intri în starea asta.

Scanned by CamScanner

S .1 P[L1] P[at]- [cu] 5P[ate]e sprijinit de perete. Mi-[am si]_ [sjt] de lucru eu nişte foi care erau împrăştiate pe birou, ezitând
[s]a îi râspunri.

Ai dc gând să vii încoace?

m simţeam de parcă încercam să îi testez răbdarea. De par- [cii] voiam să testez verosimilitatea cuvintelor lui Em. Iar dacă [flStn] făceam, nu primeam nicio reacţie, Mi-am întors privirea spre el. Aiden continua să stea cu spatele sprijinit de perete, oarecum încruntat dar nu părea nervos, în realitate, îl văzusem o singu râ dată scos din minţi şi puteam s ă îi mul ţumesc lui Abigail pentru asta.

Nu te mat comporta ca o iifioflhi

Picioarele mi-au pornit în direcţia lui, gândind individual. Dacă era după mintea mea, aş mai fi rămas lângă birou, încercând să îl enervez. Nu-mi dădeam seama când mi se mutase toată raţiunea în picioare. M-am descălţat şi, în loc să mă aşez lângă el, mi-am adunat o doză mare de curaj şi m-am suit în poala lui. Aiden a devenit imediat alert, încordându-se, iar mâinile lui s-au modelat pe şoldurile mele într-o clipă.

— Bună.

— Hei, am răspuns intimidată de zâmbetul lui.

Mi-am aşezat palmele de umerii lui, lăsându-mă în jos. Aiden şi-a coborât privirea, înghiţind în sec, apoi, când şi-a ridicat genele, ochii lui aveau o nuanţă mai adâncă de albastru.

— Deci, ce-a spus Em?

Mâinile lui au urcat spre coaste, extrem de încet. Respiram repede şi scurt şi mi s-a părut că a durat o eternitate până când mi-a luat obrajii în palme.

— M-a întrebat dacă sunt sigură de mutarea asta, am şoptit.

— Blair, mi-a oftat numele. Singura diferenţă e că acum chiar te-ai hotărât să îţi iei lucrurile.

— **Ştiu.**

— Doar asta ţi-a spus?

în loc să răspund, am oftat.

„ Mi-a sugerat că există şansa să...

— **Să ce?**

Am făcut un efort supraomenesc ca să îl privesc în oc .

— **Să-ţi ieşi din fire la un moment dat şi să reacţionezi,..**

cuvânt pe «re îl rosteam. Muşchii i ^ CSnWream fi*-» [iar] degetele i s-au oprit pe talia “

incordalsut? î [lfl L][M•am] simţit ruşinată de prostia [mea] '

Scanned by

rămânând nemţea^ şuviţa de par după ureche, r|mă

U" hiiipe r*»*"1 mCU_ SUnt imPUISiV Şi Poate îmi

uşor din sărite. Nici măcar nu neg asta. Dar nu te-aş răni nici0.

d a t t i a m . r a s t a , aşa că, de ce mă prosteam?

— **Să înţeleg că Hm nu mă place? Şi-a arcuit o sprânceană.**

_ Nu o lua personal, am încercat totuşi să-i iau apărarea prietenei mele, deşi ea era cea care îmi provocase starea de nesiguranţă.

— **Senos? Să înţeleg că se ia de toată lumea din jurul tău? într-un fel. într-o perioadă era pornita împotriva lui Arden,**

apoi realizase că nu îi plăcea Julia, deşi nu o cunoştea. Probabil singura persoană din univers la adresa căreia nu avea nimic de comentat era Zeke.

— Şi asta nu mă scuteşte de petrecerea de logodnă?

Am clătinat din cap, unindu-mi buzele într-o linie subţire. Aiden şi-a exprimat dezacordul în legătură cu petrecerea încă de când a aflat de ea.

— Serios? m-a întrebat îmbufnat.

Mi-am ridicat sprâncenele, încrucişând braţele la piept. Aiden şi-a retras mâinile de pe talie şi a început să-şi plimbe degetele peste braţele mele dezgolite.

— D-da, am zis cu un nod în gât.

D-da? m-a imitat, rânjind cu gura până la urechi.

Aiden era conştient de modul penibil în care mă pierdeam în faţa lui şi nu se sfia să îşi bată joc de mine.

Am închis ochii, apoi i-am deschis leneş, adunând toată concentrarea care s-a rătăcit.

d ³ j^U scaP^ ^am z âmbit. Nu ziceai că îl cunoşti?
hPrc « 3Sta inseamnă că vreau să fiu prezent **la** p^ trecerea lui de logodnă.

Haide, Aiden.

pe Hm mă ^canta tdeea, dar nu o puteam refuza

« SitX „<•" -«8'

A clătinat din cap. î" minte mi s-a formato Clin, cocrenM, dar s-a risipit incredibil de rewde lui s-au strecurat pe sub tricoul meu, arzându-mi pielea"13

_ Te rog, am şoptit cu respiraţia sacadată.

- Ce mă rogi?

Şi-a arcuit o sprânceana, oferind u-mj şi unul

Scanned by
CamScanner

dintre zâmbe tel«-' alea care erau pline de subînţeles. Am clipit des. Chiar asa» Ce anume îl rugam? Să cinS cu mine la petrecere sau sa înceteze sa îmi mai ardă pielea? Rugămintea mea era interpretabilă, mai ales că începeam să îmi simt sângele adunându-se in obraji şî o fierbinţeală îşi făcea apariţia în pântecul meu.

Mi-am aşezat mâinile pe umerii lui, coborându-nu privirea spre el. Buzele mele le-au căutat pe ale lui, sărutându-le lent. Niciodată nu ştiam cum să fac asta, ca să nu o fac greşit. Aiden şi-a mişcat buzele în ritmul meu, lăsându-mă să preiau controlul. Mi-am întredeschis buzele, adâncind sărutul, chiar dacă nu prea ştiam ce făceam. Chiar dacă aş fi fost cea mai încrezătoare persoană de pe planetă, aveam senzaţia că tot m-aş fi pierdut în faţa lui.

Abia când m-am apăsat peste el am devenit conştientă de erecţia lui am mai căpătat un gram de încredere. La urma urmei, poate nu făceam totul atât de stângaci pe cât îmi imaginam eu. Aiden mi-a tras tricoul peste cap, lăsându-mă în sutien. Nici cu gândul de a sta goală în faţa lui nu mă împăcăm prea bine, chiar dacă m-a văzut dinainte să mă culc cu el. Pur şi simplu gândul că Aiden mă dorea pe mine şi nu pe altcineva, îmi dădea dureri de cap. Nu înţelegeam de ce.

încurajată de sunetul gutural pe care l-a scos, i-am împins geaca în jos pe umeri. Aiden s-a dezlipit de perete, ridicându-se cu tot cu mine în braţe. în următoarea secundă mă aflam mtin- să pe pat, ascunsă sub trupul lui care îmi dădea mereu un sen timent de siguranţă. ..

Oficial, nu eram deloc mândră de mine. Nu duceam rnciu discuţie până la capăt dacă Aiden se apropia de nune. Nu, nu eram deloc mândră de mine.

— **Aiden, i-am şoptit numele, cu buzele lipite de a e ui**

- **Mh?**

Scanned by CamScanner

Ochii lui mă priveau curioşi, având o nuanţă închisă de albastru. Palma dreaptă i s-a strecurat pe sub spate, ridicându-mă uşor. În timp ce eram pierdută în ochii lui, mi-a descheiat sutienul. Executând mişcări contradictorii, mi-am ridicat braţele cât să-i permit să-l dea jos, apoi mi le-am încrucişat peste sânii goi.

— Blair, pot să ştiu ce faci?

Mă tem să nu fac un atac de cord?

— Bine, am mormăit.

Aiden mi-a trasat conturul maxilarului cu buzele, apoi mi-a ferit mâinile, făcându-mi obrajii să-mi ia foc. Am mârâit, în semn de protest.

— Eşti frumoasă, mi-a zis pe o voce joasă, răguşită, în timp ce 'virea i se plimba pe deasupra sânilor mei. Nu te mai ascunde.

PF1 Dacă nu mi-ar fi ţinut mâinile deasupra capului, blocându-mi mişcările, m-aş fi acoperit din nou.

— Mhm. Nu toată lumea e înzestrată cu încrederea ta.

Credeam fiecare cuvânt pe care l-am rostit. Nu toată lumea avea atât de multă încredere în sine cum avea Aiden. Dacă aş fi deţinut măcar un sfert din încrederea lui, nu aş mai fi înjurat în gând lumina care pătrundea prin fereastră.

A râs scurt, apoi a coborât spre sânii mei. Spatele mi s-a arcuit involuntar sub căldura şi umezeala limbii lui şi mi-am înăbuşit un geamăt Degetele mele s-au strecurat în părul lui, aducân- du-i faţa la nivelul meu. Era ceva disperat în modul în care limba lui o căuta pe a mea.

Trecuse o lună de când mă culcasem pentru prima dată cu Aiden, dar tot mă simţeam ca o destrăbălată de fiecare dată când făceam asta. îmi pierdeam controlul. Efectiv, îmi pierdeam controlul şi nu eram deloc mândră de mine.

Scanned by
CamScanner

Şovăielnic, i-am dat tricoul jos, apoi mi-am mutat degetele pe nasturele de la blugii săi. Aiden a srănat de restul hainelor

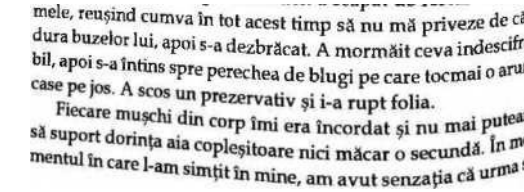

mele, reuşind cumva în tot acest timp să nu mă priveze de căldura buzelor lui, apoi s-a dezbrăcat. A mormăit ceva indescifrabil, apoi s-a întins spre perechea de blugi pe care tocmai o aruncase pe jos. A scos un prezervativ şi i-a rupt folia.

Fiecare muşchi din corp îmi era încordat şi nu mai puteam să suport dorinţa aia copleşitoare nici măcar o secundă. În momentul în care l-am simţit în mine, am avut senzaţia că urma să

mâ dezbin din cauza tensiunii Mi-am gându“ini gambele în jurul taliei lui.Gurile,strân-

Colţurile buzelor lui Aiden s-au ridicat înt juc^Liş, dar avea din nou privirea aia Inbeb| zâ»bel „“

inceta sa o afişe« de fiecare datâ, de parca se teme sa ^ “ sparg in bucăţi. numa

Mi-am ridicai şoldurile spre el. împletindu-mi deeetele în parul lui, ca sa îi spulber orice reţinere pe care o ave7pânâ- acel moment. Mi-a prins şoldurile în mâini, crescând intensit*- tea mişcărilor. A continuat sâ se mişte în mine, cu mişcări largi, explorând fiecare centimetru din trupul meu ca şi cum voia sâ reţină fiecare curbură.

După câteva minute bune, m-am trezit deasupra lui. Privirea lui arzătoare mă făcea să mă simt expusă, dar reuşisem cumva să trec de timiditate şi am început să mă mişc lent. Aiden mi-a cuprins obrajii în mâini, apropiindu-mi faţa de a lui. M-a sărutat profund, făcând toată presiunea care se strânsese într-un ghem în interiorul meu, să se împrăştie peste tot.

— Aiden, i-am gemut numele, simţind cum mă sfărâmam în bucăţi.

Au trecut câteva minute bune pe care le-am petrecut alunecând deasupra lui şi încă altele câteva până când Aiden a ajuns din nou deasupra mea. Aiden şi-a îngropat capul în scobitura gâtului meu Degetele mele s-au strâns În jurul aşternutului şi m-am arcuit, cu trupul lipit de al lui. Mâinile îi alunecau peste trupul meu, iar buzele îmi umezeau pielea.

Scanned by

Din secunda în care am simţit răsuflarea fierbinte a lui Aiden în ureche, scoţând un sunet vibrant şi până in clipa în care s-a desprins de mine, a durat o veşnicie.

S-a ridicat leneş şi s-a dus până la baie. Am înghiţit în sec *şi,* cu greu, mi-am luat privirea de pe el. Când s-a întors mıaS 51 strecurată în aşternut lucru care devenise deja un o îcei. felicitat în gând pentru că nu am început să îmi fac bagaju P nind de la aşternut. , *

Aiden s-a întins pe o laterală, aşezându-şi o pal nă pe menul meu. Am rămas pe spate, rotindu mi oare p

— **Bună, mi-a zâmbit strâmb.**

— Salut.

, ie mândrie Pun,ru că nu m-am b||

„ <enli n,cn

ʌm*«'<i,un

ha" Ce faci? euibârit

el simţindu-mă

le neşj

M•dm întins ^ „'■an

W **l°îtas mai „dica^oSufîncă mai sclipeau de**

L-am Privit pfi"'I mă îndrăgosteam din nou. Degetele dorinţă şi am 5,n,t' |mi m|ngâie părul, lui Aiden au începe" mentul. Deci tot trebuie să te însoţesc?

_ iţi împărtăşesc ^ îmi amintesc despre ce era vor-

M•am încruntat m ^ creierul alertatuncicând ba. Era mcredi» **8** mujte ori, tot ce îmi doream era să mă ^ar^înCele lui şi să nu mai plec de acolo. Nu ştiu dacă

^ N^arnmd^TgosH t* de^Ai den la fel de brusc cum poţi intra în comă.

— Da, tot trebuie să vii.

Părea atât de nefericit, încât îmi venea să îi spun *că* nu avea decât să stea acasă dacă asta voia, dar Aiden era dispus să adopte o faţă plouată sau un zâmbet ştrengar ori de câte ori voia ceva.

— Ştii iubito, îmi amintesc că îmi erai datoare cu ceva.

— Cu ce? m-am strâmbat la el.

— Te-am scutit odată de condus.

— Ha, am pufnit. Nu îmi amintesc de aşa ceva.

Scanned by

îmi aminteam perfect că îi eram datoare cuceva şi, totodată, uru aminteam cum am început să regret lucrul ăsta încă de când i-am promis că fac ce voia el.

— Ştii ce cred eu? Şi-a arcuit o sprânceană.

— Că sunt minunată? am chicotit.

Pe lângă asta, a rânjit el.

Ce crezi?

- ÎOS ^ nU te_3i ^ ■“ *” ?i Mă pregăteam să mai mângâiat abdomem*!:⁰^²ı aP○ı de8etele lui Aiden spre sâni catevasecunde si auînceput să urce

Nu ştiu CU *st* Zic. m-am prefăcu. gânditoare p ii5 cândva că prezenţa ta e cam greu de îndurat

Liu aş zice că nu poţi trăi fără mine g zârnbjj

Mi s-a tâiat respiraţia. Nu puteam trăi f$_{\text{fără}}$ Aiden^Ba da probabil că aş fi putut să trăiesc fără el, la fel cum am reuşit să inii continui viaţa şi in lipsa lui Jethro. Doar că nu voiam Nu voiam să trăiesc într-o lume în care Aiden nu era. Asta suna stu- pid, chiar şi in mintea mea, dar era adevărul.

Cu toţii suntem dependenţi de ceva. Cu toţii tânjim după ceva care ori ne reduce gândurile la tăcere, ori ne accelerează pulsul. Unii tânjesc după alcool. Alte persoane nu pot trăi fără nicotină. Eu sunt dependentă de Aiden.

M-am rotit, împreunându-mi braţele în jurul gâtului său. Sufeream des de schimbări bruşte de comportament. Aveam momente în care participam ia conversaţie, apoi prin minte îmi trecea un gând legat de posibilitatea unei vieţi fără Aiden şi imediat simţeam nevoia să mă agăţ de el.

Mi-a răspuns la îmbrăţişare, apoi m-a sărutat, fără să mă întrebe de ce mă agăţam ca o nebună de el.

— Ce mai ai de împachetat? m-a întrebat atunci când eu am pierdut noţiunea timpului.

— Lucrurile rătăcite de prin birou, am spus după ce m-am gândit o perioadă. Şi cam atât, cred. Oricum, dacă uit ceva, pot oricând să mă întorc. Em mai stă aici până când ea şi Zeke îşi găsesc un apartament.

Fruntea i s-a încreţit, apoi şi-a arcuit o sprânceană. Nedumerită, m-am gândit la cuvintele mele.

A sunat de parcă nici de data asta nu vreau să îmi iau toate lu-

Scanned by

crurile.

— Aiden, am şoptit blând.

— Mh?

Am învăţat să disting mormăielile lui Aiden. Exista un „mlim” pe care **îl** scotea atunci când era într-o bună dispoziţi Şi un „mh” **interogativ** pe care **îl** folosea atunci când nu avea chef să vorbească. .

— Aiden, am spus cu ceva mai mult curaj. Nu am vrut să sune aşa. O să îmi strâng tot ce am. Promit.

— Bine, a răspuns indiferent.

Scanned by

. *B*r> Ce r* * w" ' NU s,l lefeHC "
ftrtaw, BUiir. / /

prost ia de careda> de lângă el, dar chiar dacă Aide n et, Am "„ine asta nu însemna că avea de gând să mă Use sl supurat pe mi t ieptul Jui îm brăţişându-mă strâns faC „ **ff ^mormăit** în barbă pe un lon nemu^mit. ' M-am abiinu. să nn chicotesc. Scuzele tn mod cer, nu erau „V1 forte a lui Aiden. Am conhnuatsă stau aşa, cu urechea Că dc pieptul lui, ascultându-i bătăile inimii, până când an început să îmi simt pleoapele din ce în ce mat grele.

— Câte ceasul?

Aiden s-a foit, scoţându-şi telefonul din buzunarul de la blu- gii care zăceau pe podea.

— E aproape unu.

— Mmm...

— Ce? a pufnit în râs.

— N-am zis nimic.

— Ai mormăit.

— Ba nu, am zis pe un ton inocent.

— Oh, ba da.

— Bine, fie. Am mormăit. Am un curs la două şi cred că deja am stabilit că nu vreau să mă ridic de aici.

— Putem sta până la patru, mi-a sugeTat.

— De ce până la patru?

Mi-am ridicat privirea nedumerită spre el. Nu-mi aminteam de nimic care ar fi avut loc la ora patru.

— Atunci am eu un curs, a venit explicaţia lui.

i-am dat un pumn în umăr şi m-am ridicat, înfăşurând cearşaful în jurul meu.

Aiden nu avea absolut nicio problemă cu faptul că l-am lăsat dezvelit. Când l-am privit şi-a aşezat mâinile sub cap cu un gest nonşalant. Simţeam cum mă înroşesc doar când mă uitam la abdomenul lui plat, plin de tatuaje. Mi-am întors privirea înainte să iau foc cu totul.

Cred că de acum o să umblu gol prin apartament. s-a rdZ. **meCat CU PrоPria SaUva_Aiden a izbucnit ' ı râSıap0ı** câteva ima mar ® blea Pªhilui. în mintea mea încă se dezlănWÎaU 3 ,magWI f* ca* itiam cum să le opresc. Spre binele

j

Scanned by
CamScanner

„wu, »Peranl că Aiden nu vorbea s«iDS. Aş fi picrdut j ul fărâmă de raţiune P° care o mai aveam.

_ Deci, m-am forţat să vorbesc, e în regulă ca eu să chiu- lesCi dar tu vrei să ajungi la timp la curs?

Şi-a tras blugii pe el, apoi s-a rotit şi m-a sărutat pe bărbie.

— Dacă vrei să mă ţii ocupat, nu mă deranjează.

__ Vreau să termin anul, am zâmbit.

A ridicat din umeri, apoi mi-a strâns hainele şi mi le-a aşezat în poală-

— Dacă te ridici de acolo în următoarele cinci minute, putem să strângem ce mai vrei tu să iei de aici, să mergem la o cafea şi apoi să te aduc înapoi.

Am încuviinţat, zâmbind. Auzisem exact cuvintele lui. **Cuvinte** care acum îmi stăteau ca un nod în stomac. *Ce mai vrei tu să iei de aici.* Deci nu trecuse peste asta.

M-am urnit din pat, m-am îmbrăcat şi, ca să îi demonstrez că nu aveam de gând să mă întorc la cămin şi că îmi doream să mă mut cu el, nu mi-am lăsat nici măcar un singur lucra.

— Vezi? l-am întrebat uşor nervoasă când am ambalat ultima cutie. Nu am nicio problemă cu mutatul.

Aiden şi-a trecut mâna prin păr, adoptând o expresie nedumerită. îmi făcea impresia că era distant, dar desigur că totul se petrecea doar în mintea mea.

— Despre ce vorbeşti, iubito?

— Despre faptul că fu ai impresia că nu vreau să mă mut cu tine, am oftat.

Mi-am luat geaca pe mine.

— N-am zis asta.

— Dar te gândeai la asta.

— Dar n-am spus-o, a insistat.

— Bine, poate că n-ai spus-o, dar te-ai comportat ciudat în Stimele zece minute.

~~ Am făcut ce? a pufnit.

A. făcut un pas spre mine, fără să îmi ofere şansa s Pund. Mi-a prins talia în palme, lipindu-mă de pieptul lui.

Ce am făcut, Blair? a repetat

Scanned by
CamScanner

ja ***boz***

tâl» timp «1 im' i°P^te* ^um^le ^4 buzele, ridicând „

7£ÎL'ᴜ^ mele. înghiţind în sec.

^wnU^ ^cl, **fie** uM ^la b^" ^roba^tcr **din** cap, apo. **nu-a** ac^aparat

Aid«

buzele ^într-un **-rut obrajii în palme. O să în**^cep

_ Stii, a rânft, cup ^ ^ ^^n0 **să te mal cerţi cu mine. să îmi fac griji f** ^a**'„ *** ^ivirea**, dar până şi asta reuşea să ¡1**

L-am străfulgera K ^ ^fju a|tfe,_ chjar **¡**^mj doream **^ amuze. Uneornmi** ^fet Q idee proas**tă să merg la câte-**

Mii fcw.
M/i diMff-
Mii *tem si mă doare.* **„**
Mi м ca »« ««» Persoana pe cam o «fese sa dispar« «rame.
Mă ta* « într-o zi si «;«ng acasă, *Aiden* să n« /ic *acolo.*
Când mâ gândesc la asia, mii doare.

Am înghiţit în sec şi i-am zâmbit, întrebându-mă dacă toată lumea se teme de asta. Dacă toate persoanele îşi măsoară cuvintele, gândindu-se că alea s-ar putea să fie ultimele pe care i le adresează persoanei iubite.

Aiden mi-a dus cutiile în maşină, refuzând vehement ajutorul meu, pe motiv că *eşti mică, Blair.* M-am conformat şi am stat cu mâinile în sân, încercând nici să nu mă iau de el.

5-a ţinut de cuvânt şi, după *c e* am băut o cafea la Tau, m-a dus înapoi la universitate. în timp ce căuta un loc de parcare, telefonul iui a început să sune. N-am vrut să o fac. N-am vrut să par curioasă şi să mă uit la ecran, dar era la încărcat, chiar sub ochii mei.

Mi-am strâmbat nasul la vederea numelui de

Scanned by CamScanner

pe ecran, încercând *să* îmi păstrez calmul.

— N-ai de gând să îi răspunzi? dicat indV [mdi]

f[mncat 0] P[nvire] asupra telefonului, apoi a ri-

^ * trebuia să scap de ea.

a™ accentuat numele mai mult decât era necesar.

k

Scanned by
CamScanner

A ridicat din nou din umeri b^act

asta mai lipsea. Ca Aiden să

Dreia

umeri.

Dacă nu aș fi sesizat schimbarea lui bruscă de atitudine și modul în care s-a încruntat când numele ei a apărut pe ecran, l-aș fi crezut.

Încercam să mă comport normal, dar mă simțeam ca un bu- toi cu pulbere. Aiden m-a sărut

era

— Seara de pizza ? m-a întrebat în timp ce deschideam por- tiera.

Doar dacă nu mai comanzi de la restaurantul âla, **Aiden.**

Mu înţeleg cum poţi mânca de acolo

M-am strâmbat, aducându-mi aminte de modul în care pa- pilele mele gustative s au revoltat ulHma oară când Aiden a comandat pizza.

A izbucnit în râs.

Totul e bine. Aidew se comportă normal. Singura ciudată sunt eu.

— O să văd ce pot face. La cât vin să te iau?

— La şase.

M-am întins şi l-am sărutat în fugă, apoi am coborât din maşină.

Dacă totul era bine, de ce aveam un gol inexplicabil în stomac şi abia îmi târâm picioarele?

Pentru că eşti paranoică1 de aia.

Sunt?

Nu-mi venea să cred că vorbeam cu vocea din mintea mea. Pe ultima sută de metri, am început să alerg spre sala de curs. îmi doream să am un întrerupător şi să îmi opresc gândurile.

Scanned by
CamScanner

Mâinile îmi erau ocupate cu pungile de cumpărături, aşa că am bâjbâit după clanţă, apoi am împins uşa cu piciorul, închi- zând-o tot aşa. Am rămas în pragul uşii, mută de uimire.

Aiden stătea pe canapeaua din sufragerie şi arăta... diferit Am înghiţit în sec, strângând pungile de cumpărături în braţe, de parcă voiam să le sufoc cu îmbrăţişarea mea. îl vedeam doar din profil, dar era mai mult decât suficient ca să îmi îngreuneze

CAPITOLUL 29

respiraţia. Nu avea pic de culoare pe el, dar negrul îl făcea să pară şi mai ireal decât aveam deja impresia că era. Avea o cămaşă şi un sacou, ambele suflecate la mâneci. Părul brunet era un haos inimaginabil şi n-am putut să nu urmăresc cu privirea conturul perfect şi ascuţit al feţei sale.

înfăţişarea lui era una dintre cauzele datorită cărora îmi au- zeam ritmul inimii în urechi. Cealaltă era chitara pe care o ţinea în braţe şi peste corzile căreia degetele sale lungi şi osoase se mişcau ca într-o mângâiere.

Am simţit notele melodiei pe care o cânta **transformându-se** în fluturi care se zbăteau în stomacul meu. îl mai văzusem o siiv gură dată în apropierea unei chitare, însă chiar şi aşa, nu**-l** auzisem niciodată cântând, iar dacă aş fi continuat să îl ascult plămânii mi s-ar fi sufocat în lipsa aerului.

Una dintre pungile de hârtie pe care le ţineam în braţe rupt împrăştiind alimentele pe podea. Aiden nici măcar nu a ărit, dar eu m-am speriat, revenind cu picioarele pe pământ

3 ro^ pnvirea spr* **mine** şi a **început** să rădă.

— Bună, iubito,

Jt

Scanned by CamScanner

»-«iu ie, tniar aaca

eu mă ridicam pe vârfuri. S-a desprins de mine şi a dus punga în bucătărie. După câteva secunde s-a întors şi s-a aplecat la pi-

A lăsat chitara ta o parte şi aproape l-aş fi iii şh'mplorat să nu facă
S-a ridicat de pe canapea cu graţia aia * iind sa^ ifică lui, înce-

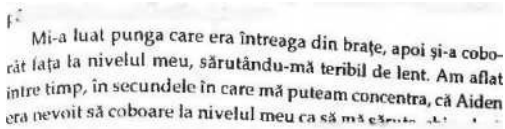
Mi-a luat punga care era întreaga din braţe, apoi şi-a coborât faţa la nivelul meu, sărutându-mă teribil de lent. Am aflat între timp, în secundele în care mă puteam concentra, că Aiden era nevoit să coboare la nivelul meu ca să mă săr

cioarele mele, începând să strângă dezastrul pe care t-am făcut, pentru că eu eram incapabilă să mă mişc. Nu-mi puteam scoate din minte imaginea tui cântând. Mi-am aplecat privirea spre ei, clipind rar. Am simţit un nod prevestitor de lacrimi în piept, pe care nu ştiam cum să îl împiedic, dar care nici nu-mi dădeam seama de unde răsărise. Mă gândeam la părinţii lui, la Abigail şi la Arden. La modul în care ei i-au distrus viitorul.

Am clătinat din cap abia perceptibil, apoi m-am lăsat pe vine. Aiden deja strânsese majoritatea lucrurilor care au ajuns pe jos.

— Blair, m-ai auzit?

Şi-a ridicat privirea, arcuindu-şi o sprânceană.

— Mh? am mormăit nedumerită.

— Ai auzit ceva din ce am spus în ultimele minute?

Aiden vorbise în ultimele minute? Habar nu aveam.

— Nu chiar, am zâmbit timid.

Aproape l-am văzut dându-şi ochii peste cap.

— Ce ai spus? l-am întrebat.

— La început sau la sfârşit?

A luat cutia de lapte, apoi s-a ridicat. Eu nu aveam nimic m riâini şi mi-am dat seama că doar am stat lângă el ca o statuie.

— De la început până la sfârşit ^

r—r----------?

Nu mi-a răspuns. S-a dus în bucătărie, apoi a revenit după câteva minute. între timp am reuşit să mă aşez pe canapea, lân-

8^ chitara lui. I-am simţit fierbinţeala palmelor pe umeri, frâ-
^ântându-i uşor.

Eşti bine?

Mi-am dat capul pe spate, căutându-i privirea. S-a aplecat şi m-a sărutat pe frunte, apoi a sărit peste canapea, aşezându-se

Scanned by

in spatele meu ⁰”„' ^1,
n-am reuşit ţ; ?

Da. **De ce n-aş „•**

^ strâns în jurul meu, lipindu-mă de piep^ Brapen m că neam plâns vreo cinci mmute, exact ca o fen£

' ,.“ar lu n-ai auzit nimic din ce am spus.

ie Îcucum nu am auzi. prea clar. Am reţinu, doar comp^ lui.

— Esti nefericit?

Mă **temeam de** răspunsul lui.

Poftim? m-a întrebat surprins.

— Am întrebat dacă eşti...

Nefericit, m-a întrerupt. Am auzit ce ai spus. Nu, iubito. Nu sunt **nefericit** Sunt nefericit pentru ca mă târăşti la petrecerea asta fără sens, dar o să-mi treacă.

— în general, am şoptit. Mă refeream dacă eşti nefericit în general.

— Iubito, ce-i cu tine? Nu sunt nefericit.

— Atunci, eşti fericit?

— Atâta timp cât eşti lângă mine, sunt fericit

Mă bucuram că Aiden era în spatele meu şi nu putea să îmi vadă expresia ciudată care mi s-a întipărit pe chip.

— Nu plec nicăieri, am şoptit.

— Voiam doar să mă asigur că încă nu eşti pe fugă.

Eram pe... topite. îi simţeam răsuflarea caldă în spatele urechii, apoi buzele i s-au lipit cu totul de pielea mea, făcându-mi spatele să se arcuiască uşor.

Biair, tu eşti nefericită? mi-a şoptit întrebarea în ureche, provocându-mi un fior pe şira spinării.

Cum să fiu? Nefericită? îşi bătea cumva joc de mine? Dacă cineva mi-ar fi pus întrebarea înainte să îl cunosc pe Aiden, pf°' babil m-aş fi gândit pentru câteva secunde înainte să răspund, dar acum nu aveam nevoie de secundele alea.

— Nu, Aiden. Cum să fiu nefericită?

Ue ce ar fi crezut că eram nefericită? îi dădeam impresia asta? ,,, . 5tlu•a zis pe un ton moale. Mă gândeam că am îl*6ı put să ne punem întrebări fără sens.

-Scuze. Nu ştiu ce mi-a venit.

Scanned by
CamScanner

Doar că ştiam Mă gândeam la părinţii lui şi nu îmi doream sft fi0 în viaţa lui alt element care îi provoca nefericire. Şi la Abigail.

gândeam şi la ea şt încă nu uitasem de faptul că Aiden nu ¡.a răspuns la telefon. Printr-un adevărat miracol, m-am convins că eram puţin paranoică atunci când venea vorba de Abigail şi am lăsat baltă subiectul.

^ Până la urmă, ce ai spus? l-am întrebat după ce între noi s-a aşternut liniştea.

— Când?

— Când am ajuns.

— Aa... Te-am întrebat de ce nu m ai sunat şi ai venit pe jos.

— Pentru că am ieşit mai repede de la cursuri şi m-am dus la cumpărături. N-avea rost să vii să mă iei de la magazinul din colţul străzii. în plus, mi se pare că ai avut cu ce să îţi umpli timpul.

— Mda, a mormăit Şi eu am ieşit mai repede.

L-am privit peste umăr, aşteptând să mai spună ceva, pentru că eu nu mă refeream la asta. Eu vorbeam despre cântat, dar Aiden poate nu avea chef să vorbească despre asta.

— Nu, iubito. Nu mai cânt, a răspuns la întrebarea mea ne-rostită.

— Eu sunt de altă părere, am oftat. Sau chitara aia e invi-zibilă?

Mi-am fixat privirea pe chitara neagră care se afla lângă noi, apoi m-am rotit în braţele lui, ajungând să îmi înfăşor picioarele în jurul taliei sale.

— Care chitară?

M-am încruntat. Mâinile lui Aiden mi-au cuprins şoldurile, toişcându-se lent.

— Serios? am pufnit.

— Mda. Am cântat o perioadă, a zis sec. Nu e chiar atât de complicat.

Şi de ce ai lăsat-o baltă cu totul? Adică, înţeleg că nu ţi-a stat mintea la asta când ai ajuns în Madrid, dar ce te împiedică te apuci din nou ?

Degetele i s-au înfipt mai adânc în şoldurile mele, iar faţa lui a căpătat o expresie îngândurată.

sâ mS gâ5' Nl--i—demastars—H

_ Bătrân?

Am P“”„'. din umeri. Nu ştiu ce să îţi zic, Bl. P(j

Scanned by
CamScanner

- **Mdaar, s 3fie Mi-am pierdut interesul şi entuz**ias Sl **simplu nu a fost ^ g3sesc 0 metodă prin care să îi** st| • **Mi'amC«ul** pentru muzică. Era mai **mult decât** ev idew din „ou intere ^ e(j nu j, auzeam **cântând** p rea d **Că^B,ne am zambit, sărutându-l scurt __ Binc?m-a întrebat sceptic, arcuindu-şi o sprânceană.**

— Bine, am repetat. ^
El nu trebuia să ştie ca mă gândeam sa infăptu.esc un pian

care să îi readucă cheful.

N-ai de gând s-o laşi baltă, nu-i aşa,

Mi-am umflat obrajii cu aer, încuviinţând. Aiden mă citea ca pe o carte deschisă si asta mă scotea uneori din minţi. Era greu să fac ceva despre care el să nu afle.

Mi-am apropiat buzele de ale lui, încercând să îi distrag atenţia. A funcţionat. Limba lui Aiden şi-a găsit drumul printre buzele mele întredeschise, începând să o tachineze pe a mea. Picioarele mi s-au înfăşurat în jurul lui, degetele şi-au făcut loc în părul lui, iar plămânii mei cerşeau o gură de aer pe care nu aveam nicio intenţie să le-o ofer. Ar fi trebui să mă obişnuiesc cu Aiden, însă de fiecare dată când mă săruta, ceva se scurtcircuita în mintea mea. Partea raţională era redusă la tăcere şi toate sentimentele pe care le simţeam pentru el, se amplificau.

Iubito, o să întârziem, mi-a zis cu gura lipită de a mea

— Unde? am întrebat confuză.

Nicăieri, a rânjit larg, apoi a început din nou să mă sărute. Degetele mele s-au îndreptat spre nasturii de la cămaşa lu1, descheindu-i încet. Aiden mi-a tras tricoul peste cap, ap0* Ş**a mgropat capul în scobitura gâtului meu, trasând cerculeţe urne- ne sânMU * i s_au pe corpul meu, oprind»1'56 lui în «j 1 ^ 3rCU*t spatele, legându-mi şoldurile deas«Pra

utienul cu o mişcare exersată, mi-am am**3

Scanned by
CamScanner

Petrecerea! am exclama* j

gând virila mele. o CUni CGaîa dispărea din

' Aidm a încercat sâ îşi stapân

cedat şi a pufnit. «'-aarîn cele din urmă

Mhm. Pelrecerea.

Mi-am acoperit faţa cu mâinile, ruşinată de cât de - •

pierdeam minţ.le. Am încercat aă-mi închei sutienul,

Aiden îmi oferea un zâmbet jucăuş. p

— Ce încerci să faci?

Am mârâit la el, continuând să mă fac de râs Cu cât mâ mişcăm mai mult deasupra lui, cu atât sunetele guturale pe care |e scotea, se intensificau. Şi-a lăsat capul pe spate, privindu-mă arzător, cu un colţ al buzelor arcuit. Mai lipsea să îşi încrucişeze braţele la piept şi să se bucure de spectacol.

— Iubito, a oftat, apoi şi-a dus mâinile în spatele meu, îndepărtându-le pe ale mele de pe încheietoarea sutienului şi făcând ceea ce eu mă chinuiam de câteva minute bune.

— Gata. Poţi să fugi.

Aveam de gând să fug să fac un duş, imediat ce ar fi încetat să îmi mai mângâie spatele. Acum că mă gândeam mai bine, nici eu nu aveam chef să merg la petrecere' Preferam să stau cu Aiden şi să facem orice altceva, dar nu puteam să atrag asupra mea furia lui Em. Şi aşa nu ştiam în ce relaţii eram una cu cealaltă.

De parcă ştia că aveam nevoie de un motiv întemeiat ca să mă urnesc din braţele lui Aiden, telefonul meu a început să sune. Am gemut înfundat şi m-am ridicat.

L-am ridicat de pe măsuţă, zgâindu-mă încontinuu la ecran. Degetele au început să îmi tremure îngrozitor de tare, iar încercările mele de a Ie contTola erau neputincioase.

— Blair?

Aiden a devenit alert, ridicându-se de pe canapea, ram conştientă de prezenţa lui, dar nu puteam articula niciun cuvânt.

— De ce tremuri, iubito?

Văzând că nu **îi răspund,** Aiden **a aruncat** o privire fon. L-am văzut încordându-se ca prin vis, apoi şi-a aşeza nile peste ale mele, potolindu-mi tremuratul

— Nu trebuie să **îi** răspunzi dacă nu vrei.

lar ru prea vorbisem cu mama în ultim* Vr Avea dreptate-d fac. Nu ştiam niciodată dacă urn,. me şi îmi era ş. tea"' de mjne sau dacă avea să mă averii

inii spună ca nerad

să nu mă fac de ruşine.

Scanned by

— Blaţr? Aiden era oarecum precaută.

Vocea lui Aid ^ zan,bind scurt.

retrăgându-şi mâinile de pe ale mele. în cafe va secunde a d.spământ, oferindu-mi intimitatea pe care nici mj. rar nu tini corut-o.

_ Bură, mamă, am răspuns in cele din urmă.

— Oh, Dumnezeule! Blair, de ce nu răspunzi la telefon? Ai idee câte griji mi-am făcut pentru tine?

Bună, muma, am repetat în minte. Şi mie mi-afost dor de tine. Da, sunt bine. Mulţumesc de întrebare.

— Scuze, am oftat. Am cam mult de învăţat zilele astea.

— Şi nu poţi răspunde nici măcar o dată pe săptămână?

Nu mi-am mai cerut scuze din nou. Era greşeala mea şi mi-o asumam. Pur şi simplu nu voiam să răspund la întrebările de genul: *Blair, nu ţi-ai tăiat venele, nu ?*

— Ce faci? am întrebat pe un glas stins.

— Bine, a răspuns sec. Renovez. Când vii acasă?

— Cum adică renovezi?

— Exact cum ai auzit, mi-a zis pe un ton tăios. Renovez. Tatăl tău s-a mutat.

Şi acum irei să ştergi din casă orice urmă de a lut ?

— *ĂL..* bine.

— Da. E bine. Deci, când vii acasă?

Mamă, am de învăţat. Te sun eu mai încolo, bine?

Nu. Cu siguranţă nu era bine. Mama mi-a închis telefonul în nas dar mă obişnuisem deja cu asta. Trebuia în schimb să îl sun pe ala şi să îl întreb dacă puteam să stau la el când urma să merg acas . n niciun caz nu îmi doream să stau în apropierea mamei, o m regulă? am auzit vocea iubitului meu,

— Mhm, am încuviinţat.

Mhm? m-a îngânat.

deget Ochii hi ^ m0a l^c^er* Şi mi-a ridicat bărbia cu un nu rosteau mă priveau întrebători, darbuzele ui

v. iu regula, am oftat. Presupun. Nu sH., . ,rtll,tat. Mama cică renovează, orice ar însemna aste ^ ^

l'i-rt mai spus şi altceva?

Aiden mi-a trasat conturul maxilarului cu indexul

Nu Nu m-a întrebat dacă nu cumva am încercat să mă sinucid recent, deci o lune.

Blair, a mârâit la mine.

- Scuze, am oftat. M ă duc să fac un duş. Mi 5e pare cj deja **suntem** în întârziere.

M-am ridicat pe vârfuri şi l-am sărutat scurt, apoi m-am îndreptat spre baie. în trecere, am aruncat o privire asupra ceasului din sufragerie, al cărui ticăit mă scotea noaptea din minţi, dar la care tot uitam să îi scot bateria. Era aproape şapte. Nu eram în întârziere.

Scanned by
CamScanner

Am intrat în baie şi m-am dezbrăcat de haine, înfăşurând un prosop în jurul meu. Mi-am turnat pastă de dinţi pe periuţă şi am început să mă spăl, cu privirea fixată în ogtindă. Bătaia din uşă m-a făcut să mormăi ceva indescifrabil. Văzând că Aiden nu a deschis uşa, m-am clătit pe dinţi şi m-am dus sâ îi deschid. Stătea sprijinit lejer de perete, cu braţele încrucişate la piept.

— De când ai învăţat să baţi la uşă?

Şi-a arcuit o sprânceană.

— De când suntem în întârziere şi dacă aş fi dat peste tine goală, întârzierea aia s-ar fi prelungit.

Am chicotit.

— S-a întâmplat ceva?

A clătinat din cap. M-am rotit pe călcâie şi am dat drumul la apa caldă.

— **Blugi? l-am întrebat amuzată.**

— **Poftim?**

De-a dreptul nedumerit a aruncat o privire asupra blugilor negri pe cafe îi avea pe el.

— Nu ştiu, am ridicat din umeri. Ai de gând să porţi blugi. N-ai alţi pantaloni?

S-a gândit pentru o clipă. Mi-am dat ochii peste cap. Aiden avea de gând sâ meargă la petrecere cu blugi, eu^ tearn împiedica. Eu, care încă nu ştiam cu ce urma s m

— Şi nu crezi că ar trebui să o bagi în pantaloni.

rAnccnc i s-[ou ridicat1,ar buzele 1 s]**-au unit ^**

Ambele sP[r] [d gâ îmi] dau seama ce îl amuza, am , °
linie **subţire.** [Inc] [n0 **mi•a**] dai timp să îmi rectific prup[07i] ''
[231] " r Tdeswi de **Sigur** că e în pantaloni, a rânjit ap[roa].
* dacă nu cumva te refereai că ar trebui...
[,aSCiV] ^tobTl-am întrerupt, fiind sigură că asta urma si [spu].
ni Mă refeream la cămaşă,

SHa si el Că la asta mă refeream, dar nu pierdea mc,o ocazie să-şi scoată la iveală gropiţele din obraji.

- Crede-mă, e mai mult decât suficient că ma sacrific si port cămaşă.

__ Şi sacou, am adăugat, închnandu-mi capul.

Un colţ at buzelor i s-a ridicat.

— La naiba cu întârziatul, a mormăit înainte să se desprindă de perete şi să se îndrepte spre mine.

L-am privit surprinsă. Pentru cât de brusc s-a dezlipit de perete, în faţa mea s-a oprit incredibil de lent. Mi-a mângâiat obrazul cu vârful degetelor, iar limba i-a trecut peste buzele mele, forţându-mă să le deschid. Respiraţia mi s-a accelerat şi am lăsat prosopul în voia lui, aşezându-mi braţele în jurul gâtului său.

Temperatura mi-a crescut şi, din senin, eram mai mult decât dornică să scap de prosop şi de hainele lui, dar urma să întârziem dacă nici urmi dintre noi nu reuşea să îşi controleze dorinţa. Mâinile i-au alunecat pe şoldurile mele, ajungând la marginea prosopului care se ţinea îmbinat precar.

Modul în care limba lui se împletea cu a mea mă stârnea din ce în ce mai taie. Sunetul răguşit pe care L-a scos, cu buzele încă Lipite de ale mele, mi-a dat impulsul necesar de care aveam nevoie ca să îmi iau inima în dinţi şi să fac ceva ce nu credeam cS voi face vreodată. M-am retras încet, punând câţiva centimetri de distanţă între noi. Aiden mi-a aruncat o expresie aproape rănită, dar el habar n-avea ce era în mintea mea. Şi-a suflecat mânecile, desi nu era nevoie, aşteptând să spun ceva.

-am spus nimic, ci doar am slăbit nodul de la prosop, iar* *h — T"*[3]
P*c*[oare]le mele. Respiraţia mi-a luat-o raz[n]
Z[br] *r* [deja nu mai] P«« suporta roşeaţa, dar «am h[0]* "U să nu mă acopăr.

Scanned by CamScanner

Akion ş'--i plimbai privirea peste corpul meu, iar când a în tâlnil-o pe •> mea, am simţii sângele transformându-se în lavă prin vene.

Nu te mai uita la mine, aproape am gemut pe un ton impjoratar.

lubito, nici dacă te-aş privi o viaţă întreagă nu mi-ar ajun fi*

Aiden reunea mereu să îmi spulbere temerile. l-am susţinut privirea, căpătând încredere. Mă simţeam frumoasă şi dorită, iar sentimentele astea stârneau un val de căldură în pântecul meu. Şi-a dat sacoul jos, lăsându-l să cadă, apoi s-a apropiat de mine. Răsuflarea lui îmi ardea pielea şi n-am mai rezistat. L-am tras aproape de mine, descheindu-i cămaşa pentru a două oară pe seara aia.

M-a tras la pieptul lui, acaparându-mi buzele cu ale lui. Hotărâtă să-mi duc îndrăzneala până la capăt, în loc să-l las să mă tragă spre dormitor, l-am prins de mână, trăgându-l spre duş. Fără să stea pe gânduri, şi-a descheiat nasturele şi fermoarul de la blugi, apoi i-a dat jos. M-am dat în spate, intrând în cabina de duş şi trăgându-l după mine.

O oră şi jumătate mai târziu, cu întârziere mare, am reuşit să ajungem la petrecere. Restaurantul era drăguţ, dar ornamentele erau îngrozitoare şi a trebuit să falsific un zâmbet de toată frumuseţea când Em m-a întrebat cum mi se părea decorul. Aiden s-a strecu rat pe lângă mine. Am aruncat o privire furioasă în urma lui, încercând în acelaşi timp să îi zâmbesc şi mamei lui Em. Aiden s-a întors pe călcâie, mergând cu spatele. Mi-a oferit un zâmbet larg, arogant, făcându-mi semn spre o masă. Am încuviinţat, apoi am continuat să vorbesc cu mama lui Em. Am zâmbit atât de fals şi larg încât credeam că zâmbetul ăla tâmp ⁰ să mi se întipărească pe faţă. Aş fi preferat măcar să stau jos. Purtam o pereche de pantofi negri, cu tocuri şi începeau să mă doară picioarele deja.

— Las-o mamă, a zis Em, apărând de nicăieri. N-o mai plictisi.

„c-ătnare. Chiar dacă Em o dădusp î», **1**

rSSSUu făcuseo ireab* buni Av,,a cu decorul, cu Ca să pot purta aşa ceva

âe

albi lungi «„*“ imetri în ţnălţime• Părui, b, **

fi trebudpe şi era dc.a dreptul frumoasă. ***

» am pleca. de acob înainte ca mama ei „ ^

atragi din nou în conversaţie

_ De ce eşti atât de dezorienta«.

M-am rotit spre Arden, care stătea în spatele meu, cu mâini, le în buzunarele de la pantaloni.

_ îl caut pe Aiden, i-am răspuns. L-ai văzut pe undeva? Arden a făcut acelaşi lucru ca şi mine: şi-a rotit privirea prin sală, căutându-l pe fratele

Scanned by

lui. Câteva perechi dansau în mijlocul încăperii şi aproape toate mesele erau ocupate. Era vina noastră că am întârziat, dar nici nu am întrebat-o pe Em dacă exista vreo aranjare la mese. Nu prea îmi doream să fiu în locul ei. Ştiam că ea şi Zeke ar fi vrut să dea o petrecere la Tau, nu într-un restaurant fiţos, dar părinţii lor insistaseră şi le-au tot repetat că trebuiau să se comporte matur. îmi venea să pufnesc când mă gândeam la asta.

— Probabil e afară. Vino să stai cu noi. O să întoarcă ceva mai încolo. Sau vrei să stai aici?

Arden mi-a zâmbit, iar eu am clătinat din cap. Unde dispăruse Aiden?

— Da, o să vină, am zis mai mult pentru mine. încotro? Mi-a făcut semn să îl urmez şi s-a strecurat printre cei care

dansau. Trebuia să recunosc că aia era o petrecere ciudată, dar bănuiam că probabil nici Em şi nici Zeke nu s-au implicat în organizare. Exceptând faptul că Em se implicase în decorarea sălii. Mai bine n-ar fi făcut-o. Cu cât mă uitam mai mult în jun*¹ meu, la verdele izbitor, mă temeam să nu mă apuce o migrenă- L-am urmat pe Arden, fără să întreb la ce s-a referit atun«

o fi'fârai PhlralUl‹Când S‹a oprit la 0 masâ‹Imi doreaB1 „

blond[1183]** Sfătea re*axală P[e] «nul dintre scaune şi vorbe» <** Arden ST" ° — – care Aiden s-a bl«. *

[than Sta,ea] cu telefonul în mână, iar celelalte trei st»"' [m].,« Iii"--« Ardcn m-a îndemnat să iau loc şi l-am ascultat, Jeşi[instinctL‹le] *hni* «puneau să nu o fac.

Ulair, a rânjit Ethan, ridicându-şi ochii din telefon.

Salut, am răspuns ceva mai veselă,

IWrtM bucuros să mii vadă. De altfel, în afară de Em, părea **singura** persoană care se arăta cât de cât bucuroasă de prezenta [nuM]. M-am făcut comodă pe scaunul liber din dreapta lui, cel din stângă fiind ocupat de blonda pe care nu aflasem cum o chema.

Arden şi-a reluat locul lângă Abîgail, dar nu părea În apele lui. M-am întrebat dacă Abîgail nu renunţase încă la ideea ei **de** a **cere** custodia lui Alexander şi dacă ăsta era motivul pentru care Arden era abătut.

Eşti bine? am şoptit în direcţia lui.

S-a aplecat peste scaunul liber dintre noi.

— Ce?

— Am întrebat dacă eşti bine.

— Mda.

Era bine, pe naiba! A revenit în poziţia iniţială înainte să îl întreb şi altceva.

— Deci?

Vocea lui Ethan m-a adus cu picioarele pe pământ,

Scanned by
CamScanner

— Deci? am repetat.

— Te-am întrebat dacă iţi place sala.

— Aaa... m-am bâlbâit. Da. E drăguţă.

Ethan a făcut o grimasă.

— Pe mine tot verdele ăsta mă face să vomit.

Mi-am stăpânit zâmbetul.

—- Să nu-i spui asta şi lui Em. Cred că o să ajungi pe lista ei neagră.

—- Atâta timp cât mă scuteşte să mai văd tot verdele ăsta în faţa ochilor, pot să ajung şi pe lista ei roz.

Am clătinat din cap dezaprobator, apoi mi-am scos telefonul Şi i-am scris un mesaj lui Aiden.

Ai dezertat?

Abigail şi-a ridicat în cele din urmă privirea, oferindu-i un zâmbet lui Arden. Pe mine m-a privit dispreţuitor. Un zâmbet fafs i-a încolţit în colţul buzelor, străduindu-se probabil să nu Parş deranjată de prezenţa mea.

Scanned
by

- RHir Ce faci?

: Ei-*« **secisimţin„ teribil de inco^ o r.**

,abi1' 'Foarte bine, o accentuat ea. Aiden nu e cu tine?

Telefonul pe care până atunci îl ţinusem în mână, a

Vin ni 2. Ţigani-

Nu mi-am putut stăpâni zâmbetul Abigatl u spunea cevaj^ Arden, iar el nu părea foarte fericit. Deşi nu .mi plăceau co pi. ii şi nici cu Arden nu prea mă mai înţelegeam grozav de biiip nu îmi puteam imagina ce simţea. Bănuiam că îşi iubea copil u{ chiar dacă nu şi-a asumat responsabilitatea de la bun înccp ut jar acum Abigail îl voia.

— Scuze, am auzit vocea familiară a lui Aiden înainte să s e aşeze pe scaunul de lângă mine.

M-a sărutat, făcându-mă să mă bucur că stăteam jos. Parfumul lui mi-a făcut respiraţia să se accelereze şi am avut nevoie de câteva clipe să o readuc la normal.

Eram supărată că aproape m-a abandonat acolo, dar o mare parte din furie s-a evaporat când l-am privit

— Ai fumat o ţigară sau un pachet întreg? am zâmbit.

— Două, dar n-am putut scăpa de tatăl lui Zeke. Urăsc părinţii.

Şi-a arcuit un colţ al buzelor. Se părea că tatăl lui Zeke îl luase în primire la fel cum făcuse mama lui Em, cu mine.

Restul serii a decurs într-un mod de-a dreptul plictisitor. Până şi eu am ajuns să îmi doresc ca cei doi să îşi fi sărbătorit logodna la Tau. Aiden era la fel de plictisit ca şi mine, dar el măcar mai vorbea cu Ethan sau cu Arden. Simţeam lipsa Juliei mai tare ca niciodată, dar cum ea şi Em nu erau prietene, nu a invitată. Aveam totuşi impresia că la un moment dat l-am zărit pe unul dintre fraţii ei, dar nu ştiam exact pe care. Mi-am dat pantofii jos din picioare, rezistând cu greu să nu mă aşez într-° poziţie mai comodă.

Plictisită din cale afară, m-am rotit spre Aiden şi l- **ai11** *n trebat dacă nu VQia cumya să dansăm Nid eu nu aveal" ch«: dar simţeam nevoia să mă mişc de pe scaunul pe care am £ la^oaletă 03^ Seara' CU excG P^a momentelor în care

A

Scanned by
CamScanner

m-a*11'

Nu dansez, blair. Ja-I pe Arden.

Ochii nu s-au mărit de uimire, dar nu pentru că eJ nu voia să **danseze.** Puteam să înţeleg asta. Şi puteam *să* înţeleg şi propunerea lui de a dansa cu Arden. Ce m-a uimit, a fost tonul rece pe care mi-a spus-o, dându-mi impresia *că* prezenţa mea îl deranja. Privirea lui Abigail era îndreptată spre el şi avea un zâmbet larg pe faţă.

Hai să te uimesc, a zis Arden, care era şi ei atent ja noi. S-a ridicat de la masă şi a venit spre mine. L-am întrebat pe **Aiden** din priviri dacă s-a întâmplat ceva, dar nu mi-a răspuns. Nervoasă, mi-am aşezat mâna în palma lui Arden care era întinsă spre mine, urmându-l absentă.

El nu experimenta confuzia mea. M-a rotit, aşezându-şi o mână pe talia mea şi m-a tras mai aproape de el. *Nu* mă puteam concentra la nimic. Nu auzeam muzica, nu auzeam ce îmi spunea Arden, nu mai auzeam nimic în jurul meu. Nu mă puteam gândi decât la schimbarea bruscă de comportament a lui Aiden şi nici măcar nu ştiam dacă eu eram cea care i-o provocase sau dacă totul avea legătură cu altceva.

— Blair, eşti bine?

M-am concentrat în cele din urmă pe vocea lui Arden.

— Nu ştiu, am recunoscut.

— Ce s-a întâmplat?

Din fericire, Arden era un dansator bun şi eu nu eram nevoită *să* îmi calculez mişcările. Pur şi simplu mă lăsam purtată de el.

— Nu ştiu, am repetat din nou.

— Dacă eşti îngrijorată din cauza toanelor lui Aiden, să ştii *că* e vina lui Abigail. Şi pe mine mă indispune.

— De ce?

Mi-am ridicat privirea, căutând-o pe a lui.

A adoptat o expresie nefericită, ferindu-şi privirea de a mea.

— Aiden mi-a spus, am mărturisit

— Ce ţi-a spus?

~ Despre Alexander, am şoptit ca să mă asigur că nu ne au- zea nimeni din jurul nostru.

Arden a părut să ofteze uşurat.

— Bun, a zis. Nu ştiam dacă ţi-a *spus şi* nu voiam să i-o iau hainte. Nu de alta, dar cred că noi doi ne-am bătut suficient.

Scanned by
CamScanner

Am zâmbit strâmb-

A"cc iac-cU Abl?"1'' ei. Are impresia că amândoi ne CorR _ încerc sS »să Q în depărtam din via ța pprt*"

Alexander, a 11 td *-*,»• sinceră.

SHu^ nu i * pareCa 8Şa StaU ,UCrUri,e• EcomPIN.

VtCa – ?«ta **Viața** lui, dar d habar nu are cine e ea.

mlir Ce ar trebui să fac? S3 o duc în vizită şi să o tru am, biair. ^ «

--r;:"!. m-amÎncruntat Nu îşi dă seama că osiii facă rău dacă l-ar lua de lângă voi? De lângă părinţii tăi?

_ Abigatl e destul de încăpăţânată. Odată ce-i intră o idee în cap, nu şi-o mai scoate prea uşor.

— Şi ce vrea de la Aiden?

Am inspirat adânc, încercând să îmi păstrez calmul.

— Nu ştiu exact. Tot spune ceva cum că Aiden nu vrea să aibă de-a face cu ea şi că de fapt el ar trebui să o înţeleagă cel mai bine.

— De ce?

— Părinţii ei au trimis-o la Paris după ce a născut.

Oh!

Mi-am amintit că am auzit-o vorbind odată despre cât de mult îi lipseau prietenii ei din Paris. Dar ce voia de la Aiden? Avea impresia că aveau multe lucruri în comun şi că ar fi putut sta să împartă amintiri cu el? Oricare ar fi fost impresia ei, comportamentul lui Aiden tot nu era justificat. Poate era scos din sărite de ea, dar eu practic nu îi făcusem nimic ca să îmi vor- beascâ pe tonul ăla.

— Ar trebui să ne întoarcem, a spus Arden, chinuindu*se sa zâmbească.

Mi-a făT robat r0a^ zând că până şi melodia se terminase smuls o °

^ lui• flutur ându-şi mâna. ^

"»ine şi el nu 366 2ambet•dar era ma» bine decât nimic* era ciudat exista absolut nimic şi cumva sentimeftu

plat nimic' * ^ S* m comP°rtam de parcă nu s-a ^'

|V |a jumătate, drumului, m-am oprit. O figură cunoscu i.i *• îndrepta spre mine. cu o sprânceană arcuita şi un zâmbet larg 1'° •'•'a

Ce s-a întâmplat? m-a întrebat Arden.

N-am răspuns. Liam s-a oprit în faţa mea şi m-a tras în braţele sale, înainte să îi anticipez mişcarea. Am rămas înmărmurită, **gândindu-mă** cum să scap de el. Liam era un fost coleg de-al nieu din liceu şi chiar nu înţelegeam ce căuta acolo. Credeam că eram in siguranţă şi nu aveam să mă întâlnesc nu cineva cunoscut- Vreodată. Acolo,

— Blair, mi-a râs numele în ureche. Ai rămas ca întotdeauna.

Habar nu aveam ce însemna asta, Liam s-a ţinut după mine

Scanned by CamScanner

o perioadă, dar nu am trecut niciodată de etapa flirtului. Spre **deosebire** de mine, el chiar arăta ca întotdeauna. Păr şaten şi or**donat,** căprui, un zâmbet larg şi imbecil. Un pachet de muşchi, fără creier.

— Dă-mi drumul, am mârâit la el, încercând să mă retrag din strânsoarea lui.

— Nu te bucuri să mă vezi?

Ani strâmbat din nas. Mirosea a alcool şi m-am mirat cum nu mi-am dat seama de la bun început. Pentru o clipă, am crezut că avea de gând să îmi dea drumul, însă m-a tras înapoi, iar mâna i-a aterizat pe fundul meu.

M-am retras dezgustată şi i-am lovit, înainte să stau pe gânduri. Liam şi-a dus mâna la obraz, privindu-mă **şocat.**

— La naiba! l-am auzit pe Arden.

M-am întors spre el, dar nu l-am privit mult. Mi-am îndreptat privirea în direcţia în care se uita şi el. Un Aiden furios şi pornit de o încăierare nu mai avea mult şi ajungea lângă noi.

Nu, nu, nu.

Am încercat să mă bag in faţa lui, dar Arden m-a prins de braţ şi m-a ferit, făcându-mi semn să nu mă bag. M-a tras la pieptul lui, imobilizându-mă.

— Dă-mi drumul, Arden! La naiba, dă-mi drumul!

— Ce naiba crezi că faci? l-am auzit pe Aiden mârâind printre dinţi.

Am reuşit să îmi întorc privirea exact în secunda în care pumnul lui Aiden a intrat în contact cu maxilarul lui Liam.

Scanned by

_ Aiden, termina!

urinat pe picioare.

Ua A*den!*Im ţipa* dţn „ °u E bea,ı Lasă4 în Pª™ ¡

I Haide, mi-a * Arden, trăgandu-nr.1 dupa el. Uite, ^

cotoratSuî pdmân* şi l-am urrnat afară• ¡mj atât de ruşine încât nici măcar nu puteam să dau ochii cu celo, laite persoane care se aflau acolo.

_ Idiohile! am ţipat la Arden cand am ajuns afară. De Ce n-ai făcut nimic?

_ Pentru că nu e treaba mea, mi-a răspuns calm.

Niciodată nu era treaba lui. A lor. Era pentru a nu ştiu câta oară când am realizat că înainte ca altcineva să intervină într-o bătaie, cei implicaţi şi-ar fi dat câţiva pumni. N-aş fi înţeles lo- gica masculină nici măcar dacă viaţa mea ar fi depins de asta.

Mi-am trecut mâna prin părul pe care m-am străduit să îl ondulez şi să îl aranjez. Am încercat de câteva ori să mă întorc, dar Arden m-a blocat de fiecare dată. în cele din urmă, m-am aşezat pe scări, cuprinzându-mi faţa în palme.

De fiecare dată avea să se întâmple asta? Ori de câte ori un tip s-ar fi apropiat de mine, Aiden ar fi sărit la el? Nu-mi doream sâ trăiesc aşa. Îl iubeam pe Aiden mai mult decât orice, dar nu puteam să...

Nu doar că îi rănea pe cei care se apropiau de mine, dar se rănea pe el. Şi pe mine. Simţeam cum mi se frângea inima doar când mă gândeam la asta.

Liam a ieşit câteva minute mai târziu, furios şi clătinându-se pe picioare. Em a ieşit în urma lui şi a îngenuncheat în faţa mea

— Eşti bine?

Mi-a dat o şuviţă de păr după ureche.

— Sunt bine, am minţit. Nu eu m-am bătut. Unde-i Aiden?

A ridicat din umeri, privindu-mă îngrijorată.

— Îmi pare rău, am şoptit.

— Nu-i vina ta.

n"AIŤam ™ *~am S*P*US eu ı da* Em n-a spus nimic. îmi ve- nea să plâng de nervi.

„ Em, l-am auzit pe Arden.

Scanned by CamScanner

—‘ Da?

Scanned
by

^ întors spre el, apoi expresia i s-a înfuriat din senin. Mi-am ridicat şi c'u privirea, simţind cum aerul mi se bloca în gât.

Hşti un dobitoci a ţipat la Aiden. O să fiu înăuntru dacă ai de ceva, mi-a zâmbit călduros, apoi s-a ridicat şi a mers înăuntru, cu Arden pe urmele ei.

Aiden s-a aşezat lângă mine. O parte din mine voia să mă **distanţez** de el, dar **nu** m-am mişcat nici măcar un centimetru. Şi.* şters sângele de pe buze, apoi şi-a aprins o ţigară.

Nictunul dintre noi nu voia sau nu putea să vorbească.

Aiden era scos din minţi, iar eu eram scoasă din sărite.

Mai era o parte în interiorul meu. Partea care voia să îmi las capul pe umărul lui şi să îl îmbrăţişez. Să mă pierd în el ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Nici de data asta nu m-am mişcat.

Aiden nici măcar nu se uita la mine, dar şi-a dat seama că începeam să tremur din cauză că aveam pe mine doar rochia neagră. Şi-a dat sacoul jos şi mi l-a aşezat pe umeri.

Cum putea să facă asta? într-o secundă să mă înspăimânte de moarte, ca în următoarea să fie atât de grijuliu?

Mi-am cuprins faţa în mâini şi am oftat, neştiind cum să reacţionez.

Nu vorbea. Nu mă privea.

CAP|T0LUL30

AIDEN

Nu vorbea. Nu mă privea.

Blair nu făcea nimic. Pur şi simplu stătea langa mine pe trep. * si privea cum fumul de ţigară se risipea în sus. Mă scotea dfa minţi toată interiorizarea asta a ei. Dacă era nervoasă, aş fi pre. feratsi tipe la mine decât să fiarbă ca un ceainic uitat pe foc.

Voiam să zic ceva, dar ea aştepta nişte scuze pe care nu eram dispus să ie formulez. Nişte scuze la care nu le vedeam rostul. Da, îmi pierdusem cumpătul şi îl lovisem pe cretinul ăla. Nu, nu-mi părea rău. Cum ar fi trebui sa îmi cer nişte scuze în

Scanned by
CamScanner

care nu credeam?

Am continuat să stăm următoarele minute în tăcere. Eu încercam să mă calmez, pentru că dacă l-aş fi văzut din nou pe idiotul ăla, i-aş mai fi dat una, fără să îmi para rău. Blair...

Nu ştiu ce făcea Blair. Privea pierdută în gol, căzută pe gânduri,

— Aiden...

Mi-a şoptit numele într-un sfârşit

Glasul îi tremura şi mă temeam să nu înceapă să plângă. Inni venea să o iau în braţe, dar ceva îmi spunea că ăla era ultimi gest Iai care ar fi trebuit să recurg, aşa că mi-am menţinut ultima e calm şi am aşteptat. Şi am aşteptat. Şi am tot aşteptat roate trecuse un minut Cinci. O oră. Habar n-aveam, ştiam 3i>0i 3 °ftat zSomotos Eram un dobitoc, *dar* '„C trebuit să mă ţin de sistemul ăla

Scanned by
CamScanner

Mi-m arcuit o sprânceana, fixându-mi privirea Sn acelaşi punct in care se uita şi ea de ceva timp.

— Cu toate aste«r a zis, fluturând o mână prin aer.

— Mă tem că trebuie să fii mai explicită de atât.

Cu împărţitul pumnilor, Aiden. Cu participarea la curse. Cu...

pe care il aplicasem toată viața. M, trebuit^ măapropiide tsă se apropie Blair. N-ar fi trebuit să îi permi de mine.

Nu, n-ar fi trebuit, dar acum e Lti"' târziu să te gândeşti la asta

— Aiden, când ai de gând să încetezi?

Vocea ei şoptită a spart liniştea.

— Cu ce?

habar n-am. Cu toate astea.

Am mai tras un fum din ţigară. în lipsă de altceva, acum se lua de nenorocitele de curse la care nici măcar nu mai pusesem piciorul de ceva timp.

M-am bucurat că nu i-am spus adevărul despre mine. Că în momentele în care voiam să îi spun totul despre mine, să o las să mă cunoască, n-am făcut-o.

N-ar fi făcut nimic altceva decât să îmi arunce în faţă toate rahaturile alea, iar eu exact asta încercam să evit.

— O să încetez cu toate astea când n-o să-şi pună nimeni mâna pe fundul tău.

— Era beatî a exclamat revoltată.

— Mhm, am zis îngândurat. Lasă-mă să văd dacă înţeleg. Cretinul ăla te-a pipăit, apoi tu l-ai lovit. Şi acum ţipi la mine pentru că i-am dat doi pumni în plus?

— Eu i-am dat o palmă, Aiden. Nu l-am învineţit

— Mda. Ce să zic. Noi nu ne pălmuim.

A mârâit ceva indescifrabil în direcţia mea.

— Trebui să încetezi.

Mi-am rotit privirea spre ea, adoptând o expresie inexpresivă.

Trebuie să încetezi.

Nu. Ea trebuia să înceteze. Trebuia să înceteze să se mai comporte **de** parcă era pregătită sa o ia la goană în orice moment. **Trebuia** să înceteze să se mai chinuie singură.

O iubeam. Realitatea era că o iubeam pe Blair, dar ea nu mă lăsa să fac asta. Inversasem rolurile. Dacă la început eu eram cel care f_{ug}ea, acum Blair îmi luase locul. Nu avea legătură neapărat

Scanned by

mine acum trau toate lucrurile puse$_{C}$a$_{D}$ eu faptul ca sc lua de~ $_{g\#}$ $_{5t}$, hotărască să îşi $_{ia}$ **la cap- l-a** $_{,rt\cdot bU}$ **, trebuii** alte două săptămâni să înţeleg rile de la cămin. ***i-*** ^ $_{banj\ ja}$ **chir ie,** care şi aşa era plăti,$_{s}$ **Că liu era nevoie s** $_{Mă\ şi\ ţn}$t$_{rc}$base dacă eram nef$_{ericU}$ **în avans** pe jumătate

Ce naiba însemn^{3} as ^ ^ ^ $_{era\ pe\ fundul\ U(i7}$

'■ $^{DCC\cdot}$,$_{f}$”$_{at}$^{n}privirea în a ei. Dacă voia să avem o discuţie, ,$_{a}$ rvea să primească. Ca să mă facă să îmi pierd şi „**1**- ^{aWnC}fsrămă de calm, a ridicat din umeri.

‘„„Ln'u ridica din umeri, am zis cât de blând am reuşit

_ Nu ţipa la mine! s-a revoltat brusc.

— Iisuse, Blair! N-am ţipat la tine.

A clipit de câteva ori, evitând să mă privească.

— Era, a zis.

— Bun. Mă gândeam că am început să am vedenii.

— Dar Liam era beat, Aiden.

— Liam? i-am mârâit numele. 11 cunoşti?

— E un fost coleg de liceu.

Mi-am trecut degetele prin păr, încercând să îmi dau seama ce voia Blair de la mine. Coleg de liceu sau nu, beat sau nu, a atins-o. Ar fi trebuit să mă prefac ca n-am văzut, doar ca să fie ea mulţumită?

— Vrei să zic că îmi pare rău? Asta vrei?

S-a rotit spre mine şi a clătinat din cap.

— Atunci ce vrei? Să zic că n-o să mai fac, de parcă am cinci ani? Vrei să mint?

A înghiţit în sec. Ochii ei albaştri s-au mărit treptat şi m-am pierdut în ei pentru câteva clipe.

Pentru ce mi-ai mai ţinut discursul ăla cum că nu vrei să mă schimb cu totul, dacă evident nu esti mulţumită să mă ^ aşa cum sunt?

Am stins ţigara şi mi-am aprins alta. **— Nu sunt mulţumită? Aiden...**

Căaveam™»!*,”“™'® $^{pe\ Un\ ton}$ dezaprobator. Recunoştea» «un, dar măcar $_{eu}$ mă $^{o\ mUlţUne}$ cu mine, de ce $^{ne\ ^\ ericit\cdot 1'\ am}$ **reformulat. Dacă eşti neferici**

ks

Scanned by CamScanner

Vocea mi s-a frânt la **jumătatea** propoziţiei. Spusesem **suficiente lucruri** şt, **dacă nu m-aş** fi oprit, **aş** fi spus ceva ce al fi regretat.

— Sunt fericită, m-a contrazis.

_ Nu arăţi prea fericită.

Dar sunt.

Aveam impresia că nici ea nu credea ce spunea.

—, Mhm, am mormăit. Eşti fericită, dar ai vrea totuşi să mă schimb.

_ N-am zis asta.

Devenea din ce în ce mai greu să o privesc. Devenea din ce în ce mai greu să ştiu că nu puteam să o iau în braţe.

Da-o naibii de treabă! Adună-tet

— Aiden... eu...

N-o spune, iubito. Te rog, n-o spune.

— Am nevoie de timp.

Am pufnit. De obicei, eu eram cel care avea nevoie de timp. Al naibii să fiu dacă o înţelegeam.

— Ai nevoie de timp?

Oricât am încercat să fiu calm, întrebarea tot a sunat ca un mârâit.

— Da, a înghiţit în sec. Am nevoie de timp, Aiden.

— Timp ca să ce?

Mi-am arcuit o sprânceană şi am zâmbit cu un colţ al buzelor.

— Să-mi ordine în gânduri, a murmurat.

Am pufnit. Să-şi pună ordine în gânduri?

— Nu crezi că trebuia să faci asta înainte să ceri siguranţă de la mine?

Blair s-a încruntat. îmi venea să îmi tai limba ca să nu o mai rănesc, dar era destul de târziu.

Aiden, asta nu înseamnă nimic.

M-a privit cu o expresie rănită. A început să îşi frământe degetele, apoi a început să tragă de mânecile sacoului.

Serios? Ceva timp înseamnă o pauză, iar pauză înseamnă că vrei sa te desparţi de mine.

Să mă despart de tine? s-a răstit la mine. încetează! Am nevoie de timp doar ca să îmi dau seama cum ar tTebui să fac schimbărilor tale de comportament.

Scanned by CamScanner

, rid BWW abı,nUı ı'ch,"lbârlkı „»le de

ımi venea sJ de zls, ma, bme ar & zls-o odată, ca comportament? ^^^ sens. încă **aveaIT1** un ^ ^

r

sJ termini"' a ea chiar îşi făcea gnji pentru ce-i

stomac când mă g»„ Bjajrcă eram?

spusese Em. hjinMri|easH de la bun început, Biair. Ţi.arn

■ A,?HUı sitcpăştrez, iar tu m-ai ignorat. Unde vrei sS zis că n-aş şti sa K ajungi cu asta?

Z utatoil* de parcă nu mă înţelegea deloc. De parcă nu mai ştia cine eram.

_ Ai auzit ce am zis.

Rahat' îmi pierdeam răbdarea cu totul şi pe deasupra îmi **simţeam** şi maxilarul **zvâcnind.** încasasem şi eu câţiva pumni, nu doar cretinul ăla care o pipăise. Ultimul lucru pe care îl vo- iam era să stau să mă cert cu ea la miezul nopţu.

Obosisem. Pur şi simplu obosisem să mă mai lupt să o ţin pe loc. Dacă nu voia să înţeleagă că eu nu aveam de gând să dispar, că eu nu eram Jethro şi nici mama ei ca să uit de ea, atunci n-avea decât să facă aşa cum voia ea.

Ceruse siguranţă şi asta am încercat să îi dau. Anulasem din plecări, renunţasem la curse şi făceam tot posibilul să o primesc în viaţa mea. Nu mai ştiam ce altceva să fac.

— De ce nu poţi să înţelegi?

S-a ridicat de pe scări şi am fost nevoit să îmi ridic privirea ca să mă pot uita la ea. îşi muşca obrazul pe interior şi aveam impresia că acum voia să mă lovească. în alte circumstanţe, furia ei m-ar fi făcut să zâmbesc, dar nu-mi permiteam. Eram pe cale să o pierd şi nu eram în stare să fac nimic ca să împiedic asta.

înţeleg, iubito. Nu ăsta e tipul de relaţie pe care îl vrei, dar e tot ce pot eu să îţi ofer. Ia-ţi timpul de care ai nevoie.

Am luat pachetul de ţigări de pe scări şi mi-am aprins încă una.

77 Nu are mcio legătură cu relaţia noastră! a ţipat la mine.

luminT¹ ^Cruntat, s*mţind nevoia să mă ridic şi să îi spun că

Nu aveam'n aU ^ ^ mâine, dar nici eu nu ştiam cumva ar fi *^ ^ CG ar ^ sim^t ea a doua ^ ^ daca T

început să creadă din nou că eram **atât de** nebun în*

Scanned by
CamScanner

să devin violent în faţa ei. Orice aş fi făcut, Blair tot s-ar fi te- jnut de mine.

Atunci nu mai înţeleg, am **ridicat din** umeri

M.-am aşezai palmele pe scara pe care stăteam, obligăm ju-mA să ou mă ridic de acolo şi s-o iau în braţe.

_ Aiden, nu e vorba de tine. E vorba de mine.

Mi-am muşcat buza care deja sângera, încercând să ienor presiunea pe care *o* simţeam în piept ca pe o gheară care încerca să mă sfâşie pe dinăuntru. La suprafaţă eram de un calm im**perturbabil,** deşi poate ar fi trebuit să fac ceva. Doar că mi se părea inutil, blair ştia că o iubeam.

— Asta e cea mai ieftină scuză pe care puteai să mi-o serveşti, am zis sec.

— Nu-ţi servesc scuze. Chiar nu e vorba de tine, Aiden. E vorba de ce simt pentru tine.

— Deci încă mai simţi ceva pentru mine?

Eşti un idiotf

Eram total de acord cu vocea aia sâcâitoare. Eram oricum ar fi vrut să mă numească. în loc să o conving că urma să mă schimb, încercam să o atac. Mi-am dat capul pe spate şi mi-am fixat privirea asupra cerului.

— Simt prea multe pentru tine, am auzit vocea ei şoptită.

Ea avea nevoie de timp, pentru că simţea prea multe pentru mine.

Eu... n-aveam de gând să mă schimb până în punctul în care aş fi ajuns să nu mă mai recunosc.

Blair merita pe cineva mult mai bun decât mine, iar eu nu aveam niciun drept ca să o privez de asta. Nu mă puteam pune în calea fericirii ei.

M-am ridicat de pe scări, mi-am luat pachetul de ţigări şi am dat să plec.

— Aiden, ce faci?

Plec, înainte să clachez.

Am făcut câţiva paşi, apoi m-am oprit în faţa ei. Mi-am băgat pachetul de ţigări în buzunarul de la spate al blugilor, apoi '-ani luat obrajii în palme. Şi-a ridicat ochii spre mine, tresărind speriată. Ce naiba era în nuntea ei?

„ Am obosit, iubito, aşa că o să îţi spun asta o singură dată. Realitatea e că n-ai cum să fii de acord cu tot ce face o persoană,

Scanned by
CamScanner

>

U. Toti avem modul nostru de a face lucrurile si „. i-am zâmbit. T ***S***. solut ***or*** ***lce*** chestie la celălalt. J*-
posibil să W P *■ ^ apoi am continuat:

"perfect şi nici n-o să ml schimb la o sulă de grade Dar te iubesc şi sun. a.c, pentru tme Blair. ne **fj fuge pământul** desub p.c.oare, o sâ f,u am, si te ᴅ* mâine **o sâ clachezi** şi o să te prăbuşeşti pe podeaua din ba*
0 să fiu acolo. ^

A vrut să spună ceva, apoi s-a răzgândit. Oncat părea să se lupte cu lacrimile care stăteau sâ o la la vale, n-a reuşit să leîm. piedice.

_ E uşor să iubeşti pe cineva când e totul e bine.

Şi-a **aşezat** palmele peste ale mele care deja erau ude din ca**uza** lacrimilor sale. Cred că era de acord cu mine. îi era *mlf* mai uşor să mă iubească atunci când nu mă încăieram cu cineva.

îmi răspunzi la o întrebare, Blair?

A încuviinţat.

— După toată seara asta, dacă ai avea de ales între a merge cu mine acasă sau a merge cu... Am făcut o pauză, gândindu-mă la un exemplu. Em, am adăugat. Ai veni cu mine?

Aveam un sentiment de déjà-vu, asemănător cu cel din seara aia în care vorbisem cu ea la telefon. Blair ezita din nou şi nici măcar nu era nevoie să spună ceva ca să îmi dau seama că nu m ar fi ales pe mine.

Oricum, nu în seara aia.

I-am şters lacrimile cu degetele mari, simţind ceva sfărâmân- du-se în interiorul meu. Durerea provenea din zona inimii, dar ştiam că organul ăla idiot n-avea cum să mă doară şi era doar o impresie. Am sărutat-o pe frunte şi am plecat.

Blair îmi spusese tot ce tTebuia să ştiu, fără ca măcar sâ vorbească.

M-am urcat în maşină, am coborât geamul, mi-am apt»[118] ᴅ «gară şi mi-am frecat faţa cu palmele. Trebuia să plec de acolo- înainte să mă întorc şi să îi spun că puteam să o scoatem **1**»

P nainte să mă duc şi să îi spun că îmi retrag toate cu vint[9]»' aţkmal ar fi fost să mă întorc, dar am ales varianta iraţi[or]*

m pornit maşina şi am ieşit din parcare, chiar dacă şd[arn] unna să

A

Scanned by
CamScanner

regret asta.

Scanned
by

Degetele mi s-au albit de cât de tare strângeam volanul. Am oprit în primul bar care mi-a ieşit în cale şi am făcut o parcare j$_e$tot rahatul, cu roţile pe trotuar şi fundul maşinii în stradă, ca $_?$i cum Blair îmi dăduse lecţii de condus. Am început să strâng cheile în palmă până când aproape am simţit metalul rece in- tfându-mi în carne.

M-am aşezat pe un scaun din colţul barului şi mi-am comandat *o* bere. Apoi încă una. După care am trecut la whisky. Aveam de ales între a bea până îmi pierdeam minţile sau a merge acasă şi a începe să arunc chestii prin apartament la nimereală.

poate relaţia mea cu Blair a fost sortită eşecului încă de la bun în- ceput.

După o oră şi ceva gândurile deja mi se amestecau de parcă tocmai coborâseră dintr-un roller coaster. Nu eram în stare nici măcar să mă ţin pe picioare, cu atât mai puţin să-mi controlez mintea în care se dezlănţuise un haos. Trebuia să mă ţin pe picioare şi la propriu şi la figurat. Cu cât stăteam şi mă gândeam mai mult la Blair, cu atât îmi dădeam seama că n-ar fi trebuit să plec.

Du-te.

Stat.

Du-te.

Stai.

Taci dracului din gură!

Mă hotărâm să mă duc acasă, deşi habar n-aveam dacă Blair era acolo, apoi, peste două secunde, mă răzgândeam şi îmi mai luam ceva de băut. Pierdusem şirul. Ce mai conta? Blair nu era acolo ca să mă vadă şi să îşi exprime dezacordul.

Îmi simţeam telefonul vibrând în buzunarul de la blugi, dar eu abia mai reuşeam să îmi coordonez mâna să ducă paharul până la buze. Am reuşit să îl scot după ce sunase până mă scosese din minţi. Pe ecran era numele lui Arden, dar vedeam prea înceţoşat ca să fiu sigur.

— Mda, am reuşit să deschid gura.

— Unde eşti? a mârâit Arden.

De când devenise atât de preocupat de existenţa mea? Drept ^{ră}spuns, am ridicat din umeri, dar el nu avea de unde să ştia asta.

Aiden, unde dracu' eşti? Du-te acasă. Tocmai am lăsat-o P* Blair la apartament.

>

i-" ..meri. Se hotărâse în cele din $_{Urrn}$,

Iar am rid^{1}«^{1} ^{1} |$_{,lănu}$i$_a$ să îşi facă bagajele şi $_5$j . meargă la ^{a}P^{arta}" $_{sufic}$jent de bun pentru ea? Pentru că pentru căau nu $_{altu}$| îi mângâia fundul sub ochii $_{mei}$' fera să stau să pnvesc ^ $_{seama}$. ***

^{Am}A,den! re-a fost asta? Zi-mi odată unde eşti.

Scanned by
CamScanner

Nu... ştiu.

Cât ai băut?

Nu... ştiu.

__ u$ti beat?

P „mulpeni nicel mai inteligent frale merge la...

„Nuuu, am zis tărăgănat.

Nici măcar nu mă puteam ţine pe picioare, dar era mai bine decât să mă Fi dus acasă şi să fi spart lucruri, sau să fi dat ochii cu Blair, care mi-ar fi spus iar că nu puteam să îi ofer siguranţă

— Fir-ar, Aiden! Unde mama naibii eşti?

Nu înţelegeam de ce era atât de furios. Doar nu beam pe banii lui.

— Unde sunt? am reuşit să îl întreb pe barmanul care refuza să mă mai servească.

Mi-a aruncat o privire încruntată, până s-a dumirit ce voiam de la el, apoi a izbucnit în râs şi mi-a luat telefonul din mână.

îi urmăream buzele mişcându-se, dar cuvintele lui nu ajungeau până la mine. După ce a terminat de vorbit, a închis telefonul şi l-a lăsat în faţa mea.

— Eşti cu maşina?

Am reuşit să încuviinţez.

— **Dă-mi cheile, mi-a zis pe un ton poruncitor.**

Am izbucnit în râs. Nu eram chiar atât de beat încât să mă las jefuit

— **Vine cineva să te ia, a continuat. M-a rugat să-ţi iau cheile ca să nu pleci.**

M-am clătinat pe scaun, apoi m-am ridicat cât să-mi pot scoa- *HA* dm buzunarul de la spate. Le-am pus pe bar, apoi, nu Ş u e ce, dar am scos portofelul şi i l-am întins şi pe ăla. ^rmanul a început să râdă şi a luat doar cheile.

Nici d?a !r dacă nu VTei să rămâi fără el.

Mi-am aşezat^ – Să‹* pun la loc 511 buzunar n„aş fi ea $ mana it pe bar, apoi mi-am sprijinit fruntea

Ar fi **trebuit** să încerc să rămân treaz şi să nu mă mai clatin, dar la **momentul** ăla mi se părea o muncă demnă de Sisif.

Aiden! Trezeşte-te!

— Mh? am mormăit deranjat de vocea care îmi întrerupea somnul cu fruntea lipită de bar.

^ Am zis să te trezeşti.

Mi-am ridicat capul cu greu, apoi m-am întins, clătinân- du-mă de pe scaun. O mână s-a încleştat pe cotul meu, ajutân- du-mă să îmi recapăt echilibrul. Mi-am scuturat capul, aşteptând ca imaginile din faţa mea să devină mai clare.

— Ţi-a luat ceva, i-am zis lui Arden, reuşind să nu mă bâlbâi.

Mă privea furios, dar eram mult prea beat ca să mă iau la

Scanned by

harţă cu el.

— Ai plătit?

— Mh.-. nu.

— Nu te mişca de aici.

A spus-o de parcă eram în stare să mă mişc singur vreun centimetru, fără să mă clatin. Cred că apoi a plătit şi s-a întors la mine, dar tot ce s-a întâmplat după aia, a rămas în ceaţă.

L-am văzut fluturând nişte chei prin faţa mea, apoi a încercat să-mi spună ceva, dar nu înţelegeam ce spunea. Până să ajungă la mine, cuvintele se încâlceau în aer. Ridicam din umeri ca un idiot. La un moment datamauzito voce feminină, spunând că ceva era mai aproape decât altceva, dar nu ştiam la ce se referea. M-a trântit pe bancheta unei maşini şi îmi amintesc să m-am lăsat cu capul pe umărul cuiva, dar habar n-aveam cine era. Tot ce îmi amintesc e un miros dulce şi plăcut, dar nu îl cunoşteam,

— Stai acolo, mi-a zis Arden la un moment dat, aşezându-mă pe o canapea.

Mi-am rotit privirea prin jur, complet derutat. Eram în apartamentul cuiva. Nu-mi păsa a cui. Eram atât de beat încât nici măcar nu mai reuşeam să îmi ţin ochii deschişi.

Nici nu m-am mai străduit.

Când m-am trezit, n-am reuşit să-mi deschid ochii din prima. Mi-am frecat tâmplele, crispându-mă din cauza durerii infema- k P® ᶜare o simţeam. Cu greu, am reuşit să îmi deschid ochii şi ˢᵃ ᵃⁿʲttc o privire în jurul meu.

Nu recunoşteam nimic din ceea ce era în jurul meu. Eram în ˢᵘfrageria cuiva. Pe canapeaua din sufrageria cuiva.

Scanned by
CamScanner

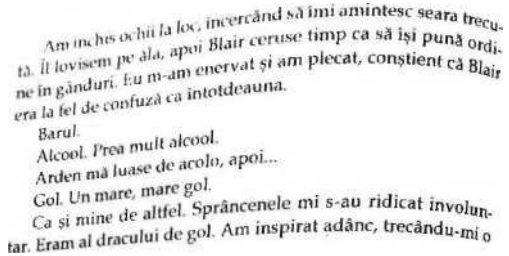
Am închis ochii la loc, încercând să îmi amintesc seara trecută. Îl lovisem pe Ala, apoi Blair ceruse timp ca să își pună ordine în gânduri. Eu m-am enervat și am plecat, conștient că Blair era la fel de confuză ca întotdeauna.

Barul.

Alcool. Prea mult alcool.

Arden mă luase de acolo, apoi...

Gol. Un mare, mare gol.

Ca și mine de altfel. Sprâncenele mi s-au ridicat involuntar. Eram al dracului de gol. Am inspirat adânc, trecându-mi o mâna prin par.

Ce naiba am fik'ut?

Chiar așa. *Ce* făcusem? M-am ndicat la marginea canapelei zflrindu-nu o parte din haine pe jos. M-am întins după *ele,* mișcându-mă cu încetinitorul. Cu cât mă mișcăm mai mult, cu atât aveam impresia că avea *să* îmi explodeze creierul.

După ce mi-am tras blugii pe mine, m-am ridicat şi m-am **rotit** aiurea prin apartament, căutând baia. M-am spălat pe faţă, aruncând o privire la reflexia mea răvăşită din oglindă. Aş *fi* dat orice ca să scap de durerea de cap şi de mahmureală, dar aş fi dat totul ca *să ştiu ce* naiba făcusem.

Puteam *să* presupun. Nu era atât de greu să pun lucrurile cap la cap. Am băut până când abia am mai reuşit să îmi {in capul pe umeri şi m-am trezit într-un apartament necunoscut. Gol.

Şi nu, nu era prima oară când mi se întâmpla asta, dar era prima oară când îmi păsa unde mă aflam. Am mai stat cinci minute în baie, apoi mi-am făcut curaj şi am ieşit, îndreptându-mă spre ceea ce eram sigur că era bucătăria.

Nea ta, m-a întâmpinat tipa care *stătea la* masă, cu mâinile împreunate în *jurul unei căni.*

Scanned by CamScanner

Încercam să-mi aduc aminte ceva, dar memoria mi se transformase într-un hău negru și întunecat.

Dă-mi cămașa, a fost tot ce am zii

Blonda și-a ridicat sprâncenele, adoptând o expresie rănită. Nici măcar nu-mi aminteam numele ei, dar fața ei îmi era cunoscută. Era blonda care era prietenă cu Abigail și care stătuse la masă cu noi.

— Serios? m-a întrebat surprinsă. După noaptea trecută, tot ce ai de spus e să îți dau cămașa?

Scanned
by

l-utcam să spun o mulţime de lucruri care să sune mai îngrozitor decât să îmi dea cămaşa.

După noaptea trecută?

Involuntar, mi-am arcuit o sprânceană. Gestul mi-a făcut tâmplele să zvâcnească, intensificând durerea de cap care deja mă distrugea.

Nu-ţi aminteşti? mi-a zâmbit larg. Vrei cafea?

— Nu ştiu ce ai tu impresia că s-a întâmplat noaptea trecuta, dar dacă sugerezi că m-am culcat cu tine, înseamnă că erai mm beată decât mine.

Blonda mi-a zâmbit cu un colţ al buzelor, un zâmbet care se voia a fi provocator. Nu-i mai suportam prezenţa nici măcar o **secundă** în plus, iar încetul cu încetul reuşea să îmi zdruncine **siguranţa** aia pe care o simţeam în urmă cu câteva clipe.

N-aveam cum să mi-o fi tras cu ea. Era imposibil. îmi aminteam – cam vag, dar îmi aminteam – că abia dacă reuşeam să vorbesc. Deci cum se presupunea că mă culcasem cu ea, dacă eu nu eram în stare să vorbesc sau să mă mişc fără să mă clatin?

Şi dacă ai făcut-o?

Subconştientul meu clar mă ura.

— N-ai decât să-ţi spui orice vrei, a zis în timp ce îşi deschidea nasturii de la cămaşă.

După ce l-a descheiat pe ultimul şi-a dat-o jos cu o mişcare lentă, lăsându-şi sânii la iveală, apoi a aruncat-o spre mine. Am prins-o înainte să ajungă jos, apoi am ieşit din bucătărie.

— Sigur nu vrei cafea? a ţipat în urma mea.

— Du-te naibii!

Am trântit uşa de la apartament în urma mea, apoi am luat-o pe scări şi m-am îmbrăcat din mers. Aveam telefonul şi portofelul în buzunarul de la blugi, dar cheile de la maşină lipseau. Nici măcar nu-mi aduceam aminte unde îmi era maşina, aşa că ori le-aş fi avut ori nu, era acelaşi lucru.

Prin minte îmi treceau toate înjurăturile posibile şi imposibile. Aveam un gol în stomac pe care nu mi-l puteam explica şi nu puteam să nu mă gândesc că exista o şansă să o fi făcut Să o fi înşelat pe Blair.

încercam să mă conving că nu o făcusem, dar îndoiala aia roă omora. Am intrat şi mi-am cumpărat un pachet de ţigări, apoi, în loc să îmi opresc un taxi, am continuat să merg pe jos.

4 <iuc la apartament. Dacă Blair era acolo Nu puteam să m‘ -le nu puteam să dau ochii cu ea nU cumva îşi tăcuse * ca un idiot, dar puteam să mă dl

^Câld soneria telefonul începea sa devină prea insisl . am scos din buzunar. Nu puteam să u răspund. Nu puteam nic mTar să mă ui. la poza ei fără să mă smnt cuprins de vmovatfe Am băeat **telefonul** la loc în buzunar şi m-am hotărât că era ^ nul să mă duc **acasă,** chiar **dacă** nu aveam nici cea mai mică idee cum as **fi** reuşit să o privesc pe Blair în ochi.

Nu puteam să o fac. Puteam doar să mă rog ca ea să nu fie acasă, pentru că dacă era... habar n-aveam ce să fac.

Fără să îmi dau seama, ajunsesem deja în faţa blocului. Mi-am trecut mâna prin păr şi m-am scotocit de chei. Bine că nu le ţineam la un loc cu alea de la maşină. Am luat-o tot pe scări şj m-am oprit în faţa uşii. Aveam un nod persistent în gât care îmi îngreuna respiraţia şi mă temeam să nu îmi cedeze picioarele. Nu-mi aminteam ultima dată când mi-au tremurat picioarele.

Mi-am muşcat limba până când am simţit gustul sărat al sângelui, apoi am descuiat uşa. Nu era o zi normală. Nu puteam să intru şi să o strig pe Blair sau să întreb dacă era cineva acasă. Aveam sentimentul că nu nici măcar nu aveam ce să caut acolo.

în apartament era o linişte apăsătoare pe care o simţeam de parcă era glonţul dintr-un joc de ruletă rusească. Blair nu era nicăieri, dar lucrurile sale erau la locul lor, ceea ce doar mă făcea să vreau să dispar. Nu plecase. Nu era în apartament, dar nu plecase.

Am făcut un duş, apoi m-am dus în bucătărie şi mi-am turnat o cană de cafea. Am luat aproape o folie întreagă de **pastile** ca să nru omor durerea de cap, dar nu eram sigur dacă era cauzată de mahmureală sau de prostia mea.

îmi storceam creierii **şi** tot nu-mi aminteam. Nu-mi aminteam dacă o **înşelasem sau** nu. Am izbit cana de peretele **din aţa mea. Cafeaua s-a scurs peste** tot, transformând **albul fr un** maro ciudat. **Mi-am** strâns mâinile în pumni ca **sa** nu **ma** ^bescş, altceva, apoi mi.*«,, aprinsoţigară.

. ™ ™ auzlt de la intrare deschizându-se, inima s-a opnt şi a repornit cu încetinitorul.

Scanned by CamScanner

Scanned by

— **A ideii?**

Mi s-a oprit din nou.

închis ochii, fără să răspund.

__ Aiden, eşti aici?

Nh /vii/ni prea mult timp.

S-a oprit în pragul uşii de la bucătărie, iar zâmbetul i s-a schi **monosit** când a dat ochii cu mine. Şi-a lăsat geanta pe scaun şi a făcut câţiva paşi spre mine. Mi-am folosit toată puterea de convingere ca să nu mă feresc din calea ei.

— Eşti bine? Când ai venit?

Nici măcar n-am privit-o. Mi-am rotit privirea spre geam. Nu era nevoie să o privesc ca să ştiu că mă privea încruntată. îi simţeam privirea fixată asupra mea şi n-am mai putut suporta.

— Mda, am reuşit să îngân.

A oftat zgomotos, apoi a mai făcut un pas în direcţia mea, oprindu-se la câţiva centimetri de mine. Şi-a încolăcit braţele în jurul meu, iar atingerea ei mă ardea.

— Aiden, îmi pare rău pentru ce am zis aseară.

Avea vreo importanţă că şi mie îmi părea rău? Că îmi părea rău că Blair nu reuşise nici măcar o dată să nu mai fie atât de nesigură pe ea şi să înţeleagă că o iubeam?

Când mi-am coborât privirea spre ea, m-am simţit de parcă cineva îmi dăduse un pumn în stomac. Blair îmi zâmbea şi ştiam că regreta toată nesiguranţa aia pe care o afişa. Mi-am lăsat mâinile pe lângă corp, evitând să o ating. Comportamentul meu nu avea nicio logică, mai ales că nu ştiam dacă o înşelasem sau nu, dar nu voiam să o rănesc.

N-am vrut niciodată să te rănesc.

— îmi pare rău pentru tot ce am spus aseară...

Am pufnit. Era cea mai nehotărâtă persoană pe care o cunoşteam, dar chiar şi aşa, o iubeam. N-aş fi părăsit-o niciodată, dar acum era prea târziu ca să îmi spună că nu avea nevo- ■* de timp şi că îi părea rău. O dădusem în bară.

„ Nu contează, Blair.

A clipit des, menţinându-şi calmul.

l-am promis Juliei că mă vad cu ea şi o să întârzii. Sigur Şti bine? Vorbim când mă întorc? M-a întrebat, aruncând o Pttvire la ceas.

Mu etani bine- Nici ea. Noi. amândoi,^
A».“'*“''

Noi u*04® sS l”* * nu aveam 53 mai dau
smnd că deja te si am sărutat-o^Mâ **simţea** în.

a”' ia dar aveam să regret dacă nu aş fr făcut-.
Lritor făcând asw- , ei, apol m-am retras, simţind
i-am •”'P8”„ mă sfâșia pe dinăuntru.
din «cu gheara a
__ Te iubesc. _ană arcuită- Era a doua oară când
td.aprWitcuosprânce

i-o spuneam.
„ ‘i cs apoi a plecat. Am rămas cu privirea în M-a sărutat pe
mg . ebându-mă dacă nu cumva am fi gol o bună bucată P
Eram sigur că sem atât de beat
reuşit să o scoatem P dar exista
glamu a de
încât **abia** mă mai uneam pe p
incertiwdine caremă omom^ nu•mi ceruse niciodată să
JSSÎÎiEr-»-“„*”“'
pe celălalt.
Prea mult.
Prea des.
Prea adânc.
Blair merita pe cineva mai bun.

Mulţumiri

Mulţumesc familiei mele pentru tot sprijinul necondiţionat pe care mi l-a oferit. Vă iubesc şi fără voi nu aş fi reuşit niciodată să ajung aici.

Geo, îţi mulţumesc pentru că eşti alături de mine în fiecare zi, chiar şi atunci când trec prin crize de inspiraţie. Nimeni nu ştie la fel de bine ca tine ce înseamnă asta.

Mulţumesc doamnei Delia Petrescu pentru toată răbdarea de care a dat dovadă.

Med, îţi mulţumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine (şi pentru Aiden şi Blair).

Kari, Mara, vă mulţumesc pentru toate discursurile moti- vationale în miez de noapte.

Ana, entuziasmul tău privind cartea aceasta (mai ales în ceea ce-l priveşte pe Aiden) m-a convins că merită dusă mai departe.

Nu în ultimul rând, mulţumesc tuturor oamenilor minunaţi pe care i-am cunoscut pe Wattpad. Sunt recunoscătoare pentru tot ce faceţi pentru mine şi mă bucur că v-am cunoscut.

***e curând.** **ă lucrunie urmau să o ia razna foar-**

ta aşa. * 3 P'âtlt cauSunea, Arden. Nu te mai compor-

Scanned by
CamScanner